

F.D. 1993
-143 SPECIAL
(CABINET)

1

9604 Vol 1



50316

D 000019, Vol. 1

D

2

14 sept. 1968.

NOTA - RAPORT

privind cazul NICOLAESCU C. MIRCEA.

...

- NICOLAESCU C. MIRCEA, născut la 6 noiembrie 1905 în comuna Băilești, județul Dolj, fiul lui Comen și Sofia, fost învățător, în prezent pensionar, domiciliat în Craiova str. Anul 1848 nr. 2;

Susnumitul a înaintat un memoriu către C.C. al P.C.R., în care arată că la data de 15 august 1952, în timp ce funcționa ca director adjunct la Liceul "Nicolaie Bălcescu" din Craiova, a fost arestat de organele M.A.I., anchetat câteva luni, după care - fără a fi judecat și condamnat - a fost trimis la muncă pe șantierul hidrocentralei de la Rîcaș.

În memoriul amintit, NICOLAESCU C. MIRCEA mai arată că în luna mai 1954 a fost pus în libertate și reintegrat ca învățător la Școala Generală nr. 5 din Craiova, dar că în perioada cât s-a aflat în detenție, asupra membrilor familiei sale s-ar fi dus o acțiune de prigoană, ale cărei consecințe se resimt încă.

Din materialele existente în arhiva Consiliului Securității Statului rezultă că NICOLAESCU C. MIRCEA a fost arestat la 15 august 1952 în baza procesului verbal nr. 18/1952 al Comisiei Centrale M.A.I. și internat în colonie de muncă pe timp de 60 luni, pedeapsa administrativă urmînd a expira la 15 august 1957.

Temeiul acestei măsuri l-a constituit faptul că cel în cauză în perioada 1930-1946 a făcut parte din P.N.T.-Muniu și a deținut funcția de șef de sector și membru al Comitetului Județean Dolj din partea acestui partid.

La 20 iulie 1946 într-o sedință a Comitetului Județean P.N.T.-Dolj, NICOLAESCU C.MIRCEA și alții, au fost excluși din P.N.T.-Maniu pentru faptul că „prin activitatea lor s-au situat în afara acestui partid” (din procesul-verbal încheiat cu ocazia excluderii din P.N.T.-Maniu).

La 15 mai 1954 în baza Hotărârii Comisiei Centrale M.A.I. luată prin procesul-verbal nr.24/1954, s-a dispus eliberarea din colonia de muncă a lui NICOLAESCU C.MIRCEA cu peste 3 ani înainte de termen, ținându-se după cât se pare seama de situația amintită privind excluderea sa din P.N.T.-Maniu, precum și de faptul că NICOLAESCU C.MIRCEA se încadrase în P.C.R. încă din anul 1945, unde activase până la arestarea sa.

În ceea ce privește faptul că după arestare, membrii familiei lui NICOLAESCU C.MIRCEA ar fi fost prizonieri, nu deținem nici un fel de date care să ateste acest lucru și care să permită tragerea unei asemenea concluzii.

C O L E C T I V U L:

Lt.colonel Hiera Haralambie,

Lt.colonel Vasile Gheorghe,

(3) 2

14 sept. 1968.

NOTA - RAPORTprivind cazul NICOLAESCU C.
MIRCEA.

...

- NICOLAESCU C. MIRCEA, născut la 6 noiembrie 1905 în comuna Băilești, județul Dolj, fiul lui Comen și Sofia, fost învățător, în prezent pensionar, domiciliat în Craiova str. Anul 1848 nr. 2;

Susnumitul a înaintat un memoriu către C.C. al P.C.R., în care arată că la data de 15 august 1952, în timp ce funcționa ca director adjunct la Liceul "Nicola Bălcescu" din Craiova, a fost arestat de organele M.A.I., anchetat câteva luni, după care - fără a fi judecat și condamnat - a fost trimis la muncă pe șantierul hidrocentralei de la Ricz.

În memoriul amintit, NICOLAESCU C. MIRCEA mai arată că în luna mai 1954 a fost pus în libertate și reintegrat ca învățător la Școala Generală nr. 5 din Craiova, dar că în perioada cât s-a aflat în detenție, asupra membrilor familiei sale s-ar fi dus o acțiune de prigoană, ale cărei consecințe se resimt încă.

Din materialele existente în arhiva Consiliului Securității Statului rezultă că NICOLAESCU C. MIRCEA a fost arestat la 15 august 1952 în baza procesului verbal nr. 18/1952 al Comisiei Centrale M.A.I. și internat în colonie de muncă pe timp de 60 luni, pedeapsa administrativă urmînd a expira la 15 august 1957.

Temeiul acestei măsuri l-a constituit faptul că cel în cauză în perioada 1930-1946 a făcut parte din P.N.T.-Maniu și a deținut funcția de șef de sector și membru al Comitetului Județean Dolj din partea acestui partid.

La 20 iulie 1946 într-o ședință a Comitetului Județean P.N.T.-Dolj, NICOLAESCU C.MIRCEA și alții, au fost excluși din P.N.T.-Maniu pentru faptul că „prin activitatea lor s-au situat în afara acestui partid” (din procesul-verbal încheiat cu ocazia excluderii din P.N.T.-Maniu).

La 15 mai 1954 în baza Hotărîrii Comisiei Centrale M.A.I. luată prin procesul-verbal nr.24/1954, s-a dispus eliberarea din colonia de muncă a lui NICOLAESCU C.MIRCEA cu peste 3 ani înainte de termen, ținîndu-se după cît se pare seama de situația amintită privind excluderea sa din P.N.T.-Maniu, precum și de faptul că NICOLAESCU C.MIRCEA se încadrase în P.C.R. încă din anul 1945, unde activase pînă la arestarea sa.

În ceea ce privește faptul că după arestare, membrii familiei lui NICOLAESCU C.MIRCEA ar fi fost prizonieri, nu deținem nici un fel de date care să ateste acest lucru și care să permită tragerea unei asemenea concluzii.

C O L E C T I V U L :

Lt.colonel Hîrja Haralambie,

Lt.colonel Vasile Gheorghe,

Gheorghe

14 sept.1968.

N O T A - R A P O R T
=====privind cazul NICOLAESCU C.
MIRCEA.

...

- NICOLAESCU C.MIRCEA, născut la 6 noiembrie 1905 în comuna Băilești, județul Dolj, fiul lui Comen și Sofia, fost învățător, în prezent pensionar, domiciliat în Craiova str.Anul 1848 nr.2;

Susnumitul a înaintat un memoriu către C.C.al P.C.R., în care arată că la data de 15 august 1952, în timp ce funcționa ca director adjunct la Liceul "Nicolae Bălcescu" din Craiova, a fost arestat de organele M.A.I., anchetat câteva luni, după care - fără a fi judecat și condamnat - a fost trimis la muncă pe șantierul hidrocentralei de la Bicăz.

În memoriul amintit, NICOLAESCU C.MIRCEA mai arată că în luna mai 1954 a fost pus în libertate și reintegrat ca învățător la Școala Generală nr.5 din Craiova, dar că în perioada cât s-a aflat în detenție, asupra membrilor familiei sale s-ar fi dus o acțiune de prigoană, ale cărei consecințe se resimt încă.

Din materialele existente în arhiva Consiliului Securității Statului rezultă că NICOLAESCU C.MIRCEA a fost arestat la 15 august 1952 în baza procesului verbal nr.18/1952 al Comisiei Centrale M.A.I. și internat în colonie de muncă pe timp de 60 luni, pedeapsa administrativă urmînd a expira la 15 august 1957.

Temelul acestei măsuri l-a constituit faptul că cel în cauză în perioada 1930-1946 a făcut parte din P.N.T.-Maniu și a deținut funcția de șef de sector și membru al Comitetului Județean Dolj din partea acestui partid.

6

La 20 iulie 1946 într-o ședință a Comitetului Judeșean P.N.T.-Dolj, NICOLAESCU C.MIRCEA și alții, au fost excluși din P.N.T.-Maniu pentru faptul că „prin activitatea lor s-au situat în afara acestui partid” (din procesul-verbal încheiat cu ocazia excluderii din P.N.T.-Maniu).

La 15 mai 1954 în baza Hotărîrii Comisiei Centrale M.A.I. luată prin procesul-verbal nr.24/1954, s-a dispus eliberarea din colonia de muncă a lui NICOLAESCU C.MIRCEA cu peste 3 ani înainte de termen, ținîndu-se după cît se pare seama de situația amintită privind excluderea sa din P.N.T.-Maniu, precum și de faptul că NICOLAESCU C.MIRCEA se încadrase în P.C.R. încă din anul 1945, unde activase pînă la arestarea sa.

În ceea ce privește faptul că după arestare, membrii familiei lui NICOLAESCU C.MIRCEA ar fi fost prizoniți, nu deținem nici un fel de date care să ateste acest lucru și cam să permită tragerea unei asemenea concluzii.

C O L E C T I V U L:

Lt.colonel Hiera Haralambie,

Mira
Lt.colonel Vasile Gheorghe,

Chauv.

7

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

STRICT SECRET

Exempl. nr. 1.

19 sept. 1968

N O T A

..==..==..==..==..

privind unele abuzuri și ilegalități comise
în anul 1961, de organele securității statu-
lui, asupra unor membrii de partid de la fos-
tul Minister al Industriei Grele.

Cu ocazia prelucrării Documentelor Plenarei Comite-
tului Central al Partidului Comunist Român din aprilie 1968,
la Direcția de Anchetă Penale a Consiliului Securității Sta-
tului, unii ofițeri, în discuțiile purtate - printre alte
abuzuri și ilegalități comise - s-au referit și la aresta-
rea unui grup de membrii de partid, din care unii activiști
de partid.

Ulterior, la 27 mai 1968, DUMITRU GHEORGHE - în
prezent muncitor la Uzinele "IAROMET" din București - s-a
adresat conducerii Consiliului Securității Statului cu un
memoriu prin care aduce la cunoștință că în urma celor ce
s-au întâmplat la Ministerul Industriei Grele a fost ares-
tat în 1961 de organele securității statului fără ca să fi
sevârșit vreo faptă infracțională, iar ca urmare a fost
exclus din partid. În continuare arată că familia i s-a des-
trămat; că în anul 1966 a fost scos forțat din casă și lă-
sat pe stradă (în urma desfacerii căsătoriei) și în final

.. // ..

cere să fie ajutat pentru a-și recăpăta calitatea de membru de partid, deoarece este nevinovat.

Pentru elucidarea celor semnalate au fost studiate materialele existente în arhivele securității statului și s-au purtat discuții cu opt ofițeri de securitate care au lucrat la anchetarea cazului respectiv și cu o persoană din cele care au fost arestate, stabilindu-se următoarele:

În lunile august - septembrie 1961 organele securității statului, din ordinul și sub directa îndrumare a lui ALEXANDRU DRAGHICI, a tovarășilor VASILE NEGRBA și FLORIAN DANALACHE (pe atunci prim-secretar al Comitetului de partid oraș București) au arestat 28 persoane, majoritatea fiind membrii de partid. Unele din acestea au lucrat sau încă mai lucrau la Ministerul Industriei Grele.

Motivul arestării acestor persoane a fost de a identifica pe autorul unei scrisori anonime considerată ca fiind calomnioasă adresată lui GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ.

Din cele relatate de ofițerii anchetatori a rezultat că, ei nu au avut cunoștință de conținutul scrisorii anonime în cauză și că de aceasta cunoștea numai GHEORGHIU-DEJ, ALEXANDRU DRAGHICI și tovarășul FLORIAN DANALACHE.

Din cele spuse de ALEXANDRU DRAGHICI ofițerilor anchetatori cu privire la conținutul anonimei, aceasta în esență s-ar fi referit la unele fapte anormale ce se petreceau în familia lui GHEORGHIU-DEJ; că ar fi înconjurat de unele elemente ce nu proveneau din rîndul clasei muncitoare; că la Ministerul Industriei Grele se comit abuzuri de către RADOI GHEORGHE, etc.

Printre persoanele arestate în mod abuziv și ilegal se enumeră și următorii:

1. NITA CONSTANTIN - fost secretar al Comitetului de partid oraș București și numit ca ambasador al R.S.R. în R.S. Cehoslovacă ;

2. PIRVU ION - inginer, membru în Comitetul de Partid pe Ministerul Industriei Grele ;
3. STANCULEASA GHEORGHE - șeful Corpului de Inspecții pe Ministerul Industriei Grele, fost secretar al Comitetului de partid.
4. CAPRARU TEODOR - șeful Direcției Juridice din Ministerul Industriei Grele.
5. STANCIU RADU - fost președinte al sindicatului din Ministerul Industriei Grele.
6. POPESCU VASILE - activist (instructor) al Comitetului de partid oraș București pentru Ministerul Industriei Grele.
7. LIANOS OCTAVIAN - fost director al Direcției Personal din Ministerul Industriei Grele și ulterior trimis șef al Serviciului Personal la Combinatul Metalurgic Galați.
8. DUMITRU GHEORGHE - asesor popular, fost tehnician în Ministerul Industriei Grele.

Faptele s-au petrecut după cum urmează :

La Ministerul Industriei Grele după destituirea lui LONCEA CAROL din funcția de ministru și numirea lui RADOI GHEORGHE în această funcție, s-au întreprins o serie de măsuri organizatorice, respectiv schimbarea din funcțiile de răspundere a unor directori, cît și a organelor de partid și sindicale.

Schimbările survenite, inclusiv cele preconizate au creat frământări și nemulțumiri în rîndul salariaților care au început să facă comentarii negative la adresa factorilor de răspundere.

Numitul IOVIN care fusese director adjunct la Direc-

ția Personal din Ministerul Industriei Grele și ulterior numit director la Întreprinderea "Ascensorul" din București, purtând discuții cu unii salariați de la Ministerul Industriei Grele, inclusiv cu instructorul Comitetului Orașenesc de Partid București POPESCU VASILE, a aflat despre frământările și comentariile ce se fac în Ministerul Industriei Grele, după care a redactat acea anonimă pe care i-a trimis-o lui GHEORGHE GHEORGHIU DEJ.

Pentru a descoperi pe autorul anonimei, inițial au fost luați în anchetă tovarășii: NITA CONSTANTIN și PIRVU ION de către ALEXANDRU DRAGHICI și tovarășul FLORIAN DANALACHE, la Comitetul de Partid oraș București. După circa o zi tovarășii amintiți au fost transportați de la Comitetul de Partid oraș București în arestul organelor Ministerului Afacerilor Interne unde au fost anchetați în convingare de către ofițeri ai Direcției de Anchete Penale. Din materialele existente în dosarele de anchetă cît și din cele relatate de ofițerii anchetatori, rezultă că tovarășii NITA CONSTANTIN și PIRVU ION au fost ținuti în poziție de arestați 25 de zile, fără ca să se emită forme procedurale legale.

Cu privire la declanșarea anchetei, maior ANGHELESCU ION a raportat (5 august 1968):

"... În ziua de 26 august 1961, am plecat din ordin la Comitetul Orașenesc de Partid București, la tovarășul FLORIAN DANALACHE și intrînd în biroul dînsului am găsit pe ALEXANDRU DRAGHICI, care mi-a spus că împreună cu tovarășul FLORIAN DANALACHE face o anchetă, privind pe unii activiști de partid și că ne-a chemat să studiem niste dosare ale unor activiști de partid..."

Ofițerii: maior ANGHELESCU I, maior KONIG A și maior BRESTOIU H, care au fost folosiți în această problemă nu erau membrii de partid la acea dată.

Deoarece din ancheta dusă asupra tovarășilor NITA C. și PIRVU I n-a rezultat că sus-numiții ar fi autorii anonimei, s-a trecut la arestarea mai multor persoane din Ministerul Ind.Grele. Aceasta, pentru că din conținutul ano-

nimei rezultau indici că autorul ar lucra în acest minister. Asupra celor arestați nu au existat nici un fel de date că ei ar fi autorii anonimei, că numai bănuieți pe considerentul că fiind salariați la Ministerul Industriei Grele aveau cunoștință de unele aspecte tratate în cuprinsul anonimei.

Un rol important în măsurile luate de organele de securitate cu privire la arestarea persoanelor din Ministerul Industriei Grele l-a avut și col. în rezervă MARIN CONSTANTIN, care pe atunci era șeful serviciului ce se ocupa de munca informativă în Ministerul Industriei Grele.

Despre felul cum s-a desfășurat ancheta și regimul administrat de organele de anchetă penală celor arestați, s-a stabilit că asupra unora, ca de exemplu: STANCIU RADU; STANCULEASA GHEORGHE și DUMITRESCU ION s-au făcut presiuni fizice și morale pentru a-i determina să recunoască că ei sînt autorii anonimei. Așa de exemplu STANCIU RADU, în urma mai multor presiuni fizice (a fost legat de mâini și de picioare și introdus pe o bară de fier și bătut la spate și tălpile picioarelor) a recunoscut formal că el este autorul anonimei.

După ce a fost identificat adevăratul autor în persoana numitului IOVIN PETRE, anchetatorii au dus muncă de lămurire cu STANCIU RADU ca să-l determine să-și retracteze depozitiile anterioare, însă acesta de teamă ca să nu fie bătut din nou, cu greu și numai după mai multe zile a revenit asupra celor declarate cu privire la faptul că el nu este autorul anonimei.

Majorul URUCU NICOLAE, căruia i-a fost repartizat pentru anchetă STANCIU RADU (după ce fusese bătut de alți anchetatori) fiind întrebat despre desfășurarea anchetei (6 august 1968) a raportat:

"... În această anchetă, pe cît am constatat la momentul cînd mi-a fost repartizat STANCIU RADU, a-a folosit și bătaia ... Cînd mi s-a dat ordin să-l anchetez, STANCIU RADU nu putea să stea bine pe scaun și aducea mereu în discuție faptul că el a scris anonima... Am putut constata că numitul

12

STANCIU RADU, ca urmare a anchetei insistente și violente ce s-a efectuat asupra sa, era obsedat de situația cu scrisoarea anonimă, fiind în situația de a declara că el este autorul scrisorii respective.

Despre faptul că asupra lui STANCIU RADU au fost aplicate măsuri de constrângere fizică, a semnalat și agen-tura de cameră în nota din 3 septembrie 1961 (dosar nr.40.042 vol.IV, fila 165-167).

În discuțiile purtate cu STANCIU RADU (6 aug.1968) acesta a relatat că a fost bătut de mai multe ori de către organele de anchetă pînă cînd își pierdea conștiința și că datorită tratamentului ce i-a fost aplicat - pe timpul cît a fost arestat - (8 luni) el și-a pierdut complet vederea la ochiul stîng și o are slăbită și pe cea de la ochiul drept. Din cauza șocurilor primite, pe corp i-au ieșit niște pete (" ciupercă") pe care cu tot tratamentul medical ce l-a urmat nu le poate vindeca.

Referitor la ofițerii care l-au bătut , s-au care erau prezenți la bătăile, STANCIU RADU își reamintește de: maior în rezervă BRINZARU EMIL și maior MOLDOVANU IOSIF.

Similar s-a procedat și cu STANCULEASA GHEORGHE (fost director de cadre și ulterior șeful Corpului de Inspec-ții din Ministerul Industriei Grele). STANCULEASA GHEORGHE datorită tratamentului ce i-a fost aplicat în arest, a căpă-tat un șoc nervos încît țipa tot timpul, iar pentru a nu fi auzite țipetele de către ceilalți arestați, el a fost legat peste gură cu un fular.

În legătură cu cele de mai sus, maior DUMITRESCU VASILE (la 5 august 1968) a raportat :

"... L-am scos în anchetă pe STANCULEASA GH. și am rămas impresionat de starea lui. Vorbea cuvinte in-descifrabile, se plîngea că soția și fetița lui nu ar avea ce minca acasă... Menționez că în momen-tul în care mi-a fost adus în cameră STANCULEASA GH era legat cu un fular la gură, iar pe față prezenta

unele urme, vînatăi provocate de cei care l-au legat la gură..."

Din materialele existente în arhivele Securității Statului și din discuțiile purtate cu ofițerii anchetatori, a rezultat că tovarășul general locot. NEGREA VASILE, a fost ținut la curent tot timpul cu mersul anchetei și că a dat indicații concrete asupra modului în care trebuia să se desfășoare ancheta. Astfel de indicații au fost date atât verbal cît și prin rezoluțiile puse pe materialele obținute în anchetă, materiale care se află în original la Comitetul de partid oraș București.

După ce a fost arestat LOVIN PETRE (9.IX.1961) acesta a recunoscut imediat că el este autorul scrisorii anonime. După această dată, ancheta a fost canalizată spre a se strînge probe compromițătoare asupra celor 10 persoane care se aflau arestate în vederea intentării unui proces de grup. Ancheta a fost dusă pentru a stabili discuțiile purtate de către cei în cauză în afara cadrului organizat de partid - ei toți fiind membrii de partid - precum și găsirea unor aspecte din viața lor particulară sau în serviciu care îi puteau compromite.

Cu toate "insistențele" și zelul manifestat de către organele de anchetă penală, ele nu au putut găsi și administra probe de vinovăția celor arestați, cu privire la săvîrșirea vreunor acte infracționale. Acest lucru - după cum au raportat ofițerii anchetatori - i-a nemulțumit pe GHEORGHIU DEJ și ALEXANDRU DRAGHICI - iar în ultimă instanță au fost nevoiți să-i pună în libertate (11.V.1962) dar cu indicația să fie demascați public.

Major BLIDARU GHEORGHE, care îndeplinea la acea dată funcția de locțiitor șef serviciu la Direcția Anchete Penale, a raportat (30 iulie 1968) următoarele :

"... din analiza materialelor de la dosar, din discuțiile purtate cu anchetatorii precum și cu o parte din cei arestați, am constatat că persoanele în cauză - care se aflau în stare de arest - nu puteau fi trimise în justiție, întrucît în sar-

.. / ..

17

cina lor nu se stabilise să fi săvârșit infracțiuni care să intre în competența organelor securității statului. Am raportat această situație și după mai multe luni de așteptare, conducerea M.A.I. a aprobat propunerea ca cei în cauză să fie puși în libertate și să se înceteze procesul penal, cu condiția de a fi demascați într-o ședință publică..."

Așa după cum au raportat ofițerii anchetatori, cît și din conținutul materialelor studiate, a rezultat că în decursul celor opt luni asupra persoanelor arestate, organele de anchetă penală au reușit să identifice unele greșeli din viața particulară a acestora, precum și unele abateri considerate ca abuzuri de serviciu, cît și recunoașterea de către cei în cauză că au purtat unele discuții la adresa unor activiști de partid și de stat. Pe baza unor astfel de date, s-a hotărît luarea măsurii de demascare publică.

Această acțiune a fost organizată la Ministerul Industrii Grele și condusă direct de tovarășul FLORIAN DANALACHE, după care s-a procedat la excluderea din partid și trimiterea celor în cauză la munca de jos.

Pentru ca demascarea să-și atingă scopul dorit, materialul întocmit de organele de securitate - sub directă îndrumare a lui ALEXANDRU DRAGHICI și a tov. FLORIAN DANALACHE, - a dat o asemenea nuanță faptelor săvârșite de cei în cauză, încît au fost calificați ca elemente oportuniste, carieriste și intrigante, care de timp îndelungat duc o activitate fracționist-diversionistă, că s-au grupat încă din 1955 în jurul lui STANCULEASA GHEORGHE - fost director de cadre și secretar al Comitetului de Partid - că au introdus în cadrul ministerului spirit de gașcă și au întreprins în mod solidar acțiuni contrare principiilor de partid; că au debitat reciproc calomniile și au răspîndit născociri despre activitatea și viața particulară a unor cadre de partid și de stat (n.n. familia lui GHEORGHIU DEJ) etc.

15

Lt.colonel ANASTASESCU AURELIAN (fost consilier juridic la Direcția de Anchete Penale) și maior BLIDARU GHEORGHE (șef serviciu la Direcția Anchete penale) cu privire la referatul de demascare au informat că ei, împreună cu fostul șef al direcției, colonel în rezervă BUTYKA FRANCISC și colonel LINTU I (șeful Cămarilor C.S.S.) au întocmit materialele prezentate în ședința unde a avut loc demascarea. Ei au arătat că referatul a fost refăcut de foarte multe ori deoarece lui ALEXANDRU DRAGHICI și tovarășului FLORIAN DANALACHE nu le-a plăcut modul în care erau prezentate și calificate - de comisie - faptele celor care urmau să fie demascați.

Lt.colonel ANASTASESCU AURELIAN (la 8 august 1968) a raportat :

"... Aprecierea și calificarea faptelor, așa cum sînt ele redactate în referatul de demascare, sînt conforme cu indicările lui ALEXANDRU DRAGHICI și ale tovarășului FLORIAN DANALACHE. Contribuția cea mai mare în acest caz a avut-o tov. FLORIAN DANALACHE.

Referatul de demascare a fost refăcut de foarte multe ori, încît nici nu-mi mai reamintesc. Această refacere repetată a nemulțumit și chiar revoltat pe ofițerii în cauză... Colonelul LINTU a fost introdus în comisia de refacerea referatului de demascare de către ALEXANDRU DRAGHICI - fiind considerat ca specialist în redactarea unor astfel de materiale - căruia nu i-a plăcut forma inițială pe care i-au prezentat-o organele de anchetă..."

În finalul referatului de demascare se arată :

"... Ceea ce caracterizează activitatea acestora, este carierismul, " spiritul de gașcă", lingușirea, ipocrizie, dorința de câpățuială, descommunere morală, intrigă și calomniere, că nu trebuie să tresem nepăsători pe lângă încălcările normelor de partid, deoarece astfel de abateri prejudiciază interesele partidului și statului nostru. Împotriva concepțiilor și faptelor acestor profitori, carieriști și mincinoși, care în goana după câpățuie, sînt gata

să meargă de la intrigă la înșelătorie până la activitate împotriva liniei partidului, trebuie să fim necruțători și să-i demascăm..."

Intr-adevăr, măsurile luate ulterior împotriva majorității celor în cauză au confirmat că cei în drept au fost necruțători, respectiv i-a exclus din partid și i-au trimis la munca de jos.

Din conținutul stenogramei cu privire la modul cum s-a desfășurat "demascarea" rezultă că tovarăgul FLORIAN DANAIACHE care a condus ședința, a folosit cuvinte nepotrivite și jignitoare la adresa celor puși în discuție, ca de exemplu :

"... Carieristi, elemente dușmănoase care nu au avut nimic niciodată cu partidul, oportunist bătrîn (STANCULEASA) laș, ticalos (LOVIN) etc..."

Concluziile care se desprind din verificările efectuate, scot în evidență următoarele :

1. Măsura arestării și cercetării celor în cauză de către organele de securitate constituie un act abuziv și ilegal.

2. Problemele spre care s-a canalizat ancheta după arestarea numitului LOVIN PETRU - ca autor al anonimei - nu erau de competența organelor de securitate, ci a organelor de partid și administrative.

3. Au fost folosite metode inumane (presiuni fizice și morale) asupra unora din cei arestați și pe această bază s-au smuls recunoașteri formale privind fapte infracționale pe care în realitate cei în cauză nu le-au săvârșit . Unii din aceștia au rămas cu infirmități fizice sau cu depresii psihice de pe urma cărora suferă și în prezent.

4. Măsura demascării publice și apoi excluderea din partid, s-a făcut pe baza materialelor furnizate de organele de anchetă penală pe care acestea le-au obținut în

.. / ..

condițiunile de recunoaștere menționate mai sus.

5. Organele de procuratură nu și-au făcut datoria în sensul că nu au supravegheat modul cum se desfășoară ancheta penală; au confirmat ordonanțe de reținere și apoi de arestare a celor în cauză, fără să aibă convingerea că aceștia au comis infracțiuni.

Unele acte procedurale (ordonanțe de reținere și arestare) - așa după cum au relatat ofițerii anchetatori - au fost redactate cu întârziere (10 - 20 de zile) de către organele de anchetă, documente pe care le-au antidatat și pe care organele de procuratură le-au confirmat.

X

X X

Față de gravitatea faptelor comise, pentru restabilirea adevărului și pentru reconsiderarea celor care sub o formă sau alta au avut de suferit pe nedrept, propunem să se aprobe următoarele măsuri :

1. Să fie informată conducerea superioară de partid care să hotărască ce măsuri trebuiesc luate în continuare. Aceasta deoarece printre persoanele care se fac răspunzătoare de abuzurile și ilegalitățile comise sînt și tovarășii: FIORIAN DANALACHE și general locotenent NEGREA VASILE - ambii dețin în prezent funcții de răspundere pe linie de partid și de stat.

2. Organele de partid competente, să reanalizeze situația de partid a acelor persoane care au suferit și au fost excluse din partid pe nedrept și în funcție de adevăr să hotărască măsuri corespunzătoare.

- Persoanelor reținute și arestate pe nedrept în această cauză - la cerere - le vom elibera adeverințe pentru perioada în care au fost reținuți, în vederea folosirii la stabilirea vechimii în cîmpul muncii.

- Vom continua verificările pentru a stabili pe toți lucrătorii de securitate care au comis abuzuri și ilegalități, după care în funcție de gradul de vinovăție al fiecăruia, se vor lua măsuri corespunzătoare.

- Tovarășului DUMITRU GHEORGHE, care s-a adresat Consiliului Securității Statului - i-am comunicat că cele semnalate de el, privind arestarea și nevinovăția sa sint adevărate; că Consiliul Securității Statului își exprimă dezacordul față de cele petrecute, iar pentru rezolvarea problemei sale de partid, vom sesiza forurile în drept.

Concluziile desprinse din verificarea situației tovarășului DUMITRU GHEORGHE, au fost aduse și la cunoștința lui, declarându-ne că l-au satisfăcut - în parte - moralicește, insistând în final să fie ajutat pentru a-și redobândi calitatea de membru de partid și a recăpăta locuința.

PRESEDINTELE CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI

Ion Stănescu
ION STĂNESCU

3 ex.

red.P.V.
dact.C.F.

STRICT SECRET

Ex.nr. 1

19 sept. 1968

A N E X Ă
.,.,.,.,.,.,.,.,.,.

- privind faptele imputate, cu ocazia ședinței de demascare publică din mai 1962 la fostul Minister al Industriei Grele, unui număr de zece membrii de partid, care au fost arestați și cercetați de organele securității statului, în cazul lui LOVIN PETRE.

1. LOVIN PETRE. În 1956 intră în legătură cu STAN-
GHEASA GHEORGHE și cu celelalte elemente din grup. Având
aceiași concepție carierist-oportunistă, în scurt timp se
alătură acestora și începe să acționeze împotriva principii-
lor de partid. Se întâlnește în grupuri izolate, se dedă la
birfe și mahalagisme și poartă discuții în afara cadrului
organizat al partidului, ponegrind și calomniind unele cadre
cu muncă de răspundere în partid și în stat.

Pe baza născocirilor și defăimărilor debitate în
discuțiile purtate cu ceilalți, LOVIN PETRE ticluiește cu
abilitate în luna iunie 1961, o scrisoare anonimă în cuprinsul
căreia a adus calomniile grave la adresa unor tovarăși din con-
ducerea partidului și statului nostru. Dându-se drept ofițer
de securitate și om "devotat" partidului, el arăta că defăi-
mările și calomniile menționate în scrisoarea anonimă, ar fi
fost discutate într-un restaurant din București de patru
activiști de partid, indicându-le și numele. Scrisoarea ano-
nimă a scris-o personal la mașină în mai multe exemplare,

pe care l-a expedit Comitetului Central al P.M.R., unor organe și activiști de partid.

Prin această acțiune el a urmărit să creeze o atmosferă de suspiciuni asupra secretarului Comitetului de Partid, secretarului Comitetului Orășenesc București, asupra tovarășului SCARIAT, activist din aparatul C.C. al P.M.R. și totodată să pună la îndoială obiectivitatea constatărilor și propunerilor făcute de tovarășii NACUTA și IOSEFIDE ca urmare a controlului de partid efectuat la Ministerul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini.

Verificările au mai stabilit că trimiterea de scrisori anonime organelor de partid și de stat, era o practică veche a lui IOVIN PETRE. În toamna anului 1958 el a mai expedit pe adresa Comitetului Orășenesc de Partid București o scrisoare anonimă în cuprinsul căreia chipurile sesiza anumite fenomene negative din activitatea de partid care se ducea în cadrul Ministerului Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini.

Pe baza celor sesizate în această scrisoare anonimă, Comitetul Orășenesc București a întreprins măsuri de cercetare. Printre elementele socotite a fi în măsură să dea relații în legătură cu faptele negative semnalate a fost și IOVIN PETRE. Cu acest prilej s-a dovedit a fi un element total nesincer și fățarnic. Nu a arătat că el este autorul scrisorii anonime, iar despre ceea ce sesizase în această scrisoare, nu a mai vorbit nimic, tăinuind abuzurile și activitatea contrară principiilor de partid, desfășurată de elementele carieriste și intrigante din grupul din care și el făcea parte.

În toamna anului 1958 în preajma alegerilor noului organ de partid pe minister, aflând despre măsurile preconizate pentru înlocuirea lui STANCULEASA GHEORGHE din funcția de secretar al Comitetului de Partid, IOVIN PETRE a început să se îngrijoreze de faptul că în urma acestei înlocuiri ar putea fi descoperite abuzurile și activitatea dusă împreună

cu ceilalți împotriva principiilor de partid. Cuprins de neliniște, că în urma acestui fapt își va pierde funcția, el face front comun cu celelalte elemente din grup și acționează solidar cu acestea.

Se întâlnește în grupuri de câte 2-3 persoane, cu CAPRARU TEODOR, STANCULEASA GH., DUMITRESCU ANETA, STANCIU RADU pe culoarele și unele birouri din minister și uneori chiar în sediul Comitetului de Partid și poartă discuții în vederea creării unui climat de împotrivire față de propunerile privind persoane ce nu făceau parte din grupul lor, urmărind în același timp ca în noul comitet să fie realeși cât mai mulți membrii care au făcut parte din vechiul comitet, iar în funcția de secretar să fie reales tov. STANCULEASA GHEORGHE.

2. STANCULEASA GHEORGHE. Carierist și oportunist, a ascuns ani de-a rândul în fața partidului faptul că a făcut parte și a activat încă din 1937 în Partidul Național Liberal. Demascată, astăzi el a recunoscut trecutul său politic.

El s-a înconjurat de elemente de clasă, carieriste și intrigante ca: IOVIN PETRE, CAPRARU TEODOR și alții. Considerând prezența sa în rândurile partidului ca o posibilitate de a-și aranja mai bine interesele personale și prevalându-se de funcțiile pe care le deținea, STANCULEASA GH. s-a dat la o serie de abuzuri.

În mod solidar cu celelalte elemente grupate în jurul său, el a întreprins o serie de acțiuni de birfă și mahalaisme, ponegriri și defaimări la adresa unor cadre care urmau să fie promovate în cadrul Ministerului. Pe de altă parte, a menținut în posturi elemente necorespunzătoare din punct de vedere politic și profesional, unele chiar cu trecut fascist, dar care erau lingușitoare și slugarnice față de el.

Vreme îndelungată a menținut în funcție pe VASILIU VIRGIL element necorespunzător, numai pentru faptul că acesta avea o mașină turism, cu care făcea deplasări în diferite localități la pescuit, ori pentru alte interese personale.

Răspundind teoria oportunistă că "oamenii trebuie lăsați în pace să poată minca și ei o bucată de pîine", în materialul pe care l-a întocmit pentru clarificarea situației ei lui MATASE ION - element cu trecut legionar - strecurat în partid, STANCULEASA GHEORGHE n-a demască activitatea și trecutul politic al acestuia, deși existau fapte confirmate, cu suficiente dovezi verificate.

Această poziție oportunistă nu este întâmplătoare în modul de gîndire și de acțiune a lui STANCULEASA GHEORGHE, în rezolvarea unui asemenea caz. Ea își găsește explicație în faptul că însăși el a fost necinstit, ascunzînd față de partid trecutul său politic.

Prevalîndu-se de funcția de secretar al Comitetului de Partid, STANCULEASA GHEORGHE a intervenit personal la CIRCUMARESCU CONSTANTIN, care în acel timp era director adjunct la "Întreprinderea pentru Colectarea Materialelor" pentru a încadra în funcția de șef de serviciu pe ORLEANU CONSTANTIN, unul din oamenii săi de încredere, deși cunoștea bine că acesta a făcut parte în trecut din cadrele administrației fasciste-antonesciene de pe teritoriul Uniunii Sovietice vremelnice ocupat de fasciști.

În 1957, după ce în funcția de director al cadrelor a fost numit MIHAI IOSIF, s-au întreprins măsuri de verificare și scoatere din minister a unor elemente cu situație social-politică necorespunzătoare sau abuzive ca: ORLEANU CONSTANTIN, SEVCIUC VASILE, SAFIR ARTHUR, și SOCOATEANU BARBU. Împotriva acestor măsuri a reacționat STANCULEASA GHEORGHE cu întregul său grup. Ceea ce i-a unit pe toți și i-a situat pe același linie oportunistă, a fost faptul că aceștia erau oameni lor de încredere, care-i susțineau și-i linguseau, făcîndu-le o popularitate ieftină.

Atitudinea oportunist-carieristă a lui STANCULEASA GHEORGHE a rezultat și în urma faptului că rămînînd numai în funcția de secretar al Comitetului de Partid - funcție de mare răspundere - el a fost totuși nemulțumit deoarece din postul de director de cadre putea să dispună de oameni după bunul său plac, să mențină pe lingușitori și incapabili și

să înlăture pe cei care nu erau de acord cu el.

Ros de ambiții, înconjurat în acțiunile sale de fostul ministru CAROL IONCEAR și sprijinit activ de CAPRARU TEODOR, LOVIN PETRE, DUMITRESCU ANETA și ceilalți, STANCU-LEASA GH. s-a dat la birfe și mahalagisme și a întreprins acțiuni de discreditare și compromitere a directorului de cadre MIHAI IOSIF, și a secretarului Comitetului de Partid.

Încalcând în mod grosolan principiile de partid, STANCULEASA GHEORGHE după ce a fost informat pe căi neoficiale că nu va mai fi ales secretar al Comitetului de Partid, s-a întâlnit cu celelalte elemente oportuniste, carieriste și intrigante, în grupuri de câte 2-3 persoane și au discutat ca în noul comitet să fie realeși majoritatea membrilor care au făcut parte din vechiul Comitet de partid.

Văzând că această acțiune nu le-a reușit și frământat de frică că își va pierde privilegiile și avantajele materiale, STANCULEASA GHEORGHE acționează mai departe contrar principiilor de partid, se întâlnește în grupuri izolate cu elemente fracționiste, se informează reciproc asupra unor probleme din minister, și pun la cale cum să compromită și să îndepărteze din minister pe noul secretar al Comitetului de Partid care începuse să întreprindă măsuri de îmbunătățire a muncii de partid și profesionale din cadrul ministerului.

Lipsit de demnitate și cinste, STANCULEASA GHEORGHE a mers până acolo în cât profitând de funcția ce o deținea și-a însușit diferite cantități de carne de la cantina ministerului, mai mulți metri de pânză destinată pentru pavazare și împreună cu STANCIU RADU, CAPRARU TEODOR și EFTIMESCU STEFAN au sustras unele obiecte de la pomul de iarnă organizat pentru copii salariaților din cadrul ministerului.

3. CAPRARU TEODOR. Intrînd în relații cu STANCULEASA GHEORGHE poartă cu acesta în repetate rînduri discuții de pe aceeași poziție oportunistă și alăturîndu-se lui, de-

vine în scurt timp " omul cel mai de încredere ".

Cît de solidari erau în relațiile dintre ei, îl ilustrează faptul că deseori STANCULEASA GHEORGHE condiționa îndeplinirea unor sarcini trasate de organele de partid, de participarea și a lui CAPRARU TEODOR la realizarea acestora.

Făcînd front comun cu LOVIN PETRE, DUMITRU GHEORGHE, STANCIU RADU și DUMITRESCU ANETA, el a acționat cu mult zel în cadrul acestui grup, mai ales din 1956, după ce STANCULEASA GHEORGHE a fost ales ca secretar al Comitetului de Partid. Prin aceasta el a urmărit să mențină pentru el și ceilalți, funcțiile acaparate în Comitetul de Partid, la adăpostul cărora să-și aranjeze mai bine interesele personale.

Fiindu-i teamă că își va pierde postul pe care-l ocupa, CAPRARU TEODOR l-a sprijinit activ pe STANCULEASA GH. în realizarea unui climat de împotrivire oricăror măsuri de scoatere din minister a elementelor necorespunzătoare , politic și profesional care-i sprijinea.

După înlocuirea lui STANCULEASA GHEORGHE din funcție de director de cadre, CAPRARU TEODOR se întâlnește cu acesta și cu principalele elemente din grup și planuiesc cum să îndepărteze din minister pe MIHAI IOSIF, noul director de cadre. Pentru realizarea acestui scop, CAPRARU TEODOR a ajutat pe STANCULEASA GH., pentru ca prin intrigi și denaturări să determine luarea măsurii de îndepărtare din minister a lui MIHAI IOSIF.

Cu prilejul alegerii noului organ conducător de partid pe minister, din toamna anului 1958, CAPRARU TEODOR și-a intensificat activitatea fracționistă. În zilele premergătoare alegerilor, în biroul său s-a întrînit în grupuri izolate cu STANCULEASA GH., LOVIN PETRE, STANCIU RADU, EFTIMESCU STEFAN, DUMITRESCU ANETA și alții, discutînd despre necesitatea realegerii în noul organ a majorității membrilor care au făcut parte din vechiul Comitet de Partid și totodată să mențină în funcție de secretar pe STANCULEASA GHEORGHE.

După această acțiune nereușită și văzînd că noul secretar a luat unele măsuri pentru îmbunătățirea muncii de partid și profesionale, CAPRARU TEODOR, solidar cu STANCULEASA GH. și cu ceilalți, a amplificat cu dibăcioie unele lipsuri din activitatea acestuia, urmărind discreditația și compromiterea lui.

Cu prilejul controlului de partid efectuat de tovarășii NACUTA și IOSEFIDE, CAPRARU TEODOR și-a manifestat din plin atitudinea sa oportunistă și dușmănoasă chiar față de normele de partid.

Astfel, STANCULEASA GH. fiind în birou la CAPRARU TEODOR, i-a reproșat lui IOVIN PETRE că acesta ar fi relatat tovarășului NACUTA și IOSEFIDE, despre unele lipsuri din activitatea Comitetului de Partid. Cu acest prilej STANCULEASA GH., i-a spus lui IOVIN : "I-a ascultă tinere, am auzit că îți cam umblă gura. Ai vorbit mai mult ca toți care au fost chemați de IOSEFIDE. Bagă-ți mințile în cap că de aici măninci pîine și de aici ești plătit... Dacă aș ști eu cine a făcut turnătura asta, veți tu cuțitul ăsta, l-aș băga în el".

Solidarizîndu-se cu el, CAPRARU TEODOR a completat : "Dă da și în familia lui, pentru că dacă se descoperă ceva îți dai dumneata seama că ne zboară pe toți de aici"!

Această activitate oportunist-fracționistă, CAPRARU TEODOR a îmbinat-o și cu fapte de necinste. El și-a însușit un aparat de fotografiat din dotarea Comitetului U.T.M. diferite cantități de carne de la cantina ministerului, o parte din pînza dată pentru pavoazare, precum și unele obiecte de la pomul de iarnă.

4. STANCIU RADU. Intră în relații cu STANCULEASA GHEORGHE în 1953 și în cadrul discuțiilor se identifică ca element cu aceleași vederi și concepții oportunist-carieriste. Se alătură acestui grup carierist și intrigant

și-l sprijină activ. Se întâlnește în mai multe rânduri în afara cadrului organizat al partidului, cu elemente din grup, poartă discuții neprincipiale și calomnioase la adresa celor care nu erau de acord cu spiritul de "gașcă". Cunoaște și încurajează acțiunile acestor elemente carieriste întreprinse în toamna anului 1958 în preajma alegerii noului organ conducător de partid pe minister.

A fost de față în biroul lui CAPRARU TEODOR și s-a declarat de acord cu indicațiile date de acesta, de a fi realeși în noul organ majoritatea membrilor din vechiul Comitet de Partid și de a menține în funcția de secretar pe STANCULEASA GH.

De la birfe, mahalagisme, intrigi și defăimări, el a trecut la trimiterea a trei scrisori anonime cu conținut calomnios la adresa noului secretar al Comitetului de Partid și la adresa tovarășilor NACUTA și IOSEFIDE, deoarece aceștia dezvăluind încălcările de la disciplina de partid și abuzurile comise, propuneau scoaterea elementelor vinovate, printre aceștia figurând și STANCIU RADU.

Prevalându-se de funcția de președinte al Comitetului sindical, el s-a dedat și la fapte de sustrageri din avutul obștesc. Si-a însușit un aparat de fotografiat, aflat în dotarea comitetului sindical, diferite cantități de carne de la cantină, o parte din pinza dată pentru pavoazare și unele obiecte de la pomul de iarnă. În mod repetat a făcut consumații la bufetul ministerului, fără să plătească, folosind formula "trece în cont", cheltuieli care de fapt nu au fost plătite niciodată.

Cu prilejul unei deplasări făcute chipurile în vederea unui control la Santierul Naval "Oltenița", STANCIU RADU și-a confecționat din materialele și manopera șantierului, în mod gratuit, un gard pentru locuința sa, pe care tot fără plată l-a transportat cu mașina întreprinde-

27

rii la domiciliul său.

În viața particulară a comis în mod repetat fapte nedemne, care-l caracterizează din plin ca un element descompus moralicește. Într-o garsonieră folosită în aceleași scopuri și de alte elemente imorale din anturajul său, STANCIU RADU a întreținut relații extraconjugale cu mai multe femei cărora le-a dat bani sau diferite avantajii materiale, ori le-a creat posibilități de încadrare în servicii.

Mergînd la întîlniri cu diferite femei, sau la petreceri, el a folosit abuziv, după bunul său plac mașinile turism ale ministerului. De altfel, profilul moral și caracterul perfid al acestuia rezultă și din faptul că în timp ce era membru în Comitetul de partid și deputat în Sfatul Popular al Raionului Stalin, a celebrat, în calitate de naș, în ianuarie 1959, la biserica de la Otopeni, o cununie religioasă, cu care prilej, așa după cum a precizat în declarația din 31 octombrie 1961, "a îndeplinit acolo, după ritualul mistic, cele ce se spuneau de popă".

5. DUMITRESCU ANETA. Urmărind cu orice chip să se mențină în funcția pe care o deținea, ea a sprijinit acțiunile duse de STANCULEASA GHEORGHE și ceilalți împotriva măsurilor de înlăturare a elementelor necorespunzătoare politic și profesional. A intrat în relații cu STANCULEASA GH. și CAPRANU TEODOR și ceilalți în 1956. Găsindu-se pe aceeași platformă carierist-oportunistă s-a identificat în vederi și în concepții cu celelalte elemente din grup și s-a alăturat lor. După schimbarea lui STANCULEASA GHEORGHE din funcția de director de cadre, DUMITRESCU ANETA pune în practică îndrumările date de acesta, și se opune măsurii de scoatere din minister a lui ORLEANU CONSTANTIN.

DUMITRESCU ANETA, fiind participantă activă la acțiunile întreprinse de elementele ce făceau parte din grupul oportunist-carierist, în toamna anului 1958 în preajma alegerilor de partid pe minister, ea a luat cunoștință pe căi neoficiale despre măsurile preconizate pentru înlocuirea lui STANCULEASA GH. din funcția de secretar de partid.

După aceasta poartă discuții în grupuri de câte 2-3 persoane cu CAPRARU TEODOR, IOVIN PETRE, EFTIMESCU GHEORGHE, DUMITRU GHEORGHE, STANCIU RADU, unde se înțelege să realaagă în noul organ de partid pe majoritatea membrilor din vechiul comit et.

În urma acestei acțiuni nereușite, ea a început să răspîndească date ireale și defăimătoare cu scopul de a compromite pe noul secretar de partid. Cu prilejul întâlnirilor avute, mai ales cu IOVIN PETRE, ea a purtat discuții calomnioase la adresa unor tovarăși cu muncă de răspundere în partid sau în stat. În ticluirea anonimei trimise în iunie 1961 Comitetului Central P.C.R. Iovin Petre s-a folosit și de aceste calomnii.

6. POPESCU VASILE, fost activist al Comitetului Orășenesc București, într-o perioadă a răspuns de munca de partid din cadrul Ministerului Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini.

El a cunoscut despre activitatea contrară principiilor de partid, întreprinsă de elementele din acest grup carierist și intrigant. După un timp s-a alăturat acestora și a început să participe la discuții în afara cadrului organizat al partidului. Concomitent cu răspîndirea de calomnii, care pentru POPESCU V. era o veche practică, el a informat pe membrii acestui grup despre măsurile preconizate de Comitetul Orășenesc de Partid București în special cu privire la înlocuirea din funcția de secretar al Comitetului de Partid a lui STANCULEASA GHEORGHE.

Solidar cu elementele din grup, POPESCU VASILE i-a sprijinit în realizarea planurilor lor carieriste. La cererea și după indicațiile lui STANCULEASA GHEORGHE și CAPRARU TEODOR, el a încercat să înleznească scoaterea din minister a lui MIHART IOSIF, sub pretextul promovării în munca de activist.

Element palavragiu, POPESCU VASILE a colportat o serie de discuții cu caracter de birfă și mahalagisme despre viața și activitatea unor activiști cu muncă de

răspundere în partid, care i-au folosit lui IOVIN PETRE la ticluirea scrisorii anonime trimise în iunie 1961 C.C. al P.C.R.

7. EFTIMESCU STEFAN, a ascuns ani de-a rândul faptul că tatăl său a fost chiabur, având peste 40 pogoane de pământ arabil.

Având aceeași concepție oportunistă, s-a alăturat elementelor carieriste și intrigante, din acest grup, participând la discuții cu caracter de ponegrire a unor cadre din minister.

Ca și celelalte elemente din grup, el a întreprins acțiuni personale pentru compromiterea unor cadre de partid. Astfel, în perioada 1959-1961 a sprijinit pe STANCIU RADU să dactilografieze o scrisoare anonimă cu conținut calomnios concepută și expediată de acesta pe adresa conducerii de partid și de stat.

Element necinstit, el a tăinuit faptele de sustrageri ale lui STANCULEASA GH., CAPRARU TEODOR, STANCIU RADU și personal și-a însușit bunuri din gestiunea ministerului. Sub pretextul efectuării de controale la întreprinderile subordonate ministerului, a făcut numeroase deplasări în provincie, scopul fiind nu munca profesională, ci realizarea intereselor personale. Cu prilejul unei deplasări făcute la Satu Mare, abuzînd de funcția sa, EFTIMESCU STEFAN împreună cu STANCIU RADU și-au făcut două aragaze la întreprinderea subordonată, pe care chipurile au controlat-o.

8. STANESCU STEFAN, s-a alăturat grupului fracționist avînd relații mai apropiate cu STANCULEASA GHEORGHE.

Situfîndu-se pe aceeași linie carierist-oportunistă, la cererea lui STANCIU RADU îl sprijină pe acesta în conceperea și redactarea uneia din scrisorile anonime calomnioase trimise în 1960 conducerii partidului și statului nostru.

Ca și STANCULEASA GH., CAPRARU TEODOR și ceilalți care și-au însușit diferite bunuri din avutul obștesc,

STANESCU STEFAN s-a dovedit un element necinstit, sustrăgînd în 1950 o parte din pinza destinată pavoazării.

Concomitent cu activitatea contrară principiilor de partid ce a dus-o împreună cu CAPRANU și ceilalți, STANESCU STEFAN s-a dovedit a fi și un element imoral. El a făcut numeroase chefuri și a întreținut relații extraconjugale cu femei care i-au fost aduse de STANCIU RADU într-o garsonieră folosită pentru același scop și de celelalte elemente din anturajul lui.

9. LAJNOS OCTAVIAN, intrînd în relații cu STANCU-LEASA GH., și avînd aceiași concepție oportunist-carieristă, s-a alăturat elementelor din acest grup iar în discuțiile purtate a ponegriț și calomniat pe unii tovarăși cu muncă de răspundere în partid și în stat.

După alegerea organelor conducătoare de partid din toamna anului 1958, a debitat și răspîndit calomnii și născociri despre activitatea cadrelor de partid alese.

10. DUMITRU GHEORGHE, fiind depășit de cerințele funcției pe care o deținea și urmărind să-și mențină postul cu orice preț, s-a alăturat elementelor din acest grup, sprijinindu-le în activitatea lor.

El a participat la discuții calomnioase și de ponegrire a unor cadre iar în toamna anului 1958, cu prilejul alegerii noului organ conducător de partid, a sprijinit acțiunile întreprinse în scopul menținerii în Comitetul de Partid a lui STANCULEASA GH. și a celorlalte elemente carieriste și intrigante.

În primăvara anului 1961, DUMITRU GH. a conceput o scrisoare anonimă cu conținut calomnios la adresa unor activiști din Comitetul de Partid și cadre cu muncă de răspundere din minister, a dicat-o cumnatului său, iar după ce a fost scrisă de acesta, a expediat-o pe adresa unui tovarăș din conducerea partidului.

Fiind în anturajul permanent a lui STANCULEASA GHEORGHE a folosit abuziv împreună cu acesta și cu alte elemente din grup mașina instituției, făcând numeroase deplasări la Cernavodă, Oltenița și alte localități, unde pescuiau și făceau chefuri.

Problemele din prezenta anexă au fost extrase din referatul care a fost prezentat cu ocazia demascării celor în cauză.

....

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
- Cabinet vicepreședinte -

STRICT SECRET

Exempl. nr. 2

Nr. 9219 din 15. VII 1968

32

C ă t r e,

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.
- Colegiul central de partid -

La adresa dv. nr. 1449/A din 5.VII.1968, vă trimitem
alăturat o notă cu rezultatul verificărilor privind pe GHEOR-
GHIU EMILIAN, arestat și încadrat în colonie de muncă în peri-
oada anilor 1952-1954.

VICEPRESEDINTE AL C.S.S.
General-maior,

Constantin Stoica

STRICT SECRET

Ex.nr. 2

15 iulie 1968

N O T A
=,=,=,=,=,=,=,=

privind pe GHEORGHIO EMILIAN.

Din studiul materialelor existente în arhiva organelor securității statului, rezultă următoarele :

GHEORGHIO EMILIAN s-a născut la 14 martie 1892 în orașul Iași, fiul lui GHEORGHE și MARIA, de profesie învățător, cu ultimul domiciliu (în 1952, înainte de arestare) în Ploiești, Str. Alecu Odobescu nr.22.

La data de 16 august 1952, GHEORGHIO EMILIAN a fost arestat de organele securității, pentru activitate politică din trecut și încadrat în colonia de muncă conf. Deciziei M.A.I.nr.1020/1952, pe timp de 36 luni. Perioada de detenție urma să expire la data de 16 august 1955, însă datorită faptului că sus-numitul era bolnav, a fost pus în libertate în iunie 1954, conform procesului-verbal nr.35.

Arestarea și încadrarea în colonie de muncă a lui GHEORGHIO EMILIAN s-a făcut în baza ordinului M.A.I. nr.490 din 9 august 1952 privind internarea în locuri de detenție a foștilor fruntași ai partidelor politice din trecut.

Pentru edificare asupra situației politice din trecut a lui GHEORGHIO EMILIAN, redăm mai jos din conținutul procesului-verbal de interogator, încheiat la 30 august 1952,

intrebările puse de anchetator și răspunsurile date de GHEORGHIU MILIAN.

INTREBARE: Din ce partid politic ai făcut parte și de cine ai fost recomandat ?

RASPUNS: Din anul 1923 până în anul 1938 am fost membru în P.N.T. Maniu -Tulcea și am fost recomandat de BICHITA BONJUG.

INTREBARE: Ce activitate ai desfășurat și împreună cu cine ?

RASPUNS : Cu ocazia alegerilor mergeam în comunele Pircheș, Cășla, Turda și Pătlăgeanca unde făceam propagandă în favoarea partidului P.N.T. cu ocazia alegerilor împreună cu numiții: GHEORGHE MANTA, PETRE ROTESCU și TANASE SIMIONESCU. În partidul P.N.T. Maniu am avut funcția de membru în Comitetul județean Tulcea, plătind cotizația regulat.

INTREBARE: Cu ce elemente din conducerea partidului ai avut legături și în ce au constatat aceste legături ?

RASPUNS/ Legături am avut cu GHEORGHE CRISTEA membru în comitetul județean și în delegația Permanentă, de profesie învățător, pensionar în Sibiu; Nicolae Iosub, membru în Comitet și șeful sectorului în orașul Isaccea, cu domiciliul în Tulcea str. Victoriei nr.12; PETRE ROTESCU de profesie avocat, membru în comitet cu domiciliul în Focșani; GHEORGHE MANTA de profesie învățător cu domiciliul în Galați. Aveam legături politice de prietenie întâlnindu-ne de 2-3 ori pe săptămână la o cofetărie în Tulcea.

INTREBARE: Ce funcție și cu cine ai votat în alegerile din 1946-1948 ?

RASPUNS: Am fost delegat la secția de votare școala primară nr.3 Tulcea unde am votat cu B.P.D. Din anul 1946-1948 am fost ales ca ajutor de primar al orașului Tulcea. În anul 1948 am fost delegat la secția de votare din Mahmudia-Tulcea unde am votat cu lista F.D.P. care a fost aleasă în întregime.

Am rămas ca membru în P.N.P. până la 15 martie 1959 când s-a autodizolvat.

După ce am citit prezentul proces-verbal de interogatoriu cuvînt cu cuvînt și am constatat că el cuprinde cele declarate de mine susțin și semnez.

Slt.de securitate
ss. indescifrabil

Senhătura
ss.indescifrabil.

X

XX

X

În dosarul de anchetă nr.7908, existent în arhiva organelor securității statului se găsesc următoarele documente care atestă faptul că GHEORGHIU EMILIAN (cel cu datele de stare civilă indicate de fiica sa în memoriul adresat Comitetului Central al Partidului Comunist Român) a făcut parte din P.N.T. ;

1. Declarația dată la 15.XII. 1952 de numitul CONSTANTIN BUNESCU, fost membru în P.N.T, avînd și funcția de membru în Comitetul județean, cu domiciliul la data respectivă, în Tulcea, str.Sabinelor nr.31, în care arată că, îl cunoaște pe GHEORGHIU EMILIAN(frate cu GHEORGHIU BUJOR) din anul 1927 și știe că acesta " a făcut politică în partidul P.N.T. organizația Tulcea oraș". Din declarația nu rezultă că GHEORGHIU EMILIAN a deținut funcția de conducere în cadrul P.N.T.

2. Declarația dată la 16.XII.1952 de numitul CRISTEA STOIAN fost membru în P.N.T. Maniu- în Comitetul Orășenesc Tulcea, cu ultimul domiciliu la data de mai sus în Tulcea str.Horiei nr.25, în care arată că îl cunoaște pe GHEORGHIU EMILIAN (care a avut un frate anume GHEORGHIU BUJOR) din anul 1933-1934. " În anul 1935 l-a văzut la o întrunire a Comitetului Orășenesc P.N.T. Maniu". " Activitatea lui în P.N.T.Manu nu o cunoaște așa bine, însă știe că este un

3/6

membru vechi, ducînd activitate prin județ".

3. Un memoriu adresat în anul 1952, tov. ministru al justiției, de către soția lui GHEORGHIU EMILIAN în care arată despre acesta, printre altele că; de mult în tinerețe, a fost înscris la țărâniști, care promitea marea cu sarea. A plecat de la ei mutat din loc în loc fiindcă era fratele deținutului politic GHEORGHIU BUJOR de la Doftana..."

MAIOR DE SECURITATE

Both Ioan J. B. 17

2 ex.

red. B.I.

dact.C.F.

expedite

37 9212

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN

COMITETUL CENTRAL

nr. 1449/A
5. VII -

COLEGIUL CENTRAL DE PARTID

BUCUREȘTI.

196 8.

Tov. Boteh
h

Către,

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

- Tov. prim-vicepreședinte General maior Grigore Răduică -

Vă rugăm să se revadă dacă arestarea lui GHEORGHIU EMILIAN zis EMIL și deținerea sa timp de 3 ani (1952-1955) are vreun temei legal. Numitul este născut la 14.III.1892 în orașul Iași, fiul lui Gheorghe și Maria, de profesie învățător.

Fiica sa, Gheorghiu Aurelia, în memoriul adresat Colegiului Central de Partid, în legătură cu clarificarea situației ei de partid, ridică și problema că tatăl ei a fost arestat timp de 36 luni de către organele M.A.I. pe baza unui denunț calomnios.

Rugăm a ne informa asupra celor concluzionate, fiindu-ne necesar pentru clarificarea situației de partid a lui Gheorghiu Aurelia.-

VICEPREȘEDINTE

Vințu

2 ex.nj.

C ă t r e

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN
Comisia Superioară de Verificare și Control

Tovarășe Secretar,

Subsemnata AURELIA GHEORGHIU, pseudonim literar ROMELIA DIMA, domiciliată în București str. Doamnei nr. 3 et. IV ap. 44, sect. IV, încadrată în muncă la Intrep. Cinematografică a municipiului București, Calea Văcărești nr. 21 telefon 22.05.80 - Serv. presă și publicitate pe ecrane, în baza PLENAREI C.C. al P.C.R. cu privire la îndepărtarea unor activiști și foști luptători din rîndul P.C.R. prin acuzații nejuste și lipsite de control amănunțit de stabilire a veracității, fac și eu prezenta contestație contra excluderii mele din rîndul membrilor de partid, excludere făcută în anul 1949-50 cînd s-au luat declarații nejuste de la oameni care apoi au dispărut din țară, sau din răzbunare, pentru care cer să cercetați acum la nivelul nostru de azi, următoarele puncte:

1). Audierea martorilor: Nadia V. Maximan, Calea Victoriei nr. 95 et. 8 garsoniera 33, soră la spitalul Davila, Calea Griviței.

2) Paula Setreanu, telefonistă la Hotelul Atene Palas.

Amîndouă au locuit în Calea Victoriei în timp ce și eu și fratele meu, Octavian Gheorghiu, locuiam la etajul X în Calea Victoriei (dovedierea faptului că atît eu cît și fratele meu nu am fost și nici măcar nu am simpatizat cu legionarii și că declarația Hanei Moscovici plecată din țară imediat după această declarație nu a fost decît un act de răzbunare care nu a fost controlat ci pus la dosar și noi îndepărtați ca oameni inutili).

3). Verificarea împrejurărilor și metodei prin care a fost substituit arestării secretarul Partidului Tărănist din Tulcea pe nume Emilian Gheorghiu, născut în fostul județ Covurlui (Galați), fiul lui Maria și Gheorghe - cu tatăl meu învățător din anul 1909 - 1951, pe nume Emil Gheorghiu, fiul lui Maria și Gheorghe, născut la 22 martie 1892 în Iași pe str. Bucșinescu nr. 13, frate cu M. Gh. Bujor și văr primar cu Pătrășcanu și cu familia Teodoreanu.

Tatăl meu a fost ridicat în anul 1952, cînd se mutase la fratele său M. Gh. Bujor la Ploiești pe str. Alecu Odobescu nr. 22 și dus în lagărul 16 august 1952 al penitenciarului Pitești.

Totodată la arestarea tatălui meu au fost ridicate la percheziția casei, brevetele decorațiilor: Virtutea Militară și Bărbăție și Credință - de la Mărășești și Oituz din anii războiului 1916-1918, plus scrisori ale lui M.Gh.Bujor ce mai rămăseseră încă în păstrarea tatălui meu Emil Gheorghiu.

Cer a se cerceta cine au fost cei care au ridicat brevetele, decorațiile și unde au fost predate.

Cine din securitatea de la Tulcea a substituit pe Emilian Gheorghiu secretar al Partidului Tărănist din anul 1910 și în loc a fost dat anume Emil Gheorghiu, plecat din Tulcea la 28-29 decembrie 1915 la Ploiești, când a dat date legale de strămutare la fratele său M.Gh.Bujor și la fiica sa (sora mea) Viorica Stănicel, medic primar la Ploiești.

La dosarul de detențiune de la Pitești se găsește chiar declarația conducătorului Partidului Tărănist Tulcea - Georgescu Tulcea, care a recunoscut că cel închis nu e secretarul lui ci fratele lui Bujor primul deținut politic de la Doftana.

Eu am cerut același lucru acum și la Ministerul de Interne, dar vă rog să binevoiți a mă sprijini, întrucât și detențiunea tatălui meu e tot un punct de excludere în autobiografia mea!

Precizeze că m-a înscris în P.C.R. în anul 1945 și am devenit activist sindical din 20 mai 1945 la C.C. al Sindicatelor Sanitare, apoi am trecut ca bibliotecară la Sect.I.Galben P.C.R. str.Slătineanu, secretar al sectorului fiind tov.Nicolae Ceaușescu.

Adeog că înainte de a fi primită în rândurile partidului am fost în Uniunea Patrioților tot în muncă de răspundere, participând:

I. Manifestațiile contra lui Sănătescu.

II. Contra lui Rădescu, când am fost călcată în picioare în clipa când mulțimea a fugit din cauza gloanțelor care zburau ca ploaie în jurul nostru.

III. Am făcut parte din grupul care a mers la rege ca să ceară un guvern F.N.D., delegată din circa III-a a Uniunii Patrioților.

În acest timp am avut responsabil al Uniunii Patrioților pe tov.Nicolae Bogdan, ilegalist, care acum locuiește în str. Sepcari nr.9 et.III

Pentru participarea mea la manifestația contra lui Rădescu am fost dată afară din primăria II negru (unde eram funcționară principală la întocmirea dosarelor I.O.V.).

Precizez că am fost arestată din ordinul lui Malaxa și al directorului general al ziarului Universul, pentru motivul că am îndrăznit să cer drepturile cuvenite urmașilor (trimiși disciplinar pe front). De asemenea, în anul 1932 am adus câteva pachete pentru celula ilegală Cuțitul de Argint. Am fost dusă acolo de tov.Nicu, tipograf la Timpul, tipografia din str.Academiei. Pur-tam numele de aia Mică sau Aurica. Imi amintesc de: Roza, propa-gandist; Mișa, resp.cercului; Tican, Vasile de la Tăbăcărie... Cu ei am luat parte la diferite acțiuni în afara Bucureștiului și eu aveam sarcina de a fi de pază în timpul ședințelor. Alex.Sahia îmbrăcat preot ne aducea ziarele de fiecare dată când venea. Am fost trimisă în diverse munci în timpul regimului nostru comunist. Secretară tehnică la Județeană Apărării, în organizația de partid și sindicală de la Fero-Metal (trimisă de tov.Alexandru). Parti-cip la naționalizarea vilelor de la Bușteni, Foiana Tapului și Zamora, sint trimisă în concediu și fac parte din primul lot de oameni ai muncii care sint trimiși la odihnă la Bușteni. Apoi realizez cantina Fero-Metal, căminul de copii, trec la ziarul Muncitoarea, organ al C.C.S. chiar în clipa când directorii voiau să-mi desfacă contractul de muncă pentru faptul că devenisem co-răspondent de presă și începusem să scriu despre deficiențele co-merțului din cauza unor anume sabotaje făcute de foștii patroni.

La gazeta Muncitoarea sint trimisă pe teren la Botoșani și Iași fiind socotită un om care mă descurc bine pe teren și aduc lucruri bune. Mi se cere înainte de plecare actele originale ca să-mi facă dosarul de cadre întrucît eram mutată la gazetă abia din luna aprilie. Cererea era legitimă căci fusesem propusă să fiu decorată pentru muncă ilegală, adică munca dusă la Cuțitul de Argint, de unde se luase date. La întoarcere găsesc redacția în-toarsă pe dos... toți supărați pe mine. Aflu că sint pedepsită cu retrogradarea cu 3 clase pentru că exploatez croitoreasa. Furioasă desfac ițele țesute de secretara redacției și aflu că am fost spe-cial ponegrită în lipsă pentru a nu primi decorația de ilegalistă. Cer actele dar nu se mai găsesc. La verificare m-am prezentat prost de tot din cauză că am fost chemată să-mi fac autobiografia în fața conducerii redacției. Am fost învățată ce e legal să spun și ce nu. Fidelă celor învățate am făcut întocmai și apoi 3 redac-tore au spus tocmai ceea ce fusesem învățată că nu e de competen-ța comisiei de verificare. M-am intimidat, m-am infuriat și real-mente nu am mai știut ce să mai vorbesc... Au urmat zile și mai grele... Fără acte de cadre, fără drept de a mai lucra ma intrat la 1 septembrie 1950 la cercul literar D.Th.Neculuță unde am aju-

41

tat tineretul care scria și unde mi-am desăvîrșit și eu pana, ca prozator și poet.

La cercul literar D.Th.Neculupă am lucrat cu tov.Lucia Olteanu azi la revistele de copii (responsabilă); tov.Luscalov, secretar literar la teatrul Nottara; Alexandru Andrițoiu, membru al Uniunii Scriitorilor; Camil Baltazar, membru al Uniunii Scriitorilor; Alex.Gheorghiu Pogonești, membru al Uniunii Scriitorilor.

În anul 1952 am semnat cu contract cu Ed. U.C.S. redactor pentru întocmirea formelor de lucru ale cărții de Metode de pescuit, au fost întocmite sub directa conducere a tov.Costin Stănescu, azi resp. al revistei sindicale Clubul. De asemenea, tot el poate da relații de atmosfera nefastă care a domnit la gazeta Muncitoarea, lucru pentru care revista a și fost desființată.

Această carte a fost lucrată, predată, lucrînd în condiții grele pentru o femeie, dar totuși dusă la capăt. Deși am făcut o muncă grea sub directa grije a tov.președinte,Constantinescu Andrei. al sindicatelor din Industria Alimentară, pentru perioada 1950-1952 nu mi s-a dat nici un fel de adeverință că am fost angajat pentru această carte, tot din cauza excluderii din partid. La fel, am făcut în anul 1957 un contract cu Uniunea Cooperative-lor Regionale de Consum ale Ploieștului, la comanda tov.președinte Ion Ariton, care carte am făcut-o, am predat-o și pentru care mi s-a dat adeverință, dar am primit la semnarea contractului 500 lei, apoi încă 500 lei și am decontat și lei 200, pentru biletele de tren ci mi-au fost necesare pentru deplasări în legătură cu cartea.

Suma de 200 lei pe formele de plată a fost în așa fel aranjată la procesul pentru drepturi, încît real eu am decontat 200 și pe ștate a fost trecut din dispoziția lui Ion Ariton 12.000, pentru faptul că nu am scris și în litere douăsprezece mii sau așa cum am primit spre decontare, douăsprezece mii lei. Așa că Ion Ariton a luat banii mei, s-a servit de lucrare publicînd prin tov.Radulian care a dat reportajele mele la publicat și fiind semnate de alții. Eu nici în ziua de azi nu am primit vreun leu pentru munca depusă din iunie pînă la 1 noiembrie. Ion Ariton fiind tras la răspundere de mine prin justiție, s-a internat la Spitalul nr.9 și apoi după peste 10 ani a revenit din nou la mine (ianuarie 1968) cu rugămintea de a-l ajuta să scrie o lucrare cu reportaje din călătoriile sale făcute în China și Coreea. (Am refuzat pentru faptul că nu mi-a plătit drepturile cele mai umile pentru munca mea. A refuzat și refuză să dea vreun ban pen-

tru munca mea, fiindcă și-a recăpătat drepturile sale de membru de partid, acum e director iar într-o întrep. a Centrocopului (Fabrica de oțet, str.Vaselor nr.40)... și toate acestea fiindcă am fost exclusă, pentru că reazemul meu de toată vremea mi-a lipsit. Adică nu am mai avut legătura directă cu P.C.R.

La toate verificările de partid și la toate încercările mele de a se reveni asupra excluderii mele, am fost batjocorită cu noi și noi motive, încât ajunsesem pe punctul de a nu mai crede că va veni timpul ca să pot ține și eu capul sus, adică să se vadă că motivele de excludere au fost neverosimile.

Declar că am avut și am asupra mea din arhiva lui M.Gh. Bujor din care am predat o parte și o altă parte este asupra mea, intenționez să fac sub formă biografică, după actele de familie și alte documente vechi care se află și acum la mine (plus alte relații date de unchiul Mihai Bujor și de tatăl meu) un volum cu descrieri istorice, la data când voi fi pensionată.

Vă stau la dispoziție cu orice alte lămuriri și documente.

ss/Aurelia Gheorghiu

București str.Doamnei nr.3 et.IV
6 mai 1968

Adaos: - Florica Ruso - telefon 21.16.23. a fost cu mine la demonstrațiile contra Sănătescu și Rădescu și ne-am întâlnit la primăria capitalei. Eu eram cea care avea legătura cu sind. capitalei.

- Botoș Sigismund - str.Nic.Iorga nr.10

- Botezan Petre - telefon 15.86.56

am fost împreună la circa III-a a Un. Patriotice delegați și în echipele de agitație și control cetățenesc.

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
- Cabinet vicepreședinte -

43
SECRET

Ex. nr. 2

Nr. 9210 din 11 iulie 1968

C ă t r e,

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.
- Colegiul central de partid -

La adresa dv. nr. 1444/A din 5.VII.1968, vă trimitem
alăturat o notă cu rezultatul verificărilor privind pe FAIDA
EMANOIL, arestat și încadrat în colonie de muncă în perioada
anilor 1952-1954.

VICEPRESEDINTE AL C.S.S.
General-maior,

Constantin Stoica

18 iulie 1968

74
SECRET

Exempl. nr. 2

N O T A

privind pe FAIDA F. EMANOIL.

Din studiul materialelor existente în arhiva organelor securității statului, rezultă următoarele :

FAIDA EMANOIL s-a născut la 5 ianuarie 1907 în comuna Islaz, județul Teleorman, fiul lui FLOREA și ELENA, de profesie învățător, cu ultimul domiciliu - în 1952, înainte de arestare - în Turnu Măgurele, str. General Praporgescu nr. 4.

La data de 16 august 1952 a fost arestat de organele securității regiunii București pentru activitate antidemocratică în „Partidul Național Creștin” și încadrat în colonie de muncă conform procesului-verbal nr. 3/952, pe timp de 60 luni. Perioada de detenție urma să expire la 16 august 1957, însă a fost pus în libertate în mai 1954 în baza procesului-verbal nr. 17/954 al „comisiei speciale” de verificare a M.A.I., care a stabilit că „cel în cauză (FAIDA EMANOIL) nu a desfășurat o activitate politică în trecut pe baza căreia ar putea fi trimis în justiție”.

Arestarea și încadrarea în colonie de muncă a lui FAIDA EMANOIL s-a făcut în baza ordinului M.A.I. nr. 490 din 9 august 1952 privind internarea în locuri de detenție a foștilor frunzeși ai partidelor politice din trecut.

Singurul document în care FAIDA EMANOIL recunoaște că s-a înscris și a activat în „Partidul Național Creștin”, existent în dosarul de anchetă nr. 14522, ce se găsește în arhiva organelor securității statului, este procesul-verbal de interogatoriu încheiat de organele securității fostei regiuni București la data de 29 august 1952. Redăm mai jos din conținutul procesului-verbal de interogatoriu, întrebările puse de

anchetator și răspunsurile date în anchetă de FAIDA EMAN OIL :

Intrebare : Când te-ai înscris în P.N.C., unde anume și de cine ai fost recomandat?

Răspuns : În 1936 m-am înscris în P.N.C. în orașul Zimnicea. Am fost recomandat de TEODOR IORDACHESCU, care era șef de sector și președintele comitetului orășenesc.

Notă : cifra 6 a anului 1936 menționată mai sus, este modificată cu aceeași cerneală și același scris peste cifra 8, adică inițial a fost consemnat anul 1938 ca dată a înscrierii sus-numitului în P.N.C. Anul 1938 coincide, de fapt, cu anul recunoscut de petiționar într-o declarație dată ulterior arestării, că atunci ar fi fost înscris în P.N.C. timp de o lună de zile.

Intrebare : Ce activitate ai desfășurat, unde și împreună cu cine?

Răspuns : Activitatea mea am desfășurat-o în calitate de membru în comitetul orășenesc. Am participat la ședințele comitetului orășenesc și am sprijinit P.N.C. prin propaganda care o duceam și prin informațiile care le culegeam. Această activitate am dus-o cu ILIE NEAGU și NEGRU PAUN, care erau membri în Comitetul orășenesc Zimnicea.

Intrebare : Ce funcții ai îndeplinit?

Răspuns : Am fost membru în comitetul orășenesc în P.N.C. Zimnicea.

Intrebare : Cu ce elemente din conducerea partidului ai avut legături și în ce au constat aceste legături?

Răspuns : Am avut legături cu TEODOR IORDACHESCU, care era șef de sector și președinte al comitetului orășenesc. Am avut legături politice cu el, prin recomandarea făcută de el m-am înscris în P.N.C. și am fost membru în comitetul orășenesc, unde țineam legătura cu el.

Intrebare : Cu ce elemente din conducerea celorlalte partide politice ai avut legături și în ce au constat aceste legături?

Răspuns : Nu am avut legături cu nimeni din conducerea celorlalte partide.

Intrebare : Ce elemente plecate în străinătate cunoști?

Răspuns : Nu cunosc pe nimeni dintre aceste elemente.

Intrebare : Cum și prin cine ai ajutat familiile celor arestați?

Răspuns : Nu am ajutat nici o familie de arestați, nici nu am cunoscut vreo familie de aceasta.

Intrebare : Ce alte persoane cunoști că au ajutat familiile celor închiși?

Răspuns : Nu cunosc pe nimeni care să fi ajutat pe familiile celor închiși.

Intrebare : Ce activitate contrarevoluționară ai dus după 23 August 1944?

Răspuns : Nu am dus nici un fel de activitate contrarevoluționară după 23 August 1944.

Intrebare : Ce participare ai avut la alegerile din 1946 și 1948?

Răspuns : La alegerile din 1946 am fost președintele secției de votare nr. 4 din Turnu Măgurele. În 1948 am fost președintele secției de votare din comuna Olteni.

Intrebare : În ce partide ai activat, de când, până când și cu cine, ce activitate ai depus și ce funcții ai avut?

Răspuns : În 1938 am fost în P.N.C. până la dizolvare, având funcția de membru în Comitetul orășenesc Zimnicea. Din 1945 până în mai 1947 am fost în P.S.D. Din mai 1947 am trecut în P.C.R. În 1951 am fost exclus din P.M.R. datorită activității mele din trecut.

După ce mi s-a citit prezentul proces-verbal, am constatat că corespunde intrutotul cu cele declarate de mine.

Locot. de securitate
Tatu V. Constantin

Emanoil Faida

+
+ +

Intr-o declarație ce se găsește în dosarul de anchetă sus-menționat (fila 3-4) dată de FAIDA EMANOIL în timp ce se găsea încadrat în colonia de muncă Borzești, despre activitatea

lui politică în trecut arată printre altele că :

„Spre sfârșitul anului 1937 mă găseam învățător la școala nr. 1 băieți din orașul Zimnicea-Teleorman, când a venit la putere Partidul Național Creștin, pînă atunci nu făcusem nici un fel de politică, deși eram în învățămînt din 1930. Prin luna ianuarie 1938, directorul școlii nr. 1 băieți, care era liberal, a fost îndepărtat de la direcție și direcția mi-a fost dată mie, în același timp mi-a propus TEODOR IORDACHESCU, avocat din Zimnicea, să mă înscriu în P.N.C., eu am refuzat, totuși peste cîteva zile el m-a anunțat că m-a trecut pe un tabel și l-a înaintat la Roșiori de Vede lui STAN GHITESCU, care era șef la jud. Teleorman. Si așa am devenit membru al P.N.C. În acest partid nu am dus nici un fel de activitate, nu am luat parte la nici un fel de ședință, mai ales că prezența mea la P.N.C. nu a durat decît maximum una lună, adică de la 5-6 ianuarie 1938 pînă la 5-6 februarie 1938 cînd P.N.C. a fost desființat fără să mai ia ființă vreodată.

După arestarea mea, la Ghencea, am văzut că sînt acuzat că am făcut parte din Comitetul orășenesc Zimnicea, întrebînd pe TEODOR IORDACHESCU, care a fost președinte și care se găsea și el arestat, mi-a spus că m-a cooptat în comitet fiindcă nu avea alți intelectuali în comitet. L-am întrebat de ce nu mi-a spus niciodată și mi-a răspuns că nu a avut timp fiindcă cooptarea mea s-a făcut în prezina căderii de la putere și nu a mai avut cînd să-mi spună. Astfel, eu nu am luat parte la nici o ședință de comitet și nici nu am știut pînă la arestare că am făcut parte din comitetul orășenesc”.

Retractîndu-și faptele declarate în timpul arestării și anchetării și consemnate în procesul-verbal de interogatoriu, FAIDA EMANOIL menționează în declarația de mai sus, că: „La Ghencea (unde a fost dus pentru anchetare) am semnat tot ce a scris domnul locot. anchetator, fără să citesc, așa că nu știu precis ce cuprinde”.

Despre aspectele consemnate în procesul-verbal de interogatoriu, cit și cele din declarația dată ulterior arestă-

rii, cu privire la activitatea dusă de FAIDA EMANOIL în cadrul P.N.C., în dosarul de anchetă existent în arhiva organelor securității statului nu sînt alte probe, declarații etc. care să confirme sau să infirme veridicitatea faptelor consemnate în cele două documente.

MAIOR DE SECURITATE

I. Both

Both Ioan

expediate

9210

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN

COMITETUL CENTRAL

COLEGIUL CENTRAL DE PARTID

BUCUREȘTI,

196...

Către,

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

- Tov. prim-vicepreședinte General maior Grigore Răduică -

Tov. Both

Vă rugăm să se revadă dacă arestarea de către organele M.A.I. și deținerea în diferite colonii de muncă în perioada 15 august 1952 - 5 mai 1954 a lui PAIDA EMANOTI a avut vreun temei legal. Numitul este născut la 5 ianuarie 1907 în comuna Islaz județul Teleorman, în prezent domiciliat în orașul Turnu Măgurele str. Cpt. Stănculescu bloc C.22, de profesie învățător.

Susnumitul în memoriul adresat Colegiului Central de Partid în legătură cu clarificarea situației lui de partid ridică și problema, că arestarea lui de către organele M.A.I. (în anii 1952-1954) s-a făcut în mod abuziv.

Rugăm a ne informa asupra celor concluzionate, fiindu-ne necesar la clarificarea situației lui de partid.

VICEPREȘEDINTE

2 ex.nj.

Verit

C ă t r e

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.

COLEGIUL CENTRAL AL P.C.R. BUCUREȘTI

Mă numesc Faida Emanoil și sînt domiciliat în Turnu Măgurele str. Cpt.Stănculescu bloc C.22 sc. B.2 ap.36 parter, și în lumina plenarei C.C. al P.C.R. din 22-25.IV.1968 vă aduc la cunoștință următoarele :

Am fost membru de partid din iunie 1945, am lucrat pînă la unificare - februarie 1948 - în conducerea P.S.D. din sarcină de partid, avînd misiunea pregătirii în vederea unificării. Am participat la toate acțiunile inițiate și conduse de partid în fostul județ Teleorman. Am participat ca delegat la lucrările de la București din sala Libertatea, în vederea unificării. La unificare am fost ales membru în comitetul județean de partid la jud.Teleorman, în care calitate am participat în mod activ, cu pricepere și competență la toate acțiunile de construirea socialismului în județul nostru, sub îndrumarea și conducerea științifică a partidului, fiind apreciat de către comitetul județean de partid.

Pe linie de stat am fost inspector școlar șef al jud.Teleorman președinte al sindicatului învățămînt județean, director al căminului cultural județean etc.

În ziua de 14.III.1951, am fost exclus din partid de către organizația de bază a sfatului popular raion T.Măgurele, organizație din care n-am făcut parte niciodată. Excluderea a fost pusă la cale din ură personală. Oameni care nu mă cunoșteau, cu care nu lucrasem, au fost obligați să-mi aducă unele învinuiri neesențiale, minore și neîntemeiate în mare parte.

Cu dușmănia împotriva mea s-a mers mai departe și în noaptea de 15-16 august 1952 am fost ridicat de la domiciliu de către organe ale M.A.I. și am lucrat în colonii de muncă la canal și la Borzești și Onești pînă la 5.V.1954 cînd am fost eliberat și abia la 11.II.1965 am reușit să fiu din nou reîncadrat în învățămînt.

Deținerea mea a avut repercursiuni groaznice asupra familiei mele, o fată care era elevă la liceu a fost dată afară din școală, fapt care i-a cauzat o boală de natură nervoasă de care suferă și acum, soția mea, profesoară de istorie, care era activistă de

...//...

partid pe linie de femei a fost și ea exclusă și alte multe neacuzuri.

Deși am făcut 5-6 scrisori și memorii către organele de partid, până în prezent nu mi s-a făcut dreptate; ba ca răspuns la ultima scrisoare mi s-a cerut să dau o declarație, că fiind bătrîn nu mai socotesc că este necesar să mi se redea calitatea de membru de partid, la care am ținut atît de mult.

Acum, luminat de către hotărîrile plenarei, deși sînt în vîrstă de 61 de ani, pensionar, totuși mai am putere de muncă și socotesc că ar fi un act de justiție, un act de restabilirea adevărului pe care l-am așteptat cu încredere de peste 17 ani, asigurînd partidul că voi continua să aduc aportul meu de muncă pe linia cultural-educativă.

Din memoriile, amănunțite, făcute de mine și care se găsesc la dosarul meu (care în ultimul timp se găsea la regionala de partid a reg.București) se va putea verifica clar întreaga mea activitate pozitivă și negativă, fiindcă așa cum se afirma și la plenară greșelile sînt omenesti.

Țin să precizez și acum că tot timpul cît am fost membru de partid și activist am păstrat neștirbită linia partidului, m-am supus hotărîrilor partidului și chiar după ce am fost exclus, prin activitatea mea profesională am păstrat și respectat linia partidului și am adus aportul meu în dezvoltarea pe linia instructiv-educativă și culturală.

Dau acuma numele a o serie de tovarăși cu care am lucrat, care mă cunosc și care pot arăta anumite lucruri despre mine:

Tov. Simulescu Dumitru, prim vicepreședinte la UCECOM București; Anghel Nicolae, secretar al consiliului popular provizoriu al jud. Ilfov-București; Căracăleanu Constantin, ofițer M.A.I. municipiul T. Măgurele care mi-a fost elev; Bădia Ion, fost activist P.C.R. la reg. București, azi pensionar, domiciliat în com. Storo-băneasa jud. Teleorman; Neacșu Constantin, inv. Calea Dunării nr. 156 Alexandria Teleorman; Stănescu Stefan, profesor str. Dragoș Vodă nr. 42 București; Bombărescu Maria, directoare șc. glă. nr. 3 T. Măgurele cartier Odaia, unde am profesat pînă la pensionare; Bulmez Florea, str. General Fălcoianu nr. 7 raion Gh. Șh. Dej București; Bulmez Alexandru, pensionar com. Islaz jud. Teleorman; Predica Ion, activist de partid la județean Teleorman; Surghie Ion, vicepreședinte la complexul coop. muncitoresc T. Măgurele.

Sînt profund incredințat că partidul va dispune să se facă cercetări obiective și va stabili adevărul, după care rog să se mi

se redea calitatea de membru de partid și în felul acesta dând liniște, mie și familiei mele, asigurând totodată partidul că voi continua să muncesc după puterile și priceperea mea pe linia trasată de partid.

Trăiască Republica Socialistă România !

ss/Emanoil Paida

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
- Cabinet vicepreședinte -

53
S E C R E T

Exempl.nr. 2

Nr. 921 din 30 VII 1968

C ă t r e,

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.
- Colegiul central de partid -

La adresa dv.nr.1448/A din 5 iulie 1968, vă trimitem
alăturat o notă cu rezultatul verificărilor privind pe STEFANESCU MATILDA, care a fost arestată și cercetată de către organele securității în anii 1949-1950 și în 1951.

VICEPREȘEDINTE AL C.S.S.
General-maior,

Constantin Stoica

N O T A
= . . . = . . . = . . . =

- privind pe STEFANESCU MATILDA.

Din studiul materialelor existente în arhiva organelor securității statului, rezultă următoarele :

STEFANESCU MATILDA (fost DEMETRESCU) s-a născut la 10 iunie 1911 în orașul Craiova, fiica lui Stefan și Maria, de profesie funcționară, este licențiată a Facultății de geografie și istorie din Cluj.

În anul 1950 locuia în București, str.Dr. Atanasie Demostene nr.29.

Intr-un raport de investigații întocmit de organele securității Capitalei la data 12 iunie 1950 - care se găsește în dosarul individual nr.11.624 (filele 8-9) din arhiva securității statului - privind modul cum era cunoscută la acea dată STEFANESCU MATILDA, se arată că :

"După absolvirea facultății a prestat serviciul ca funcționară la un notar public din Cluj, iar în 1940 a fost angajată ca funcționară la Casa oștirii, prin intervenția colonelului Stănescu-criminal de război -.

La Casa oștirii, sus-numita a funcționat pînă în luna noiembrie 1940, cînd a fost dată afară din serviciu de către legionari.

În luna februarie 1941 a fost angajată ca funcționară la Institutul central de statistică cu sediul în București, str.General Magheru nr.

5-7, unde a prestat serviciul pînă în luna noiembrie 1949 cînd a fost arestată de organele securității, unde este și în prezent. (adică în iunie 1950).

Din investigații rezultă că în anul 1940, cînd a venit din Cluj în București, sus-numita a primit misiunea de la un anume PISLEA EUGEN din Cluj, pentru a face spionaj între România și Ardealul cedat.

În anul 1943, sus-numita s-a întîlnit cu un anume ORTENZIU IVANOVICI (MICHY), care era în serviciul de informații al lui Antonescu și cu care în nenumărate ori pleca la Brașov, unde făcea instructaj de spionaj, pentru a fi trimisă în Spania.

În anul 1945 s-a înscris în P.C.R. și timp de 1 an a fost în biroul celulei, unde avea pe numitul MAVREA, fost membru în grupul fascist legionar.

Cînd s-a făcut comprimarea unor elemente legionare din cadrul I.C.S. ca : MAVREA, BETEA, MANOILA și ANTON GALOPENTA, sus-numita s-ar fi opus pentru comprimarea lor, spunînd că sînt elemente capabile și nu se pot da afară.

Din investigații, rezultă că STEFANESCU MATILDA avea legături cu numitul GHIDONESCU GRIGORE fost informator în S.S.I. în timpul regimului antonescian.

Din punct de vedere profesional, sus-numita era cunoscută ca foarte slabă, nu avea comportare frumoasă față de ceilalți colegi și a trăit o viață de desfrîu, avînd legături cu foști ofițeri.

În cartierul unde a domiciliat, era cunoscută ca un element imoral, avînd legături sentimentale cu diferite persoane care nu au putut fi identificate.

De asemenea, mai reiese că soțul său anume CORNEL STEFANESCU, inginer, membru de partid,

66

fost funcționar la I.C.S., în prezent (adică atunci în 1950) este trimis de sectorul de partid la Moscova pentru studii.

STEFANESCU MATILDA, în ziua de 6 decembrie 1949 a fost arestată de organele securității, iar în luna martie 1950, a venit sora lui STEFANESCU CORNEL, anume CECILIA BANU, împreună cu un individ și au deschis dormitorul care a fost sigilat, de unde au luat un pachet cu lengerie plecând cu el.

Nu i s-a putut stabili antecedentele politice iar în 1945 s-a înscris în P.C.R. și ulterior a trecut în P.M.R. până la verificare, când a fost exclusă ".

Colonel de securitate

(ss) Indescifrabil

Maior de securitate

(ss)Indescifrabil

x x
x

Din dosarul de anchetă nr.40.002, existent în arhiva securității statului - și care în prezent se găsește la C.C. al P.C.R. în legătură cu cazul LUCRETIU PATRASCANU - rezultă că numita STEFANESCU MATILDA a mai fost reținută și cercetată de organele securității și în anul 1951, între 17 - 19 iulie, pentru a da relații privind pe LEVENTE.

În arhiva organelor securității, nu există alte materiale care să ateste temeinicia arestării și cercetării lui STEFANESCU MATILDA în perioada 6 decembrie 1949 - iunie - iulie 1950. Ca urmare, nu se poate aprecia în consecință legalitatea sau ilegalitatea reținerii și cercetării lui STEFANESCU MATILDA în perioada sus-menționată.

Maior de securitate

Both Ioan J. *Both*

expediat 30.07.68

9211

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN

COMITETUL CENTRAL

COLEGIUL CENTRAL DE PARTID

BUCUREȘTI,

1968

Către,

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

- Tov. prim-vicepreședinte General maior Răduică Grigore -

Tov. Both
2

Vă rugăm să se revadă dacă arestarea de către organele M.A.I. (în anii 1949-1950) a lui STEFĂNESCU MATILDA, are vreun temei legal. Numita este născută la 10.VII.1911 în orașul Craiova, de profesie funcționară, în prezent domiciliată în București str. dr.Demosthene no.29 Sectorul VI.

În memoriul adresat de către Ștefănescu Matilda Colegiului Central de Partid, în legătură cu clarificarea situației ei de partid, ridică și problema că arestarea sa de către organele de securitate în anii 1949-1950 s-a făcut în mod abuziv.

Rugăm a ne informa asupra celor constatate, fiindu-ne necesar în vederea clarificării situației ei de partid.

VICEPREȘEDINTE;

2 ex.nj.

Marțu

C ă t r e

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMAN
- Comisia Controlului de Partid -

Subsemnata STEFANESCU MATILDA, domiciliată în București str. dr. Demosthene nr. 29 sect.6 telefon 14.36.15, licențiată în științe, în prezent de profesiune casnică, fostă salariată a Institutului Central de Statistică cu sediul în localul Lydo din Bulevardul Magheru, contest ridicarea carnetului de membru de partid în timpul cît am fost reținută de către org. M.A.I. pentru anchetă în închisoarea Malmezon, între 6 decembrie 1949 și iul.1950 fără să se țină seama de rezultatul org. ancheta-toare.

Subsemnata împreună cu : tov. Crisanta Dumitrescu, Adrian Hurmuz, Ion Oancea, Lucia Apolzan, am înființat celula de partid din cadrul Institutului Central de Statistică.

De la înființarea celulei de partid din I.C.S. din iul.-aug. 1945 am deținut sarcini în biroul celulei. Intîi ca responsabil organizator apoi de cadre și ad.politică.

În septembrie 1946 am fost chemată la sectorul Ministere în cadrul căruia am activat ca instructor de partid pe lângă org. Preșidenției Consil. de Miniștri și tribunul.

În timpul alegerilor din 1946 am fost secretarul secției de vot de Posta Centrală și instructorul organizației de partid din Tribunalul Capitalei unde s-au centralizat rezultatele alegerilor.

La începutul anului 1947 am primit din partea Sectorului Ministere sarcina de a organiza munca de partid din cadrul Inst. de Stat unde fusese secretar Popov Marin, în decurs de 6 luni cît a avut această sarcină nu a dus nici un fel de activitate de partid.

De la începutul anului 1947 am avut sarcina de secretar de celulă, apoi de responsabil organizatoric și de cadre în biroul organizației de la Inst. Central de Statistică care cuprindea și organizațiile de bază ale Controlului Economic și mai tîrziu ale Comitetului de Stat al Planificării.

Din toamna anului 1948 pînă în toamna anului 1949 am fost responsabil cu gazetele de perete.

În decembrie 1949 am fost ridicată de la domiciliu de către org. M.A.I. și reținută pînă în vara anului 1950 timp de 7 luni cît a ținut ancheta.

În acest interval fără să se aștepte rezultatul org. anchetatoare ale M.A.I. mi s-a ridicat calitatea de membru de partid.

În schimb după ieșirea din arest preventiv am fost reprimată în cadrul Inst. Centr. de Statistică cu condiția ca să nu-mi cer drepturile bănești pentru cele 7 luni în care am fost reținută de către org. M.A.I. Cu toate acestea la 15 martie 1951 mi s-a desfășurat contractul de muncă.

Din cauza sănătății și cu calificativul de "dușman al clasei muncitoare" nu am mai putut fi angajată nicăieri.

Dintre motivele ridicării calității mele de membru de partid au fost :

1). Recomandarea pentru intrarea în partid a colegului Botea Nicolae care ținea legătura între Inst. Centr. de Statistică și ministrul Justiției Lucrețiu Pătrășcanu ;

2). La propunerea tov. Miron Constantinescu care era președintele Comit. Central al Planificării pentru a fi numit Golopența Anton director general al Inst. Central de Stat, am dat referințe favorabile despre acesta. Golopența Anton în calitate de director în cadrul Instit. Centr. de Statistică a participat la Conferința de pace de la Paris împreună cu Lucrețiu Pătrășcanu ;

3). Pentru că primul meu soț Alexandru Roman a fost militar. În perioada cînd mi s-a ridicat mie calitatea de membru de partid colonelul Alexandru Roman era membru de partid și lucra cu tov. Constantin Doncea deținînd postul de general de divizie.

4). Pentru că tatăl meu a fost militar, scos din armată cu gradul de locot-colonel printr-o decizie a reg. Carol II.

În activitatea mea ca membru de partid am avut și slăbiciuni mai ales că de la intrare am primit diferite sarcini în biroul celulei de partid fără să cunosc bine linia partidului.

Forurile organizațiilor de partid superioare nouă, nu mi-au atras atenția asupra greșelilor făcute.

În timpul anchetei făcută de către org. M.A.I. nu am avut o atitudine lăudabilă. Din cauza presiunilor fizice și psihice am semnat declarații care mi-au fost sugerate revenind asupra lor după un interval de timp.

Din cauza mea 1 s-a ridicat calitatea de membru de partid și soțului meu, inginer constructor Ștefănescu Gh. Corneliu salariat al Intrepr. 3 Izolații Buc., cu munca pe șantierele din provincie, de către org. studențească fiind rechemat în anul 1950 de la studii din U.R.S.S. unde era înscris la aspirantură.

Tot din această cauză în anul 1959 Comitetul Central al Planificării i-a desființat contractul de muncă.

Soțul meu face parte dintr-o familie de vechi militanți socialiști. Tatăl său Ion Ștefănescu, decedat în anul 1947 a fost membru al Partidului Comunist Român. În timpul ilegalității în locuința sa din București str. Aviator Traian Vasile 78 a fost adăpostit militantul Alecu Constantinescu. Prof. dr. Parhon și M.G. Bujor vizitau des locuința fam. Ștefănescu din București. Iar în timpul când M.G. Bujor a fost închis în închisoarea Jilava și Doftana a fost ajutat de familia soțului meu.

Deci, arestările mele ilegale dintre anii 1949-1951 (de 3 ori) și deținerea pe un interval de 7 luni consecutiv constituie o încălcare a legalității socialiste și un abuz întrucât nu a avut la bază un ordin al Procuraturii și nici nu s-a soldat cu trimiterea mea în judecată.

Din interogatoriile la care am fost supusă în timpul anchetei a reieșit clar că se urmărea din partea mea care eram în acea perioadă secretara Oficiului de Studii din Inst. Centr. de Statistică al cărui director era Anton Golopența, a unor informații compromițătoare cu privire la legăturile dintre directorul Anton Golopența și ministrul justiției Lucrețiu Pătrășcanu cu care a participat la conferința de pace din anul 1947 de la Paris.

De asemenea eram "interogată" despre activitatea tov. Mihail Levente în cadrul comisiei monografice din Transnistria din anul 1942 făcută cu participarea funcționarilor Oficiului de Studii din cadrul Inst. Central de Statistică sub conducerea directorului Anton Golopența. Aceasta cunoscându-se legăturile mele de prietenie cu tov. Levente Mihail din acea perioadă.

Ținând seama de hotărârile Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 25 aprilie 1968 cu privire la reabilitarea unor activiști de partid, vă rog a dispune analizarea cazului meu și în urma concluziilor la care veți ajunge să fiu reabilitată în drepturile respective.

Buc. 27 april. 1968

TRAIASCA PARTIDUL MUNCITORESC ROMAN
ss. Ștefănescu Matilda

PROCURATURA REPUBLICII SOCIALISTE ROMANIA

ADJUNCT AL PROCURORULUI GENERAL
SEFUL DIRECTIEI PROCURATURILOR MILITARE
CABINET

Nr. 1983/1968

București, 16.08.1968

61

G. S. S.
Cabinet prim-vicepresedinte
Nr. 7395

Dosarul s-a
excedat pe baza
de condicio, prin
delegat

PRIM VICEPRESEDINTEI CONSILIULUI SECURITATII STATULUI

- Tov. general maior Răduică Grigore -

Rugăm a dispune să ni se trimită dosarul penal pri-
vitor pe Fușcaș Petru, născut la 01.01.1922 în comuna Gîrbău,
jud. Cluj, fiul lui Ioan și Maria, condamnat la 15 ani muncă sil-
nică prin sentința nr. 319/1959 a Tribunalului militar Timișoa-
ra, pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale,
fiindu-ne necesar pentru studiu la sediul procuraturii.

Dosarul a fost înaintat dvs. de Unitatea militară
nr. 0768 București.

ADJUNCT AL PROCURORULUI GENERAL
SEFUL DIRECTIEI PROCURATURILOR MILITARE
General maior de justiție,



[Signature]
St. Costăchescu

Nr. 3756
Din 21.06.1968

C.S.S.
Cabinet prim-vicepreședinte
Nr. 9430

62

Către,

CONSILIUL SECURITATII STATULUI

BUCURESTI

= Personal tov. Prim-Vicepreședinte, G-ral Mr. RADUICA =

La acest inspectorat s-a prezentat pentru audiență numita PUSCAS MARIA din Timisoara, care a solicitat a fi sprijinită pentru ca fratele ei PUSCAS PETRE, care în anul 1959 a fost arestat și condamnat pentru uneltire contra ordinii sociale, să fie reabilitat și să i se restituie bunurile sechestrate, argumentând că cel în cauză este suferind psihic și nu ar fi responsabil de faptele săvârșite. Numita PUSCAS MARIA a arătat că pînă în prezent s-a adresat în acest sens și altor organe, dar că problema nu a fost rezolvată.-

Studiind dosarul cauzei, am constatat următoarele:

PUSCAS PETRE este născut la 1 ianuarie 1922 în comuna Gîrbău - Cluj, fiul lui Ioan și Maria, de naționalitate și cetățenie română, posedă ca studii 2 ani facultate, de profesie tehnician, fost căsătorit în prezent divorțat, cu ultimul domiciliu în Timisoara, strada Memorandului nr. 21.-

Susnumitul în anul 1945 devine membru P.C.R. fiind exclus în anul 1948.-

În anul 1943 a fost condamnat la 5 ani temniță grea pentru dezertare.-

În anul 1955 a fost condamnat la 3 luni l.c. pentru calomnie, defăimare și ultraj cu violență.-

Împrejurările arestării:

Susnumitul a fost arestat la data de 30 aprilie

lie 1959 de către Lt.Col. BOZESAN IOSIF, cpt PETRE IOAN.-

La baza arestării au stat materialele informative din care rezultă că PUSCĂS PETRE are manifestări dușmănoase regimului de stat din România.-

Ce s-a stabilit în anchetă:

- A fost anchetat de Mr. GROZA TRAIAN, actualmente șeful secției II din Insp. de Sec. al Jud. Caraș - Severin.-

Chiar de la primul interogatoriu ce i s-a luat în ziua arestării, PUSCĂS PETRE recunoaște că a săvârșit următoarele fapte:

1).- În primăvara anului 1958 lucrând la cooperativa "Progresul" din Timișoara, a adunat pe toți muncitorii secției lăcătușerie din cartierul IV și i-a dus la centrală în cartierul II sub pretextul că ar fi fost chemați de președintele cooperativei pentru a le mări salariile. Ajunși la centrală, i-a instigat pe muncitori să ceară majorarea salariilor spunându-le că un șomer din S.U.A. ar primi tot atâția bani cât un muncitor din țara noastră.-

2).- În primăvara anului 1959 face o cerere către Statul Popular românesc Timișoara pentru a i se da o autorizație de cerșit susținând că în R.S.R. nu poate trăi decât dacă cerșește.-

3).- În februarie 1959 trimite reprezentanței diplomatice a S.U.A. din București o scrisoare în care se exprimă în termeni ironici - dușmănoși cu privire la viața din R.S.R., insultă comunistii și cere să fie schimbat cu un comunist din S.U.A. -

4).- În anul 1952 a întocmit și trimis la C.C. al P.C.R. un așa zis "deviz estimativ" de existență unui muncitor din R.S.R. (El scrie Rî -Pi-Ri). În acel deviz cu 72 poziții - redă în mod defăimător posibilitățile de viață ale muncitorilor din România. Spune că lunar îi este necesar o bulină pentru gatură și dureri de cap, ca într-un cincinal are nevoie de 3 perechi papuci de casă etc. În încheiere scrie că acel deviz este aprobat de toți muncitorii din R.P.R.-

5).- Scrie la radiodifuziunea română ca duminică dimineața să se transmită la radio slujba religioasă care - după el - "este mult mai necesară decât alte emisiuni.-

6).- Face o declarație și o trimite Cons. de Miniștrii în care scrie printre altele că "și eu mi-am luat licența tot acolo unde și-au luat-o și o parte din miniștrii de azi, adică la facultatea pușcărie din R.P.R.". Sustine că în pușcăria la Jilava primea 500 gr. pâine iar el acum (24.I.1952) stă la coadă pentru 350 gr. pâine o oră. Că masa de la cantină este cam la fel cu lăturile ce le primeam la pușcărie.-

7).- În ianuarie 1954 scrie la C.C. al P.C.R. și la Revista "Urzica" că "conducătorul P.C.R. doarme", "în R.P.R. nu există conducători, deoarece fiecare face cum dorește numai să-și bată joc de copiii muncitorilor și să facă toate tâlhăriile posibile".-

8).- În 7 martie 1959 scrie președintelui Sfatului Popular al orașului Timișoara printre altele că: m-am săturat în R.P.R. de minciuni, foame și zdrențe".-

În cauză au fost administrate următoarele probe

a).- La percheziția domiciliară au fost găsite copiile actelor susmenționate și sînt atașate la dosar. S-a făcut expertiza grafică stabilindu-se că autorul lor este PUSCAS PETRE. De altfel el nu a ascuns acest lucru ci a semnat fiecare act.-

b).- Au fost audiați și martori ca: PATRUTESCU EUGEN, GAJU ANDREI, MAGY EVA, GHEJU PAVEL, SPINEANU ILEANA, BECHIRA IOAN, PEPA ION, și BUDAY ECATERINA, care confirmă atitudinea și activitatea dușmănoasă a lui PUSCAS PETRE.-

Prin concluziile de învinuire din 5 iunie 1959 confirmate de Procuratura Militară Timișoara la 13.06.1959 PUSCAS PETRE a fost trimis în judecată pentru săvîrșirea infracțiunii de uneltire contra ordinii sociale prin agitație cu caracter deosebit de grav p.p. de art.209 pct.2 lit.a. combinat cu art.209 pct.2 alin.penultim Cod.Penal. -

Judecata în fond a avut loc în ziua de 30 iunie 1967 la Tribunalul Militar Timișoara.-

PUSCAS PETRU recunoaște în fața instanței că este autorul actelor de crimă dar susține că nu le-ar fi redactat în scop dușmănos ci pentru a-și exprima nemulțumirile pe care le-a avut. Nu recunoaște că la coop. "PROGRESUL" să fi făcut agitație cu caracter dușmănos.-

În fața instanței martorii PATRUTESCU EUGEN, GAJD ANDREI, NAGY EVA și SPINEANU ILEANA își mențin declarațiile de la anchetă.-

Prin sentința nr.319 din 30.06.1959 PUSCAS PETRU a fost condamnat la 15 ani M.S. și 10 ani degradare civică pentru crima de "uneltire contra ordinii sociale prin agitație". Conform art.25 pct.6 al.II C.P. se dispune confiscarea în întregime a averii personale a inculpatului. Este obligat a plăti 500 lei cheltuieli de judecată. -

Sentința pronunțată este atacată prin recurs, motivat pe faptul că:

1).- La securitate ar fi fost amenințat cu bătaie de anchetator din care cauză a avut frică și a semnat tot ce anchetatorul a scris. Cere să fie anchetat din nou.-

2).- Propune în apărare 3 martori de la Coop. "PROGRESUL".-

3).- Pedepsa este prea mare, întrucât nu s-a manifestat dușmănos.-

4).- Spune că e suferind de nervi și cere a fi internat în spital pentru a i se stabili starea sănătății.-

Tribunalul Militar al Reg. a III-a Militară Cluj ca instanță de recurs a judecat recursul.

Apărarea cere admiterea recursului, casarea sentinței instanței de fond ca neîntemeiată, care a se ordona efectuarea unei expertize psihiatrice asupra inculpatului pentru a stabili gradul de responsabilitate.-

Se cere redozarea pedepsei la minimum.-

Procurorul militar cere respingerea recursului ca neîntemeiat și se opune la efectuarea expertizei dat fiind că recurentul nu este bolnav.-

Prin decizia nr. 1105 din 22 august 1959 Trib. Militar al Reg. a III-a Militară Cluj consideră sentința dată de instanța de fond ca temeinică și legală ca atare respinge recursul obligînd pe PUSCAS PETRE la 50 lei cheltuieli de judecată și 80 lei onorariu avocațial.-

Procurorul General al R.S.R. la 17 august 1963 declară recurs în supraveghere întrucît se consideră nelegale și netemeinice hotărîrile instanței de fond și a celei de recurs.-

Se cere casarea sentinței, trimiterea dosarului spre o nouă judecare la Trib. Militar Timișoara în sensul de a dispune efectuarea unei expertize neuropsihiatrice și în raport de rezultatul acesteia să pronunțe o hotărîre legală și temeinică.-

Tribunalul Suprem al R.S.R. prin Decizie nr. 236 din 28 august 1963 admite recursul în supraveghere declarat de Procurorul General al R.S.R., casează hotărîrile anterioare și decide trimiterea dos. la Trib. Militar Timișoara pentru rejudecarea procesului. Menține starea de arest a inculpatului pînă la soluționarea cazului.-

La 28 martie 1964 PUSCAS PETRE este supus spre examinare unei comisii de expertiză neuropsihiatrică din Timișoara, care prin raportul nr. 167/30.03.1964 constată că cel în cauză suferă de boala denumită "PARANOIA" cu guralență, delir de persecuție, atitudine justițiară". Il declară cu o capacitate foarte mult redusă de discernămint. Modul său patologic de a gândi dă naștere unor reacții antisociale de "apărare" și îi modifică foarte mult responsabilitatea penală.-

Prin sentința nr. 54/15.04.1964 Tribunalul Militar Timișoara, condamnă pe PUSCAS PETRE la 5 ani M.S., 5 ani degradare civică și confiscarea totală a averii. Cu drept de recurs dar inculpatul nu-l mai declară.-

Ulterior PUSCAS MARIA sora inculpatului introduce cerere de revizuirea procesului. Cere ca să i se restituie casa confiscată, iar timpul petrecut în detenție să i se socotească la calcularea vechimii în câmpul muncii pentru pensie.-

67

Cererea de revizuire a fost însă respinsă datorită lipsei acelor acte sau fapte noi care să nu fi fost cunoscute de instanță anterior, pronunțării hot. de condamnare, considerându-se astfel ultima sentință ca fiind legală.-

Din studiul materialelor existente la dosar cît și din actele prezentate odată cu memoriul de către PUSCAS PETRE, se desprind următoarele:

1).- PUSCAS PETRE în luna iunie 1945 în timp ce era angajat la C.F.R. ca lăcătuș, a suferit un accident prin aceea că a lovit cu o cheie o grenadă găsită. În urma exploziei, a fost internat în stare gravă la Spitalul "REGA" din Timișoara, unde s-a constatat că are o plagă contuză neregulată în regiunea temporală dreaptă, o plagă în regiunea abdominală anterioară și zdrobirea parțială a primelor 4 degete de la mîna stîngă. Degetele 1-au fost amputate.-

2).- În perioada 29 dec.1953 - 17 ianuarie 1954 PUSCAS PETRE a fost internat în spitalul Clinic orășenesc nr.1 Timișoara, Clinica - de Neuropsihiatrie cu diagnosticul de "schizofrenia".-

3).- Comisia de expertiză medico-judiciară care l-a examinat în 1964 pe PUSCAS PETRE constată că acesta suferă de boala denumită "PARANOIA" cu delir de persecuție atitudine justițiară, aspect psihopatologic ireversibil, redus în intensitatea sa inițială de manifestare prin detenția, suferită. Capacitatea sa de a discerne asupra aspectului conjecatural real al situațiilor referitoare la sine, este foarte mult redusă. Acestea sînt întotdeauna interpretate false și considerate ca îndreptate împotriva sa. Modul patologic de a gândi, dă naștere unor reacții antisociale de "apărare" și îi modifică foarte mult responsabilitatea sa penală".-

Avînd în vedere cele de mai sus, se ajunge la concluzia logică asupra faptului că întreaga activitate, considerată ilicită, a lui PUSCAS PETRE s-a datorat stării sănătății lui, influențată direct de aceea că în repetate rînduri și din diferite locuri de muncă 1 s-a desfiăcut contractul de muncă. Neavînd mijloacele necesare de existență a săvîrșit faptele respective.-

În concluzie, considerăm că faptele ce au fost reținute în sarcina lui PUSCAS PETRE și pentru care a fost condamnat, comise în împrejurările expuse mai sus, nu constituie infracțiuni și ca atare propunem a se interveni pe lângă forurile competente spre a fi revizuit procesul și a se pronunța o hotărâre corespunzătoare de reabilitarea celui în cauză și a fi repus în toate drepturile avute înainte de arestare.-

Alăturat înaintăm dosarul cauzei cît și două copii de certificate medicale privind pe PUSCAS PETRE.-

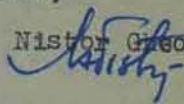
Raportăm că despre acest caz se interesează și Procuratura Generală a R.S.România.-

INSPECTOR SEF:

LT. COLONEI


Turc Iosif

INSPECTOR PRINCIPAL:
CAPITAN,

Nistor Gheorghe


69
SPITALUL CLINIC ORASENESCU DE ADULTI Nr. I

TIMISOARA

Nr. 301 din 19 ianuarie 1968

CERTIFICAT MEDICAL

Se certifică de noi că tov. PUSCAS PETRU de 46 ani ,profesiune ...
la întreprinderea domiciliat în Timișoara str. Alsea C F R nr. 6
a fost internat în Clinica DE PSIHIATRIE dela data de 29 XII 1953 până la
data de 17 ianuarie 1954.. cu diagnosticul SCHIZOFRENIE

La ieșire i s-a recomandat CONTINUAREA TRATAMENTULUI / Poate beneficia
de spațiu locativ independent ./

Prezentul certificat s-a eliberat la cerere spre a-i servi la SPAT
POPULAR /ILIT/....

MEDIC PRIMAR DIRECTOR

L.S.

/ss/ indescifrabil

/ MEDIC SEF DE SECTIE/

/ss/ indescifrabil /
/parafa /

Pentru conformitate .

Maria Puscas .

INSTITUTUL DE MEDICINĂ
TIMIȘOARA
Clinica psihiatrică

datele indicate în diagnosticul
de reție corespund rețetelor
Foai de observație nu se păstrează
în arhivă
6 în les

Dr. ȘTEFAN ȘTEFAN



SPIT. CHIRURG. DR. A. CINDEA din TIMISOARA

Sectia Chirurgia II

FOAIE DE RESERVATIE NR. 1290

Redactată de Dr. Cană

Intrat 28 VI 1945

Iesit 11 VII 1945

Pacient Petre 23 ani, gr. cat. neoktorit -lăcătuș C.F.R. Cărbu Jui.
Cluj Timisoara II Aleea Oct. Goga 6

Diag. - " PLĂGI CARBE PRIN SCHIJE ABDOMEN SI MINA STINGA : PLAGA CONTUZA
CAP SI AMPUTATIA PARTIALA CU ZDRABIREA DEGETELOR POLICE, INELAR, MEDIU SI U
INELAR MINA STINGA .

Debridarea extragera schijelor .

op. reamputatia degetelor zdrabite /prima patru / agrafe .

II. Boala actuală /debut, istoric/ semna etc. / Cu o oră înainte a
fost rănit de un corp exploziv /grenadă/ pe care a găsit-o și a lovit-o cu o
cheie . Tot odată au mai fost rănite trei persoane .

Precizări : 1/. plagă contuză , neregulată , unghiulară , în regiunea
temporală dreaptă , la coada sprâncenei respective .

2/. Plagă carbă în regiunea abdominală anterioară , la stînga
ga liniei albe , înălțimea ombilicului , în grosimea mușchiului drept abdomi
nal din stînga , abdomenul moale elastic .

3/. Plăgi zdrabite a minii stîngi cu zdrabirea parțială a
primelor patru degete și anume : vârful degetelor, police , mijlociu și
inelar și jumătatea degetului arătător , cu plagă pe fata palmară a minii și
stîngi /aceasi/

Verso foi

Anestezie locală, cu novocaină , operator Dr. Cană .

Se debridează și explodează plaga abdominală anterioară care intere
sează numai grosimea peretelui abdominal și de unde se extrage o schijă
metalică /tinichea/ în spirală .

Se extrage altă schijă asemănătoare din plaga de pe fată palmară a
minii stîngi . Se amputează degetele minii stîngi rezecînd extremitatea dis
tală a falangei două la degetul mijlociu și inelar . la palga temporală se
aplică agrafe :

6 VII 1945 se suprimă firele de situație la degetele minii stîngi
Pancament tot a doua zi

11 VII părăsește spitalul pe cale de vindecare .

Dr. Cană

Correspunde cu originalul aflat la spit. clinic hrv 2 Timisoara .

Pentru confirmare

Asist. ~~Kortar~~ M. Fucas

(402/309)
Scrie

PROCURATURA REPUBLICII SOCIALISTE ROMANIA
ADJUNCT AL PROCURORULUI GENERAL
SEFUL DIRECTIEI PROCURATURILOR MILITARE
CABINET

Nr. 2604/1968

C.S.S.
Cabinet prim-vicepreședinte
Nr. 9384

București, 16.08.1968

77

Dosarul s-a
expediat pe bază
de condiții, prin
delegat.

PRIM VICEPREȘEDINTELUI CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
- Tov. general maior Răduică Grigore -

Rugăm a dispune să ni se trimită dosarul penal nr. 109/
1958 al Tribunalului militar Timișoara privitor pe Radulescu
Gheorghe, născut în anul 1926 în comuna Bujor, jud. Galați, con-
damnat prin sentința nr. 143/58, fiindu-ne necesar pentru studiu
la sediul procuraturii.

Dosarul a fost înaintat dvs. de Unitatea militară
nr. 0871 Timișoara cu nr. 282 din 19.06.1968.

ADJUNCT AL PROCURORULUI GENERAL
SEFUL DIRECTIEI PROCURATURILOR MILITARE
General-Major de Justiție,



St. Iordache
St. Costăchescu

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
INSPECTORATUL DE SECURITATE AL JUDETULUI

- T I M I S -

72

C.S.S.
Cabinet prim-vicepreședinte
Nr. 9703

STRICT SECRET

S.C.661

Exemplar nr.!

Nr. 282 din 19 iunie 1968

C ă t r e

CONSILIUL SECURITATII STATULUI

- Personal tov. Prim-vicepreședinte General maior
RADUICA GRIGORE -

BUCURESTI

Înaintăm alăturat memoriul lui RADULESCU
GHEORGHE din Timișoara în care arată că a suferit o
condamnare pe nedrept.

Anexăm totodată declarația lui TOTH MIHAI în
care arată că nu i s-a permis să se prezinte la proces
ca martor, precum și dosarul fond anchetă nr.3228 pri-
vind cauza RADULESCU GHEORGHE.

INSPECTOR SEF

Lt.col. *Alene*

Turc Iosif



Scris în două exemplare
Redact.Ganea T.
Dact.Satara M.

Tovarase Comandant
al Securității Jud. Timis

Se însemnează Rădulescu Gheorghe domiciliat în
orașul Timișoara Str. Rădulescu nr. 6 ap. 2.

Sunt născut în anul 1926 în comuna T. Bujia reg.
Baleți, în anul 1940 am intrat uconic modelor la Trina-
lul Merii din Baleți, am fost calfa și am lucrat pînă în
1947 cînd m-am angajat la Uzinele Reșita la atelierele
de locomotivă. În 1948 am devenit membru de partid și
în luna septembrie a aceluiași an am fost scos din producție
și trimis la un curs de partid de 6 luni după care am
rămăș activist de partid la secția agitatie și propagandă
pînă în 1949 cînd am fost trimis la o școală de partid de
6 luni la Timișoara. După terminarea cursului am muncit la
Jud. Craiova la secția propagandă, iar în urma reorganizării
din 1950 am fost la reg. 18, Severin în calitate de șef al
secției Chestiuni Stăruitoare pînă în anul 1952 (mai menționez
că în această perioadă 1950-52 am fost secretarul org. de
lucrări pentru activul de partid) În 1952 lămo iube cînd se
facut o nouă reorganizare am fost trecut în muncă ad. în
stat în calitate de director al întreprinderii de Triclușter
Lămo pînă în anul 1958 februarie data cînd am fost arestat
politic pentru urmărirea motiv Ruperes de afise în campania
electorală din 1958 - 2 motive. Decizie dată de tribunalul R. J. Timișoara
nău temerată și nelegată pentru urmărirea motiv

Mă s-a imputat că la 27.11.1958 în campania de
alegeri în jurul orei 13⁰⁰ deținînd funcția de președinte al
secției de votare nr. 13 Bacova, am rupt de pe imobilul din
Str. N. Bălcescu nr. 12 trei afise electorale pe care le-am
aruncat jos fiind apoi luate de vînt.

De la început nu am negat nici odată că am
lucrat jos afisele care erau deja rupte și erau numai într-un
colț lămo, dar le-am lucrat nu în mod dășmănos ci
Numai fiindcă erau rupte nu mai corespundeau la material
de agitație și plus lămo în prealabil hotărîrea în
colectiv să se facă reapăsarea am dat fașă cehipelor de re-
șitare.

Menționez că nu am putut fi de reș credință mor-
ales că în circumscripția 13 unde eram eu președinte de

mee Rechinlescu Elena a fost propusă caud dote de deputato pe comună și raionul Ciacova și care a fost aleasă ca deputată la 2 martie 1958 fără nici un vot contra cu toate că eu eram deja arestat.

Tribunalul Militar Timișoara prin decizie de condamnare 148/58 m-a condamnat pe baza declarațiilor martorilor Fuhor, Ioan și Șifan Gheorghe care au vorbit dela distanță că au deslipit afișele care erau deja deslipite de viul lucru pe care eu l-am contestat.

La pag. 46 a dosarului martorul Șifan Ghe declara: Afișele erau deslipite de viul în partea de sus deci corespundea declarațiilor mele

La pag. 50 cauta răspunsul Statului Popular al raionului Ciacova care confirmă într-un totul cele susținute de mine.

La fel în declarațiile secretarului Organizației UTM, s. e. Iug Danu Tim de la ingluștia loră care au elucideat chestiunea discutării în prealabil a reafirmării, toate acestea declarate au dovedit într-un totul nevinovăția mea dar Tribunalul militar nu ține cont și mă condamnă pe motivul ce trebuie să aștept echipele să facă acest lucru.

În circumscripția B unde eram eu prezentați și totuși mea caudolată ero cel mai bun afișaj ero cea mai bună agitație vizuală cum puteam fi eu dușmanul Statului ca însemne și în dușmanul propriu mele familiei, la ora când eu am luat afișele rupe jos totul mea fiind sticlă cu delegații prelucrare materialul FBP.

Cum s-a procedat la arestarea mea

În dimineața zilei de 28 feb. 1958 un ofițer de securitate însoțit de un plutonier s-au prezentat la mine la birou și m-au invitat la tor comandant al Securității. Capitul Nedelcu, într-un totul comandantul nu era acolo am fost reținut de ajutorul lui locuitorul Maj. Molnar, nu știu și nici nu începeam seful invitaliei mele la el, iar când nu s-a așezat la eu însoțită am rămas înarmat fără să mai pot merge în curtea și atunci mi-au dat seama că eu o zi înainte am avut discuții din nou cu tn. Albulescu (locuitor de primă keretă Ciacova) referitor la unele probleme cu spăliu din întreprindere TRIL și am vorbit că era influențat de tn. Somogy care a rămurat la postul de director de întreprindere în urma unificării a două întreprinderi unde era el înainte director, dar rămânând eu director tn. Albulescu a vrut să vină pe postul de șef lucrărilor care l-am refuzat deoarece nu avea pregătire și tn. Somogy fiind în biroul raionului luptă să mă doborâre cu orice preț.

În seara zilei de 27. 1958 am fost dus la Securitatea rep.
 Bănuț legat la ochi. Am cerut ancheta d-lui colonel Stenac
 care mi-a cunoscut deocare am făcut Universitatea de Medicină
 terolo aici la Timișoara dar mi-a refuzat ancheta, am fost
 anchetat de lt. Călea Vasile și de șeful anchetei, Pueltac
 (care s-a declarat orthon. m. c. stă c. e. nevrotic dar are
 ordin să-l rețină) și deci ordinea fiind dată eu s-a trebuit
 să fiu condamnat cu orice preț a un m. st. în celea
 ni mânău.

Declarațiile împotriva mea au fost luate în restaurant
 la Căscov de un militaru.

Martori. În casa fost ofer la Securitate și dat a face mi-e
 solicitat pot de ofer și nu l-am angajat lucru pare mi
 a putut să mi-l ierte.

al doile martori. N-aveu un mare Căscov care
 vunde și pe m. c. c. pentru lăutură m. c. c. la col. t. v.
 la Căscov și pe care nu mi l-am cunoscut pînă la proces.

Am cerut să fi chemat ca martor tat. Toth. Lăcăș
 care era secretar cu Propaganda la raion și Vicepreședinte
 F&P. raionul dar nu s-a putut veni să se prezinte în instanță
 nu l-a lăsat în. Albulen și Măcov. Declarația d-lui mi
 a apărut la dosar cu toate că s-a fost dată prin notariatul
 de stat și din care rezultă că eu ajung pe la unu acuzări
 în mod nejust din ura unor oameni care au încercat
 și au reușit să înșelare acuzarea care mi s-a dat.

În această perioadă mi s-a deschis încă 4 procese
 pe care o parte le-am obținut cu la al. t. v. p. d.
 de stat pentru acestea mi face memorii la C.C. P.C.R.
 unde voi arăta cum s-a făcut anchetările mele
 și aceluier mea și o altă m. c. c. din partea.

Pentru elucidarea cazului meu vă rog să luați
 a cere detali de la tot Bivolac capitlu în prezent la
 Arad și fost ajutor de comandat la Militia Căscov
 Mai parte de și în. Molnar la Securitatea la Baranșele
 atunci fost aj. la Securitatea din Căscov

Vă cer cu toate încrederea să cercetați cazul
 meu și din probele dosarului și din probele pe care le
 voi ruga depune la cererea d. v. v. să scutiți la
 suprafata adevărul să fiu scos din cursă și a g. p. a
 parte răsucitoare care a căzut asupra mea și a familiei
 mele.

Pentru întreaga muncă pe care am depus-o ca activist
 în linie de partid ca președinte al secției de rotare din 1968
 în ceea ce privește alegerea pentru devotamentul meu față
 de Partid și de Stat nu mentau să cedez victoriei neînvingătoare
 a unei viitor oarecui și să fac aici greș de deștept departe
 de orice mea mică dovadă firească.

În urma hotărârii Comitetului Central al P.C.R. pentru
 reabilitarea activității de partid nu adresez cu toate
 încrederea că se va face lumină și în cazul meu.

Alături vă depun în copie declarația în Tâlc
 nu mai data în fața revoluției de Stat.

Timișoara la 18. VI. 1968

[Signature]

77

DECLARAȚIE.

Subsemnatul Toth ~~Radulescu~~ sef Inspector Cadre la I.C.R.M. Timisoara.

In primavara anului 1958 am fost Secretar al Comitetului Raional P.M.R. Ciacova.

Subsemnatul Declar urmatoarele:

In perioada de pregatire si de desfasurare a campaniei electorale din 1958 mam ocupat de FDP-ul Raional fiind desenat ca vice presedinte, ma preocupam de conducerea si indrumarea consiliului Raional FDP, de indrumarea si controlul munci campaniei de alegeri.

In sedintele de consiliul FDP am dat sarcina consiliului raional FDP, precum si organelor in subordine consiliului raional ori de cîte ori se constata ca afisajul este distrus, rupt de vint sectia sa treaca la reînnoirea afisajului. Afisele ce sunt rupte sau distruse sa se ia jos si sa se inlocuiasca cu altele noi.

In dimineata zilei de 27 Februarie 1958 am trasat sarcina Tov. Pogana Petru care se ocupa de agitatie vizuala si propaganda in consiliul, sa ia masuri de reînnoirea afisajului, intrucit peste noapte a fost un timp de ploaie zapada si vint, si afisajul a fost distrus.

Tot odata am dat si lui Tov. Radulescu Gheorghe directive pentru reafisare si sa ne des niste faina pentru facera reafisajului, pentru ca tov. Radulescu era director la Intreprinderea de Industria Locala Ciacova.

In urma directivelor date sa trecut la actiune si sa reînnoit afisajul.

In dupa masa zile de 27 februarie 1958 am aflat ca tov. Radulescu Gh directorul industriei locale din Ciacova a fost arestat de catre organele M.A.I. pentru rupere de afise am ramas surprins cum este posibil acest lucru, fiindca eu am dat dispozitie ca acele afise care sunt rupte sau distruse sa se ia jos si sa fie inlocuite cu altele noi.

In dimineata zilei de 27 am vorbit cu tov Radulescu Gheorghe ca sotia sa Radulescu Elena fiind candidata de deputat sa vina la camera raionala de cultura sa tina intilnirea cu alegatori.

Pe de alta parte tovarasul Radulescu Gheorghe era numit presedintele comisiei de votare nr 13 din comuna Ciacova, deci ii cadea in competenta de a veghea agitatie vizuala din circumscriptia dinsului de-a lung si inlocui afisele rupte sau distruse.

Acuzele care i se aduc tov. Radulescu Gheorghe sunt nejustificate fiind indreptatit sa ia masuri de inlocuirea afiselor.

Inca dela venirea mea la Raionul PMR Ciacova am observat ca din partea tov. Misov Mihai, Albulescu Nicolae si Somogy Alexandru, membri ai biroului Raional PMR nu au putut suferi pe Radulescu purtind dusmanie si cautind sa-i creeze neplaceri, in activitate.

Mentionez ca Somogy Alexandru ii era subordonat in locul sau de munca tov. Radulescu Gheorghe care era directorul Intrep. de ind. Locala. Acest tovaras cauta mereu sa-l submineze sa-i face greutati in munca intrucit inainte era si cinsul directorul Morilor unite Ciacova care sau unificat cu industria locala.

In urma arestarii Tov. Radulescu Gheorghe si cu ocazia judecarii procesului, eu am fost sollicitat ca martor la proces, dar intrucit am facut parte din organul Raional de partid nu mam putut prezenta in fata instantei ne avind aprobarea forurilor superioare.

Nu am primit aprobarea probabil din cauza ca tov Misov si Albulescu secretari ai Comitetului Raional PMR Ciacova au intervenit pentru a nu primi aprobarea, pentru prezentarea mea la proces, ca martor.

La proces nu mam putut prezenta dar in schimb nici nu mi sa cerut vreo declaratie in legatura cu aceasta situatie nici dela Instanta si nici dela familie.

Aceasta este declaratia pe care o dau si o semnez.

Septembrie
1968

78

A P R O B

R A P O R T

=====

privind cazul EDELSTEIN SAMY
foșt director coordonator la
întreprinderea „AGROEXPORT”.

.....

- EDELSTEIN GHITLA, domiciliată în București, B-dul Magheru nr.29, soția condamnatului EDELSTEIN SAMY, a adresat tovarășului președinte al Consiliului Securității Statului - ION STANESCU - un memoriu în care apreciază că judecarea și condamnarea soțului său sînt neîntemeiate și ca urmare, cere o verificare amănunțită a acuzațiilor aduse împotriva acestuia.

În scrisoarea ce însoțește memoriul, susnumita afirmă că: „organele de anchetă îndrumate personal de ALEXANDRU DRAGHICI, au născocit fără nici o probă temeiuri tendențioase care au condus la condamnarea soțului meu”.

Din cercetarea unui important număr de materiale și din discuțiile purtate cu anchetatorul acestei cauze, rezultă următoarele:

- EDELSTEIN SAMY, s-a născut la 3 decembrie 1911 în Galați. După terminarea liceului a plecat în Belgia la Anvers, unde a urmat cursurile Academiei Comerciale. Deoarece era salariatul firmei de export cereale „Frații Halpern” din Brăila, concomitent lucra și la reprezentanța acestei firme care avea o filială la Anvers.

După venirea în țară în 1934, a continuat să lucreze la această firmă, unde între timp devenise coproprietar și un unchi al său, anume LEIBOVICI ISAC.

79
În 1941, EDELSTEIN SAMY a deschis împreună cu PETRE MARIN un birou de import-export cereale, pe care l-au lichidat în 1944. În anul 1945 s-a înscris în P.C.R. Tot în acest an îndeplinește funcția de consilier la firma "RELAP", iar apoi director la "SEMAGRA" până în anul 1948. După aceasta, este angajat la Întreprinderea de stat pentru comerțul exterior "AGROEXPORT" unde a funcționat ca director-coordonator până la 30 august 1961, când a fost arestat.

Începând din august 1960 și până la data arestării, EDELSTEIN SAMY a fost urmărit de organele de securitate prin acțiune informativă, ca urmare a unor sesizări obținute prin rețeaua informativă din care se desprindea faptul că susținu-tul, ca director coordonator, favorizează o serie de firme ca-pitaliste în dauna economiei statului român.

Din studiul materialului informativ provenit de la fosta Direcție a II-a, realth următoarele fapte mai deosebite:

- EDELSTEIN SAMY a favorizat firma "Leo Bauer" din R.F.G. care a importat din țara noastră importante cantități de stuf. La vânzările făcute acestei firme, în cursul anului 1960 s-a realizat un preț mai mic cu 1,24 ruble/maldăr stuf fa-ță de prețul realizat la alte firme, aducându-se dauna econo-miei naționale în valoare de 800.000 ruble.

La vânzările făcute tot firmei "Leo Bauer" în cursul anului 1961 s-a realizat un preț mai mic cu 1,48 ruble/maldăr stuf față de prețul realizat la vânzarea făcută în Cehoslovacia rezultând un prejudiciu adus economiei statului de peste 1000.000 ruble.

Pentru faptul că a fost favorizată și pentru că i s-a acordat exclusivitatea importului de stuf din România, firmă sus citată, prin reprezentantul ei BAUER KARL i-a dat lui EDELSTEIN SAMY un frigider "Bosch", un aparat de radio, stufe, iar numitei SCHLESSINGER SUZANA secretara acestuia, de asemenea un frigider "Bosch", o haină de blană și alte obiecte.

EDELSTEIN SAMY a mai favorizat și pe comerciantul vest german SAVELSBURG LEO. Astfel, la vânzările semințelor de trifoi, făcute firmelor "Schmits I", "Louis David" și "Sate-neinfurth" s-a obținut prețul de 4.500 ruble tonă, în timp ce la vânzările făcute firmei "Savelsburg Leo", s-a obținut prețu de numai 3.650 ruble tonă.

În septembrie 1959 a avut loc la Varna o conferință la care s-a stabilit că Cehoslovacia, Ungaria și România să nu mai încheie contracte cu concernul din care face parte și firma "Savelsberg Leo", pentru a se obține în acest fel o creștere a prețului la semințele de trifoi exportate de țările socialiste.

"Agroexportul" a nesocotit aceste prevederi și prin reprezentantul său EDELSTEIN SAMY a tratat vânzări de trifoi. Ulterior, scăzând prețurile pe piața internațională, concernul respectiv a refuzat să mai cumpere marfa. În fața acestei situații consilierul WITNER ADALBERT de la "Agroexport" a inițiat tratative cu concernul din R.F.G. pentru obținerea unor despăgubiri. EDELSTEIN SAMY a intervenit însă, dând dispoziții să se renunțe la orice pretenții de despăgubiri, fapt ce a determinat concernul din R.F.G. să transmită mulțumiri lui EDELSTEIN SAMY pentru "gentilețea arătată".

Dintr-o notă informativă a rezultat că în noiembrie 1960, când SAVELSBURG LEO a fost în România, ar fi spus că a depus la o bancă în străinătate suma de 2.500 dolari pe numele lui EDELSTEIN SAMY.

În martie 1960, în timp ce se afla în Canada, EDELSTEIN SAMY a dat dispoziție să se plătească firmei "Wauvich" drept comision suma de 500 dolari pentru că a intermediat tranzacția unui import de semințe de soia. Această practică fără precedent în activitatea întreprinderii "Agroexport", nu-și putea găsi nici-o justificare deoarece EDELSTEIN fusese trimis în Canada, tocmai pentru a încheia direct această afacere, fără intermediar.

În iunie 1960 EDELSTEIN SAMY a încheiat cu firma "Mauthner F" din Austria un contract pentru vânzarea a 5.000 tone porumb comestibil și 10.000 tone porumb industrial. Înainte de încheierea contractului, salariații în subordine afirmă că i-au spus la cunoștință că "Agroexport" nu va putea realiza contractul, deoarece nu dispune de cantitatea necesară. EDELSTEIN SAMY a încheiat totuși contractul, incluzând și clauza: „în caz de neexecutare, "Agroexport" va plăti despăgubiri".

Ulterior, contractul nu s-a putut realiza, fapt pentru care "Agroexport" a plătit despăgubiri 2.250 dolari.

În materialul informativ sînt cuprinse și unele extrase din rapoartele întocmite de corpul de control al Ministerului Comerțului Exterior, privind activitatea lui EDELSTEIN SAMY.

Astfel, în referatul nr. 11776/050358 analizându-se cauzele care au provocat plata unor locații de 17.000 lei, pentru reexportarea unor alune cumpărate din Turcia, corpul de control a ajuns la concluzia că lipsa certificatului fitosanitar a determinat aceste taxe. Marfa nu a fost însoțită de certificatul respectiv, deoarece EDELSTEIN SAMY care a fost în Turcia, nu a menționat în contractul încheiat, că țara exportatoare este obligată să emită un asemenea certificat.

Într-o altă notă informativă din 8 iunie 1961 se arată că printre firmele favorizate de EDELSTEIN SAMY, figurează și firma "Dreyfus" din Londra. Această notă este pusă în legătură cu următorul fapt:

Comisia controlului valutar din Ministerul de Finanțe constată că în cursul anului 1960 s-au livrat firmei "Dreyfus" 7.500 tone porumb. Întreaga cantitate a fost livrată cu un procent de umiditate mai mic decât cel prevăzut în contract, fără a se percepe așa cum se considera normal o bonificație pentru acest lucru. „Este suficient să arătăm - se arată în procesul verbal încheiat de comisie - că livrarea unei cantități îmbunătățite numai cu 1% față de condițiile contractuale, fără o compensare materială, înseamnă pentru livrările din primele 8 luni ale anului 1960 o pierdere de cca. 120.000 dolari provocată de livrarea în mod greșit a 2.370 tone porumb”.

Acestea sînt unele din principalele învinuiri existente în dosarul informativ. Diversitatea faptelor expuse, conținutul lor carecum senzational, sugerează în mod forțat formarea unei idei generale defavorabile învinuitului prin prezentarea unor dovezi care se vor neapărat, zdrobitoare.

Acest mod spectaculos de a prezenta lucrurile și care din păcate a constituit o practică în activitatea unor ofițeri, a dăunat muncii de securitate și a creat o imagine falsă a realității.

Pentru a explica această practică, maiorul NEDELICU ȘTEIA din Direcția XIII-a care a anchetat cazul, referindu-se la unele vicii de procedură, arată:

..... - Fără a verifica temeinic vreuna din semnalările informatorilor, maiorul ILINCA DUMITRU, lt. col. STAMATOIU ARISTOTEL și lt. col. DRAGOI VICTOR au legat artificial între ele diverse aspecte ale mercurilor din activitatea lui EDELSTEIN SAMY, conferindu-le un caracter aparent de activitate organizată.....

.....Aflați sub influența unor versiuni și ipoteze neverificate exprimate de informatori, interpretând subiectiv imagini fragmentate ale unor contracte de export sau import și prezentându-le astfel în referatul din august 1961 semnat de șeful serviciului opt. DRAGOI VICTOR și locțiitorul șefului direcției, maior COSMA NEAGU, au obținut aprobarea lui ALEXANDRU DRAGHICI pentru „arestarea, anchetarea și trimiterea în justiție a numitului EDELSTEIN SAMY”, ca și cum faptele ar fi fost incontestabil dovedite și probate”.

Pentru a obține această aprobare, ofițerii susmenționați nu au trimis dosarul informativ pentru aviz la Direcția de anchete, încălcând astfel prevederile Ordinului 120 care instituia regula ca nici o arestare să nu se propună fără avizul acestei direcții.

Esența învinuirilor aduse lui EDELSTEIN SAMY, se rezuma la următoarele: favorizarea mai multor firme la exportul de porumb, la exportul de stuf pentru construcții, la exportul de diferite semințe oleaginoase sau furajere.

Ancheta penală a constituit o operație anevoioasă datorită multitudinii problemelor relevate în cursul acțiunii informative. Au fost necesare expertize, cercetarea a sute de dosare din arhiva „Agroexportului”, audierea a zecă de persoane ș.a. Numai selecționarea și traducerea documentelor de la „Agroexport” a durat din octombrie 1961 până în martie 1962, când s-a instituit comisia de expertiză care, la rîndul său, pentru a formula o concluzie obiectivă, a trebuit să lucreze în perioada 12 martie 1962 - 28 aprilie 1963.

Ancheta și-a propus pentru început clarificarea situației în domeniul exportului de porumb în anii 1957-1960 în 14 țări occidentale, totalizînd cantitatea de 833.477 tone, vîndută în cadrul a 227 contracte de export.

Rezultatul final al cercetării volumului mare de lucrări din domeniul exportului de porumb, a fost acela că EDELSTEIN SAMY și ceilalți salariați din „Agroexport” care s-au ocupat de exportul acestui produs, au lucrat în conformitate cu normele de comerț exterior în vigoare, satisfăcînd interesele statului nostru.

În acest mod, una din principalele învinuiri formulate în dosarul informativ se năruia, fapt ce se pare că stîrnea multă agitație în rîndul ofițerilor ce susțineau contrariul.

Despre acest aspect, anchetatorul amintă următoarele:

..... - „Pe măsură ce în expertiză și anchetă se conturează concluzia că la exportul de porumb EDELSTEIN SAMY nu a favorizat firmele "Dreyfus" și "Cookson" din Londra, "Kundig" din Elveția și altele, lucrătorii de la Direcția II-a care răspundeau de caz, susțineau la discuțiile pe care le făceau că ancheta este îndreptată pe o pistă greșită, ajungând până acolo, încât să insinueze că eu aș fi avut interesul să-l scot nevinovat pe EDELSTEIN SAMY la exportul de porumb. Astfel de discuții - analize - au fost numeroase și de fiecare dată cei de la Direcția a II-a n-au fost de acord cu concluziile anchetei, deoarece în referatul cu propuneri de arestare prezentaseră situația în mod denaturat și creaseră imaginea falsă că la exportul de porumb s-ar fi provocat pagube însemnate statului nostru .

Dacă în ceea ce privește porumbul nu se poate reproșa nimic lui EDELSTEIN SAMY, în schimb în problema exportului de stuf el este factorul determinant al pagubirii economiei naționale cu sume importante de bani.

În concluziile de învinuire redactate în urma desfășurării anchetei penale, se rețin următoarele fapte principale:

EDELSTEIN SAMY, în calitate de director coordonator al Întreprinderii "Agroexport" în perioada 1957-1960, a încheiat cu firma "Leo Bauer" din R.F.G. trei contracte pentru export de stuf în cadrul cărora această firmă a fost favorizată în dauna economiei naționale.

În fața materialelor probatorii, constând din documente ce conțin rezoluțiile și semnăturile sale, învinuitul a recunoscut că s-a ocupat cu exportul de stuf, că a cunoscut cererile de ofertă ale firmei "Müller" și că a încheiat contracte de pagubire pentru economia națională, cu firma "Bauer" (vol. I, fila 104, 121-125, 168, 171-173, 175-176, 233-234, 243-247, 250-252).

Pentru stabilirea posibilităților de vânzare a stufului era necesară prospectarea pieței din R.F.G. În acest scop, cînd EDELSTEIN a plecat în vest cu sarcini comerciale, a fost solicitat de serviciul care se ocupa cu exportul de stuf ca înainte de a lua legătura cu firma "Bauer", să contracteze firmele "Sorice" și "Müller". EDELSTEIN a contactat însă numai firma "Bauer" și pe baza informațiilor de piață furnizate de această firmă a încheiat contractul din 16 decembrie 1957 la prețuri mult inferioare cotațiilor în vigoare pe piața R.F.G. la data respectivă (vol. I, pag. 211-213, 226-231).

87

Firma "Bauer" a fost favorizată și prin clauzele de exclusivitate și preempțiune pe care EDELSTEIN le-a acordat acestei firme cu de la sine putere, acordându-i dreptul de prim cumpărător a oricăror cantități de stuf și din sezonul următor (vol.1, fila 226-228, vol.3, fila 508-512).

Ca urmare a respingerii cererilor de ofertă avantajoasă pentru "Agroexport" primite de la firma "Muller" și a reducerilor de preț acordate firmei "Leo Bauer", economia națională a fost păgubită și la contractul din 1958 cu suma de D.M.128.941 în favoarea firmei "Bauer", pagube de care învinuitul se recunoaște vinovat (vol.1, fila 250-252 și vol.3 fila 516-523).

Ca și în contractul precedent încheiat la 16 decembrie 1957, EDELSTEIN SAMY a acordat firmei "Leo Bauer" exclusivitate pentru anul 1959 și preempțiune pentru sezonul următor 1959-196

Ancheta a stabilit că încă de la 16.I.1959 EDELSTEIN a luat cunoștință despre cererea firmei "Muller" ce cel puțin din recolta 1959-1960 să i se vîdă stuf, subliniind în mod deosebit că este interesată să primească marfă în cantități mari pe șlep și asigurînd că va plăti un preț mai bun decît "Bauer".

EDELSTEIN SAMY a dat însă dispoziții fostului subdirector SACHELARIDIS ANTONIUS să respingă cererea de ofertă a firmei "Muller" (vol.1, fila 185-190, vol.2, fila 392-395, vol.4, fila 792-795).

EDELSTEIN SAMY recunoaște că încheierea contractului din 5 noiembrie 1959 la prețuri inferioare celor oferite de concurență și în condițiuni de reînnoire a clauzelor de exclusivitate și preempțiune, a făcut ca aceste clauze să aibă un caracter de favorizare a firmei capitaliste și păgubitor pentru economia națională a României, daunele în devize provocate economiei naționale cifrîndu-se la suma de 268-928 D.M. (vol.1 fila 103-116, vol.2 fila 387-389, vol.3 fila 524-536).

În această privință sînt semnificative declarațiile martorilor SACHELARIDIS ANTONIUS și RATEGAN ELENA din care rezultă că, după ce EDELSTEIN SAMY le-a repartizat problema exportului de stuf și le-a făcut o prezentare elogioasă a firmei "Bauer", le-a dat totodată dispozițiuni să desfașoare exportul de stuf în continuare numai prin această firmă și să evite cu orice chip firma "Muller" de la tratative.

Expertiza tehnico-financiară efectuată în cauza penală privind pe învinuitul EDELSTEIN SAMY a stabilit că prin favorizarea firmei "Leo Bauer", ca urmare a procedurilor ilegale practicate de susnumitul în comerțul cu stuf, s-au provocat pagube economiei naționale a R.S.R. în valoare de : 583.072 mărci vest germane, ceea ce echivalează cu suma de : 3.281.556 lei (vol.3 fila 496-556).

Aceste daune trebuiesc apreciate și azi nu numai cifric, ci și din punct de vedere al valorii economice, a disponibilului de devize pentru țara noastră. În acest caz, un minus de aproape 600.000 D.M. în decurs de 3 ani, a afectat destul de serios interesele noastre în R.F.G.

Din aceste motive, faptele reținute în sarcina lui EDELSTEIN SAMY au comportat discuții multe în toată perioada anchetei, stit cu persoanele din colectivul serviciului de anchete, cât și cu reprezentantul procuraturii.

Discuțiile s-au purtat cu scopul de a concluziona dacă faptele se încadrează în textul art. 2091 - subminarea economiei naționale sau în textul art. 245 - abuz de serviciu.

În final, factorii responsabili - anchetatorul și procurorul - au concluzionat că se reține infracțiunea de subminarea economiei naționale.

Pentru a se înțelege rațiunea acestei concluzii, se prezintă un rezumat al modului în care s-a desfășurat analiza faptelor pe elementele constitutive ale infracțiunii de subminare:

Subiectul EDELSTEIN SAMY, director coordonator al întreprinderii, prin funcția sa a putut să dispună și a dispus în ce direcție să se orienteze activitatea de export a stufului de construcții.

Obiectul acțiunilor sale a fost activitatea întreprinderii "Agroexport" în domeniul exportului de stuf pentru construcții, într-o perioadă de peste 3 ani, activitate care a antrenat interese valutare pe o piață foarte importantă, cum este cea a R.F. a Germaniei.

Iatura obiectivă s-a materializat prin crearea de avantaje firmei "Leo Bauer" la exportul acestui produs astfel:

- stuful a fost permanent - în perioada 1957-1960 - un produs cerut de două măști fixe importatoare din R.F. a Germaniei (Leo Bauer și W.Muller) și nu oferit;

- firma "Muller" a oferit an de an prețuri mai mari și condiții mai avantajoase decât "Bauer";

- prin urmare, EDELSTEIN SAMY avea posibilitatea, fie de a vinde lui "Muller" la prețuri superioare, fie de a obliga pe "Bauer" să se alinieze prețurilor concurenței.

Stuful fiind un produs cerut el nu era constrins de conjunctură să lanseze oferte pentru a găsi cumpărători. Aceștia existau și asaltau întreprinderea cu cereri de ofertă.

În loc ca din lupta între firmele concurente să rezulte avantajele ce se puteau obține pentru statul nostru la a respins sistematic, sub diverse pretexte, cererile de ofertă - avantajoase - ale firmei "Muller" și nu l-a aliniat pe "Bauer" la prețurile concurenței, așa cum prevedea, de altfel, și o clauză din contractul cadru încheiat cu acesta, care spunea că firma "Bauer" va fi preferată la condiții egale de preț cu cele oferite de concurență.

Ori, concurența oferea, pentru cea mai mare parte a cantităților exportate (pe șlep) un preț mai mare cu 0,40 D.M. la maldărul de stuf decât prețul plătit de "Bauer" la această modalitate de transport.

În mod nejustificat, EDELSTEIN SAMY n-a obligat firma "Bauer" să plătească cât oferea firma "Muller".

Pe lângă această reducere de preț - 0,40 D.M./maldăr la livrările pe șlep, i-a mai acordat lui "Bauer" și alte reduceri ca:

- 0,10 D.M./maldăr pentru costă cantitatea drept speze de control a mărfii suportate de "Agroexport" din prețul de facturare;

- 0,10-0,15 D.M./maldăr rabat în anul 1957 sub pretext că marfa n-ar fi corespunzătoare calitativ - reduceri pe care firma concurentă nu le pretindea.

În această ordine de idei, sînt edificatoare constatările comisiei de expertiză și scrisorile firmei "Muller" (vezi filele 35, 33, 17, 16, 14 din raportul de expertiză) existent la Direcția XIII-a.

Latenta subiectivă a infracțiunii a rezultat din modul în care a operat, din felul în care a acționat EDELSTEIN SAMY, respingînd cererile de oferte ale concurenței și transmițînd din Germania subalternilor săi de la București, informații despre firma "Bauer". Deși se afla acolo pentru a prospecta piața și la stuf, cu firma "Muller", n-a luat nici măcar contact comercial.

87
E drept că nu s-a conturat în anchetă o înțelegere cu firma "Bauer" de a o favoriza, dar textul de lege nu cere în mod expres întrunirea acestui element.

Din toate acțiunile lui EDELSTEIN SAMY se desprinde pregnant că, ocupându-se nemijlocit de exportul de stof și luând cunoștință de cererile ambelor firme concurente, a fost conștient că vânzările către "Bauer" erau ieftine în raport cu condițiile oferite de "Muller" și priveau an de an întreprinderea de o sumă de devize.

Dacă marfa ar fi fost proprietatea sa, cu certitudine n-ar fi procedat astfel, chiar dacă firma "Muller" ar fi fost "circotașă", așa cum a taxat-o el în diverse rezoluții pe documente.

Pentru motivele expuse, încadrarea juridică la subminarea economiei naționale s-a făcut în final de către anchetă fără rezerve și n-a fost schimbată la judecarea în fond a cauzei sau la recurs, la Tribunalul Suprem - deși apărarea lui EDELSTEIN SAMY a prezentat elemente de natură a conlucra la o schimbare a încadrării juridice.

Faptele infracționale săvârșite de EDELSTEIN SAMY, se probează cu:

- Recunoașterile invinutului (vol.1 fila 58-278);
- Declarațiile martorilor RETEGAN ELENA, SACHELIARIDIS ANTONIUS, TOMA PETRE, WITTNER ALBERT; (vol.2 fila 289-415);
- Raportul de expertiză tehnico-financiară (vol.3 fila 493-556);
- Documente oficiale asupra operațiunilor pentru export de stof (vol.3 fila 557-693, vol.4 fila 694-900);

ALTE DATE:

- a/. Infracțiunile au fost săvârșite de invinuit în perioada 1957-1961;
- b/. Procesul penal s-a pornit din oficiu la data de 25 august 1961 (vol.1 fila 1);
- c/. Mandatul de arestare a fost pus în aplicare la data de 30 august 1961 (vol.1 fila 3);
- d/. Invinutului i-a fost prezentată ordonanța de punere sub învinuire la data de 28 ianuarie 1962 și 12 ianuarie 1963 (vol.1 fila 131-132, 277);
- e/. Mandatele de urmărire penală i-au fost prezentate invinutului la data de 27 mai 1963 (vol.4 fila 901).

f/. Prin sentința nr. 32 din 15 august 1963 a Tribunalului militar de regiune militară București E.S., a fost condamnat la 20 de ani muncă silnică, 5 ani degradare civică și confiscarea totală a averii personale, îl obligă la plata sumei de 50.200 lei cheltuieli de judecată și la plata sumei de 3.281.556 lei despăgubiri civile față de "Agroexport".

g/. Prin decizia nr. 261 din 30 septembrie 1963 a Călugiului Militar al Tribunalului Suprem, s-a respins recursul și l-a obligat pe recurent să plătească statului 25 lei cheltuieli de judecată.

Celelalte produse la care se referă acțiunea informativă nu au mai făcut obiectul anchetei, deoarece s-a considerat că firmele indicate în materialul informativ ca favorizate, au cumpărat cantități relativ mici din acele produse, iar expertizarea lor ar fi necesitat totuși un volum mare de lucrări ce ar fi trebuit să se efectueze, fără garanția constatării vre-unor pagube, așa cum a fost cazul la exportul de porumb.

Din analiza acestui caz se desprinde o întrebare pe care nici ancheta n-a putut s-o clarifice: Ce anume l-a determinat pe EDELSTEIN SAMY să accepte încheierea unui contract dezavantajos pentru economie, și tocmai cu stuful, în timp ce la alte sute de contracte a susținut cu competență interesele statului nostru?

Este un lucru de neînțeles mai ales că nici ancheta, cu toate insistențele, investigațiile sau perchezițiile efectuate nu a stabilit ca EDELSTEIN SAMY să fi realizat avantaje materiale de la firma "Leo Bauer" sau de la alte firme.

Cele arătate mai sus, reprezintă rezultatul unei verificări amănunțite a acuzațiilor aduse împotriva lui EDELSTEIN SAMY în conformitate cu rugămintea exprimată de E.G. în scrisoarea la care ne referim.

Verificarea efectuată nu atestă justetea afirmațiilor solicitantului, ci confirmă vinovăția reală, obiectivă, a lui EDELSTEIN SAMY. În acest context, nu putem da curs cererii și dispune reabilitarea sa, considerând măsura luată ca fiind în conformitate cu legile statului nostru.

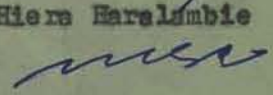
În concluzie, judecarea și condamnarea lui EDELSTEIN SAMY pentru infracțiunea de subminare a economiei naționale

reprezintă o măsură justificată, legală și nu se constată temeiuri de fapt sau de drept care să îndreptățescă o rejudecare a cauzei în vederea absolvirii de răspundere.

COLECTIVUL: _____

Maior Beth Ion

Lt.col. Hiera Haralambie



Redactat: Colectivul
Dactilo: C.E.
2 exemplare.

Nr. 8980 din V-8 1968

C ă t r e,

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.
- Secția scrisori și audiențe -

La adresa dv. nr. 58817 din 16.V.1968 privind pe locot.col. în rezervă PETA FLOREA din București, Piața Dorobanți nr. 1, sectorul I, vă comunicăm că analizând problemele ridicate de sus-numitul în scrisoarea adresată conducerii partidului, s-au stabilit următoarele :

PETA FLOREA a fost încadrat în Ministerul Afacerilor Interne în anul 1950, unde a muncit până în anul 1967 când a fost trecut în rezervă, cu gradul de locot.colonel, fiind clasat apt limitat gradul II, în baza diagnosticului de „sindrom nevrotic prelungit cu elemente interpretative”, primind pensia corespunzătoare.

PETA FLOREA, atît înainte de trecerea sa în rezervă, dar mai ales după aceasta, ca urmare a unui dezechilibru mintal, care pe parcurs s-a accentuat, s-a adresat în repetate rînduri în scris organelor de partid și de stat, inclusiv unor tovarăși din conducerea partidului, sesizînd că ar fi persecutat și supus unor presiuni fizice și morale, fiind victimă unor abuzuri din partea organelor securității statului.

Menționăm că de fiecare dată s-a procedat la verificarea semnalărilor ridicate de PETA FLOREA - la unele din aceste verificări au participat și tovarăși din cadrul Secției pentru controlul muncii la M.F.A., M.A.T., justiție, C.C. al P.C.R. -, stabilindu-se că ele nu corespund realității, fiind de fapt rodul imaginației bolnave a sus-numitului.

„Reclamațiile” lui PETA FLOREA au culminat cu difuzarea - în noiembrie 1967 - a 38 scrisori adresate fostelor organe regionale de partid, unor organe centrale de stat și sfaturi populare, în care ridică aceleași idei tendențioase că ar fi persecutat și s-ar fi folosit împotriva sa metode abuzive. (Anexăm alăturat, spre exemplificare, una din aceste scrisori).

Concomitent, el a difuzat în cartierul în care locuiește un mare număr de „manifeste” cu conținut similar scrisorilor de mai sus.

Ca urmare a acțiunii de difuzare a înscrisurilor tendențioase, la data de 27 decembrie 1967, cu aprobarea tov. vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, general-maior STOICA CONSTANTIN, numitul PETA FLOREA a fost chemat la sediul organelor noastre unde s-a discutat cu el, fără a reuși însă prin această măsură a-l determina să renunțe de a mai trimite scrisori și memorii de genul celor descrise mai sus.

+

În concluzie, din verificările făcute se desprinde faptul că cele semnalate, acum și în celelalte cazuri, de PETA FLOREA nu se confirmă. În timpul cât a lucrat la Ministerul Afacerilor Interne nu a fost persecutat și nici nu s-au luat măsuri abuzive contra lui, dimpotrivă a fost ajutat în repetate rânduri pentru a-și rezolva unele greutăți personale și pentru a-și îngriji sănătatea.

Singura explicație a scrisorilor și memoriilor pe care le adresează organelor de partid, este boala de care suferă și care în principal se manifestă prin a se considera tot timpul urmărit și persecutat.

Date fiind formele de manifestare ale bolii de care suferă PETA FLOREA și consecințele ce decurg din acestea din punct de vedere moral și social și pentru ca ele să nu degenereze și în aspecte de alt gen, este necesar ca prin organele Ministerului Sănătății să fie ajutat în continuare în a se trata sau chiar a se interna într-un sanatoriu pentru tratament.

PRESEDINTELE CONSILIULUI SECURITĂȚII
STATULUI

Ion Stănescu

92

Nr. 8979 din 8.VI 1968

C ă t r e,

MAREA ADUNARE NATIONALA
- Cabinet președinte -

La adresa dv. nr. 167 din 31.V.1968 privind sesizarea locot.col. în rezervă PETA FLOREA adresată tov. președinte al Marii Adunări Naționale a R.S.R., vă comunicăm că analizând problemele ridicate de sus-numitul, s-au stabilit următoarele:

PETA FLOREA a fost încadrat în Ministerul Afacerilor Interne în anul 1950, unde a muncit pînă în anul 1967 cînd a fost trecut în rezervă, cu gradul de locot.colonel, fiind clasat apt limitat gradul II, în baza diagnosticului de „sindrom nevrotic prelungit cu elemente interpretative”, primind pensia corespunzătoare.

PETA FLOREA, stit înainte de trecerea sa în rezervă, dar mai ales după aceasta, ca urmare a unui dezechilibru mintal, care pe parcurs s-a accentuat, s-a adresat în repetate rînduri în scris organelor de partid și de stat, inclusiv unor tovarăși din conducerea partidului, sesizînd că ar fi persecutat și supus unor presiuni fizice și morale, fiind victima unor abuzuri din partea organelor securității statului.

Menționăm că de fiecare dată s-a procedat la verificarea semnelărilor ridicate de PETA FLOREA - la unele din aceste verificări au participat și tovarăși din cadrul Secției pentru controlul muncii la M.F.A., M.A.I., justiție, C.C. al P.C.R. -, stabilindu-se că ele nu corespund realității, fiind de fapt rodul imaginației bolnave a sus-numitului.

„Reclamațiile” lui PETA FLOREA au culminat cu difuzarea - în noiembrie 1967 - a 38 scrisori adresate fostelor

organe regionale de partid, unor organe centrale de stat și sfaturi populare, în care ridică aceleași idei tendențioase că ar fi persecutat și s-ar fi folosit împotriva sa metode abuzive. (Anexăm alăturat, spre exemplificare, una din aceste scrisori).

Concomitent, el a difuzat în cartierul în care locuiește un mare număr de „manifeste” cu conținut similar scrisorilor de mai sus.

Ca urmare a acțiunii de difuzare a înscrisurilor tendențioase, la data de 27 decembrie 1967, cu aprobarea tov. vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, general-maior STOICA CONSTANTIN, numitul PETA FLOREA a fost chemat la sediul organelor noastre unde s-a discutat cu el, fără a reuși însă prin această măsură a-l determina să renunțe de a mai trimite scrisori și memorii de genul celor descrise mai sus.

+

În concluzie, din verificările făcute se desprinde faptul că cele semnalate, acum și în celelalte cazuri, de PETA FLOREA nu se confirmă. În timpul cât a lucrat la Ministerul Afacerilor Interne nu a fost persecutat și nici nu s-au luat măsuri abuzive contra lui, dimpotrivă a fost ajutat în repetate rânduri pentru a-și rezolva unele greutăți personale și pentru a-și îngriji sănătatea.

Singura explicație a scrisorilor și memoriilor pe care le adresează organelor de partid, este boala de care suferă și care în principal se manifestă prin a se considera tot timpul urmărit și persecutat.

Date fiind formele de manifestare ale bolii de care suferă PETA FLOREA și consecințele ce decurg din acestea din punct de vedere moral și social și pentru ca ele să nu degenereze și în aspecte de alt gen, este necesar ca prin organele Ministerului Sănătății să fie ajutat în continuare în a se trata sau chiar a se interna într-un sanatoriu pentru tratament.

PRESEDINTELE CONSILIULUI SECURITĂȚII
STATULUI

Ion Stănescu

4 iunie 1968

Ex. nr. 1

NOTA RAPORT

referitoare la "scrisoarea deschisă"
trimisă la C.C. al P.C.R. de către
numitul PETA FLOREA.

În legătură cu ordinul ce ni s-a dat de a analiza problemele ridicate de numitul PETA FLOREA în "scrisoarea deschisă" trimisă de acesta C.C. al P.C.R. la 29 aprilie 1968, raportăm următoarele:

PETA FLOREA a fost încadrat în Ministerul Afacerilor Interne în anul 1950, fiind repartizat inițial la foata Direcție Generală Politică - M.A.I. iar în 1951 a fost mutat la cabinetul fostului adjunct al ministrului Afacerilor Interne, Pintilie Gheorghe, unde a muncit pînă în anul 1963. În acest an, la cererea sa a fost mutat la redacția gazetei "În slujba Patriei", iar în 1965, tot la cererea lui, a fost numit ofițer cu evidențe efective în Direcția Trupelor de Pază și Securitate.

În anul 1967, a fost trecut în rezervă, cu gradul de locot.colonel, fiind clasat apt limitat gradul II, în baza diagnosticului de "sindrom nevrotic prelungit cu elemente interpretative", primind pensia corespunzătoare.

Din studierea materialelor existente rezultă că numitul PETA FLOREA, atît înainte de trecerea sa în rezervă, dar mai ales după aceasta, ca urmare a unui dezechilibru mintal, care pe parcurs s-a accentuat, în repetate rînduri s-a adresat în scris organelor de partid și de stat, inclusiv unor tovarăși din conducerea partidului, sesizînd că ar fi persecutat și supus unor presiuni fizice și morale, fiind victima unor abuzuri din partea organelor securității statului.

...//...

Menționăm că de fiecare dată s-a procedat la verificarea semnăturilor ridicate de ETTA FLOREA - la unele din aceste verificări au participat și tovarăși din Secția pentru controlul muncii la M.F.A., M.A.I., Justiție - stabilindu-se că ele nu corespund realității, fiind de fapt rodul imaginației belnave a sus-numitului.

"Reclamațiile" lui ETTA FLOREA au culminat cu difuzarea - în noiembrie 1967 - a 38 scrisori adresate fostelor organe regionale de partid, unor organe centrale de stat și sfaturi populare, în care ridică aceleași idei tendențioase, că ar fi persecutat și s-ar fi folosit împotriva sa metode abuzive. (Anexăm elăturat, spre exemplificare, una din aceste scrisori).

Concomitent, el a difuzat în cartierul în care locuiește un număr mare de "manifeste" cu conținut similar scrisorilor de mai sus.

Având în vedere această difuzare de înscrisuri tendențioase, la data de 27 decembrie 1967, cu aprobarea tov. vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, Generalul maior STOICA CONSTANTIN, numitul ETTA FLOREA a fost chemat la sediul organelor noastre și avertizat, fără a reuși însă prin această măsură de a-l determina să renunțe de a mai trimite scrisori și memorii.

x

În concluzie, din materialele existente se desprinde faptul că cele semnate, acum și în celelalte cazuri, de ETTA FLOREA nu se confirmă. În timpul cât a lucrat în Ministerul Afacerilor Interne nu a fost persecutat și nici nu s-a luat vre-o măsură abuzivă contra lui, dimpotrivă, a fost în repetate rânduri ajutat pentru a-și rezolve diferitele greutăți personale și pentru a se îngriji de sănătatea sa.

Singura explicație a scrisorilor și memoriilor pe care le adresează organelor de partid este boala de care suferă, care în principiu se manifestă prin a se considera tot timpul urmărit și persecutat.

Față de cele de mai sus propunem:

1/. Ținând seama de starea sănătății sale, să nu mai fie chemat pentru a i se da răspuns la "scrișoare deschise", adresate C.C. al P.C.R. ;

...//...

2/. Oficiul pentru rezolvarea reclamațiilor și
sesizărilor, să comunice la Secția scrisori și audiențe a
C.C. al P.C.R., constatările noastre în ce-l privește pe
META FLOREA.

Lt colonel

Diaconu Nicolae

Major

Măteuț Gheorghe

97

Manifeste

dot. in. M. - Nicolae Vancea

Ser. B.

azi. 25. IX. 970.

Tel. 2314.

12 iunie 1968

R A P O R T

=====

privind cazul doctorului
PLACINTEANU GHEORGHE (decedat)

PLACINTEANU GHEORGHE, fiul lui Gheorghe și Clemanșa, s-a născut la 3 decembrie 1924 în Iași. A fost de profesie medic chirurg, fără antecedente politice și penale, cu ultimul domiciliu în București, Calea Victoriei nr.2.

La 13 august 1959 dr. PLACINTEANU GHEORGHE a fost arestat de organele Direcției de contraspionaj ale M.A.I. și implicat în cazul dr. ROGOZ ION, iar la 17 august 1959 a fost judecat și condamnat la 5 ani închisoare corecțională pentru complicitate la infracțiunea de speulă.

În decembrie 1959 dr. PLACINTEANU GHEORGHE, împreună cu unchiul său profesor universitar PLACINTEANU IOAN au fost condamnați la cîte 10 ani închisoare corecțională pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale.

După ultima condamnare, dr. PLACINTEANU GHEORGHE a fost internat în penitenciarul Rm. Sărat unde la 1 mai 1961 a decedat, fiind bolnav de T.B.C. pulmonar și ulcer duodenal.

Din studierea materialelor existente în arhivele securității statului și din discuțiile purtate cu 19 persoane care au avut tangență sau au lucrat în cazul dr. PLACINTEANU GHEORGHE au rezultat următoarele:

În luna aprilie 1958 dr. PLACINTEANU GHEORGHE a cunoscut întâmplător la Braseria "Continental" din București pe Tanți Gheorghiu și Cezar Grigoriu, prin intermediul cărora ulterior a cunoscut-o pe Lica Gheorghiu.

La scurt timp după ce l-a cunoscut pe dr. PLACINTEANU GH. Lica Gheorghiu a început să întrețină relații intime cu acesta, fapt ce a avut ca rezultat despărțirea sa de MARCEL POPESCU.

GHEORGHIU DEJ, aflind de legăturile existente între Lica și dr. PLACINTEANU GHEORGHE și-a manifestat în mod hotărât dezacordul și a căutat pe toate căile să le destrame și să împiedice intențiile lor de căsătorie.

În acest scop, GHEORGHIU DEJ s-a folosit de DRAGHICI ALEXANDRU și de VASILE NEGREA care au întreprins măsuri pe linie de securitate, mai întâi de verificare, apoi de compromitere în mod deliberat a dr. PLACINTEANU GHEORGHE și în final de exterminare a acestuia.

Pentru realizarea acestor măsuri în diverse etape, au fost obligați să obțină materiale compromițătoare, în vădită contradicție cu realitatea ofițerii: colonel în rezervă HOLINGER ISIDOR, col. ILIE MIHAI, col. VASILESCU TRAIAN, maior ROTARI DUMITRU și lt.col. ANGHEL MARIN.

Inițial s-a creat în jurul dr. PLACINTEANU GHEORGHE și a familiei sale legenda că ar fi fost legionar și că intenționează să se infiltreze în familia lui GHEORGHIU DEJ cu intenții dușmănoase. Din materialele existente nu reiese însă că dr. PLACINTEANU GHEORGHE și unchiul său au fost membrii ai organizației legionare și nici că dr. PLACINTEANU GHEORGHE avea intenții dușmănoase faamiliei lui GHEORGHIU DEJ.

Deoarece prin acestea nu s-a reușit îndepărtarea dr. PLACINTEANU GHEORGHE de LICA GHEORGHIU, s-a recurs la implicarea artificială a acestuia într-un proces de speculă în care el era prezentat drept complice al dr. ROGOZ I. Aceasta din urmă primise prin intermediul soției reprezentantului comercial al Belgiei la București de la fosta sa logodnică din Viena 50 perechi ciorapi de nylon pe care apoi i-a vândut la diferite persoane, însă rădă ca dr. PLACINTEANU GHEORGHE să fi contribuit la vânzarea lor, complicitatea fiind deci inexistentă.

Cazul a fost judecat la procedura de urgență conform Decretului 324 de către Tribunalul popular al răsului raion Tudor Vladimirescu, avind ca președinte de instanță pe POPOV MARIN, iar ca procuror pe ZEIGHER SAMOIL (sentința nr. 1296 din 17 iulie 1959).

De menționat că procurorul ZEIGHER SAMOIL a fost folosit pentru arestarea dr. PLACINTEANU GHEORGHE și a participat la percheziția efectuată acestuia.

Despre procurorul ZEIGHER SAMOIL s-a stabilit că în 1961 a fost arestat de organele de securitate și ulterior condamnat la 10 ani închisoare pentru infracțiunea de luare de mită. După 3 ani de la condamnare a fost grațiat, iar în martie 1965 a plecat din țară definitiv în Israel împreună cu familia. Viza de plecare i s-a acordat cu multă ușurință de general maior DUMITRU IOAN și colonel VASILESCU TRAIAN.

Intrucât condamnarea la 5 ani închisoare corecțională a dr.PLACINTEANU GHEORGHE nu constituia o rezolvare convenabilă care să asigure înlăturarea lui definitivă din viața lui LICA GHEORGHITU, ALEXANDRU DRAGHICI a dispus trecerea cazului în directă răspundere a general lt.NEGREA VASILE și anchetarea în continuare a acestuia de către Direcția de anchete a M.A.I., în al cărui arest fusese depus încă de la arestare.

Ceea ce a urmat începând din luna august 1959 în cazul dr.PLACINTEANU GHEORGHE a fost o inscenare și mai grosolană, însă de data aceasta a unui proces cu nuanță politică. La baza acestuia nu au existat probe de vinovăție, constituind o vădită acțiune tendențioasă de răzbunare și în ultimă instanță de exterminare a dr.PLACINTEANU GHEORGHE.

Începând din luna august 1959 general locot.NEGREA VASILE s-a ocupat personal de acest caz, pe care l-a încredințat spre anchetare lt.col.ANGHEL MARIN, pe atunci locțiitor șef serviciu în cadrul Direcției de anchete M.A.I. (în prezent la D.G.I.E.) instruindu-l și ținând legătura direct și permanent cu ofițerul asupra destăgurării anchetei.

Din studiul tuturor declarațiilor date de PLACINTEANU GHEORGHE și din discuțiile purtate cu lt.col.ANGHEL MARIN, rezultă că pînă la data cînd dr.PLACINTEANU GHEORGHE nu a fost bătut, el nu a recunoscut acțiunile imaginare ce i se sugerau în anchetă, refuzînd să-și însușească faptele pe care nu le săvîrșise. Tortura fizică a fost ordonată în mod expres de general locot.NEGREA VASILE.

După ce a fost bătut dr.PLACINTEANU GHEORGHE a recunoscut tot ceea ce i s-a cerut și pe baza unor astfel de "probe" a fost trimis în justiție și condamnat împreună cu unchiul său PLACINTEANU IOAN la maximum de pedeapsă (10 ani închisoare corecțională) pentru pretinsă activitate de uneltire contra ordinii sociale.

Cazul dr. PLACINTEANU GHEORGHE a fost judecat de Tribunalul militar București (sentința 1140 din 17.XII.1959). Președinte al completului a fost maiorul STOICA IOAN, iar procuror maior RASUCEANU MIHAI. Recursul făcut de învinuit și respins a fost judecat la 21.XII.1959 de Tribunalul regiunii a II-a militare (colegiul de recurs), având ca președinte al instanței pe col. ADRIAN DIMITRIU și ca procuror tot pe maiorul RASUCEANU MIHAI.

După condamnare, din ordinul conducerii M.A.I. dr. PLACINTEANU GHEORGHE a fost trimis pentru executarea pedepsei la penitenciarul Rm. Sărat unde erau trimiși cei mai periculoși dușmani ai regimului nostru. Decesul survenit la 14 luni (1.V.1961) după încarcerare la Rm. Sărat și lipsa de asistență medicală, confirmă intenția cu care a fost trimis dr. PLACINTEANU GHEORGHE în acest penitenciar.

X

X

X

Concluziile care se desprind din verificările efectuate în acest caz, sînt în evidență următoarele:

1. Dr. PLACINTEANU GHEORGHE nu a săvîrșit fapte care să constituie infracțiuni contra securității statului, iar condamnarea și exterminarea sa în detenție, constituie o crimă pentru care sînt răspunzători ALEXANDRU DRAGHICI și V. NEGREA. Aceștia au angrenat un însemnat număr de ofițeri și mijloace ale muncii de securitate în scopul înlăturării dr. PLACINTEANU GHEORGHE din viața lui LICA GHEORGHIU.

2. Instrumentarea cazului PLACINTEANU GHEORGHE, procesele în care a fost implicat și pedepsele ce i s-au dat, reprezintă o inscenare juridică grosolană, o încălcare a legilor și procedurii penale, făcute pentru rezolvarea unor interese personale.

3. Organele de procuratură nu și-au făcut datoria de a supraveghea ancheta, iar cele de justiție nu au ținut seama de adevăr, de lipsa de probe concludente, de vinovăția inculpatului, de conținutul raționalizat al adevărului consemnat în concluziile de învinuire și de depozitia "inculpatului" în cele două procese.

Față de gravitatea faptelor comise, pentru restabilirea adevărului, propunem să se aprobe următoarele măsuri:

1. Revizuirea proceselor în care în mod nejustificat a fost implicat PLACINTEANU GHEORGHE, în vederea reabilitării lui juridice, cu toate urmările ce decurg din aceasta.
2. Tragerea la răspundere pe linie de partid a lui ALEXANDRU DRAGHICI, V. NEGREA, HOLINGER ISIDOR și Lt.col. ANGHEL MARIN.
3. Forurile competente să analizeze oportunitatea rămânării pe mai departe în funcția de prim adjunct al M.A.T. a general locot. NEGREA VASILE.
4. Pentru încălcarea conștiinței a legilor și procedurii penale, pentru fals în acte publice și folosirea de mijloace abuzive în scopul obținerii de declarații înșelătoare în acuzare, Lt.col. ANGHEL MARIN să fie scos din cadrele active ale securității statului.
5. Pentru lipsa de poziție, pentru atitudinea docilă în comiterea unor ilegalități, ofițeri de securitate colonel ILIE MIHAI, col. VASILESCU TRAIAN și maior ROTARI DUMITRU să fie atenționați asupra greșelilor grave din activitatea lor, arătându-li-se totodată urmările contribuției aduse în cazul dr. PLACINTEANU GH.
6. Forurile competente să ia măsuri de tragere la răspundere a lucrătorilor de procuratură și justiție care s-au ocupat de cazul dr. PLACINTEANU GHEORGHE și care au contribuit efectiv la condamnarea ilegală a acestuia.

Prim vicepreședinte al
Consiliului Securității Statului
General maior,

Răduică Grigore

Membrii comisiei:

Lt.col. Biera H.

Mr. Măteescu L.

Mr. Petcu V.

[Signature]

R A P O R T
=====

privind cazul doctorului
PLACINTEANU GHEORGHE (decedat)

PLACINTEANU GHEORGHE, fiul lui Gheorghe și Clemensa, s-a născut la 3 decembrie 1924 în Iași. A fost de profesie medic chirurg, fără antecedente politice și penale, cu ultimul domiciliu în București, Calea Victoriei nr.2.

La 13 august 1959 dr.PLACINTEANU GHEORGHE a fost arestat de organele Direcției de contraspionaj ale M.A.I. și implicat în cazul dr. ROGOZ ION, iar la 17 august 1959 a fost judecat și condamnat la 5 ani închisoare corecțională pentru complicitate la infracțiunea de speculă.

În decembrie 1959 dr.PLACINTEANU GHEORGHE, împreună cu unchiul său profesor universitar PLACINTEANU IOAN au fost condamnați la cîte lo ani închisoare corecțională pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale.

După ultima condamnare, dr.PLACINTEANU GHEORGHE a fost internat în penitenciarul Rm.Sărat unde la 1 mai 1961 a decedat, fiind bolnav de T.B.C. pulmonar și ulcer duodenal.

Din studierea materialelor existente în arhivele securității statului și din discuțiile purtate cu 19 persoane care au avut tangență sau au lucrat în cazul dr.PLACINTEANU GHEORGHE au rezultat următoarele:

În luna aprilie 1958 dr.PLACINTEANU GHEORGHE a cunoscut întîmplător la Braseria "Continental" din București pe Tanți Gheorghiu și Cezar Grigoriu, prin intermediul cărora ulterior a cunoscut-o pe Lica Gheorghiu.

La scurt timp după ce l-a cunoscut pe dr.PLACINTEANU GH. Lica Gheorghiu a început să întrețină relații intime cu acesta, fapt ce a avut ca rezultat despărțirea sa de MARCEL POPESCU.

GHEORGHIU DEJ, aflînd de legăturile existente între Lica și dr.PLACINTEANU GHEORGHE și-a manifestat în mod hotărît deza-cordul și a căutat pe toate căile să le destrame și să împiedice intențiile lor de căsătorie.

În acest scop, GHEORGHIU DEJ s-a folosit de DRAGHICI ALEXANDRU și de VASILE NEGREA care au întreprins măsuri pe linie de securitate, mai întîi de verificare, apoi de compromitere în mod deliberat a dr.PLACINTEANU GHEORGHE și în final de exterminare a acestuia.

Pentru realizarea acestor măsuri în diverse etape, au fost obligați să obțină materiale compromițătoare, în vîdită contradicție cu realitatea ofițerii: colonel în rezervă HOLINGHER ISIDOR, col.ILIE MIHAI, col.VASILESCU TRAIAN, maior ROTARI DUMITRI și lt.col.ANGHEL MARIN.

Inițial s-a creat în jurul dr.PLACINTEANU GHEORGHE și a familiei sale legenda că ar fi fost legionar și că intenționează să se infiltreze în familia lui GHEORGHIU DEJ cu intenții dușmănoase. Din materialele existente nu reiese însă că dr.PLACINTEANU GHEORGHE și unchiul său au fost membrii ai organizației legionare și nici că dr-PLACINTEANU GHEORGHE avea intenții dușmănoase fa-miliei lui GHEORGHIU DEJ.

Deoarece prin aceasta nu s-a reușit îndepărtarea dr. PLACINTEANU GHEORGHE de LICA GHEORGHIU, s-a recurs la implicarea artificială a acestuia într-un proces de speculă în care el era prezentat drept complice al dr.ROGOZ I. Acesta din urmă primise prin intermediul soției reprezentantului comercial al Belgiei la București de la fosta sa logodnică din Viena 50 perechi ciorapi de nylon pe care apoi i-a vîndut la diferite persoane, însă fără ca dr. PLACINTEANU GHEORGHE să fi contribuit la vînzarea lor, complicitatea fiind deci inexistentă.

Cazul a fost judecat la procedura de urgență conform Decretului 324 de către Tribunalul popular al fostului raion Tudor Vladimirescu, avînd ca președinte de instanță pe POPOV MARIN, iar ca procuror pe ZEIGHER SAMOIL (sentința nr.1296 din 17 iulie 1939).

De menționat că procurorul ZEIGHER SAMOIL a fost folosit pentru arestarea dr.PLACINTEANU GHEORGHE și a participat la percheziția efectuată acestuia.

Despre procurorul ZEIGHER SAMOIL s-a stabilit că în 1961 a fost arestat de organele de securitate și ulterior condamnat la 10 ani închisoare pentru infracțiunea de luare de mită. După 3 ani de la condamnare a fost grațiat, iar în martie 1965 a plecat din țară definitiv în Israel împreună cu familia. Viza de plecare i s-a acordat cu multă ușurință de general maior DUMITRU ION și colonel VASILESCU TRAIAN.

Intrucît condamnarea la 5 ani închisoare corecțională a dr.PLACINTEANU GHEORGHE nu constituie o rezolvare convenabilă care să asigure înlăturarea lui definitivă din viața lui LICA GHEORGHIU, ALEXANDRU DRAGHICI a dispus trecerea cazului în directă răspundere a general lt.NEGREA VASILE și anchetarea în continuare a acestuia de către Direcția de anchete a M.A.I., în al cărui arest fusese depus încă de la arestare.

Ceea ce a urmat începînd din luna august 1959 în cazul dr.PLACINTEANU GHEORGHE a fost o înscenare și mai grosolană, însă de data aceasta a unui proces cu nuanță politică. La baza acestuia nu au existat probe de vinovăție, constituind o vădită acțiune tendențioasă de răzbunare și în ultimă instanță de exterminare a dr.PLACINTEANU GHEORGHE.

Începînd din luna august 1959 general locot.NEGREA VASILE s-a ocupat personal de acest caz, pe care l-a încredințat spre anchetare lt.col.ANGHEL MARIN, pe atunci locțiitor șef serviciu în cadrul Direcției de anchete M.A.I. (în prezent la D.G.I.E.) instruindu-l și ținînd legătură direct și permanent cu ofițerul asupra desfășurării anchetei.

Din studiul tuturor declarațiilor date de PLACINTEANU GHEORGHE și din discuțiile purtate cu lt.col.ANGHEL MARIN, rezultă că pînă la data cînd dr.PLACINTEANU GHEORGHE nu a fost bătut, el nu a recunoscut acțiunile imaginare ce i se sugerau în anchetă, refuzînd să-și însușească faptele pe care nu le săvîrșise. Tortura fizică a fost ordonată în mod expres de general locot.NEGREA VASILE.

După ce a fost bătut dr.PLACINTEANU GHEORGHE a recunoscut tot ceea ce i s-a cerut și pe baza unor astfel de "probe" a fost trimis în justiție și condamnat împreună cu unchiul său PLACINTEANU IOAN la maximum de pedeapsă (10 ani închisoare corecțională) pentru pretinsă activitate de uneltire contra ordinii sociale.

Cazul dr. PLACINTEANU GHEORGHE a fost judecat de Tribunalul militar București (sentința 1140 din 17.XII.1959). Președinte al completului a fost maiorul STOICA IOAN, iar procuror maior RASUCEANU MIHAI. Recursul făcut de invinuit și respins a fost judecat la 21.XII.1959 de Tribunalul regiunii a II-a militare (colegiul de recurs), avînd ca președinte al instanței pe col. ADRIAN DIMITRIU și ca procuror tot pe maiorul RASUCEANU MIHAI.

După condamnare, din ordinul conducerii M.A.I. dr. PLACINTEANU GHEORGHE a fost trimis pentru executarea pedepsei la penitenciarul Rm. Sărat unde erau trimiși cei mai periculoși dușmani ai regimului nostru. Decesul survenit la 14 luni (1.V.1961) după încarcerare la Rm. Sărat și lipsa de asistență medicală, confirmă intenția cu care a fost trimis dr. PLACINTEANU GHEORGHE în acest penitenciar.

X

X

X

Concluziile care se desprind din verificările efectuate în acest caz, sînt în evidență următoarele:

1. Dr. PLACINTEANU GHEORGHE nu a săvîrșit fapte care să constituie infracțiuni contra securității statului, iar condamnarea și exterminarea sa în detenție, constituie o crimă pentru care sînt răspunzători ALEXANDRU DRAGHICI și V. NEGREA. Aceștia au angrenat un însemnat număr de ofițeri și mijloace ale muncii de securitate în scopul înlăturării dr. PLACINTEANU GHEORGHE din viața lui LICA GHEORGHIU.

2. Instrumentarea cazului PLACINTEANU GHEORGHE, procesele în care a fost implicat și pedepsele ce i s-au dat, reprezintă o inscenare juridică grosolană, o încălcare a legilor și procedurii penale, făcute pentru rezolvarea unor interese personale.

3. Organele de procuratură nu și-au făcut datoria de a supraveghea ancheta, iar cele de justiție nu au ținut seama de adevăr, de lipsa de probe concludente, de vinovăția inculpatului, de conținutul falsificat al adevărului consemnat în concluziile de invinuire și de depoziția "inculpatului" în cele două procese.

Față de gravitatea faptelor comise, pentru restabilirea adevărului, propunem să se aprobe următoarele măsuri:

107

1. Revizuirea proceselor în care în mod nejustificat a fost implicat PLACINTEANU GHEORGHE, în vederea reabilitării lui juridice, cu toate urmările ce decurg din aceasta.

2. Tragerea la răspundere pe linie de partid a lui ALEXANDRU DRAGHICI, V. NEGREA, HOLINGHER ISIDOR și Lt.col. ANGHEL MARIN.

3. Forurile competente să analizeze oportunitatea rămânării pe mai departe în funcția de prim adjunct al M.A.I. a general locot. NEGREA VASILE.

4. Pentru încălcarea conștiinței a legilor și procedurii penale, pentru fals în acte publice și folosirea de mijloace abuzive în scopul obținerii de declarații ireale în acuzare, lt.col. ANGHEL MARIN să fie acos din cadrele active ale securității statului.

5. Pentru lipsa de poziție, pentru atitudine docilă în comiterea unor ilegalități, ofițeri de securitate colonel ILIE MIHAI, col. VASILESCU TRAIAN și maior ROTARI DUMITRU să fie atenționați asupra greșelilor grave din activitatea lor, arătându-li-se totodată urmările contribuției aduse în cazul dr. PLACINTEANU GH.

6. Forurile competente să ia măsuri de tragere la răspundere a lucrătorilor de procuratură și justiție care s-au ocupat de cazul dr. PLACINTEANU GHEORGHE și care au contribuit efectiv la condamnarea ilegală a acestuia.

Prim vicepreședinte al
Consiliului Securității Statului
General maior,

Răduică Grigore

Membrii comisiei:

Lt.col. Hiera H.

Mr. Mateescu L.

Mr. Petcu V.

Re. stat: colectivul
Dactilo: C.N.
exp. 3

R A P O R T
=====

privind cazul profesorului
universitar PLACINTEANU IOAN
(decadat).

PLACINTEANU IOAN s-a născut la 15 februarie 1893 în Dorohoi. În perioada 1921-1926 și-a făcut studiile universitare în Germania, iar pînă în anul 1944 a îndeplinit diferite funcții didactice la Facultatea de Științe din Iași. După 1944 s-a stabilit cu domiciliul în București. În perioada 1945-1952 a fost colaborator extern la Institutele de metrologie, fizică și documentare tehnică. Din 1953 și pînă în 1956 a funcționat ca șef al catedrei de matematică la Academia militară tehnică. După această perioadă și-a desfășurat activitatea în calitate de colaborator extern la diferite institute de cercetare și documentare științifică din București pînă la 21 martie 1959 cînd a fost arestat de Direcția de contraspionaj din M.A.I.

La 17.XII.1959 a fost judecat și condamnat de Tribunalul militar București (sentința 1140) cu maximum de pedeapsă (10 ani închisoare corecțională) pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale.

Din verificările efectuate asupra motivelor arestării și a temeiului condamnării lui PLACINTEANU IOAN au rezultat următoarele:

Pînă la data de 21 martie 1959 cînd a fost arestat, prof. universitar PLACINTEANU IOAN - la acea dată pensionar - nu a făcut obiectul muncii organelor de securitate.

Arestarea lui PLACINTEANU IOAN s-a făcut din ordinul lui ALEXANDRU DRĂGHICI, cu scopul ca prin anchetarea lui să se obțină eventuale materiale compromițătoare despre nepotul său dr. PLACINTEANU GHEORGHE care intrase în relații intime cu LUCA GHEORGHITU și trebuia îndepărtat de aceasta.

Din martie 1959 și până în august 1959 prof. PLACINTEANU IOAN a fost anchetat de col. VASILESCU TRAIAN și maior ROTARI DUMITRU din Direcția de contraspionaj, însă cu toate insistențele acestora nu au rezultat fapte justiciabile. Ca urmare cazul a fost preluat de lt.col. ANGHEL MARTIN din Direcția de anchete M.A.T. care sub îndrumarea directă a generalului lt. NEGREA VASILE a falsificat adevărul pentru a putea trimite în justiție atât pe prof. PLACINTEANU IOAN, cât și pe dr. PLACINTEANU GHEORGHE.

În sarcina lui PLACINTEANU IOAN s-a reținut în esență faptul că înainte de 23 August 1944 publicase unele articole în presă cu caracter filo-german, că deținuse timp de câteva luni în perioada de guvernare legionară funcția de decan al Facultății de Științe din Iași (fără a fi membru al org. legionare), că cunoscuse pe foștii ambasadori ai Germaniei hitleriste la București, iar după 23 August 1944 și-a manifestat uneori față de cunoscuți unele nemulțumiri privind anumite stări de lucruri de ordin economic și politic existente la acea dată în țara noastră.

Apreciindu-se denaturat faptele și interpretindu-se în mod exagerat gradul de vinovăție, cu toate că atât PLACINTEANU IOAN, cât și PLACINTEANU GHEORGHE nu săvârșiseră fapte contra securității statului, în concluziile susnumiților a fost reținută infracțiunea de ucluire contra ordinii sociale.

După condamnare, PLACINTEANU IOAN a fost trimis pentru executarea pedepsei la penitenciarul Gherla unde la 14 decembrie 1960 a decedat.

Precizăm că la data arestării PLACINTEANU IOAN avea o maladie cardio-vasculară-cord pulmonar, boală care s-a agravat în condițiile existente în detenție, cu toate că i s-a acordat asistență medicală.

Ca și în cazul dr. PLACINTEANU GHEORGHE, în privința lui PLACINTEANU IOAN atât instanța de judecată, cât și cea de recurs au reținut în sarcina sa fapte care nu îi aparțineau, neverificându-se temeinicia acuzațiilor.

În concluzie, prof. PLACINTEANU IOAN nu a săvârșit fapte care să constituie infracțiuni contra securității statului, iar arestarea și condamnarea sa constituie o încălcare flagrantă a

legilor statului nostru.

Ca și în cazul dr. PLACINTEANU GHEORGHE, vinovații principali pentru măsurile luate contra prof. PLACINTEANU IOAN sînt: ALEXANDRU DRAGHICI, general lt. VASILE NECREA, lt. col. ANGHEL MARTIN, precum și organele de procuratură și justiție.

În fața de cele arătate mai sus, considerăm că propunerile făcute în cazul dr. PLACINTEANU GHEORGHE sînt valabile și în cazul prof. PLACINTEANU IOAN întrucît arestarea, anchetarea, judecarea și condamnarea sa au fost făcute de aceleași persoane și în același mod ilegal.

Prim vicepreședinte al
Consiliului Securității Statului
General maior,

Răduică Grigore

Comisia,

Lt. col. Hiera H.

Maior, Mataescu I.

Maior, Farcu V.

Redactat: colectivul
Dactilo: C.N.
exp. 3

12 iunie 1968

R A P O R T

=====

privind cazul profesorului
universitar PLACINTEANU IOAN
(decedat).

PLACINTEANU IOAN s-a născut la 15 februarie 1893 în Dorohoi. În perioada 1921-1926 și-a făcut studiile universitare în Germania, iar pînă în anul 1944 a îndeplinit diferite funcții didactice la Facultatea de Științe din Iași. După 1944 s-a stabilit cu domiciliul în București. În perioada 1945-1952 a fost colaborator extern la Institutele de metrologie, fizică și documentare tehnică. Din 1953 și pînă în 1956 a funcționat ca șef al catedrei de matematică la Academia militară tehnică. După această perioadă și-a desfășurat activitatea în calitate de colaborator extern la diferite institute de cercetare și documentare științifică din București pînă la 21 martie 1959 cînd a fost arestat de Direcția de contraspionaj din M.A.I.

La 17.XII.1959 a fost judecat și condamnat de Tribunalul militar București (sentința 1140) cu maximum de pedeapsă (10 ani închisoare corecțională) pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale.

Din verificările efectuate asupra motivelor arestării și a temeiului condamnării lui PLACINTEANU IOAN au rezultat următoarele:

Pînă la data de 21 martie 1959 cînd a fost arestat, prof. universitar PLACINTEANU IOAN - la acea dată pensionar - nu a făcut obiectul muncii organelor de securitate.

Arestarea lui PLACINTEANU IOAN s-a făcut din ordinul lui ALEXANDRU DRAGHICI, cu scopul ca prin anchetarea lui să se obțină eventuale materiale compromițătoare despre nepotul său dr. PLACINTEANU GHEORGHE care intrase în relații intime cu LICA GHEORGHIU și trebuia îndepărtat de aceasta.

Din martie 1959 și până în august 1959 prof. PLACINTEANU IOAN a fost anchetat de col. VASILESCU TRAIAN și maior ROTARI DUMITRU din Direcția de contraspionaj, însă cu toate insistențele acestora nu au rezultat fapte justițiabile. Ca urmare cazul a fost preluat de lt.col. ANGHEL MARIN din Direcția de anchete M.A.I. care sub îndrumarea directă a generalului lt. NEGREA VASILE a falsificat adevărul pentru a putea trimite în justiție atât pe prof. PLACINTEANU IOAN, cât și pe dr. PLACINTEANU GHEORGHE.

În sarcina lui PLACINTEANU IOAN s-a reținut în esență faptul că înainte de 23 August 1944 publicase unele articole în presă cu caracter filo-german, că deținuse timp de câteva luni în perioada de guvernare legionară funcția de decan al Facultății de Științe din Iași (fără a fi membru al org. legionare), că cunoscuse pe foștii ambasadori ai Germaniei hitleriste la București, iar după 23 August 1944 și-a manifestat uneori față de cunoscuți unele nemulțumiri privind anumite stări de lucruri de ordin economic și politic existente la acea dată în țara noastră.

Apreciindu-se denaturat faptele și interpretindu-se în mod exagerat gradul de vinovăție, cu toate că atât PLACINTEANU IOAN, cât și PLACINTEANU GHEORGHE nu săvârșiseră fapte contra securității statului, în concluziile susnumiților a fost reținută infracțiunea de ucluire contra ordinii sociale.

După condamnare, PLACINTEANU IOAN a fost trimis pentru executarea pedepsei la penitenciarul Gherla unde la 14 decembrie 1960 a decedat.

Precizăm că la data arestării PLACINTEANU IOAN avea o maladie cardio-vasculară-cord pulmonar, boală care s-a agravat în condițiile existente în detenție, cu toate că i s-a acordat asistență medicală.

Ca și în cazul dr. PLACINTEANU GHEORGHE, în privința lui PLACINTEANU IOAN atât instanța de judecată, cât și cea de recurs s-au reținut în sarcina sa fapte care nu îi aparțineau, neverificându-se temeinicia acuzațiilor.

În concluzie, prof. PLACINTEANU IOAN nu a săvârșit fapte care să constituie infracțiuni contra securității statului, iar arestarea și condamnarea sa constituie o încălcare flagrantă a

legilor statului nostru.

Ca și în cazul dr.PLACINTEANU GHEORGHE, vinovații principali pentru măsurile luate contra prof.PLACINTEANU IOAN sînt: ALEXANDRU DRAGHICI, general lt.VASILE NEGREA, lt.col.ANGHEL MARIN, precum și organele de procuratură și justiție.

Față de cele arătate mai sus, considerăm că propunerile făcute în cazul dr.PLACINTEANU GHEORGHE sînt valabile și în cazul prof.PLACINTEANU IOAN întrucît arestarea, anchetarea, judecarea și condamnarea sa au fost făcute de aceleași persoane și în același mod ilegal.

Prim vicepreședinte al
Consiliului Securității Statului
General maior,

Răduică Grigore

Comisia,
Lt.col. Hiera H.
Maior, Mateescu I.
Maior, Patcu V.

12 iunie 1968

R A P O R T

privind cazul CEZAR GRIGORIU
regizor la Studioul Cinemato-
grafic "Buftea".

Din dispoziția lui ALEXANDRU DRAGHICI, în perioada 1956-1957, organele de securitate au fost angrenate în urmărirea și timorarea regizorului GRIGORIU CEZAR cu scopul de a-l determina să renunțe la relațiile și intențiile sale de a se căsători cu Tanți Gheorghiu.

Din verificările efectuate în acest scop, a rezultat că de acțiunile întreprinse împotriva lui CEZAR GRIGORIU, s-a ocupat direct și nemijlocit colonel în rezervă HOLINGER ISIDOR fost șef al Direcției de Contraspionaj.

Paralel cu măsurile de urmărire și de șicanare întreprinse asupra lui CEZAR GRIGORIU, organele de securitate prin persoana col. HOLINGER ISIDOR au exercitat asupra acestuia timp de aproape doi ani presiuni morale cu scopul de a-l determina să renunțe la căsătoria proiectată cu Tanți Gheorghiu.

CEZAR GRIGORIU a fost ridicat de pe stradă și reținut în arestul M.A.I., unde după ce i s-au aplicat anumite măsuri de constrângere fizică și morală, a fost anchetat și amenințat în mod grosolan de către colonel în rezervă HOLINGER ISIDOR.

Ulterior, timp de luni de zile CEZAR GRIGORIU era obligat ca în anumite zile să se prezinte în diferite locuri fixate în prezența de colonel HOLINGER ISIDOR după care era condus la diferite case conspirative ale organului de contraspionaj.

Cu prilejul acestor întrevăderi, CEZAR GRIGORIU era amenințat și i se pretindea să confirme că lucrează în favoarea spionajului englez sau american, să vorbească despre femeile cu care a întreținut relații intime, etc.

115

Intrucit presiunile fizice și morale întreprinse împotriva lui CEZAR GRIGORIU nu au dat rezultatele scontate, aceștia i s-a făcut propunerea să renunțe la căsătoria cu Tanți Gheorghiu și în schimb să primească un pașaport și bani pentru a pleca definitiv în orice țară dorește. Deoarece nici oferta susamintită nu a avut efect asupra lui CEZAR GRIGORIU s-au întreprins și alte măsuri cu scopul de a-l compromite.

În acest sens, cu prilejul unui turneu făcut de CEZAR GRIGORIU la Arad, colonel HOLINGER ISIDOR a organizat cu ajutorul unor informatori ai organelor de securitate atragerea acestuia într-o casă conspirativă din Arad. Aici CEZAR GRIGORIU în timp ce avea relații intime și perverse cu o informatoare pregătită din timp, a fost fotografiat în secret, iar discuțiile înregistrate pe bandă de magnetofon. Fotografiile au fost duse de ALEXANDRU DRAGHICI lui GHEORGHIU DEJ care le-a dat ficei sale Tanți, iar aceasta le-a arătat lui CEZAR GRIGORIU căruia i-a relatat de unde le are și în ce scop i-au fost preluate.

Având în vedere procedeele folosite de organele de securitate față de CEZAR GRIGORIU, propunem să fie chemat și să i se arate oprobiul conducerii Consiliului Securității Statului pentru modul condamnabil în care a fost timorat cu ocazia constrîngerilor morale și fizice exercitate asupra sa.

În măsura în care se apreciază ca utile datele din prezentul raport, propunem să fie înaintate spre exploatare comisiei care verifică activitatea lui DRAGHICI ALEXANDRU.

Prim vicepreședinte al
Consiliului Securității Statului
General maior,

Răduică Grigore

Comisia

Lt.col. Hiera H.

Maior Popescu V.

Maior Matiescu L.

Redactat: colectivul
de tip: C.N.
3 exemplare

12 iunie 1968

R A P O R T

privind cazul CEZAR GRIGORIU
regizor la Studioul Cinemato-
grafic "Buftea".

Din dispoziția lui ALEXANDRU DRAGHICI, în perioada 1956-1957, organele de securitate au fost angrenate în urmărirea și timorarea regizorului GRIGORIU CEZAR cu scopul de a-l determina să renunțe la relațiile și intențiile sale de a se căsători cu Tanți Gheorghiu.

Din verificările efectuate în acest scop, a rezultat că de acțiunile întreprinse împotriva lui CEZAR GRIGORIU, s-a ocupat direct și nemijlocit colonel în rezervă HOLINGHER ISIDOR fost șef al Direcției de Contraspionaj.

Paralel cu măsurile de urmărire și de șicanare întreprinse asupra lui CEZAR GRIGORIU, organele de securitate prin persoana col. HOLINGHER ISIDOR au exercitat asupra acestuia timp de aproape doi ani presiuni morale cu scopul de a-l determina să renunțe la căsătoria proiectată cu Tanți Gheorghiu.

CEZAR GRIGORIU a fost ridicat de pe stradă și reținut în arestul M.A.I., unde după ce i s-au aplicat anumite măsuri de constrângere fizică și morală, a fost anchetat și amenințat în mod grosolan de către colonel în rezervă HOLINGHER ISIDOR.

Ulterior, timp de luni de zile CEZAR GRIGORIU era obligat ca în anumite zile să se prezinte în diferite locuri fixate în prealabil de colonel HOLINGHER ISIDOR după care era condus la diferite case conspirative ale organului de contraspionaj.

Cu prilejul acestor întrevaderi, CEZAR GRIGORIU era amenințat și i se pretindea să confirme că lucrează în favoarea spionajului englez sau american, să vorbească despre femeile cu care a întreținut relații intime, etc.

117

Intrucît presiunile fizice și morale întreprinse împotriva lui CEZAR GRIGORIU nu au dat rezultatele scontate, acestuia i s-a făcut propunerea să renunțe la căsătoria cu Tanți Gheorghiu și în schimb să primească un pașaport și bani pentru a pleca definitiv în orice țară dorește. Deoarece nici oferta susmențită nu a avut efect asupra lui CEZAR GRIGORIU s-au întreprins și alte măsuri cu scopul de a-l compromite.

În acest sens, cu prilejul unui turneu făcut de CEZAR GRIGORIU la Arad, colonel HOLINGHER ISIDOR a organizat cu ajutorul unor informatori ai organelor de securitate atragerea acestuia într-o casă conspirativă din Arad. Aci CEZAR GRIGORIU în timp ce avea relații intime și perverse cu o informatoare pregătită din timp, a fost fotografiat în secret, iar discuțiile înregistrate pe bandă de magnetofon. Fotografiile au fost duse de ALEXANDRU DRAGHICI lui GHEORGHIU DEJ care le-a dat ficei sale Tanți, iar aceasta le-a arătat lui CEZAR GRIGORIU căruia i-a relatat de unde le are și în ce scop i-au fost predate.

Avînd în vedere procedeele folosite de organele de securitate față de CEZAR GRIGORIU, propunem să fie chemat și să i se arate oprobiul conducerii Consiliului Securității Statului pentru modul condamnat în care a fost timorat cu ocazia constrîngerilor morale și fizice exercitate asupra sa.

În măsura în care se apreciază ca utile datele din prezentul raport, propunem să fie înaintate spre exploatare comisiei care verifică activitatea lui DRAGHICI ALEXANDRU.

Prim vicepreședinte al
Consiliului Securității Statului
General maior,

Răduică Grigore

Comisia

Lt.col. Hiera H.

Maior Patcu V.

Maior Mateescu L.

Redactat: colectivul
Dactilo: C.N.
3 exemplare

118

NOTA - RAPORT

privind rezultatul verificărilor în
cazul numitului BADIN IULIAN.

La data de 3 iunie 1968, oficiul pentru rezolvarea reclamațiilor și sesizărilor, a primit o scrisoare, adresată tov. președinte ION STANESCU, prin care numitul BADIN IULIAN, muncitor necalificat la Întreprinderea de construcții și reparații București, roagă să fie sprijinit pentru a fi reprimis la Facultatea de filozofie, de unde a fost exmatriculat în anul 1965.

Intrucât din scrisoarea sus-numitului rezultă că în anul 1965 a fost arestat, în stare de libertate, de organele noastre, am studiat materialele existente, rezultând următoarele:

În perioada anilor 1964 - 1965, fosta direcție a III-a, a urmărit prin acțiune informativă, un grup de 6 studenți de la Facultatea de filozofie, din București, în care se afla și BADIN IULIAN, pe atunci student anul II la această facultate, care în discuțiile purtate denigrău realizările regimului nostru, calomnia politica dusă de partid și guvern și colportau unele zvonuri tendențioase.

Pentru a curma activitatea dăunătoare desfășurată de acest grup, pe baza propunerilor Direcției a III-a, Direcția anchete penale a trecut la documentarea cazului, cercetând în stare de libertate pe cei 6 studenți.

Cu această ocazie, s-a stabilit că vinovații principali sînt studenții NICOLIC STEFAN și VASAR TRAIAN. În ce-l privește pe BADIN IULIAN, a rezultat că a cunoscut întreaga activitate a acestui grup, fără însă a participa activ la acțiunile desfășurate. Vina sa o constituie faptul că la un moment dat a lansat unele zvonuri alarmiste, și a

..//..

tăinuit activitatea și acțiunile întreprinse de ceilalți studenți din grup, necesizând despre ele organelor în drept.

După terminarea cercetărilor, s-a concluzionat că faptele comise de grupul sus-menționat de studenți întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de uneltire contra ordinii sociale, însă dat fiind faptul că cei în cauză nu erau cunoscuți cu antecedente penale, iar faptele nu prezentau un pericol social deosebit, s-a refuzat punerea procesului penal, propunându-se în schimb demascarea lor în fața colegilor de facultate.

Ca urmare, la data de 21 oct. 1965, organele de partid și U.T.C. ale Centrului Universitar București au trecut la demascarea publică a celor 6 studenți, iar la propunerile făcute în vederea de demascare, ei au fost excluși din U.T.C. și exmatriculați din facultate, fără drept de a se reinscrie în alt institut de învățământ superior din țară.

Având în vedere cele de mai sus, propunem ca prin Oficiul pentru rezolvarea reclamațiilor și sesizărilor, să se comunice lui BADIN IULIAN că organele noastre nu au competența de a-i rezolva cererea, și să i se recomande a se adresa în acest sens Ministerului Învățământului, care are latitudinea de a hotărî în cazul său.

It.Colonel
Diaconu Nicolae

Maior,
Mateuț Gheorghe

120

NOTA - RAPORT

privind rezultatul verificărilor în
cazul numitului RADIN IULIAN .

La data de 3 iunie 1968, oficiul pentru rezolvarea reclamațiilor și sesizărilor, a primit o scrisoare, adresată tov. președinte ION STANESCU, prin care numitul RADIN IULIAN, muncitor necalificat la întreprinderea de construcții și reparații București, roagă să fie sprijinit pentru a fi reprimis la Facultatea de filozofie, de unde a fost exmatriculat în anul 1965.

Intrucât din scrisoarea sus-numitului rezultă că în anul 1965 a fost anchetat, în stare de libertate, de organele noastre, am studiat materialele existente, rezultând următoarele:

În perioada anilor 1964 - 1965, fosta direcție a III-a, a urmărit prin acțiune informativă, un grup de 6 studenți de la Facultatea de filozofie, din București, în care se afla și RADIN IULIAN, pe atunci student anul II la această facultate, care în discuțiile purtate denigrau realizările regimului nostru, calomniapolitica dusă de partid și guvern și colportau unele zvonuri tendențioase.

Pentru a curma activitatea dușmănoasă desfășurată de acest grup, pe baza propunerilor Direcției a III-a, Direcția anchete penale a trecut la documentarea cazului, cercetând în stare de libertate pe cei 6 studenți.

Cu această ocazie, s-a stabilit că vinovații principali sînt studenții NICOLICI STEFAN și VASAR TRAIAN. În ce-l privește pe RADIN IULIAN, a rezultat că a cunoscut întreaga activitate a acestui grup, fără însă a participa activ la acțiunile desfășurate. Vina sa o constituie faptul că la un moment dat a lansat unele zvonuri alarmiste, și a

..//..

1208

tăinuit activitatea și acțiunile întreprinse de ceilalți studenți din grup, nesusizând despre ele organelor în drept.

După terminarea cercetărilor, s-a concluzionat că faptele comise de grupul sus-menționat de studenți întru-nesc elementele constitutive ale infracțiunii de uneltire contra ordinii sociale, însă dat fiind faptul că cei în cauză nu erau cunoscuți cu antecedente penale, iar faptele nu prezentau un pericol social deosebit, s-a refuzat pornirea procesului penal, propunându-se în schimb demascarea lor în fața colegilor de facultate.

Ca urmare, la data de 21 oct. 1965, organele de partid și U.T.C. ale Centrului Universitar București au trecut la demascarea publică a celor 6 studenți, iar la propunerile făcute în ședința de demascare, ei au fost excluși din U.T.C. și exmatriculați din facultate, fără drept de a se reinscrie în alt institut de învățământ superior din țară.

Având în vedere cele de mai sus, propunem ca pri-Oficiul pentru rezolvarea reclamațiilor și sesizărilor, să se comunice lui RADIN IULIAN că organele noastre nu au competențe de a-i rezolva cererea, și să i se recomande a se adresa în acest sens Ministerului Învățământului, care are latitudinea de a hotări în cazul său.

Lt.Colonel
Diaconu Nicolae

Maior,
Mateuț Gheorghe

16 6573
121
CONSILIUL SECURITATII STATULUI

STRICT SECRET

Ex.nr. 1

26 iunie 1968

NOTA - RAPORT
.. .. .

privind cazul fostului ofițer de securitate
BARBU STEFAN

În memoriul adresat tovarășului președinte al Consiliului Securității Statului, BARBU STEFAN, fost ofițer de securitate, arată că în mod abuziv a fost scos din cadrele active ale Ministerului Afacerilor Interne și contestă trecerea sa în rezervă conform articolului 46, alineatul "g", din Statutul corpului ofițerilor, în sprijinul cărora aduce următoarele argumente:

- În funcția pe care a avut-o de șef al fostului Serviciu "K", neacceptând unele din măsurile represive și de urmărire ce se intenționau a fi luate împotriva unor cadre ale M.A.I., conducerea ministerului și a fostei direcții de cadre a inițiat o anchetă în cadrul căreia s-a recurs la provocări, mistificări, calomnii și ilegalități cu privire la trecutul său. Ca urmare, i s-a imputat faptul că la vârsta de 13 - 14 ani a fost legionar înfocat, motiv pentru care în iunie 1961 a fost îndepărtat din cadrele securității conform articolului sus-menționat.

În încheierea memoriului, solicită reverificarea cazului său și în raport de rezultat să se analizeze posibili.

.. / ..

tatea reactivării sale ca ofițer de securitate sau schimbarea articolului cu care a fost scos, în vederea punerii sale în toate drepturile legale.

Din verificările întreprinse au rezultat următoarele probleme :

- BARBU STEFAN, este în vîrstă de 41 ani, provine dintr-o familie de muncitori, el personal fiind tot muncitor.

În anul 1945 devine membru de partid. În 1949, activînd în cadrul sectorului de partid ministere, a fost trimis în aparatul M.A.I., unde a lucrat ca instructor în Direcția Generală Politică pe lîngă mai multe unități militare, iar în 1953 este numit șeful Serviciului "K".

În toată această perioadă a fost caracterizat de superiorii și colegii săi ca un ofițer pregătit și cu perspective în muncă. Pentru rezultatele obținute, în 1956 este trimis la cursul de specializare de un an de la Moscova, unde a obținut calificative de " bine " și " foarte bine ".

Din verificări a rezultat că BARBU STEFAN, în activitatea sa ca șef al fostului Serviciu "K", a dovedit și unele neajunsuri. Astfel, avînd un stil defectuos de muncă, atitudine lipsită de răspundere pentru respectarea legalității, necoordonînd și necontrolînd în mod corespunzător munca subordonaților, a aprobat cu ușurință luarea de măsuri abuzive și ilegale împotriva unor cadre ale M.A.I.

Așa de exemplu, în septembrie 1958, pe baza referatului întocmit și aprobat de BARBU STEFAN, se primește avizul fostului ministru ALEXANDRU DRAGHICI de a fi arestat și anchetat de organele Direcției anchete, fostul sergent major de miliție MATEESCU PETRE, pentru infracțiunea de luare de mită.

Fără o analiză temeinică a materialelor din dosar fără a se ține seama de contradicțiile flagrante rezultate din anchetă, precum și faptul că reclamantul era un infrac-

tor recidivist, provocator și nesincer, MATEESCU PETRE a fost trimis în judecată și condamnat la 3 ani.

Un alt caz îl constituie ofițerul de miliție SERBAN CONSTANTIN, care în 1958 - pe nedrept - a fost condamnat la 7 ani închisoare corecțională ca urmare a unei provocări înscenate de ofițerii Serviciului "K" și aprobată cu ușurință și fără răspundere de BARBU STEFAN.

Pe baza unor materiale neverificate și cu aprobarea lui BARBU STEFAN, a fost reținut, anchetat și trimis în justiție ofițerul de miliție TEODORESCU JEAN, care, ulterior, s-a dovedit că era nevinovat, întrucât declarațiile împotriva lui erau false, conținând mărturii mincinoase.

S-a mai constatat că și în viața personală BARBU STEFAN a dat dovadă de ușurință și lipsă de răspundere, neseriozitate și abuzuri, fapte ce au dus la retrogradarea sa din funcție în 1960 și sancționarea cu "vot de blam" pe linie de partid.

Astfel, după ce în 1958 a divorțat de prima sa soție a avut relații intime cu sora unui fost subaltern, cu care intenționa să se căsătorească. În același timp a realizat căsătoria și cu o altă fată din orașul Tecuci, fiica unui ilegalist, de care - după circa două săptămîni, în ajunul ceremoniei nunții - în mod abuziv și în virtutea relațiilor ce le avea, a divorțat într-un interval foarte scurt. De menționat că gestul lui BARBU STEFAN a fost mult comentat în orașul Tecuci, cît și în aparatul din subordinea sa, deoarece se făcuseră toate pregătirile de nuntă, în care sens a folosit pe unii subalterni cît și un autoturism al U.C.F.S. De asemenea, BARBU STEFAN era cunoscut că, datorită anturajului ce-l avea, nu era prezent cu regularitate în unitate, participa la unele chefuri, de multe ori cu subalternii, iar aportul său în muncă era scăzut.

În 1961, BARBU STEFAN a fost supus unei verificări pe linie de cadre, verificare efectuată de tov. ACHIMESCU VASILE și TENCU ALEXANDRU, care au stabilit că în perioada

1940 - 1941 acesta, în timp ce lucra la fosta fabrică de cherestea Moroeni din Gugești, sub influența fratelui său - BARBU ION, fost legionar, a participat la mai multe acțiuni organizate de legionari ca: marșuri, cîntece, ședințe, muncă voluntară și altele.

Discutîndu-se după verificare cu BARBU STEFAN asupra problemelor rezultate, acesta n-a recunoscut nimic cu privire la trecutul lui cît și la activitatea legionară a fratelui său. Ca urmare a faptelor stabilite cu prilejul verificărilor făcute, BARBU STEFAN a fost pus în discuția adunării generale a organizației de partid, sancționat cu " vot de blam cu avertisment" și trecut în rezervă.

La insistențele nenumărate ale lui BARBU STEFAN, ca pe linie de partid să se organizeze o reverificare a activității sale, la scurt timp doi ofițeri ai Comitetului de partid, și anume ANCULIA MIOC și SOCOL VALERIU, au reverificat cazul său și au stabilit că BARBU STEFAN a participat la unele activități ale legionarilor și a fostei organizații fasciste " Muncă și Lumină ", a cîntat în atelier cîntece legionare cu toți lucrătorii, dar că el personal nu a fost înscris la legionari.

Verificarea făcută de Comitetul de partid a stabilit că unele din persoanele audiate de Direcția de Cadre cu privire la activitatea trecută a lui BARBU STEFAN au făcut declarații despre activitatea legionară a acestuia pe de o parte ca urmare a unor presiuni morale din partea celor doi ofițeri de cadre, iar pe de altă parte din invidie față de BARBU STEFAN.

Rezultatul acestor verificări, precum și faptul că a ascuns față de partid participarea sa la unele activități ale legionarilor și trecutul fratelui său, i-au fost aduse la cunoștință lui BARBU STEFAN de către Comitetul de Partid al M.A.I. imediat după verificare.

În concluzie, raportăm că scoaterea din cadrele active ale Ministerului Afacerilor Interne a lui BARBU STEFAN n-a fost determinată numai de participarea sa la unele acțiuni ale legionarilor ci și de abaterile și abuzurile în muncă și comportare.

Față de cele de mai sus, propunem :

1. Ținând totuși seama că BARBU STEFAN pe linie de partid a desfășurat intensă activitate, iar ca ofițer de securitate a obținut și rezultate pozitive în muncă, să se revină asupra articolului cu care a fost scos și să fie încadrat într-un alt articol al Statutului corpului ofițerilor, care să-i acorde dreptul la pensie.

2. Intrucât în activitatea sa ca ofițer de securitate BARBU STEFAN a comis unele abateri și abuzuri, iar în prezent aparatul Consiliului Securității Statului nu duce lipsă de cadre, considerăm inoportună reactivarea lui.

3. Rezultatul verificării și măsura ce urmează a se hotărî să fie comunicate lui BARBU STEFAN prin Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor.

Față de cele raportate, rugăm a se hotărî.

MAIOR DE SECURITATE

C. Negoiu,

MAIOR DE SECURITATE

Botofel.

- 28 iunie 1968 -

126
STRICT SECRET

Ex. nr. 1

*De acord cu
propunerii
făcute
într-un
făc*

NOTA RAPORT
=====

privind rezultatele verificărilor în cazul
numitului SUCEGAN GHEORGHE.

Cu prilejul dezbaterii la Direcția VIII-a, a documentelor Plenarei C.C. al P.C.R. din aprilie 1968, maiorul SUCEGAN TRAIAN a ridicat cazul fratelui său, SUCEGAN GHEORGHE, fost ofițer al M.A.I., relatînd că acesta în 1953 a fost arestat, iar în 1957 condamnat. El a mai arătat că datorită tratamentului inuman ce i s-a aplicat, fratele său s-a îmbolnăvit grav, iar în 1966 a decedat.

SUCEGAN TRAIAN susține că este convins de nevinovăția fratelui său, solicitînd a fi clarificată situația celui în cauză, pentru a da satisfacție familiei și în primul rînd mamei sale, care este în vîrstă de 83 de ani.

Cercetînd materialele de anchetă și discutînd cu diverși ofițeri și alte persoane care au avut contingență cu acest caz, au rezultat următoarele:

În anul 1950, după absolvirea unui curs de 4 luni, lui SUCEGAN GHEORGHE i s-a acordat gradul de locotenent și a fost numit șef al Biroului inspecției la Penitenciarul Gherla, birou ce avea sarcina de a desfășura muncă contrainformativă în rîndul deținuților.

În această perioadă, în cadrul unor penitenciare și mai ales la Suceava și Pitești, se desfășura intens așa zisa acțiune de demascare și reeducare a deținuților contrarevoluționari, prin intermediul unor elemente cu înclinații către sadism și bestialitate din rîndul acestora, și în deosebi al legionarilor.

La scurt timp după încadrarea lui SUCEGAN ca șef al biroului inspecției, au fost transferați de la Penitenciarul

..//..

127

Pitești la Gherla un număr important de deținuți legionari, scopul acestei transferări fiind introducerea și la Gherla a sistemului de "demascare" și "reeducare", care fusese experimentat deja la Pitești.

Din declarațiile date în anchetă de SUCEGAN, rezultă că la propunerile deținuților legionari MATEI ALEXANDRU și POPA ALEXANDRU, a admis să se creeze un grup de legionari, care să treacă la acțiunea de "demascare" la Penitenciarul Gherla.

Menționăm că despre această acțiune a fost informat și fostul lt.col. SEPEANU TUDOR, în acel timp șef al serviciului inspecției din cadrul Direcției Generale a Penitenciarelor.

Ca urmare a aprobărilor sus-menționate, grupul de legionari condus de MATEI ALEXANDRU și POPA ALEXANDRU a trecut la selecționarea unui număr de deținuți, pe care concentrându-i în camere separate, împreună cu alți legionari, veniți de la Pitești, așa ziși reeducați, a început să-i maltrateze, prin bătăi și schingiuri, chipurile pentru a-i determina să declare tot ce nu au declarat în anchetă și astfel să-i "reducă". Rezultatul acestei prime acțiuni a fost omorîrea a 3 deținuți și rănirea gravă a altora din care unii au rămas pe viață cu infirmități.

Văzînd această situație, SUCEGAN a chemat pe MATEI ALEXANDRU și POPA ALEXANDRU, interzicîndu-le să mai acționeze în acest mod. Aceștia însă au insistat să continue, propunîndu-i să folosească alte metode ca: ținerea deținuților supuși "reducării" timp îndelungat cu ochii la bec, punerea de multă sare în mîncare și interzicerea de a li se da apă etc.

Inițial SUCEGAN nu a aprobat această măsură, plecînd la București, informîndu-l pe SEPEANU TUDOR și cerîndu-i să hotărască. La aceasta SEPEANU a răspuns: "Da, foarte bine lasă-i să se bată între ei, numai voi să nu-i bateți, voi să nu vă amestecați între ei, lăsați să se frece ei unii pe alții, că aceștia au ascuns multe la securitate în timpul anchetei și au multe de spus".

Ca urmare, în acest fel acțiunea de schinguire și maltratare a deținuților în scopul "demascării" și "reducării" a continuat, soldîndu-se cu noi victime .

..//..

În legătură cu metodele de "reeducare" folosite la Penitenciarul Gherla, este semnificativă următoarea declarație dată de AVADANEI CONSTANTIN, fost locțiitor al lui SUCEGAN GHEORGHE:

" Deținuții erau ținuti mai multe ore cu ochii la bec, li se dădea să bea urină, erau forțați să mănince fecale, erau ținuti într-un picior, erau legați de mâini și de picioare și bătuți, li se punea sare multă în mâncare, căluș în gură".

Menționăm că nu rezultă de nicăieri ca SUCEGAN să fi participat direct la maltratarile ce au avut loc. El era însă informat despre tot ce se petrecea, creînd în multe cazuri și condițiile necesare grupului de legionari pentru punerea în aplicare a planurilor lor.

Din declarațiile existente în dosarul cauzei rezultă în același timp că despre acțiunea diversionistă desfășurată la Gherla ca și la celelalte penitenciare, cunoștea și fosta conducere a Ministerului Afacerilor Interne și în primul rînd PINTILIE GHEORGHE și NICOLSCHI ALEXANDRU, care au patronat și condus de fapt această acțiune.

În anul 1952 SUCEGAN GHEORGHE a fost mutat la Direcția Generală a Penitenciarelor, iar în 1953, împreună cu SEPEANU TUDOR și alți ofițeri ce au lucrat în penitenciare au fost arestați, și cercetați pentru faptele săvîrșite. În 1957 au fost judecați și condamnați la diferite pedepse privative de libertate.

În același an, toți cei de mai sus au fost grațiați, prin Decretul nr. 534 din 6 nov. 1957 al Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Ulterior, respectiv în mai 1958, la cererea sa SUCEGAN GHEORGHE a fost reîncadrat în Ministerul Afacerilor Interne, ca angajat civil la Penitenciarul Mărgineni, unde a lucrat pînă la 1 iulie 1961. La această dată, tot la cererea sa a fost mutat la gospodăria anexă a Penitenciarului Oradea, iar în 1966, agravîndu-se boala de rinichi de care suferea, a decedat.

X

În legătură cu afirmațiile lui SUCEGAN TRAIAN că fratelui său în timpul anchetei i s-a aplicat un tratament inuman și ca urmare acesta s-a îmbolnăvit grav, raportăm următoarele:

...//...

Intr-un memoriu făcut de SUCEGAN GHEORGHE în anul 1960, acesta printre altele arăta: "Am fost supus unui regim sever de tortură, inuman, prin regim de înfometare timp de 9 luni de zile, pedeapsa cu carceră și răpirea somnului timp de câte 5-6 zile în șir..."

În discuțiile purtate cu doi dintre cei anchetați împreună cu SUCEGAN, aceștia au relatat și ei că în perioada anchetei au fost supuși unui regim sever, SEPEANU TUDOR fiind chiar bătut și maltratată, urmele tratamentului aplicat putând fi văzute și în prezent la el.

Maiorul SPOREA ION care l-a anchetat pe SUCEGAN, a confirmat că din dispozițiile lui TANASE EVGHENIE, care conducea ancheta, SUCEGAN a fost introdus de mai multe ori la carceră și supus unui regim de subalimentație.

Consultând fișele medicale ale lui SUCEGAN, rezultă că în timpul detenției, s-a îmbolnăvit de tuberculoză pulmonară, fapt pentru care a fost internat în spital.

În anul 1958 a fost internat la spitalele "Babeș" și "Colțea" având tuberculoză renală și în același an, pentru aceeași boală a fost internat la sanatoriul "Zamora", unde a stat 9 luni, ieșind ameliorat.

Ulterior boala a revenit și s-a agravat și ca urmare, în anul 1966 a decedat.

x

În concluzie, din verificările efectuate, a rezultat că SUCEGAN GHEORGHE, a fost vinovat, întrucât maltratările din Penitenciarul Gherla au avut loc cu știrea sa, favorizându-le chiar. Menționăm însă că SUCEGAN nu este principalul vinovat. Aceștia sînt PINTILIE GHEORGHE, NICOLSCHI ALEXANDRU, SEPEANU TUDOR și alții, care au organizat și patronat acțiunile bestiale petrecute în penitenciare.

În ce privește îmbolnăvirea lui SUCEGAN, medicii afirmă că boala respectivă a putut fi contractată ca urmare a regimului de detenție.

x

Propunem ca maiorul SUCEGAN TRAIAN să fie chemat

..//..

130

și să i se comunice în ce a constat vinovăția fratelui său.

Locot. Colonel

DIACONU NICOLAE

MAIOR

MATEUT GHEORGHE

3 ex.
Redact. colectivul
Dactilo Petre Maria
Ex. nr. 1 la tov.Gl.mr. RADUICA G.
Ex. nr. 2
Ex. nr. 3

*Memor de la mine
a segei perchezate
Homonu lina
25.11.1961
Munur* 131

M E M O R I U

Subsemnatul Sucigan Gheorghe născut în anul 1924 luna mai 11, fiul lui Gheorghe și Ana în Comuna Mădăraș, Raionul Salonta Regiunea Oradea, în prezent domiciliat în București Str. Columbilor nr.6 Raionul T.Vladimirescu, angajat civil în cadrul M.A.I.- Direcția Generală a Penitenciarelor, Formațiunea 0715 Mărgineni-Gospodăria Anexă, fost ofițer de securitate din anul 1950 pînă în anul 1953, vin a arăta următoarele:

În anul 1953 la 28 februarie am fost reținut de către organele securității statului învinuit fiind pentru acțiunea de diversiune care a avut loc în cadrul Penitenciarului Gherla, în rîndul deținuților legionari în anii 1950-1951.

Am fost anchetat mai bine de un an în legătură cu această acțiune iar în anul 1956, luna septembrie, am fost trimis în judecată împreună cu ceilalți din lot învinuiți fiind de aducerea de prejudicii securității interne a R.P.R.- Datorită evenimentelor din Ungaria procesul a fost întrerupt și reluat în luna martie 1957. În luna aprilie ziua 20 s-a dat sentința de condamnare de către Tribunalul Militar Regiunea II București unde a avut loc procesul condus de Președintele Maior Branovici.

În urma sentinței care s-a dat subsemnatul am primit 7 ani m.s. la care am făcut recurs însă a fost respins fără ca să mi se comunice acest lucru așa după cum era normal pînă în luna octombrie 1957 în timp ce mă aflam la Penitenciarul Ocnele Mari împreună cu ceilalți din lot, a venit un imputernicit din partea M.A.I. care ne-a cerut la toți cei în cauză să facem câte un memoriu prin care să cerem grațiere. Deși la început nu am fost de acord cu acest lucru deoarece nu mă făceam vinovat de acuzațiile care mi s-au adus, totuși pînă la urmă m-am hotărît să fac acel memoriu care mi s-a cerut, sperînd că fiind în stare de libertate voi reuși să obțin o rezolvare justă însă din păcate azi trebuie să constat cu regret că deși au trecut 3 ani de zile nu s-a luat nici o măsură de rezolvare a situației, ea rămînînd tot aceeași.-

././.

Către

PREZIDIUL MARII ADUNARI NATIONALE A R.P.R.

1. Situația și modul cum s-au desfășurat lucrările la proces :

Organele de anchetă care au întocmit dosarele de trimitere în judecată au căutat pe orice cale ca să prezinte situația într-o formă cu totul schimbată față de realitate, să prezinte instanței o situație din care să rezulte că noi cei în cauză ne facem răspunzători de toate cele petrecute în cadrul acțiunii de diversiune din Penitenciarele Pitești și Gherla.

În timpul desfășurării procesului s-a văzut contrastul care exista între acuzațiile care ni se aduceau și depozitiile martorilor care au arătat mai mult sau mai puțin adevărul. Dovadă concludentă în această privință este faptul că în timpul procesului s-au schimbat 3 procurori, deoarece primii doi au refuzat să dea sentință de condamnare.

Un alt fapt mai convingător care a avut loc la proces este acela că în luna martie 1957 când procesul luase sfârșit și urma ca pe data de 11 martie să se dea pronunțarea sentinței, aceasta nu a mai avut loc deoarece asesorii care au participat la proces văzând netemeinicia acuzațiilor care ni se aduceau precum și a întregii situații din proces, au refuzat categoric să dea o sentință de condamnare. Astfel că în luna aprilie 1957 am fost duși din nou la proces pentru o nouă rejudecare cu asesori noi care nu cunoșteau adevărata situație a lucrurilor, dându-se astfel sentința și pedeapsa arătată mai sus.

2. Cauzele care au determinat deschiderea acțiunii penale.

În anul 1949 în Penitenciarul Pitești unde se aflau grupați legionari studenți - a început o acțiune de diversiune numită "demascare" inițiată de forurile superioare din securitatea statului avînd ca scop, desmembrarea mișcării legionare care se organizase în cadrul Penitenciarului. Pentru atingerea acestui scop s-au folosit unii din legionari împotriva celorlalți ca să-i determine pe aceștia să rupă cu concepțiile lor legionare și să demaște tot ceea ce nu au arătat în anchetă.

Constantîndu-se de către organele securității statului că această acțiune dă rezultate pozitive prin descoperirea unor org. de legionari care activau încă afară, precum și a unor depozite de armament, s-au luat măsuri ca această acțiune să fie extinsă și în alte penitenciare unde se aflau grupați legionarii.-

Astfel în luna iunie 1950 a fost transferat un grup de 200 legionari (studenți) de la Penitenciarul Pitești la Penitenciarul Gherla unde se aflau circa 2000 legionari muncitori și țărani de

origină. Despre acest fapt a amintit și Sepeanu Tudor fostul șef al Serviciului Inspecției din acel timp, cam prin luna mai 1950 în timp ce subsemnatul mă aflam în școala de ofițeri la București unde Sepeanu Tudor era șeful școlii. Susnumitul însă nu a arătat adevăratul scop pentru care va fi transferat acest lot de legionari la Penitenciarul Gherla - deși sînt convinși că-l cunoștea spunînd doar că la Pitești sînt prea mulți și din cauza căldurii se sufocă.

După ce am terminat școala de ofițeri subsemnatul am fost repartizat ca șef al Biroului Inspecției la Penitenciarul Gherla împreună cu numitul Avădanei Constantin. Cînd m-am prezentat aici luna iulie 1956 - am găsit deja transferat acel lot de 200 legionari de la Penitenciarul Pitești despre care spusese mai înainte Sepeanu Tudor.

La început acești legionari, toți cereau insistent că au de demascat activitatea lor precum și despre alții prin declarații scrise, iar mai tîrziu, în luna septembrie 1950, un grup din cei veniți de la Pitești au propus ca să treacă la o acțiune de demascare și a celorlalți legionari care se aflau în Penitenciarul Gherla de mai înainte, iar acei care nu vor voi de bună voie să-și demaște întreaga activitate nedeclarată în anchetă să fie constrînși moralicește și fizicește. Subsemnatul am adus la cunoștință acest fapt lui Sepeanu Tudor șeful serviciului care la cele arătate mi-a răspuns : "lasă să se bată ei între ei numai voi să nu-i bateți" . Menționez că, cu acest lucru era într-u totul de acord și Directorul Penitenciarului din acel timp Gheorghiu Constantin care sprijinea această acțiune avînd deslegare în acest sens de la forurile superioare.

În urma metodelor de bătaie folosite între legionari acțiunea s-a soldat cu cîteva victime care deși au fost raportate de către conducerea Penitenciarului totuși nu s-a luat nici o măsură de către forurile superioare. Dacă totuși din partea conducerii Penitenciarului s-au luat unele măsuri de interdicere a metodelor de bătaie, acestea nu au avut un efect prea mare deoarece deținuții legionari care foloseau aceste metode au profitat de lipaa de vigilență a milițienilor de serviciu din timpul nopții săvîrșind tot felul de metode teroriste în camere.

Subsemnatul am fost transferat în luna august 1951 de la Penitenciarul Gherla la București - Serviciul Central unde am funcționat pînă în anul 1953, iar la Gherla acțiunea a continuat sub o formă sau alta pînă în anul 1952 cînd majoritatea legionarilor au fost transferați la Canal și alte unități.

Țin să arăt deasemeni că în luna iulie 1951 cu ocazia unei ședințe cu întregul serviciu la București, subsemnatul, în raportul care l-am dat am arătat în fața forurilor superioare metodele care s-au folosit, de către legionari în această acțiune de diversiune din Penitenciarul Gherla, cu toate acestea nu s-a luat nici un fel de măsuri pentru interzicerea acțiunii deoarece în acel timp această acțiune era stimulată și încurajată. Deasemeni se urmărea ca această acțiune să fie extinsă și în alte unități fiind transferați legionarii din Penitenciarele Pitești și Gherla la Canal, Tg.Ocna, Ocnele Mari, Aiud, etc., unde la fel au avut loc asemenea acțiuni de diversiune.

După arestarea mea din 1953 am fost anchetat pentru acțiunea care a avut loc în Penitenciarul Gherla. În anchetă mi se aduceau tot felul de acuzații unde chiar absurde ca de exemplu că eu aș fi transferat deținuți legionari în alte Penitenciare ca să continue această acțiune, ori este bine cunoscut că acest lucru nu putea fi făcut - pentru deținuții politici - decât de către organele superioare din securitatea statului care dădeau dispoziții în acest sens. Mi s-a cerut deasemeni să arăt unde anume am furnizat material informativ în afară de serviciu, la care anume legații imperialiste și de cine anume am fost recrutat în spionaj. Toate aceste lucruri nu aveau nici o legătură cu motivele pentru care eu eram arestat. Intrucît nu aveam ce să răspund la asemenea întrebări am fost supus unui regim sever de tortură, inuman și neomenesc, prin regim de înfometare timp de 9 luni de zile, pedeapsa cu carceră și răpirea somnului timp de cîte 5-6 zile în șir. Datorită acestor metode m-am îmbolnăvit și sînt și astăzi suferind namaiavînd întreaga capacitate de muncă fizică din care cauză trebuie să sufăr toată viața atît fizicește cît și moralicește.

După punerea în libertate în luna noiembrie 1957 în baza Dec. de grătiere 534 din 6.XI.57 am căutat să-mi găsesc o muncă ca să-mi pot cîștiga existența, însă oriunde mă duceam eram respins pe motivul condamnării fiind socotit ca un contra revoluționar.

Fiind pus în această situație critică am revenit la organele M.A.I. cerînd să mă sprijine pentru a-mi putea găsi și eu o muncă. Astfel după 7 luni de la eliberare am fost încadrat în cadrul D.G.P.C.M. la Gospodăria Anexă Mărgineni într-un post destul de mic cu un salariu de 600 lei lunar, unde mă aflu și astăzi.

Toate faptele și stările de fapte din cadrul acestei pro-

bleme au dovedit cu prisosință că nu pot să port răspunderea pentru cele petrecute deoarece tot ceea ce am făcut în timpul cât am funcționat la Penitenciarul Gherla au constituit obligații de serviciu în conformitate cu ordinele primite în cadrul luptei dusă în acea vreme împotriva celor mai înrăiți dușmani de clasă - legionarii -

Nu am preconizat nimic din inițiativa mea și nici nu am făcut nici un fel de abuz personal.

Nu văd cu nimic justificată condamnarea mea și rămânerea pe mai departe cu acest stigmat de contrarevoluționar, fapt care are consecințe asupra situației mele sociale și politice, precum și asupra familiei mele.

Consider că cei 5 ani de detenție la care se mai adaugă și pierderea sănătății și capacității de muncă fizică îmi sînt destule suferințe și măcar acum să se ia o măsură justă de achitare și reabilitare așa cum s-a luat pentru numitul Marina Ioan care a fost judecat în acel lot pentru aceleași fapte petrecute la Penitenciarul Pitești, dar care totuși la punerea în libertate din 1957 a fost reabilitat și reîncadrat în postul și funcția care a avut-o înainte. Dacă pentru acest tov. s-a putut lua această măsură cu atît mai mult se poate lua și pentru mine deoarece nu sînt cu nimic mai vinovat.

În situația pe care am arătat-o în legătură cu mine a fost și numitul Avădanei Constantin care deasemeni a fost arestat pentru acțiunea de la Gherla în 1953 pînă în 1957. În prezent susnumitul se află în comuna lui natală din Regiunea Suceava.-

Față de această situație rog a se aprecia asupra celor expus mai sus de către forurile competente și a se dispune :

- achitarea de orice penalitate pe linie juridică
- reîncadrarea mea în postul care l-am avut, iar timpul petrecut în detenție să-mi fie socotit ca vechime în cîmpul muncii.

Trăiască Lupta pentru Pace.

20.III.1960.

Ghera

- 28 iunie 1968 -

136
STRICT SECRET

Ex. nr. 3

NOTA RAPORT

=====

privind rezultatele verificărilor în cazul
numitului SUCEGAN GHEORGHE.

Cu prilejul dezbaterii la Direcția VIII-a, a documentelor Plenarei C.C. al P.C.R. din aprilie 1968, maiorul SUCEGAN TRAIAN a ridicat cazul fratelui său, SUCEGAN GHEORGHE, fost ofițer al M.A.I., relatînd că acesta în 1953 a fost arestat, iar în 1957 condamnat. El a mai arătat că datorită tratamentului inuman ce i s-a aplicat, fratele său s-a îmbolnăvit grav, iar în 1966 a decedat.

SUCEGAN TRAIAN susține că este convins de nevinovăția fratelui său, solicitînd a fi clarificată situația celui în cauză, pentru a da satisfacție familiei și în primul rînd mamei sale, care este în vîrstă de 83 de ani.

Cercetînd materialele de anchetă și discutînd cu diverși ofițeri și alte persoane care au avut contingentă cu acest caz, au rezultat următoarele:

În anul 1950, după absolvirea unui curs de 4 luni, lui SUCEGAN GHEORGHE i s-a acordat gradul de locotenent și a fost numit șef al Biroului inspecției la Penitenciarul Gherla, birou ce avea sarcina de a desfășura muncă contrainformativă în rîndul deținuților.

În această perioadă, în cadrul unor penitenciare și mai ales la Suceava și Pitești, se desfășura intens așa zisa acțiune de demascare și reeducare a deținuților contrarevoluționari, prin intermediul unor elemente cu înclinații către sadism și bestialitate din rîndul acestora, și în deosebi al legionarilor.

La scurt timp după încadrarea lui SUCEGAN ca șef al biroului inspecției, au fost transferați de la Penitenciarul

..//..

Pitești la Gherla un număr important de deținuți legionari, scopul acestei transferări fiind introducerea și la Gherla a sistemului de "demascare" și "reeducare", care fusese experimentat deja la Pitești.

Din declarațiile date în anchetă de SUCEGAN, rezultă că la propunerile deținuților legionari MATEI ALEXANDRU și POPA ALEXANDRU, a admis să se creeze un grup de legionari, care să treacă la acțiunea de "demascare" la Penitenciarul Gherla.

Menționăm că despre această acțiune a fost informat și fostul lt.col. SEPEANU TUDOR, în acel timp șef al serviciului inspecției din cadrul Direcției Generale a Penitenciarelor.

Ca urmare a aprobărilor sus-menționate, grupul de legionari condus de MATEI ALEXANDRU și POPA ALEXANDRU a trecut la selecționarea unui număr de deținuți, pe care concentrându-i în camere separate, împreună cu alți legionari, veniți de la Pitești, așa ziși reeducați, a început să-i maltrateze, prin bătăi și schingiuri, chipurile pentru a-i determina să declare tot ce nu au declarat în anchetă și astfel să-i "reducă". Rezultatul acestei prime acțiuni a fost omorârea a 3 deținuți și rănirea gravă a altora din care unii au rămas pe viață cu infirmități.

Văzând această situație, SUCEGAN a chemat pe MATEI ALEXANDRU și POPA ALEXANDRU, interzicându-le să mai acționeze în acest mod. Aceștia însă au insistat să continue, propunându-i să folosească alte metode ca: ținerea deținuților supuși "reeducării" timp îndelungat cu ochii la bec, punerea de multă sare în mâncare și interzicerea de a li se da apă etc.

Inițial SUCEGAN nu a aprobat această măsură, plecând la București, informându-l pe SEPEANU TUDOR și cerându-i să hotărască. La aceasta SEPEANU a răspuns: "Da, foarte bine lasă-i să se bată între ei, numai voi să nu-i bateți, voi să nu vă amestecați între ei, lăsați să se frece ei unii pe alții, că aceștia au ascuns multe la securitate în timpul anchetei și au multe de spus".

Ca urmare, în acest fel acțiunea de schinguire și maltratare a deținuților în scopul "demascării" și "reeducării" a continuat, soldându-se cu noi victime.

..//..

In legătură cu metodele de "reeducare" folosite la Penitenciarul Gherla, este semnificativă următoarea declarație dată de AVADANCI CONSTANTIN, fost locuitor al lui SUCEGAN GHEORGHE:

" Deținuții erau ținuți mai multe ore cu ochii la bec, li se dădea să bea urină, erau forțați să mănince fecale, erau ținuți într-un picior, erau legați de mâini și de picioare și bătuți, li se punea sare multă în mâncare, căluș în gură".

Menționăm că nu rezultă de nicăieri ca SUCEGAN să fi participat direct la maltratarea ce au avut loc. El era însă informat despre tot ce se petrecea, creștând în multe cazuri și condițiile necesare grupului de legionari pentru punerea în aplicare a planurilor lor.

Din declarațiile existente în dosarul cauzei rezultă în același timp că despre acțiunea diversionistă desfășurată la Gherla ca și la celelalte penitenciare, cunoștea și fosta conducere a Ministerului Afacerilor Interne și în primul rând PINTILIE GHEORGHE și NICOLSCHI ALEXANDRU, care au patronat și condus de fapt această acțiune.

În anul 1952 SUCEGAN GHEORGHE a fost mutat la Direcția Generală a Penitenciarelor, iar în 1953, împreună cu SEPEANU TUDOR și alți ofițeri ce au lucrat în penitenciare au fost arestați, și cercetați pentru faptele săvârșite. În 1957 au fost judecați și condamnați la diferite pedepse privative de libertate.

În același an, toți cei de mai sus au fost grațiați, prin Decretul nr. 534 din 6 nov. 1957 al Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Ulterior, respectiv în mai 1958, la cererea sa SUCEGAN GHEORGHE a fost reîncadrat în Ministerul Afacerilor Interne, ca angajat civil la Penitenciarul Mărgineni, unde a lucrat până la 1 iulie 1961. La această dată, tot la cererea sa a fost mutat la gospodăria anexă a Penitenciarului Oradea, iar în 1966, agravându-se boala de rinichi de care suferea, a decedat.

x

În legătură cu afirmațiile lui SUCEGAN TRAIAN că fratelui său în timpul anchetei i s-a aplicat un tratament imman și ca urmare acesta s-a îmbolnăvit grav, raportăm următoarele:

..//..

Intr-un memoriu făcut de SUCEGAN GHEORGHE în anul 1960, acesta printre altele arăta: "Am fost supus unui regim sever de tortură, inuman, prin regim de infometare timp de 9 luni de zile, pedeapsa cu carcera și răpirea somnului timp de câte 5-6 zile în șir..."

În discuțiile purtate cu doi dintre cei anchetați împreună cu SUCEGAN, aceștia au relatat și ei că în perioada anchetei au fost supuși unui regim sever, SEPEANU TUDOR fiind chiar bătut și maltratată, urmele tratamentului aplicat putând fi văzute și în prezent la el.

Maiorul SPORBA ION care l-a anchetat pe SUCEGAN, a confirmat că din dispozițiile lui TANASE EVGHENIE, care conducea ancheta, SUCEGAN a fost introdus de mai multe ori la carcera și supus unui regim de subalimentație.

Consultând fișele medicale ale lui SUCEGAN, rezultă că în timpul detenției, s-a îmbolnăvit de tuberculoză pulmonară, fapt pentru care a fost internat în spital.

În anul 1958 a fost internat la spitalele "Babeș" și "Colțea" având tuberculoză renală și în același an, pentru aceeași boală a fost internat la sanatoriul "Zamora", unde a stat 9 luni, ieșind ameliorat.

Ulterior boala a revenit și s-a agravat și ca urmare, în anul 1966 a decedat.

x

În concluzie, din verificările efectuate, a rezultat că SUCEGAN GHEORGHE, a fost vinovat, întrucât maltratările din Penitenciarul Gherla au avut loc cu știrea sa, favorizându-le chiar. Menționăm însă că SUCEGAN nu este principalul vinovat. Aceștia sînt PINTILIE GHEORGHE, NICOLISCHI ALEXANDRU, SEPEANU TUDOR și alții, care au organizat și patronat acțiunile bestiale petrecute în penitenciare.

În ce privește îmbolnăvirea lui SUCEGAN, medicii afirmă că boala respectivă a putut fi contrazisă ca urmare a regimului de detenție.

x

Propunem ca maiorul SUCEGAN TRAIAN să fie chemat

..//..

și să i se comunice în ce a constatat vinovăția fratelui său.

Locot. Colonel

DIACONU NICOLAE

MAIOR

MATEUT GHEORGHE

3 ex.
Redact. colectivul
Dactilo Petre Maria
Ex. nr. 1 la tov.Gl.mr. RADUICA G.
Ex. nr. 2
Ex. nr. 3

- 28 iunie 1968 -

197
STRICT SECRETEx. nr. 2

NOTA RAPORT

=====

privind rezultatele verificărilor în cazul
numitului SUCEGAN GHEORGHE.

Cu prilejul dezbaterii la Direcția VIII-a, a documentelor Plenarei C.C. al P.C.R. din aprilie 1968, maiorul SUCEGAN TRAIAN a ridicat cazul fratelui său, SUCEGAN GHEORGHE, fost ofițer al M.A.I., relatînd că acesta în 1953 a fost arestat, iar în 1957 condamnat. El a mai arătat că datorită tratamentului inuman ce i s-a aplicat, fratele său s-a îmbolnăvit grav, iar în 1966 a decedat.

SUCEGAN TRAIAN susține că este convins de nevinovăția fratelui său, solicitînd a fi clarificată situația celui în cauză, pentru a da satisfacție familiei și în primul rînd mamei sale, care este în vîrstă de 83 de ani.

Cercetînd materialele de anchetă și discutînd cu diverși ofițeri și alte persoane care au avut contingentă cu acest caz, au rezultat următoarele:

În anul 1950, după absolvirea unui curs de 4 luni, lui SUCEGAN GHEORGHE i s-a acordat gradul de locotenent și a fost numit șef al Biroului inspecției la Penitenciarul Gherla, birou ce avea sarcina de a desfășura muncă contrainformativă în rîndul deținuților.

În această perioadă, în cadrul unor penitenciare și mai ales la Suceava și Pitești, se desfășura intens așa zisa acțiune de demascare și reeducare a deținuților contrarevoluționari, prin intermediul unor elemente cu înclinații către sadism și bestialitate din rîndul acestora, și în deosebi al legionarilor.

La scurt timp după încadrarea lui SUCEGAN ca șef al biroului inspecției, au fost transferați de la Penitenciarul

..//..

Pitești la Gherla un număr important de deținuți legionari, scopul acestei transferări fiind introducerea și la Gherla a sistemului de "demascare" și "reeducare", care fusese experimentat deja la Pitești.

Din declarațiile date în anchetă de SUCEGAN, rezultă că la propunerile deținuților legionari MATEI ALEXANDRU și POPA ALEXANDRU, a admis să se creeze un grup de legionari, care să treacă la acțiunea de "demascare" la Penitenciarul Gherla.

Menționăm că despre această acțiune a fost informat și fostul lt.col. SEPEANU TUDOR, în acel timp șef al serviciului inspecției din cadrul Direcției Generale a Penitenciarelor.

Ca urmare a aprobărilor sus-menționate, grupul de legionari condus de MATEI ALEXANDRU și POPA ALEXANDRU a trecut la selecționarea unui număr de deținuți, pe care concentrându-i în camere separate, împreună cu alți legionari, veniți de la Pitești, așa zisi reeducați, a început să-i maltrateze, prin bătăi și schingiuri, chipurile pentru a-i determina să declare tot ce nu au declarat în anchetă și astfel să-i "reducă". Rezultatul acestei prime acțiuni a fost omorirea a 3 deținuți și rănirea gravă a altora din care unii au rămas pe viață cu infirmități.

Văzând această situație, SUCEGAN a chemat pe MATEI ALEXANDRU și POPA ALEXANDRU, interzicându-le să mai acționeze în acest mod. Aceștia însă au insistat să continue, propunându-i să folosească alte metode ca: ținerea deținuților supuși "reducării" timp îndelungat cu ochii la bec, punerea de multă sare în mâncare și interzicerea de a li se da apă etc.

Inițial SUCEGAN nu a aprobat această măsură, plecând la București, informându-l pe SEPEANU TUDOR și cerându-i să hotărască. La aceasta SEPEANU a răspuns: "Da, foarte bine lasă-i să se bată între ei, numai voi să nu-i bateți, voi să nu vă amestecați între ei, lăsați-i să se frece ei unii pe alții, că aceștia au ascuns multe la securitate în timpul anchetei și au multe de spus".

Ca urmare, în acest fel acțiunea de schinguire și maltratare a deținuților în scopul "demascării" și "reducării" a continuat, soldându-se cu noi victime .

În legătură cu metodele de "reeducare" folosite la Penitenciarul Gherla, este semnificativă următoarea declarație dată de AVADANEI CONSTANTIN, fost locțiitor al lui SUCEGAN GHEORGHE:

" Deținuții erau ținuți mai multe ore cu ochii la bec, li se dădea să bea urină, erau forțați să mănince fecale, erau ținuți într-un picior, erau legați de mîini și de picioare și bătuiți, li se punea sare multă în mîncare, căluș în gură".

Menționăm că nu rezultă de nicăieri ca SUCEGAN să fi participat direct la maltrătarile ce au avut loc. El era însă informat despre tot ce se petrecea, creînd în multe cazuri și condițiile necesare grupului de legionari pentru punerea în aplicare a planurilor lor.

Din declarațiile existente în dosarul cauzei rezultă în același timp că despre acțiunea diversionistă desfășurată la Gherla ca și la celelalte penitenciare, cunoștea și fosta conducere a Ministerului Afacerilor Interne și în primul rînd PINTILIE GHEORGHE și NICOLSCHI ALEXANDRU, care au patronat și condus de fapt această acțiune.

În anul 1952 SUCEGAN GHEORGHE a fost mutat la Direcția Generală a Penitenciarelor, iar în 1953, împreună cu SEPEANU TUDOR și alți ofițeri ce au lucrat în penitenciare au fost arestați, și cercetați pentru faptele săvîrșite. În 1957 au fost judecați și condamnați la diferite pedepse privative de libertate.

În același an, toți cei de mai sus au fost grațiați, prin Decretul nr. 534 din 6 nov. 1957 al Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Ulterior, respectiv în mai 1958, la cererea sa SUCEGAN GHEORGHE a fost reîncadrat în Ministerul Afacerilor Interne, ca angajat civil la Penitenciarul Mărgineni, unde a lucrat pînă la 1 iulie 1961. La această dată, tot la cererea sa a fost mutat la gospodăria anexă a Penitenciarului Orșdea, iar în 1966, agravîndu-se boala de rinichi de care suferea, a decedat.

x

În legătură cu afirmațiile lui SUCEGAN TRAIAN că fratelui său în timpul anchetei i s-a aplicat un tratament inuman și ca urmare acesta s-a îmbolnăvit grav, raportăm următoarele:

...//...

Intr-un memoriu făcut de SUCEGAN GHEORGHE în anul 1960, acesta printre altele arăta: "Am fost supus unui regim sever de tortură, inuman, prin regim de infometare timp de 9 luni de zile, pedeapsa cu carcera și răpirea somnului timp de câte 5-6 zile în șir..."

În discuțiile purtate cu doi dintre cei anchetați împreună cu SUCEGAN, aceștia au relatat și ei că în perioada anchetei au fost supuși unui regim sever, SEPEANU TUDOR fiind chiar bătut și maltrat, urmele tratamentului aplicat putând fi văzute și în prezent la el.

Maiorul SPOREA ION care l-a anchetat pe SUCEGAN, a confirmat că din dispozițiile lui TANASE EVGHENIE, care conducea ancheta, SUCEGAN a fost introdus de mai multe ori la carcără și supus unui regim de subalimentație.

Consultând fișele medicale ale lui SUCEGAN, rezultă că în timpul detenției, s-a îmbolnăvit de tuberculoză pulmonară, fapt pentru care a fost internat în spital.

În anul 1958 a fost internat la spitalele "Babeș" și "Colțea" având tuberculoză renală și în același an, pentru aceeași boală a fost internat la sanatoriul "Zamora", unde a stat 9 luni, ieșind ameliorat.

Ulterior boala a revenit și s-a agravat și ca urmare, în anul 1966 a decedat.

X

În concluzie, din verificările efectuate, a rezultat că SUCEGAN GHEORGHE, a fost vinovat, întrucât maltratările din Penitenciarul Gherla au avut loc cu știrea sa, favorizându-le chiar. Menționăm însă că SUCEGAN nu este principalul vinovat. Aceștia sînt PINTILIE GHEORGHE, NICOLSCHI ALEXANDRU, SEPEANU TUDOR și alții, care au organizat și patronat acțiunile bestiale petrecute în penitenciare.

În ce privește îmbolnăvirea lui SUCEGAN, medicii afirmă că boala respectivă a putut fi contractată ca urmare a regimului de detenție.

X

Propunem ca maiorul SUCEGAN TRAIAN să fie chemat

..//..

145

și să i se comunice în ce a constatat vinovăția fratelui său.

Locot. Colonel
DIAONU NICOLAE

MAIOR
MATEUT GHEORGHE

3 ex.
Redact. colectivul
Dactilo Petre Maria
Ex. nr. 1 la tov.Gl.mr. RADUICA G.
Ex. nr. 2
Ex. nr. 3

25 iunie 1968

NOTA - RAPORT
=====

- privind cazul fostului căpitan
de securitate ZAHIU MIHAI.

În ședința de activ de la Direcția III-a, unde s-au dezbătut documentele plenarei C.C. al P.C.R. din aprilie a.c., maior CIMPEANU ROMEO a arătat că în timp ce lucra ca ofițer în cadrul Serviciului inspecției al M.A.I., a fost arestat și cercetat circa 60 de zile, împreună cu fostul cpt. ZAHIU MIHAI care lucra la D.G.I.E.

Aceleași aspecte sînt relatate și de către ZAHIU MIHAI într-un raport adresat conducerii Consiliului Securității Statului, la 25.05.1968.

Contestînd " temeinicia " acuzațiilor ce i s-au adus atunci - unele " desconspirări " ale muncii de securitate și aspecte de " descompunere morală ", în baza cărora a fost arestat și în final îndepărtat din cadrele securității - ZAHIU MIHAI, în raportul său arată că : "În numele echității, vă rog să reanalizați întreaga situație și dacă considerați că am dreptate, dispuneți să fiu repus în situația existentă la data trecerii mele în rezervă ".

Din studierea dosarului personal, verificarea materialelor de anchetă, precum și din discuțiile purtate cu foștii colegi și șefi ai lui ZAHIU MIHAI, cît și cu ofițerii care l-au anchetat, au rezultat următoarele :

ZAHIU MIHAI s-a născut la 30 aprilie 1932 în comuna Telu, județul Brașov. Tatăl său a fost muncitor C.F.R., iar mama casnică.

Este membru de partid din anul 1962. Are ca studii facultatea de științe juridice. Cunoaște trei limbi străine și
./../.

anume: germana, rusa și maghiara.

A fost încadrat în M.A.I. la 30 aprilie 1952. În perioada 1952 - 1956 a funcționat ca profesor și profesor șef ciclu la Școala ofițeri de securitate București, iar în 1954 a fost trimis la cursurile de perfecționare în U.R.S.S.

Pentru perioada cât a îndeplinit funcția de profesor la școala de securitate, este apreciat ca un ofițer inteligent, cu inițiativă, spirit de orientare și discernământ, obținând rezultate bune și foarte bune în munca încredințată.

La 1 iulie 1956 a fost mutat la Serviciul inspecției M.A.I., unde a lucrat până în anul 1961. În această perioadă este apreciat că s-a străduit și a reușit în bune condițiuni să-și însușească directăvele muncii profesionale și să dea rezultate bune în muncă. În controalele făcute a avut o atitudine corectă, fiind exigent față de modul cum cei controlați aplicau în practică ordinele M.A.I. A dovedit pricepere în analizarea diferitelor probleme, dând îndrumări utile lucrătorilor controlați.

Despre ZAHIU MIHAI se arată în unele materiale că în timp ce lucra la Serviciul inspecției M.A.I., a organizat și participat la unele chefuri cu cadre (colegi) din același loc de muncă, din care cauză se prezentau uneori obosiți la serviciu.

În anul 1961 a fost mutat la D.G.I.E. fiind numit șef secție operativă, funcție ce a îndeplinit-o până în ianuarie 1963. Fostii colegi și șefi cu care ZAHIU MIHAI a lucrat la D.G.I.E., îl apreciază ca pe un ofițer inteligent, cu putere și voință de muncă, bine pregătit profesional, politic și cultural. Ca urmare a acestor calități și la D.G.I.E. a obținut rezultate bune în muncă, fapt pentru care se preconiza să fie trimis în exterior.

Activitatea pozitivă depusă de ZAHIU MIHAI în cadrul organelor securității statului, precum și comportarea sa inițială în viață, au fost însă umbrite după anul 1959 și ulterior în urma căsătoriei lui cu numita LIA RATA (actuala soție), fostă TOTEANU (întrucât a mai fost căsătorită).

Actuala soție a lui ZAHIU MIHAI, după căsătoria cu el, fiind în anturajul fratelui ei RATA VASILE - un element descompus din punct de vedere moral - cât și a altor persoane cu comportări imorale, și-a atras și soțul, uneori, în asemenea "anturaje" cu care ocazie a participat la unele chefuri, relații cu femei, etc.

.//..

Pentru a se cunoaște adevărata comportare a lui ZAHIU MIHAI în viața personală, și îndeosebi cea petrecută în anturajul sus-menționat, la 08.12.1962 s-a instalat T.O. la domiciliul cumnatului său RATA VASILE, iar la 13.01.1963 și la domiciliul lui ZAHIU MIHAI.

Din materialele obținute prin mijloace T.O., rezultă că în jurul inginerului RATA VASILE și a familiei ZAHIU MIHAI se creiase un cerc de elemente viciate, unele descompuse moral, care-și petreceau o mare parte din timp în beții, chefuri, jocuri de cărți, relații cu femei, etc.

Despre rezultatul verificărilor prin T.O. asupra ing. RATA VASILE - cumnatul lui ZAHIU MIHAI - și a altor elemente din anturajul său, D.G.I.E. a întocmit un raport sub semnătura tovarășilor general maior DOICARU NICOLAE și colonel DIACONESCU OVIDIU, în care se propunea printre altele :

- Reținerea inginerului RATA VASILE și anchetarea lui de către Direcția VIII-a (Direcția anchete);
- Sanționarea cu 20 zile arest la garnizoană a cpt. ZAHIU MIHAI și cpt. ^{CIMPEANU} ROMEO și anchetați asupra comportării și activității lor;

Raportul cu propunerile de mai sus a fost aprobat de fostul ministru al afacerilor interne ALEXANDRU DRAGHICI, cu toate că din analiza materialelor obținute prin T.O. nu rezultau fapte sau aspecte care să facă obiectul reținerii și anchetării de către organele securității a vreunei persoane din anturajul lui RATA VASILE sau ZAHIU MIHAI și chiar a lor.

Astfel că în baza unei note semnate de colonel PATESAN ION și aprobată de general maior NEGREA VASILE, ZAHIU MIHAI a fost introdus în arestul garnizoanei M.A.I. la data de 28.01.1963, orele 14,00 avînd de executat 20 de zile arest pentru abateri. La 29.01.1963 orele 9,00 a fost pus însă în libertate în baza ordinului 00510.046/29.01.1963.

Înainte de a părăsi arestul garnizoanei M.A.I., s-au prezentat aci, cu o mașină, ofițerii ANGELESCU ION și GHEORGHIU FLOREA - anchetatori la fosta Direcție a VIII-a - care l-au luat pe ZAHIU MIHAI, conducîndu-l la arestul securității din strada "Uranus ". Înainte de a intra în curtea închisorii, i s-au aplicat

lui ZAHIU MIHAI ochelarii opaci, după care a fost condus la arest. Aici, după ce i s-a făcut percheziție și i-au reținut obiectele interzise a le avea asupra sa, a fost introdus în celulă, aplicându-i-se pe toată perioada arestării regimul prevăzut pentru ceilalți reținuți.-

În prima zi a depunerii la arestul M.A.I. din strada "Uranus", cu ZAHIU MIHAI a discutat fostul șef al Direcției a VIII-a colonel BUTICA FRANCISC, locțiitorul său lt.col.ENOIU GH. și maior MOLDOVAN IOSIF, care i-au cerut să declare tot ce știe în legătură cu comportarea sa imorală.

La auzul acestor presupuse motive ale arestării, ZAHIU MIHAI a cerut să i se prezinte ordonanța de reținere sau mandat de arestare, ripostînd în același timp asupra faptului de a fi anchetat de organele Direcției a VIII-a pentru abateri de la morală, arătînd că asemenea aspecte sînt atribute ale organelor de cadre.

Cu toate acestea, ZAHIU MIHAI a continuat să fie anchetat, fără forme legale, de către organele securității timp de trei săptămîni de zile, după care a fost pus în libertate, deoarece nu i s-a stabilit fapte "justificabile".

Pe baza rezultatului anchetării fostului cpt.ZAHIU MIHAI, Direcția VIII-a (azi anchete), a întocmit la 16.02.1963 un referat cu propunerea ca acesta să fie retrogradat de la funcția de șef secție la funcția de lucrător operativ prim, să fie scos din D.G.I.E. și pus la dispoziția Direcției cadre.-

Pe referatul întocmit de Direcția VIII-a, fostul ministru de interne ALEXANDRU DRAGHICI, a pus următoarea rezoluție: "Cpt. ZAHIU să fie scos din M.A.I. ca element descompus și nerecuperabil".

Astfel că la începutul lunii martie 1963, cpt.ZAHIU MIHAI a fost scos din cadrele active ale securității statului, fiind trecut în rezervă. După trecerea în rezervă, ZAHIU MIHAI a fost pus în discuția adunării generale a organizației de partid, care l-a sancționat cu "vot de blam cu avertisment".

În prezent ZAHIU MIHAI îndeplinește funcția de șef serviciu la O.N.T. De menționat că sancțiunea de partid i-a fost ridicată.

În concluzie, din verificarea împrejurărilor în care a

fost arestat și anchetat cpt. în rez. ZAHIU MIHAI, rezultă că în cazul său s-a comis un abuz, deoarece faptele ce i s-au imputat nu constituiau infracțiuni și deci nu intrau în competența de a fi "rezolvate" de către organele de anchetă penală ale securității.

Natura abaterilor de la morală pe care le-a săvârșit ZAHIU MIHAI în perioada anterioară arestării lui, ca urmare a participării în anturajul descompus al cumnatului său - RATA VASILE - trebuia clarificată de către organele de cadre și șefii săi, funcție de care să se fi adoptat și măsurile corespunzătoare.

Dat fiind faptul că împotriva cpt. în rezervă ZAHIU MIHAI s-a săvârșit un abuz, prin aceea că a fost privat de libertate circa 20 de zile, fără motiv întemeiat, că în activitatea sa anterioară arestării a fost apreciat ca un ofițer capabil, având și pregătirea corespunzătoare, obținând rezultate bune și foarte bune în muncă, că anii care au trecut de la trecerea sa în rezervă l-au maturizat din punct de vedere politico-moral și că în această perioadă a ajutat efectiv organele securității, propun următoarele :

1) Să i se aducă la cunoștință lui ZAHIU MIHAI oprobiul conducerii Consiliului Securității Statului față de abuzul săvârșit în trecut, împotriva lui.

2) Să se aprobe rechemarea sa în cadrele active ale securității statului, unde să fie eventual folosit în muncă acoperită la O.N.T. - unde lucrează în prezent - sau în alt compartiment de muncă, unde să poată da randament după pregătirea sa generală și experiența acumulată în activitatea de ofițer de securitate.

Față de cele raportate, rog a se hotări.

MAIOR DE SECURITATE

Both Ioan

28 iunie 1968

A P R O B.,

R E F E R A T

=====

privind pe lt.maj. în rezervă
ALEXANDRU FLOREA.

La 27 mai 1968 lt.maj. în rezervă ALEXANDRU FLOREA, în prezent șef al biroului documente secrete (CAER) de la Ministerul Petrolului, a înaintat tovarășului președinte al Consiliului Securității Statului un memoriu prin care solicită reîncadrarea sa în aparatul de securitate, din care a fost scos în anul 1958. Petiționarul raportează că scoaterea lui s-a făcut în mod abuziv la propunerea col. MARINESCU IOAN pe atunci locțiitor director în Direcția de contraspionaj din M.A.I.

Din verificările efectuate, au rezultat următoarele:

Tov. ALEXANDRU FLOREA este născut în București la 25 martie 1921, de profesie ajustor mecanic, membru de partid din 1946, este căsătorit și are un copil.

În 1946 a fost încadrat la S.S.I. pentru munca de filaj, iar din 1948 și până la 31 august 1958 a continuat aceeași muncă în cadrul M.A.I.

De la încadrarea lui în această muncă ALEXANDRU FLOREA și-a dat interesul pentru rezolvarea sarcinilor ce i-au fost repartizate, reușind să le îndeplinească în bune condițiuni. Dovedindu-se priceput, energic și cu orientare în munca de supraveghere, i-au fost încredințate misiuni importante ca de exemplu:

În 1947 a participat la arestarea grupului de fugari de la Tămădău; în 1953 la arestarea unui grup de spioni parașutați; a realizat în bune condițiuni filajul unor diplomați capitaliști acreditați în România, etc.

Pentru rezultatele obținute în muncă lt.maj.ALEXANDRU FLOREA a fost premiat, decorat de două ori, avansat în grad la excepțional (1953-1954), ajungând să aibă funcția de locțiitor șef serviciu.

În decursul perioadei cît a funcționat ca ofițer, ALEXANDRU FLOREA a comis și unele abateri pentru care a fost sancționat pe linie de partid în 1952 cu admonestare scrisă, iar în 1955 și 1958 cu vot de blam. Pe linie de comandă, în 1955 a fost retrogradat de la locțiitor șef serviciu la funcția de șef de grupă și de la gradul de căpitan la lt.maj.

Abaterile pentru care s-au luat măsurile sus menționate constau în esență în: folosirea repetată în interese personale a mașinilor serviciului; însușirea (în 1951) cu ocazia unei percheziții domiciliare a unei bucăți de nylon și două bucăți de piele; cedarea locuinței cu filodormă (15.000 lei în ianuarie 1955), iar cu ocazia a două deplasări în interes de serviciu a dormit în acelaș pat cu cîte o subalternă, care făcea parte din echipa de filaj;

Pentru abaterile de mai sus, cît și pentru faptul că în cadrul biroului pe care lt.maj.ALEXANDRU FLOREA îl conducea, a existat o atmosferă de mahalagisme și pentru lipsa de studii corespunzătoare (avea numai 4 clase elementare), la 22 iulie 1958, colonel MARINESCU IOAN pe atunci locțiitor șef al Direcției de contraspionaj și maior GORUN ALEXANDRU au făcut propunerea de trecerea în rezervă a lt.maj.ALEXANDRU FLOREA cu drept de ajutor unic.

Așa cum rezultă din cele arătate mai sus, pentru abaterile săvîrșite, ofițerul a fost pedepsit la timpul respectiv. Scoaterea lt.maj.ALEXANDRU FLOREA tocmai în 1958, nu se datorește altor abateri mai grave care să poată eventual justifica măsura luată, reținîndu-i-se în sarcină la această dată, fapte pentru care fusese deja pedepsit.

Din analiza împrejurărilor care au condus la scoaterea lt.maj.ALEXANDRU FLOREA din cadrele active ale securității statului, se desprinde greșeala făcută de conducerea profesională de a-l trece în rezervă tocmai în momentul în care sus numitul a adoptat o atitudine critică față de lipsurile șefilor

direcției din care făcea parte. Acest fapt l-a determinat pe cel în cauză să considere scoaterea sa ca un act de răzbunare, cu toate că după părerea noastră, la baza acelei hotărâri erau suficiente motive - obiective de altfel - care puteau justifica scoaterea încă din perioada inițială a săvârșirii acestora. În acest context se poate considera că reducerile de efective din anul 1958 au prilejuit un cadru legal pentru trecerea în rezervă a ofițerului.

Având în vedere cele de mai sus, considerăm că reîncadrarea sa nu mai poate fi de actualitate și din următoarele motive:

- ALEXANDRU FLOREA, care are în prezent 47 de ani, nu mai poate avea perspectiva unei activități dinamice, de lungă durată, în cadrul securității.

- Întreruperea activității profesionale timp de 10 ani constituie un element care îl va dezavantaja în reluarea și înțelegerea atribuțiilor muncii sale, mai ales dacă se are în vedere și evoluția sarcinilor la nivelul cerințelor actuale.

- Sus numitul nu are studiile minime necesare unui ofițer de securitate în conformitate cu statutul corpului ofițerilor .

X

X

X

- Pornind de la cele arătate, propunem ca ALEXANDRU FLOREA să fie chemat și să i se arate că în prezent nu mai poate fi de actualitate reîncadrarea sa, datorită considerațiilor raportate mai sus.

Comisia,

Lt.colonel,

Hiera H.

Maior,

Mateescu L.

Maior,

Petcu V.

N O T A

privind cazurile mai deosebite rezultate până în prezent din debaterile care au avut loc în unele unități centrale ale Consiliului Securității Statului.

I/. ABUZURI ȘI CAZURI REMERITOARE LA CADRE ALE
M.A.I. și M.F.A.

- General-locot. DOICARU NICOLAE vicepreședinte al Consiliului Securității Statului arată că din ordinul lui Drăghici Alexandru a fost scos din securitate în mod abuziv, sancționat pe linie de partid și profesională maior ICHIM GHEORGHE care lucra în mod acoperit la "Comitetul pentru tehnica nouă".

- Colonel BOLÎNU GHEORGHE din D.G.I.E. arată că el cunoaște unele cazuri de ofițeri de securitate care au fost îndepărtați din funcțiile lor numai pentru faptul că nu aveau arestări.

- Maior MOLDOVAN IOSIF din D.G.I.E. sesizează faptul că în 1953 - 1954, în timp ce lucra la Dir. anchete, a fost încadrat în securitate un tânăr absolvent al I.S.E., care a primit sarcina să ancheteze un grup de fraumasoni. Când șeful ofițerului a ieșit din cameră, unul dintre anchetați l-a rugat să dea un telefon acasă la el pentru a ști care este situația soției și a copilului său.

În acest caz din ordinul lui Fintilie Gh., ofițerul a fost judecat și condamnat la moarte.

- Maior COMBI ANDREI - din Serviciul "C" arată că general în rezervă NEDELCU MIHAIL a comis unele ilegalități

În legătură cu eliberarea pașapoartelor, a permis intrarea în incinta unității a unor persoane ce figurau în evidența operațională a organelor securității, precum și a unor cetățeni de naționalitate străină. Ofițerul a raportat despre aceasta colonelului PATESAN care la rândul său a înaintat raportul către general NEGHIA VASILE.

În loc să dispună măsuri, general NEGHIA l-a înconștientat pe general NEDELICU asupra celor raportate. Drept urmare ofițerul a fost permanent batjocorit, insultat, amenințat, aducându-i-se injurii față de subalterni sau față de alte persoane străine.

- Lt.col. MEHARIU NICOLAE din Serviciul "C" arată că mr. FRINCU GHEORGHE a fost cercetat de către organele Direcției personal pentru unele nereguli constatate în activitatea sa. Metodele folosite de lucrătorii respectivi au fost inumane. Astfel, s-a folosit ancheta prelungită, ofițerul a fost ținut în picioare cu mâinile întinse pe perete și ca urmare acesta a înnebunit.

- Col. MIHAILA șeful Dir. a IV-a arată următoarele cazuri:

a) în 1952 a fost arestat fără temei legal lt.col. de M.F.A. DANCUS ION pentru simplul fapt că soția fratelui său, de care acesta divorțase cu 12 ani în urmă, era bănuită că ar face parte dintr-o organizație subversivă;

b) la 18.04. 1956 a fost arestat lt.col. IONESCU GH. din C.A.F.A. bănuie de sabotaj, de nedrept. Cu toate presiunile ce s-au făcut asupra ofițerului nu s-au putut obține probe decât că acesta "nu și-a exercitat întocmi atribuțiile".

c) în aprilie - mai 1952 organele de contrainformații militare au arestat 137 ofițeri M.F.A. din care majoritatea pe baza unor simple bănuiele;

d) în martie 1959 a fost arestat lt.maj. M.F.A. BONGHE NICOLAE (cu serviciul la o unitate militară din Constanța) bănuie de activitate de trădare de patrie. Această bănuială provenea de la faptul că ofițerul în cauză prin intermediul altui ofițer (lt.maj. ȘTEFĂNESCU DUMITRU) cunoscuse pe un marinar sirian (SADIC GEORGE) urmărit de organele fostei regiuni M.A.I. Constanța ca fiind suspect de spionaj.

Prin presiuni, organele de anchetă penală au obținut recunoașterea formală a lt.maj. BONGUT N. cum că el și colegul său au divulgat date ce constituie secrete de stat marinarului străin, fapte pentru care au fost condamnați la câte 25 și respectiv 22 ani muncă silnică.

Sus-numiții au executat pedeapsa pînă în august 1964 cînd prin Decretul Prezidiului M.A.N. au fost grațiați.

Nevinovăția celor doi ofițeri s-a confirmat și mai exact în mai 1967 în urma arestării lui SADIO G. prins în flagrant delict în timp ce comercializa un număr de 278 verighete de aur. În timpul audierilor, străinul a clarificat faptul că între el și cei doi ofițeri nu au existat relații de spionaj.

La 18.I. 1968 Tribunalul Militar de regiune militară București a reanalizat sentința pronunțată în 1959 și i-a achitat pe cei doi ofițeri.

În procesul celor doi ofițeri, a fost interogat ca martor și mr. TOMA NICOLAE. Acesta timp de 14 zile a fost reținut în mod abuziv și pentru faptul că n-a făcut declarații pe placul anchetei cu privire la vinovăția ce se imputa lt.maj. BONGUT N. și STEFANESCU D. el a fost trecut la 31.03.1960 pe lista cu propuneri de reducerea efectivelor întocmită de organele de contrainformații și ca urmare a fost trecut în rezervă.

c/. Bir. C.I. al Diviziei 9 mecanizată Constanța, în 1959 dirijînd în mod provocator pe un informator, acesta a determinat pe un subofițer să sustragă un calup de trotil, după care l-au arestat învinuindu-l că sustragerea trotilului a fost făcută cu intenții dușmănoase. În realitate, trotilul a fost sustras pentru a fi folosit la pește, lucru pe care subofițerul îl declarase în anchetă. Ulterior procesul a fost revizuit, iar cel în cauză a fost pus în libertate.

Tov. colonel MIHAILA a menționat că mai sînt și alte aspecte referitor la faptul că cei anchetați au fost constrînși să recunoască învinuirile ce li se imputau și apoi condamnați.

- Maior STANISLAV ILIE de la școala de ofițeri Nr.1. semnalează că în anul 1959 fiind trimis la fosta Dir. Reg. de Sec. Dobrogea să ajute organele de anchetă în cazul unor medici militari de la marină, a constatat că unii dintre aceștia deși

erau nevinovați totuși au fost trimiși în justiție. Așa au fost cazurile Dr. TURCULET și Dr. STEER. De această anchetă a răspuns Lt.col. GEORGESCU ce lucra la organul C.I. al Regiunii Dobrogea și care în prezent urmează cursul superior la școala de ofițeri Nr. 1.

- Maior BĂRBU MIRCEA din Dir. II semnalează cazul ofițerului de securitate GOGU care lucra la Dir. anchete și care pentru faptul că a luat atitudine față de expertizele nelegale ce se făceau, a fost scos din securitate.

- Maior DÎMBEA ION din Dir. II semnalează cazul fostului slt. CHIRILIA CONSTANTIN de la fosta Direcție a V-a care pentru faptul că a intrat în relații intime cu o fată de chisbur, a fost arestat în anul 1954 și ținut cca un an de zile la sediul Direcției anchete din str. Uranus. Cazul este cunoscut de col. Alexandrescu de la fosta direcție de anchete.

- Cpt. TAULESCU TR. din Dir. II-a arată că în anchetarea unor ofițeri de securitate ca un ZACHIU MIHAI, un STAN SAVA, un COMBI, s-au folosit de către Enoiu metode și mijloace nedrepte.

- Lt.col. BALASCS de la grupul de aviație arată că în unitatea sa a fost un ofițer care a fost cercetat iar faptele imputate au fost nerezale.

- Lt.col. IOANA CONSTANTIN de la inspectoratul județean de securitate Cluj semnalează cazul fostului cpt. de securitate CHIORBANI care a fost scos pentru faptul că s-a înscris la facultate iar în prezent este președintele tribunalului din Cluj.

- Lt.col. TURC IOSIF, inspector șef la inspectoratul județean de securitate Timiș a arătat cazul foștilor ofițeri de securitate DULGHERU și DINOA care în mod abuziv au fost arestați, anchetați și apoi scoși din M.A.I.

- Maior CÎMPEANU ROMEO din Dir. de contraspionaj a vorbit despre faptul că, în 1963 fiind ofițer la serviciul inspecției (șef secție) a fost arestat, împreună cu cpt. ZACHIU fost șef serviciu la D.G.I.B. și opt. ZAHARIA, fost șef al cabinetului lui Al. Drăghici de la președinția Consiliului de Miniștri.

Au fost cercetați în stare de arest cca 60 zile, după care mr. CÎMPEANU ROMEO (pe atunci căpitan) și opt. ZAHARIA

au fost retrogradați în funcție, iar opt. ZACHIU trecut în rezervă.

- Lt.col. BANCU AUREL din Dir. de contraspionaj a relatat cazul unui fost ofițer de la D.G.I.E. PERIANU EUGEN arestat în anul 1963 și condamnat la 2 ani închisoare. Ulterior Perianu a făcut mai multe memorii spre a i se revizui situația, dar fără rezultat.

Lt.col. Fleancu consideră că Perianu n-a fost vinovat și roagă să fie primit și ascultat, iar dacă se stabilește că într-adevăr n-a avut nici o vină, să i se facă dreptate.

- Maior CRACIUN IOSIF din Dir. de contraspionaj, a arătat că un număr de 20 ofițeri de miliție și securitate din Brăila și Galați se aflau trecuți pe un tabel, într-o lucrare referitoare la un afacerist din Brăila.

Pe acest tabel Drăghici Al. a pus rezoluția ca toți să fie arestați.

Cu mare greutate s-a reușit să se strângă probe pentru 7 dintre ei, care au fost arestați.

- General-maior Cosma Neagu a relatat cazul foștilor ofițeri ai Dir. a III-a (fostă a II-a) - Nucă și Preda.

În anul 1960 - pe baza unui material făcut la C.C. de către o informatoare aflată în legătura lui Preda, o brigadă a secției pentru controlul muncii la M.A.I., M.F.A. Procuratură și Justiție, de la C.C. a efectuat un control de fond în Direcția a III-a (II-a).

Cu acest prilej Preda (reclamat în material de informatoare că a întreținut relații intime cu aceasta) a fost arestat și anchetat 3 luni și jumătate. A recunoscut învinuirea adusă.

Tot cu această ocazie s-au descoperit și unele abateri ale lui Nucă, care de asemenea a fost arestat și cercetat 3 luni și jumătate.

- Lt.col. ALEXANDRU MIRCEA, din cadrul direcției contrainformații militare, a spus :

S-au făcut arestări de militari care-și manifestau unele nemulțumiri personale față de anumite măsuri economice luate în stat și pentru că au comentat negativ practica disciplinară folosită de unii comandanți și șefi. Ofițerul a afirmat

- 6 -
cî ştia cazul petrecut într-o unitate militară din Tîrgovişte, cînd un număr de 6 militari au fost anchetaţi şi condamnaţi pe nedrept. Probele administrate la dosarele de instanţă au fost obţinute prin abuzuri şi ilegalităţi.

Despre ilegalităţi comise în arestarea şi anchetarea militarilor pentru nemulţumiri personale a mai făcut referiri şi maiorul Florescu Gheorghe din cadrul aceleiaşi direcţii.

- Maior BUJENITA DUMITRU din Direcţia de informaţii interne a relatat că cunoaşte un caz, cînd din ordinul lui Pintilie Gh. a fost arestat un grup de 8 ofiţeri de la fosta Direcţie regională M.A.I. Galaţi, pentru faptul că unul din ei a primit bani de la un cetăţean evreu şi astfel ei au fost calificaţi spioni.

II/. ABUZURI SI CAZURI PRIVIND ALTE PERSOANE SI PROBLEME.

- Mr. PAREU MIRCEA din Dir. II-a propune ca să se analizeze activitatea acelor ofiţeri care au folosit metode inumane în anchetă şi de pe urma cărora au obţinut avantagii, decoraţii etc. şi să li se ridice acestea, indicînd în acest sens pe ENOIU.

De asemenea propune discutarea acestora în organizaţiile de bază pentru a fi traşi la răspundere.

Acelaşi lucru îl propune şi cpt. Taulescu T. din Dir. II-a.

- Lt.col. GEORGESCU EMILIAN din Dir. II propune să se ia măsuri contra generalului DEMETER ALEXANDRU pentru politica de cadru pe care a dus-o pentru măsurile luate de a scoate ofiţeri buni, membrii de partid pe care i-a lăsat pe drumuri.

Aceaşi problemă a pus-o şi lt.col. FLOREA ION (tot din Dir. II-a) care l-a cunoscut pe generalul DEMETER şi în calitate de asesor în procesul înscenat lui Lucreţiu Pătrăşescu.

- Cpt. TAULESCU TRAIAN din Dir. II propune ca Pintilie Gh. să fie pedepsit pentru infracţiunea de activitate intensă contra clasei muncitoare şi să i se ia drepturile pe care le are (decoraţiile, pînă la de merit, etc.).

- Maior BARBULESCU GH. din Dir. II propune să se revadă împrejurările morții lui Tudor de la restaurantul M.A.L. care era omul de casă a lui Drăghici și despre care se aude că a fost suprimat.

- Grel locotenent DOICANU NICOLAE vicepreședinte al C.S.S. relatează că Gheorghiu Dej și Rădoi, au încheiat unele afaceri cu firma italiană Morando, dezavantajoase pentru statul nostru.

Semnalarea în acest caz a fost făcută de lt.col. Bozianu Mihai încă înainte de moartea lui Gheorghiu Dej.

- Lt.col. IOANA CONSTANTIN de la Inspectoratul de securitate Cluj arată că la Cluj a fost arestat un dentist pentru faptul că vroia să plece legal din țară la un frate al său. După ce a fost reținut 3 luni de zile a fost eliberat deși inițial fusese anchetat pentru trădare de patrie.

- General maior RUSU EMANOL, inspectorul șef al inspectoratului de securitate al Municipiului București, propune ca lui Drăghici Al. să i se retragă titlul de Erou al muncii socialiste.

- Lt.col. BREAHA IORDACHE din Serviciul "C" arată următoarele:

a) la coloniile de muncă Salcia, Rm. Sărat și altele, au murit zeci de internați (în special țărani) nevinoși, ca urmare a condițiilor immane existente în colonii. Propune cercetarea cazurilor și luarea tuturor măsurilor, legale ce se impun, mai ales că în numeroase cazuri, nu au existat motive care să justifice asemenea măsuri.

b) Stabilirea domiciliului obligatoriu s-a făcut în mod abuziv, fără nici un discernământ, luându-se măsuri și împotriva multor persoane care nu prezentau vreun pericol social (copii, bătrâni etc.). S-au ridicat familii întregi, pentru simplul motiv că locuiau sub același acoperiș cu cel propus a fi dislocat, fără să existe vreo legătură între aceștia.

c) Comisia de încadrare în C.M. sau L.M. formată din general MEGREA VASILE, general BUCSAN și GENERAL NEDELCU MIHAIL, fără nici o analiză a cazurilor respective, hotărăște 300-350 internări la fiscare convocare, care dura doar câteva ore.

d). În numeroase cazuri, s-au luat de la arestați toate bunurile, nelăsându-se familiilor nici măcar acele bunuri care, potrivit legii, nu puteau fi supuse confiscării.

- Lt.col. MELANU NICOLAE din Serviciul "C" arată următoarele:

a). În cadrul acțiunilor împotriva organizației contrarevoluționare "Haiducii Patriei" au fost arestate 30 persoane. Intrucât după 3 luni de cercetări s-a stabilit că doar 8 persoane erau vinovate, ceilalți au fost puși în libertate; majoritatea celor eliberați erau muncitori, din care 10 erau membrii de partid.

b). În urma unor măsuri luate de fosta Comisie Aliată de Control, au fost ridicate de la Tg. Jiu cca 350 vagoane cu documente de arhivă și trimise în URSS, sub pretext că documentele s-ar referi la Basarabia. În realitate, era arhiva jandarmeriei, a poliției și a Serviciului Secret de Informații.

- Maior STANCU VASILE din Serviciul "C" arată următoarele:

a). În ce privește sechestrarea de bunuri și confiscarea lor, s-a atras atenția prin ordin rezolutiv cu ocazia unei lucrări care a ajuns la cabinetul tov. NEGREA "să nu se favorizeze dușmanul de clasă", deși era vorba de predarea unor bunuri ce erau prevăzute de lege a se preda la eliberarea din detenție.

b) Propune să se analizeze condamnările date unor țărani în perioada 1958 - 1962 (cu ocazia colectivizării) tocmai pentru felul cum au fost judecați și condamnați.

c). Propune verificarea împrejurărilor în care au fost executate o serie de persoane care nu erau condamnate la moarte, ci la alte pedepse privative de libertate.

g). Solicită să se analizeze oportunitatea ordinului M.A.T. nr. 209/1963 și H.C.M. 1051/1962, ambele referitoare la repartizarea în muncă a persoanelor eliberate din detenție care în esență stabilește că M.A.T. trebuie să evizeze dacă o persoană poate fi reîncadrat în vechiul loc de muncă, poate continua studiile etc.

- Maior TURNEL CONSTANTIN din Serviciul "C" arată:

a) În problema repatriatilor din URSS, deşi războiul s-a terminat în 1945, începând din 1951 o parte din prizonierii repatriaţi în loc să fie lăsaţi să se întorcă la familiile lor, au fost din nou internaţi în C.M. pentru diverse motive (La baza internării unora din ei au stat materialele naverificate, furnizate de o singură persoană ; declaraţiile sau notă informativă, etc.).

b). În anii 1962 - 1963 în timp ce se afla la verificarea celor internaţi în L.M. la colonia Periprava cu colonel ALEXANDRESCU, din ordinul fostului comandant al coloniei, colonel CONDURACHE, au fost executaţi doi deţinuţi sub pretext că "ar fi încercat să atace sentinela".

c) Tot în colonia Periprava a fost internat un cetăţean din oraşul Galaţi din ordinul lui Alexandru Drăghici în urma dispoziţiilor date de Gh. Gheorghiu-Dej pentru simplul motiv că aceasta ar fi întreţinut relaţii cu fosta cumnată a lui Gheorghiu Dej.

d), În ceea ce priveşte fixarea D.O. s-au emis fictiv anumite acte normative ca Deciziile 200/951 sau 239/952, care, cu toate cercetările efectuate nu au putut fi găsite pentru consultare de către organele Serviciului "C".

- Lt.col. TERZIU RUSALIM din Direcţia III-a, mferindu-se la cazul spionilor englezi în petrol, a arătat că într-adevăr, câţiva ingineri petrolişti români au fost agenţi ai serviciului de spionaj englez. Pe lângă aceştia însă au fost arestate zeci de alte persoane.

Tov. TERZIU propune să se revizuiască acest proces iar cei nevinovaţi să fie reabilitaţi.

- Lt.col. Vasilescu Traian, mr. Rotaru Dumitru şi mr. Stefănescu Mircea din Direcţia de contraspionaj au discutat despre cazul procesului Plăcinţeanu (Profesorul Plăcinţeanu şi nepotul său dr. Plăcinţeanu) propunând să fie revizuit acest proces.

- Mr. Mihu Valeriu, şef de catedră la Școala de ofiţeri nr. 1, a spus:

În instrumentarea cazului de sabotori de la Canalul Dunărea - Marea Neagră, vorbitorul a lucrat ca anchetator.

Cunoaște că s-au folosit metode abuzive și presiuni morale. A exemplificat cazul arestatului VASILESCU COLORADO ce a fost anchetat de fostul maior GARABEDIAN care promitea că în schimbul unor declarații "sincere" (așa cum le concepea conducerea grupului de anchetatori) se va bucura de circumstanțe atenuante. În final, Vasilescu Colorado a fost condamnat la moarte și executat.

Il cunoaște pe un fost anchetator, Cîrnu, care făcea "demonstrații" noilor anchetatori, cum trebuia să se bată.

- Maior Stanislav Ilie, de la aceeași unitate, a confirmat că la anchete se făceau ture și se folosea constrângerea fizică. A precizat că era un serviciu în cadrul Direcției de anchete - condus de fostul ofițer Ranga Victor, destinat să instrumenteze cazurile depistate de Direcția de contrainformații militare, apreciind că aici s-au comis multe abuzuri.

A exemplificat că în 1953 - 1954 a participat la anchetarea unui grup de diversioniști care inițial n-au recunoscut faptele imputate, dar după constrângerea fizică folosită, au acceptat să declare conform dorinței anchetatorilor. Faptele puse în sarcina lor nu au fost reale, anchetatorii s-au convins, întrucât din verificări a rezultat că învinuiții nici nu se aflau în București - unde se pretindea că s-a petrecut fapta - în perioada ce rezulta din materiale. De frica unor alte presiuni, cei implicați în dosar, nu au mai vrut să-și retracteze declarațiile.

- Maior SASU VASILE din Direcția de contrasabotaj, a arătat că fiind cel mai vechi ofițer din unitate, cunoaște multe ilegalități, care s-au comis. A exemplificat că în 1954 pentru recrutarea ca informator a unui inginer, în scopul de a-i pune în sarcină un fapt compromițător, a fost redactat un manifest contrarevoluționar ce i-a fost "plasat" printr-o femeie. Ulterior, inginerul a fost anchetat și bătut de maiorul Carata din ordinul șefului său Seculeanu, pînă s-a obținut recunoașterea.

S-au făcut și abuzuri ca răpiri de pe stradă a unor oameni nevinovați. La unele din ele a participat personal.

- Colonel CALU VICTOR, din aceeași direcție, arată că știe multe abuzuri săvîrșite de fosta conducere M.A.I. A exemplificat faptul că în 1949 a primit personal indicații ca în

recrutarea unui informator, să-l pună pe candidat să-și așeze singur groapa, determinându-l astfel să facă unele declarații. Tot din ordin s-au făcut răpiri de pe stradă și altele.

- Colonel BORSAN DUMITRU, șeful Direcției informației interne a spus:

Este necesar să se revizuiască situația tuturor oamenilor de artă și cultură, precum și a intelectualilor care au fost arestați și condamnați pentru acțiuni îndreptate împotriva ordinii sociale și de stat, întrucât consideră că în aceste cazuri s-au comis unele abuzuri și ilegalități.

În problema elementelor naționalist-iredentiste, existente în baza de lucru, va trebui revizuită situația multora din ei, deoarece unii au fost introduși pentru nemulțumiri personale care au fost amplificate artificial și pe această bază au fost etichetați ca iredentiști.

- Lt.col. POPA ALEXANDRU din Direcția de contrainformații militare a spus:

Fostul ofițer Rangă Victor (actualmente director la întreprinderea Mercur) devenise "specialist" în a crea din cazuri izolate, ce le avea în lucru, grupuri, prin folosirea șantajului și înscenărilor. Pentru acest mod de lucru a fost de nenumărate ori dat ca exemplu, recompensat și chiar decorat.

- Maior BILA ȘTEFAN din Direcția contrainformației militare a arătat:

După trădarea lui Fițurcă (fost pilot militar fugit cu avionul din țară), din ordinul conducerii M.A.I. organele de contrainformații militare au trecut la arestarea și anchetarea unui număr de 70 piloți militari. Aceștia li s-au găsit "motive" pentru a fi îndepărtate din cadrele aviației, deși cea mai mare parte a lor erau piloți de clasă.

- Colonel BAILEANU GHEORGHE din Direcția de contrainformații militare a spus:

Organele de contrainformații au procedat la anchetarea șoferului de pe mașina care-l deservea pe tov. Nicolae Ceaușescu pe timpul cînd conducea activitatea la D.S.P.A.

- Colonel TEODOR DUMITRU din Direcția informației interne a afirmat că internările în colonile și lagărele de muncă s-au făcut fără discernămint. De asemenea a arătat

că a primit ordin de la general NEGREA să urmărească pe unii activiști ai mișcării muncitorești. În acest sens a arătat că zui tov. Doncea.

- Col. Crăciun Gh. locuitor al șefului Direcției informații interne, a relatat următoarele:

În timpul când a fost trimis să lucreze la canal, procesul era în curs de judecată și se depuneau multe "sforturi" pentru a se obține neapărat dovezi. Știe de la fostul anchetator Cîrnu cum acesta a bătut pe fratele tovarășei Constanța Crăciun și alții, pentru a recunoaște fapte care nu le-au comis niciodată.

De asemenea își amintește de la unii oameni că șeful de regiune de la Pitești, Bănuță, a fost condamnat și că a fost victimă a Serv. "K".

În 1963 când se afla în funcția de director al Penitenciarului Aiud, a primit pe Silbert. Tov. general NEGREA i-a ordonat ca să-l bage în celulă cu "cineva". Silbert a fost izolat la Zarcă fiind considerat dușman. Ofițerul a recunoscut că nu a avut curajul să-l trateze mai omenește.

În continuare col. Crăciun a relatat că la Penitenciarul Aiud a avut în rândul deținuților un informator - avocatul Sîrbu - care i-a relatat că cei 17 ani de pușcărie ce-i are de executat sînt urmarea indicațiilor ce le-a primit de la un anchetator pentru a face mărturii eronate cu privire la un proces a unui grup de ceferiști legionari. Procedînd la verificarea celor relatate, a constatat că deținutul avea dreptate și a raportat la rîndul său Dir. III-a, fără a se lua măsuri.

III/. CAZURI DE ÎNSUȘIRE ABUZIVĂ DE OBIECTE, BUNURI ȘI ALTE VALORI.

- Lt.col. BREANNA IORDACHE din Serviciul "C" arată:

a). După arestarea unei persoane domiciliată în București, str. Lt.Lemnea, general NEDELCU MINAI și-a însușit de la domiciliul acesteia numeroase bunuri ca: mobile, stofi, obiecte de uz casnic, etc. În urma sesizărilor către conducerea ministerului, general NEDELCU a fost mustrat, iar șoferul său care luase și el o dormasă, a fost sancționat cu 10 zile arest.

b). DRAGHICI ALEXANDRU și alte persoane din conducerea M.A.I. și-au însușit bunuri de valoare confiscate de la arestați, la prețuri derizorii. Aceste ilegalități se pot constata și din cercetarea dosarelor existente la Secția Financiară a Municipiului București.

- Opt. HERCEANU MILIANA din Serviciul "C" arată:

La fostul serviciu "T" s-au trimis spre casare în mod formal magnetofoane noi, care în realitate erau de fapt însușite de diferite persoane.

- General locot. DOICARU NICOLAE, vicepreședinte al C.B.S. arată că lt.col. GOGA V. din D.G.I.E. cunoaște multe amănunte despre bunurile și lucrurile aduse din străinătate pentru LICA GHEORGHIU din fondurile M.A.I.

OFITER C.I.
CPT. ARVENTE ILIE.

- 10.05.1968 -

Nr. rubricat
prin direct
8882/68- RAPORT -

Raportez următoarele:

În perioada august 1956 - august 1959, am lucrat în cadrul Penitenciarului CHILIA VECHĂ, jud. Tulcea, ca ofiter cu problema de Securitate.

În toată această perioadă am constatat o serie de ilegalități, după cum urmează:

19.05.68

În anul 1957, comandanții unităților direc-
tivate de raportul ofiterilor Generali a Penitenciarelor, au dat o ședință la
cu înțelegerea de a fi București, ședință la care a participat, din partea
cercetate abuzurile comise în cadrul Penitenciarului Chilia Veche.
Conducătorii L.A.I., unul din locțiitorii lui ministrului.

Cu această ocazie, miște atele, s-a dat o
delegare comandanților de unități să se aplice pedeap-
sa corporală, unor deținuți recalcitranti, care nu se în-
cadrau în regulamentele de funcționare a penitenciarului.

Comandantul Penitenciarului Chilia Veche, fostul
Lt. COL. MIRONETE NICOLAE, permițându-se de această aproba-
re, s-a dedat la cele mai barbare mijlocuri de umilțare
a deținuților, ce s-au izvădit în acea perioadă diferite
pedepe de drept comise în unitatea respectivă.

În fel, susmenit în prezență cu locțiitorul
Său MAIOR SCHITRESCU, fără temeiuri justificabile
au trecut la aplicarea pedepsei corporale în unitate.

100
Pentru faptul că uni detinuți nu reușeau să
îndeplinească unele norme de producție, norme ce
erau foarte mari, aceștia erau dezbrăcați, culcați
la pământ și li se aplicau nemurătoare lovituri cu
bua de leu, curele de ventilator, etc. Din cauza
acestor bătăi, uni dintre detinuți au devenit schizo-
frenici. Această situație se repeta în fiecare zi, de
dimineață până seară. Personal am observat, cum
susuruiți, în zori dimineții, veneau din interioara
Penitenciarului, cu cravasa în uclă, foarte satis-
fați de faptul că au reușit să aplice cit mai multe
pedepse corporale. -

Pentru a ilustra și mai bine acest lucru, vreau
să redau, un singur aspect, dintre multele care s-au
petrecut:

Într-una din zile mă aflam în biroul lt. col.
HORONETE N. unde discutăm unele probleme de ser-
viciu. La un moment dat intra în birou lt. dnm.
TRESOR, care este întrebat de HORONETE:

- Ei! Ce-ai făcut Dumitrescu!

- Nu vedeți! (și Dumitrescu arată lui Horonete
o cravasa ruptă) i-am lăsat cu burta la pământ și
e-am bătut până mi s-a rupt cravasa. Trebuie să
dau ordin să mi se facă altă nouă. Fiind feliicitat
de Horonete pentru ceace a făcut, Dumitrescu ra-
dia de bucurie că și când făcuse un act de eroare.

Tot în aceeași sedință respectivă, fostul coman-
dant al unității Horonete N. a dat ordin locuitorilor
său cu probleme de spate - CPT. LUCĂ. - să nu mai dea
nici un gram de carne la norma de hrană a detinutilor,
întrucât acesta este ordinul lui întruștă, lucru care de-
altfel s-a și împlinit. Într-o altă ocazie, după o
perioadă de timp, s-a ajuns ca obună parte din
detinuți să aibă diverse distrofii și suferințe de suflare.
fiind necesar a se lua măsuri de îngrijire lor în
diferite spitale din țară.

De asemenea, pe perioada de recultură a stăpânii,
detinuți erau cazați pe diferite buncuri. Pe lângă bă-
tala care se aplica acestor detinuți, mai erau izolați
în așa zisul "pușcă cu lăstun", unde era un frig groaznic.

Toate acestea au culminat as urmare unui deținut (cu mai puțin cum se numește) în urma unei pedepse corporale aplicate de către MR. DUMITRESCU.

Cum s-a petrecut acest lucru :

Într-o zi, în vara anului 1968, sunt surprins de către marșalul BUSUIOC TRAIAN - locuitor în mușca cultural-educativă - că MR. DUMITRESCU (pe atunci capitan) a omorât un deținut în câmpul răi. În urmărirea de față a i se va face autopsia de către medicul legist și procuror. Marginal personal la infirmeria unității, am constatat că întrade-văr deținutul respectiv era mort și că necropsia i s-a făcut din cauza bătaii, deoarece pe întreg corpul se vedeau urmele loviturilor de cravată și înțepături coagulate sub piele. - Văzînd acest lucru, am mers la comandantul unității și i-am spus că am întreprins misiunea mea pentru înțelegerea deținutului, prin urmare se vor face formule legale de către medicul legist și procuror. Aceasta intervine la șocat foarte mult pe comandant. Am raportat această situație Tor. LT. COL. LUCIA ILIE - pe atunci locuitor al Reg. de Securitate Dobrogea, care a luat măsuri și a trimis la fața locului procurorul și medicul legist.

Pînă la venirea acestor organe, am chemat la biroul meu pe MR. DUMITRESCU, care fiind interbat asupra celor de mai sus, a recunoscut că întrade-văr el l-a omorât pe deținut, că de acum încolo stătea situația lui de pînă de organele noastre și să-l ajutăm în această problemă deoarece îi păruie familia pe dureri. De față cînd acesta s-a recunoscut dină, se va afla și Tor. Cpt. MILITARU DUMITRESCU, fost locuitor de Securitate la Raut. Cluj.

În verificările efectuate de către mine personal, a rezultat că deținutul respectiv, i s-a aplicat peste 300 lovituri cu cravată (numai cel care putut scăpa de către unele cadie și deținut), că în timp ce i se aplicau loviturile, am văzut că el urla cu apă, că toată această secară s-a petrecut în fața celorlalți deținuți din penitenciar, care li s-a dat rodul și au strigat. În aceasta în scop educativ. Faptul că marșalul a înțeles din cauza bătaii a confirmat-o și medicul legist, care a făcut autopsia. -

Supra o perioadă de cîteva luni, a
venit la Punct. Chişia Veche, H.R. LEONARU, de la
Cabinetul Ministerului, pentru a face unele verifi-
cări în cauza respectivă. - Cu toate că publicita-
tutul mai aflam în unitate, în momentul cînd
a luat legătura cu mine pentru a mă întreba
despre cazul respectiv. Nici acum nu cunosc
rezultatul verificărilor efectuate de către acesta
şi nici cum s-a soluţionat cauza respectivă.

Deţinutul respectiv era un element tinăr,
de profesie muncitor, avea o condamnare mică, din
care mai avea de executat 2 luni 2 luni de executat.
S-a motivat că acesta a fost bătut, pentru faptul
că ar fi încercat să evadeze, aspect ce este cu-
tutul ireal. Chiar aşa fiind, legile statului
nostru incriminează infracţiunea de evadare în a-
pedepsită cu maximum 6 luni L.C. Nici decum cu
insartea.

Dog să fiu surprins, că în acest raport
nu am putut vedea cu exactitate unele aspecte,
aceasta pentru faptul că nu le văzîm în surse,
decît de altcînd apăsare 10 ani de zile.

Pentru documentare se pot lua relaţii
de la for. Of. H. CITARIU SCHIRBU, în prezent
of. C.I. la Inspectoratul Judeţean de H. şi I. a
Tulcea, precum şi de la of. Of. H. şi I. a
Tulcea, precum şi de la of. Of. H. şi I. a
Tulcea, care au lucrat în această perioadă la Punct. Chişia
Veche.

1
De acord
Cal Julean

Of. Schirbu

18.05.68

Pentru ca verificările
să se poată realiza
cu precizie, se cere
de of. H. şi I. a
Tulcea, precum şi
de of. Of. H. şi I. a
Tulcea, care au lucrat
în această perioadă
la Punct. Chişia
Veche.

171
CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

STRICT SECRET

Exempl.nr. 1

25 mai 1968

*se vede de legătură
în imaginea de tot ce*
NOTA - RAPORT

Numitul STOENESCU SANDU din București str. Sf. Constantin nr. 18 A, a solicitat printr-o scrisoare să fie primit în audiență la tov. Președinte al Consiliului Securității Statului.

În baza ordinului rezolutiv al tov. Președinte al Consiliului Securității Statului, am invitat în ziua de 20. V. 1968 pe STOENESCU SANDU pentru a discuta cu el și a relata că:

În anul 1964, a cunoscut prin intermediul lui TEPENEAG DUMITRU din București, pe numitul TARIC AL HITI, student, cetățean irakian, cu care aranjase să-l ajute să deschidă o agenție de afaceri între țara noastră și Irak cu sediul în București. Cum studentul irakian nu dispunea de capital, numitul STOENESCU SANDU, având ceva bani proveniți din vânzarea unor lucruri personale, s-a oferit să-l împrumute în schimbul asigurării date că va fi angajat ca funcționar al Agenției ce urma să o înființeze TARIC AL HITI.

Pentru sumele de bani împrumutate lui TARIC AL HITI, STOENESCU SANDU a relatat că primea drept "garanție" diferite bijuterii din metale prețioase și obiecte de îmbrăcăminte pe care apoi le vindea pentru a-și redobândi - strict-valoros împrumuturilor acordate cetățeanului irakian.

Relațiile lui STOENESCU SANDU cu studentul irakian TARIC AL HITI bazate pe sistemul sfăcerilor descrise mai

.. / ..

172

sus, au continuat pînă la 11 decembrie 1965 cînd STOILNESCU SANDU a fost arestat de organele securității statului sub acuzația de uneltire prin agitație și complicitate la speculă cu metale prețioase, infracțiuni prevăzute și pedepsite de art. 209 pct.2 lit.a și art.268/ 28 lit.a. al.2 C.P.

Cu prilejul judecării procesului lui STOILNESCU SANDU instanța a înlăturat acuzația de "uneltire prin agitație" deoarece nu a putut fi probată și a reținut în sarcina lui infracțiunea de "complicitate la speculă cu metale prețioase, condamîndu-l la 4 ani închisoare corecțională și confiscarea totală a averii (una cameră de locuit situată în str. Dr. Herescu nr.4, București și bunurile mobiliare ce s-au găsit în aceasta).

În ianuarie 1968 a fost pus în libertate și s-a stabilit cu domiciliul în București la adresa indicată mai sus și continuă să primească o pensie de 750 lei lunar.

În final, STOILNESCU SANDU a motivat audiența la tov. Președinte al Consiliului Securității Statului cu dorința de a-i solicita ajutorul în obținerea camerei de locuit din care a fost scos la data condamnării, oferind în schimb "colaborarea" sa cu organele securității statului.

De asemenea a solicitat insistent să fie primit în audiență la tov. Președinte al Cons. Securității Statului deoarece dorește a-i relatea numai dinului unele probleme referitoare la numitul LAURENTIU NITESCU din București, pe care organele securității statului vor să-l atragă la colaborare.

Deși am insistat să-mi relateze și despre LAURENTIU NITESCU probleme sau fapte pe care dorește să le sesizeze tov. Președinte al Consiliului Securității Statului STOILNESCU, a refuzat spunînd că va accepta aceste numai după ce va fi informat din nou tov. Președinte despre dorința de a-l primi să discute personal și decă din lipsă de timp totuși nu va fi posibil, să primesc deslegare în mod expres.

+
+ +

Din studiul dosarului de anchetă nr.55.662 existent în arhiva organelor securității statului, care privește printre alții și pe STOILNESCU SANDU nu rezultă că între acesta și irakianul TARIO AL HITI au existat discuții sau înțelegere în sensul deschiderii vreunei agenții de afaceri la București în care scop au intrat în relații.

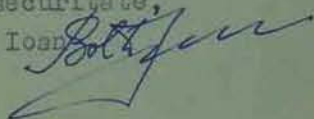
În schimb se confirmă cele relatate de STOILNESCU SANDU cu privire la faptul că împreună cu un grup de afaceriști - speculanți cu bijuterii, din care unele au fost scoase din țară, a fost arestat, judecat și condamnat.

STOILNESCU SANDU, s-a născut la Botoșani, la 11 septembrie 1897, este fiul lui Max și Victoria,. De profesie este funcționar, și a lucrat timp de peste 35 de ani la diferite societăți de afaceri ce au existat în trecut în țara noastră, funcționând și ca reprezentant al acestora, peste 15 ani în mai multe țări din Europa ca : Germania, Franța, Italia, Elveția etc. Cunoaște limbile franceză și germană.

Față de cele raportate, rog dispuneți.

Maior de securitate,

Both Ioan



2 ex.

B.I/C,F.

174

Tovarășul Președinte a
ordonat ca lucrarea să fie pre-
zentată tov. G-ral mr. Răduică
., pentru a o repartiza gru-
pei care se ocupă de aceste
probleme.

Depă ⁰⁰⁰⁰⁰ auditul, urmându-
se în ⁰⁰⁰⁰⁰ însoțit la cabinet
- Lăzarușan

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
Oficiul pentru primirea, evidența
și urmărirea rezolv. reclamațiilor,
sesiz. și propunerilor cetățenilor.

- 8726 -
C. S. S.
Cabinet președinte
Nr. 1325 / 11.05.

645.244.- STOENESCU SANDU din București, solicită să
fie primit în audiență pentru a expune unele date în problema
Nițescu.-

Verbal a relatat că acest caz este cunoscut de tov.
președinte al Consiliului Securității Statului.

Tov. Both
Chemat: la
discuție cu el
6 mai 1968

Seris în 2 ex.
redact.-Colțea Gh.
dactilo.-M.E.

645244 6. V. 1968

26

S.S.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Oficiul pentru primirea, evidența
urmăririi și eliberarea
certificatelor de cetățenie.

Nr. 5/86.591

Anul 1968 luna 04 ziua 25

176

Toparase Presedinte

Subsemnatul Stoicescu Sandu

cu domiciliu în str. Sf. Constantin 18 A Et. I

Telef. 542354, cu ocazia vă rog a-mi aproba
o audiență la Dr. având a discuta personal
cu Dr. în problema Vitezei

Leptam pentru Pace

Stoicescu

28 mai 1968

STRICT SECRET

Exemplar nr. 1

NOTA - RAPORT

=====

- privind situația numitului
ICHIM GHEORGHE

În baza ordinului primit, am verificat împrejurările în care a fost trecut în rezervă din cadrele securității statului, maiorul ICHIM GHEORGHE. Din documentele de anchetă studiate, cât și din discuțiile purtate cu unii tovarăși care au făcut parte din colectivul care a controlat activitatea de partid din instituția unde cel în cauză a lucrat, sau care au fost șefi nemijlociți ai lui ICHIM GHEORGHE, au rezultat următoarele :

ICHIM GHEORGHE s-a născut la 8 aprilie 1928 în Moreni, județul Prahova.-Este membru de partid din anul 1958 , de profesie inginer mecanic.-

În anul 1955 a fost încadrat în M.A.I. cu gradul de opt. și repartizat la Direcția securității Capitalei. În mai 1958 a fost mutat la Direcția generală de informații externe.-

În noiembrie 1961 a fost trimis - acoperit - în muncă la Comitetul de stat pentru tehnica nouă (unde a primit o funcție superioară de conducere) la propunerea Direcției generale de informații externe și pe baza aprobării date la 4.03.1961 de ministrul afacerilor interne.-

Din materialele studiate, nu rezultă dacă a existat aprobarea organelor de partid privind numirea lui ICHIM GHEORGHE la Comitetul pentru tehnica nouă;- Nu rezultă dacă în prealabil s-a făcut o cunoaștere temeinică a ofițerului.

Nu rezultă dacă a fost controlat în muncă la C.T.N. de către cei în drept, ci doar că s-au luat măsuri T.O. începând din luna aprilie 1961 și pînă în luna iunie același an - din ordinul col.PATESAN ION fost șef al Dir. personal.

.//..

178

Din discuțiile purtate cu tovarășii : general PACEPA MIHAI, col.MARCU GHEORGHE, col.rez.SINCELEANU ILIE, foști șefi ai lui ICHIM GH. în perioada 1961 - 1963, cît acesta a lucrat acoperit la C.T.N., a rezultat că era apreciat ca un ofițer capabil, bine pregătit din punct de vedere profesional, (și ca ofițer de securitate și ca tehnician) descurcăreț și cu spirit de sesizare. Aprecierea generală a celor care l-au cunoscut și au muncit cu ICHIM GH. în perioada sus-menționată, este aceea că a depus interes pentru îndeplinirea sarcinilor profesionale, în care sens a obținut și rezultate bune.-

De asemenea, tovarășii menționați mai sus, au arătat însă că în perioada cît ICHIM GH. a lucrat la C.T.N. a avut și unele lipsuri în muncă, abateri și că a dovedit chiar unele trăsături negative în caracterul său.-Astfel, este apreciat ca un om îngîmfat și palavragiu. A contribuit în oarecare măsură la creierea unei atmosfere de birfă și necolaborare în C.T.N. La aceasta s-a adăugat unele tendințe de carierism, ICHIM GH. vizînd ocuparea la C.T.N. a unor funcții mai înalte în conducerea acelei instituții.- De aici și desconsiderarea foștilor tovarăși de muncă, cît și a celorlalți salariați de la C.T.N. pe care ICHIM GH. îi eticheta cu foarte multă ușurință.-

Asupra acestor aspecte negative din activitatea și chiar din viața personală a lui ICHIM GH. i s-a atras atenția de mai multe ori de către șefii săi de la securitate, cît și de la C.T.N., însă el nu a luat măsuri hotărîte de a le lichida.-

În anul 1963, ca urmare a sarcinei primite din partea vicepreședinților Consiliului de Miniștri, ALEXANDRU DRAGHICI și tov. GASTON MARIN, Comitetul de partid din cadrul Secretariatului general al Consiliului de Miniștri a analizat, pe baza unui control efectuat în perioada 27.02. - 22.03.1963, modul în care își duc activitatea membrii de partid de la Comitetul pentru tehnica nouă.

Sintetizînd deficiențele rezultate din control, care apoi au făcut obiectul analizei, în principal acestea au constatat în :

- ineficiența activității Comitetului pentru tehnica nouă în îndrumarea, coordonarea și controlul privind introducerea și extinderea tehnicii noi;

- centralizarea excesivă a conducerii muncii de către președinte și vicepreședinți ;

- nevalorificarea cu eficiență a materialelor obținute prin participarea la diferite expoziții și congrese tehnico - științifice internaționale ;

- crearea unor compartimente inutile în cadrul C.T.N. ;

- încadrarea unor compartimente ale C.T.N. cu specialiști necorespunzători profesional și politic ;

- lipsa muncii colective în cadrul conducerii C.T.N.;

- existența unei atmosfere de neîncredere, suspiciune, bîrfă, intrigă, formarea de grupuri " ostile " îndeosebi în cadrul colectivului de conducere al C.T.N.

Printre principalii vinovați de existența lipsurilor de mai sus, menționați în raportul colectivului de control, este și ICHIM GH.

În raportul întocmit de colectivul care a controlat activitatea de partid la C.T.N., despre maiorul ICHIM GH. se arată următoarele :

"Rolul principal în crearea unei situații profund nesănătoase revine tovarășului ICHIM GH. Cumulînd atribuții de mare răspundere - membru în C.T.N., responsabil cu probleme de cadre și speciale, secretar și ulterior locțiitor de secretar al bir. org. de bază - și fiind ros de ambiții personale, a folosit în toată activitatea sa o gamă întreagă de metode nepartinice pentru atingerea scopului urmărit. Astfel, el a contribuit direct la întreținerea și adîncirea disensiunilor ivite în cadrul conducerii, profitînd de toate ocaziile pentru a învrăjbi președintele, vicepreședinții și membrii din comitet între ei, căutînd totodată să-i compromită pe aceștia față de salariați.

Ca secretar al bir.org. de bază, a calomniat și discreditat pe fiecare din conducătorii C.T.N. față de întregul birou, iar în alte ocazii față de diferiți lucrători

din comitet a procedat în același mod.-

În scopul de a intimida conducerea și lucrătorii din C.T.M., precum și pentru a se sustrage controlului președintelui, a întregului colectiv de conducere și a organizației de partid, a căutat prin toate mijloacele să arate că are sarcini speciale, iar în unele situații a afirmat chiar că face parte din cadrele M.A.I., ajungându-se astfel în situația ca toți salariații să aibă această convingere.-

Tot în acest scop a făcut uz în toate ocaziile de nume ale tovarășilor din conducerea de partid și de stat, lăsând să se înțeleagă că are " relații mari " și că de fapt el este adevăratul conducător al C.T.N.

Chiar când a lipsit din instituție fiind bolnav sau în concediu, problemele organizatorice și de cadre nu erau rezolvate de tov. NADASAN STEFAN, decît în conformitate cu indicațiile tov. ICHIM GH.

De menționat că sub motivul chemărilor dese la C.C. al P.C.R. și la tovarășii din conducere, el nu a participat la majoritatea ședințelor de comitet, unde se discutau probleme tehnice. Deși majoritatea tovarășilor din colectivul de conducere au atras atenția tov. NADASAN STEFAN, în diferite forme, asupra manifestărilor negative ale tov. ICHIM GH., acesta a lăsat să se înțeleagă că este bine să nu se amestece în problemele tov. ICHIM întrucît acesta are sarcini speciale.-

Față de acei salariați care au încercat să-i aducă unele critici sau față de acei care i-a bănuir că ar fi informat organele de partid și de stat despre activitatea sa negativă, tov. ICHIM GH. a întrebuintat metode de șantaj, folosind, fie unele elemente negative din dosarele acestora, sau alte aspecte negative din trecutul lor. Elocvent în ceea ce privește metodele folosite sînt de exemplu următoarele :

Bănuind că tov. HOLBAN IOSIF și VINEA EUGEN ar fi informat organele de partid și de stat de unele lipsuri ale sale, a căutat pe de o parte să creieze între aceștia

./../.

disensiuni, iar pe de altă parte săi intimideze pe fiecare în parte. În acest scop, l-a chemat pe tov.VINEA EUGEN și i-a spus că tov. HOLBAN IOSIF a dat o referință compromițătoare despre el și pe care a promis că nu o va utiliza.

După câteva zile a procedat în mod similar și cu HOLBAN IOSIF, de data aceasta afirmând că tov.VINEA EUGEN ar fi dat o asemenea referință despre el.

După ce colectivul Comitetului de partid a încheiat discuțiile cu lucrătorii din C.T.N., a chemat-o la el pe tov. MOGOS ELLA, cerându-i-se să se prezinte în fața colectivului pentru a arăta netemeinicia lipsurilor ce i-au fost arătate și indicându-i modul în care să prezinte problemele în apărarea sa.-

Totodată, a apreciat că membrii de partid cu care colectivul de control a stat de vorbă, sînt niște lichele, iar din colectivul Comitetului de partid, cu excepția a 2 tovarăși, ceilalți sînt niște lepădături. În același timp i-a cerut tov. MOGOS ELLA să-i faciliteze legătura cu soțul ei, care lucrează la Comisia controlului de partid, pentru a arăta că comisia în mod tendențios îi aduce o serie de invinuri. La refuzul tovarăsei MOGOS ELLA de ai face cele cerute, a insinuat că aceasta i-ar fi spus anumite lucruri intime care pînă acum nu le-a divulgat și că este bine să se gîndească.

De asemenea, i-a spus că după ce colectivul de partid va termina " ancheta " el va prelua conducerea C.T.N. pentru că tov. NADASAN STEFAN nu a fost și nu este în stare să conducă și atunci va lua " măciuca în mînă " și va lua măsuri împotriva elementelor necorespunzătoare, a stîrpirilor și mincinoșilor..... "

În final colectivul care a controlat activitatea membrilor de partid de la C.T.N., a propus ca măsuri organizatorice des-tituirea din funcții a principalilor vinovați și punerea celor care erau membrii de partid în discuția adunării generale a org. de bază.-

Din materialele studiate, nu rezultă cum au fost finalizate măsurile organizatorice propuse de colectivul de control

sau dacă au fost luate și altele, cu excepția celor care s-au referit la ICHIM GH. pentru care s-a făcut propunerea de a fi destituit din funcția de membru în comitet, punerea în discuția org. de partid și trimiterea la munca de jos.-

La 25.03.1963, tov. colonel LUCHIAN EUGEN - șeful secției M.A.I. de la Consiliul de Miniștri, "a redactat un raport cu faptele ce i se imputau lui ICHIM GH. Pe acest raport au fost puse următoarele rezoluții :

1.-A tov. G-1 locot. DOICARU : "Tov. MARCU + S.cadre. Să fie anchetat și faceți propuneri pentru tov.vicepreședinte cu măsuri de sancționare ".

2.-A lui DRAGHICI ALEXANDRU : "Să fie scos ".

La 17 aprilie 1963, Direcția generală de informații externe a întocmit o notă - raport privind abaterile lui ICHIM GH. în care propunea să fie retrogradat din funcția de șef de birou (pe linie de securitate) la funcția de locțiitor șef de birou operativ, pedepsit cu 10 zile arest la garnizoană și pus la dispoziția Direcției cadre.-

Se recomanda organizației de bază să discute comportarea și atitudinea ofițerului.

Cu propunerile de mai sus a fost de acord și ALEXANDRU DRAGHICI, în care sens a pus și rezoluția pe sus-menționata notă-raport.

După retragerea lui ICHIM GH. de la C.T.N., s-au verificat și clarificat și alte probleme care erau semnalate în legătură cu comportarea și anturajul sus-numitului. Astfel, s-a stabilit că ofițerul își formase un anturaj cu diferite femei imorale, folosea expresii triviale în acel anturaj, expresii jignitoare la adresa unor activiști ai Comitetului orășenesc de partid București.

Față de aceste lipsuri și abateri grave din comportarea sa, maiorul ICHIM GH. a adoptat o poziție de negare, nerecunoscându-și faptele ce s-au verificat cu probe incontestabile (T.O.). Dealtfel, și în viața familiară a avut o atitudine necorespunzătoare, divorțând în cele din urmă de soția sa, deși avea 2 copii. S-a recăsătorit imediat cu o doctoriță, ca numai după 2 luni să

revină la fosta soție.

Pentru faptul că s-a dovedit a fi un om neserios, palavragiu și intrigant, nesincer față de propriile lui fapte, ICHIM GH. a fost pus în discuția adunării generale a organizației de partid - încă înainte de a fi scos din M.A.I. și sancționat cu "Vot de blam cu avertisment".

În final, ICHIM GH. a fost scos din M.A.I. și trecut în rezervă cu gradul de maior la 31.05.1963.

După ce i s-a adus la cunoștință trecerea în rezervă, maiorul ICHIM GH. a făcut la data de 27.05.1963 un raport în care a arătat că :

"....sînt vinovat și am arătat în adunarea generală a org. de partid că regret și că consider că sancțiunile primite sînt binemeritate....."

La data de 5 iunie 1963, s-a întocmit un referat, despre cazul ICHIM GH., care a fost înaintat lui GHEORGHIU-DEJ și după ce a făcut unele sublinieri pe el, a fost restituit organelor M.A.I. care l-au clasat la dosarul ofițerului.-

La elucidarea situației de la Comitetul pentru tehnica nouă a participat nemijlocit și tov. FLORIAN DANALACHE, care din indicația conducerii, (nu rezultă cine anume) a dizolvat organizația de partid, precum și C.T.N.

x x
x

Recent, cu prilejul discuțiilor purtate cu tovarășii: G-1 locot.DOICARU NICOLAE, G-1 maior PACEPA MIHAI, col.LUCHIAN EUGEN, cît și cu ICHIM GH. au relatat că în contestul analizării faptelor petrecute la Comitetul pentru tehnica nouă, este important a fi reținut și următorul aspect :

În timp ce lucra la Comitetul pentru tehnica nouă, ICHIM GH. a avut o discuție personală cu fostul președinte NADASAN STEFAN, care i-a spus printre altele : "GHEORGHIU-DEJ are relații intime cu fiica sa ". Discuția a avut loc în biroul lui NADASAN STEFAN și după ce acesta participase la o recepție cu ocazia unei aniversări la care a vorbit GHEORGHIU-DEJ povestind unele momente din viața sa.-

././.

Despre această problemă, ICHIM GHEORGHE a informat scris pe tov. G-1 locot.DOICARU NICOLAE, care la rîndul dînsului a raportat și prezentat nota lui ALEXANDRU DRAGHICI. Mai departe nu s-a putut stabili unde a ajuns și ce s-a făcut cu nota respectivă.

Se prezintă la Comitetul de control și se raportează

Cu toate ca nu s-a putut stabili cu certitudine dacă între apariția notei cu conținutul mai sus-menționat și " declanșarea " controlului la C.T.N. cu tot șirul de măsuri ce ia urmat, a existat vreo legătură, reține însă atenția faptul că după ce ICHIM GH. a fost retras de la Comitetul pentru tehnica nouă, tov. FLORIAN DANALACHE a invitat la dînsul - la Comitetul Orășenesc de Partid București - pe tovarășii : G-1 locot. DOICARU NICOLAE, G-1 maior PACEPA MIHAI, col.LUCHIAN EUGEN și GEICA CONSTANTIN și i-a avertizat, făcîndu-i răspunzători cu calitatea de membru al partidului, în situația cînd " derbedeul " (expresia tov. DANALACHE) de ICHIM continuă să se plimbe " liber " fără a fi tras la răspundere cu toată hotărîrea, pentru faptele comise.

Mai mult, ICHIM GH. a relatat recent că atunci cînd s-a ținut ședința în care s-a prezentat rezultatul controlului și în final a fost dizolvată org. de partid de la C.T.N. el a cerut să i se dea cuvîntul pentru a-și expune punctul de vedere în legătură cu faptele ce i-au fost imputate. Tov.FLORIAN DANALACHE - care conducea ședința respectivă - nu numai că nu i-a dat cuvîntul dar l-a apostrofat pe ICHIM GH., făcîndu-l " derbedeu și ticălos " invitîndu-l să stea jos .

Cu prilejul dizolvării org. de partid de la C.T.N.(iunie 1963) ICHIM GHEORGHE a relatat că a fost exclus din partid pentru comportare nepartinică, intimidarea subalternilor, bîrfă, intrigă și trimis la Ministerul Chimiei de unde provenise în M.A.I.

După mai bine de 1 an, adică la 23 decembrie 1964, în adunarea generală a organizației de partid de la Uzina "Getica" (M.Ch.) i s-a confirmat lui ICHIM GH. excluderea din partid ca fiind un element " de-a dreptul dușmănos ".

La 12 octombrie 1965, ICHIM GH. a fost invitat la Colegiul de partid al Comitetului Orășenesc București, unde i s-a adus la cunoștință că s-a revenit asupra sancțiunei ce i-a fost dată și a fost reîncadrat în partid cu toate drepturile avute și fără nici o sancțiune. .//..

Apoi a fost trimis la Comitetul raional de partid "1 Mai" (în raza căruia se găsea întreprinderea unde lucra) pentru aș ridica carnetul de partid.

Atît la Colegiul de partid al Comitetului Orășenesc București, cît și la Raionul "1 Mai", ICHIM GHEORGHE a relatat că a cerut explicații asupra motivelor pentru care a fost exclus din partid, cît și asupra motivelor pentru care s-a revenit asupra sancțiunii, la care i s-a răspuns că să meargă să-și vadă de treabă și să fie mulțumit că i s-a rezolvat situația de partid.-

x x
x

În prezent, maiorul în rez. ICHIM GH. lucrează în calitate de inginer șef la " Cooperativa Metalica " din București, strada Academiei și este mulțumit de salariul ce-l primește și condițiile în care muncește. În discuția purtată cu el, a insistat totuși asupra posibilității, ca în urma analizei situației sale să fie rechemat în cadrele securității statului, de care se simte atașat. De asemenea a relatat că "peripețiile" prin care a trecut în timpul de cînd a fost scos, i-au zdruncinat mult sănătatea și în prezent este suferind de diabet.

În concluzie, analizînd împrejurările și cauzele care au dus la trecerea în rezervă a maiorului ICHIM GH., reținîndu-se și partea de contribuție la neregulile ce-au existat la fostul Comitet pentru tehnica nouă, cît și lipsurile din propria-i comportare, apreciem că măsura luată atunci împotriva lui a fost prea aspră - avînd în vedere îndeosebi excluderea sa din partid.

Ținînd cont însă de faptul că în prezent maiorul în rez. ICHIM GH. este bolnav de diabet, că are vîrsta de 40 de ani și că au trecut 5 ani de cînd a fost scos din cadrele securității, considerăm că nu este cazul să mai fie reactivat.-

Propunem însă, dacă se apreciază ca oportun, ca ICHIM GH. să fie invitat la conducerea C.S.S. unde să i se aducă la cunoștință măsura ce se va hotărî.

Față de cele raportate, rugăm dispuneți.

Locot. col. de securitate

SIMIONESCU AUREL

Sim. C. M...

Maior de securitate

BOTH IOAN

BOTH IOAN

N O T A
..=..=..=..=..=.

privind cazul de la Comitetul pentru Tehnica Nouă.

1. Ancheta a fost efectuată de un colectiv de la Secretariatul general al Consiliului de Miniștri format din COCEV ILIE, LUCHIAN EUGEN, ARSENE STEFAN, BUZIAN TOMA.

2. Privește în principal pe tovarășii :

- Nădășen Stefan
- Popa Gherasim
- Ichim Gheorghe
- Ivencenco Alexandru
- Holban Iosif
- Vines Eugen
- Dumitru Tase
- Merins Gheorghe
- Deceanu Gheorghe
- Cottler Adolf

3. La elucidarea cazului, a participat nemijlocit tovarășul FLORIAN DANALACHE care din indicația conducerei (nu rezultă cine anume) a dizolvat organizația de partid de la C.T.N. precum și Comitetul pentru Tehnica Nouă.

4. Din studierea dosarului de anchetă și a dosarului personal al tov. ICHIM GHEORGHE fost ofițer de securitate, documente ce se găsesc în arhiva Direcției generale de informații externe, rezultă următoarele probleme mai principale :

- În cadrul Comitetului pentru Tehnica Nouă, au fost grave încălcări ale normelor de muncă, în activitatea de selecționare și promovare a cadrelor, a existat o atmosferă de suspiciuni, neîncredere și mahalagism între cadrele cu funcții de răspundere etc.

- Autorul principal , elementul intrigant, cel care a timoret și învrășbit a fost Mr. ICHIM GHEORGHE - ofițer în cadrul Direcției de informații externe care îndeplinea funcția de (acoperire) vicepreședinte al Comitetului pentru Tehnica Nouă. Imoral, mincinos, intrigant și abuziv, el s-a desconspirat în mod voit pentru a intimida persoanele cu un caracter slab, folosind în activitatea sa metode nepartinice . Ofițerul a fost pedepsit disciplinar și trecut în rezervă fiind tras la răspundere și pe linie de partid.

- Nu rezultă din materiale cum s-a ajuns la dizolvarea organizației de partid și la desființarea Comitetului pentru Tehnica Nouă.

Din relatările verbale ale tovarășului GEICA CONSTANTIN, care a participat la aceste adunări, rezultă că a fost o situație foarte grea, apăsătoare, cu plinse- te când membrii de partid au fost puși să predea carnetele de partid ca urmare a dizolvării organizației.

5. Din studiul dosarului personal de ofițer al lui ICHIM GHEORGHE, rezultă că acesta a fost numit în Comitetul pentru Tehnica Nouă la propunerea Direcției de informații externe și pe baza aprobării date la 4.03.1961 de ministrul afacerilor interne.

- nu rezultă dacă a existat aprobarea organelor de partid în acest sens ;
- nu s-a făcut o cunoaștere temeinică a ofițerului ;
- nu a fost controlat în muncă de către cei în drept , ci s-au luat măsuri T.O. din ordinul Direcției personal, iar când a comis un șir de abateri și ilegalități, s-au pus toate faptele deodată în față.

..oOo..

- 1 -
Nota

129

Subsemnatul Ichim Gheorghe, domiciliat în Str. Dr. Gheorghele N. 10 I. m., maior în rezervă, fost lucrător în UM 012313. Pînă în anul 1963. În fine, raportează:

① În anul 1962 în timp ce lucram la "Comitetul pt. Tehnica Nouă" din Str. M. Jorga, ca lucrător ocupat al UM 012313, în urma funcției de membru în comitet, responsabil al secretariatului tehnic, am primit o delegație a firmei I.C.I. (Imperial Chemical Industry) Anglia care vizita țara în probleme de afaceri cu Mich.

Supra dispuși oficiali, am fost însoțit de un număr din delegație, printre altele loca în Comitetul pentru Tehnică Nouă mai luase în viză VINEA EUGEN.

Știind că aceasta a fost în Anglia la expoziție cu puțin timp înainte, am căutat să aflăm date privind relațiile

diute ei, mai ales că englezul era
chimist iar VINEA EUGEN, textelist.

Mi s-a spus că l-a întâlnit la
expoziția din Anglia.

Au existat întâlniri cu Vinea Eugen
și au raportat serviciului V. Nr. 0128/1

În același domeniu au fost interbat
despre familia lui Vinea Eugen raportat
de MARIA VINEA pe atunci sefa de cabi-
net la Consiliul de Miniștri. cabinetul
însu Vicepreședinte Alexandru Iorgulescu.

În câte une amintete în scris
primitoare la MARIA VINEA a fost deci
mai luase la Cons. de Miniștri la
cabinetul însu Vicepreședinte Iorgulescu.

Considerând că problema este din
comun am raportat scris imediat
serviciului, Însu Col. Suceleanu legatură
noastră în centrul.

Conform ordinului primit am făcut
verificări și am stabilit că D. T. de înle-
date ca Vinea Eugen a spus ca

o legătură a unui serviciu de spionaj englez. Acum l-am raportat prin nota serviciului și am primit ordin să nu mă mai ocup deoarece cazul a fost prelucrat.

Nu mult după aceasta am fost chemat la Cons. de Miniștri la Tot Mr. . . la Cabinetul Tot. Vice Președinte Droghe care mă cunoștea și mi-a spus că a primit rezoluție cu Vineu Eugen și Maria (colpa sa de hiron) și mi-a arătat și un raport al S. V. din care rezultă acele și date identificate și de mine și raportate serviciului de care opoziționam.

După aceasta Maria Vineu a fost înțelesă tot în cadrul Cons. de Miniștri la Comitetul pentru Protecție. Nu cunoșc pe ce contabază.

②. În timp ce lucram la C.T.N. asupra
Prezidenției Comitetului NADASAN
STEFAN, într-o discuție personală
după mi-a spus următoarele:

"Gheorghiu Dej are relații intime
(prieten) cu fiica sa".

După câte mi-am amintit era vorba
în biroul său, după o recepție la
care participase și președintele,
cu ocazia unei aniversări și la care
a vorbit gh. Dej povestind unele
momente din viața sa. Comunistu-
le mi-a vorbit și despre relațiile cu
fiica sa.

La problema am raportat-o
terminului în care și pot mi se
ca pun discutat-o apoi și cu tov.
general Doican.

Nădășan Stefan, dicea dat, vorbe
f. mult și pare că este f. în inform
în f. multe probleme.

197
Ilin dela Mădărazan că era un tânăr
prieten cu Ion Vice Președinte al
Consiliului de Miniștri gh. Găstou
Maurin, care de fapt l-a adus dela
Târnăvoare unde intră la CSF ca
membru în comitet.

3) Referitor la contactarea
laminoului de tablă groasă
Galati sa poarte:

În anul 1962 în timp ce lucram
la CTM, am primit ordinul să mă
deplasez cu delegația condusă de
Ion. Miniatură întru care va propune
și alege constructorul laminoului
acoperit ca lucrător CTM.

Pentru aceasta am avut în plan de
deplasare cu oase în p. linia feroviară
vii. IS. aprobat chiar de conducerea
În timp ce mă găseam în deplasare
lui delegației făcând parte și Ion
Iscornea Cristian din cadrul serviciului

am constatat intenția categorică a
 Tor Veessler de directorul list. de
 laminare pme. pentru contractarea
 laminorului cu grupul francez.

În timp ce eram cazați într-un
 hotel în Paris, am fost sunat într-o
 noaptea de Tor Veessler C. care m-a
 cheamat să asculț la ușa camerei
 în care locuia Veessler și Mitescu
 delegatul CSP ce pe atunci era
 în divorț și aveau oare de făcut
 bărbat.

În ziua următoare am aflat că
 la grupul unde urma să se angajeze
 lucrarea, funcționa ca dir. adj.

Fratele lui Veessler fost director adj.

În 1952-57 la Uz 23 Argeș pme.

Deși s-a tras concluzia în urma
 vizitării în celelalte firme din Anglia
 în R.F.G. că grupul francez face
 o pună în mare. ~~totuși~~ materialul este

o improvizare de alibi de protecție
totuși în final în raportul prezentat
la înfățișare Sir Weesler a pre-
zentat lucrurile de astăzi
precum părter francezi în final
a contactat lucrurile.

Precizez că în timp ce californian
în RFG. Weesler a informat
delegatul finelor Schlöman și Henning
ca Ichim Gh un este deciat de formă
dele CTH el fiind "spion". Acest
lucru a fost aflat de Scomer Cr.
dele unul din colaboratorii săi.

Văzând cum s-au prezentat consta-
tanțele delegației în raportul întocmit
am semnat precizând cu observații.

În disp. for. Sineleone S.O.U. am
fost obligat să anulez semnatura
"cu observațiile din anexă" pe motiv
că raportul meu îl al în Scomer Cr.

va merge la conducere și p-or
putea crea dezvoltări.

Valzind că totuși lucrurile
se precipită am făcut o nouă
notă la S. VII în care am arătat
că elemente în studiu din Franța
putea avea lângă Prof Roger Hardie
și Prof Ing Barthalon mi-a confiat
ca grupul francez nu a făcut
niciun laminor, nici esențe lor de a
re lansa au spus și ca acum vor
sa-și facă rețineri și să se lăture
pe pe urma statului ~~la~~ român.

Am prelat o. notă la OM 0123/11 din
un o. a spus că este încă din via
a prezint Conducere Comitetului
pt. Tehnic Nouă cu permisiunea de
a dezvoltarea elementele în lucru
și a le abandona.

Asa am si facut si nota mea
 prezentata pe linie oficiala Prof.
 Naidasau It. președintelui CTM.
 a fost transmisă Tot. Prin vicepreședinte
 gh. Apostol care s-a alăturat de CTM.
 și apoi la MICM. unde se găsește
 în astăzi (Cal. Tot. Minister
 Marinescu)

În martie 1963 am fost scut de
 CTM iar în, Iunie 1963 din M.H.
 OM 0123/1 li un comite ce p. a
 unui ultim plat.

În 1968 prin luna Febr. martie
 am fost chemat la MIM. într-o ordine
 cu Tot. Minister Marinescu, pentru
 ca împreună cu foste delegații să
 facem un raport pt Conducerea de
 Partid li să explicăm cum de aici
 acum li am înțeles de la Galati
 un funcționar li pr. no. în p. ro. de

mi s-a pus la dispoziție un material
 întocmit de o comisie de experți
 Westinghouse care informează în esență
 ceea ce lehm în. am spus atât
 în raportul prezentat în 1962 Tor.
 Col Hincelmann ștă, în notele mele
 prezentate atât terru cât și pe
 linie oficială la CTN și Cons. de minist.

Documentele sunt la MAI și MIM.

Într-o mai precisă ca în ~~real~~ timp
 ce eram la CTN și Tor Vicepreședinte
 de Gaston Marin a preluat conducerea
 din partea Consiliului de ministri
 a CTN, mi-a atras atenția în cabi-
 netul Prof. Nădărescu. citez: "De unde
 am a de emisarilor în probleme de
 locomotivă încât să dai și palatului".
 Cine a distorsionat ca eu să nu rog în
 partea CTN și un Adrian Mihail.

un talonarișt - "

Aceste probleme au condus la lucrările de recondiție actuală și la explorarea defectuată a la un număr de tabla groasă de gelat.

- În raportul prezentat OM 0123/11 anul en cit și se men am arătat în a fori de acerșt și unele probleme privind compoștarea conducătorului delegat din 1962 for Ministeru Tuzu - petrecere de în cabareții, intervecția for. Maistru se ful agentii ec din R.T.G. etc.

Concluzia la poziția dată a fost găsirea lipsei ălor pentru unde parțiale une de CTN.

Ilum gh -

me 7. mai 1968.

11.439 29.06.68

*Înșiruirea documentelor
- în fișe școlare*

TOVARASE VICEPRESEDINTE,

Subsemnatul ing. PETRICAN I. MIHAI, domiciliat în
București Str. Londra Nr.3, Sectorul I, revin asupra ce-
rerii mele înregistrată la Dvs. sub Nr.174 din 23 mai 1968,
cu rugămintea de a binevoi să mă primiți în audiență.

Menționez că vreau să vă prezint o serie de pro-
bleme dintre care unele comportă o deosebită urgență.

Tov. Both + Tov. Iuzile
propun ca colectivul
de să analizeze și
acut

București 26.06.68

gl. m. v. v. v.
26.07-68.

Tov.

VICEPRESEDINTE AL CONS. SECURITĂȚII STATULUI
- STOICA -

Pt. Luni ora 12⁰⁰ 201

telefono ferraria = 16.28.03.

14.36.83.

174

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
Of. 111 pentru primirea, evidența
și urmărirea rezolvării reclamațiilor,
sesizărilor și propunerilor cetățenilor
Nr. 646217
Anul 1968 luna V ziua 25

10
P.M.

202

Favoroase Vicepreședinte,
Subsemnatul Petrican Mihai, de profesie
inginer, domiciliat în București Str. Londra Nr. 3,
Sectorul 1, vă rog să-mi acordați o audiență
personală pentru a vă rela.ă câteva aspecte
deosebite de importante.

Președ. că am mai fost trimis de D. în
în perioada când lucrați la CC. al PCR și anume
când am fost trimis la D. de către Tr. Virgil
Trofîș.

Ing. Petrican

20.05.968.

Tekf. 14.36.83 lina
16.28.03. 1A

Pos. Vicepreședinte STOICA
Consiliul Securității Statului -

TOVARASE PRESEDINTE,

Studiind cu deosebită atenție documentele recentei Plene-re a C.C. al P.C.R., am constatat că Partidul nostru, mergind consecvent pe linia Directivelor celui de al IX-lea Congres, este un partid al adevărului și al dreptății.

Ca cetățean al acestei țări și ca un om care a suferit datorită unor abuzuri săvârșite de către unii lucrători din aparatul Securității Statului precum și datorită încălcării flagrante a legilor țării de către unele din organele de judecată, am încercat un sentiment de profundă amărăciune și indignare, dându-mi seama, pentru prima dată, că în ceea ce privește cazul meu, el n-a fost ceva întâmplător, ci acesta se încadrează într-un "sistem" de lucru al unora din lucrătorii organelor de Securitate.

Pentru edificarea Dvs. voi releva numai câteva din abuzurile săvârșite de către organele mai sus arătate, abuzuri care dovedesc, în mod izbitor, ilegalitățile comise și nedreptățile care mi s-au făcut.

Mă numesc PETRICAN MIHAI și sînt fiu de pădurar, crescut și educat de regimul nostru. După moartea tatălui meu - respectiv anul 1952 - mi-a revenit sarcina de a mă ocupa de creșterea și educarea celor șapte frați rămași orfani, fiecare din ei as-tăzi muncind cinstit, potrivit meseriei pe care și-au ales-o, cea mai mare parte din ei, fiind membri de partid. Legit inginer în anul 1950, în specialitatea industrializarea lemnului, am avut succesiv, o serie de munci de răspundere în cadrul unor întreprinderi din fostul Minister al Industriei Lemnului, Hîrtiei și Celulozei, în Centrala acestui Minister, la Secreteriatul General al Consiliului de Miniștri și din anul 1959, în cadrul Ministerului Comerțului Exterior, ca director coordonator la I.S.C.E. Exportlemn iar în prezent lucrez la Întreprinderea IPROFIL București, pendinte de Ministerul Economiei Forestiere. În anul 1952 și în anul 1954-1955, am fost trimis pentru specializare în U.R.S.S. și R.D.G., reușind să-mi completez cunoștințele profesionale pe care am înțeles să le închin, împreună cu toată puterea mea de muncă, cauzei poporului nostru.

TOVARASULUI

PRESEDINTE AL CONSILIULUI SECURITATII STATULUI

Începînd din anul 1956 și pînă în anul 1964, am fost trimis, de nenumărate ori în străinătate, în interes de serviciu, în diverse scopuri și anume: ca delegat la Congresele și Sezioanele F.A.O. - O.N.U., în probleme de lemn, la Congresele Asociației științifice a inginerilor și tehnicienilor, probleme comerciale etc.

Cunosc limbile : franceză, italiană, germană și rusă.

În activitatea mea am făcut numeroase inovații și raționalizări în producție care au adus importante economii țării.

În cei aproape cinci ani cît am condus I.S.C.E. Exportlemn, am desfășurat o activitate fructuoasă, marcată prin încheierea unor operațiuni comerciale externe, deosebit de avantajoase pentru economia națională.

Urmare activității desfășurate pe linie profesională, am fost decorat de două ori cu Medalia Muncii și o dată cu Ordinul Muncii.

În anul 1954 am fost primit în Partid, menținîndu-mi această calitate pînă în anul 1967 cînd, datorită abuzurilor pe care le voi arăta ulterior, mi-am pierdut calitatea de membru de partid.

Cu toate rezultatele pozitive obținute în diversele funcții pe care le-am avut de-a lungul celor peste 17 ani de cînd sînt în cîmpul muncii, rezultate care se reflectă atît în decorațiile primite cît și în aprecierile foștilor mei conducători, totuși începînd din anul 1964, unele din organele Securității, nesocotînd toate acestea, au pornit în mod organizat o campanie împotriva mea, care s-a soldat, în final, cu pierderea a tot ce mi-a fost mai prețios și anume calitatea de membru de partid și în plus distrugerea familiei, distrugerea din punct de vedere material pe toată viața, distrugerea sănătății și privarea de libertate pe o perioadă de șase luni.

Succesiv, etapele acestei campanii neprincipiale, au fost următoarele:

I. Organizarea unei anchete la nivelul Comisiei Controlului de Partid al C.C. al P.C.R. și sancționarea mea pe linia de Partid cu "vot de blam cu avertisment", călcîndu-se în piciora cele mai elementare principii statutare.

Începînd din luna ianuarie 1964 și pînă în luna aprilie a aceluiași an, perioadă în care subsemnatul funcționam ca director coordonator la I.S.C.E. Exportleam, o serie de salariați, din cadrul Întreprinderii și din afara acesteia, au fost chemați de diverse persoane în diverse locuri, respectiv în localul fostului Sfat Popular al Raionului Tudor Vladimirescu, în localul M.A.I., în localul Ministerului Comerțului Exterior și la sediul Comitetului Central al P.C.R.-ului, unde sub diverse amenințări li s-a cerut să dea declarații împotriva mea. Dacă veți considera necesar pot să arăt și numele persoanelor, pe atunci subalternii mei, în fața cărora am fost discreditat și cărora li se impunea să dea declarații, împotriva convingerii lor.

În urma acestei anchete efectuate în condiții nepermise, așa după cum am arătat și care s-a terminat în cursul lunii aprilie 1964, abia la 15 iulie 1964, am fost sancționat pe linie de Partid cu "vot de blam cu avertisment" și concomitent, am fost liberat din funcție. Deoarece nu existau motive temeinice pentru o asemenea sancțiune, punîndu-mi-se în sarcină fapte imaginare care nici măcar nu au fost discutate cu mine în timpul anchetei, sancțiunea nu mi-a fost dată, așa cum era normal și statutar, în Adunarea Generală a Organizației de Bază din care făceam parte și care-mi cunoștea activitatea, ci în cadrul unei ședințe restrînsă la sediul fostului Raion al P.C.R. Tudor Vladimirescu, de către tovarășii care nu m-au cunoscut niciodată. Am arătat în scris și la dosarul meu de Partid trebuie să se găsească, motivarea netemeinicii majorității acuzațiilor care mi s-au adus, fără însă a se ține seama de cele arătate de mine.

Printre faptele care mi se imputau, sînt următoarele:

- ați fi anihilat rolul Organizației de Bază, fără a mi se arăta însă nimic concret, deși niciodată n-am fost criticat în legătură cu această faptă, deosebit de gravă;
- ați fi dus o politică de cadre necorespunzătoare în sensul că ați fi angajat la Exportleam, oameni care nu merituau, din diverse motive, să lucreze în Comerțul Exterior, dîndu-mi-se nume concrete. Arăt că, legat de această acuzație, timpul, care este cel mai bun judecător, a confirmat netemeinicia ei. Toți salariații, fără excepție, care au fost angajați de mine și care erau

considerați necorespunzători, lucrează și astăzi în Comerțul Exterior, unii din ei au fost promovați în muncă, călătoresc în străinătate în interes de serviciu, dovedindu-se a fi oameni de valoare:

- făcându-mi mobilă pe comandă, mi s-a imputat, la vremea aceea, că am manifestat tendință de căpățuială. Precizez că mobilă pe care mi-am făcut-o am executat-o la o întreprindere pendin-
te de Gospodăria de Partid a P.C.R.-ului, cu aprobarea respectivă și am plătit-o, în mod legal, într-o perioadă de trei ani;

- mi s-a imputat, de asemenea, că aș fi avut comportări ne-
corespunzătoare cu ocazia deplasărilor în străinătate, fără a mi se arăta nimic concret. Dacă veți considera necesar, sînt pregă-
tit să dovedesc, prin mărturia a numeroase persoane care m-au în-
soțit în timpul deplasărilor mele în străinătate, corectitudinea
comportării mele.

II. Presiunile exercitate asupra conducerii Ministerului Comer- țului Exterior, în vederea schimbării mele din funcție.

Cu toate insistențele și încercările unora din organele
de Securitate de a mă schimba din funcție, conducerea Ministeru-
lui Comerțului Exterior s-a opus, deoarece activitatea pe care
am desfășurat-o, pe linie de comerț exterior, în perioada celor
patru ani și jumătate cît am funcționat ca director coordonator
la I.S.C.E. Exportlemn, a fost apreciată ca pozitivă, fapt pentru
care, la sfîrșitul anului 1963, am fost decorat cu Ordinul Muncii.
De altfel, acest lucru rezultă clar și din modul cum a decurs
ședința privind eliberarea mea din funcție, cînd reprezentantul
conducerii Ministerului Comerțului Exterior, mi-a transmis feli-
cități și mulțumiri pentru rezultatele frumoase obținute în muncă,
fără să-mi impute nimic în activitatea mea.

III. Implicarea subsemnatului într-un proces penal, de-a dreptul inventat, acuzîndu-mă că aș fi săvîșit infracțiunea de neglijență în serviciu, în perioada cînd funcționam ca director coordonator la I.S.C.E. Exportlemn.

La începutul lunii octombrie 1964, cînd subsemnatul lu-
oram la Combinatul pentru Industrializarea Lemnului din Pitești,
din cadrul Ministerului Economiei Forestiere, Liviu Andrei, fost
director în cadrul aceluiași Minister, Vaj Gh., fost consilier

la Exportlemn și Făinaru Avram, fost tehnician la aceeași întreprindere, au fost arestați pentru unele fapte pe care le-ar fi săvârșit dar care n-aveau nimic comun cu activitatea Exportlemn. În loc ca aceștia, să fie trimiși în judecată pentru faptele comise, organele de Securitate respective, au înscenat un proces penal, pe o altă temă, folosind faptele comise de persoanele arătate mai sus numai ca "atmosferă" în proces și pentru a justifica acțiunea întreprinsă.

În acest proces, având la bază un contract extern, am fost implicat, în mod cu totul nejustificat și eu, fiind acuzat de a fi săvârșit infracțiunea de neglijență în serviciu, cauzatoare de pagube indirecte aduse economiei naționale, izvorite dintr-un contract încheiat de către Exportlemn cu o firmă din Austria, pe timpul cît am deținut funcția de director coordonator la I.S.G.E. Exportlemn, pagube indirecte, rezultînd din aceea că:

- nu aș fi controlat activitatea subalternilor mei care au întocmit documentația și referatele tehnice de specialitate, care au determinat încheierea contractelor;

- prin condițiile tehnice ale mărfii contractate, stabilite de specialiști din subordinea mea, aș fi prilejuit executarea defectuoasă a contractelor, în dauna economiei naționale.

Cu toate apărările fundamentate pe care mi le-am formulat în timpul judecării procesului, organele de judecată, mergînd în mod nejustificat, neabătut, pe aceeași linie, intenționat greșită, pe care au mers organele de anchetă, au nesocotit toate argumentele și probele invocate și au pronunțat condamnarea mea la șase luni închisoare corecțională și la plată solidară, împreună cu alți coînculpați, a sumei de 503.640 lei, socotită ca pagubă adusă economiei naționale.

În ceea ce privește prima învinuire, este important să arăt că am fost condamnat pentru încheierea unui contract, deși însăși hotărîrea de condamnare constată că în momentul încheierii aceluia contract, subsemnatul nu eram în țară, fiind plecat în interes de serviciu în străinătate și nu am avut deci, nici o participare la încheierea lui.

În ceea ce privește a doua învinuire, am fost condamnat pentru faptele unor salariați din cadrul Ministerului Economiei Forestiere, deși asupra acestora nu aveau nici o autoritate, nici

un drept de control, și aici o posibilitate de influențare.

M-am adresat prin nenumărate memorii Conducerii de Partid și de Stat, sesizând marea nedreptate care mi s-a făcut, dar, spre surprinderea mea, plîngerile mele, în loc să ajungă la destinație, au ajuns în mîna acelor împotriva cărora m-am plîns, de abuzurile săvîrșite. Așa se explică faptul că, în perioada detenției la închisoarea M.A.I. din str. Ștefan Furtună, colonelul Enoiu, șeful Direcției Anchete Penale, mi-a spus: "Ce ai crezut că o să rezolvi, reclamîndu-ne Conducerii de Partid și de Stat? Înch nu te-ai convins de forța și puterea noastră? Pentru asta o să-ți arătăm noi!"

Colonelul Enoiu mi-a făcut aceste afirmații atunci cînd subsemnatul am cerut ca în noua anchetă pe care o înscenase să nu mai fiu anchetat de același anchetator, respectiv de Opt. Dănescu Gheorghe și de procurorul militar Pompiliu Stănescu, deoarece aceștia au săvîrșit abuzuri în anchetarea primului proces, amîndoi cunosc că eu m-am plîns, în legătură cu abuzurile lor, Conducerii de Partid și de Stat și că în această situație, pun la îndoială obiectivitatea acestora într-o nouă anchetă și aceeașta cu atît mai mult, cu cît Opt. Dănescu Gheorghe, nu s-a sfiit să-mi spună în timpul judecării primului proces că "dacă voi scăpa din acest proces, va avea el grijă să mă bage în altul".

Menționez că în urma acestei amenințări făcută chiar în clădirea Tribunalului, în desperare, m-am adresat personal Tov. Virgil Trofin de la Comitetul Central al P.C.R.-ului, căruia i-am explicat detaliat cele întîmplate. Drept urmare, Tov. Trofin a trasat sarcina Secției Juridice a C.C. al P.C.R. și anume Tov. Stoica, să mă asculte și să ia măsurile corespunzătoare.

La cererea mea de a fi anchetat de către un alt anchetator și un alt procuror, colonelul Enoiu mi-a răspuns cu injurături și amenințări, afirmînd printre altele că el face ce vrea cu mine deoarece are să-mi plătească destule polițe din primul proces, cînd prin spăxările pe care mi le-am formulat, am îngreunat desfășurarea și soluționarea procesului așa cum a vrut dînsul și pentru că am îndrăznit să mă adresez organelor superioare de Partid și de Stat, peste capul Securității.

După terminarea primei anchete penale și punerea sub învinuire în aprilie 1965, l-am întrebat pe anchetatorul Dănescu și

pe procurorul Pompiliu Stănescu, care a supravegheat ancheta, decât am dreptul și pot să-mi adun documente pentru a le folosi în apărare. Deși mi s-a răspuns afirmativ, la numai o lună de zile, cu ocazia unei percheziții domiciliare, mi s-au ridicat toate documentele cu care urma să mă apăr, lăsându-mă în felul acesta dezarmat și fără posibilități de apărare.

IV. Exercițarea de presiuni și amenințări asupra martorilor și experților din proces, în scopul de a mă scoate cu orice preț vinovat și a mă condamna.

Audierile de martori în timpul anchetei s-au făcut sub presiuni și amenințări, așa cum rezultă din relatările ce mi-au fost făcute de către Tov. Ing. Ionescu Spiridon pe atunci director la fosta Direcție Regională a Economiei Forestiere Suceava, de unde au fost interogați majoritatea martorilor și care mi-a comunicat că a informat despre aceasta, la timpul său, și Conducerea Ministerului Economiei Forestiere.

Unii din martori au fost audiați, în timpul anchetei, în stare de ebrietate, astfel cum a rezultat în chiar desfășurarea dezbaterilor din luna august 1966, când procurorul de ședință, Pompiliu Stănescu a declarat că un martor din comuna Straja Regiunea Suceava, când a fost audiat de către el, în timpul anchetei, era în stare de ebrietate, astfel că este justificat ca martorul, atunci când a fost întrebat de Tribunal dacă-și menține declarația dată în timpul anchetei, acesta să nu-și amintească ce a declarat atunci. Cu toate acestea, depozitia acestuia a fost luată în considerație, și a stat la baza condamnării.

În cursul dezbaterii procesului la instanța de fond, martorii scuzării au fost adunați chiar în clădirea Tribunalului de către unul din ofițerii de Securitate care a efectuat ancheta și anume Opt. Dănescu Gheorghe, făcându-li-se instructaj. La sesiunea apărătorilor, Tribunalul a dispus suspendarea ședinței, în vederea verificării situației semnalate. La reluarea ședinței, Tribunalul a declarat, în public, că s-au luat măsurile necesare pentru intrarea în legalitate. Tribunalul a constatat deci săvârșirea unor infracțiuni constând în influențarea martorilor și totuși nu a luat măsuri pentru sancționarea celor vinovați iar pe de altă parte, a considerat valabile depozitiile obținute în asemenea condiții.

Prin Hotărîrea de casare din 12 februarie 1966, Tribunalul Suprem a constatat că în mod greșit Tribunalul de fond nu a ținut seama de opiniile experților consilieri desemnați de inculpați și acceptați de Tribunalul de fond, care dovedeau inexistența pagubelor și care din contra demonstrau că există avantaje pentru economia națională. Deși constatarea Tribunalului Suprem era obligatorie pentru instanța de fond, hotărîrea de condamnare din 17 august 1966 nu ține seama nici de data aceasta de acele opinii și de altele ale oamenilor de specialitate, depuse ulterior și care duc la aceeași concluzie a inexistenței pagubelor, izvorite din contractele în cauză. Cu toate acestea, la 15 octombrie 1966, în mod inexplicabil, Tribunalul Suprem, respinge recursul.

Colegiul Militar al Tribunalului Suprem, la data de 12 februarie 1966, a constatat că în mod greșit instanța de fond s-a limitat în stabilirea valorii reale a mărfii contractate, numai la diferența de calitate, fiind indispensabil, pentru stabilirea acestei valori, să se țină seama de toate elementele care concurează la stabilirea prețurilor pe piața internațională, constatare obligatorie pentru instanța de fond. Cu toate acestea, instanța de fond a încălcat flagrant indicațiile Tribunalului Suprem și a stabilit preținsele pagube, pe aceleași principii eronate, iar Tribunalul Suprem la 15 octombrie 1966, deși nu putea să nu constate abuzul Tribunalului de fond, închide ochii și asupra acestui abuz.

Deși dreptul de apărare este garantat prin Constituție, îndeosebi prin posibilitatea celor învinuiți de a obține administrarea de probe care să conducă la stabilirea adevărului, instanța de fond a respins probele cerute, în totalitatea lor, iar Tribunalul Suprem prin respingerea recursului la 15 octombrie 1966, a consacrat această încălcare a dreptului de apărare. În ce măsură respingerea probatoriilor a încălcat dreptul de apărare, rezultă cu evidență din faptul că, s-a respins cererea de a se audia ca martori oameni de specialitate din unitățile furnizoare care au executat contractul și care erau singurii în măsură să stabilească dacă prin modul cum s-a executat contractul, s-au produs sau nu pagube, pentru economia națională. Susținerea orală a procurorului de gedință Pompiliu Stănescu, acceptată și de Tribunal, că prin admiterea audierii martorilor solicitați, s-ar

contraveni prevederilor legale intrucît aceştia ar însemna să depună mărturie împotriva lor însăşi, nu face altceva decît să dovedească, încă o dată, că în cazul existenţei unor defecţiuni în executarea contractului extern, acestea s-ar datora exclusiv gregilor de depozite şi de unităţi din cadrul Ministerului Economiei Forestiere care au executat contractul şi nicidecum subsemnatului care, am comandat la industrie marfa pe care am contractat-o la extern iar industriei i-am plătit, marfa care mi-a facturat-o.

Prezenţa în timpul dezbaterii procesului, atât la instanţa de fond cât şi la Tribunalul Suprem, a colonelului Enoiu şi a altor ofiţeri de Securitate şi presiunile exercitate de către aceştia asupra celor chemaţi să stabilească adevărul, au făcut ca hotărârile de condamnare să se dea cu foarte multă greutate şi după foarte multe amînări.

Efectuarea expertizelor în localul Direcţiei Anchete Penale din M.A.I., sub directa supraveghere şi dirijare a organelor de Securitate precum şi folosirea unor experţi incompetenţi, străini de problemele de comerţ exterior şi de problemele tehnice legate de produsul în cauză, oameni cu trecut dubios care au cedat cu uşurinţă presiunilor făcute asupra lor, a făcut ca toate expertizele efectuate să ajungă la rezultate eronate şi contradictorii. De altfel, însăşi faptul că preşedintele ultimii Comisii de Expertiză, Prof.Dr.Ing.Ghelmeziu care în prima fază a procesului a dat o opinie scrisă ce a stat la baza casării primei hotărîri de condamnare, în a doua parte a procesului, în calitate pe care a avut-o, şi schimbă părerile, călcînd în picioare şi nesocotind cele mai elementare principii ştiinţifice. Explicaţia nu poate fi alta decît aceea că, datorită trecutului dubios al lui Ghelmeziu, respectiv, fost activist legionar, acesta s-a lăsat influenţat şi timorat de presiunile făcute asupra lui, întocmind o expertiză aşa cum i s-a dictat, împotriva convingerilor lui.

Din justificările eronate şi contradictorii ale experţilor care au pretins că ar exista pagube, precum şi din poziţia inconsecventă-a părţilor civile, respectiv Ministerul Economiei Forestiere şi Ministerul Comerţului Exterior, care în unele faze

ale procesului au declarat că nu sînt pagube iar în altele au cerut despăgubiri, rezultă în mod clar că acest proces a fost plăsmuit.

V. Exercițarea de presiuni asupra organelor de Partid din orașul Pitești, unde lucram pe atunci, în scopul de a obține excluderea mea din Partid, înainte de soluționarea definitivă a procesului pentru a influența hotărîrea.

În preajma pronunțării hotărîrii Tribunalului Suprem din februarie 1966, s-a încercat excluderea mea din Partid în scopul de a influența hotărîrea Tribunalului. Această încercare a fost determinată de o dispoziție dată de Tov. Vințe de la Comitetul Central al P.C.R.-ului astfel cum rezultă din relatările care mi-au fost făcute, ulterior, de către Tov. Horumbă Nicolae, pe atunci secretarul Comitetului de Partid al Combinatului pentru Industrializarea Lemnului Pitești și a fost minuțios organizată, așa cum rezultă din relatările Tov. Panțurescu Leonid, pe atunci secretarul Organizației de Bază din care făceam parte, încercare care a eșuat prin voința unanimă a masei membrilor de Partid.

VI. Dezinformarea organelor de partid și de Stat de către unii din lucrătorii aparatului Securității, în legătură cu procesul în cauză și în ceea ce privește persoana mea, caracterizându-mă în mod tendentios ca fiind un dușman al acestei țări.

Angajarea organelor de Securitate într-un proces, așa după cum am arătat, inventat, cărui i s-a dat o mare amploare și care s-a soldat cu cheltuieli inutile (60.000 lei cheltuieli de judecătă) și cu sacrificarea unor oameni care au fost arestați, i-a determinat pe cei care au pornit procesul pe o temă falsă, să lupte din răspuțeri pentru a justifica acțiunea lor și a dovedi vinovăția imaginară a unor oameni, ceea ce în final s-a și reușit.

În perioada desfășurării anchetei și apoi a procesului, m-am adresat în nenumărate rînduri Ministrului Comerțului Exterior, pe atunci Ing. M. Petri, care tot timpul mi-a spus să am încredere în justiție care va stabili adevărul. Deoarece asigurarea fostului meu ministru, nu s-a verificat în practică, după executarea pedepsei, l-am întrebat ce l-a determinat să mă asigure tot timpul că mi se va face dreptate, ocazie cu care, miea relatat următoarele: "Fiind convins de nevinovăția ta, pe de o parte și

văzând presiunile pe care Conducerea M.A.I. respectiv Adj. de Ministru Negrea le exercita în vederea obținerii cu orice preț a unei condamnări, m-am adresat Tov. Gh. Rădulescu, Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și Tov. Alex. Bîrlădeanu, pe atunci Prim Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, cu care, împreună l-am informat pe Tov. Ion Gheorghe Maurer, Președintele Consiliului de Miniștri despre acțiunile organelor de Securitate privind persoana ta și a lui Șoștarici Carol, fost director adjunct la Exportlemn. În urma sesizărilor noastre, de față fiind, Tov. Președinte l-a chemat pe Ministrul Justiției dîndu-i sarcina să ia toate măsurile necesare în vederea respectării legalității și a evitării oricăror abuzuri în proces, prin trimiterea unor cadre competente care să supravegheze desfășurarea procesului. "Din păcate însă, abuzurile au continuat să-și urmeze cursul, așa după cum rezultă din relatările făcute mai înainte.

Toate aceste elemente sînt numai cîteva care dovedesc existența unei acțiuni deliberate de ascundere a adevărului, realitatea arătînd că s-au produs în anchetă și în timpul judecării, abuzuri și mai grave. M-am mărginit numai la ele ca unele ce sînt suficiente pentru a forma convingerea cu privire la existența unei asemenea acțiuni și pentru a justifica intervenția Dvs. pentru aflarea adevărului.

Față de cele arătate mai sus, consider că numai pentru a se scoperi grave greșeli comise prin inventarea acestui proces, care a adus după sine sistarea contractului extern, sistare prin care economia națională a fost lipsită de intrarea în țară a unei cantități de cca. 105.000 dolari, producîndu-se și deteriorarea cantității de cca. 7.000 m.c. manele (lemn de rășinoase subțire), care nu și-au mai găsit desfacere nici pe piața internă, s-a putut ajunge la condamnarea mea.

VII. Încercarea, pe parcursul desfășurării procesului, a unei alte anchete în vederea introducerii mele într-un alt proces, pentru a justifica acțiunile neprincipiale întreprinse împotriva mea pînă atunci și pentru a mă distruge total, luîndu-mi libertatea pe un timp mai îndelungat.

În timpul detenției, respectiv începînd din luna februarie 1967 și pînă în luna mai 1967, am fost din nou anchetat, așa după

cum am arătat, de către același anchetator și anume Opt. Dănescu Gheorghe, care a căutat cu orice preț să mă introducă într-un alt proces. După terminarea anchetei la Securitate, prin declinare de competență, dosarul respectiv, întocmit cu aceeași patimă ca și primul, a fost trimis la Direcția Miliției Capitalei, pentru a mi se face formale de trimitere în judecată, pretinzând că ași fi comis aceeași infracțiune de neglijență în serviciu, legată de încheierea unor contracte de cherestea de fag pe piața Italiei de Nord, aducând un prejudiciu țării de 4.641.721 lei. Datorită modului corect și principial de lucru, organele de Miliție și Procuratura orașului București, urmărind să stabilească numai și numai adevărul, au reușit ca după patru luni de cercetări, să stabilească totala mea nevinovăție, neexistând nici un fel de prejudiciu și să dispună încetarea pornirii procesului penal.

Din modul cum a fost întocmit dosarul acestei anchete de către Opt. Dănescu și propunerile făcute cu această ocazie de către acesta, ca numai eu să fiu trimis în judecată pentru pretinsa infracțiune de neglijență în serviciu, fără ca alături de mine să fie trași la răspundere, în eventualitatea existenței unor prejudicii și alți subalterni de ai mei care s-au ocupat efectiv de produsul, cherestea de fag, dovedește, încă o dată, reaua credință și intenția vândită a acestui om de a mă distruge definitiv. Nu este lipsit de interes să arăt că circa 4.000.000 lei din pretinsul prejudiciu, avea la bază o simplă scrisoare scrisă de un capitalist care n-avea nici măcar firmă înregistrată, la data de 9 ianuarie 1965, respectiv după cca. 4 ani de la încheierea contractelor așa-zise păgubitoare. Din împrejurarea că scrisoarea se produce la 4 ani după încheierea contractelor din conținutul ei, sporește convingerea că ea a fost scrisă tocmai pentru cauză, fiind pe de-a dreptul inventată. Scrisoarea nu prezintă nici cea mai elementară garanție, neamănând nici măcar de la o firmă, ci de la un simplu particular și anume de la un capitalist cu resentimente împotriva mea și care era nemulțumit de faptul că el nu a mai participat la contractele în cauză. Că scrisoarea este o plăsmuire de la un capăt la altul, rezultă de altfel cu toată evidența din împrejurarea că, în preajma tratativelor pentru încheierea contractelor pentru anii 1962-1963, respectiv sfârșitul anului 1961, semnatarul scrisorii, într-o adresă cu dată certă, arăta exact

contrariul celor pretinse în scrisoarea din ianuarie 1965.

Citez din scrisoarea primită în 1965 și care a stat la baza acușării : ... "Interesele mele și ale Romimportului nu mă preocupă, dar trebuie să ținem cont de interesele Dvs. vitale"...

... "Nu se poate să rămână nepedepsite acele persoane care au încredințat administrația propriilor Dvs. interese unor persoane incompetente"...

... "Nici nu se poate spera că într-o bună zi nu vor trebui să răspundă de toate acestea..."

În aceeași scrisoare semnată de el afirmă că dacă el ar fi încheiat cu Exportlemn contractele pentru anii 1962-1963, ar fi oferit cu 10 % peste prețul convenit cu altă firmă și s-ar fi mulțumit numai cu 2 % rabat față de 3 % cât a acordat Exportlemn.

Asemenea scrisori, cu un asemenea conținut, nu sînt uzuale în raporturile noastre cu clienții din țările capitaliste, ceea ce trebuie să dea de gîndit.

Citez din scrisoarea nr. 67033 din 20 septembrie 1961, semnată de același capitalist; care la acea dată avea un contract cu Exportlemn și care pregătea "terenul" pentru alte contracte:

... "Am primit cererea Dvs. pentru deschiderea de noi acordative. În prezent vânzările noastre sînt împiedecate de următorii factori:

- scăderea prețurilor pe piața internațională. S-a creat o situație grea și de așteptare. Scăderea prețurilor iugoslave a blocat stocurile de marfă la grossiști. De la Valentina are în stoc 5.000 m.c., Iazbar 2.000 m.c., Stauber 1.000 m.c., Manzano citeva mii metri cubi, marfă ce nu poate fi vîndută decît cu mari pierderi. Iugoslavia are în stoc oca. 40.000 m.c. Fabricile sînt pline de marfă și lipsite de mijloace financiare. În decurs de cîteva luni va spore producția nouă care va adăuga alți 40.000 m.c. Toată lumea se așteaptă pe noi reduceri de prețuri și așteaptă. Clienții noștri mai mici n-au mai repetat nici o comandă iar cei 1.300 m.c. ce urmează să sosească de la Dvs. îi vom trece în depozit. Orzolato a primit vasul cu cei 1.600 m.c. tocmai cînd iugoslavii au scăzut prețurile. Cuprins de panică a arzîrit marfa pe piață la un preț redus, creînd altă panică..."

... "Concluzii: socotim oportun să nu se forțeze vânzările în clipa acesată, pe o piață alarmată..."

... "Trebuie să examinați cu multă atenție momentul foarte delicat prin care trecem. Dacă izbutiți să eliminați imediat neajunsurile de care ne-am plîns, putem trece acest hop, fără dezavantaje mari, în ceea ce privește prețurile..."

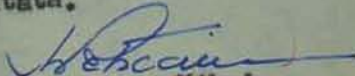
Este fără îndoială de cel mai mare interes pentru aflarea întregului adevăr asupra mașinațiunilor și înscenărilor a căror victimă am fost, să se cerceteze și să se dovedească condițiile în care a fost ticluită această scrisoare.

Și aceasta de a doua anchetă, ca și prima, nu este decât rezultatul unor porniri neprincipiale ale unora din lucrătorii organelor de Securitate împotriva oamenilor cinstiti și devotați poporului nostru muncitor, fiind de la început pînă la sfîrșit, invențiuni care, prin mijloace ce se pedepsesc de codul penal, au fost prezentate, drept realități.

Am muncit cinstit și sînt îndreptățit să cer să se facă o cercetare obiectivă și competentă, pentru că nu sînt vinovat. Dacă o asemenea cercetare, ar dovedi o cît de neînsemnată vinovăție a mea și o cît de neînsemnată pagubă adusă economiei naționale, accept și cer pedepsa capitală. Cer însă de asemenea, dacă se va dovedi, ceea ce nu se poate să nu se dovedească, că sînt nevinovat, să se ia măsurile cele mai severe împotriva acelor care, nu numai că au prilejuit ei pagube economiei naționale, dar au și călcat în picioare garanțiile constituționale care asigură demnitatea și libertatea omului, obligîndu-mă totodată să folosesc timp și energie pentru a mă apăra de învinuirii închipuite, în loc să le folosesc, potrivit dorinței și posibilităților mele, în grandioasa operă în care este angajat poporul nostru.

În dovedirea afirmațiilor făcute și pentru a contribui la elucidarea unor probleme ridicate în prezentul material, sînt pregătit ca atunci cînd voi fi chemat, să prezint elementele necesare pentru documentarea Dvs.

Convins că regimul nostru este regimul adevărului și al dreptății - regimul răsplătirii juste a muncii - aștept cu încredere neîmbrumită ca adevărul să iasă la iveală și ca adevărul vinovați să-și primească pedepsa meritată.


Ing. Petrican Mihai
Str. Londra nr. 3, Loco

20.05.968.

217 9645/1
PARTIDUL COMUNIST ROMÂN
COMITETUL CENTRAL

BUCUREȘTI

COLEGIUL CENTRAL DE PARTID

Către
CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Tov. Iuteșcu
Pregătit documentul
- Tov. prim-vicepreședinte G.I. maior Grigore Răduică -

In
Vă rugăm să ne trimiteți material cu concluziile ce s-au desprins asupra lui LIANOS A. OCTAVIAN, născut la 20 noiembrie 1925 în orașul Făgăraș, fiul lui Arghirias și Eugenia, care a fost reținut și cercetat de către organele M.A.I. în perioada 31 august 1961 - 31 mai 1962.

Acest material ne este necesar pentru clarificarea situației lui de partid.

VICEPREȘEDINTE

Victor
1

2 ex.nj.

Nr. 9645/

Din 12 noiembrie 1968

C A T R E

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.
- Colegiul central de partid-

La adresa dv.nr.2766/A din 19.09.1968, privind pe LIANOS OCTAVIAN, vă facem cunoscut că din verificarea materialelor existente în arhiva organelor securității statului, rezultă următoarele :

În luna iunie 1961 s-a primit la Comitetul Central al P.C.R. o scrisoare anonimă al cărei autor s-a prezentat drept "ofițer de securitate" și "om devotat regimului", în care se semna că în lunile mai - iunie 1961, la restaurantul M.A.I., un grup format din 4-5 persoane, au adus calomniile la adresa unor tovarăși din conducerea de partid și de stat a R.S. România.

Pentru identificarea autorului scrisorii anonime, cit și a tuturor persoanelor care au fost semnalate că au purtat discuții calomnioase, din ordinul și sub directa îndrumare a lui ALEXANDRU DRAGHICI, a tovarășilor VASILE NEGREA și FLORIAN DANA-LACHE - pe atunci prim-secretar al Comitetului orașenesc de partid București - organele securității statului au arestat în lunile august - septembrie 1961, 28 persoane, majoritatea fiind membrii de partid. Unele din acestea, au lucrat sau încă mai lucrau la Ministerul Industriei Grele.

Cu privire la conținutul anonimei, rezultă că inițial nu au existat date și fapte pe baza cărora să se poată trage concluzii cu privire la persoana autorului, scopul pentru care a fost redactată, precum și la gravitatea afirmațiilor ce le conținea. Ulterior, din desfășurarea anchetei, a rezultat că scrisoarea anonimă s-ar fi referit la unele fapte anormale ce se petreceau în familia lui GHEORGHIEU-DEJ.

Din materialele studiate, cit și din discuțiile pur-

tate cu un număr însemnat de tovarăși care au fost arestați, a reeșit că autorul anonimei s-a inspirat în redactarea ei și dintr-o serie de aspecte negative care "dominase" atmosfera de lucru - existentă la acea dată - în cadrul fostului Minister al Industriei Grele.

În esență, aspectele negative se refereau la faptul că :

- la Ministerul Industriei Grele, după destituirea lui LONGEAR MAROL din funcția de ministru și numirea lui RADOI GHEORGHE în această funcție, s-au întreprins o serie de măsuri organizatorice, printre care mai principale : schimbarea din funcțiile de răspundere a unor directori, cât și a unor persoane din organele conducătoare de partid și sindicale.

Schimbările survenite, inclusiv cele preconizate a fi luate în continuare, au creat frământări și nemulțumiri în rândul salariaților, care au început să facă comentarii negative la adresa factorilor de răspundere.

Despre frământările și nemulțumirile ce se creiaseră în rândul salariaților de la Ministerul Industriei Grele a aflat și numitul LOVIN PETRE - fost director la Direcția personal din acest minister și ulterior numit director la Întreprinderea "Ascensorul" din București - care le-a folosit în redactarea scrisorii anonime ce a trimis-o lui Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Pentru a descoperi pe autorul anonimei, inițial au fost luați în anchetă tovarășii NITA CONSTANTIN și PIRVU ION de către ALEXANDRU DRAGHICI și tovarășul FLORIAN DANADACHE, la Comitetul de partid al orașului București. După o zi, cei doi tovarăși menționați mai sus, au fost transportați de la Comitetul orașenesc de partid București, în arestul organelor Ministerului Afacerilor Interne, unde au fost anchetați în continuare de către ofițeri ai Direcției anchete penale.

Deoarece din ancheta dusă asupra tovarășilor NITA CONSTANTIN și PIRVU ION nu a rezultat că ei ar fi autorii anonimei, s-a trecut la arestarea mai multor persoane din Ministerul Industriei Grele. Această măsură a fost luată întrucât din conțin-

tul anonimei rezultau indici că autorul ar lucra în ministerul respectiv.

Din materiale de anchetă studiate, cât și din discuțiile purtate cu o parte din cei în cauză rezultă că printre persoanele arestate în mod abuziv și ilegal au fost și următorii :

NITA CONSTANTIN - fost secretar al Comitetului de partid oraș București.

- A fost arestat 27 zile în anul 1961. La data arestării, era numit ambasador al R.S.România în R.S. Cehoslovacia. A fost inițial anchetat la Comitetul orășenesc de partid București - așa cum am menționat mai sus - de către tovarășul FLORIAN DANALACHE și ALEXANDRU DRAGHICI care, în timpul cercetărilor l-au insultat și timorat cu scopul de a-l determina să recunoască fapte pe care nu le săvîrșise.

Ulterior a fost transportat în arestul organelor de securitate, unde a fost anchetat de ofițerii : Maior MOLDOVAN IOSIF, maior KIONIG A. și maior ANGHELESCU ION. Cu excepția mr. ANGHELESCU, ceilalți doi ofițeri și îndeosebi maiorul MOLDOVAN, în timpul cercetărilor au folosit cuvinte și alte epítete jicnitoare și de amenințare pentru a-l determina pe tovarășul NITA să recunoască invinuirile aduse, accentul fiind pus pe unele relații ale sale din afara familiei.

După punerea în libertate, tovarășul NITA C-TIN a fost sanționat pe linie de partid cu "Vot de blam" și trimis în producție la Atelierele C.F.R. Grivița Roșie. Sanțiunea de partid i-a fost ridicată, la cerere, în anul 1965.

Din 1965 pînă în 1967 a îndeplinit funcția de șef al Corpului de control din Ministerul Căilor Ferate.

Din 1967 și pînă în ianuarie 1968 a îndeplinit funcția de vicepreședinte al Comitetului de stat pentru protecția muncii.

În ianuarie 1968, a fost numit consilier la Consiliul de Miniștri al R.S.România, unde lucrează și în prezent.

De la data arestării și pînă în prezent, tovarășului NITA C. nu i s-a spus motivele pentru care a fost arestat, din care cauză este frămîntat.

././..

2. PIRVU ION a fost arestat 25 de zile în anul 1961. La data arestării îndeplinea funcția de secretar al Comitetului de partid din Ministerul Industrii Grele și membru al Comitetului orășenesc de partid București.

În timpul arestării, deși nu a fost bătut, anchetatorii, printre care a excelat maiorul MOLDOVAN IOSIF, s-au purtat urît cu sus-numitul, în sensul că i-au adus injurii și amenințări. Atitudine de jicnire și amenințare față de tov. PIRVU ION a avut și tovarășul general locot. NEGREA VASILE, prim-adjunct al ministrului Afacerilor Interne.

După punerea în libertate, tov. PIRVU ION a fost sancționat de biroul Comitetului Orășenesc de partid București cu "vot de blam cu avertisment" - sancțiune ce i-a fost ridicată în luna decembrie 1965 - și repartizat ca inginer principal la Uzinele "Vulcan".

În prezent îndeplinește funcția de director general la Fabrica de băi și radiatoare din București.

3. STANCULEASA GHEORGHE - fost șef al Corpului de inspecții din Ministerul Industrii Grele, fost secretar al Comitetului de partid.

A fost arestat în perioada 28 august 1961-11 mai 1962. La data arestării, îndeplinea funcția de inspector general în corpul de control al Ministerului Industrii Grele.

În perioada cit a fost arestat, a fost ținut și "trat" în condiții inumane, insultat și jicnit de către anchetatorii: lt.col. DUMITRESCU V. și mr. MOLDOVAN IOSIF. În timpul anchetei, a fost bătut o singură dată. Din cauza bătăii, și-a pierdut cunoștința, necesitând a i se face injecții pentru a-și reveni. Bătaia și "tratamentul" aplicat în timpul arestării, a avut urmări grave asupra lui STANCULEASA GH., ajungând în stare de a delira, stare manifestată prin a striga lozinci și uneori țipa ore în șir. Pentru a nu fi auzite țipetele de către ceilalți arestați, era legat peste gură.

Ca urmare a celor de mai sus, STANCULEASA a fost internat în perioada februarie - mai 1962, în spitalul din închisoarea Văcărești, unde i s-a administrat tratament pentru a-l readuce în stare normală.

În prezent, starea sănătății lui este foarte zdruncinată (defecte la dantură, reumatism și traumatism psihic) ca urmare

a tratamentului din timpul arestării.

După punerea în libertate la 14 mai 1962, STANCULEASA GHEORGHE a fost exclus din partid, situație în care se găsește și azi. La 16 mai 1962 a fost repartizat ca muncitor la Uzinele "Iaromet" de unde la 1 aprilie 1967 a fost pensionat, ca urmare a vechimii în câmpul muncii.

4. CAPRARU TEODOR - fost șef al Direcției juridice din Ministerul Industriei Grele, a fost arestat în perioada 1961-1962 timp de 8 luni de zile. La data arestării îndeplinea funcția de șef al Serviciului financiar la Fabrica de țevi sudate din București.

După punerea în libertate, a revenit la aceeași întreprindere, ca muncitor, unde s-a calificat sudor. În prezent îndeplinește funcția de șef echipă.

În anul 1962 a fost exclus din partid. La 23 decembrie 1965, la cererea sa, a fost reprimit în partid de către organizația de partid a sus-menționatei întreprinderi, fără a i se reconsidera vechimea inițială.

5. STANCIU RADU a fost arestat în perioada 29 august 1961-11 mai 1962. La data arestării, îndeplinea funcția de șef serviciu special (B.D.S.) în cadrul Ministerului Industriei Grele, președinte al Comitetului sindical și membru al Comitetului de partid pe minister.

În perioada arestării a fost ținut și "tratată" în condiții inumane. Pentru a-l determina să recunoască că el este autorul scrisorii anonime, a fost grav bătut în mai multe rânduri, supus chiar unor torturi fizice (a fost legat de mâini și de picioare și introdus pe o bară de fier și bătut la spate și tălpile picioarelor) de către ofițerii anchetatori: Mr. în rezervă BRINZARU EMIL, maior ANGHELESCU ION, maior MOLDOVAN IOSIF și un plutonier major. În urma "tratamentului" ce i s-a aplicat, STANCIU RADU a recunoscut formal că el este autorul scrisorii anonime.

După ce a fost identificat adevăratul autor al scrisorii anonime în persoana numitului LOVIN PETRE, anchetatorii au dus muncă de lămurire cu STANCIU RADU, spre a-l determina să-și retrac-teze depozitiile anterioare, însă acesta de teamă de a nu fi bătut din nou, a revenit cu greu și numai după câteva zile, asupra celor declarate cu privire la faptul că nu el este autorul anonimei.

Ca urmare a " tratamentului " din timpul arestării, STANCIU a rămas infirm de ochiul stîng, cu o stare alergică ("ciupercă ") pe picioare și cu reumatism, afecțiuni din cauza cărora suferă și în prezent.

După punerea în libertate, în mai 1962, STANCIU a fost trimis să lucreze la Uzina de mașini electrice din București. Tot în luna mai 1962, el s-a transferat cu serviciul la Intreprinderea de piese de radio și semiconductori Băneasa, în funcția de matritier, unde lucrează și în prezent.

In 1962, Stanciu a fost exclus din partid, situație în care se găsește și în prezent.

6. POPESCU VASILE - fost instructor al Comitetului orășenesc de partid, o perioadă de timp, pentru Ministerul Industriei Grele, a fost arestat în perioada 13 septembrie 1961-11 mai 1962. La data arestării, îndeplinea funcția de șef al secției metalurgice la Uzinele "Timpuri Noi " din București.

În timpul arestării, a fost insultat de anchetatorii: maior în rezervă BRINZARU EMIL și maior ANGHELESCU ION, iar colonel în rezervă ENOIU GHEORGHE și maior MOLDOVAN IOSIF, făceau presiuni pentru a-l determina pe POPESCU să relateze date și fapte despre tovarășii din activul de partid. De asemenea, în timpul anchetei a discutat cu POPESCU VASILE și tov. general locotenent NEGREA VASILE, care l-a amenințat că în cazul în care nu va "spune tot, în arest îi va putrezi oasele ".

În luna mai 1962, cu o zi sau două înainte de a fi pus POPESCU în libertate, colonel în rezervă ENOIU GHEORGHE discutînd cu el, i-a spus că li se dă drumul, dar nu sînt încă liberi decît după ședința ce va avea loc la Ministerul Industriei Grele (este vorba de ședința unde cei arestați au fost "demascați" după ce au fost puși în libertate). Totodată, POPESCU a fost avertizat că dacă nu va recunoaște faptele ce i se vor arăta în referatul " de demascare" va veni înapoi la arest. Ca urmare, pus în fața unei asemenea alternative, POPESCU V., a relatat că a fost nevoit să recunoască faptele imputate în ședința respectivă. Din cauza condițiilor în care a fost "tratată" în timpul arestării, POPESCU V. a contractat reumatism la ambele picioare, afecțiune ce se menține și în prezent.

După punerea în libertate (11 mai 1962), lui POPESCU VASILE nu i s-a asigurat loc de muncă, fiind nevoit să-și găsească

singur. După circa o lună și jumătate a reușit, și s-a angajat la Uzinele "23 August" în calitate de șef atelier turnătorie oțel, funcție ce o îndeplinește și în prezent.

In luna august 1962, POPESCU VASILE a fost exclus din partid, situație în care se găsește și în prezent.

7. DUMITRU GHEORGHE a fost arestat în perioada 30 august 1961 - 11 mai 1962. La data arestării îndeplinea funcția de tehnician principal în Ministerul Industrii Grele și era asesor popular la Tribunalul Sectorului I din Capitală, scos din producție.

Cît a fost arestat, ca urmare a "tratamentului" ce i s-a aplicat, inclusiv bătaia, DUMITRU GH. a rămas cu "halucinații psihice". După ce a fost pus în libertate, a fost internat la Spitalul nr.9 (Central) de mai multe ori și în prezent se găsește sub tratament, avînd aceeași afecțiune.

În anul 1962, după punerea în libertate, DUMITRU GH. a fost repartizat la Uzinele "Laromet" în funcția de electrician, de unde apoi a fost pensionat. Deși este pensionar, totuși continuă să lucreze periodic în aceeași calitate la aceeași întreprindere.

Ca urmare a situației intervenite în viața sa, în anul 1964 familia lui DUMITRU GH. s-a destrămat, ajungînd ca în anul 1966 să fie scos și din locuință, astfel că în prezent este găzduit pe rînd, de rude și prieteni.

In anul 1962, DUMITRU GHEORGHE a fost exclus din partid, situație în care se găsește și în prezent.

8. EFTIMESCU STEFAN a fost arestat în perioada 2 septembrie 1961 - 11 mai 1962. La data arestării îndeplinea funcția de șef serviciu în Direcția I-a (specială) din Ministerul Industrii Grele. În timpul cît a fost reținut, colonelul în rezervă ENOIU GHEORGHE și maiorul MOLDOVAN IOSIF i-a adus insulte lui EFTIMESCU, făcîndu-l bandit și amenințîndu-l că "acolo (în arest) o să-i putrezească oasele".

După punerea în libertate, a fost repartizat la Uzinele "Vulcan" - contabil principal - unde a lucrat pînă în anul 1963. Din 1963 și pînă în prezent, îndeplinește funcția de tehnician la

Intreprinderea pentru colectarea metalelor, secția Obor din București.

In anul 1962, EFTIMESCU ST. a fost exclus din partid, situație în care se găsește și în prezent.

9. STANESCU STEFAN a fost arestat în perioada 30 august 1961 - 11 mai 1962. La data arestării îndeplinea funcția de locțiitor al șefului serviciului de documente secrete.

În perioada cât a fost arestat, STANESCU a fost ținut în condiții inumane, înjurat și jicnit de către maiorul Anghelescu.

Ca urmare a "tratamentului aplicat pe timpul arestării, STANESCU a contractat sciatică, boală cardiacă și o slăbire generală a capacității de muncă, fapt ce a dus la pensionarea lui medicală (gradul II de invaliditate).

După punerea în libertate, STANESCU a fost repartizat ca funcționar principal la baza de desfacere a Ministerului Construcțiilor de mașini, de unde la 1 august 1968 a ieșit la pensie.

Imediat după eliberare, STANESCU STEFAN a fost exclus din partid, situație care se menține și în prezent.

10. DUMITRESCU ANETA a fost arestată în perioada 13 septembrie 1961 - 11 mai 1962. La data arestării sus-numita lucra în cadrul Direcției cadre - la secția de învățămînt, ca funcționară - din Ministerul Industriei Grele.

În perioada arestării sale, DUMITRESCU ANETA a fost insultată și amenințată de către maiorul MOLDOVAN IOSIF. Datorită regimului inuman în care a fost ținută, în cele 8 luni cât a fost arestată, DUMITRESCU ANETA a slăbit 17 kg. și a ieșit cu sănătatea zdruncinată.

În luna mai 1962, DUMITRESCU ANETA a fost exclusă din partid, situație în care se găsește și în prezent.

După punerea în libertate, deși a solicitat să fie încadrată în muncă, cererea sa a rămas nesatisfăcută și în prezent.

11. LOVIN PETRE - fost șef al Direcției cadre din Ministerul Industriei Grele, la data arestării îndeplinea funcția de director la Intreprinderea "Ascensorul" din București. A fost arestat în perioada 9 septembrie 1961 - 11 mai 1962.

LOVIN PETRE este de fapt autorul scrisorii anonime ce a fost trimisă la Comitetul Central al P.C.R. în anul 1961. Discutînd cu Lovin despre împrejurările și cauzele care l-au determinat să facă scrisoarea anonimă, acesta a relatat că el făcîndu-se ecoul unor nemulțumiți față de măsurile luate de ai scoate din Ministerul Industrii Grele și îndeosebi față de persoana lui, a scris anonimă, gîndindu-se că în acest fel se răzbună pe RADOI GHEORGHE - membru al familiei lui GHEORGHIEU-DEJ. Pentru a da un aspect cît mai "verosimil" și de "amploare" afirmațiilor din scrisoarea anonimă, LOVIN s-a gîndit că este bine să menționeze că faptele descrise au fost discutate și la restaurantul M.A.I. de către un grup de persoane, printre care a redat numele tovarășilor NITA CONSTANTIN, PIRVU ION, LASCU ELENA și alții, cît și de alte persoane întîlnite ocazional în diferite locuri din oraș (la pîine, cinema, la carne etc).

Discutînd recent cu LOVIN PETRE, acesta a relatat că regretă cele ce a făcut, deoarece fapta sa a avut repercusiuni grave asupra celorlalți tovarăși care au fost arestați și cercetați și ca urmare au avut și au încă de suferit din punct de vedere moral, material și fizic - unii dintre ei pentru toată viața. Dar, în același timp Lovin a spus că îi pare rău că nu a găsit, atunci, o altă cale de a se răzbuna pe RADOI GHEORGHE, deoarece acesta a fost mult ajutat de el, ajungînd în funcții de mare răspundere și la rîndu-i acesta a "lovit" în Lovin trimițîndu-l - fără a ține cont de meritele lui în activitate - la munca de jos.

După ce a fost arestat, fiind bătut, insultat și amenințat pentru a recunoaște că el a scris anonimă, a recunoscut, fără a relatea însă ce conținea aceasta. Și după ce a recunoscut, a fost bătut de colonel în rezervă ENOIU GHEORGHE și maior MOLDOVAN IOSIF. În timpul anchetei, fiind cu ochelarii la ochi, Lovin a fost dat cu capul de pereți de către colonel rezervă ENOIU, care îi aducea injurii și îi spunea "....cum te-ai rătăcit bă în partid ?...." ai noroc că stai în celula în care a stat V. Luca. să nu ai aceiași soartă ca el ... Cum de ai îndrăznit să insulti pe LICA GHEORGHIEU, artistă de mare valoare, vedetă de cinema ?.... mie dacă îmi dă un ordin, eu vă împusc pe toți ..."

În timp ce Lovin era reținut, a făcut un memoriu prin care a cerut și a fost primit de GHEORGHIEU-DEJ, cu care a avut unele discuții.

Cu LOVIN PETRE a discutat în timpul anchetei și tovarășul general locot. NEGREA VASILE și presupune că și ALEXANDRU DRAGHICI. În timpul discuției cu aceștia, LOVIN a avut ochelari opaci la ochi.

În dimineața zilei de 14 mai 1962, când a avut loc ședința la Ministerul Industriei Grele, unde cei din grupul sus-menționat au fost "demascați", colonel în rez. ENOIU GHEORGHE și maior MOLDOVAN IOSIF, au discutat cu LOVIN PETRE, cu care ocazie l-au "prelucrat" asupra atitudinii de a recunoaște faptele ce i se vor imputa în referat. În acest sens a discutat cu LOVIN și tovarășul FLORIAN DANALACHE.

După punerea în libertate, Lovin Petre s-a angajat inițial ca muncitor la Uzinele "23 August" unde de la 1 Mai 1966 îndeplinește funcția de tehnician.

În anul 1962, LOVIN PETRE a fost exclus din partid de către organizația de bază partid de la Întreprinderea "Ascensorul din București, situație în care se găsește și în prezent.

x x x

12. LIANOS OCTAVIAN a fost arestat în perioada 31 august 1961 - 11 mai 1962, sub aceeași acuzație ca și ceilalți din grupul sus-menționat și anume "suspect" de a fi autorul scrisorii anonime și apoi ca unul care a participat la "discuții calomniatoare" la adresa unor cadre din conducerea de partid și de stat, cât și purtarea unor discuții cu caracter de birfă și mahalașism la adresa unor cadre din conducerea fostului Minister al Industriei Grele, inclusiv la adresa lui RADOI GHEORGHE.

La data arestării LIANOS OCTAVIAN, îndeplinea funcția de șef secție personal, cadre și învățământ la Întreprinderea de construcții siderurgice din Galați. În timpul arestării i s-a aplicat același "tratament" ca și la ceilalți din grupul respectiv, fără a fi însă înjurat sau bătut.

Datorită condițiilor în care a fost "tratată" în arest, s-a îmbolnăvit de dezinterie, care nefiind tratată, a dus la complicații, contractând "peritonită acută", în urma căreia a fost internat și operat la Spitalul din închisoarea Văcărești, unde a stat 5 luni.

După ce a fost pus în libertate, a mai fost operat încă

de două ori pentru aceeași afecțiune menționată mai sus și din cauza căreia suferă și în prezent, avînd " peritonită generalizată ".

În perioada 1962 - 1963, după punerea în libertate, a fost repartizat ca maistru și tehnolog la Serviciul mecanic-șef al Uzinelor "Autobuzul " din București.

În anul 1965, din cauza venirii în Uzina "Autobuzul", în calitate de director, a lui RADOI GHEORGHE, LIANOS și-a cerut transferul la Uzinele "Semănătoarea " din București, unde lucrează și în prezent ca "dispecer " la Serviciul "dispecer șef ".

În anul 1962, LIANOS OCTAVIAN a fost exclus din partid, situație în care se găsește și în prezent.

x x
x

Din studierea materialelor existente în arhivele securității statului, cît și din discuțiile purtate cu ofițerii anchetatori, a rezultat că tov. general-locotenent NEGREA VASILE, a fost ținut la curent tot timpul cu mersul anchetei și că a dat indicații concrete asupra modului în care trebuie să se desfășoare ancheta. Astfel de indicații au fost date atît verbal, cît și prin rezoluțiile puse pe materialele obținute în anchetă, materiale ce se află, în original, la Comitetul Municipiului București al P.C.R.

După arestarea lui LOVIN PETRE și recunoașterea de către acesta ca fiind autorul scrisorii anonime, ancheta a fost canalizată spre a se strînge probe compromițătoare asupra persoanelor care se aflau arestate, în vederea intentării unui proces de grup. În principal ancheta a fost dusă pentru a stabili discuțiile purtate de către cei în cauză, în afara cadrului organizat de partid - ei toți fiind membrii de partid - precum și găsirea unor aspecte din viața lor particulară sau în serviciu, care îi puteau compromite.

Cu toate " insistențele " și zelul manifestat de către organele de anchetă penală, ele nu au stabilit sau administrat probe de vinovăția celor arestați, cu privire la săvîrșirea vreunor acte infracționale.

În schimb, organele de anchetă penală au reușit, în timpul

.//..

celor opt luni de anchetă, să identifice unele greșeli din viața particulară a celor arestați, precum și unele abateri considerate ca abuzuri în serviciu, cât și recunoașterea de către cei în cauză că au purtat unele discuții la adresa unor activiști de partid și de stat. Pe baza unor astfel de fapte, s-a hotărât luarea măsurii de demascare publică a celor arestați.

Pentru ca demascarea să-și atingă scopul dorit, materialul întocmit de organele de securitate a dat o asemenea nuanță faptelor săvârșite de cei în cauză, încât au fost calificați ca elemente oportuniste, carieriste și intrigante, care de timp îndelungat au dus o activitate fracționist-diversionistă, că s-au grupat încă din 1955 în jurul lui STANCULEASA GHEORGHE, că au introdus în cadrul Ministerului spirit de gașcă și au întreprins în mod solidar acțiuni contrare principiilor de partid, că au debitat calomnii și au răspândit născociri despre activitatea și viața particulară a unor cadre de partid și de stat.

Din conținutul stenogramei cu privire la modul cum s-a desfășurat "demascarea", rezultă că tovarășul FLORIAN DANAIACHE care a condus ședința, a folosit cuvinte nepotrivite și jicnitore la adresa celor puși în discuție, ca de exemplu :

"..... Carieristi, elemente dușmănoase care nu au avut nimic niciodată cu partidul, oportunist bătrîn (STANCULEASA) laș, ticălos (LOVIN)" etc.

Cu prilejul discutării cu tovarășii menționați în prezenta notă, toți și-au exprimat încrederea în partidul nostru, în conducerea sa și în măsurile pe care le-a adoptat în vederea restabilirii adevărului și al spiritului de dreptate față de cei care au suferit pe nedrept în trecut, ca urmare a unor abuzuri și ilegalități săvârșite de organele M.A.I.

În același timp, convinși fiind că li se va face dreptate tovarășii respectivi au exprimat sentimente de amărăciune față de măsura luată în trecut, de a li se răpi libertatea pentru fapte pe care nu le-au săvârșit și ceea ce este mai grav, față de urmările morale, fizice și materiale de pe urma cărora au avut și au de suferit și în prezent.

Au relatat că regretă și sînt o mare durere sufletească, îndeosebi față de măsura ce a fost luată pentru a-i trece în afara rîndurilor partidului, insistînd în acest sens ca în spiritul

echității și al dreptății, față de activitatea lor îndelungată pentru partid și cauza poporului, față de suferințele îndurate fără să fi fost vinovați, să li se redea calitatea de membru al Partidului Comunist Român.

x x

x

Din verificarea situației lui LIANOS OCTAVIAN cît și a celorlalte persoane arestate în cazul de la fostul Minister al Industriei Grele, se desprind următoarele concluzii mai principale :

1. Măsura arestării și cercetării celor în cauză de către organele de securitate constituie un act abuziv și ilegal.

2. Problemele spre care s-a canalizat ancheta după arestarea numitului LOVIN PETRE, nu erau de competența organelor de securitate, ci a organelor de partid și administrative.

3. Au fost folosite metode inumane (presiuni fizice și morale) asupra unora din cei arestați și pe această bază sau smuls recunoașteri formale, privind fapte infracționale pe care, în realitate, cei în cauză nu le-au săvîrșit. Unii din arestați și cercetați în condițiile descrise mai sus, au rămas cu infirmități fizice sau cu depresiuni psihice de pe urma cărora suferă și în prezent și poate vor suferi chiar toată viața.

4. Măsura demascării publice și apoi excluderea din partid, s-a făcut pe baza materialelor furnizate de organele de anchetă penală pe care acestea le-au obținut în condițiile de recunoaștere menționate mai sus.

Față de gravitatea faptelor comise, pentru restabilirea adevărului și reconsiderarea activității celor arestați în grupul sus-menționat, propunem ca organele de partid competente să reanalizeze situația lor de partid și în funcție de adevăr, să hotărască măsuri corespunzătoare.

PRIM - VICEPRESEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
General-locotenent.

Grigore Răduică

NOTA - RAPORT

=====

- privind pe numitul
LIANOS OCTAVIAN

Colegiul Central de Partid cu adresa nr. 2766 din 19.09.a.c. a solicitat material cu concluziile ce s-au desprins din cercetările efectuate asupra numitului LIANOS OCTAVIAN, născut la 20.11.1925 în Făgăraș, fiul lui Arghirias și Eugenia, de profesie ajustor mecanic, cu ultimul domiciliu în București str. Laptelui nr.24, care în perioada 31 august 1961 - 11 mai 1962 a fost reținut de organele de securitate.

Din verificările efectuate în evidențele noastre a rezultat următoarele:

În luna iunie 1961 s-a primit la C.C. al P.C.R. o scrisoare anonimă al cărei autor s-a prezentat drept "ofițer de securitate" și "om devotat regimului", în care se semnală că în lunile mai-iunie 1961 la restaurantul M.A.I. un grup format din 4-5 persoane, au adus calomnii la adresa unor tovarăși din conducerea de partid și de stat a R.S.R.

Pentru identificarea autorului scrisorii anonime cit și a tuturor persoanelor care au fost semnalate că au purtat discuții calomnioase, la 29 august 1961 au fost arestați numiții STANCULEASA GHEORGHE și STANCIU RADU.

La 31 august 1961 a fost arestat LIANOS OCTAVIAN în baza mandatului de arestare preventivă nr.62/961 emis de M.A.I.

Direcția anchete penale și confirmat de Procuratura Militară București, iar la data de 9 sept. 1961 și 12 sept. 1961 au fost arestați numiții LOVIN PETRE, CAPRARU TEODOR, EFTIMESCU STEFAN, POPESCU VASILE și alții.

Din material nu se cunoaște cine a dat ordinul de arestare, însă dintr-un referat întocmit de direcția anchete penale din M.A.I. la 10 mai 1962 și aprobat de către adjunctul M.A.I.- general locotenent NEGREA VASILE, se menționează că arestarea sus-numiților a fost făcută "din ordin superior".

Din cercetările efectuate a reeșit că LIANOS OCTAVIAN în perioada anilor 1958 - 1961, pe cînd era șef de cadre la Ministerul Metalurgiei și Construcției de Mașini, împreună cu DUMITRESCU ANETA, LOVIN PETRE și POPESCU VASILE au purtat în repetate rînduri discuții calomnioase la adresa unor persoane din Ministerul Metalurgiei și Construcției de Mașini, precum și în legătură cu situația personală și familială a unor activiști de partid și de stat.

Expertiza grafică și cercetările efectuate au stabilit că scrisoarea anonimă a fost întocmită și trimisă la C.C. al P.C.R. de către LOVIN PETRE, fost șeful cadrelor din Ministerul Industriei Grele.

În declarațiile date, acesta a arătat că LIANOS OCTAVIAN a făcut parte din grupul de persoane în frunte cu STANCULEASA GHEORGHE, STANCIU RADU și alții, care erau nemulțumiți de alegerea în funcția de secretar de partid a lui PIRVU CONSTANTIN și împreună au purtat discuții neprincipiale la adresa unor persoane cu munci de răspundere.

LOVIN PETRE a mai declarat că LIANOS OCTAVIAN a afirmat că "RADOI GHEORGHE nu este nimic în minister, că PIRVU CONSTANTIN conduce ministerul" iar în legătură cu anonima a menționat că datele respective le-a obținut din discuțiile purtate cu STANCULEASA GHEORGHE, POPESCU VASILE, STANCIU RADU, CAPRARU TEODOR, LIANOS OCTAVIAN și alții.

Cercetările au constatat că acțiunile de calomnierea unor persoane din conducerea de partid și de stat din acel timp au fost întreprinse de cei arestați cu scopul de a-și realiza anumite interese personale.

Ancheta nu a stabilit că ar fi fost vorba de activitate împotriva regimului nostru.

În urma cercetărilor, Direcția anchete penale din M.A.I. a propus punerea în libertate a arestaților, printre care și a lui LIANOS OCTAVIAN, propunere care a fost aprobată de adjunctul ministrului Afacerilor Interne, general locotenent NEGREA VASILE, urmînd ca persoanele respective să fie demascate în cadrul unei ședințe la Ministerul Metalurgiei și Construcției de Mașini.

La 24 mai 1962, în cadrul unei ședințe extraordinare care a avut loc la Ministerul Metalurgiei și Construcției de Mașini, s-a procedat la demascarea lor.

Din materialele pe care le deținem în legătură cu demascarea, rezultă că LIANOS OCTAVIAN, a cunoscut despre activitatea contrară principiilor de partid întreprinse de persoanele implicate în această cauză, iar după un timp s-a alăturat acestora și a început să participe la discuții în afara cadrului organizat al partidului.

De asemenea, a reeșit că LIANOS OCTAVIAN a întreținut o serie de discuții cu caracter de bîrfă și mahalagism despre viața și activitatea unor activiști cu munci de răspundere în partid, pe care LOVIN PETRE le-a folosit la redactarea scrisorilor anonime trimisă în anul 1961 la C.C. al P.C.R.

Menționăm că în dosar nu se află declarațiile date în cursul anchetei de LIANOS OCTAVIAN. Există însă o notă întocmită de organele Direcției anchete penale la 1 iunie 1962 în care se arată că mai multe documente de anchetă în legătură cu cercetarea acestui caz, printre care și 6 declarații în original date de LIANOS OCTAVIAN au fost trimise Comitetului Orășenesc de Partid București, la 28 mai 1962 și 8 ianuarie 1963 cu adresa nr.82/00515595/963, neavînd un conținut infracțional.

Anexat restituim adresa Colegiului Central de Partid al C.C. al P.C.R. nr.2766/A din 19.09.1968.

SEFUL SERVICIULUI;
Lt.col.
Mateescu
Mateescu I.



23 sept. 1968

NOTA - RAPPORT

privind cazul CHERVENY IULIUS.

pe 21 mai a.c. directorul Institutului de Cercetare și Proiectare pentru industria Electrotehnică, inginer D.F. LAZAROIU, a sesizat în scris C.S.S., personal pe tovarășul președinte Ion Stănescu, că în 1948 după ce CSERVENY IULIUS a fost reținut pentru cercetări, organele M.A.I. în mod abuziv i-au confiscat din locuință mobilier și alte obiecte de valoare. În același timp inginerul D.F. LAZAROIU menționează că CSERVENY IULIUS solicită sprijin pentru a fi despăgubit în legătură cu bunurile ce i-au fost confiscate de către fostul Serviciu central de rechiziții și cartiruirii ce funcționa în acea perioadă în cadrul M.A.I.

Din verificările efectuate au rezultat următoarele :

CSERVENY IULIUS este născut la 31 martie 1906 în comuna Ocna-Lugatar-Maramureș, fiul lui Iuliu și Dora, de profesie inginer electromecanic, în prezent șeful Secției cercetarea calității produselor din Institutul de Cercetare și Proiectare pentru industria Electrotehnică, domiciliat în București, strada Popa Rusu nr.19.

La 26 octombrie 1948 pînă la 4 martie 1949, numitul CSERVENY IULIUS a fost reținut și cercetat pentru faptul că în calitate de inginer șef al Centralei electrice Anina, ce aparținea uzinelor din Reșița, ar fi făcut parte din grupul POPP-BUJOIU, contribuind prin atitudinea sa aparent neglijentă, la sabotarea producției. Reținerea în arestul organelor de securitate s-a făcut în baza a patru mandate, eliberate și aprobate de Parchetul Tribunalului militar București.

235

În cursul cercetărilor, cel în cauză a declarat că a cunoscut despre acțiunea de sabotaj inițiată și realizată de grupul condus de POP-BUJOIU, iar el a contribuit la degradarea prin neglijență a centralelor electrice, îndeosebi a celei din Anina, al cărui inginer șef era.

Ca urmare a recunoașterii în scris a vinovăției sale și a cererii de reabilitare, la 4 martie 1949 CSERVENY IULIUS a fost pus în libertate.

În discuții, CSERVENY IULIUS a relatat că cele declarate la cercetarea din 1948-1949 nu sînt reale, recunoașterea lor a făcut-o ca urmare a presiunilor și a promisiunilor făcute de către ofițerii anchetatori asupra sa.

Menționăm că în unele dosare de arhivă se găsesc declarații și alte materiale confirmate de mai multe persoane din care rezultă că CSERVENY IULIUS se afla în strînsă legătură cu POPP ALEXANDRU și era considerat ca un om de bază în eventualitatea realizării loviturii de stat pe care o preconiza grupul contrarevoluționar.

Se confirmă faptul că după reținerea sa Serviciul central de rechiziții și cartiruirii din M.A.I. i-a confiscat de la domiciliu, mobilier și alte obiecte de valoare, însă neexistînd niciun fel de evidențe, nu se cunoaște ce anume i s-a confiscat și ce s-a făcut cu aceste obiecte.

Din relatările lui STEFAN GEORGESCU, pensionar M.A.I., care a lucrat în cadrul Serviciului central de rechiziții și cartiruirii, precum și a altor tovarăși ofițeri cu vechime îndelungată în securitate, rezultă că în marea lor majoritate confiscările de obiecte și bunuri de la persoane reținute, se executau fără ordonanță legală și ele erau repartizate foștilor deținuți politici, cadrelor cu munci de răspundere din M.A.I. sau folosite pentru mobilarea unor sedii ale M.A.I., ori ale altor instituții de partid și de stat.

În discuția purtată cu ocazia verificării, Cserveny Iulius a relatat că personal este conștient că obiectele confiscate în urmă cu 20 de ani nu pot fi identificate și de aceea nu a făcut memoriu. Destăinuirea față de inginerul D.F. LAZAROIU a făcut-o ca urmare a presiunilor exercitate de către soție, care

aşa cum el relatează, este suferindă şi obsedată de faptul că lucrurile confiscate erau de la părinţii ei.

Intrucît nu se găsesc documente originale din care să rezulte obiectele confiscate de la locuinţa lui CSERVENY IULIUS, valoarea lor şi ce s-a făcut cu ele, propunem :

- Oficiul pentru rezolvarea reclamaţiilor, sesizărilor şi propunerilor oamenilor muncii, să comunice în scris inginerului D.F. LAZAROIU că într-adevăr în cazul semnalat, s-a comis un abuz, însă CSERVENY IULIUS nu poate fi despăgubit datorită motivelor menţionate mai sus ;

- Propunem clasarea lucrării.

Faţă de cele raportate, rugăm a se hotări.

MAIOR DE SECURITATE
Botofei *[Signature]*

MAIOR DE SECURITATE
NEGOIU CONSTANTIN

[Signature]

For. Both.

237

Cereti documentele in
legatura cu acest caz si
studiați

Grădinar

M. I. C. M.
ICPE

BD. T. VLADIMIRESCU Nr. 45 - 47
RAIONUL V. I. LENIN, BUCUREȘTI

INSTITUTUL DE CERCETARE ȘI PROIECTARE
PENTRU INDUSTRIA ELECTROTEHNICĂ

TELEFON: 16.41.40 - 15.82.27
CONT VIRAMENT: 040.04.022. BI - FOB

C. S. S.
Cabinet președinte
Nr. 1213 27.11.68

Cabinet președinte
Nr. 8897 -

Научно-исследовательский
и Проектно-конструкторский институт
по вопросам электропромышленности

Electrical Engineering and
Research Institute

Forschungs-und Projektie-
rungsinstitut für die
Elektroindustrie

Institut de Recherches et
Projets pour l'industrie
Electrotechnique

C ă t r e

COMITETUL SECURITĂȚII STATULUI

Tov. Președinte ION STANESCU

Adresa Dvs. Nr.

Data

Nr. nostru int. 54

Data

21. 11. 1968.

Privește:

Subsemnatul Ing. D. F. Lăzăroiu în calitate de
Director al Institutului de Cercetare și Proiectare pentru
Industria Electrotehnică, urmare a sesizării verbale primite
din partea tov. ing. Cserveny Iuliu șeful Secției cercetarea
calității produselor, din institutul nostru, vă aduc la cunoș-
tință următoarele :

La data de 26 octombrie 1948 tov. ing. Cserveny
Iuliu a fost ridicat de la domiciliul său, fiind reținut de org.
securității statului pînă la data de 4 martie 1949, cînd a fost
eliberat.

La data de 30 noembrie 1948 la domiciliul său
s-au prezentat org. serv. rechiziții și cartiruri care au ridi-
cat majoritatea lucrurilor din casă prevăzute în procesul ver-
bal anexă.

La cele două intervenții făcute de tov. ing.
Cserveny Iuliu, prima la 3 decembrie 1948 și a doua înreg. la
M. A. I. cu nr. 24884 din 30 noembrie 1955 nu s-a primit de acesta
nici un răspuns și nu s-a dat nici o urmare.

Salariatul ing. Cserveny Iuliu a fost eliberat
fără a fi cercetat, judecat sau condamnat vre-odată pentru vre-o
faptă penală; cere sprijin pentru lămurirea împrejurărilor și a
despăgubirii sale, întrucît s-a procedat ilegal la confiscarea
bunurilor sale, menționate în procesul verbal pe care îl posedă.

În scopul aplicării ansamblului de măsuri luate
de Partid și de guvern, în vederea restabilirii și consolidării
încrederii cetățenilor în legile țării, vă rugăm să binevoiți
a dispune cercetarea acestui caz și în special restituirea
bunurilor ridicate cu încălcarea prevederilor legale.

D I R E C T Ō R
Ing. D. F. Lăzăroiu

MINISTRUL AFACERILOR INTERNE

Serviciul Central de rechiziții și cartiruire

I N V E N T A R

asupra mobilierului luat în custodie dela
Dl. Ing. Iuliu Cervey din str. Popa Rusu 41

- 1 masă de sufragerie ovală din furnir culoarea nukului
- 1 servanță de sufragerie cu una ușe în două canaturi din furnir culoarea nukului
- 8 scaune tapisate cu plus roșu și spătar
- 2 scaune format fotoliu tapisate cu plus roșu
- 2 fotolii mari cu plus în dungi
- 1 bufet cu 5 sertare și 3 uși într-un canat din furnir culoarea nukului
- 2 mesuțe pentru bar cu picioare din metal cu roțițe și blaturi din furnir culoarea nukului
- 1 statueta din bronz reprezentând un câine
- 1 covor persan de 2/3,20 m. cu desene pe fond bej cu albastru
- 2 carpete de 1/0,60 m.
- 1 vitrină cu 2 etajere și 3 uși cu cristal din furnir culoarea nukului.
- 1 pat dublu din lemn vopsit alb cu somieră din 2 părți
- 2 noptiere din lemn vopsite alb cu câte una ușe
- 1.- șifonier triplu alb cu oglindă albă ovală la mijloc
- 1 taburete pt. toilette tapisat cu stofă
- 1 scaun format fotoliu alb tapisat cu stofă
- 1 covor persan de 2/3 m. cu desene
- 1 mesuță rotundă din lemn vopsită alb
- 1 scrin alb cu uși duble
- 1 carpetă rotundă cu franjuri pe fond roșu

Acestea s-au ridicat de către noi în ziua de 30 nov. 1948
dela locuința dlui Cervey Iuliu care în prezent se află deținut,
fiind asistați de către membrii familiei sale.

COMISARI

MARTORI-RUDE

(indescifrabil)
indescifrabil)

(Stampila rotundă .

Serviciul Rechiziții și Cartiruire
Rechiziții Militare).

Tovarăşe Ministru

Subsemnata Melitta Cserveny, domiciliată în Bucureşti str. Popa ^{re}tre nr. 41, am onoarea a vă aduce la cunoştinţă următoarele, rugîndu remediul de drept cuvenit,
In ziua de 30 noemvrie a.c. după masă la orele 18 s-au prezentat la locuinţa mea tovarăşii : delegat Teodorescu, comisar Gh. Cristescu, comisar St. Georgescu dela serviciul central de rechiziţie, un locotenent şi mai mulţi militari, dintre care unul era înarmat. - Fără a arăta vreun ordin sau alt act justificativ, şi fără a comunica titlul procedurii, au ridicat din locuinţa mea :

a). - O sufragerie completă (din lemn de nuc) compusă din : 1 bufet mare cu 3 uşi, 1 servanţă cu 2 uşi, 1 vitrină, 1 masă mare rotundă extensibilă, 2 scaune mari şi 8 scaune normale tapitate cu pluş roşu şi 2 mese de serviciu pe roţi. -

b). - 2 fotolii mari pluşate.

c). - Un dormitor complet cu lac de şlefuit alb compus din : 1 pat dublu, 2 somiere, 1 dulap mare cu oglindă, 1 dulap mic, 2 noptiere şi 1 toaletă cu oglindă.

d). - 2 covoare persane mari de 7 m² şi un covor persan mic.

Precizez că toate obiectele ridicate sînt înşirate în mod detaliat în procesul verbal redactat cu cerneală de tov. comisari la faţa locului într-un singur exemplar reţinut de ei. Precizez că am cerut şi eu un exemplar, care însă nu mi s-a eliberat deşi m-am prezentat în repetate rînduri pentru preluare. Obiectele arătate au fost imediat transportate însă fără să mi se arate locul lor de destinaţie. -

Prin citirea procesului verbal am aflat că obiectele au fost rechiziţionate conform dispoziţiunilor date de tov. Director Amărescu de la serviciul central de rechiziţii şi încartiruire din Bul. Domniţei Nr. 1. -

Sînt nevoită a mă adresa Dv. prin prezenta cerere rugîndu-vă să binevoiţi a lua măsuri pentru îndreptarea celor întîmplate dispunînd restituirea obiectelor menţionate, pe baza următoarelor considerente :

Toate obiectele le am primit ca zestre de la părinţii mei în anul 1931. Luîndu-mi şi dormitorul nu s-a ţinut seama nici de faptul că am trei copii minori, - nu s-a făcut nici evaluarea obiectelor şi nu mi s-a dat nici o bonificaţie fie pentru întrebuinţarea lor, fie drept preţul lor, deşi precum sînt informată, în caz de rechiziţie obiectele se evaluează chiar şi prin experţi, fiind vorba de diferite obiecte preţioase în valoare de ~~lei~~ circa 500.000 (dinci sute mii) lei. - De obicei se eliberează un bon (chitanţă) de rechiziţie, însă mie nu mi s-a dat nici o dovadă, nici măcar un exemplar din procesul verbal redactat la faţa locului.

In speranţa că rugămintea mea va fi rezolvată în conformitate cu dispoziţiunile legale semnez cu respect.

Trăiască R.P.R.
ss. Melitta Cserveny

Bucuresti 3 decemvrie 1948

Către

Tovarăşul Ministru al Afacerilor Interne

241

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
- Cabinet prim-vicepreședinte -

Nr. 9208 / 23.11.1968

revizuit 1868

STRICT SECRET

Ex.nr. 2

C ă t r e ,

COMITETUL CENTRAL AL P. C. R.

- Colegiul central de partid -

La adresa dv.nr.1441/A din 5.VII.1968, privind pe LITTMAN DAVID, vă facem cunoscut că din studiul materialelor existente în arhiva organelor securității statului, rezultă că sus-numitul a fost arestat și cercetat în perioada 29.V.1952 - 26.I. 1953.

LITTMAN DAVID, a fost arestat sub acuzația " de a fi indus în eroare partidul, prin aceea că în autobiografiile sale nu a arătat depre unele aspecte mai deosebite referitoare la rudele apropiate (soră, cumnat, frate) cât și pentru faptul că ar fi fost informatorul unui cumnat al său, pe nume JELEA DINU în timp ce acesta a lucrat la Serviciul Special de Informații (S.S.I.) și căruia ulterior i-ar fi divulgat unele secrete de partid și de stat".

Intrucât din cercetări , nu a rezultat ca LITTMAN DAVID să fi fost informatorul cumnatului său și nici că i-ar fi divulgat acestuia secrete de stat, a fost pus în libertate după aproape opt luni de reținere.

De menționat că pentru nesinceritate față de partid, în legătură cu trecutul politic necorespunzător al unor rude, cât și pentru faptul că a înlesnit intrarea în partid a cumnatului său JELEA DINU care a lucrat în trecut în S.S.I

LITTMAN DAVID a fost exclus din partid în 1952, încă înainte de a fi arestat.

Din studierea materialelor de anchetă, rezultă că învinuirile care au stat la baza arestării și cercetării lui LITTMAN DAVID, nu afectau securitatea statului și deci nu intrau în competența de a fi rezolvate de către organele M.A.I. Ca urmare, arestarea lui LITTMAN DAVID a fost ne-temeinică, ilegală și abuzivă.

Alăturat anexăm o notă documentară care se referă la arestarea și cercetarea în trecut a lui LITTMAN DAVID de către organele Ministerului Afacerilor Interne

PRIM VICEPRESEDINTE AL CONSILIULUI
SECURITATII STATULUI

General locotenent,

GRIGORE RADUICA,

2 exempl.
red.B.I.
dact.C.F.

N O T A
 . = . = . = . = . = . = .

privind pe LITTMAN DAVID.

Din studiul documentelor existente în arhiva centrală a organelor securității statului, rezultă următoarele :

LITTMAN DAVID, s-a născut la 25 aprilie 1920, în orașul Botoșani, fiul lui Iancu și Maria. Înainte de a fi arestat (29.V.1952) a fost instructor la Secția administrativ-politică a Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a avut ultimul domiciliu în București str.Stefan Mihăileanu nr.27.

LITTMAN DAVID a fost arestat de organele securității statului la 29 mai 1952 și pus în libertate la 26 ianuarie 1953 în baza ordinului rezolutiv al generalului maior NICOLISCHI ALEXANDRU - fost secretar general în Ministerul Securității Statului.

Motivele arestării lui LITTMAN DAVID, consemnate în referatul de anchetă au fost următoarele :

- a dus în eroare Partidul prin faptul că nu a arătat că are un cumnat care a lucrat în S.S.I.(Serviciul Special de Informații).
- sora lui, JELEA CONSTANTA, născută ROZA LITTMAN, a trăit în concubinaj cu fostul magistrat MACEDONESCU STEFAN;
- sora lui, JELEA CONSTANTA, ar fi făcut o școală de spionaj sub regimul antonescian;

.. / ..

- fratele său LITTMAN MANCIU a împuşcat un ofiţer sovietic în anul 1945;
- LITTMAN DAVID ar putea corespondenţă cu cei doi fraţi ai săi care ^{se} găseau în ţări capitaliste ca emigranţi (unul în Israel, altul în S.U.A.)
- după suspendarea sa din serviciu, LITTMAN DAVID a părăsit oraşul Bucureşti, fără a cere permisiunea forurilor superioare (era ofiţer activ).

Pentru a se stabili valoarea invinuirilor ce i s-au imputat iniţial lui LITTMAN DAVID, în timpul celor aproape opt luni cât a fost reţinut de organele securităţii, a fost interogată de mai multe ori atât el precum şi un număr de persoane din cercuri apropiate lui (rude, cunoscuţi, etc).

Din cercetările făcute de organele securităţii, privind invinuirile ce i s-au pus în sarcină lui LITTMAN DAVID în final, în referatul de anchetă se menţionează că :

"LITTMAN DAVID, prin intermediul sorei sale LITTMAN ROZA, a cunoscut pe JELEA DINU, cu care ea s-a căsătorit în anul 1943.

Nu s-a stabilit că în timp ce JELEA DINU a lucrat la S.S.I. (până în 1948) ar fi folosit pe LITTMAN DAVID ca informator.

În 1946, LITTMAN DAVID care a trăit şi s-a dezvoltat într-un mediu mic burghez şi şi-a format o atitudine împăciuitoare faţă de duşmanul de clasă, a dat referinţe pentru încadrarea în partid a lui JELEA DINU (cumnatul său) care în acel timp era încă funcţionar în S.S.I.

Pentru faptul că a indus în eroare partidul, nearătând în autobiografiile sale că are un cumnat care a lucrat în S.S.I. şi pentru că a dat adeziunea şi referinţe pentru încadrarea acestuia în partid, în anul 1952, LITTMAN DAVID a fost exclus din partid.

În ceea ce privește pe sora lui LITTMAN DAVID, anume ROZA LITTMAN datorită situației materiale din anii războiului, aceasta a fost nevoită să aibă relații intime cu fostul magistrat MACEDONESCU STEFAN, timp de mai mulți ani, până la căsătoria sa cu JELEA DINU, fapt ce dovedește că era o femeie ușuratică, lucru care nu interesa pe LITTMAN DAVID care în acel timp avea numai 19 ani.

Din cercetări nu a reușit să se constate că LITTMAN ROZA a făcut o școală de spionaj, aceasta bazându-se pe unele amănunte relate într-o referință, cum că LITTMAN ROZA a afirmat în 1949 că a făcut o școală de spionaj în timpul regimului antonescian. Aceste lucruri nu puteau fi afirmate de ea, în cazul când ar fi făcut școala de spionaj, deoarece cunoștea consecințele atunci când ar fi fost demascată.

Faptul că fratele lui LITTMAN DAVID anume LITTMAN MANCIU în anul 1945 a împușcat un ofițer sovietic și în urma cercetărilor făcute aceasta a fost pus în libertate, nu constituie un fapt care să intereseze situația lui LITTMAN DAVID.

În ceea ce privește legăturile de corespondență cu frații lui din țările imperialiste, cercetările nu au putut stabili alte legături pe care le-ar fi avut LITTMAN DAVID cu fratele lui din Statul Israel, decât plicul ce l-a primit în 1950 - al doilea plic - ajungându-se la concluzia pe bază de dovezi că a fost trimis de una din delegațiile bulgare. (cunoscută de LITTMAN DAVID, întâmplător în timp ce călătorea cu trenul spre Brașov).

Faptul că a părăsit orașul București, fără să anunțe pe superiorii săi (după cum rezultă din dosar), s-a dovedit a fi neîntemeiat deoarece din declarația lui LITTMAN DAVID și verificările făcute, a reușit să se constate că el a cerut voie să meargă la Lacul Roșu pentru câteva zile, lucru ce ne-a fost confirmat verbal de către tov. Lt.colonel TANASE EVGHENIE șeful lui LITTMAN DAVID și tov. TIRIACHIU care i-au aprobat și permis pe C.F.R. până la Lacul Roșu și retur.

În ce privește faptul că LITTMAN DAVID ar fi divulgat secrete profesionale elementelor dușmănoase regimului nostru, învinuirea este neîntemeiată, aceasta rezultând din declarațiile numitului MACEDONESCU STEFAN și a lui JELEA CONSTANTA.

Intrucât din cercetări nu a rezultat că faptele comise de LITTMAN DAVID au adus prejudicii statului și conform rezoluției tov. General NICOLISCHI, că în caz că nu se va dovedi că a fost informatorul lui JELEA DINU, să fie pus în libertate,

P R O P U N E M :

Punerea în libertate a numitului LITTMAN DAVID și plasarea lui în câmpul muncii.

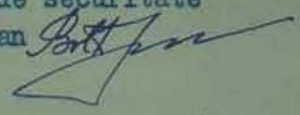
De acord:
Maior de securitate
ss. Gh. Chirtu

Cpt. de securitate
ss. Dumitru Marinache

De acord-
Lt.col. de securitate
ss. Butyka Fr.

x
x x

Pe baza propunerilor de mai sus, aprobate de Generalul NICOLISCHI, numitul LITTMAN DAVID a fost pus în libertate la 26 ianuarie 1953.

Locot.colonel de securitate
Both Ioan 

2 ex.
rec. I.
dact. C.F.

C. S. S.
Cubana de Aviación
No. 9208

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN
COMITETUL CENTRAL

COLEGIUL CENTRAL DE PARTID

BUCUREȘTI.

196

Către.

CONSILIUL SECURITATII STATULUI

Toys, priu vicepreşedinte General maior Grigore Răduică -

Vă rugăm să se revadă dacă arestarea lui LITTMAN DAVID de către organele M.A.I. în anul 1952 are vreun temei legal. Acesta este născut la 25 aprilie 1920 în orașul Botoșani, de profesie nichelator, în prezent domiciliat în București str. Plumbuita no.50.

Littman David în memoriul adresat conducerii partidului în legătură cu clarificarea situației lui de partid, ridică și problema că pe baza unor învinuiri nedrepte a fost arestat și cercetat de organele de securitate de la data de 29 mai 1952 până la 25 ianuarie 1953.

Vă rugăm a ne informa asupra celor concluzionate, fiindu-ne necesare pentru clarificarea situației sale de partid.

VICEPRESIDENTE.

2 ex. n.j.

Kintz, my

C o p i e

248

C ă t r e

COMITETUL EXECUTIV AL C.C. al P.C.R.

Subsemnatul LITTMAN DAVID din București str. Plumbuita 50 sectorul II actualmente muncitor la fabrica "Electrotehnica" din București str. Orhideiilor 27-29, am de arătat următoarele :

După ce am fost un număr de ani activist de partid la sectorul II Negru A, org. de partid București și la C.C. al partidului la secția Administrativ-politică, în anul 1952 luna mai am fost exclus din partid în urma unei ședințe speciale și tendențios organizată și apoi am fost ținut arestat de către organele de securitate de la 29 mai 1952 până la 25 ianuarie 1953 pentru a se cerceta niște învinuiri ce nu au putut fi dovedite.

Cînd după ce mi s-a dat drumul și m-am adresat organelor sau persoanelor care m-au trimis acolo și care m-au exclus din muncă și din partid, nu am reușit să mai deschid nici o ușă nimeni nu s-a mai interesat nici măcar să pot reîntra în cîmpul muncii.

Azi citind în ziare hotărârile plenarei C.C. al P.C.R. în legătură cu reabilitarea unor tovarăși care au fost pe nedrept înlăturați, excluși și arestați m-am hotărît să fac această cerere pentru revizuirea situației mele.

Pentru orice lămuriri suplimentare a cazului meu vă rog să fiu chemat fie pe adresa unde locuiesc fie la întreprinderea unde lucrez.

Soția mea a fost exclusă din partid pentru că nu a vrut să divorțeze de mine care eram exclus. Toate aceste lucruri au făcut-o ca azi să fie bolnavă de nervi.

Eu am expus în mod telegrafic situația, cu speranța că mi se va oferi ocazia să dau detalii în toate problemele.

Sînt convins că pînă la urmă va ieși adevărul la lumină.

TRAIASCA P.C.R.

ss.Littman David

26.IV. 1968

249

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
- Cabinet prim-vicepreședinte -
Nr. 9209 / 23.08.1968

12

STRICT SECRET

Ex.nr. 2

C ă t r e,

COMITETUL CENTRAL AL P. C. R.
- Colegiul central de partid -

La adresa dv.nr.1907/A din 5.VII.1968, privind pe TOADER ION, vă facem cunoscut că din studiul materialelor existente în arhiva organelor securității statului, rezultă că sus-numitul a fost arestat în perioada 13.II.1953 - 24.IV.1954.

Măsura arestării lui TOADER ION sub acuzația de a fi "uneltit contra ordinii sociale" nu a avut temei legal, deoarece învinuirile în baza cărora a fost privat de libertate nu afectau securitatea de stat.

Din analiza materialelor de anchetă, rezultă însă că TOADER ION, în activitatea sa de fost președinte al Sfatului Popular al raionului Călărași, a săvârșit unele abuzuri și abateri în probleme ale colectării de cereale și colectivizării agriculturii. Acestea au fost posibile și ca urmare a aplicării în practică, de către TOADER ION, a unor indicații greșite date în acea perioadă (1952-1953) de către foștii împuterniciți ai C.C. al P.C.R. pentru regiunea București și respectiv pentru raionul Călărași și de fostul prim secretar al acestui raion.

Considerăm însă că pentru vinovăția sa, TOADER ION trebuia tras la răspundere pe linie de partid și administrativă și nu de către organele M.A.I.

.. / ..

250

Alăturat anexăm o notă documentară care se referă la arestarea în trecut a lui TOADER ION de către organele Ministerului Afacerilor Interne.

PRIM-VICEPRESEDINTE AL C. S. S.
General Locot-

GRIGORE RADUICA

2 ex.
red.B.I.
dact.C.F.

251

N O T A
.....

- privind pe TOADER ION

Din studiul materialelor existente în arhiva organelor securității statului, rezultă următoarele :

TOADER ION s-a născut la 25 iulie 1915 în comuna Burdușelu județul Ialomița, fiul lui Marin și Maria, de profesie monteur, cu ultimul domiciliu - înainte de arestare - în Călărași str. București nr. 71.

Sus-numitul a fost Președinte al Sfatului Popular al Raionului Călărași din decembrie 1950 și până în luna noiembrie 1952 când a fost schimbat din această funcție și transferat la G.A.S. Roșeti.

Direcția Regională a Securității București fiind sesizată în luna octombrie 1952 că în raza raionului Călărași s-au comis o serie de abateri și abuzuri în colectarea produselor agricole și colectivizarea agriculturii, a procedat la reținerea și cercetarea unui număr de 15 elemente care erau învinuite de comiterea acestor fapte.

Continuând cercetările asupra celor 15 elemente arestate, organele de securitate au constatat că de încălcarea dispozițiilor partidului și guvernului se fac vinovați și numiții: POPA ION, ZAHARIA CONSTANTIN și TOADER ION care au și fost arestați la 13 februarie 1953. De menționat că aceștia până în toamna anului 1952 au îndeplinit următoarele funcții: POPA ION prim secretar al Comitetului Raional P.M.R., ZAHARIA CONSTANTIN secretar II iar TOADER ION a fost Președintele Sfatului Popular al Raionului Călărași.

În ce privește învinuirile ce i se aduc lui TOADER ION, din studiul documentelor din arhiva organelor securității statului rezultă în principal următoarele :

.. / ..

252

În calitatea sa de președinte al Sfatului Popular al raionului Călărași a trasat ca sarcină președinților Sfatului popular, comunale, secțiilor financiare, precum și celorlalte organe din subordine, să impulsioneze la maximum colectările la toate prădusele agricole și paralel cu aceasta încasarea impozitelor, fără a ține cont de categoria socială a țăranilor. În acest sens s-au format echipe de colectori având sarcina să înceapă din casă în casă pentru a forța pe țăranii să-și probea cotele și restanțele la toate produsele colectabile, iar acei țăranii care fac greutăți să li se dăreze acte de trimitere în justiție. Măsurile de constrângere luate asupra țăranilor muncitori aveau ca scop ca să-i determine pe aceștia a se înscrie în G.A.C.

De asemenea, a dat dispoziții Sfatului Popular Comunal să nu aprobe bunurile de măcină decât numai colecti-viștilor, iar celor neîncadrați numai câte 70 kgr. cereale de familie.

În urma măsurilor de constrângere luate, țăranii din comunele raionului Călărași au fost determinați să se înscrie în masă în G.A.C.

Această acțiune - se menționează în documentele din arhiva organelor de securitate - nu au dat rezultate, deoarece la scurtă perioadă circa 80% din țăranii înscriși în G.A.C., prin metode de constrângere, și-au retras cererile și utilajul agricol adus în gospodărie.

Din procesele verbale de anchetă și din sintezele întocmite de organele de securitate ale regiunii București, rezultă că de încăleările hotărârilor Partidului și Guvernului în problema colectărilor și colectivizării agriculturii s-au făcut vinovați și TOANGHINA VALEȘIU și RODIAN MIRCEA care în acel timp erau imputerniciți ai C.C. al P.M.R. și ai Guvernului pentru regiunea București. Astfel aceștia au organizat o ședință la Sfatul Popular al Regiunii București la care au participat imputerniciții raionali ai C.C. al P.M.R. și ai guvernului, directorii bazelor de recepții și alți activiști de partid și de stat unde li s-a indicat să ia măsuri represive

împotriva țăranilor care au de predat cote, să treacă la arestarea, anchetarea și trimiterea în justiție a câte unu sau doi țărani din fiecare comună pentru a constitui "exemplu" și pentru ceilalți. La o altă ședință s-a indicat ca în comunele unde cetățenii nu-și predau cotele, să fie obligați să cumpere cereale și să le predea, iar acelor care nu pot să cumpere, să li se sechestreze vitele, porcii, pisările și chiar îmbrăcămintea.

Pe baza acestor indicații, BUTEICA TUDOR împuternicit al C.C. al P.M.R. și al Guvernului în raionul Călărași, împreună cu POPA ION prim secretar al Comitetului Raional de partid au organizat ședințe asemănătoare cu activității de partid și de stat din raionul Călărași, cărora li s-au trasat sarcinile primite, susținând în esență măsurile abuzive împotriva țăranilor muncitori și comitând la rîndul lor abateri grave și încălcînd hotărîrile Partidului și Guvernului. Semnificativ în această privință este și faptul că POPA ION în calitate de prim secretar al Comitetului Raional de Partid a provocat la întrecere pe ZAHARIA CONSTANTIN secretar II al Comitetului Raional de partid, luînd fiecare câte o comună unde în cîteva zile au reușit să înscrie în G.A.C. majoritatea țăranilor din cele două comune.

Menționăm că dosarul de anchetă înaintat de organele de securitate către Procuratura Militară Teritorială București a fost restituit întrucît elementele principale - TOANGHINA V și RODIAN M - nu au putut fi cercetate neexistînd aprobare în acest sens.

Situația celor arestați și anchetați de către organele de securitate a fost clarificată în mod definitiv în luna aprilie 1954 cînd prin adresa C.C. al P.M.R. Direcția Treburilor - către fostul ministru al afacerilor interne se dă următoarele indicații :

" Vă comunicăm că Biroul Politic al C.C. al P.M.R. a aprobat cu Hotărîrea F.S. nr.186 din 17 aprilie 1954 eliberarea și stîngerea acțiunii cu privire la următorii : BUTEICA TUDOR, VANZA FLOREA, POPA ION, ZAHARIA CONSTANTIN, TOADER ION, ENACHE CONSTANTIN, DUMAN STEFAN și PETCU PAVEL, întrucît

aceștia stau de un an și jumătate fără să fi fost judecați pentru gravele încălcări ale dispozițiilor Partidului și Guvernului în domeniul colectărilor și a organizării gospodăriilor colective".

Pe această bază la 26.IV.1954 atât TOADER ION cât și ceilalți arestați au fost puși în libertate.

x x
x x

În concluzie, din documentele existente în arhiva organelor securității, rezultă că :

- TOADER ION, aplicînd în practică indicațiile primite din partea imputerniciților C.C. al P.M.R., pentru regiunea București, cât și cele primite din partea fostului prim-secretar al Comitetului raional de partid Călărași a încălcat în fapt linia politică a partidului în probleme ale colectărilor și colectivizării agriculturii.

- Măsura arestării lui TOADER ION cât și a celorlalte persoane s-a dovedit a fi netemeinică și ilegală, motiv pentru care în final ei au și fost puși în libertate, fără a fi judecați sau condamnați.

- Considerăm că pentru vinovăția sa, TOADER ION putea și trebuia tras la răspundere pe linie de partid și în nici un caz de către organele M.A.I.

Lt.colonel de securitate

Diaconu
Diaconu Nicolae

C. S. S.
Cabineta de lucru a Prezidiului
Nr. 9209

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN

COMITETUL CENTRAL

COLEGIUL CENTRAL DE PARTID

BUCUREȘTI,

5. VII.

1968.

Către,

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Tov. prim-vicepresedinte General maior Grigore Răduică -

*Tov. Both
împreună
cu secretarul
C. S. S.
G. V. V. V.*

Vă rugăm să se verifice dacă arestarea lui TOADER ION, în anul 1953 a avut vreun temei legal. Numitul este născut la 25 august 1915 în comuna Burdușelu jud. Ialomița. În prezent domiciliat în orașul Moldova Nouă str. Uzinei no. 20, jud. Caraș-Severin.

În memoriul adresat conducerii partidului, el arată că în luna februarie 1953, pe cînd lucra la G.A.S. Rosești, ca maeștru de cultură, a fost arestat de organele de securitate ale raionului Călărași și reținut în penitenciarul Jilava pînă la 26.IV.1954 fiind pe nedrept acuzat de uneltire împotriva orînduirii sociale.

Vă rugăm să ne informați asupra celor constatate, acesta fiindu-ne necesar în vederea clarificării situației lui de partid.-

VICEPREȘEDINTE

2 ex.nj.

V. V. V. V.

TOVARASE PRESEDINTE AL
CONSILIULUI DE STAT

Subsemnatul TOADER M. ION, născut în comuna Borduşelu judeţul Ialomiţa, în anul 1915, ziua de 25 iunie, fiul lui Marin Gh. Toader zis Olteanu şi al Mariei. În prezent locuiesc în Moldova-Nouă strada Uzinei No.20, jud. Caras-Severin.

Am studiat cu mare atenţie Hotărîrea Plenarei a Comitetului Central din 26.IV.1968 cu privire la reabilitarea unor membri de partid care au fost arestaţi şi excluşi din partid nestatutar şi pe nedrept. Conform hotărîrii C.C. din 26 aprilie 1968, vă aduc la cunoştinţă următoarele :

În anul 1945 am intrat în rîndul membrilor de partid în comuna Dor-Mărunt judeţul Ialomiţa. Luînd parte la toate acţiunile şi reformele iniţiate de partid. În anul 1946 am fost cooptat în biroul Plăşii P.M.R. Lehliu în munca organizatorică. Tot în acelaşi an am fost ales ca secretar de plasă P.M.R. unde am muncit pînă în anul 1949 cînd am fost ales ca preşedinte al Comitetului Provizoriu la Plasa Călăraşi. Cînd s-au făcut alegerile pentru sfaturile populare am fost ales ca preşedinte al Comitetului executiv al sfatului popular al raionului Călăraşi, unde am muncit în această funcţie pînă în anul 1952 luna noiembrie, la care dată am fost desărcinat din această funcţie şi transferat la G.A.S. Roseţi ca maestru de cultură pînă la 13.II.1953. Pe toată această perioadă mai sus-arătată, m-am achitat cu cinste faţă de sarcinile trasate de partid şi de stat, fiind o perioadă foarte grea de transformare a luptei de clase. În anul 1953, luna februarie am fost arestat de organele de securitate ale raionului Călăraşi şi am fost deţinut preventiv la penitenciarul Jilava, acuzat de uneltirea ordinii sociale conform art. 209 C.P. În acest timp de deţinere am fost supus la diferite interogatorii şi torturi de către organele de securitate regionale din Bucureşti strada Rahovei.

Acuzarea pe nedrept ce mi s-a adus nu s-a putut dovedi nefiind reală, fapt care după 14 luni de suferinţă am fost pus în libertate pe ziua de 26.IV.1954, conform biletului de eliberare 5583 din 1954 pe care îl anexează la acest memoriu.

Iar carnetul de partid pentru care am muncit cîstit mi-a fost ridicat de către organele de securitate din raionul Călăraşi, fără să-mi primesc drepturile sau acuzaările pentru care am suferit timp de 14 luni şi fără salariu şi torturat pe nedrept de organele de securitate.

După eliberarea mea din penitenciar am intrat în cîmpul muncii ajutat de către organele raionale de partid, care mi-au cunoscut puterea de muncă şi corectitudinea pe care am avut-o toată activitatea mea de partid şi de stat.

Văzînd că nu mai pot face faţă cunoştinţelor mele tehnice în agricultură şi neavînd nici un fel de calificare, am intrat pe şantierul de construcţii unde m-am calificat ca montor conducte unde lucrez şi în prezent pe şantierul T.C.M.M. Moldova Nouă Judeţul Caras-Severin, unde am fost stimulat cu insigna de "Fruntaş" în întrecerea socialistă.

257

- 2 -

Rog Comisia desemnată de către C.C. pentru soluționarea cazurilor privind reabilitarea membrilor de partid care au fost arestați pe nedrept din perioada anterioară și a mi se face drepturile atât politice cât și morale, precum și drepturile bănești ce mi s-au cuvenit în timpul perioadei de arestare în raport cu salariul la data arestării.

Moldova Nouă, 28 aprilie 1968.

ss. Toader M. Ion.

23 sept. 1963

NOTA - RAPORT

=====

- privind cazul CSERVENY IULIUS.

La 21 mai a.c. directorul Institutului de Cercetare și Proiectare pentru industria Electrotehnică, inginer D.F. LAZAROIU, a sesizat în scris C.S.S., personal pe tovarășul președinte Ion Stănescu, că în 1948 după ce CSERVENY IULIUS a fost reținut pentru cercetări, organele M.A.I. în mod abuziv iau confiscat din locuință mobilier și alte obiecte de valoare. În același timp inginerul D.F. LAZAROIU menționează că CSERVENY IULIUS solicită sprijin pentru a fi despăgubit în legătură cu bunurile ce iau fost confiscate de către fostul Serviciu central de rechiziții și cartiruirii ce funcționa în acea perioadă în cadrul M.A.I.

Din verificările efectuate au rezultat următoarele :

CSERVENY IULIUS este născut la 31 martie 1906 în comuna Ocna-Lugatar-Maramureș, fiul lui Iuliu și Dora, de profesie inginer electromecanic, în prezent șeful Secției cercetarea calității produselor din Institutul de Cercetare și Proiectare pentru industria Electrotehnică, domiciliat în București, strada Popa Rusu nr.19.

La 26 octombrie 1948 până la 4 martie 1949, numitul CSERVENY IULIUS a fost reținut și cercetat pentru faptul că în calitate de inginer șef al Centralei electrice Anina, ce aparținea uzinelor din Reșița, ar fi făcut parte din grupul POPP-BUJOIU, contribuind prin atitudinea sa aparent neglijentă, la sabotarea producției. Reținerea în arestul organelor de securitate s-a făcut în baza a patru mandate, eliberate și aprobate de Parchetul Tribunalului militar București.

În cursul cercetărilor, cel în cauză a declarat că a cunoscut despre acțiunea de sabotaj inițiată și realizată de grupul condus de POP-BUJOIU, iar el a contribuit la degradarea prin neglijență a centralelor electrice, îndeosebi a celei din Anina, al cărui inginer șef era.

Ca urmare a recunoașterii în scris a vinovăției sale și a cererii de reabilitare, la 4 martie 1949 CSERVENY IULIUS a fost pus în libertate.

În discuții, CSERVENY IULIUS a relatat că cele declarate la cercetarea din 1948-1949 nu sînt reale, recunoașterea lor a făcut-o ca urmare a presiunilor și a promisiunilor făcute de către ofițerii anchetatori asupra sa.

Menționăm că în unele dosare de arhivă se găsesc declarații și alte materiale confirmate de mai multe persoane din care rezultă că CSERVENY IULIUS se afla în strînsă legătură cu POPP ALEXANDRU și era considerat ca un om de bază în eventualitatea realizării loviturii de stat pe care o preconiza grupul contrarevoluționar.

Se confirmă faptul că după reținerea sa Serviciul central de rechiziții și cartiruirii din M.A.I. i-a confiscat de la domiciliu, mobilier și alte obiecte de valoare, însă neexistînd niciun fel de evidențe, nu se cunoaște ce anume i s-a confiscat și ce s-a făcut cu aceste obiecte.

Din relatările lui STEFAN GEORGESCU, pensionar M.A.I., care a lucrat în cadrul Serviciului central de rechiziții și cartiruirii, precum și a altor tovarăși ofițeri cu vechime îndelungată în securitate, rezultă că în marea lor majoritate confiscările de obiecte și bunuri de la persoane reținute, se executau fără ordonanța legală și ele erau repartizate foștilor deținuți politici, cadrelor cu munci de răspundere din M.A.I. sau folosite pentru mobilarea unor sedii ale M.A.I., ori ale altor instituții de partid și de stat.

În discuția purtată cu ocazia verificării, Cserveny Iulius a relatat că personal este conștient că obiectele confiscate în urmă cu 20 de ani nu pot fi identificate și de aceea nu a făcut memoriu. Destăinuirea față de inginerul D.F. LAZAROIU a făcut-o ca urmare a presiunilor exercitate de către soție, care

aşa cum el relatează, este suferindă şi obsedată de faptul că lucrurile confiscate erau de la părinţii ei.

Intrucît nu se găsesc documente originale din care să rezulte obiectele confiscate de la locuinţa lui CSERVENY IULIUS, valoarea lor şi ce s-a făcut cu ele, propunem :

- Oficiul pentru rezolvarea reclamaţiilor, sesizărilor şi propunerilor oamenilor muncii, să comunice în scris inginerului D.F. LAZAROIU că într-adevăr în cazul semnalat, s-a comis un abuz, însă CSERVENY IULIUS nu poate fi despăgubit datorită motivelor menţionate mai sus ;

- Propunem clasarea lucrării.

Faţă de cele raportate, rugăm a se hotărî.

MAIOR DE SECURITATE

Botofei I.

Botofei I.

MAIOR DE SECURITATE

NEGOIU CONSTANTIN

Chingon

23 sept.1968

NOTA - RAPORT
=====- privind pe NANCU T. AUREL.

NANCU AUREL s-a adresat la 27 mai 1968 Consiliului Securității Statului cu un memoriu în care cere verificarea situației sale din perioada anilor 1948-1953 când a fost reținut, fără a fi judecat și condamnat.

În încheierea memoriului, solicită eliberarea unei adeverințe din care să rezulte perioada reținerii, fiindu-i necesară la vechimea în câmpul muncii.

Din studierea materialelor de arhivă ale C.S.S., precum și din discuțiile purtate cu petiționarul și unii ofițeri, au rezultat următoarele :

NANCU AUREL, fiul lui Teodor și Maria, este născut la 9 august 1922 în Lugej, tehnician la Fabrica de elemente pentru automatizări, domiciliază în București, strada Barbu Văcărescu nr.139, Sc.A, ap.5, Sectorul II.

La 1 mai 1945 a fost trimis de Sectorul de partid III Albastru, pentru a lucra la S.S.I. (Serviciul special de informății) al Consiliului de Miniștri, secția radio.

În martie 1948 în urma unor greșeli în muncă și relații extraconjugale cu o femeie, este reținut și încarcerat la securitate (B.J), apoi la Văcărești și Jilava, până la 2 iulie 1948 când este pus în libertate și reîncadrat în cadrul aceluiași serviciu, secția filaj.

La 15 iulie 1948, este din nou reținut și încarcerat la penitenciarele : Văcărești, Aiud, Oțele Mari și Poarta Albă, până la 17 aprilie 1953, când este pus în libertate.

Cea de a doua reținere a sa, așa cum rezultă numai din declarațiile autocritice date de NANCU AUREL în anul 1948, s-ar datora faptului că în timp ce se găsea la Văcărești și Jilava în perioada martie - iulie 1948, nu a sesizat S.S.I.-ului unele nereguli din închisori. Acestea se refereau la transmi-teri de scrisori și mijlocire de corespondență de către gardie-ni, el însuși făcând acest lucru atât pentru el, cât și pentru alți deținuți.

În prezent, discutînd cu NANCU AUREL, acesta confirmă motivele sus-menționate care au stat la baza reținerii lui, în plus a arătat că a fost bătut și maltratat, aplicîndu-i-se un regim neomenesc de către superiorii săi.

Din materialele existente, precum și din discuțiile cu alte persoane, rezultă în mod concludent că reținerea pe timp de 5 ani a lui NANCU AUREL, fără a fi judecat și condamnat a fost făcută în mod abusiv, ea nefiind materializată de vreo hotărîre a instanțelor de judecată în care să se menționeze culpele condamnabile.

Rediscutîndu-se cu NANCU AUREL, acesta printre altele a relatat că în ziua de 13.09.1968 a primit de la Direcția Per-sonal și Oficiul pentru rezolvarea cererilor, reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor oamenilor muncii adeverința soli-citată în memoriul de față și bănuște că aceasta i-a fost eli-berată ca urmare a memoriului înaintat anterior C.C. al P.C.R. Cu această ocazie și-a manifestat deosebita recunoștință față de Consiliul Securității Statului, care a analizat cu profund discernămint situația sa din trecut și a constatat netemeinicia și ilegalitatea măsurilor luate atunci împotriva sa de către organele M.A.I.

Avînd în vedere că cele solicitate în memoriu de către NANCU AUREL au fost rezolvate (i s-a eliberat adeverința) și că în discuția purtată cu el nu a mai formulat și alte pretenții propunem clasarea lucrării.

Față de cele raportate, rugăm a se hotărî.

MAIOR DE SECURITATE

I. Botofel

MAIOR DE SECURITATE

C. Negoian

263

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
Oficiul pentru primirea, evidența
și urmărirea rezolv. reclamațiilor,
sesiz. și propunerilor cetățenilor.
Nr. 546.340 din 31 MAI 1968

C ă t r e,
TOV. MAIOR BOT

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului
Securității Statului, trimitem alăturat memoriul numitului NANCU
T. AUREL din București, fost lucrător al Serv. secret de informații
până la 15.III.1948.

Din conținutul memoriului rezultă că în timp ce funcționa
ca șef al Secției radio din S.S.I. a fost arestat în mod abuziv.

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiului

SEFUL OFICIULUI
Maior,

Apostol



Președinte,
Nr. 646340 27
Anul 1968 luna V

Subsemnatul NANCU T. AUREL domiciliat
în București, str. Barbu Văcărescu N.º 139 Scara A
Ap 5. Sectorul II, Telimcian la Fabrica de elemente
pentru Automatizări, cu domiciliul în Calea Florcască
N.º 242 prin prezenta vă rog să urmăriți următoarele:

M-am născut în anul 1922 luna August
Zua 9, în orașul Lugoj județul Caraș-Severin, din
părintii Teodor Nancu, fost pensionar, decedat și
Maria Nancu, cârmă, decedată.

Copilăria mi-am petrecut-o în orașul
Focsani, unde am făcut școala primară după
care absolven 4 clase la Gimnaziul Federal al
din aceeași localitate. În anul 1940, întin prin
examen la Liceul Militar Federal pe care-l
absolven în anul 1944 în specialitatea Radio
și Telecomunicații. În luna Octombrie 1944 deveni
membru al Partidului Comunist Român.

După 6 Martie 1945 am fost trimis de
partid la Președinția Consiliului de Miniștri,
Serviciul Special de Informații, unde sub numele
comunist N. AURELIAN, preiau funcția de Șef
al Secției Radio, Pe linie de partid îndeplineam
definite sarcini, ca membru al Biroului organizatic
de partid Președinția Consiliului de Miniștri și
iar mai târziu secretar de partid la celula de
partid al Secției Radio, Activ, Economic și Tehnic.

La 15 Martie 1948, am fost arestat și
dus la B.J. (Îndrumarea Melnicilor) iar de
TOVARĂȘULUI JON STĂNESCU -

PREȘEDINTELE CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI

aii sunt trimis la închisoarea Jilava unde
stau 6 luni, după care sunt eliberați câțiva
Zile și apoi din nou sunt arestați, maltratați
și trimis din nou la închisoare pe o perioadă
ce a durat 5 ani, adică până 25 Aprilie 1953
când sunt eliberați. Nu am fost judecat și
mi s-a condamnat.

Pentru elucidarea împrejurărilor care
au determinat arestarea, maltratarea și
trimiterile în închisoare, nejudecat și
recondamnat, vă rog Tot. Președinte să-mi
aprobați o audică confidențială.

De asemenea vă rog să dispuneți eliberarea
unei adeverințe, care să fi trimisă la fabrica
arștă mai sus, unde actualmente lucrez,
adeverință din care să reiasă timpul cât am
funcționat la Serviciul Special de informații,
precum și pentru timpul ce în mod aluziv
am fost reținut, adică de la 1 Mai 1945, și până
la 25 Aprilie 1953, fiindu-mi necesară pentru
impletarea carnetului de muncă și a stabilității
reclămii în câmpul muncii, în conformitate
cu disp. Art. 29 alineatul „c” din Legea
pentru aplicarea Legii N° 27 din 28 Decembrie 1966
publicat în bulletinul oficial N° 15 din 25 Februarie
1967 precum și dispozițiile punctului 3 alineatul „b” din
instrucțiunile pentru aplicarea legii N° 27 / 1966 și a H.C.M.
N° 252 din 16 Februarie 1967, publicat în bulletinul oficial
din 10 Martie 1967.

Respectuos pentru pace
A. Hancu.

05 octombrie 1968

266

PROCURATURA REPUBLICII SOCIALISTE ROMANIA
 PROCURATURA GENERALA
 DIRECTIA PROCURATURILOR MILITARE

Nr. Z.P. 2348/1968

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
 - CANCELARIA -
 Sectia corespondență administrativă

INTRARE Nr. 95955
 Ziua 4 luna X 1968

C.S.S.
 Cabinet vicesedinte
 Nr. 11.757/18.10.68

*For. Col. Bolușescu
 în prezentare
 în data 11.10.68
 gen. Stănescu*

Către

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
 - Cancelaria -

În interesul unor cercetări ce se efectuează de către această direcție, vă rugăm să ne trimiteți declarația care s-a luat în luna august 1955 de către căpitanul de securitate Toanță Toma din fosta Direcție a regiunii M.A.I. Suceava, deținutului Nicula Alexandru, născut la 9 septembrie 1920 în comuna Cișlița U.R.S.S., fiul lui Constantin și Teodora, cu ultimul domiciliu în București str. Călărași nr. 132.

Menționăm că Procuratura militară Iași, cu adresa nr. 522 din 6 septembrie 1968, ne-a raportat că declarația solicitată de noi, a fost înaintată de către Inspectoratul de securitate al județului Suceava, la Consiliul Securității Statului cu nr. 271 din 22 mai 1968, direct la cabinetul tovarășului Vicepreședinte, general Stoica Constantin.

Vă rugăm totodată a ni se comunica dacă în legătură cu faptele sesizate de către deținutul Nicula Alexandru, în declarația pe care a dat-o în fața organelor de securitate Suceava, s-au efectuat cercetări și în caz afirmativ, rugăm a ni se trimite spre consultare dosarul cu actele de cercetare ce s-au efectuat în legătură cu faptele sesizate.

PROCUROR MILITAR ȘEF ADJUNCT AL
 DIRECTIEI PROCURATURILOR MILITARE
 Colonel de justiție,



Alex. Cătană
 Alex. Cătană

INTRARE
 Nr. 330337
 Ziua 28 luna oct. 1968

Nr. 271 din 22 mai 1968

U.nr. 231

Exempl.nr. 1

Tov. Pres.
nu se va uita la
scutit
de m. e. s. B. u. n.
Către,

257

CONSILIUL SECURITATII STATULUI

Tov. vicepreședinte Stoica Constantin

Raportez următoarele:

La data de 20 mai a.c. maiorul procuror Alexa I. de la Procuratura Militară Iași, aflându-se la unitatea noastră și referindu-se la unele abuzuri și ilegalități comise în trecut de organele M.A.I., procuraturii și justiției, și-a amintit cazul unui deținut din fostul penitenciar Suceava, care, în anul 1955 i-ar fi făcut declarații că era condamnat și deținut pe nedrept de ani de zile, ca urmare a faptului că participase la unele crime săvârșite de foști ofițeri din conducerea Direcției Generale a Miliției.

De asemenea, și-a mai amintit că, la câteva luni, după ce a ascultat pe cel în cauză, la Iași a fost găsit în părașire, pe marginea unui drum, cadavrul unui deținut, despre care ulterior s-a stabilit că a fost împușcat de organele de miliție pe motivul evadării de sub escortă, enunțând presupunerea de a fi vorba de una și aceeași persoană.

Verificând în materialele primite de la fostul șef al regiunii M.A.I. Suceava, colonel Munteanu Nicolae, am găsit copia procesului-verbal de interogatoriu luat la 3 august 1955 deținutului NECULA ALEXANDRU, pe care îl anexăm, împreună cu o notă a unui informator ce l-a supravegheat în camera de arest.

În ziua de 21 mai 1968, maiorul Alexa, pe baza unor materiale aflate în evidența procuraturii militare, ne-a comunicat că deținutul împușcat în condițiile menționate mai sus, la 18 noiembrie 1955, se numește GHITAN SEPTIMIU, zis SANDU, zis MALAGAMBA. Acesta a executat pedeapsa într-o celulă alăturată cu a lui NECULA ALEXANDRU și între ei au avut loc comunicări, așa cum rezultă din interogatoriu la pagina 11.

În ce privește pe NECULA ALEXANDRU, am stabilit, din registrele de evidență arestațiilor ale fostului penitenciar Suceava, aflate în prezent la Penitenciarul Botoșani, că acesta

a fost încarcerat la penitenciarul Suceava, de unde a fost transferat la penitenciarul Văcărești la data de 20 octombrie 1955.

Despre datele ce le mai deține în acest caz, maiorul Alexa ne-a informat că va raporta Procuraturii Generale.

INSPECTOR ~~SEE~~

Colonel

Machi 2011



Scris in 2 exemplare
Redactat de Roșca D.
Dactilo. Baltaru Fl.

269 ~~267~~
~~268~~

PROCES VERBAL DE INTEROGATORIU

3 august 1955. Orasul-Suceava. -

Interogatoriul a început la 21,50

Interogatoriul s-a terminat la 23,10. -

Eu, It. Major Toanță Toma, am interogat în calitate de șef al Serviciului de Anchetă din M.A.I. Regiunea Suceava, pe arestatul:

Numele: NECULA, pronumele: ALEXANDRU, născut la 9 septembrie 1920 în comuna Cișlița-Prut URSS. (județul Izmail). De cetățenie și naționalitate română. Neîncadrat politic, studii are 2 clase primare absolvite în comuna natală, de profesie mecanic agricol, ultimul loc de muncă la Ferma "Dr. Negulescu" din comuna Fusea-Dîmbovița, ca om de serviciu, ultimul domiciliu în București Calea Calarași nr. 132, căsătorit cu VASILICA ENE, de ani 31, muncitoare țesătoare la fabrica "7 Noiembrie" București, cu care are 3 copii minori, este fiu de agricultor cu 4 pogoane pământ, neîncadrat pînă în anul 1947, nu a participat la alegerile din 1946. Serviciul militar satisfăcut la Reg. 40 Infanterie Medgidia-Constanța, cu gradul de soldat ctg. 1942. A fost judecat și condamnat în anul 1943 pentru dezertare, la 1 an închisoare de către Curtea Marțială-București Secția II-a, în anul 1948, pentru sabotaj economic și condamnat la 1 an închisoare de către Judecătoria Ocolului I. București, apoi în 1954 de către Tribunalul Militar Teritorial București și condamnat la 10 ani închisoare corecțională, pentru agitație publică. -

-Întrebare: La cererea dumatăle de a face unele mărturisiri organelor de stat, astăzi iată ți se dă această ocazie, însă înainte răspunde la cîteva întrebări și anume: Arată cine sunt părinții dumatăle ?

Răspuns: Părinții mei sunt: Constantin Necula, tată, de ani 71, agricultor, cu ultimul domiciliu în comuna Cișlița-Ismail-URSS.; Teodora Necula, mamă, născută Ciobanu,

decedată încă din anul 1928. Despre tatăl meu nu mai am
nici o cunoștință din martie 1944, când am fost evacuat. -

-Intrebare: Frati si surori ai ?

Răspuns: Da, am 2 frati, o soră si anume.

Ioan Necula, frate, de ani 48, muncitor brutar, cu domiciliul în București str. Ion Invalidu nr. 13, căsătorit cu Virginia a cărei pronume nu-l cunosc. -

Petre Necula, frate, de ani 28, agricultor în comuna Cîșlița-Ismail-URSS., fost în București, iar în toamna anului 1945 s-a repatriat, după care nu mai am nici o cunoștință;

Elena, soră, căsătorită cu Nicolae Chișer, de ani 42, ambii cu domiciliul în comuna Cîșlița-Ismail-URSS.;

Din luna martie 1944 nu mai am nici o legătură cu aceștia. -

-Intrebare: Dacă ai rude apropiate în țară, unde si pe cine anume ?

Răspuns: Am un singur văr si anume NECULA GHEORGHE, de ani 39-40, mecanic, cu domiciliul în orasul Galați str. Mihai Eminescu nr. 50. -

-Intrebare: Arată d-ta în continuare cu ce anume te-ai ocupat, începînd dela vîrsta de 15 ani și pînă la data arestării ?

Răspuns: Pînă la vîrsta de 15 ani, am muncit împreună cu părintii la munca cîmpului, în comuna natală. După aceea, începînd din anul 1936, am intrat ca ucenic la atelierele "Scheavu" din orasul Galați str. Logofăt Tăutu nr. 4-6. Aici am lucrat 3 ani ca ucenic si apoi ca lucrător, pînă în iunie 1940, cînd a fost eliberată Basarabia de URSS., dată la care eu am părăsit țara si am mers la părinți în comuna natală. În comuna Cîșlița-Ismail am locuit pînă la începutul războiului antisovietic, după care am revenit în orasul Galați si am intrat tot ca lucrător mecanic la același atelier, unde am lucrat pînă în toamna anului 1942, cînd am plecat militar. -

-Intrebare: Cu cine ai mai lucrat la atelierele "SCHEAVU" din orasul Galați ?

Răspuns: La atelierele "Scheavu" din orasul Galați eu am mai lucrat împreună cu CRIVAT DUMITRU, BOBUS NICOLAE, CHIRITA IACOB, toti consăteni ai mei, precum si cu 2 frati anume: GHITA si PETRICA (pronumele nu-l mai rețin). -

-Intrebare: Arată în continuare ca militar, prin ce localități ai fost, în ce calitate si cu mai cine ?

Răspuns: Am fost încorporat în toamna anului 1941, cu cte. 1942 si în toamna anului 1942, cum am declarat în răspunsul meu de mai sus. Am făcut stagiul pînă în anul 1943,

271/267
cînd am dezertat, stînd în această poziție și lucrînd la "Halele Obor" din București, ca mecanic. Astfel am stat pînă în toamna aceluiași an, cînd am intrat apoi ca mecanic tractorist la proprietăreașă FRASINA BADESCU din comuna Butiman-Ilfov (Reg. București). Acolo am fost descoperit ca dezertor, arestat și trimis la Unitatea mea militară, pe atunci cu sediul în orășul Tulcea, iar P.S.-ul de care aparțineam în orășul Medgidia-Constanța.-

Ajuns la Unitate, am fost diferit Curții Marțiale București, care m-a judecat și condamnat la un an închisoare. Condamnarea nu am executat-o deoarece între timp am fost repartizat pentru a merge pe frontul de răsărit, în care scop mi s-a dat și 10 (zece) zile permisie pentru a merge la familie. Am plecat în acest scop acasă la părinți, încă nu am rămas acolo, deoarece locuitorii comunei erau evacuați de trupele hitleriste, iar eu împreună cu fratele meu, NECOLA PETRE, ne-am întors în țară și ne-am stabilit în București. Aceasta a avut loc în luna martie 1944, deoarece am uitat să arăt că după condamnare, mai bine zis după 3 luni de prevenție, eu am fost învoit pentru a merge acasă așa dar din această cauză luna martie 1944 m-a găsit pe mine în comună natală, unde am venit în București.-

Ajuns în București eu am intrat ca om de serviciu la profesorul universitar PETRE P. NEGULESCU din str. Spiru Haret nr. 8, la care am și locuit, iar fratele meu PETRE s-a angajat la un magazin de coloniale proprietatea "OPREA DINU" din str. Viitor nr. 117.-

Ca om de serviciu la profesorul universitar P. NEGULESCU am muncit pînă în toamna anului 1944, mai precis pînă în noiembrie.-

Menționez că în acea perioadă și anume la data de 13 iunie 1944 m-am căsătorit cu VASILICA ENE, actuala mea soție.-

Din luna noiembrie 1944 am stat împreună cu soția mea în comuna Butiman-Ilfov la moșia "FRASINA BADESCU", la care socrul meu, MARIN ENE, era logofăt. După un an fratele meu s-a repatriat în URSS., iar eu am revenit în București.-

În București am locuit pe str. Abrud nr. 62 la proprietăreașă ELENA BARZOI, iar în anul 1946 m-am angajat la ferma "Dr. DUMITRU NEGULESCU" din comuna Fusca-Dîmbovița, ca om de serviciu, împreună cu soția mea.-

Astfel am muncit pînă în toamna anului 1948, cînd am fost arestat la data de 15 noiembrie, fiind prins de poliția București pe un camion de porci, fără acte legale, pentru care

am fost judecat si condamnat, asa cum am declarat deja. 272/210

După eliberare am rămas în București si am lucrat ca informator al Direcției Judiciare pînă la 24 februarie 1952, cînd am fost arestat si nu am mai fost eliberat deloc pînă în prezent.- 272

Menționez, căci ca informator am lucrat si cu organele sovietice, în anul 1945, despre care voi declara separat.-

După ce am citit prezentul proces verbal de interogatoriu cuvînt cu cuvînt si am constatat că el corespunde întocmai celor declarate de mine, îl susțin si-l semnez propriu.-

ANCHETAT,
ss.Necula Alexandru

LT.MAJOR,
ss.T.Toanță

Pentru conformitate,

773
~~211~~
~~242~~

PROCES VERBAL DE INTEROGATORIU

Arestatul NECULA ALEXANDRU, de ani 35.-

03. august 1955
Orasul Suceava

Interogatoriu a inceput la ora 23 si min. 15.-

Interogatoriu s-a terminat la ora 08 din 4 aug. 1955.-

-Intrebare: In continuarea interogatoriului de astăzi, încheiat între orele 21,50 - 23,10, la cererea dumatile verbală, făcută atât față de organele Procuraturii Militare, cât și a organelor de securitate, iată acum ți se dă posibilitatea să faci mărturisiri.-

Declară d-ta tot ce ai de spus, în mod amănunțit și sincer ?

Răspuns: In anul 1950, pe cînd eram informator la Directia Judiciară din D.M.C. (Directia Milităiei Capitalei), am fost chemat de EUGEN ALIMANESCU, pe atunci maior de miliție și mi-a spus că urmează să merg cu dînsul și o echipă pe valea Prahovei și în regiunea Stalin, pentru că - spune dînsul - autocamioanele care transportau mărfuri textile dela "Flamura Roșie" Orasul Stalin la "Contextil" București erau jefuite de indivizi necunoscuti. Eu fiind informator și lucrînd chiar în această problemă, am fost luat și am mers împreună în scopul identificării hoților. Aceasta a avut loc la sfîrșitul lunii iulie a anului 1950. După ce mi-a spus ALIMANESCU despre ce era vorba, m-a trimis acasă să-mi iau un raglan și apoi să mă întorc.-

Menționez că deși eu eram informatorul D.M.C. și nu aveam voie să părăsesc capitala, totuși am acceptat propunerea maiorului ALIMANESCU, deoarece știam că el funcționează în D.G.M. și este superior Direcției Judiciare din Comandament.-

Intors de acasă, am revenit la sediul D.G.M., unde am găsit prezenți pe: maior ALIMANESCU, căpitan IOANIDE, plot. Maj. SAGBATA (în prezent lt. major), apoi a venit Colonelul HERCULE, pe atunci maior, care vîzîndu-mă a întrebă: "Asta e Necula", la care ALIMANESCU, a spus că eu sunt cel mai bun informator al Milităiei Capitalei.-

274
Toti fiind de fată, într-un birou la etajul IV. maiorul HERŢUDEI IOSIF, a povestit din nou, cum că pe Valea Prahovei, camioanele încărcate cu textile, sunt jefuite de necunoscuţi, iar pagubele sunt de milioane de lei. -

După acea întâlnire, fiind simbată seară, cam pe la orele 22 ne-a despărţit de maiorul HERŢUDEI IOSIF, urmînd ca a doua zi, duminică, în jurul prînzului, să ne întîlnim din nou la postul de milizie din comuna Timişul de Sus. Astfel, chiar în acea seară eu împreună cu maiorul ALIMANESCU EUGEN, căpitan IOANID, plot. major SAGEATA si un şofer "Nicu", am plecat cu o maşină direct la postul de milizie Timişul de Sus, însă pe drum a oprit la un local în orasul Ploceşti, unde am servit o gustare si 2 Egr. vin, după care am mers la Miliţia orasului Ploceşti. Organele de milizie au stat acolo cca. una oră si apoi am plecat la destinaţie. Odată cu noi din Bucureşti a mai plecat o maşină, tot cu organe de milizie care însă a rămas înaintea de intrare în orasul Predeal si cu care noi nu ne-am mai întîlnit. Plecînd din Ploceşti spre Timişul de Sus, am ajuns acolo la postul de milizie, în dimineaţa zilei următoare, adică în ziua de duminică. -

La postul de milizie din comuna Timişul de Sus, am lăsat maşina cu şoferul "Nicu", iar eu împreună cu maiorul ALIMANESCU EUGEN, cpt. IOANID si plot. major SAGEATA, am urcat în spatele unor vile situate cu faţa spre şoseaua naţională. Acolo ne-am aşezat fiecare pe iarbă, căci era pădure, în astfel ca să putem observa persoanele care vin si ies din vilele din apropierea noastră, mai puţin însă maiorul ALIMANESCU EUGEN, care s-a culcat. După un timp s-a sculat, a mers la maşină, de unde a luat mîncare si 2 sticle cu vin pe care le-a adus si le-a consumat, căci tocmai era deacum si timpul prînzului. Pe noi ne-a lăsat acolo, iar maiorul ALIMANESCU a coborît din nou la postul de milizie, deoarece urma să se întîlnească cu maiorul HERŢUDEI IOSIF, aşa cum se stabilise încă dela Bucureşti. -

A trecut o oră sau două, după care s-a întors ALIMANESCU împreună cu maiorul HERŢUDEI. Au venit si s-au uitat la noi cum eram postaţi; au spus că poziţia ne-am ales-o bună si totodată ne-a recomandat să fim atenţi. Punîndu-se mare preţ pentru prinderea jefuitorilor, maiorul HERŢUDEI IOSIF mi-a spus că dacă reuşesc să descopăr pe hoţi, voi primi o recompensă cu mult mai mare decît cea dela C.M.C. (Comandamentul Militiei Capitale). La un moment dat, maiorul ALIMANESCU si cu HERŢUDEI, au plecat la postul de milizie, de

unde s-au întors după cca. o oră. Aceasta s-a petrecut cam
pela orele 14,30 - 15. Întorși înapoi am stat cu totu-
pîndă și deodată am zărit 2 ofiteri sovietici ieșind din-
tr-o vilă izolată și ceva mai departe de șosea. Zărindu-i,
ALIMANESCU a spus că respectivii nu sunt sovietici și între
timp mai ieșind și al treilea, îmbrăcat tot în uniformă de
ofiter sovietic. ALIMANESCU a afirmat că sunt hoți și că
s-au îmbrăcat așa numai ca să poată jefui și să nu fie
descoperiți. Auzind cele spuse de ALIMANESCU noi toți am
început să-i urmărim cu privirile la început. După ce, cei
trei ofiteri sovietici au trecut calea ferată ce străbătea
comuna, ALIMANESCU m-a trimis să scol soferul și împreună cu
el să venim cu mașina în urma dinșilor la o distanță de
2-300 metri. Soferul fiind în uniformă de milițian a desbră-
cat vestonul și cascheta și am pornit pe șosea în direcția
Predeal. - La despărțirea mea de ALIMANESCU, acesta mi-a spus
că la un moment dat, cînd vom observa că ei au ajuns pe acei
trei sovietici, noi să grăbim mașina ca să putem urca imediat
pe urmăriți, după ce vor fi arestați. -

Eu și soferul "Nicu", așa am făcut, însă cei trei
ofiteri sovietici nu au mers pe șosea așa cum se prevăzuse, ci
au luat-o lateral-stînga - pe o alee, iar ALIMANESCU, IOANID și
cu SAGEATA, după ei. (Menționez că maiorul HERODEI nu mai era
deacum cu cei trei milițieni, deoarece rămăsese la postul de
milisie Timiș și de acolo urmînd a merge la echipa cealaltă.
Eu și soferul văzînd noua situație, am grăbit mașina și pînă
a ajunge la "gura aleei" am auzit mai multe focuri de pistol.
Am oprit mașina, soferul care avea asupra sa un pistol 6,35
mm. împreună cu mine am fugit să vedem ce este, iar cînd am
ajuns acolo, cei trei ofiteri erau deacum căzuți jos în iarbă,
iar ALIMANESCU, IOANID și SAGEATA îi percheziționa. -

Una din victime care avea asupra sa și un ruksak nu
murise încă și revenindu-și a început să strige în limba
rusă: "Valentin". -

Atunci căpitanul IOANID a scos pistolul și a mai
tras două cartușe în capul aceluia după care l-a omorît. Cu
ocazia perchezițiunilor ce li s-au făcut asupra lor, s-au
găsit printre altele: o servietă cu acte, un pothart, binoclu,
un aparat de fotografiat, un ruksak, un termus, trei pistoale,
legitimatiile lor, etc. - Tot timpul acestei scene, cei trei de la
milisie spuneau: "aceștia sunt autorii jafurilor de pe camioa-
ne" și totodată au mai arătat că dacă nu erau vigilenți, ar fi
fost ei împușcați, deoarece la somațiile ce au făcut, ofiterii

sovietici nu s-au supus, ci dimpotrivă au scos pistoalele și au tras. - Am uitat să arăt că cele 3 victime aveau următoarele grade: cel cu servieta și porthartul era capitan, unul locotenent major, iar al treilea locotenent. În plus asupra lor s-a mai găsit un ceas, 2 stilouri pe care le-am văzut eu și altele. -

După ce victimele au murit li s-a făcut percheziție și li s-au luat obiectele pe care le-am arătat mai sus, împreună cu banii, noi totți de acolo i-am tras și băgat într-un tufiș. S-a adus apoi o pătură dela mașină cu care au fost înveliți. -

Noi, adică eu, IOANID, SAGEATA, am rămas pe loc lângă cei trei morți, iar ALIMANESCU a plecat cu soferul, spunând că se duc la orașul Stalin să aducă procurorul de serviciu. -

Deacum timpul trecuse și se făcuse orele 19, fără a se fi întunecat, noi care rămăsesem pe loc, am curățat singele unde fusese împușcați cei trei cu un levier dela mașină. -

După cca. o oră ALIMANESCU s-a întors cu mașina împreună cu soferul, au băgat-o pe alee, spunând că procurorul nu mai vine, însă au obținut aprobarea ca victimele să fie îngropate, deoarece odată cu întoarcerea lor, ALIMANESCU și soferul aduseseră o lopată și un târnacop. ALIMANESCU a luat pe IOANID de lângă noi și au mers mai jos la cca. 5-600 m., iar la întoarcere au spus să ducem morții acolo, pentru a fi îngropați. La propunerea lui ALIMANESCU și IOANID, eu SAGEATA și soferul "Nicu", am mers cu IOANID care ne-a arătat unde să săpăm groapa, lucru pe care noi l-am și făcut. -

În timp ce unul din noi săpa la groapă, ceilalți doi au cărat cu pătura pe cei împușcați, unul câte unul. Deacum aduși totți trei, ALIMANESCU și IOANID le-a scos stелеle dela caschetă și cele dela vestoane, după care au fost asvîrliți în groapă, peste care s-a pus pătura, apoi niște carton presat adus de ALIMANESCU odată cu lopata, sapa și târnacopul, iar la urmă s-a aruncat pământ care s-a bătătorit. Terminînd această operație, care a durat cam pînă la orele 23, am luat unelte cu care s-a săpat groapa și totți cu mașina am plecat înspre vila de unde ieșiseră cei trei îmbrăcați sovietici. În drum a oprit mașina în fața altei vile, unde soferul a predat uneltele la două femei care locuiau acolo. -

Ajunși la vila de unde ieșiseră cei trei sovietici ALIMANESCU a bătut la un geam, de unde a răspuns o femeie și căreia i-a spus să cheme pe administratorul vilei. După un

277 288
276

timp a apărut și administratorul căruia ALIMANESCU s-a prezentat maior de miliție și i-a cerut un loc pentru a sta de vorbă cu el. Până la urmă am mers cu totu' într-un hoool la intrarea în vilă și acolo ALIMANESCU l-a întrebat direct "de când găzduște bandiți?". Surprins administratorul a răspuns mirat că nu găzduște nici un bandit, afirmând că acolo la el locuiesc trei ofițeri sovietici. Auzind aceste cuvinte ALIMANESCU l-a înjurat și i-a spus că cei trei ofițeri sovietici, au fost arestați și duși la militia orasului Stalin, unde au recunoscut că sunt bandiți, în același timp scoțându-i și arătându-i cheea găsită asupra lor și care era dela camera din vilă.-

Administratorul a recunoscut cheia și s-a scuzat că nu a știut nimic, după care la cererea lui ALIMANESCU a deschis camera unde locuise cei trei și acolo au mai găsit un costum de haine civil, o pereche pantofi, o haină lungă de piele și lenjerie de corp. Toate au fost ridicate și duse la mașină. După mai multe discuții pe acea temă, ALIMANESCU a scos din buzunar mai multe coale de hîrtie, pe care a luat o declarație administratorului și un angajament, în sensul de a nu divulga nimănui cele ce a discutat cu el, precum și faptul că a găzduit pe cei trei "bandiți". La plecare i-a spus că vila este filată și că va mai trece pe acolo.-

De acolo, eu, ALIMANESCU, IOANID și SAGEATA am plecat cu mașina la Orasul Stalin la militia și apoi la restaurantul "Aro". La militia Stalin ALIMANESCU a vorbit cu un maior pe care mai târziu l-am cunoscut cu numele de SAVU, în prezent Lt. Colonel în D.G.M.-Servind masa am plecat mai departe spre București. Pe drum ALIMANESCU mi-a dat 40.000 lei, spunându-mi că n-am mers degeaba. Trecînd de orașul Ploiești mi-a mai dat haina de piele luată dela vilă, încă 16.000 lei, un ceas de mîină și un stilou.-

Mai arăt că atunci cînd mi-a dat mie cele 40.000 lei aceiași sumă la- dat-o și soferului. Între timp noi am ajuns în București. Aici ALIMANESCU mi-a spus că tot ceia ce am văzut și primit să nu vorbesc la nimeni nimic, însă eu am povestit tot așa cum am făcut și astăzi, ofițerului de militia cu care lucram și anume Cpt. CAROL DELEANU. La despărțire chiar în acea zi (luni), Cpt. DELEANU mi-a spus să reviu la el mercuri dimineța, lucru pe care l-am și făcut. Întîlnindu-ne din nou, Cpt. DELEANU mi-a spus că am avut noroc mare, deoarece puteam să fiu mort împușcat de cei trei "bandiți" și că întra-devăr cele trei victime erau autorii mai multor jafuri. Totodată mi-a spus că despre cele petrecute

știe ministrul TEODHARIE GEORGESCU, MARIN JEANU și generalul
PAVEL CRISTESCU.-

Cu toate acestea fiindu-mi teamă să nu se întâm-
ple ceva, eu am mers la comisia de repatriere din str. Praga
nr. 8, unde am făcut o cerere de a pleca în URSS. la părinți.
Acolo urma să declar cele petrecute în pădure la Timișul de
Sus.-

Intre timp, văzînd că aprobarea întîrzie și simțîndu-
mă "filat" într-o zi în primăvara anului 1951, am scris o
scrisoare pe care am băgat-o într-un plic și cu ea am trimis
soția împreună cu SOFIA MARIN zis SONIA din str. Coțofeni
nr. 28 (ce cunoștea bine limba rusă, fiind originară din Basara-
bia), la Ambasada Sovietică, situată la șosea. Odată cu aceasta
eu am spus soției să meargă și să dea plicul personal Ambasa-
dorului, contrar să-l aducă înapoi. La Ambasadă ea a vorbit cu
un Locotenent, care însă n-a dus-o mai departe și din care
cauză s-a întors acasă tot cu plicul asupra ei, pe care apoi
l-am distrus.-

Nu mult timp după aceea, în vara anului 1951, am pri-
mit aprobarea de a mă repatria la părinții soției din comuna
Butimanu, unde eu îmi dădusem adresa. Eu nefiind acolo, socrul
meu MARIN ENE, în prezent domiciliat în aceiași comună, i-a
spus șefului de post al cărui nume nu-l cunosc, că aprobarea
respectivă să o trimită la C.M.C., care mă știe unde sunt.-

La cîteva zile, în timpul prînzului, ieșind dela CMC.,
în apropiere am fost așteptat de SAGEATA și încă un milițian
civil, pe care nu știu cum îl cheamă. Toți trei am plecat în
direcția locuinței mele. Ajunși în str. Gh. Cojbuș, colț cu
Calea Văcărești, SAGEATA m-a invitat să bem cîte o țuică, însă
a renunțat la ea, spunînd că e prea cald și că mai bine să
bem cîte un carcalete rece, lucru care l-am și făcut. După ce
ne-a adus băntură la masă, SAGEATA mi-a spus să merg la bufet
și să văd ce are de mîncare. La întoarcere am spus ce văzusem
la bufet, însă nu s-a comandat nimic, deoarece SAGEATA a spus
că mai bine să părăsim localul și să mergem la restaurantul
"Unirea", pentru a nu fi observați de milițienii dela secția
16-a cum era atunci.-

La propunerea sa am consumat băutura respectivă, după
care am părăsit localul. Cum am ieșit afară, eu m-am simțit
deacum amețit și chiar am fost observat de către cei doi cu
care eram. Văzîndu-mă așa, SAGEATA a spus că mai bine să merg
acasă și o să ne mai vedem, deoarece va veni el la mine acasă.
Ei m-am conșus pînă la tranvaiul 29 în care m-a urcat și am
plecat acasă. Pe drum mi s-a făcut tot mai rău, însă am ajuns
totuși acasă. Soția fiind în oraș cu socrul meu, am cerut unei

vecine "Mărioara" ca să mă scoale cam pe la orele 17. După un scurt timp a venit însă și soția mea cu tatăl său, de acum eu fiind adormit și ne mai putând să-mi dau seama. A doua zi dimineața m-am trezit la spitalul Brîncovenesc, cu soția lângă mine și un medic evreu care mi-a spus că m-a salvat dela moarte.-

Surprins și de faptul că eram la spital, am discutat cu medicul dacă nu am mâncat sau băut ceva cu o zi înainte, deoarece spunea el, fusesem otrăvit cu luminal, așa cum dealtfel fusesem și diagnosticat. Eu atunci mi-am dat seama că numai dela SAGEATA s-a putut întâmpla, deoarece în ziua respectivă, eu nu mîncasem și nu băusem nimic altceva, decît carcalete cu el și celălalt milițian. Totodată soția mi-a povestit cum m-a găsit cu o zi înainte acasă, în nesimțire, împreună cu socrul meu și cu vecinii din curte, deasemeni că tot din vecini mi-a adus medicul ce locuia în localul poștei vis-a vis de locuința mea din Calea Calarași nr. 132, care dealtfel a stabilit și el că fusesem otrăvit și tot el m-a dus cu salvarea la spital.-

Internat acolo, am stat 7 zile, în care timp soția a anunțat C.M.C-ul, iar în ziua cînd am ieșit din spital a venit la mine Lt. Major de miliție STOIA CORNEL și Slt. POPESCU IOAN secretarul organizației de bază. Venind la mine acasă mi-au cerut biletul de ieșire din spital, unde era trecut și diagnosticul, motivînd că-l cere comandantul lor, însă nu mi-a precizat numele, dar pe ei i-am cunoscut fiind primul la operativ, iar al doilea în Direcția Judiciară a Miliției Capitalei. La cîteva zile după ieșirea mea din spital, soția mi-a spus că tatăl său i-a comunicat că el am primit la el aprobarea de a ne repatria în URSS., iar el a trimis-o la C.M.C.-

Eu m-am dus la controlul străinilor, am căutat-o însă un Slt. ce era acolo mi-a spus că aprobarea se găsește la consulul sovietic anume SMIRNOV sau un nume asemănător. Eu m-am dus și acolo, dar nu l-am găsit, iar ulterior mai încercînd nu am reușit nici măcar să mai pătrund acolo, deoarece eu nu mai aveam buletin de biroul populației, încă după cazul petrecut la Țimeșul de Sus, cînd mi-a fost ridicat.-

Între timp, unii care nu-i știu precis dela Direcția Judiciară a C.M.C., mi-au înscenat un proces, pentru care în vara anului 1951 am fost arestat. În dosar eu eram învinuit de a fi primit bani dela unii infractori. Pentru acest motiv m-au reținut una lună zile, după care cu dosarul am fost trimis la Parchetul Tribunalului București, la procurorul șef TAMAS, fiind însoțit de secretarul org. de bază anume POPESCU IOAN,

260
Slt., în prezența căruia dosarul a fost clasat, iar eu pus în libertate. Am lucrat mai departe ca informator, iar după 2-3 luni am fost iarăși arestat pe baza aceluiași învinuirii. Am stat o lună în arest, după care am fost eliberat tot de miliție.-

De data aceasta am fost arestat de Căpitanul CEACANICA. Pus din nou în libertate, am lucrat mai departe ca informator, până în luna februarie 1952, când Slt. POPESCU IOAN m-a trimis la o casă de întâlnire unde să văd persoanele care vin și ies de acolo. Casa era situată în str. Vasile Lascăr, însă nu rețin alte date. Stînd în acel filaj, la un moment dat am fost arestat de către un ofiter de securitate și anume Lt. Major NICULESCU EUGEN zis PUIU MIZIL, care avea telefon nr. 61542. Acesta m-a adus la Securitatea Capitalei de pe Rahova. Acolo m-a ținut arestat două zile și o noapte, ca pînă la urmă să-mi ceară să fiu informator al său și să urmăresc activitatea ofiterilor de miliție și chiar pe loc a scos niște dosare privitoare pe Cpt. DELEANU, Cpt. CEAGANICA, Lt. MARIUS POPESCU, Lt. Major COSTACHE NICOLAE, Lt. CIOCANA GHEORGHE, Slt. GRUIA ILIONARD, Slt. ALEXE IOAN și alții, despre care m-a întrebat asupra unor fapte ale lor pe care i-am cunoscut și erau și în dosarele lor. Fiind amenințat că voi fi arestat și dus la Canal, am acceptat să fiu informator al Securității și chiar am stabilit ca punct de întâlnire între noi locuința cumnatei mele ENE MARIA din str. Armenească nr. 14 A.-

Acolo ne-am întîlnit de două ori. La ieșirea de acolo întîmplător m-am întîlnit cu Cpt. CIACANICA DUMITRU și m-a văzut însoțit de ofiterul de securitate. Eu mi-am dat seama atunci că el s-a sesizat și așteptîndu-mă să mă cheme la miliție, am lăsat soției numărul de telefon pe care-l aveam dela Lt. Major de Securitate NICULESCU EUGEN, și i-am spus că în caz că mi se va întîmpla ceva, să-l anunțe pe ofiterul dela securitate. Între timp Cpt. CIACANICA a trimis după mine acasă pentru a mă prezenta la el. Eu m-am dus și acolo mi-a spus că în comuna Militari s-a furat o casă de fier cu 6.100 lei, pentru care au fost arestate două persoane. Totodată mi-a spus că mă bagă în arest pe mine cu unul din ei să văd dacă nu pot cumva să scot ceva dela el. Rezultatul a fost negativ, după care m-a băgat și cu al doilea, cu același rezultat. Printre alte discuții Cpt. CEAGANICA cu acel prilej, mi-a spus că mă caută securitatea. Eu dîndu-mi seama că este o cursă la mijloc și pentru a-mi păstra angajamentul pe care-l aveam față de securitate, m-am făcut nu nu înțeleg despre ce este vorba și că nu am nimic cu securitatea. Tot atunci mi-a spus

28/279
280
că a venit ordin dela ministrul JEANU pentru a mă băga la Canal-deoarece spunea el,am cazier si că fiind pus într-un filaj de Cpt.DELEANU pentru a stabili cine este autorul eliberării unor pașapoarte pentru statul Israel contra unor sume de bani,a-și spus că persoana respectivă este Colonelul ZAMFIR.Fînă la urmă a rămas ca să mă scoată la raport la Colonelul FILIP,însă aceasta nu s-a mai petrecut si nici nu am stat cu nimeni de vorbă.-

La 9 martie 1952,am fost adus la închisoarea Ghencea si izolat într-o baracă singur.Acolo fiind,am obținut o coală de hîrtie în care am scris că vreau să fiu chemat la Directorul General al D.G.M.PAVEL CRISTESCU,pentru a face unele comunicări importante.După 3 zile am fost ridicat tot de Militia Capitalei prin cpt.BARNUTU,fost sef de cabinet la Ministrul JEANU.Adus la militia Capitalei,am stat de vorbă pe rînd cu:Cpt.BARNUTU,cpt.CEAGANICA,Lt.Major STAN,care mi-au spus că mi se va anula pedeapsa administrativă de un an ce mi se dăduse.Intre timp am mai fost scos pe teren,mergeam acasă,unde mîncam,mă schimbam,etc.,însă totdeauna însoțit.-

Văzînd că nu se lămurește situatia mea,am trimis un bilețel printr-un deținut al cărui nume nu-l rețin soției mele,în care-i spuneam să meargă la generalul,comandantul DGM-ului cu aceiasi propunere de a fi scos si a-i face unele comunicări importante.Soția nefiind acasă,arestatul a lăsat bilețul fetei mele anume ANA.-Mentionez că arestatul respectiv urma să fie pus în libertate si ca atare asa am stabilit si pînă la urmă a ajuns bilețelul meu la fetiță.-

Am uitat să arăt că în același interval de timp pînă a trimite bilețelul acasă eu am fost trimis împreună cu Lt. Major STAN,Slt.STELIAN NICOLAE si un plutonier în orasul CRAIOVA,după niște infractori care-i urmăream,apoi în orasul tîrg-Băilești-Craiova,unde m-au recomandat ofiter de militia si că suntem într-o misiune acolo.Pentru acest motiv am dormit la camera de oaspeți,iar masa o serveam la cantină.-

Intors din această asa zisă "misiune" am trecut pe acasă,însoțit fiind de Lt.PETRE CRISTIAN si serg.major CRACIUNESCU VASILE,pentru a-mi lua o haină mai groasă.Atunci fetița a ieșit înaintea mea si mi-a spus că un "domn" i-a adus un bilet si i-a dat si 5 lei.Insoțitorii fiind cu mine au luat ei bilețul si citindu-l si-au dat seama că era scris de mine chiar,pentru care l-au luat si împreună ne-am întors la C.M.C.-Pe mine m-au băgat la arest,iar după o jumătate oră m-a chemat si mi-a spus că este o inspecție si astfel m-a dus din nou la închisoarea Ghencea.Acolo am stat din

nou de pe data de 14 iunie - 30 iulie 1952, după care am fost luat iarăși, de data aceasta însă de D.G.M. și anume maiorul IOANID. Ajuns în fața lui m-a întrebat în legătură cu dorința mea de a sta de vorbă cu directorul general al D.G.M., spunându-mi că orice s-ar întâmpla pot să arăt ce vreau afară de cele petrecute la Timișul de Sus. Eu l-am asigurat că așa voi face că nici măcar nu m-am gândit altfel. Am stat în seara aceea de vorbă pînă la orele 24-1 noaptea, cu care ocazie eu i-am spus sau mai bine zis m-am plîns cum că unii ofiteri de miliție care m-au folosit pentru unele afaceri personale ale lor, pînă la urmă vor să mă bage în lagăr. Totodată i-am spus cum că eu toate cele ce știam le raportasem Colonelului BOGDAN, Cpt. DELEANU, Slt. POPESCU IOAN secretarul organizației de bază și căruia din ordinul primului îi dădusem în scris totul.-

În timp ce am stat la DGM. maiorul IOANID mi-a dat bani cu care mi-am cumpărat haine, pantofi și i-am dat soției de mai multe ori în total suma de 1000-1500 lei. Tot de IOANID a fost trimis un Lt. pe care nu l-am cunoscut la soția mea, pe care apoi a angajat-o la fabrica "7 Noiembrie" ca muncitoare.- La DGM. am stat arestat pînă în martie 1953. În această perioadă de timp s-a arestat și anchetat mai mulți ofiteri de miliție de la CMC., împotriva cărora am dat și eu unele date. Aceia au fost: Cpt. DELEANU, Cpt., CEACANICA, Lt. MARIUS POPESCU, Lt. Major COSTACHE NICOLAE, Lt. HORASCU ADRIAN, Slt. GRUIA ELEONARD și alții.-

Făcîndu-se o inspecție de generalul DRAGAN și al unui ministru al cărui nume nu-l rețin, eu am fost găsit fără acte arestat, celace a dus să se dispună punerea mea în libertate. Pînă la urmă eu am rămas tot arestat.-

Am omis să mai arăt că la 3 noiembrie 1952, trecînd pe acasă cu însoțitorul plot. COSTACHE, care însă rămăsese mai departe de casa mea, eu nu m-am mai întors imediat la DGM., ci m-am dus în comuna Butimanu. Ilfov, de unde am adus niste alimente pentru familie care era în mari lipsuri.- După 6 zile m-am întors la DGM., unde am fost încarcerat din nou și unde am stat și după ce-mi expirase anul de pedeapsă administrativă, la 22. II. 1951. Astfel am stat pînă la 17. III. 1953, în care timp am auzit vorbindu-se pe sală de o inspecție pe care o va face actualul ministru al Afacerilor Interne.-

De teamă de a nu fi iarăși scos și dus în altă parte, am legat ușa cu o sîrmă pe dinăuntru, gîndindu-mă ca să stau așa pînă la inspecție, cu care ocazie voi raporta cele ce am declarat pînă acum.-

Planul nu mi-a reușit deoarece Lt.GHERMAN IOAN și cu alte cadre de miliție, au forțat ușa, au intrat peste mine și într-o jumătate de oră am fost transportat din nou la închisoarea Ghencea. A doua zi a adus un dosar din care rezulta că am o internare în lagăr pe 5 ani de zile fără a avea vre-o decizie. Totuși am rămas acolo pe loc, însă nu am fost izolat așa cum se propusese din lipsă de spațiu.-

În luna iunie 1953, am fost luat din nou la C.M.C., de către Lt.CRISTIAN și întrebat despre niște lucruri luate de la o rudă a soției mele RADOI NICOLAE, lucruri ridicate de Militia Economică din DGM.-Eu am refuzat de a vorbi cu acel ofiter și am cerut să vină maiorul IOANID, ceiace s-a și realizat.-

Venind acesta m-am plîns din nou în legătură cu situația mea, față de care el m-a asigurat că se va soluționa și totodată mi-a recomandat să dau orice fel de recomandării cui mă întreabă, mai puțin faptele petrecute la Timișul de Sus.-Din nou apoi am fost dus la Ghencea, iar la 8 iulie 1953, am fost ridicat de CMC. și mi s-au cerut relații în legătură cu niște hoți, pentru care am fost pe teren cu Slt.PETRE STEFAN, sperînd deacum într-o eliberare.-

Am așteptat în zadar, iar la 4 august 1953 am ridicat de la C.M.C. de 2 ofiteri de miliție și dus la DGM.-Acolo am dat unele relații la cererea unor ofiteri necunoscuți, tot în legătură cu ofiterii arestați de la CMC., iar după 3 zile am fost băgat la subsolul 2, unde am stat singur într-o celulă, iar alături unul ce era bănuît pentru o crimă și deținut 2 ani de zile anume CHITAN zis SANDU MALAGAMBA, în prezent negustor pe o piață din orasul Stalin (originar din Orăștie de pe str.Fabriciei nr.24). Printr-o crăpătură între celule am reușit să comunic cu acesta și să primesc indemnul lui de a face legătura cu familia, prin milițianul care ne păzea anume STEFAN, pronumele nu-l rețin. Prin el am transmis un bilețel acasă, care din lipsa soției l-a lăsat la o vecină (ABRAMOVICI, mama unui ofiter de securitate). Dînsa la rîndul său probabil a dat originalul bilețului fiului său, iar soției numai o copie. Spun aceasta, deoarece între timp am fost descoperit. A doua zi după predarea bilețului, milițianul a trecut din nou pe la soția mea de la care a luat răspuns tot în scris și mi l-a adus. În bilețel soția îmi scria că fetița mea Elena este grav bolnavă de dizenterie și internată în spital, iar tatăl său bolnav și el, era internat în spitalul din comuna Periş. Atunci eu l-am trimis încăodată acasă, de unde mi-a adus un pulover, o cămasă, o per. chiloți,

289 *282*
283

2 per.ciorapi,pe care le-am dat ca mită milițianului,mai puțin o pereche ciorapi pe care am dat-o deținutului CHITAN. (Mi-am adus aminte de numele militianului si anume POP STEFAN).-

A trecut un timp si pe la sfirsitul anului 1953, într-una din zile a venit la mine un caporal de militie anume MANA TUDOR(paremise) si mi-a adus un bilețel nu știu dela cine in care se scria dacă eu am fost chemat si întrebat ceva de cineva.Eu am răspuns negativ în scris cu stiloul său pe o bucată de hîrtie.După cîteva zile a revenit si m-a întrebat verbal dacă a venit si am stat de vorbă cu vre-un ofiter de securitate.Si de data aceasta am răspuns tot negativ.In felul acesta a mai venit de cca.4 ori MANEA TUDOR, precum si un alt milițian al cărui nume nu-l cunosc,însă știu că era un om gras,tînăr,blond si era sef de excoartă.-

La 17 septembrie 1953 a venit din nou MANEA TUDOR la mine,m-a scos afară cu bon(ce se afla la dosarul meu de fond nr.1524/54 si împreună am mers prin diferite locuri din oraș in interesul meu.Despărțindu-mă pentru moment,nu ne-am mai întîlnit,după care eu am plecat in comuna Butemanu-Ilfov,la familia sotiei,căreia i-am spus să transmită acasă la mine cum că eu fac tot posibilul să trec in URSS.,după care o voi lua-o si pe ea.Am făcut diferite încercări la Ambasadă si apoi direct să iau legătura cu niște consuli sovietici ce pescuiau în zilele de sărbătoare la crescătoria de pești Crevedia,însă n-am reusit niciodată.-

A trecut o lună de zile în care timp am lucrat la șantierul nr.1 Bufta ca mecanic la două motoare "Dizel", iar in octombrie 1953,în ziua de 18,intr-o duminică,am fost găsit de Slt.PETRE STEFAN,care m-a luat si dus la CMC.,unde am fost încarcerat.-

După cca.2 săptămîni,venind la CMC.ministrul ALEXANDR IOAN,am stat de vorbă cu dînsul,însă nu i-am spus nimic din cele ce cunoșteam,dar la despărțire mi-a reproșat că a pierdut două cre cu mine si că eu nu vreau să arăt unele probleme ce le cunosc,ci din contra le ascund.Totusi la cere-re am dat o declaratie numai cu felul cum am fost scos din arest la 17 sept.1953 si tot ce am făcut pînă la arestarea mea din nou,precum si ce anume m-a determinat să caut să vorbesc cu consilierii sovietici,la care am spus numai faptul că vreau să mă repatriez in URSS.si sunt împiedicat si arestat.-

Am rămas tot la CMC.pînă la 1.XII.1953,cînd un plutonier seful arestului al cărui nume nu-l cunosc,a venit la mine si mi-a spus că a auzit vorbindu-se de rău de mine

între nişte ofiteri. Tot atunci mi-a spus că s-a împuşcat
şi un miliţian, fără a preciza cine şi de ce.

Înfuriat fiind, eu am demontat patul din celula
nr. 13, unde eram singur, i-am scos bulcanele, iar tabla pe
care sta salteaua, am aşezat-o în aşa fel, încît am baricadat
uşa. Totodată am scris pe perete cu săpunul că "sunt unii
oameni care vor să mă extermină fiind că ştiu lucruri ne-
permise făcute de ei".-

A venit la mine şi a cerut să deschid maiorul MUSCA
apoi colonelul FILIP, însă eu am refuzat, cerînd să vină
Ministrul Afacerilor Interne ALEXANDRU DRAGHICI, pentru a
arăta de ce sunt eu reţinut în puşcărie. Atunci dîşii au
anunţat DGM-ul de unde a venit Colonelul HERODEI IOSIF,
însă pînă atunci eu adus niste aparate cu care au încercat
să spargă uşa. Văzînd situaţia de faţă, am înghiţit bulcanele
dela pat şi o piuliţă, toate în cantitate (greutate) de 1/4 kg

După aceasta am fost transportat la dispensarul
M.A.I. de către maiorul MUSCA, colonelul HERODEI şi colonelul
FILIP şi am fost pus la razii şi s-a văzut piesele ce le
înghiţisem (la razii a asistat şi Dr. LAURA DANET, precum şi
un căpitan medic dela CMC.-Pînă la urmă am fost transportat
şi internat în spitalul penitenciarului VĂCĂREŞTI, unde după
13 zile mi-a scos fiarele prin anus. La Văcăreşti fiind a
început să mă viziteze maiorul IOANID şi colonelul HERODEI
IOSIF cu care ocazie mă sfătuiau să nu vorbesc cu nimeni
nimic despre cele întîmplate la Timişul de Sus deoarece
se va face lumină pînă la urmă.-

La 14 sau 15 decembrie 1953 am fost readus la CMC.,
unde am rămas pînă la 6 ianuarie 1954, cînd am fost dus din
nou la spitalul Văcăreşti, unde am stat pînă la 24. II. 1954.
Disperat din cauza situaţiei în care mă aflam, am declarat
greva foamei, pe care am ţinut-o pînă la 26 martie 1954, deci
29 zile, fără să fiu alimentat. La a 29-a zi de grevă a foamei
am devenit inconştient şi astfel a venit la mine colonelul
CONSTANTINESCU, comandantul penitenciarului Văcăreşti, care
a dat dispoziţii doctorului CIUREA, ca să-mi dea toate în-
grijirile pentru a mă salva. A doua zi a venit colonelul
HERODEI şi un procuror dela Procuratura Militară, care au
încercat să mă liniştească, spunîndu-mi că nu am nici un
dosar şi nici un mandat. A doua zi a venit un maior dela Pro-
curatura Capitalei şi la cererea mea, ulterior a venit
maiorul HOLSCI din Procuratura Generală RFR. căruia i-am
spus că vreau să fiu scos la Procurorul General, pentru a
face unele declaraţii. Acelui maior nu i-am vorbit ceva, însă

fără a da nume de oameni, deci ceva foarte vag. La două zile după ce am vorbit cu maiorul HOLACHI, a venit la mine o comisie formată din ofiteri de milizie și civili împreună cu colonelul HERODEI, atunci au hotărât punerea mea în libertate, însă numai după ce voi fi pus pe picioare. Această operațiune a durat de pe ziua de 26 martie - 10 mai 1954.-

Fiind în refacere după greva foamei mi-au adus în aceeași cameră, pe fostul maior de milizie AMORASCU ROMULUS, originar din Suceava, fiind bine cunoscut. Cu timpul m-am apropiat de acesta și până la urmă i-am povestit în mare cazul dela Timișul de Sus, asigurându-mă că el se va elibera curînd și va semnala toate cele ce le povestisem Ministrului BODNARAS, căruia îi spunea "naș". El s-a eliberat pe 6 martie 1954, iar 4 zile mai tîrziu trebuia să mă eliberez și eu.-

În acest scop, la 10 mai am plecat la CMC., condus de seful grefei Lt. TOMA, urmînd a fi pus în libertate. Acolo însă nu mi-a dat drumul spunîndu-mi maiorul SOLOMON că mai are treabă cu mine 2-3 zile, ca după aceea să mă bage jos în arest din nou. După cîteva zile la o inspecție în arest Colonelul FILIP m-a găsit și mirat mi-a spus că se va interesa de situația mea.-

La un interval scurt de timp a venit la mine Lt. Maj. DRAGU din DGM. care la întrebările sale am dat unele relații fără importanță în legătură cu faptele mele. La un moment dat mi-a cerut să spun despre "unele lucruri" pe care le știu eu, promițîndu-mi că dacă spun mi se va da serviciu, haine, etc., tot ce-mi trebuie. Ca să scap, eu am dat niste probleme pe linie de milizie economică și anume, despre fostul fabricant de mezeluri "POTODENK STANISLAV" din București str. Mareșal Badopol nr. 16. A primit ce i-am spus eu, însă mi-a cerut să mai declar și alte fapte la care eu am mai dat o informație despre un deținător de aur, despre care au aflat de la un negustor ROSU MARIN, care a domiciliat un timp la o soră a sa pe Soseaua Pantelimon nr. 271 (paremise). După un timp mi-a adus pe soția mea, care de cîte ori venea îmi aducea și mîncare.-

Deși mi se promisese că voi fi pus în libertate, am mai stat încă 50 zile în arestul CMC., după care am fost transferat din nou la Văcărești. De data aceasta cu un mandat de arestare pentru dare de mită. Cu această înfractiune am intrat în legea de amnistie din 5 august 1954, iar eu am ră-mai mai departe arestat. Văzînd că nu mă eliberează ca pe ceilalți deținuți, am declarat din nou greva foamei și am ținut-o dela 24-28 august 1954, cînd a venit niste milițieni cu o

287 285
286

adresă și m-au transferat la penitenciarul Jilava. Acolo după 3 zile a venit grea și mi-a citit un mandat de arestare în care eram învinuit de instigare publică. Mai târziu, după 45 zile am fost chemat la proces în fața Tribunalului Militar Teritorial București, unde mi s-a declarat sedință secretă și mi s-a citit acuzația că pe când eram la celula 13, la CMC am făcut agitație publică. Martori ai acuzației au fost un sergent major de milizie dela arest, un sergent, precum și Lt. Major SAVA șeful arestului, care a spus că am avut niște ieșiri foarte proaste și l-am injurat pe ministru ALEXANDRU DRAGHICI. După mai multe amânări, am fost condamnat la 10 ani închisoare corecțională și 5 ani interdicție. În proces eu am pus ca martor al apărării pe colonelul FILIP, mairoul MUSCALU, cpt. medic NITESCU și un șef de arest GIUBESCU TUDOR. - S-au prezentat ultimii doi care au făcut și depoziții, restul n-a venit însă. În instanță nu mi s-a permis să vorbesc nimic, deși procurorul mi-a luat apărarea și nu mi s-a computat detenția dela data de 28. II. 1952. - După condamnare am fost încarcerat pe rând după cum urmează:

- Penitenciarul Vcărești dela 17. XII. 1954 - 25. II. 1955;
- Penitenciarul Jilava dela 26. II. - 22. III. 1955;
- Penitenciarul Ocnele Mari dela 23. III - 13. VII. 1955;

dată când am fost transferat la penitenciarul SUCEAVA, prin Jilava, unde mă găsesc și în prezent. -

Acestate sunt toate cele ce am avut de declarat și pe care cer să fie transmise ministrului PINTILIE dela Securitate. -

- Intrebare: Înainte de a încheia interogatoriu, gîndesc-te și arată dacă ai fost sincer în cele ce ai declarat la cererea și liber tot celace ai dorit ?

Răspuns: Toate cele ce le-am declarat sunt absolut sincere și fapte reale petrecute. -

- Intrebare: dar dacă nu ai fost sincer ?

Răspuns: Dacă nu am fost sincer și se va dovedi în acest fel, să mi se aplice orice fel de sancțiune. -

- Intrebare: Dacă totuși mai ai ceva de adăugat, sau de rectificat ?

Răspuns: Nu mai am nimic de arătat și nici rectificări nu am de făcut și îmi sustin cele declarate pînă în prezent. -

După ce am citit prezentul proces verbal de interogatoriu cuvînt cu cuvînt și am constatat că corespunde întru totul celor declarate de mine, îl susțin și-l semnez propriu. -

ANCHETAT, ss. Necula Alex.,

Lt. Major, ss. Toanță T. -

pentru comunicate,

Discuția cu Nicula Alexandru.

Dănsul, la solicitarea mea
în camera, când făcând povestire
pentru ce stă aici, declară că, el este
mecanic de profesie și are 10 ani con-
damnare pentru agitație publică.
Într-o dimineață, fără ca să fie între-
bat, declară următoarele.

Văzându-se că noi totu în
camera suntem oameni de încredere,
asa cum s-a exprimat, cere sfaturile
noastre în cazul lui.

În anul 1950, undeva lângă
Orășul Stalin, s-a deplasat un grup de
militieni, la care și dănsul a luat par-
te, având gradul de sergent de milizie,
un șofer și trei alte persoane, fără
aratarea gradului (probabil ofițeri).
Acest grup a urmărit niște bandiți,
pe furturi de camioane cu mărfuri.
Către seară, grupul s-a deplasat într-o
pădure pentru cauteria bandiților și
s-au întâlnit cu trei ofițeri sovietici.
Ei (militenii) crezând că le-au găsit
au tras în ei și le-au omorât. Unul

mai treia, dar cu două gloante
de pistol a fost omorât și el. - Când
acest lucru s-a întâmplat, dănsul
a fost trimis jos, de unul din cele 3
persoane, la saca unde stătea
mașina, iar când a venit sus, a
văzut numai ultimul act, când
oficerul rănit a fost omorât cu 2
gloante de către unul din cei trei
persoane, fără precizarea persoanei.
Dintr-o vilă din apropiere, s-au luat
unele și cadavrele au fost îngropa-
te. - Această vilă a cazat concomi-
tent și cei trei ofițeri sovietici. -
S-a chemat administratorul, ară-
tându-i o cheie (care s-a găsit asupra
unul din morți) și cerând intrare
în camera lor, unde au făcut per-
chiziție și au găsit diferite obiecte
(lucri neclare). - După perchiziție
s-a putut constata că, cei trei ofițeri
au fost adevărați ofițeri sovietici. -
Cadavrele au fost îngroapate în de-
parta unde s-a petrecut fapta. -
Din obiectele găsite asupra morților,
precum și în urma perchiziției,
dănsul a primit : o haină de piele,

camăși și alte obiecte, pe care și
56.000 lei vechi. - Banii au fost cheltui-
ți de bărbat, iar obiectele sunt păs-
trate și azi de nevasta lui. -

Din acest moment dăneul nu
mai avea liniște, a fost urmărit
peș cu peș de superiorii lui, fără ca
să știe motivul. - Toate aceste întâmp-
nări au fost raportate de el către
șefului lui, însă fără rezultat. -

Cu ocazia perchezitiei, ad-
ministrativul vilei a fost înmormântat
de către cei trei persoane, să nu divulge
acest secret (luare necron). -

Cu ocazia unei invitații la
un restaurant public din București,
unul din șefii lui a încercat să-l
omorie prin otrăvire. - Lucrul acesta
nu a reușit. - a fost transportat la
spital și după un timp a fost eliberat
vindecăt. -

S-a făcut împotriva lui dife-
rite încercări, din care ultima a
fost condamnarea lui la 10 ani pt.
agitatie publică, pe care nu a putut
să îndeplinească fiind atunci închis

și a stat singur în cameră.
A cercat să treacă pe soția
lui la Ambasada Sovietică,
dar nu știe dacă acest lucru
a reușit.

A cerut de la toți deținuții
din cameră părerea lor, iar
răspunsul a fost dacă el efec-
tiv nu a luat parte în această
acțiune, poate că se scapă. - A ră-
spuns că încercat cu toate căile
să aducă fapta la cunoștința
superiorilor lui, încă atunci când
era în serviciu, însă fără rezul-
tat (lucru neclar). -

Ojungând la Suceava
a raportat cazul. -

Suceava, la 12. VIII. 95

Onedranu



CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

SERVICIUL "C"

(Direcția, Serviciul, Unitatea)

Nr. 109/557851 din 4 oct. 1968

DOSAR Nr.

*data înscrisă
a fost primită
în ziua de 14.X.1968
în JCS*

14 NOE. 1968 890
STRICT SECRET

S.C. 202

Ex.nr.1.

CĂTRE

C.S.S. - OFICIUL PENTRU PRIMIREA
EVIDENȚA ȘI URMĂRIREA REZOLVARII
RECLAMAȚIILOR, SESIZĂRILOR ȘI PRO-
PUNERILOR CETĂTENILOR.-

Urmare adresei dvs. nr. 652256 din 6 septembrie 1968, anexat vă restituim cererea numitului PACURAR AXENTE - din satul Caveș, județul Sibiu și vă comunicăm următoarele :

- Fiul său, PACURAR AXENTE, născut la 17 aprilie 1922, în satul Caveș, județul Sibiu, a fost arestat de organele de securitate la 24 ianuarie 1949, pentru uneltire contra ordinii sociale.-

- La 28 octombrie 1949, în timp ce era transportat la Tribunalul Militar Cluj, pentru a fi judecat a evadat de sub escortă, dată de la care nu se mai cunoaște nimic despre sus-numitul.-

SEFUL SERVICIULUI

Lt.col. *Mateescu*
MATEESCU LUCIAN

SEFUL SECȚIEI

Lt.col. *Combi*
COMBI ANDREI

Conceptat :

Dactilo :

Nr. exemplare :

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Oficiul pentru primirea, evidența
și urmărirea rezolvării reclamațiilor,
sesizărilor și propunerilor cetățenilor.

Nr. 77.566
Anul 1968 luna aug. ziua 9

105819
Tom. Nicolae Ceaușescu
secretar general al C.C. al P.C.R.

Subsemnatul Păcuror Axente,
Somicișat. in. Agnita - satul. Cores. nr. 187, jud.
Sibiu, tatăl lui Păcuror Axente născut in.
Cores. la 17. aprilie 1922, de profesie me-
dic. Umăr core a fost reținut de organele
M.A.Y. din București, in 24. ianuarie 1949,
de unde a fost transferat la securitatea
din Sibiu, unde pe mai oclă is lura
septembrie a anului 1949, de la aceea
dată nu am mai oclat nimic despre
fiul meu. —

Oclata migraționile acordate de
conducerea statului nostru, pentru deținuții
politici, am sperat că va beneficia și el de
acest lucru, și va fi pus in libertate. —

Aceasta nu sa întâmplat și de oclă
vă rog să ține voinți a distinge ca
organele M.A.Y. să clarifice situația
fiului meu, și să mi comunice dacă
trăeste sau este mort. — Cer acest
lucru deoarece știu că a fost condamnat
la 15 ani închisoare, de tribunalul mili-
tar din Cluj. —

Termenul executori pedepsei a trecut
de mult și de aceea doresc să știu dacă
mai trăeste, de ce mai este reținut iar
dacă e mort să mi se comunice și mie
de ce am 15 ani și ast vrea să mor
înlocuit cu mi-am făcut totoria de
tată totă de fiul meu

Cores la 25 iunie 1968.

Păcuror Axente

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMANIA

0 CSS Soluționare
292
SECRET
S.C.144
Ex.nr. _____

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

D.G.P. - DIR. PAZĂ

Oficiul pentru primirea, evidențierea și urmărirea rezolvării reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

FN/ Nr. 90782 din 17.08.1968

DOSAR Nr. 375

Nr. 652-256

Anul 1968 luna 09 ziua 3

C A T R E

M.A.I. - OFICIUL PENTRU PRIMIREA, EVIDENȚA ȘI URMĂRIREA REZOLVĂRII RECLAMAȚIILOR, SESIZĂRILOR ȘI PROPUNERILOR CETĂȚENILOR.

Urmare adresei dvs.nr.B II/77.566 din 10.08.1968, vă facem cunoscut că numitul PACURAR AXENTE, născut la 17.04.1922, nu figurează în evidența noastră.

Vă restituim alăturat scrisoarea lui Păcurar Axente, rugându-vă ca aceasta să fie înaintată spre soluționare la Consiliul Securității Statului - U.M.0768 București care are evidența foștilor deținuți C.S.S.

LOCUITOR S.E. DIRECTIE
Lt. Colonel

LOCUITOR S.E. SERVICIU

Arhiv Gheorghe

Conceptat: FN/FN
Dactilo 16.08.1968
Nr. exemplare: 2

„Grafica nouă” c. 1141

Către

Ministerul Afacerilor Interne
București

Subsemnatul, Păcuror Axente, domiciliat în
Agaita - satul. Coves. nr. 187 jud. Sibiu, tatăl
lui Păcuror Axente, nascut în Coves la 17.
aprilie 1922, de profesie medic unars,
care a fost retras de organele M.A.G.
din București, în 24. Iunie 1949, de unde
a fost transferat la securitatea din Sibiu
unde se mai afla în luna septembrie a
anului 1949. - De la această dată nu am
mai aflat nimic despre fiul meu

Odată cu gratierea acordată de con-
ducerea statului nostru, pentru deținuții
politici, am sperat că va beneficia și
el de această gratiere, și va fi pus
în libertate.

Această mi s-a împlinit și de aceea vă
rog pe bune vati a clarifica situația
fiului meu, și a-mi comunica dacă
trăiește sau este mort. - Dar acest
lucru de orice ptiu că a fost condamnat
la 15 ani închisoare, de Tribunalul miilor
din Cluj. -

În vremea executori pedepsei a trecut de
mult și de aceea doresc să știu dacă
mai trăiește, deoarece mai este retras, dar
dacă e mort să-mi se comunice și mie
de orice am 75 ani și mi s-a vrea să mor
împotat că mi-am făcut datorită de
tată de fiul meu

Coves la 25 iulie 1968

Păcuror Axente

299
7 oct. 1968.NOTA - RAPORT
=====privind cazul APRAHAMIAN AVEDIS
fost locot.colonel de securitate.

La data de 5 iunie 1968, APRAHAMIAN AVEDIS fost locot.colonel în cadrele M.A.I. Direcția a II-a, în prezent pensionar, a înaintat un memoriu către Tov.Președinte al Consiliului Securității Statului, în care arată următoarele :

În anul 1963 în urma unor abateri grave în muncă și pentru atitudine imorală, a fost sancționat cu :

- scoaterea din cadrul organelor securității statului, fără drept de ajutor unic ;
- retrogradarea de la gradul de locot.colonel la maior ;

- excluderea din P.C.R. ;
- retragerea permisului de vânătoare și
- desființarea postului telefonic de la domiciliu.

Aprahamian Avedis, în memoriul menționat, susține că în analiza situației sale nu s-au luat în considerație rezultatele bune obținute în cei 16 ani de activitate în securitate ; că de la 15 nov. 1963 a fost nevoit să trăiască împreună cu soția și fiica adoptivă dintr-o pensie de 870 lei lunar fără a se interesa nimeni de situația sa, pînă în luna decembrie 1967 cînd, ca urmare a măsurilor luate de tov. Președinte al C.S.S., i s-a redat permisul de port-armă de vânătoare și i s-a reînstatat postul telefonic. Cel în cauză consideră că toate măsurile luate împotriva sa ar fi rezultatul unor acțiuni întreprinse de diferiți ofițeri din cadrul fostei Direcții a II-a unde a lucrat în perioada 1961-1963.

În acest sens, Aprahamian Avedis arată că în anul 1961 i s-ar fi imputat că și-a însușit un frigider, fapt ce s-a dovedit a fi ireal, întrucît frigiderul a fost găsit ulterior

.//.

la proprietarul său ; că în anul 1962 ar fi fost anchetat de col. VASILESCU și col. IOANA pentru rezultatele slabe obținute într-o acțiune și deși susnumitul era nevinovat, a fost amînat cu un an de la avansarea la gradul de locot.colonel. În anul 1963 cînd a fost avansat la gradul de locot.colonel, i s-a imputat că și-ar fi însușit suma de 24.000 lei din fondurile securității, cu toate că în realitate el avea o lipsă de numai 1.653 lei, sumă ce se afla asupra sa în vederea recompensării unui informator. Pentru acest caz APRAHAMIAN arată că avea aprobarea șefului Direcției, însă nu s-a ținut cont de aceasta și i s-a reținut suma respectivă din pensie.

Petiționarul mai arată că în perioada septembrie - noiembrie 1963 a fost timp de 20 zile arestat la garnizoană și 50 zile la Direcția de Anchete penale a Consiliului Securității Statului, perioadă în care sub presiunea anchetei, ar fi semnat unele declarații care nu ar reprezenta realitatea.

În final, APRAHAMIA AVEDIS, solicită :

a) recalcularea condițiilor de pensionare, înțelegînd prin aceasta să i se redea gradul de locot.colonel și o pensie corespunzătoare ;

b) să se verifice dacă nu cumva i s-au dat prea multe sancțiuni pentru aceleași fapte, referindu-se în special la excluderea din P.C.R.

x x x

Din materialele existente în arhivele Consiliului Securității Statului, privitoare la APRAHAMIAN AVEDIS, rezultă următoarele :

- susnumitul a fost sancționat cu 10 zile arest la garnizoană în ziua de 2 octombrie 1963, iar după 5 zile, respectiv la 7 octombrie 1963, a fost transferat la arestul Direcției de Anchete Penale a Consiliului Securității Statului, în baza ordonanței de reținere pe 24 ore emisă de colonel DUMITRESCU NICOLAE la 7 octombrie 1963 și a mandatului de arestare nr. 152/A emis de același ofițer la aceeași dată și confirmat de procurorul militar la 10 octombrie 1963.

În sarcina lui APRAHAMIAN AVEDIS s-au reținut următoarele fapte :

././.

- în anul 1960 fiind interceptate două plicuri conținând fiecare câte 500 lei, cel în cauză și-a însușit aceste sume de bani ;

- în anul 1961 și-a însușit suma de 2.000 lei din totalul de 4.000 lei ridicați din fondul C.I.S. pentru recompensarea rețelei informative din acțiunea "BANU";

- în anul 1962 a ridicat suma de 3.000 lei pentru recompensarea informatorului "DUMBRAVA", din această sumă însușindu-și 1.000 lei. De la acest informator a primit drept cadou un aparat de radio cu tranzistori și două perechi pantofi de damă, despre care nu a raportat conducerii direcției ;

- în anul 1963 și-a însușit suma de 1.250 lei din cei 1.850 lei ridicați pentru recompensarea informatorului "IONESCU".

Precizăm că informatorul "IONESCU" declară că nu a primit nici o sumă de bani de la APRAHAMIAN AVEDIS, însă acesta din urmă a recunoscut că și-a însușit numai 1.250 lei.

S-a stabilit că APRAHAMIAN AVEDIS și-a însușit în total suma de 5.250 lei din fondul C.I.S. În afară de această sumă de bani, cel în cauză și-a mai însușit unele sume de bani din cele ridicate pentru recompensarea informatorului "MATIA" însă nu s-a putut preciza valoarea sumei însușite.

În afară de însușirea de sume de bani din fondul C.I.S. s-a stabilit că APRAHAMIAN AVEDIS, dând dovadă de descompunere morală, în afară de faptul că a făcut desconspirări în acțiunile pe care le-a lucrat, a întreținut relații intime - folosind casele de întâlnire și conspirative - cu femei de moravuri ușoare, informatoare ce le avea în legătură și cu subalterna sa locot.major BARGILA MARIA cu care a lucrat în acțiunea "BANU".

Deși faptele comise de APRAHAMIAN AVEDIS constituie infracțiunile de divulgare a secretului profesional, prevăzută și pedepsită de art.506, al.1 c.p. și delapidare prevăzută și pedepsită de art.236, lit.b, c.p., fiind pe deplin dovedite în timpul anchetei prin recunoașterile sale și depoziții de martori, la data de 12 noiembrie 1963 i s-a încetat procesul penal și a fost pus în libertate, ținându-se cont de activitatea depusă de el în cei 16 ani, cât și de faptul că judecarea sa a:

fi dus la desconspirarea unor obiective și a unor metode de muncă folosite de organele de securitate.

În referatul intern întocmit la 22 octombrie 1963 pentru punerea în libertate a lui APRAHAMIAN AVEDIS se propun, în afară de punerea sa în libertate pe motivele arătate, următoarele :

- scoaterea din cadrele active ale securității cu pierderea gradului și fără ajutor unic ;

- materialele de anchetă să fie puse la dispoziția Comitetului de Partid al M.A.I. pentru a lua măsurile corespunzătoare și ;

- preluorarea cazului APRAHAMIAN AVEDIS cu efectivul Direcției a II-a (actuala Direcție a III-a).

Intr-un alt referat întocmit la 27 septembrie 1963 de către Direcția Cadre și Direcția a III-a, se propune în plus imputarea sumei de 1.850 însușită din fondul C.I.S. (i s-a reținut numai suma ridicată pentru recompensarea informatorului "IONESCU" nu și celelalte sume de bani însușite).

Cît privește ridicarea permisului de port-armă de vîntoare, arătăm că la dosar există adresa Direcției Anchete Penale nr.00512938 din 16 noiembrie 1963 către Inspectoratul de Miliție al Municipiului București - Secția Autorizații, prin care se trimit armele și muniția găsite la percheziția efectuată lui APRAHAMIAN AVEDIS, cu specificarea că din ordinul tov.NEGREA VASILE celui în cauză i se interzice de a mai purta arme. Adresa este semnată de fostul colonel ENOIU GHEORGHE.

Din explicațiile date de maior BLIDARIU GHEORGHE care a dus la îndeplinire această măsură, rezultă că a fost justificată de faptul că existau unele semnalări că APRAHAMIAN AVEDIS intenționa să se sinucidă folosind armele respective.

În ceea ce privește ridicarea postului telefonic, arătăm că aceasta era o măsură generală care se lua în mod automat asupra tuturor persoanelor arestate de organele securității statului, problema privind pe APRAHAMIAN AVEDIS neconstituind o excepție.

În concluzie apreciem că în raport cu gravitatea faptelor comise, măsurile luate împotriva lui APRAHAMIAN AVEDIS sînt legale.

Față de cele relatate mai sus ;

PROPUNEM :

1) Prin Consiliul Securității Statului - Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor - să se comunice lui APRAHAMIAN AVEDIS că cererea sa privind redarea gradului de locotenent colonel și recalcularea pensiei, este neîntemeiată.

2) Prin același oficiu, cel în cauză să fie îndrumat ca în privința rezolvării situației de partid să se adreseze organelor P.C.R. competente cu soluționarea acestei probleme.

COLECTIVUL,

Lt.col.Hiera Haralambie

Lt.col.Vasile Gheorghe

[Signature]

Nr. 9206 din 7 oct. 1968

C ă t r e,

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.

- Colegiul central de partid -

La adresa dv. nr. 1905/A din 5 iulie 1968 privind pe ISCRU ION, vă facem cunoscut că din verificarea materialelor existente în arhiva organelor securității statului rezultă că sus-numitul a fost arestat și internat în „loc de muncă” în perioada 20 iulie 1959 - 8 iunie 1960.

ISCRU ION a fost arestat de organele M.A.I. și internat în „loc de muncă” sub acuzația de a fi făcut parte din organizația legionară - unde ar fi deținut funcția de șef de cuib -, cât și a faptului că în timp ce a lucrat în G.A.C. din comuna Traian, județul Olt, ar fi întreprins unele acțiuni de natură să ducă la destrămarea gospodăriei.

Din cercetările efectuate de către organele securității statului în cazul ISCRU ION, rezultă că acesta a fost înscris și a activat în organizația legionară - cuibul nr. 3 „Vlad Tepeș” - din comuna Traian, județul Olt. Pentru faptul că a fost legionar, ISCRU ION a fost exclus din partid în anul 1957, încă înainte de arestarea lui de către organele M.A.I.

În declarația dată de BUTUSINA MARIN - unul din martorii audiați în timpul anchetei - în fața organelor securității, în anul 1959, cât și în hotărîrea comisiei care a dispus internarea lui ISCRU ION în L.M., se menționează că acesta a deținut în organizația legionară funcția de „șef de cuib”. De aici rezultă că arestarea și internarea în L.M. a lui ISCRU ION s-a înscris pe linia măsurilor ce se luau în perioada respectivă împotriva persoanelor care au făcut parte din organizațiile sau partidele burghezo-fasciste, unde au deținut

funcții și grade și care prezentau un pericol real pentru securitatea statului.

Or, din declarațiile date de celelalte persoane audiate în cazul sus-menționat, ca ENE MARIN, GHIZDAVU ION și CITA SEVASTIAN, precum și din evidențele organelor securității, nu rezultă că ISCRU ION a deținut în organizația legionară funcția de șef de cuib.

Analizând temeinicia invinuirilor care au făcut obiectul arestării și internării în „loc de muncă” a lui ISCRU ION, rezultă că acestea nu au avut la bază activități sau manifestări concrete, ostile, de natură a pune - la acea dată - în pericol securitatea statului, ci ele au fost formulate numai în temeiul declarațiilor date de către cei audiați de organele securității, cât și a antecedentelor lui politice. De menționat însă că din documentele de anchetă rezultă că între ISCRU ION și cei audiați ca martori cu prilejul arestării lui, existau neînțelegeri, intrigi etc.

Față de cele relatate mai sus și ținând cont îndeosebi de faptul că ISCRU ION a fost exclus din partid pentru apartenența sa la organizația legionară, cât și de măsurile luate de a-l destitui din unele funcții ce i-au fost încredințate pe linie de partid și obștească, considerăm că măsura luată ulterior de organele M.A.I. de a-l aresta și interna în L.M. nu mai avea temei legal.

Alăturat anexăm o notă documentară care se referă la arestarea și cercetarea în trecut a lui ISCRU ION de către organele M.A.I.

PRIM-VICEPRESEDINTE AL C.S.S.
General-locotenent,

Grigore Răduică

30/

STRICT SECRET

Exempl.nr. 2

7 oct. 1968

N O T A

=====

- privind pe ISCRU ION.

Din studierea documentelor existente în arhiva organelor securității statului, rezultă următoarele :

ISCRU ION, este născut la 19 iunie 1902 în comuna Traian, județul Olt, fiul lui Tudor și Ana, țăran colectivist, în prezent cu domiciliul în comuna sa natală.

ISCRU ION a fost primit în rândurile Partidului Comunist Român în anul 1945. După această dată, i s-au încredințat unele sarcini pe linie de partid și de stat, din care menționăm: între anii 1948-1949 activist de partid la raionul Caracal; între anii 1949-1953, director la G.A.S. Devesel și apoi la G.A.S. Izbiceni - în raionul Corabia. După înființarea G.A.C. în comuna sa natală - Traian - a fost președintele acesteia din anul 1953 și până în anul 1955 când a fost destituit din această funcție, fiind apoi numit ca paznic în aceiași gospodărie.

În anul 1957, ISCRU ION a fost exclus din partid, deoarece în perioada 1935-1941 a făcut parte din organizația legionară din comuna Traian. În legătură cu apartenența la organizația legionară - unde a activat - ISCRU ION a declarat, cu prilejul arestării sale, la interogatoriul luat la 8 februarie 1960, următoarele :

"... eu m-am încadrat în organizația legionară în 1935 și până în ianuarie 1941, unde am fost simplu membru. În perioada 1935-1941 am activat în cuibul legionar denumit "Vlad Tepeș", condus de FIRLOGEA OPREA. Ca șef de garnizoană legionară l-am avut pe GRAJDENESCU IOAN, agricultor din com. Studinița, raionul Caracal. Activitatea mea în cadrul organiza-

ției legionare a constatat în aceea că am participat la ședințele legionare și am plătit cotizația. Nu am participat la rebeliunea legionară. După 1941 nu am mai activat în organizația legionară".

Fiind verificat în prezent în evidențele organelor securității statului, ISCRU ION figurează ca fost membru al organizației legionare, cuibul nr.3 - "Vlad Tepeș".

Despre activitatea politică a lui ISCRU ION din perioada anilor 1935-1941, au făcut declarații în fața organelor de securitate, în luna august 1958, numiții : BUTUSINA MARIN, ENE MARIN, GHIZDARU ION și CITA SEVASTIAN, care au confirmat că ISCRU ION a fost legionar.

Din conținutul proceselor-verbale de interogare a persoanelor menționate mai sus, rezultă că ISCRU ION atât în perioada cât a fost președinte al G.A.C. și îndeosebi după ce a fost schimbat din această funcție, a dus o activitate de destrămare a gospodăriei, lansând diverse zvonuri și a calomniat pe unii activiști de partid ai organului raional, cât și conducerea G.A.C.

În legătură cu cele de mai sus, redăm unele aspecte extrase din declarațiile făcute de unii țărani din comuna Traian, cu privire la activitatea lui ISCRU ION :

BUTUSINA MARIN : " Cunosc pe sus-numitul de mic copil, în trecut a făcut politică legionară, fiind șef de cuib, a fost logofăt pe moșia lui ALEXE RUSAN. De la data când a devenit președinte la G.A.C. din comuna noastră, nu s-a mai făcut nici o înscriere în G.A.C. prin faptul că, a pus în posturi de conducere o serie de legionari ca : STAN ILIE, BRATULESCU NICOLAE, DINU CONSTANTIN și OPREA ION ".

ENE MARIN : ISCRU ION a făcut politică legionară, în care timp până în anul 1945 a fost logofăt pe moșia lui ALEXE RUSAN. Se purta brutal cu țărani săraci și îi bătea. În această perioadă ca paznic până în februarie 1958 a căutat să dezbine colectivității influențându-i împotriva conducerii, în sensul că instiga pe cei din G.A.C. în special pe responsabili fermelor care erau în contact zilnic cu el. În cadrul adunărilor generale, ISCRU ION influ-

iența dinainte colectivității să nu fie de acord cu hotărârile ce se propun pentru îmbunătățirea muncii în G.A.C. "

GHIZDARU ION : "La ședințele adunărilor generale, ISCRU ION influența colectivității de a se opune unor hotărâri luate de raionul de partid. El i-a spus lui BUTUSINA MARIN că, tov. NICOLAE, secretarul de partid, ține la ENE MARIN - președintele G.A.C., pe considerentul că au făcut armata împreună și chiar într-un pluton de execuție. ISCRU ION este capabil de orice josnicie, cu scopul de a pune greutatea organelor locale de partid și de stat ".

CITA SEVASTIAN : " Despre activitatea politică a numitului ISCRU ION, cunosc că a făcut politică legionară. De la început, când a devenit președintele G.A.C., a căutat să ponegrească linia partidului prin luarea unor măsuri în G.A.C. contrare instrucțiunilor activiștilor de partid, spunând că el nu are nevoie de ei. Nu mai da voie să se facă noi înscrieri, punând în posturi de răspundere în G.A.C., legionari. Recent cunosc că ISCRU ION a căutat să ponegrească pe secretarul de partid raional, anume NICOLAE, că ar fi fost într-un pluton de execuție pe front, împreună cu președintele G.A.C., ENE MARIN ".

Reținându-i ca invinuire faptul de a fi făcut parte din organizația legionară, cât și unele aspecte legate de comportarea sa în G.A.C., la 20 iulie 1959 prin ordinul M.A.I. nr.10.052, elaborat în baza decretului-lege nr.89/1958 și a H.C.M. nr.282/1958, ISCRU ION este arestat de organele securității și încadrat în "loc de muncă" (L.M.) pe timp de 24 luni - la Colonia Periprava.

Prin ordinul M.A.I. nr.10.073 din 8 iunie 1960, s-a dispus ca ISCRU ION să fie pus în libertate.

x x
x

Din verificările efectuate în cazul ISCRU ION, rezultă că acesta a fost înscris și a activat în organizația legionară din comuna Traian, județul Olt. Pentru faptul că a fost legionar, ISCRU ION a fost exclus din partid în anul 1957, deci încă înainte de arestarea lui de către organele securității.

././..

În declarația dată de BUTUSINA MARIN în fața organelor securității, în anul 1959, cât și în hotărîrea comisiei care a dispus internarea lui ISCRU ION în "loc de muncă", s-a menționat că acesta a deținut în organizația legionară funcția de "șef de cuib". De aici, rezultă că arestarea și internarea în "loc de muncă" a lui ISCRU ION, s-a înscris pe linia măsurilor ce se luau în perioada respectivă împotriva persoanelor care au făcut parte din organizațiile sau partidele fasciste-burgeze, unde au deținut funcții și grade și care prin activitatea și comportarea lor, prezentau pericol real pentru securitatea statului.

Ori, în declarațiile date de celelalte persoane (ENE MARIN, GHIZDARU ION, CITA SEVASTIAN) precum și din evidența organelor securității, nu rezultă că ISCRU ION a deținut în organizația legionară funcția de șef de cuib.

În concluzie, invinuirile sub care a fost arestat și internat în "loc de muncă" a lui ISCRU ION, la data sus-menționată, nu au avut la bază activități sau manifestări concrete ostile, de natură a pune în pericol securitatea statului (la acea dată), ci ele au fost formulate numai în temeiul declarațiilor lor date de cei audiați de către organele securității și a antecedentelor lui politice. De menționat că, din documentele de anchetă rezultă că, între ISCRU ION și cei audiați ca martori cu prilejul arestării sale, existau unele neînțelegeri, intrigi, etc.

Față de cele descrise mai sus, și ținînd cont îndeosebi de faptul că ISCRU ION a fost exclus din partid pentru apartenența sa la organizația legionară, cât și de măsurile luate de a-l destitui din unele funcții ce i-au fost încredințate pe linie de partid și obștești, considerăm că măsura luată ulterior de organele M.A.I. de a-l aresta și interna în "loc de muncă", nu mai avea temei legal.

It. col. de securitate
Dianu Nicolae

9206 205
PARTIDUL COMUNIST ROMÂN

COMITETUL CENTRAL

COLEGIUL CENTRAL DE PARTID

BUCUREȘTI,

1968

Tov. Both
Către,

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

- Tov. prim-vicepreședinte General maior Grigore Răduică -

Vă rugăm să se verifice dacă arestarea lui ISCRU ION, în anul 1959 are o bază legală. Numitul locuiește în comuna Traian, județul Olt. În memoriul adresat conducerii partidului arată că la 29 iunie 1959 a fost arestat în mod abuziv de către postul de miliție din comuna Traian și deținut timp de un an în colonia de muncă Periprava.

Vă rugăm să informați Colegiul Central de Partid asupra celor constatate, întrucât susnumitul solicită clarificarea situației lui de partid.-

VICEPREȘEDINTE

2 ex.nj.

Întreuz

C ă t r e

Tov. Secretar General al C.C. al P.C.R. București

Subsemnatul Iscru T. Ion din comuna Traian județul Olt, de ani 66, născut din părinți români, de origine țărani săraci, căsătorit cu 6 copii, cu profund respect vă aduc la cunoștință următoarele:

În anul 1945m-am înscris ca membru al P.C.R. Tot în acest an am fost ales de către obștea satului în comitetul de reformă agrară unde am rămas fără a fi schimbat ca mulți alții pînă cînd fiecare din cei împroprietăriți și-au primit titlurile de împroprietărire.

Am înființat celula de partid, cu greu, unde ca la început, toți se temeau a se face comuniști, fiindcă erau speriați de reacțiune.

În anul 1946 am fost trimis de către fosta județeană de partid Caracal la școală de instructaj pe timp de 20 zile la Călimănești Govora.

În anul 1947 am urmat școala țărănească, tot la fosta județeană de partid, la Caracal, pe timp de 30 zile.

În anul 1948 am urmat școala medie la regionala de partid la Craiova pe timp de 3 luni, iar după terminare am fost încadrat cu salariu la plasa PMR la Vlădila. În anul 1949 am trecut la GAS Devesel, ca director politic, unde după un timp foarte scurt am fost numit director la GAS Isbicieni unde am stat pînă vara, la iulie, cînd am fost înlocuit și trimis în comuna Traian pentru a duce muncă printre cetățeni de a face și în comuna noastră colectiv, așa cum se făcuse și la comuna Castranova. La 20 iulie 1950 a luat ființă S.A.C. în comuna noastră cu 36 familii, dîndu-i-se numele "Grivița Roșie". Tot în acest an 1950 am fost din nou luat de partid și pus în postul de director peste 4 magazine în orașul Caracal, magazine ce nu puteau a se sprijini pe propriile lor picioare, neputînd satisface nevoile oamenilor muncii, atît la orașe cît și sate, neavînd atîtea mărfuri.

În anul 1951 am fost numit șeful secției cadre la UNRC Caracal unde în anul 1952 am fost numit în postul de președinte al raionului ARLUS Caracal. În anul 1953 luna ianuarie-februarie am fost trimis de către partid în comuna mea natală și ales ca președinte la gospodărie, unde timp de 3 ani am avut multe greutăți de întîmpinat din partea unor elemente ca Sme Marin, Căța Sevastian, Ghizdaru Gheorghe, care văzînd că nu-și pot atinge scopurile ce le urmăreau pentru a deveni oameni înstăriți prin însușirea unor bunuri ce nu le aparțineau au atras de partea lor și pe alții, amă-

gindu-i cu câte un pahar de băutură și au început să lucreze contra, aducând la cunoștința partidului mînturii prin acte false, smulse de la oameni foarte înapoiți și partidul a întreprins o anchetă la fața locului, fiind ca secretar prim al raionului PMR Caracal chiar un anume Rădulescu Stefan, care îndopat de unele plocoane, după mai multe insistențe ale lor, mi-a confirmat excluderea ridîcîndu-mi carnetul de membru, care tot se mai păstrează în inima mea, acele coperți roșii ca o amintire de neuitat și în clipa cînd scriu aceste rînduri.

Numai la cîteva luni de la îndepărtarea mea am fost chemat iarăși în fața biroului organizației de bază, asistînd și un delegat din partea raionului PMR, în care timp aș fost numit paznic în gospodărie în timpul nopții, unde în timpul celor 3 ani ca paznic nu s-a întîmplat să dispară nici cel mai mic pai căzut în potecă.

Cînd veneau tovarăși instructori de partid în comună îmi spuneau că tovarășul prim secretar Rădulescu Stefan le-a spus să stea de vorbă cu mine și să-mi spună să mă duc la dînsul pentru a-mi clarifica situația. Le-am spus că eu sînt om sărac cu familie grea de 8 persoane și nu pot să-i dau nici plocoane și nici cadouri ca alții.

În anul 1959 luna iunie ziua 29 spre 30 la orele 1 noaptea, m-am pomenit cu organe ale securității și organe ale miliției însoțite de către Căța Sevastian, președinte sfat popular, Stefan Pițura președinte G.A.C. care au pătruns în domiciliul meu, în camera de dormit și văzînd că sînt bolnav grav m-au întrebat dacă pot să merg pînă la postul de miliție respectiv să-mi ia o declarație. Eu care știam că nu aveam nici o infracțiune comisă la activul meu pentru fapte infamante sau penale, m-am ridicat din pat deși nu puteam să mă sprijin tocmai bine pe ambele picioare, care din cauza reumatismului provenit cu cîteva ani în urmă la orezăria fostului moșier Alexe Rușan din Caracal, erau ambele picioare umflate, unde atît eu cît și tatăl meu am trăit numai ca robii pe moșia acestui moșier.

În acea noapte de 29-30 iunie în fața postului de miliție respectiv se afla o mașină închisă în care timp mi s-a ordonat de cei care mă însoțeau să intru înăuntru. În mașină am găsit încă 3 persoane ca: Fărloga Oprea, Toma Giscă, foști șefi de cuib în mișcarea legionară, precum și pe Alexandru Neda fost ajutor de primar tot în acel timp în perioada anilor 1939-40-41 și 1942, cînd susnumitul mă găseam concentrat în batalionul 31 mitralieră divizionar, purtat prin Moldova și Basarabia de către reacțiune. În mașină am văzut că se mai găsea un milițian care ne luse în primire în stare de ebrietate, care după mai multe scatoalce ce ni le-a aplicat ne-a

legat la ochi și ne-am pomenit în răsărit de soare la penitenciarul Craiova unde nu mi s-a făcut cunoscut nimic la interogatoriu în aceeași zi. În timp de 7 zile petrecute în acest penitenciar m-au lăsat pradă deznădejdi, fără a lua în gura mea nici o fărîmă de pîine, unde toți cei care erau din comuna mea foști legionari, cunoscîndu-mi munca dusă pe linie de partid de la 6 martie 1945 și pînă în acel moment, au crezut că eu sînt în mijlocul lor ca un spion, de a culege informații despre ceea ce ei gîndesc față de partid spunînd și celorlalți să se ferească de a vorbi ceva în fața mea, lucru pe care îl afirmă și acum, în urma celor 9 ani de cînd am fost pus în libertate din colonia de muncă Periprava, după un an.

Aș dori cu bucurie să știu și eu, în urma dezbaterii și hotărîrilor luate de plenara CC al PCR ținută la 22-25 aprilie a.e., pentru care fapte mi s-au făcut aceste greutăți nu numai mie ca persoană dar la întreaga familie care a avut mult de suferit, în special soția care timp de un an nu a avut nici o veste dacă sînt viu sau mort și de atunci și pînă în acest moment trăiește cu medicamente și injecții fiind consultată de doctorul Buzi, doctor la policlinica CC al PCR București, tratîndu-se în timpul celor 2 luni. Nu camva toate aceste greutăți întîmpinate pe bază de falsuri se datoresc tocmai datorită faptului că cei ce s-au temut că avîndu-mă și pe mine alături de ei nu puteau să-și atingă țelul dorit de a deveni de 10 ori mai chiaburi ca cei dinaintea lui 23 Aug. 1944.

Eu am căutat să arăt și în alte rînduri cauzele nemulțumirii mele, prin memoriu prezentat personal Biroului Politic al CC al PCR în anul 1964 luna februarie ziua 20, înregistrat la nr. 17809 unde în urma cercetărilor făcute am fost chemat la biroul raional Garacal de către colegiul regional și mi s-a făcut cunoscut să-mi formeze dosar pentru al preda organizației de bază din comună, fiind în acel timp ca secretar Gogu Negoescu, care m-a informat atît el cît și Ilie F. Ilie, care făcea parte din biou, că se opune întrutotul Căța Sevastian în birou și în calitate de președinte al sfatului popular. Acum zic și eu că a avut dreptate Căța de m-a tratat în acest fel, căci dacă eram alături de ei, el ca președinte al sfatului cu 35 oi și cu servitor la ele, nu putea să le mai pășuneze prin culturile C.A.P. așa cum le pășunează azi că pasc la un loc cu vacile cooperativei și ale celorlalți conducători. Cer lucrul acesta tocmai ca la anii bătrîneții să mor cu sufletul împăcat de om cinstit care am muncit pentru partid, muncesc și în prezent și iubesc partidul pînă la ultima picătură din viața mea. Nu vreau să mor ca tîlhar.

Trăiesc întreg CC al PCR în frunte cu toți ce ce au desoperit infracțiunile trecutului mîrșav.

ss/Iscru Ion

9 mai 1968 Traian

Aprilie 1968

N O T A - R A P O R T

privind cazul MUNTEANU NICOLAE

MUNTEANU NICOLAE este născut la 23 august 1921 în comuna Copazu, județul Ialomița, fiul lui Marin și Lisaveta, fost locotenent de miliție, domiciliat în Făgăraș, str. Narciselor nr.11;

Susnumitul s-a adresat cu un memoriu către tov.secretar general al C.C. al P.C.R., prin care solicită să i se comunice cărui for să se adreseze, pentru obținerea unei adeverințe de vechime în câmpul muncii pentru perioada 6 martie - octombrie 1953, cât a fost reținut în mod ilegal de către organele fostei Direcții Generale a Miliției.

Din materialele existente în arhiva Ministerului Afacerilor Interne și a Tribunalului militar București (dos.nr. 3664/1953) privitoare la MUNTEANU NICOLAE, rezultă următoarele

În luna septembrie 1952 fosta Direcție Generală a Miliției a instituit o comisie condusă de locot.Gherman Ion, pe atunci locțiitor șef al Direcției de Anchete a D.G.M., pentru a cerceta abuzurile săvârșite de unele cadre de miliție din fostul C.M.O.B. (Comandamentul de Miliție al orașului București).

În luna ianuarie 1953 au fost aduși din dislocare hoții de buzunare Manciu Dinu zis Gică Lungu și Ștefănescu Vasile zis Sile Malamet, pentru a ajuta comisia de anchetă prin a da și culege materiale probatorii împotriva ofițerilor de miliție ce făceau obiectul anchetei.

Deși în timp ce se aflau în București cei doi hoți de buzunare au fost prinși în flagrant delict în momentul când în tramvai au încercat să fure bani, din ordinul tov.general

Drăgan Ilie au fost lăsați liberi. În această situație cei doi hoți de buzunare, au semnalat lt.maj.Teodorescu Mihai membru al comisiei de anchetă, că s-ar fi înțeles cu locot. MUNTEANU NICOLAE să meargă împreună la Brașov, unde, sub supravegherea acestuia, să fure și să împartă prada. Cei doi hoți de buzunare au mai semnalat că s-ar fi înțeles cu locot. MUNTEANU NICOLAE ca să le trimită o telegramă din Brașov, unde își petrecea concediul de odihnă, ceea ce va constitui semnalul că se pot duce și ei în acest oraș și că i-au dat locot. MUNTEANU NICOLAE, adresa unui anume Mitruț din Brașov, gazdă de hoți, unde să locuiască până în momentul trecerii la acțiune.

Intr-adevăr locot.MUNTEANU NICOLAE a trimis o telegramă hoțului de buzunare Ștefănescu Vasile, însă nu din Brașov, ci din Făgăraș, unde se afla la concubina sa HARTMAN ECATERINA.

În urma acestui fapt, s-a ordonat de către generalul Drăgan Ilie și locot.Gherman Ion prinderea în flagrant delict a ofițerului MUNTEANU NICOLAE. În acest sens, s-a constituit o echipă care a fost instructată de a lua bani din fondurile miliției, pe care să-i dea celor doi hoți de buzunare, urmînd ca aceștia să ia legătura cu locot.MUNTEANU NICOLAE, să-i spună că banii în cauză au fost furați, iar în momentul cînd îi vor împărți, să se treacă la prinderea în flagrant delict, banii fiind înseriați.

Echipa constituită pentru prinderea în flagrant delict împreună cu cei doi hoți de buzunare, s-a deplasat la Brașov și apoi la Făgăraș. În ziua de 6 martie 1953 cei doi hoți de buzunare s-au prezentat la MUNTEANU NICOLAE care locuia la concubina sa din Făgăraș și intrucît ofițerul îl cunoștea încă din copilărie pe hoțul de buzunare Ștefănescu Vasile, i-a primit pe amîndoi bine, consumînd împreună 3 litri vin. După consumație, au plecat împreună la un restaurant unde au mai consumat 1,500 litri vermut. În timpul consumației, hoțul de buzunare Manciu Dinu a ieșit din restaurant, înapoiindu-se după puțin timp cu suma de 150 lei despre care a spus că a furat-o.

Intrucît locot.MUNTEANU NICOLAE nu s-a sesizat de acest furt, au ieșit din restaurant ambii hoți de buzunare, iar cînd s-au înapoiat au adus suma de 1.000 lei, un portmonet și două

buletine de identitate, comunicându-i ofițerului că le-a furat. De această dată locot. MUNTEANU NICOLAE a convenit cu cei doi hoți de buzunare ca el să primească suma de 300 lei și portmoneul, urmînd ca cele două buletine de identitate să fie trimise tot de el prin poștă titularilor, iar cei doi hoți de buzunare să primească 700 lei. Împărțeala s-a făcut la o cofetărie, deoarece între timp - în urma "furtului" - părăsiseră restaurantul. În acest moment s-a produs "prinderea în flagrant delict" a locot. MUNTEANU NICOLAE, care a fost arestat de către echipa sus menționată.

Concomitent cu prinderea în flagrant delict, s-a efectuat o percheziție la domiciliul lui Hartman Ecaterina, cu care ocazie au fost descoperite unele documente și obiecte aparținînd lui MUNTEANU NICOLAE și anume:

- un dosar compus din 14 file conținînd un plan de acțiune pe care se afla mențiunea "secret";
- un dosar compus din 9 (nouă) file conținînd un tabel cu bandiții din raza fostului raion Făgăraș și alte acte privitoare la aceștia;
- un tabel nominal cu infractorii de pe raza fostului raion Făgăraș și un formular de fișe informativă în alb;
- un notes cu însemnări și fotografii ale unor infractori urmăriți;
- un pistol "Mauser" cu 58 cartușe și diferite efecte militare;

Aceste documente - așa după cum rezultă din adresa D.G.M. nr. 047825 din 3 iunie 1954 - deși nu mai aveau valoare nemaifiind de actualitate, aveau un caracter secret general și serveau ofițerului ca ghid în muncă.

În cercetările efectuate s-a stabilit că între locot. MUNTEANU NICOLAE și cei doi hoți de buzunare, nu existase în realitate nici o înțelegere cu privire la săvîrșirea de furturi în orașul Brașov, iar problema telegramii expediată de ofițer nu a constituit decît un pretext pentru cei doi hoți de buzunare, pentru înscenarea întregii acțiuni raportată mai sus.

Hoțul de buzunare Ștefănescu Vasile îl rugase pe ofițer

întrucît se cunoșteau - să-i trimită o telegramă în legătură cu ocuparea unui serviciu, iar de această situație a profitat în provocarea pusă la cale.

La 20 mai 1953, cpt. Solomon D. șef al serviciului Inspecției din fosta D.G.M. care a verificat modul cum și-a desfășurat activitatea comisia de anchetă, a stabilit faptele așa cum au fost relatate mai sus și a propus, printre altele, următoarele măsuri:

- Locot. Gherman Ion șeful comisiei de anchetă să fie sancționat cu 10 zile arest sever și retrogradarea din funcția de locțiitor director la funcția de șef de birou;

- Cpt. Păunescu Ion care participase la provocare, fiind și șeful echipei de prindere în flagrant delict, să fie sancționat cu 10 zile arest sever;

- Cei doi hoți de buzunare să fie încadrați în colonii de muncă pe timp de 5 ani;

- Locot. MUNTEANU NICOLAE, care se face vinovat că nu a luat măsuri împotriva celor doi infractori, întrucît se află arestat de 2 luni și jumătate să nu fie trimis în judecată, ci să fie scos din miliție cu drept de asistență socială, deoarece este bolnav de plămîni.

În dreptul acestei ultime propuneri, Alexandru Drăghici a făcut următoarea adnotare: "Dar el totuși a primit banii. Să fie dat afară din miliție și prelucrat ca un exemplu negativ. Să fie trimis în justiție".

În schimb, pe prima filă a referatului, același Alexandru Drăghici scrie: "De acord cu propunerile făcute" - adică să nu fie trimis în justiție -".

În orice caz, din acte rezultă că Alexandru Drăghici a dispus trimiterea în justiție a locot. MUNTEANU NICOLAE, deoarece în ordinul M.S.S. (Ministerul Securității Statului) Nr. 128/1527 din 21 iulie 1953 semnat de acesta se arată:

"Pe data de 15 martie 1953 locot. de miliție MUNTEANU MARIN NICOLAE din Direcția Judiciară a D.G.M. se șterge din controalele miliției, fără drept de ajutor de asistență socială și se trimite în justiție. Direcția cadre se însărcinează cu ducerea la îndeplinire a prezentului ordin".

Locot. MUNTEANU NICOLAE a stat arestat pînă la 23 octombrie 1953 cînd prin adresa nr.3764 din 22 octombrie 1953, Procuratura militară teritorială București, a dispus punerea sa în libertate, urmînd a fi anchetat în continuare în această stare și trimis în justiție pentru infracțiunea de călcare de consemn prevăzută și pedepsită de art.506 C.J.M. Rechizitoriul de trimitere în judecată a fost întocmit la 31 iulie 1954 de procurorul militar lt.maj.Alexandru Gheorghe, în sarcina lui MUNTEANU NICOLAE, reținîndu-se faptul că "avînd calitatea de militar, a călcat consemnul general dat, lăsînd acte cu caracter secret general ce cuprindeau munca de miliție judiciară, în afara serviciului" (rechizitoriul nr.1628 din 31 iulie 1954 dos.3664/953 fila 26).

Precizăm că în dosarul de justiție și rechizitoriu nu se fac referiri despre provocarea pusă la cale de organele fostei D.G.M. împreună cu cei doi hoți de buzunare.

În ședința pregătitoare din 11 august 1954, Tribunalul militar teritorial București a dispus clasarea cauzei, deoarece prin art.4 din Decretul Lege nr.4/1954 faptele sancționate prin art.506 C.J.M. erau amnistiate.

În concluzie, apreciem că MUNTEANU NICOLAE a fost victima unei provocări pusă la cale de locot.Gherman Ion cu aprobarea generalului Drăgan Ilie și chiar dacă MUNTEANU NICOLAE a dat dovadă de necinste, prin neluarea măsurilor ce se impuneau împotriva celor doi hoți de buzunare și de lipsă de vigilență prin manipularea și păstrarea unor documente cu caracter secret considerăm că aceste fapte nu sînt de natură a schimba fondul problemei.

Față de cele arătate mai sus;

PROPUNEM:

- Să se aprobe a i se elibera lui MUNTEANU NICOLAE adeverința de vechime în cîmpul muncii pentru perioada 6 martie - 23 octombrie 1953 cît a fost arestat.

Locot.col.

Hiera Haralambie

Locot.col.

Vasile Gheorghe

*Legat în
legătura
cu actele
de eliberare
asemenea
deciziilor
mai luate
într-o
comisie*

[Signature]

[Signature]

MUNTEANU NICOLAE

- fost ofiter de miliție
pînă în 1953.
- domiciliat în Făgăraș
Str. Narciselor 11.

La datele existente
urmează

24 SEP. 1968

317

MUNTEANU NICOLAE.

315

- fot. of. de mil. - arestat și
condemnat în 1953 din motive
și pînă în octombrie.
- verificarea ca zăbuș.
- adeverință de nevinovăție în c.m.
și perioada respectivă.
- studiu dos. de anchetă la P.
- apoi răzvrăt la Oficiu.

102
316

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA



CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 646.993

din

11 Iunie 1968

Către,

TOV. MAIOR BOT

Conform ordinului tovr. prim vicepreședinte al Consiliului
Securității Statului, trimitem alăturat memoriul numitului
MUNTEANU NICOLAE, fost ofițer de miliție până la data de 6 martie
1953.-

Din conținutul memoriului rezultă că în timp ce
funcționa ca ofițer în D.G.M. în mod abuziv a fost arestat.

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiu-
lui pentru a răspunde la Secția scrisori și audiențe a C.C. al
P.C.R. de unde s-a primit scrisoarea.-

SEFUL OFICIULUI

Maior,

Apostol C-tin



24 X 88
martie 1868

NOTA - RAPORT

=====

privind cazul numitului ROMAN
VASILE.

În luna mai 1968, ROMAN VASILE a fost primit în audiență la tov. prim-vicepreședinte, general-locot. RADUICA GRIGORE, cu care ocazie a raportat că în anul 1953, în timp ce era ofițer M.F.A., a fost anchetat pentru manifestări dușmănoase la adresa regimului nostru și al Uniunii Sovietice și apoi încadrat în colonie de muncă pe timp de 12 luni. A explicat că acest lucru este rezultatul unor înscenări ale ofițerului C.I., din cauza unei femei, care ulterior a devenit soția lui ROMAN VASILE.

ROMAN VASILE, fiind căutat în arhivele organelor de securitate, se identifică că este fiul lui EFTIMIE și MARIA, născut la 9 martie 1926 în comuna Gropile, jud. Bacău și domiciliat în Huși, str. Episcopiei nr. 27, jud. Vaslui.

Sus-numitul, în perioade anilor 1950-1953, a fost ofițer M.F.A., având gradul de locotenent.

Prin Decizia M.A.I. nr. 625 din 1953, ROMAN VASILE este încadrat pe timp de 12 luni în colonie de muncă pe motiv că a dus acțiuni de instigare în rândul militarilor, a avut manifestări contrarevoluționare la adresa U.R.S.S., a armatei române, precum și o serie de calomnii la adresa partidului și guvernului țării noastre cu privire la măsurile ce se iau în construirea socialismului.

Aceste manifestări ROMAN VASILE le-a avut față de doi informatori care au fost și martori în documentarea acțiunii sale și recunoscute de el personal la interogatoriul luat.

Din verificările întreprinse în prezent asupra cazului ROMAN VASILE, au rezultat următoarele :

318

În timp ce acesta se găsea cu unitatea militară în orașul Huși, fiind și comandant de pluton a.a., față de o serie de cadre militare și uneori persoane civile din afara unității, s-a manifestat împotriva regimului democrat popular din țara noastră; asculta cu regularitate posturile de radio „Vocea Americii” sau „Europa Liberă” și comenta în mod tendențios știrile ascultate, exprimându-se chiar că „aceștia” vorbesc adevărul.

Discuțiile prezente purtate cu numiții RUGINA VASILE, fost ofițer M.F.A., coleg de promoție cu ROMAN VASILE și TIMOFTE ION, pe atunci informatorii organelor noastre, și care aveau, primul sarcini informative pe lângă el, iar al doilea dirijat ocazional, au afirmat că în nenumărate rânduri ROMAN VASILE aducea insulte și calomnii regimului din țara noastră și U.R.S.S. și se exprima că în eventualitatea unui război „el ar fi primul care ar trage cu tunul în regimul democrat popular din țara noastră”.

Cei doi informatori au arătat că materialele prezentate la timpul potrivit sînt reale, ele conținînd de fapt manifestările dușmănoase ale lui ROMAN VASILE.

Raportăm că informatorii și în special RUGINA VASILE au precizat că în unitate ROMAN VASILE nu avea nici o manifestare și nu a dus activitate de instigare în rîndul militariilor, ci manifestările dușmănoase, ascultarea posturilor străine și comentarea lor erau făcute în anturaje de petreceri și sub influența alcoolului.

În concluzie, din materialele studiate și din verificările întreprinse rezultă că nu este reală afirmația lui ROMAN VASILE cum că ofițerul de C.I. i-ar fi înscenat reținerea din cauza geloziei. Netemeinicia afirmației lui ROMAN VASILE este întărită și de faptul că al doilea informator care a furnizat materiale și a declarat despre manifestările lui dușmănoase nici nu era în legătura cu ofițerul C.I.

ROMAN VASILE se face vinovat de colportarea știrilor ascultate la diferite posturi de radio străine și de manifestări dușmănoase la adresa regimului nostru democrat popular. Vinovăția sa este cu atât mai mare cu cît în acea perioadă era tînăr ofițer, crescut și educat de partid.

Deși discuțiile și manifestările dușmănoase le purta la un pahar cu vin și sub influența alcoolului, aceasta nu-l

îndreptătea să aibă o asemenea comportare față de unii colegi ai săi și de unele persoane civile.

Față de cele raportate mai sus, propunem :

- Să se comunice lui ROMAN VASILE prin Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor că încadrarea sa în C.M. nu a fost ca urmare a unor înscenări din partea ofițerului C.I., ci datorită manifestărilor dușmănoase pe care le-a avut.

MAIOR DE SECURITATE

Botofei Ion
Botofei Ion

MAIOR DE SECURITATE

Chingoi
Negoiu Constantin

*Să se comunice
locuitorilor
cărui are
venire
cazului*
Închis

Redactat: BI/NC
Dactilo.: S.B
Exempl.: 2
14.X.1968

Gov. Both

320

Norman sustine că totul a fost
muscaturat de fostul ofiter C. S.
al marelui din cauza că a femeie
nu l-a preferat pe el și a devenit
ultimul soț al lui Norman.
Chemat pe cei doi fosta sufer
matori și vechi care este o de-
votul

frach

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Direcția

CABINET

Numele și prenumele lucrătorului op. care cere verificarea

CAF. LAZUREANU N

Telefon

673

321

STRICT SECRET

Nr. data

Cerere de verificare la cartotecă

Dispuneți verificarea numelui:

Numele de familie

ROMAN

prenumele

VASILE

Tatăl

Eftimie

mama

Elvira

locul și data nașterii

9-III - 1926 Com

Dumbrava - Bacau

naționalitatea

cetățenia

Apartenența politică

studii

profesia

for of. M.F.A

Unde lucrează

cetățenia

Domiciliul

ocrot. Huci

Alte indicii de verificare

Scopul verificării

for condamnat 12 luni

Ce informații se cer

Tot materialul

SE APROBĂ,
ȘEFUL BIROULUI
(Gradul, semnătura)

Nota Cartotecli Operative și de Informații

Nr. dos. obiectiv (problemă) Arh. nr.
 Nr. " Verificare " "
 Nr. " Act. Inf. grup " "
 Nr. " Act. Inf. individ. " "
 Nr. " Urmărire locală " "
 Nr. " Urmărire pe șară " "
 Nr. " Anchetă " " 7020/e

Denunțarea organului M. A. I. care a deschis dosarul

FELUL ACTIVITĂȚII DUȘMĂNOASE

C.P. La data de 20.01.1954 a fost
 rechemat ca agent de cameră.
 La data de 19-II-1955
 dosarul de informator a fost înaintat
 la rg. M.A.I. Târn. cu adresa H 63/00
 470/48
 - Poteda anexa H 31301
 la Serv. C.

Gradul și semnătura verificatorului,

Gradul și semnătura
 Șefului biroului cartotecă,

Data verificării

24.IV.1958

27 mai 1968
STRICT SECRET
Ex.nr. __

R E F E R A T
=====

- privind activitatea numitului
ROMAN VASILE .

Sas-numitul s-a născut la data de 9 martie 1926 în comuna Gropile, județul Bacău, fiul lui Eftimie și Maria, de origine socială fost chiabur, căsătorit, cu ultimul domiciliu în Huși, str.Episcopiei nr.27, județul Vaslui.-

In perioada anilor 1950 - 1954 a fost ofițer M.F.A. avînd gradul de locotenent.-

Căutat la arhiva Serviciului "C", e cunoscut din dosarul fond anchetă nr.7020 din care rezultă următoarele :

In timp ce se afla cu serviciul în cadrul Batalionului 10 construcții Ploiești, a dus o acțiune de instigare în rîndul militarilor, printr-o serie de manifestări contra-revoluționare, prin care a adus " grave insulte și calomnii la adresa U.R.S.S. și a lui I.V.Stalin" precum și la adresa conducerii armatei R.P.R. astfel :

- " In discuțiile pe care le-a dus privind politica de pace a Uniunii Sovietice și ajutorul ce-l dă țărilor prietene, a insultat și calomniat această politică spunînd că nu este adevărat că primesc ajutor, deoarece Uniunea Sovietică se amestecă în treburile interne ale altor țări ".-

S-a manifestat dușmănos aducînd grave insulte și calomnii la adresa partidului și guvernului din R.P.R., privind

măsurile ce le iau în construirea socialismului, afirmînd că aceste măsuri nu sînt bune, deoarece au drept scop, exploatarea și distrugerea populației - motivînd aceasta că țărănimea este distrusă economicște.-

Purtînd discuții pe marginea unui eventual război, s-a exprimat că nu vrea să moară pentru regimul democrat, manifestîndu-se dușmănos la adresa comuniștilor.-

Toate aceste discuții cu caracter dușmănos au avut loc față de martorii : Locot. RUGINA VASILE și numitul TIMOFTE ION, care confirmă prin procesele verbale de interogatoriu cele declarate de Locot. ROMAN VASILE.-

La fel și numitul ROMAN VASILE recunoaște la interogatoriu faptele ce i se impută.-

Intrucît martorii erau informatori, iar alte probe nu se putea obține, conducerea direcției a fost de acord cu propunerea Serviciului de contrainformații al Reg. I-a militare, ca numitul ROMAN VASILE să fie încadrat în coloniile de muncă pe timp de 24 luni.-

Cu ocazia excluderii sale din U.T.C., a adus grave insulte și calomnii la adresa acestei organizații.-

Pentru faptele relatate mai sus, a fost reținut la data de 20 iunie 1953, cu aprobarea M.F.A. și a generalului maior MAZURU VLADIMIR, pentru manifestări ~~dușmănoase~~ contrarevoluționare.-

Din procesele verbale de interogatoriu, rezultă că sus-numitul recunoaște faptele comise.-

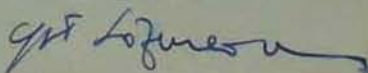
La data de 27 iunie 1953, Procuratura militară a Regiunii I-a militare, a emis mandatul de arestare potrivit articolului 218 c.p. pentru delictul de instigare publică.

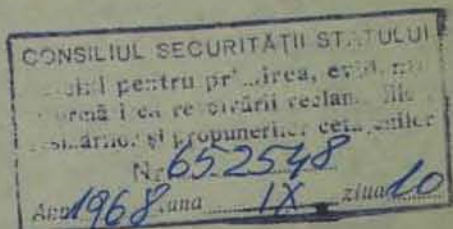
Prin decizia M.A.I.nr.625 din 1953, a fost încadrat în coloniile de muncă pe timp de 12 luni.-

În timpul detenției a fost recrutat de organele M.A.I. ca agent de cameră.-

La data de 5 iulie 1954, a fost eliberat conform aprobării M.A.I. prin Direcția VI-a .-

CAPITAN,
Lăzureanu Nicolae





Țov. Prim Vicepreședinte,

Subreunatul Roua Vasile, din orașul Hesi
Strada Episcopiei Nr. 29, județul Vaslui, prin preșenta
ca mîinare la audiență și mi-ati acordat-o
la 24 mai a.c. mă adresez Dvs. prin preșenta
scrisoare cu rugămintea de a mi se comunica
modul cum a fost rezolvată problema mea personală
pe care v-am expr. o verbal în timpul audien
ței. Solicit această instrucție încă pînă în prezent
nu am primit nici o comunicare ce rezultet
al audienței deși au trecut 3 luni de zile.

Rog a. mi comunica modul cum a fost
rezolvată situația mea.

Trăiască R.S.R.

1 septembrie 1968

M. M. M.

Țov.

Prim Vicepreședinte al Consiliului
Securității Statului, Țov. General Major
Răduică. București.

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
 C. S. S. pentru primirea, evidența
 și soluționarea rezoluțiilor, reclamațiilor,
 sesizărilor și petițiilor cetățenilor
 Nr. 646357
 Anul 1968 luna V ziua 28

Chesat aud. rezolu
 la ziua de 24 V 1968
 a fost primit în aud.
 de lov. prim. V. P.
 pl. u. Răduică
 în T. C. S. S.

10
 R.V.

325

Țov Președinte,

Subsemnatul Roman Vasile din orașul Huși, Str.
 Episcopiei Nr. 29, județul Vaslui, prin prețuta vă rog
 să binevoiți a-mi aproba audiență la Dvs.

Audiența o solicit pentru a vă aduce la cunoștință
 o situație și pentru ca Dvs. să dispuneți în consecință.

Rog și-mi satisface cererea în mod favorabil.
 Trăiască R. S. R.

23 mai 1968.

[Signature]

Țov.

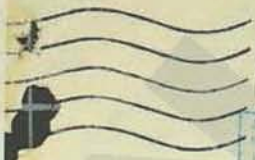
Președinte al Consiliului Securității
 Statului - București.

Expeditor **Roman Vasile** 326
Husi Str. Episcopiei Nr 29
Județul Vaslui

Prețul de vânzare cu titlu de fact. 1 lei

1971-14-2016

004 100/10



Se pot plăti, în valutar, direct la poștă, sau prin intermediul băncii, în lei sau în dolari. Poșta poartă răspundere pentru pierderea sau deteriorarea scrisorilor și a telegramelor și a ambalajelor, în cazurile în care acestea sunt înscrise în declarația de valoare.



MUȘCĂȚĂ DE GRĂDINĂ

Destinatar Ion General Maior
Răduică Prim Vicepreședinte
al Comitetului Securității
Stoilulni Plajă Apart.

Localitatea București

Sectorul Județul

Oficiul poștal București

Declarație

Subsemnatul Augustin D. Voile membru la U.T.R. domiciliat în Roman st. A. Pana 147 Blo 15 ap 20, prin prezenta declar următoarele în legătură cu Roman Voile fost ofiter activ în perioada 1950-1953.

El cursa din 1950 când am venit ca ofiter în aceeași unitate militară. Având un cult. de pluton a.a. am lucrat în aceeași unitate până la mutarea lui la o unitate de construcții din București (cam pînă 1953).

În această perioadă am avut posibilitatea să cunosc atît la muncă cît în activitatea lui în societate.

În ceea ce privește activitatea pe linie de muncă din cîte cursa eu l-am găsit pe el ducând muncă la bun sfîrșit.

În afara serviciilor am avut ocazia să-l cunosc mai bine deoarece am lucrat un timp împreună și mai trîziu cu ocazia vizitelor și mi l-am făcut în i. l. făcîm.

Am constatat în acest timp că avea o atitudine neconformistă față de regimul nostru democratic popular, față de conducătorii de partid și de stat. De asemenea în omul acesta am manifestat desigur și de altfel, unele simptome

de frică omului asv. asv. portan. strîns (Vasa Americani, Europa Libă și rețel), comentează aceste simptome:

a avut relații cu elemente dușmănoase cum ar fi de exemplu Lucky Porty care a fost ~~un~~ din liceu pentru că a făcut parte dintr-o organizație subversivă.

Acute manifestări de asv. în special atunci cînd era în natură și un grup de persoane fi civile sau militare în care acesta se petrece se putea să în aceste simptome.

Deoarece activitatea în mi. manifestărilor mele

an arăsa arhivele organizației
militare pînă la urmă, am primit ca mîncare
să-i numărăm îndelungate activitatea în în afare
semicului în în infanz pe L. Munteanu după Ci.
din cadrul unității -

328

Toate manifestările mele la-am adus la cunoștință
la timpul potrivit în ele sînt așa cum sînt
întîmplat.

Acute manifestări au fost stabilite de mine
ca urmare a lucrurilor de disonanță față de
fi influențat prin pînă. am fost în
situație când pe baza indicațiilor primite la
provocat la disonanță pentru a-i afla pînă
pe. L-am înțeles de multe ori la mine acasă,
am fost la petreceri cu disonanță în de multe
ori a înțeles că în duc disonanță
provocat pentru că apoi în află de la
el că în în interes. Stilul de lucru
întîlnit de mine a fost acela făcut de
organul de C.I. -

după ce a fost omis din unitate unde
lucram împreună am avut ca a fost
arstat în apoi condamnat. După 1-2 ani a
venit din nou la Hosi în întîlnindu-mă
cu el mi-a spus că eu l-am demontat în
că din cauza mea a înțeles la închisoare - M-a
amenințat că o în se răzgîndi pe mine.

De atunci am mai atîrnat nimic de disonanță.
întîmplător m-am întîlnit cu Olăh V. jurnat
comitet la Sf. Petruș Hosi care mi-a spus
că Roman V. este pur și simplu contabil la OEL în
în fața de exp. este bătă, afeunșat.
acte olivierului la care în înțeleg am că
mă m-am mișcat.

Cu toate activitatea lui Roman V. unității.
Problema Cornelii - inginer la Mîndre Pălen;
Olăh V. jurnat comitet la Sf. Petruș Hosi;
armata Sargiu maior la Sibiu; Gheorghe din
Hosi pe St. N. Cismău a cunoscut bine la
telefon.

Scris pentru corectare Dze -

Declarație

Subsemnatul Timofte Ioan născut în Comuna Vălceni Raion Vaslui fiul lui Iarban și Rada actul legitimat cu domiciliul în Com. Stăfănești jud. Argeș. asupra celor întrebate despre Tor Roman Ioan din Husi declar următoarele:

La mine s-au așezat pe Tor Roman Ioan pe când era ofițer la Husi și stătea cu elurii la Dna Bostan lângă mine. mine oduc aminte prin ce bun era. Dănsul venea pe la mine unde stătea alt ofițer Tor. Olah și știu că odată am asistat la o discuție a lor când Tor Roman s-a manifestat ostil contra regimului pentru care motive am fost chemat la Securitate unde am fost întrebat și eu de faptul cum se manifesta alți ceva mi m-a spus contra dănsului. Așa la mine am auzit că om liniștit însă de atunci mi am mai avut de a face cu dănsul.

La mine în Căsa veche cred mai
des la Tr. Olah, însă eu nu am
stat cu ei decât de câteva ori.

Că manifestări în amintire că
spunea că dacă ar fi să fie un
nou război, el ar fi cel întâi care
ar trage cu tunul contra regiunii de munte.

Se vede că el a avut asemenea
esim și în alte părți de a ajunge
la securitate ca să fie chemat și
eu și să mi se ia declarația.

Nu am avut nimic cu doamna
măritată dar care e fi fost motiv
de am fost întrebat asupra lui
nu știu. Declarația dată la Securitate
este dată așa cum l-am cunoscut
eu și manifestările erau făcute la
un pahar cu vin. Când am fost
chemat la Securitate atunci când am
dat declarația era de fapt și un ofițer
de la garnizoană.

Tr. Roman s-a căsătorit în Flus
și are 4 ani în urma stău că era
lentă pe la Orca.

Știu că mai venia și alte prichinde
cu el la Olah însă eu nu am
însă și în aceste împrejurări la care
am participat și eu se făceau diferite
manifestări din partea lui.

acute manifestări erau contra regimului
democratic.

La Securitate am fost anche tat de
Ion. Popa de la fostul Raion Flusii.

Amintite asupra manifestării
lui mami amintese.

Vamă pot de seama căror fapte de
detrese manifestările lui deosece
până a fi om curminte.

Acista nuu este declarația pe
care o dau astăzi 24 Sept. 1968 la
Stefanesti Orges -

Timofy.

*De acord
cu propunerea
a J. H. H.*
NOTA - RAPORT
=====

- privind pe IACOBESCU MIRCEA.

Numitul IACOBESCU MIRCEA s-a adresat cu un memoriu Consiliului Securității Statului, prin care solicită să se verifice motivele arestării și condamnării sale în anul 1959, deoarece se consideră nevinovat.

Din verificările efectuate în arhiva organelor securității statului, au rezultat următoarele :

IACOBESCU MIRCEA este născut la 1 octombrie 1921 în comuna Ghindeni, județul Dolj, fiul lui Dumitru și Maria, de profesie medic specialist interne, în prezent fără domiciliu stabil în orașul București.

În anul 1959 a fost arestat și cercetat de organele securității pentru : " delictul de uneltire contra ordinii sociale ".

Împrejurările în care IACOBESCU MIRCEA ar fi săvârșit faptele pentru care a fost arestat, cercetat și în final condamnat, au fost următoarele :

IACOBESCU MIRCEA, cunoscuse înainte de arestarea sa pe numitul HIMINCENCO ION, fost director al autobazei de transport a Ministerului Învățământului (în prezent decedat) și deveniseră prieteni.

HIMINCENCO ION era atunci în relații de prietenie cu STROE DUMITRU - colonel în M.F.A. și RADU TUDOR - de asemenea colonel, comisar militar al fostului raion Grivița Roșie din Capitală.

La 4 aprilie 1959, HIMINCENCO ION, prin intermediul lui STROE DUMITRU au organizat - împreună cu RADU TUDOR - vizita reia familiei LUMINARE HERCULE - cunoștință mai veche a celor 3 persoane - din comuna Hotarele, județul Ilfov. La vizita

respectivă a fost invitat și Dr. IACOBESCU MIRCEA, deoarece HIMINCENCO ION promisese, la cererea familiei LUMINARE, că le va aduce un medic să-i consulte.

Astfel că sus-numiții s-au deplasat la data de mai sus în comuna Hotarele, unde au ajuns în jurul orelor 17,00, cu un autoturism al autobazei Ministerului Învățământului, condus de șoferul TANASESCU GRIGORE.

Ajunși în comuna Hotarele, la familia LUMINARE, Dr. IACOBESCU MIRCEA a consultat medical membrii familiei respective, în care timp s-a pregătit mâncare și băutură pentru toți cei din grupul ce sosise de la București.

Cei din grupul menționat mai sus, cu excepția șoferului, după ce au mâncat și au consumat o cantitate apreciabilă de vin (cca. 20 litri) au devenit toți în stare de ebrietate. Intr-o astfel de stare, STROE DUMITRU care îl cunoscuse în ziua respectivă pe Dr. IACOBESCU MIRCEA, în câteva rînduri l-a provocat pe acesta la discutarea unor probleme de natură politică, în care sens, printre altele, l-a întrebat pe Dr. IACOBESCU MIRCEA dacă "așteaptă pe ruși sau pe americani", întrebare la care cel în cauză i-a răspuns că "unii așteaptă pe ruși iar alții pe americani", fără însă a-i preciza pe cine anume așteaptă el.

După ce au plecat spre București, în jurul orelor 23,00, discuțiile au devenit mai active, cînd cei doi foști ofițeri - STROE DUMITRU și RADU TUDOR - l-au provocat pe IACOBESCU MIRCEA din nou la discutarea aceluiași probleme politice, determinîndu-l pe acesta ca în cele din urmă să-i înjure și să le dea același răspuns.

Primind o astfel de ripostă, STROE DUMITRU împreună cu RADU TUDOR l-au bătut grav pe Dr. IACOBESCU MIRCEA, intenționînd chiar să-l arunce din autoturism, ceea ce nu s-a întîmplat, întrucît a fost împotrivă șoferul TANASESCU GRIGORE, singurul care nu se afla în stare de ebrietate.

În drum spre București, șoferul TANASESCU GRIGORE, la cererea doctorului IACOBESCU MIRCEA, a oprit autoturismul, timp în care acesta s-a spălat pe față și haine, deoarece era murdar de sînge în urma bătăii ce o primise de la cei doi ofițeri.

La intrarea în București, Dr. IACOBESCU MIRCEA i-a

avertizat pe cei doi ofițeri - colonel RADU TUDOR și colonel STROE DUMITRU - că se va duce în stare în care se află, direct la procuratura militară, pentru a-i reclama că l-au bătut grav, fără niciun motiv. După ce au luat cunoștință de intenția Dr. IACOBESCU MIRCEA și de teama consecințelor ce urmau să le suporte pentru că îl bătuseră grav, cei doi colonei au hotărât să-l ducă pe respectivul medic, direct la Secția 19 miliție- care se găsea în raza de competență a Comisariatului militar "Grivița Roșie" unde colonelul RADU TUDOR era comisar șef- în care sens au dat șoferului indicațiile necesare.

Ajunși la Secția 19 miliție, cei doi ofițeri l-au predat organelor respective pe Dr.IACOBESCU MIRCEA, unde au dat și declarații despre așa-zisele manifestări dușmănoase ale acestuia. De menționat că în documentele de arhivă studiate, nu s-au găsit declarațiile date la miliție de către cei doi ofițeri și șofer împotriva Dr.IACOBESCU MIRCEA.

A doua zi, respectiv 5 aprilie 1959, Dr.IACOBESCU MIRCEA a fost transferat la organele securității, cazul său fiind repartizat pentru cercetări maiorului (atunci căpitan) DULIPOVICI ANATOLIE.

Transferul la securitate a lui Dr.IACOBESCU MIRCEA, cât și reținerea sa, s-a făcut în baza mandatului de arestare nr.50/j emis de către Procuratura militară București, împotriva lui IACOBESCU MIRCEA, pentru "delictul de uneltire contra ordinii sociale".

După efectuarea primelor cercetări, maiorul DULIPOVICI a întocmit un referat - aprobat și de șeful Direcției - în care arată că între declarațiile date de cei doi ofițeri și șofer la miliție și cele date de respectivii la securitate, sînt nepotriviri și contradicții cu privire la împrejurările în care Dr. IACOBESCU MIRCEA ar fi săvîrșit "infracțiunea" pentru care era arestat. Ca urmare a faptului că "vinovăția " Dr.IACOBESCU MIRCEA nu a putut fi dovedită în timpul primelor cercetări, în finalul referatului menționat mai sus, s-a propus încetarea procesului penal și punerea în libertate a lui IACOBESCU MIRCEA.

Cu propunerea făcută în referatul întocmit de anchetatorul DULIPOVICI ANATOLIE nu a fost însă de acord primul-adjunct al ministrului Afacerilor Interne, general locot.NEGREA VASILE, în care sens a ordonat prin rezoluție, la 4 august 1959 " să fie trimis în justiție". Pe baza acestui ordin, anchetatorul a

schimbat conținutul referatului și așa după cum a declarat, a luat și măsuri pentru " aranjarea cazului la instanța de judecată ".

Pe baza referatului de anchetă întocmit în urma " indicațiilor " tovarășului NEGREA VASILE, Tribunalul militar București, prin sentința penală nr.873 din 29.08.1959 l-a condamnat pe Dr.IACOBESCU MIRCEA la 5 (cinci) ani închisoare corecțională și confiscarea averii personale, pentru delictul prevăzut și pedepsit de art.209 pct.2,lit.a din C.p. (dosar 900/1959 Trib. militar București).

Sentința dată de Tribunalul militar București, a fost de la început netemeinică și nelegală, deoarece instanța respectivă nu a ținut cont de faptul că între declarațiile martorilor date la securitatea statului erau contradicții în legătură cu împrejurările în care au avut loc faptele, cât și de lipsa în fața instanței a martorului STROE DUMITRU - principalul vinovat de scandalul care s-a soldat cu arestarea și condamnarea Dr. IACOBESCU MIRCEA - și a numitului HIMINCENCO ION care la securitate și instanță nu a mai fost audiat.

În baza argumentelor de mai sus, DR. IACOBESCU MIRCEA a declarat recurs împotriva sus-menționatei sentințe penale. Tribunalul militar a respins recursul, rămânând astfel definitivă sentința dată. Ca urmare, IACOBESCU MIRCEA a executat 3 ani și jumătate din cei 5 la care a fost condamnat, fiind pus în libertate la 1 octombrie 1962 prin efectul decretului de grațiere.

x x

x

În concluzie, din studierea materialelor existente în dosarul de anchetă penală, din verificarea altor documente din arhiva securității, precum și din declarațiile date la 26 și 27 septembrie 1968 de TANASESCU GRIGORE, care a retractat în întregime declarațiile date în ancheta efectuată în 1959, și RADU TUDOR, rezultă că :

a) Faptele pentru care a fost arestat și condamnat IACOBESCU MIRCEA și împrejurările în care acestea au avut loc, puteau și trebuiau interpretate cel mult ca injurii reciproce și nicidecum ca infracțiuni contra ordinii sociale, deoarece ele nu întruneau elementele constitutive ale unei asemenea infracțiuni;

./..

În consecință, arestarea și condamnarea lui IACOBESCU MIRCEA a fost netemeinică și ilegală.

b) IACOBESCU MIRCEA nu este cunoscut cu manifestări ostile regimului nostru, atât înainte, cât și după punerea în libertate, din detenție. Dimpotrivă, Dr. IACOBESCU MIRCEA este cunoscut însă că depune mult interes pentru perfecționarea sa profesională și se preocupă intens de realizarea unor invenții în domeniul medicinei în care sens are pînă în prezent un număr însemnat de invenții brevetate, din care unele apreciate chiar și de savanți din străinătate.

Recent Dr. IACOBESCU MIRCEA a fost vizitat și de savantul american R.J.White, care a dat o înaltă apreciere realizărilor lui în domeniul perfuziilor, al cercetărilor privind rinichiul artificial și altele, manifestîndu-și în același timp dorința de a stabili în viitor contacte în vederea schimburilor de experiență.

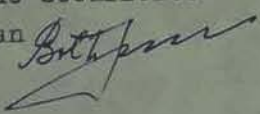
Față de cele raportate mai sus, propunem a se aproba următoarele :

1. Să i se comunice Dr. IACOBESCU MIRCEA că arestarea și condamnarea sa au fost netemeinice și ilegale.

2. Să fie îndrumat a se adresa organelor justiției pentru a obține reabilitarea judiciară.

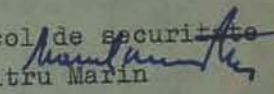
Lt.col.de securitate

Both Ioan



Lt.col.de securitate

Dumitru Marin



336

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA



CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 653.140 din 25 SEP 1968

C ă t r e,

TOV.LT.COLONEL BOTH

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, trimitem alăturat memoriul numitului Iacobescu D.Mircea din București, prin care reclamă că în urma unor mărturii false depuse de doi ofițeri a fost condamnat pe nedrept.-

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiului.-

SEFUL OFICIULUI
Lt.colonel

Apostol C-tin



Subsemnatul Mr. Iacobescu D. Mircea, fost cu domiciliul în București, Bdul Gh. Gh. Dej, nr. 63, et. V., ap. 17, în prezent fără domiciliu stabil, în cadrul ca medic specialist interne la Cămin-Spital nr. 3 din Str. 3. De-lavrancea, nr. 18, sector 1, supun atenției Dv următoarele:

Prin sentința nr. 673/29.08.1959 am fost condamnat la 5 ani închisoare corecțională și confiscarea averii personale pentru delictul pp de art. 209, pct 2, lit. a din CP (Decr 900/1959, Trib. Milit. Buc.)

Împrejurările care au dus la condamnarea mea au fost:

La 4 IV 1959 am fost solicitat de MEMORCO ION, directorul autobazel Ministerului Culturii să merg cu el în provincie să mă-i consult niște cunoștințe, ceea ce am și făcut, deoarece muncitorii de la autobaza respectivă îmi făceau diferite reparații gratuite la turismul pe care-l posedam.

În ziua respectivă am plecat cu mașina autobazel, împreună cu directorul MEMORCO și cu 2 ofițeri în uniformă, anume colonel STROB ION din organele de control ale trupelor de MAI și colonel RADU .. comisarul raionalui Grivița Roșie și șeful GHIGORE ION.

Am ajuns în comuna NOTARELE, raionul OLTENITA, la locuitorul IMENARE Marcule în după amiaza de 4 IV 59 pe la orele 16, unde am consultat cea la persoane, fiii, surorile, nepoții și alte rude ale cetățeanului numit.

Gazda ne-a oferit o masă abundentă cu țuică, pește, ouă, pasăre și vin la discreție. Mențiunea că MEMORCO m-a prevenit că scopul principal al călătoriei noastre era facerea unui chef bun, el fiind un alcoolic notoriu a cărui porție de băutură se ridica de la 1 deca de vin. Gazda, datorită consultațiilor mele și promisiunilor pentru alte consultații a fost foarte darnică cu noi și apreciez cantitatea de țuică și vin la care 25 litri. La seară totți am ajuns într-o stare gravă de ebrietate, cu excepția șefului.

La plecare în jurul orei 23 mi-a dat în plus o lamigeană cu 3 litri de vin și nu ne-a pretins nici un ban pentru consumația făcută, întregă consumația ne fiind plătită și pusă pe secontela consultațiilor mele gratuite.

Totți participanții la chef am ajuns în stare gravă de ebrietate, adică direct ruș, subsemnatul, precum și cei 2 tovarăși, stăre în care am plecat spre București.

La întorcere, în timp ce eram adormit, am simțit cum cineva trăgea de lamigeană cu vin pe care o țineam între picioarele mele. M-am oprit și am zis: "Ce dracu Domne, sîntem pe maidan", după care am fost luat la bătaie, înjurat de către tov. STROB, la care s-a asociat și tov. RADU, care împreună m-au imobilizat, bătându-mi și rupându-mi oasele nasului.

Am cerut șefului să oprească pentru a cobori, spunînd că-i voi reclama la procuratură. În acest moment am fost trîntit din nou în agnă, imobilizat și bătut pînă la pierderea cunoștinței. Din minte că unul din cei 2 tovarăși a spus: "Pe noi să ne reclamăm, nu stii cine sîntem noi, și arătam noi reclamația la procuratură".

Tov. STROB a ordonat șefului să meargă în str. Banu Manta, la secția de miliție aflată pe teritoriul comisariatului militar Grivița unde o mieștră era chiar tov. RADU, care cheamă pe noi.

În camera de la poartă secției de miliție, tov. STROB a dictat șefului lui MEMORCO o declarație în sensul că acesta m-a sumit că eu am înjurat Partidul și Guvernul. De la miliție am fost luat de organele de stat.

La cursul anchetei am aflat că sînt pe care nu-l știam și de stăre

Tov. Președinte al Consiliului Național al Securității.

pe care nu-l declarasem la interogatoriu, enunțe că pe drum tov. STROE a cerut tot timpul să i se dea un biberon, iar goferul i-a spus că "are doctorul damigean între picioare".

La confruntarea cu goferul, acesta a spus că toți eram beți, că ne-am certat din cauza damigenei și că a sunat înjurându-ne, dar nu că eu am fi înjurat Partidul și Guvernul. În sfârșit la intervenția celor 2 tov. anchetatori, care i-au atras atenția asupra primei declarații dictată de tov. STROE în incinta miliției de față cu mine și care i-au explicat că dacă "ei", (cei 2 ofițeri) erau membri de partid, nu a însemnat că eu am înjurat Partidul și Guvernul, raționament pe care cei 2 anchetatori l-au consensuit.

La proces au fost audiați, goferul, tov. RADU, iar tov. STROE nu s-a prezentat. Când goferul scula, i s-a atras din nou atenția asupra declarației dictată de tov. STROE și în concluzie întrebam dacă își menține declarația. La fel și cu tov. RADU. Acesta, la întrebarea mea ce căuta în compania mea în comuna Hotarele, a răspuns: "pentru a vedea semănturile din raionul Oltenița". Avocatul din oficiu mi-a cerut achitarea de orice penalitate.

Pe baza declarațiilor celor 2 tov. cu care chefulisem și a declarației impuse a goferului am fost condamnat la 5 ani închisoare corecțională și confiscarea averii personale (turism, casă). Am executat 3 1/2 ani în colonie de muncă Sălciș și am fost eliberat la 1 oct. 1962 prin efectul decretului de grațiere.

Din cele de mai sus rezultă că:

-am cunoscut pe cei 2 tov. STROE și RADU în acea zi, dânsii erau în uniformă și le cunoșteam funcțiile de răspundere.

-cei 2 tov. au chefuit pe seocoteala consultațiilor mele, dormici de chefori gratuite, nu au putut să justifice prezența lor în compania mea în comuna Hotarele și și-au însușit damigeană pe care eu am primit-o gratuit dela gazdă.

-declarațiile celor 2 tov. pe baza cărora am fost condamnat apartinere unor indivizi cu care avusesem un conflict provocat de tentative și însușirea damigenei cu vin ce-mi aparțineau, conflict care a avut loc în mașină.

-subsemnatul am părăsit ultimul casa unde s-a făcut cheful, deci/eram în măsură să afirm că în prezența mea nu s-a plătit nimic pentru consumația făcută, și nici nu mi s-a pretins să plătesc, și totuși în dosarul meu a apărut o declarație a gazdei prin care confirmă că a primit loc lei (dela cine ?) pentru gustări și infima cantitate de 4 litri vin.

-singurul martor care mă putea spăra, goferul GRIGORE, era subalternul lui HILCHENCO, prietenul de chefori al celor 2 tovarăși, și ^{ame} fost constrins prin prima declarație dictată de tov. STROE la miliție și în prezența mea și pe care nu a mai putut s-o retracte, continuând să semneze o declarație ne-adevărată. Deci declarația goferului, prin definiție trează, a fost impusă, el fiind ascultător șefului său HILCHENCO, prietenul bun al celor 2 tov. STROE și RADU.

-la confruntarea cu goferul, acesta a afirmat că eu nu am înjurat Partidul și Guvernul, dar la intervenția anchetatorilor, a semnat raționamentul fals cum că dacă cei 2 tov. erau în uniformă și membrii de partid, înseamnă că eu am înjurat Partidul.

-în momentul depunerii mele la miliție, damigeană cu vinul pe care-l primeam dela gazdă în mod gratuit a fost însușită de cei 2 tov., deoarece eu am fost depus fără aceasta.

-cei 2 tov. cu funcții de răspundere s-au comportat astfel spre a se pune în adăpost de eventuale mea reclamații la procuratură, așa cum m-am exprimat în momentul când am cerut să cobor din mașină.

La începutul anului 1966 am solicitat Ministrului Justiției reducerea termenului pentru reabilitare, dar am primit un răspuns negativ.

(Nv. 2421, Dos. V. A. 93, 16)

Act. v. 12544 este profesională și pe linie de cercetare științifică este descrisă în materialul alăturat.

*a fost luat
de tov. lt.
1966*

-3-

Peşă de cele relatate mai sus, vă rog respectuos să dispunaţi de-
anchetarea cazului meu, întru-cît m-am considerat judecat şi condamnat
pe baza unor mărturii false.

339

Grigorec 26R

Dr. Iacobescu D. Mircea

r/acobescu

19 IX 1959.

Declarație

Subsemnatul Tănăsescu ex. Găzdar din
București strădată nr 8 (Fost Tufelari)

Recepție Tâmbur în D.R.T.A. - J.R.M.A.

Aflăm nr 2. București Str. Făbrie de chihit
nr 13-15. În legătură cu cazul Tanc.

Doctor Teodor Mireea
declor numătarile:

În ziua de 4 Aprilie 1959 Conform
dispoziție date de Tanc. Director Hincem
Jon, împreună cu dânsul am plecat în
Comuna Hăteșele din Jud. Ilfov, pentru
în Autoturism pe Tanc. Doctor Teodor
Mireea Tanc. Cal. Străie Str. nr 2. Loc-
balanș Răduș Teodor.

Pe totă creștia i-am transportat cu
Autoturismul Autoturismul Mst. București
Tanc. autoturismul, al său Director era Tanc.
Hincem Jon, în Comuna mai deservită
la numitul Lumânare Hercule.

Pe numitul Lumânare Hercule îl
susținem de mai mult timp întrucât
la creștia am mai fost în vizită în
câteva rânduri împreună cu Tanc. Hincem
Jon. Sare după câte am constatat

Se afla în ^{II} buna relatie cu familia munitu-
lui Lumânare Hercul. 381

Menționez că la plecarea din București
mășinul din Tar. transportat în scuturimul
pe care îl conduceam nu se afla în stare
de Echiitate și într-ee nu s-au putut
dăscuții contradictorii.

Pe Tar. Dr. Iacobescu Mircea l-am
cunoscut prin intermediul Tar. Dr. Hincul
Tom. Al. Sănu Medic. Curant la Dot-
oita fastului că la atelierul de reparat.
Al Autobuzei unde lucream, se aprob-
au Tar. Director, Tar. Dr. Iacobescu Mircea
Medic. Unele mici reparații la Autotur-
mul său proprietate personală, cel în care
acorda în diferite cazuri asistență medicală
uror Solovisti.

Tar. Dr. Iacobescu Mircea fiind un om
socialabil se bucura în rândul salariaților
de la Autobuză de respect și chiar
Recunoștință.

Cunosc și Tar. Director Hincul Tom
la pînă cu Tar. Col. Stăin Dr., la
ceste din Muncă cu Tar. Col. Colonel
Radu Teodor. Pe cei doi Ofitari

Superiori. Tar. Dr. Iacobescu Mircea
se cunoscut cu ocazia deplasării
foarte în Comuna Hotele la 4 Aprilie
1955. Familia munitului Lumânare
Hercul a fost cunoscută de Tar. Hincul
Tom. Prin intermediul

Tan. bolnavul stăie stă

Ajunși la domiciliul Simionu Hercul, unde
după câte am cunoscut ulterior, Tan. stă Jacobson
Mireea Io. Consiliat medical Familie
Io. Simionu Hercul, Tan. stă Jacobson
Mireea Io. la domiciliul a ține medicală
pe care am numi Năpitu la domiciliul
și la clinică consultativă medicală de
unor bolnavi de la Auto la care unde
săracii.

La Familie domiciliul Simionu
Hercul am ajuns pe la ora 16³⁰, unde
s'a servit la început - mâncăuțu se
bucură și poartă pălărie. În seara, timp și a
servit și încă 4-5 kg vin, și în seara,
cu excepția Tan. stă. Bol. Rădă Tătar și
stă Jacobson Mireea, care sunt
de mine să se autanau, și se la
consumarea de cantități apreciabile de
vin.

La seara Tan. Herculă Tan. pe material
să nu are mâncare care să-i stimuleze
pofta de băut vin. Domiciliul Simionu
Hercul a tăiat și negătit pe rădă
dona păsări (gâini) care au fost
consumate de către ei și negătit și
muzici de restinon.

Până la plecarea noastră de la Tan.
Hercul Simionu la ora 23-24 s'a

Consumat de către cei prezenți aproximativ
peste 10-12 kg. de vin, aceasta fiind cantitatea
de vin pe care eu am putut să o scutec la
Serviciu de către cei în cauză, întorcându-mi
și eu nu am stat permanent la masă
eu accepta să există să consum și eu
vin.

Am prezentat mea la masă am fost mart.
ator la simțurile de disensiune putând din
inițiativa Tar. Col. Stom. Stun;

Am. Colonel Storie Stun arhivesându-se Tam.
Stor Jacobson Mireea eu întrebarea
dacă este aptă pe americani, acesta
eu răspuns că am este aptă binele de
la comunisti, iar alți de la americani
fără să se prezente de la din Tar. Stun
Jacobson este aptă binele.

Mentionez că până la punerea acestei
întrebări, Tar. Col. Storie Stun a lăsat să
câștige în disensiune politice în special pe
Tar. Stor Jacobson Mireea, acestea
reținându-se la început la faptul că
Americani au intenționa să declare
nașterea în proclama Statele Socialiste.
Faptul de asemenea disensiune Tar.
Stor Jacobson Mireea nu a avut
manifestări dumnișoare, ci din
cartea reperta acestor Răspuns -

pe care la oarecândat mai sus,
după câte înmăntare membrii familiei
care ne găzduie, ne stătea la masă
permanet, acțiune fiind preocupate de treburile
gospodărești,

Discuțiile cu caracter politic mai
active au început din nou în actotism
în timp ce ne deplasăm înspre
București,

De remarcă este și faptul că în luna
Iuliană a unei cantități însemnate de vin
Tatăl Tăvule și erau în completă stare de ebrietate.
Tar Director Hincem - Ion și Tar. Șter. Iacobescu
Mincea. În actotism au actornit, însă
ei doi Tar. Afiter - nu. Tar. Colonel Storie
șter mi-a venit să oprească actotismul
când am ajuns în Joseava Națională pentru
a face necesitățile fiziologice. În seara
ei doi Afiter care au laborat pentru seque
mănt, au expozat între ei pe Tar. Șter
Iacobescu Mincea, trăgându-l pe acesta din
Jomn.

După ce s-au plecat, din nou Tar. Col.
Storie șter la început pe Tar. Șter Iacobescu
Mincea, de data aceasta astfel;
Mai Iacobescu pe line actotici, pe Nuzi
sau pe american?

În această ~~intrebare~~ Tur. Șter Jorobanu
 Mirea la Rășnov; Poștele mamei Noastre
 Uni oșteraptr. pe ruși, alți pe americani;
 Fără de răspunsul dat, Tur. Șter. Șteru
 a ridicat tonul și de spus; el și măgarele
 înguri portocalii - înguri germane? afirmativ. Core
 acei fost însoțite de levituri; lucru pe care la
 făcut imediat și Tur. Șter. Șter. Rădu Tudor
 Core portie ipse la directii și a aprobat
 atitudinea Tur. Șter. Șteru Șteru.
 După ce au fost destul de greu Tur. Șter
 Șteru Șteru mi-a venit să oprese mașina
 pentru a merge în secret, pe Tur. Șter Jor-
 obanu Mirea.

Toate acestea s-au întâmplat pe distanța de
 la grădina în soseala națională din
 Comuna Hotorâre și până în apropierea
 de Comuna Popști Leordeni.

În acest timp, nefiind de acord cu com-
 portarea celor doi ofiteri, am scâmbiat
 să aplanăm scandalul provocat de
 această și săl Șter. Șter. pe Tur. Șter
 Jorobanu Mirea, care, de dor eu
 răspunderea ei, după mărimea
 mea, nu m'ina d.

Am cântat să-l trezesc din somn pe
 Ion. Director Hineasa Ion, pentru a mă
 sprijini la aflarea scandalului,
 dar nu am reușit decât să-l trezesc
 din somn lăteră elipe când a spus:
 Ești grigou? La locu în un spus să
 se trezescă pentru ai liniști pe ei doi
 ofiteri care îl lărau pe Ion. Ștef. Iacobescu
 la aceasta am primit un totuși răspuns,
 căi în mână lor - clami să leam
 El având sticle cu vin lăungă el și a
 servit singur.

Într-un timp am ajuns la București, la Secția
 Comisariatului Militar din Ștef. Barbu
 Manta unde a intrat Ion. Iosif Col.
 Radu Tudor, care se revinut în
 scurt timp la masina, unde impresie
 cu Ion. Col. Ștef. Iosif Iosif Iosif Iosif
 pe Ion. Ștef. Iacobescu Mireasa în
 clădirea Comisariatului
 Președ. Ștef. Iosif Iosif Iosif Iosif
 în timp ce primise la unu de la ei
 doi ofiteri la a spus a fostoarea cu
 se va arăta prezența Militar
 pentru ai reclama.
 Prin pricina, mai declar -

La secuntena statului, când
am fost audiat în calitate de martor,
În anchetator mi-a citit peecul
verbal de interogatori la care elor doi
În Ofiteri; atrăgându-mi atenția, că nu
pot declara altfel decât ce am declarat
În Balacei ston 2^{ta} și Radu Tudor.
Făcând de se spuse de Tot. Anchetator mi
am insistat ca să declar așa cum vă
puteți faceți în realitate. Dacă am căutat
pe cât a fost posibil să declar adevărul,
pe care nu am putut să-l respectat
Din cauza faptului că în era țării de oameni
neplăcuto pentru mine.

Existând personal procesul verbal de compunere
încheiat la 27 Aprilie 1959 pe care în procesul
verbal de interogatori la care mi-a la 8 aprilie
1959, Semnele de mine făcând de le cite personal
atunci când ele au fost întocmite, constat
că ele nu corespund realității, personal
ne declarând la acea dată că Tot
Ștor Jacobsen Mireea nu a avut
manifestări de simțăminte împotriva
Regimului Socialist din țara noastră
și numai faptul că acesta se înfățișează
pe cei doi în Ofiteri.

De asemenea mai declar că Ion, Iuliu
Jacobson Miceanu a fost pediatru-
general de Militie, că a lucrat la
procesul verbal de confiscare, și el a fost
introdus în clădirea Comisariatului Militar
din St. Bănuș Manta.

Menționez că dacă ați făcut
continutul real al celor două procese
verbale redactate de Tat. anchetator,
eu nu le-ați făcut semnătura și nu
exprimău adevărul declarat de mine
cu această ocazie, în aprilie 1959.

Mă declar că procesul verbal de confiscare
mi-a fost prezentat atât mine cât și Tat.
Doct. Jacobson Micea, nu în nume
de reprezentant al Serisului de către anchetatorul personal

Prezentat de mine
Jacobson Iuliu

în fața noastră, venind eu și gata
Seris. Prezentat declarație dată de
mine 26 Septembrie 1968 la Sedinta
Consiliului Securității Statului
și Sustin și a Semnez propriu
Jacobson Iuliu

declarație,

Subsemnatul LUMÂNARE HERCULE, născut la 15 noiembrie 1902 în comuna Hatarele, județul Ilfov, domiciliat în comuna Hatarele județul Ilfov, în legătură cu problemele deosebite care au fost înțelțate, declar următoarele:

Fiindu-mi recălit procesul verbal de interogatoriu, luat la 21 mai 1959 la securitatea de stat din nouă București, în calitate de martor, mențiu cele declarate la "ceea înă" în legătură cu doctomul obis la mine acasă de directorul respectiv care a mai venit împreună cu Col. Stroe Dumitru și V. Col. Radu.

La cea. înă oprimărie după declarațiile date la securitatea statului din București, l-am vizitat pe Col. Stroe pentru a afla de la diușul pentru ce am fost arătat în calitate de martor. Col. Stroe Dumitru mi-a spus că după ce am plecat de la mine de acasă, pe drum s-au iscat discuții, ajungându-se până la bătăie, în sensul că doctomul a fost bătut de către V. Col. Radu și Col. Stroe Dumitru, după care l-au prădit la militie.

Declarația prezenta, precum și problemele declarate cu regia obținută mele ca martor în anul 1959 la securitatea de stat din nouă București au fost și sunt cunoscute și de fiul meu, LUMÂNARE VASILE, care împreună cu mine, recunosc declarația prezenta, dată astăzi 24 septembrie 1968 în comuna Hatarele, în localul Consiliului Popular al acestei comune.

Heracle H. L. Lumânare

[Signature]

RADU TUDOR

3496/5



Inspector cadru la
Intreprinderea de Proiectări
si Proiectări karini Agricole
OTopeni

Telef. Serviciu: 334436

Adresa: Irscaua k. Irscaua

Nr. 75-83 Bloc C 17 Scara 6

Ст. IV арт. 7.
Телеф. провокатив

25.18.33

Declarație

Subsemnatul Ralu Teodor chemist în
București Bd. Mihai Bravu Nr. 75-83, Sect. III
declara următoarele:

În ziua de 4. aprilie 1959. am fost invitat de col.
Stroe Dumitru să mergem spre comuna Hotorele
să ne cinstim cu un pahar de vin, în ziua spus că
eu voi mai merge și Himeenco Iancu, directorul unei
întreprinderi auto care are și moară, mi-a dat
întâlnire în fața cinematografului Petru, pentru
ore 15.00. Dor la întâlnire am găsit și pe Cpt. Dr.

Soacolea Mireea care a fost invitat de Himeenco Iancu
am ajuns în comuna Hotorele în jurul orei 17.00
și moșine a ajut la cotelanul lumânare Heule
care erau amosente cu col. Stroe Dumitru și
Himeenco Iancu - acesta a recomandat pe Dr. Soacolea
familiei lumânare și doctorul a făcut câteva consulta-
ții familiei acestuia. După aceasta am scris manual
guta cu brânză și peste prăjit și se băut circa 5-6 litri
de vin. Se precizează că în tot timpul mesei nu s-a
discutat probleme politice, ci numai s-a mâncat și
s-a băut. Știu că la plecare i sa dat doctorului
o domigeană de 5 litri cu vin. În jurul orei 19.00-20.00
am plecat spre București, în moșine, tin să precizez
că, colonelul Stroe a avut discuții cu Dr. Soacolea
dar nu mia aduc aminte decât că Doctorul injura
și discuta despre regimul nostru, eu întru aceste
discuții am adormit și nu mai deșteptat decât când

a epurii morala neam făcut necesitățile și am urcat
înapoi. După aceasta am adormit din nou, ~~dar~~ am
în mie mare deșteptat deit când am auzit pe Dr. ^{Țocu}
cu zăcând: „De ce mă lăsați. Tot colonel, la care (37)
aceste pice, că să nu injure regimentul, amintuți precis
a injurât regimentul ^{pe} ~~pe~~ col. Stoie care era beat ca
și mine și Himeca care dormeau în el lângă sofer.

Stin, că am auzit discentia despre Gh. Gheorghiu
Dej. când col. Stoie îl lăsa pe Dr. Țocu lăsa
în în spuma mie ai, auzit Radu cu injur
regimentul. Eu am strigat la col. Stoie să nu lăsa
și mai bine să-l predăm la militie, luăm ce sa
întimplat, lăsa dus la circa 1% militie lăsa predat
și am arătat pentru ce lă predăm.

De aceste îni este de o lătare
pe care o dau și semnez

Radu—

NOTA - RAPORT

privind cazul MUSAT STEFAN.

MUSAT STEFAN, este născut la 17 noiembrie 1908 în Poarta Albă județul Constanța, fiul lui Sanciude și Zamfira, domiciliat în Brașov str. Gh. Barițiu nr. 2.

La data de 1 iunie 1968, susnumitul s-a adresat cu un memoriu Ministerului Afacerilor Interne, în care arăta următoarele :

- În luna octombrie 1948 a fost arestat de către organele de securitate din Brașov și supus timp de 15-16 zile la bătăi și schingiuri pentru a recunoaște că a fost legionar și că în timp ce urma o școală de partid (era încadrat în P.C.R. din anul 1946), ținea ședințe legionare sub Timpa ;

- nu-și mai amintește dacă a declarat ceea ce i s-a cerut la anchetă, însă după cele 15-16 zile a fost depus în penitenciarul Brașov și tratat la infirmerie neputând umbla pe picioare datorită rănilor primite în timpul schinguirii sale ;

- în luna februarie 1949 a fost trimis în fața Tribunalului Militar Brașov și judecat într-un grup de legionari, interogatoriul său în fața instanței limitându-se numai la întrebarea dacă a cunoscut pe BIRIS NICOLAE legionar notoriu.

După o perioadă de timp i s-a citit sentința prin care era condamnat la un an închisoare.

- înainte cu 20-25 zile de eliberarea din închisoare, familia i-a fost evacuată din apartamentul ce-l ocupa în cartierul "Tractorul" și deși s-a adresat de nenumărate ori cu cereri organelor locale ale puterii de stat și uzinelor "Tractorul" pentru a-i repartiza o nouă locuință, cererile au rămas fără rezultat.

În final Mușat Stefan solicită cercetarea cazului său și repunerea în drepturi.

Din materialele existente în arhiva Consiliului Securității Statului privitoare la Mușat Stefan, rezultă

.//.

următoarele :

Muşat Stefan a fost arestat la 26 octombrie 1948 de către fosta Direcție Regională de Securitate Braşov într-un lot de 27 persoane în frunte cu Sutu Radu, fiind învinuit de reorganizarea activității legionare în fostele județe Braşov, Făgăraş şi Trei Scaune şi de organizarea ajutorului legionar.

S-a stabilit că în luna decembrie 1944, legionarul Sutu Radu fugit în Germania după rebeliunea legionară din anul 1941, a revenit în România fiind paraşutat în regiunea Hunedoara cu misiunea de a comite acte de diversiune şi sabotaj în spatele frontului antihitlerist.

Incepînd din anul 1946 a trecut la reorganizarea activității legionare şi la strîngerea de ajutor legionar care să fie dat legionarilor din închisori şi familiilor lor.

Cît priveşte pe Muşat Stefan, acesta a dat o singură declarație (dos. 2828 vol.I.fila 84), ca de altfel majoritatea arestaților din lot, în care arată printre altele :

"Prin luna iunie 1948, a venit la mine Moşoiu Dumitru care mi-a propus să cotizez pentru ajutorarea legionarilor din închisori cunoscîndu-mă că aş fi de acord. La această propunere eu am acceptat cotizînd în trei luni suma de 150 lei. Sedințele de prelucrare legionară se țineau de la om la om, mai mult acasă la Moşoiu, unde mergeam şi plăteam şi cotizațiile. În aceste convorbiri eu le spuneam pe ce se bazează PMR, dezvăluind toate științele de bază ale PMR-ului, pe care eu le cunoşteam de la școlile de cadre şi îndrumări pe care le-am făcut. Legionarii cu care mai lucram erau următorii : Radu, Macovei, Bucur Nicolae, Gherghişan, Taşcă Smaranda, Biriş Nicolae pe care îi ştiu că veneau la Moşoiu pentru a primi directive..... Mai declar că de cîte ori aveam şedințe mai secrete se întîlneau la mine.... "

Precizăm că în dosar mai există o singură referire la Muşat Stefan şi anume în declarația dată de Bucur Elena care arată următoarele :

".... Mai declar că de două ori ne-am dus la numitul Muşat Stefan unde se asculta radio "Ankara" în urma căruia se discuta că nu va mai fi mult şi comuniştii vor cădea".

Atît Muşat Stefan cît şi Bucur Elena în instanță au retractat declarațiile date.

Alte probe nu există la dosar, deoarece ancheta s-a

././.

353

desfășurat defectuos, arestații din lot nefiind interogați unii despre ceilalți.

Nici instanța de judecată prin rolul activ ce trebuia să-l aibă, nu a înlăturat această lacună a anchetei, măsură cu atât mai necesară cu cât Mușat Stefan retractase declarația care constituia baza acuzării sale. Ea s-a mulțumit să ia în considerație declarația dată de Musat Stefan la ancheta penală și l-a condamnat prin sentința penală nr. 69 din 10 martie 1949 la un an închisoare corecțională pentru delictul de uneltire contra ordinii sociale prevăzut și pedepsit de articolul 209 partea a II-a C.P.

În aceste condiții, după 20 de ani de la soluționarea cazului, instrumentarea lui fiind efectuată atât de organele de siguranță cât și de cele de securitate, și având în vedere piesele existente în dosar, este imposibil a se putea trage o concluzie asupra vinovăției sau nevinovăției lui Mușat Stefan.

Față de cele de mai sus propunem ca Mușat Stefan să fie îndrumat pentru a se adresa cu o cerere organelor de justiție, în vederea revizuirii cazului său.

În raport de hotărîrea instanțelor judecătorești, vor putea fi rezolvate și celelalte cereri ale sale.

Lt.col. HIERA HARALAMBIE

Lt.col. VASILE GHEORGHE

355

CONSILIUL SECURITATII STATULUI

Interwoul a fost prezentat tot. G. S. S. Stairu
in apoi ne a fost redat
SECRET
Exempl. nr. 1
18 octombrie 1968
N O T A
..=..=..=..=..=..=

- privind pe numitul
PERIANU EUGEN.

Din studierea și verificarea documentelor (informa-
ve și de anchetă) privind împrejurările care au determinat
arestarea și condamnarea lui PERIANU EUGEN, cât și din discu-
țiile purtate cu acesta și anchetatorii în cauză, cu prilejul
verificării și analizei unor abuzuri și ilegalități săvârșite
în trecut de organele M.A.I., au rezultat următoarele :

În anul 1959, pe baza unor materiale informative s-a
trecut la verificarea și urmărirea informativă a numitului
BOTNAR OCTAV (cumnatul lui PERIANU EUGEN) care era în acel
timp director la "CARTIMEX". Cu acest prilej a rezultat prin-
tre altele că PERIANU EUGEN, care atunci era ofițer de secu-
ritate, ar fi desconspirat cumnatului său BOTNAR OCTAV unele
aspecte ale muncii de informații externe.

Avînd la bază suspiciuni de subminarea economiei na-
ționale, activitate de spionaj și manifestări dușmănoase, s-a
propus la data de 12 aprilie 1960, arestarea și anchetarea lui
BOTNAR OCTAV și a altor elemente ce apăreau în acțiunea infor-
mativă precum și interogarea lui PERIANU EUGEN. Pe referatul
în care se făceau aceste propuneri, fostul ministru de interne
ALEXANDRU DRAGHICI, a scris următorul ordin rezolutiv: "să
fie arestat și PERIANU..."

Ca urmare, la 26 aprilie 1960, se emite ordonanța de reținere a lui BOTNAR, PERIANU și a celorlalte persoane.

La data sus-menționată, PERIANU EUGEN, a fost trimis inițial la Comenduirea de garnizoană, spunându-i-se că este sancționat disciplinar pentru "lipsă de vigilență", iar de aici a fost preluat de direcția anchete.

Din studierea materialelor de anchetă și discuțiile purtate, a rezultat că ancheta s-a desfășurat corect, fără presiuni fizice asupra lui PERIANU.

De la început, PERIANU a dovedit sinceritate în anchetă, recunoscând în întregime divulgările făcute în fața lui BOTNAR care în esență constau în următoarele :

- I-a confiat lui BOTNAR, încă înainte de a pleca la post în străinătate (1951) că este trimis în Anglia împreună cu alți doi ofițeri, redându-le și numele și că se duc pentru a desfășura muncă informativă.

- În anii 1953-1955, PERIANU i-a relatat lui BOTNAR, că munca rezidenței s-a îmbunătățit, menționând că un alt ofițer a reușit să recruteze un ziarist, de la care primește informații politice. De asemenea, l-a informat despre venirea unui nou rezident, cât și despre faptul că unii lucrători au fost rechemati în țară pentru inactivitate.

PERIANU EUGEN a mai divulgat lui BOTNAR că în timpul Festivalului tineretului de la București din 1953, a avut unele sarcini pe lângă delegația engleză de punctare a unor elemente precum și despre rezultatele obținute în timpul festivalului tineretului de la Moscova, când a reușit să puncteze o suedeză originară din România, pe care a adus-o în țară și apoi a contactat-o în Suedia, soldându-se cu recrutarea ei. Tot despre acest caz i-a relatat că femeia a fost ulterior abandonată pentru lipsă de posibilități.

Desconspirări a mai făcut față de BOTNAR și cu privire la împrejurările în care, el PERIANU, a fost declarat persona non grata, cât și despre faptul că la venirea în țară a fost promovat ca locțiitor șef de birou.

În general, BOTNAR era în cunoștință de cauză cu principalele aspecte ale muncii lui PERIANU fără însă a avea numele

elementelor ce erau în preocupare sau localitatea și locul de muncă exact al acestora.

În anchetă, BOTNAR a declarat în esență aceleași probleme în legătură cu desconspirările făcute de PERIANU.

Aspectele de mai sus, referitoare la desconspirările făcute de PERIANU cumnatului său BOTNAR sînt consemnate și în cele două note ce se anexează și care conțin extrase din declarațiile respectivilor date cu prilejul anchetării lor.

Fiind trimis în justiție, PERIANU EUGEN a fost condamnat la 3 ani închisoare corecțională și degradarea militară, pentru infracțiunea de divulgare a secretului de stat. De menționat că pedeapsa prevăzută în Codul penal (în vigoare atunci) pentru această infracțiune era de 5-15 ani muncă silnică, însă acordîndu-i-se circumstanțe atenuante, i s-a dat minimum de pedeapsă.

Prin Decretul Consiliului de Stat nr.772 din 27.IX.1962 PERIANU a fost grațiat de restul pedepsei.

În ce-l privește pe BOTNAR, care inițial a fost considerat principalul vinovat în cadrul grupului arestat, în decursul anchetei nu au putut fi dovedite acuzațiile de subminarea economiei naționale și activitatea de trădare de patrie (spionaj) reținîndu-i-se în sarcină numai manifestările dușmănoase, pentru care a fost condamnat la 7 ani închisoare corecțională.

BOTNAR OCTAV a fost eliberat din închisoare în anul 1964 iar în anul 1965 a emigrat din țară în Franța unde s-a stabilit cu domiciliul și lucrează ca reprezentant al unei firme a fratelui său în Anglia la Londra.

Din discuțiile purtate cu cpt. NEDELCU STEFAN anchetator în cazul lui BOTNAR și cu colonelul în rezervă DUMITESCU NICOLAE, fost șef al serviciului de anchetă, a rezultat că în cazul respectiv, după terminarea anchetei s-ar fi prezentat lui ALEXANDRU DRAGHICI un referat prin care se propunea punerea în libertate a lui BOTNAR OCTAV, întrucît chiar unele din manifestările sale nu puteau fi considerate pe deplin dușmănoase. Și în prezent convingerea celor doi ofițeri sus-menționați este că BOTNAR nu trebuia trimis în justiție. Cpt. NEDELCU a decla-

rat că atunci cînd colonelul în rezervă BUTYKA FRANCISC a prezentat referatul lui ALEXANDRU DRAGHICI cu concluziile sus-menționate, acesta ar fi afirmat că "BOTNAR are gură mare și ca atare să fie trimis în justiție". Pe această bază referatul a fost refăcut, cu propunerea de trimitere în justiție a lui BOTNAR.

O situație asemănătoare cu cea descrisă mai sus, s-a petrecut și în cazul lui PERIANU EUGEN. Colonelul în rezervă DUMITRESCU NICOLAE, care l-a anchetat pe PERIANU, declară că în cadrul direcției de anchete s-a analizat cazul acestuia și la un moment dat se înclina către soluția ca el să fie pus în libertate. Totuși, în cele din urmă, colonelul în rezervă BUTYKA FRANCISC (fost șef al Direcției) a dat indicații ca și PERIANU să fie trimis în justiție.

Analizînd comportarea lui PERIANU din perioada cît a fost ofițer de securitate, poziția lui în timpul anchetei și după ispășirea pedepsei, precum și împrejurările în care el a divulgat secretele de stat respective, reese că în afara acestei fapte grave, el a avut în general o atitudine corectă în muncă, s-a străduit să-și îndeplinească conștiincios sarcinile, obținînd rezultate pozitive, fapt pentru care a și fost decorat cu "Ordinul Steaua Republicii" cls.V-a.

Nu se cunoaște că PERIANU să fi comis desconspirări în fața altor persoane, decît cumnatului său BOTNAR O. PERIANU a desconspirat secrete de stat lui BOTNAR, pornind de la ideea că acesta ar fi lucrat în "S.S.I", de unde cunoștea chiar pe unii tovarăși, că este membru de partid din ilegalitate și că avea o funcție importantă în aparatul de stat apreciîndu-l deci ca pe un om de încredere și care cunoștea multe aspecte ale muncii de informații externe.

Din anchetă a rezultat că desconspirările față de BOTNAR le-a făcut la inițiativa acestuia, care de fiecare dată îi puneă întrebări în legătură cu activitatea sa. Nu a rezultat, cu prilejul anchetei, că BOTNAR să fi făcut cunoscut altor persoane secretele pe care i le-a divulgat PERIANU.

În timpul detenției cît și după punerea lui în libertate, PERIANU a fost folosit și a ajutat în mod conștiincios organele de securitate.

359

În luna iunie 1968, cînd s-a discutat cu PERIANU EUGEN despre situația sa, acesta era frămîntat din care cauză a relatat că în mai multe rînduri a solicitat sprijin pentru a fi reabilitat. Intrucît au trecut 6 ani de la data grațierii (termenul s-a împlinit la 27 sept. 1968) conform prevederii art. 176 din Codul penal și art. 521 din Codul de procedură penală, PERIANU EUGEN poate cere organelor judecătorești reabilitarea sa care dacă i s-ar acorda, ar avea ca efect ștergerea condamnării sale.

În spiritul celor de mai sus, cînd PERIANU EUGEN a fost invitat la Consiliul Securității Statului i s-a adus la cunoștință și concluziile ce au rezultat din verificarea situației sale, fiind îndrumat ca în baza prevederilor legale - menționate mai sus - să se adreseze organelor justiției pentru a obține reabilitarea juridică în care sens a fost asigurat că va fi sprijinit.

Cu prilejul discuției cu PERIANU, acesta și-a manifestat nemulțumirea față de modul în care i-am propus să-l ajutăm, a afirmat că dacă ar proceda cum i-am propus, ar însemna că implicit recunoaște faptele pentru care a fost condamnat.

+

+ +

Ulterior, la 29 august 1968, PERIANU EUGEN s-a adresat Comitetului Central al Partidului Comunist Român, cu un memoriu în care contestînd temeinicia învinuirilor ce i s-au adus la data arestării și în baza cărora în final a fost condamnat la închisoare, printre altele arată că :

" am fost terorizat timp de peste un an pentru a face declarații împotriva lui BOTNAR... am fost forțat să semnez fără a cunoaște exact conținutul declarațiilor... arestarea și condamnarea mea a fost o înscenare premeditată și n-a avut nici o bază legală și reală ... eu am fost condamnat la 3 ani închisoare pentru fapte complet inventate care nu se sprijină pe nici o dovadă și anume că aş fi divulgat secrete de stat cumnatului meu..."

Argumentele de mai sus, prin care PERIANU EUGEN încearcă să se dezvinovățească și în baza cărora se consideră "victimă" a abuzurilor săvârșite în trecut, sînt de fapt inventive și exagerări, deoarece :

a/ Faptele și datele consemnate în procesele - verbale de interogare în timpul anchetării lui PERIANU EUGEN nu puteau fi "inventate" deoarece acestea priveau strict activitatea personală a acestuia și deci nu poate exista dubiu în legătură cu proveniența lor ca fiind din alte surse sau "ticluite"

b/ Cu prilejul discutării cu PERIANU EUGEN în luna iunie a.c. de către colectivul constituit de Consiliul Securității Statului pentru a verifica unele cazuri de abuzuri săvârșite în trecut - despre împrejurările în care el a fost arestat și condamnat, a recunoscut faptele săvârșite, exprimîndu-și atunci regretul pentru tot ce a făcut. În același timp a mărturisit că în perioada cît a fost ținut în arestul organelor securității, anchetatorii s-au purtat cuviincios cu el fără a fi exercitat asupra sa vreun fel de presiuni sau constrîngeri.

c/ Aceleași mărturisiri au fost făcute și de către ofițerii care l-au anchetat pe PERIANU EUGEN, subliniind în mod deosebit faptul că s-au purtat corect cu el în timpul anchetei, acordîndu-i chiar unele privilegii (procurarea de alimente în plus față de cele la care avea dreptul, țigări etc.) tocmai pe considerentul că a fost sincer și și-a recunoscut vinovăția.

+

+ +

În concluzie, din materialele studiate și discuțiile purtate cu ofițerii care au avut contingență cu acest caz, rezultă că PERIANU EUGEN a comis abateri grave de la regulile muncii de securitate, divulgînd unele secrete de stat, care puteau avea consecințe dăunătoare, faptele sale, fiind justifiabile.

PRIM VICEPRESEDINTE AL
CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
General locotenent

GRIGORE RADUICA

A n e x a nr.1.

STRICT SECRET

Ex.nr. 1

N O T A
..==..==..==..==..==..

cu unele aspecte din declarațiile făcute de
PERIANU EUGEN.

Dosar nr. 43. 5o2 vol. 1 pag. 271.

Intrebare: Ce discuții ai purtat cu BOTNAR OCTAV în legătură cu trimiterea d-tale în străinătate și cu misiunile pe care le-ai primit spre îndeplinire acolo ?

Răspuns : Așa cum am arătat mai sus, eu am cunoscut că voi fi trimis în străinătate cu 2-3 săptămâni înainte de plecarea mea din țară. Atunci i-am spus și lui Botnar despre aceasta, precizându-i țara în care eram trimis și misiunea pe care o aveam de îndeplinit acolo.

Eu i-am spus numărul ofițerilor M.A.I., care și cine era numit șef al grupului din care făceam parte. Lui Botnar i-am precizat și unele date mai amănunțite despre misiunile pe care grupul din care făceam parte le-a primit la trimiterea sa în străinătate de către M.A.I.

pag. 273: Când am venit în țară în anul 1963, am vorbit despre munca pe care o desfășurasem până atunci în străinătate, cel mai mult cu BOTNAR iar la unele discuții ce le-am avut cu el a asistat și sora mea..

În anul 1953 când am venit în țară am desconspirat fața de Botnar în legătură cu munca mea în străinătate următoarele :

I-am arătat lui Botnar acțiunile concrete pe care le-am întreprins, i-am precizat unele date și împrejurări privitoare la specificul și caracterul acțiunii.

I-am arătat acestuia despre diversele stadii de desfășurare a muncii mele în străinătate și a fiecărei acțiuni concrete pe care am întreprind-o , precizându-i în care anume dintre aceste acțiuni am obținut rezultate bune și i-am vorbit tot în acest fel și despre acele acțiuni care s-au soldat cu rezultate negative.

pag. 285. Când am venit în țară am desconspirat față de Botnar unele misiuni pe care le-am îndeplinit în străinătate în perioada dintre 1953 și 1955, dispozițiile și îndrumările pe care le-am primit de la conducerea mea profesională de la centru, unele rezultate ale misiunilor pe care le-am îndeplinit în străinătate, precum și unele misiuni îndeplinite de alți lucrători din colectivul de muncă din care făceam parte.

De asemenea am desconspirat față de Botnar faptul că între timp ne-a fost trimis alt șef în străinătate, menționându-i numele acestuia și unele acțiuni pe care le-am întreprins împreună cu el.

Dos.nr. 29186 vol.II. pag. 245.

În afară de desconspirările ce le-am făcut față de Botnar din munca profesională și pe care le-am declarat anterior, mai am desconspirat față de el și o recrutare ce am planificat-o în țară în anul 1959.

În anul 1957 înainte de a pleca la Moscova i-am spus lui Botnar că eu și cu alți colegi din unitatea noastră, conduși de col.Mois plecăm la Moscova pe timpul cît ține festivalul pentru a vedea dacă putem face ceva în direcția muncii noastre.

Cînd m-am înapoiat de la Moscova i-am spus că am reușit să găsesc un caz interesant care cred că o să-l concretizez pînă la urmă. I-am spus că persoana este o femeie de origine din România care s-a căsătorit cu un francez și s-au stabilit în Suedia , că ea este de profesie fotograf ,iar în scopul concretizării am organizat aducerea ei în România. După un timp i-am spus lui Botnar că cetățeană respectivă a fost în țară și am plimbat-o

prin diferite localități după care am reușit să o recrutez, că intenționeam să o sprijinim să-și continue studiile la o facultate, că după ce termină să o plasăm într-un obiectiv interesant pentru munca noastră. Pe la începutul anului 1958 i-am spus lui Botnar că pentru a îndeplini cele propuse cu cetățeanca arătată mai sus, am fost de două ori în Suedia unde am contactat-o. Deoarece conducerea unității îmi cerea ca respectiva să ne dea informații, eu am constatat - lucru ce i-am spus și lui Botnar - că aceasta deocamdată nu poate să ne dea informații, astfel că conducerea unității mi-a ordonat să nu-mi mai pierd timpul cu ea și am fost nevoit să o abandonez.

BOTNAR m-a întrebat și despre agentul laburist , dacă și acesta a căzut la care i-am spus că și el a căzut.

Cînd a fost adus în țară Horobet, eu i-am spus lui Botnar că acesta a fost adus în țară și că este adevărat că a trădat totul.

pag. 303.

Întrebare: ce i-ai spus lui Botnar despre munca d-tale din Anglia.

Răspuns: Față de Botnar am desconspirat în legătură cu munca mea din Anglia, următoarele :

În 1953 cînd am venit în țară i-am spus lui Botnar că am reușit să recrutez un neamț de cetățenie română, care a luptat în timpul războiului în armatele hitleriste și a fost făcut prizonier de englezi, iar după război a primit dreptul să lucreze în Anglia.

Despre acest neamț i-am spus lui Botnar că lucrează într-o fabrică de automobile într-o provincie din Anglia. Eu nu i-am spus lui Botnar numele agentului respectiv și nici localitatea unde lucrea.

În acea perioadă mai recrutasem un agent de origine engleză, despre care i-am vorbit și lui Botnar. Am desconspirat față de Botnar despre acest agent următoarele : că el lucrează ca tehnician electronic cu specialitate în radar la firma "Marconi" la o reprezentanță din provincie.

că acesta ne dă informații despre construcția stațiilor radar de pe coasta Angliei și că prin el noi puteam obține documentația construirii stațiilor de radar subterane.

De asemenea, s-a interesat Botnar și despre a doua venire a mea în anul 1953 în țară și despre sarcinile mele pe timpul festivalului. Eu i-am spus că am misiunea de a puncta elemente din cadrul delegației engleze venite la festival, cu care să reiau legătura când mă voi înapoia în Anglia.

pag. 322. Eu i-am spus lui Botnar că am făcut unele recrutări printre care una de calitate și că persoana respectivă face parte din conducerea partidului laburist englez și că în eventualitatea venirii la putere a partidului laburist această persoană ar putea ocupa fie un post de secretar general la un minister sau secretar particular al vreunui ministru și că prin relațiile care le are ar putea să ne furnizeze informații din multe domenii de activitate din Anglia.

Botnar s-a interesat dacă această persoană ne dă ceva informații la care eu i-am spus că ne dă informații despre situația partidului laburist și despre internaționala socialistă și că aceste informații sînt foarte bine apreciate de către conducerea din București.

Intrebare: Botnar te-a întrebat ce ai făcut cu agenții cu care lucreai cînd ai plecat ?.

Răspuns: Eu i-am spus lui Botnar că toate cazurile ce le-am avut am reușit să le predau celorlalți tov. cu care lucram în cadrul rezidenței.

pag. 337. Tot lui Botnar i-am spus că în prezent acel agent nu mai lucrează la stațiile de radar, că a fost promovat în funcție și a devenit inspector al instalațiilor electrice și de radar al avioanelor de ultimul tip care ies din fabrică, că promovarea în funcție a agentului a adus încă un argument în plus al conducerii de la București ca să nu aibă incredere în el. Lui Botnar i-am spus că în prezent, adică atunci în ianuarie 1955, legătura cu agentul respectiv este întreruptă.

Intrebare: Despre ceilalți tov. cu care munceai în Anglia ce ai comunicat lui Botnar ?

Răspuns: Da , i-am vorbit lui Botnar și despre activitatea celorlalți tov. cu care munceau în Anglia. Astfel, la întrebarea pusă de Botnar cum muncesc ceilalți tov. cu care am plecat în Anglia, eu i-am spus că tov. Vianu a reușit să recruteze și el un ziarist , de altfel este un caz ușor, de la care primește informații politice curente.

Mai i-am spus că au venit doi noi tov. care de fapt nu au stat mult fiind rechemati în centrală.

Am spus că unul din ei era rezident , nu rețin dacă i-am spus numele lui și că acesta a fost rechemat după scurt timp în țară din cauză că i-a găsit lipsă în fondul operativ al rezidenței. Al doilea a fost un lucrător operativ care a fost chemat pentru inactivitate. La întrebările puse de Botnar i-am mai spus că ne-a venit un nou rezident cu numele de Sandru , așa îl stiam eu pe tov. Ijak atunci și că pare a fi un om energic și sper să fac treabă mai bună în viitor.

....

Anexa nr.II.

Strict Secret

ex.nr. 1

N O T A

. = . = . = . = .

cu unele aspecte din declarațiile făcute de către
Botnar Octav.

Dosar nr. 43.502 vol.1. pag.95.

Intrebare: De unde știi d-ta că Perianu Eugen a fost trimis în străinătate cu sarcini din partea M.A.I.

Răspuns: Despre acest fapt mi-a vorbit Perianu Eugen în perioada pregătirilor ce le făcea în vederea plecării sale în străinătate.

Intrebare: Ce ți-a vorbit Perianu Eugen în acest sens ?.

Răspuns: Perianu Eugen mi-a spus țara în care era trimis, misiunea cu care a fost trimis, precizându-mi în legătură cu aceasta că e bucuros că pleacă, dar că sarcina sa și a celorlalți cu care era trimis este dificilă, intrucit ei sînt tineri și sînt primii trimiși în țara respectivă. În legătură cu misiunea sa, Perianu mi-a spus esența ei, fără să-mi dea amănunte în privința modului cum să și-o ducă la îndeplinire.

PERIANU EUGEN mi-a spus că este trimis în străinătate împreună cu alte persoane. Cu această ocazie mi-a numit pe una din persoane pe care o cunoșteam și eu încă din timpul cînd am lucrat în serviciul unde era Perianu.

Mai tîrziu am aflat de la Perianu și numele altei persoane care a fost trimisă cu el în străinătate în același scop dar pe care nu o cunosc.

În 1953 Perianu a mai venit odată în țară, și a îndeplinit cîtva timp unele misiuni aci în București. Perianu Eugen mi-a vorbit și despre misiunile pe care le-a îndeplinit atunci în țară, prezentîndu-mi chiar un om care constituia obiectul unei acțiuni pe care vroia să o întreprindă el în străinătate.

Cu acest om ne-am întîlnit la mine acasă și cred că și la un restaurant am mers împreună.

Vol. I pag. 98.

După anul 1953 Perianu Eugen a mai venit în țară în anul 1955. Și de data aceasta am discutat cu Perianu și despre activitatea sa în străinătate ca ofițer M.A.I. Discuția a fost deschisă de mine, întrebîndu-l pe Perianu cum a mai mers cu munca și ce a mai făcut cu acea acțiune despre care îmi vorbise în anul 1953. Perianu Eugen mi-a spus că munca sa a mers bine, a continuat să lucreze asupra chestiunii despre care mi-a vorbit în 1953 și mi-a relatat totodată că la început un timp oarecare șefii săi de la București nu au fost mulțumiți de felul în care se desfășura problema, dar mai tirziu, dat fiind că obținuse rezultate acțiunea pe care a întreprins-o el a fost apreciată la București ca deosebit de valoroasă.

Întrebare: Perianu Eugen ți-a precizat în ce au constatat rezultatele obținute în acțiunea pe care a întreprins-o în străinătate ?

Răspuns: Da, Perianu Eugen mi-a spus concret în ce au constatat rezultatele obținute în acțiunea pe care a întreprins-o în străinătate vorbindu-mi despre specificul problemei respective, despre o metodă prin care a fost posibilă obținerea rezultatelor în această problemă, precum și despre faptul că acțiunea se petrecea la periferia țării, în care fusese el trimis, fără a-mi preciza locul anume.

Tot în anul 1955 l-am întrebat pe Perianu dacă și ceilalți tovarăși ai săi au avut rezultate pozitive ca el în muncă. Perianu mi-a spus că persoana pe care eu o cunoș-

team din 1948 și care plecase cu el în străinătate era șeful lui Perianu acolo și că nu s-ar fi ocupat cu probleme serioase, achitându-se formal de obligațiile pe care le avea.

Perianu mi-a vorbit de asemenea despre faptul că anterior reîntoarcerii sale în țară șeful lui din străinătate reușise să întreprindă o acțiune mai importantă, arătându-mi concret în ce consta aceasta și exprimându-și totodată aprecierea personală nefavorabilă cu privire la rezultatele acțiunii întreprinse de șeful său.

Despre celălalt tovarăș al său de muncă Perianu mi-a spus că, deoarece nu a reușit să realizeze nimic pe linia misiunilor cu care a fost trimis, a fost rechemat ca necorespunzător.

De asemenea, mi-a spus că în ultimul timp înainte de venirea sa în țară în 1955 a fost trimis în străinătate în țara unde se aflau ei, un alt șef pe care Perianu l-a caracterizat, menționându-mi că colabora foarte bine cu el.

Vol.I.pag.101.

Perianu mi-a mai relatat încă o acțiune pe care el a întreprins-o în străinătate, explicându-mi despre ce anume era vorba și ce rezultate a obținut, afirmând că acestea au fost bine apreciate de șefii săi la București.

În anul 1957 Perianu a mai fost trimis de unitatea sa în alte două țări străine cu misiuni pe linia activității sale în M.A.I.

Perianu Eugen mi-a vorbit despre misiunile pe care le-a avut de îndeplinit în acele țări, despre modul cum le-a îndeplinit precum și despre rezultatele obținute și cum au fost apreciate. De asemenea, mi-a vorbit și despre unele misiuni pe care le-a îndeplinit aici în țară.

Dosar nr.29.186 vol.II pag.189.

Intrebare: Arată în continuare ce probleme ale muncii sale în M.A.I. a mai desconspirat Perianu Eugen față de d-ta?

Răspuns: În 1955, Perianu nu mi-a mai vorbit nimic despre munca sa în M.A.I. în afară de cele ce am declarat. După aceasta Perianu a revenit în țară în anul 1957 când a fost expulzat din Anglia. Discutând cu el despre cauzele expulzării sale din Anglia, printre altele l-am întrebat pe Perianu dacă nu cumva a fost descoperit că avea legături cu tehnicianul acela englez.

Spunându-mi că în privința legăturii sale cu tehnicianul englez nu i s-a întâmplat nimic rău, Perianu mi-a explicat că a fost expulzat din Anglia pentru motivul că acolo a luat legătura cu o femeie, încercând să realizeze ceva cu ea pe linia lui de serviciu.

Perianu mi-a spus că în Anglia el a reușit să recruteze și un politician - cred deputat - laburist care îi furniza informații politice foarte apreciate la București.

În anul 1957 când a avut loc Festivalul Mondial al Tineretului și studenților la Moscova, Perianu mi-a spus că pleacă la Festival împreună cu alți tovarși ai săi de muncă pentru a face treabă pe linia serviciului său în M.A.I. Când a venit de la Moscova mi-a spus că acolo a reușit să stabilească legătura cu o tânără originară din România, dar căsătorită în Suedia de unde venise la festival, menționându-mi că tânăra respectivă era fotograf.

Ulterior am aflat că a plecat odată sau de mai multe ori în Suedia și mi-a spus că s-a întâlnit cu tânăra aceea pe care a cunoscut-o la Moscova.

O altă problemă pe care Perianu a discutat-o cu mine, a fost aceea privitoare la căderea în R.F. a Germaniei a doi lucrători M.A.I. din cadrul direcției unde lucra. În legătură cu acest fapt Perianu mi-a precizat că cel mai mare dintre cei doi care au căzut în Germania a fost șeful său care făcea caz de funcția sa, paradă de devotament iar când a primit câteva palme, a trădat tot ce a cunoscut despre munca pe linie de M.A.I.

....

13 mai 1968

STRICT SECRET

Ex. nr. 1NOTA - RAPORTprivind situația numitului
PERIANU EUGEN.

În baza ordinului primit, am trecut la studierea și verificarea împrejurărilor care au determinat arestarea și condamnarea lui PERIANU EUGEN, studiind în acest sens acțiunea informativă prin care a fost urmărit BOTNAR OCTAV - cumnatul lui PERIANU - și dosarele de anchetă și purtând discuții cu PERIANU și anchetatorii în cauză. Din acestea au rezultat următoarele:

În anul 1959, pe baza unor materiale informative, fosta direcție a IV-a (contrasabotaj) a deschis dosar de verificare numitului BOTNAR OCTAV, care în acel timp era director al "CARTEMEX" și în același an, dosarul de verificare a fost transformat în acțiune informativă. Lui BOTNAR i s-a instalat și "T.O.", din care pe parcurs, au rezultat și unele desconspirări ale muncii de informații externe, făcute de PERIANU EUGEN, care în acel timp era ofițer al Direcției generale de informații externe.

Având la bază suspiciuni de subminarea economiei naționale, activitate de spionaj și manifestări dușmănoase, fosta direcție a IV-a, la data de 12 aprilie 1960 a propus arestarea și anchetarea lui BOTNAR OCTAV și a altor elemente ce apăreau în acțiune și interogarea lui PERIANU EUGEN. Pe referatul în care se făceau aceste propuneri, fostul ministru de interne ALEXANDRU DRAGHICI, a scris următorul ordin rezolutiv: "să fie arestat și PERIANU..."

Ca urmare, la 26 aprilie 1960, se emite ordonanța de reținere a lui BOTNAR, PERIANU și celorlalte elemente.

...//...

Menționăm că PERIANU EUGEN, la date sus-menționate inițial a fost trimis la Comandura de garnizoană, spunându-i-se că este sancționat disciplinar pentru "lipsă de vigilență", iar de aici a fost preluat de Direcția anchete.

Din studierea materialelor de anchetă și discuțiile purtate a rezultat că ancheta s-a desfășurat corect, fără presiuni fizice asupra lui PERIANU.

De la început, PERIANU a dovedit sinceritate în anchetă, recunoscând în întregime divulgările făcute în fața lui BOTNAR, care constau în esență în următoarele:

- I-a confiat acestuia, încă înainte de a pleca la post în străinătate (1951) că este trimis în Anglia împreună cu alți doi ofițeri, redându-le și numele, și că se duc pentru a desfășura muncă informativă.

- În anii 1953 și 1955, când PERIANU a venit în țară, l-a informat pe BOTNAR că a reușit să recruteze un neamț de cetățenie română și un englez, de la ultimul primind informații în probleme radar.

- În 1955, PERIANU i-a relatat lui BOTNAR, că munca rezidenței s-a îmbunătățit, menționând că un alt ofițer a reușit să recruteze un ziarist, de la care primește informații politice. De asemenea, l-a informat despre venirea unui nou rezident, cât și despre faptul că unii lucrători au fost recheați în țară pentru inactivitate.

PERIANU EUGEN a mai divulgat lui BOTNAR că în timpul Festivalului tineretului de la București din 1953, a avut unele sarcini pe lângă delegația engleză de punctare a unor elemente, i-a mai relatat acestuia despre rezultatele obținute în timpul festivalului tineretului de la Moscova, când a reușit să puncteze o suedeză originară din România, pe care a adus-o în țară și apoi a contactat-o în Suedia, soldându-se cu recrutarea ei. Tot despre acest caz i-a relatat că femeia a fost ulterior abandonată pentru lipsă de posibilități.

Desconspirări a mai făcut față de BOTNAR și în ce privește împrejurările în care PERIANU a fost declarat persona non grata, cât și despre faptul că la venirea în țară a fost promovat ca locțiitor șef birou.

În general, BOTNAR era în cunoștință de cauză cu principalele aspecte ale muncii sale, fără însă a avea numele elementelor ce erau în preocupare sau localitatea și locul exact de muncă al acestora.

În anchetă, BOTNAR a declarat în esență aceleași probleme în legătură cu desconspirările făcute de PERIANU.

Pentru aceste fapte, fiind trimis în justiție, PERIANU EUGEN a fost condamnat la 3 ani închisoare corecțională pentru infracțiunea de divulgare a secretului de stat și la degradare militară. Menționăm că pedeapsa prevăzută în codul penal pentru această infracțiune era 5 - 15 ani muncă silnică, însă acordându-i-se circumstanțe atenuante, i s-a dat minimum de pedeapsă.

Prin Decretul Consiliului de Stat nr. 772 din 27.IX. 1962, PERIANU a fost grațiat de restul pedepsei.

În ce-l privește pe BOTNAR, care inițial a fost considerat principalul vinovat în cadrul grupului arestat, în decursul anchetei acuzațiile de subminarea economiei naționale și activitatea de trădare de patrie (spionaj) nu au putut fi dovedite, reținându-i-se în sarcină numai manifestările dușmănoase, pentru care a fost condamnat la 7 ani închisoare corecțională.

Din discuțiile purtate cu cpt. NEDELCU ȘTEFAN, anchetator în acest caz și cu col. în rezervă DUMITRESCU NICOLAE, fost șef al serviciului respectiv de anchetă, a rezultat că în cazul lui BOTNAR, după terminarea anchetei s-ar fi prezentat lui ALEXANDRU DRAGHICI un referat prin care se propunea punerea în libertate a acestuia, întrucât chiar unele din manifestările sale nu puteau fi considerate pe deplin dușmănoase. Însăși convingerea celor doi ofițeri sus-menționați, este și în prezent că BOTNAR nu trebuia trimis în justiție. Cpt. NEDELCU declară că acest referat fiind prezentat de către col. în rezervă BUTYKA FRANCISCO lui ALEXANDRU DRAGHICI, acesta ar fi afirmat că "BOTNAR are gură mare și ca atare să fie trimis în justiție". Pe această bază referatul a fost refăcut, cu propunerea de trimitere în justiție.

O situație asemănătoare s-a petrecut și în cazul lui PERIANU EUGEN. Astfel, col. în rezervă DUMITRESCU NICOLAE, care l-a anchetat pe acesta, declară că în cadrul Direcției de anchete s-a analizat cazul lui PERIANU EUGEN și la un moment se înclina ca acesta să fie pus în libertate. Totuși, pînă la urmă BUTYKA a dat indicații ca el să fie trimis în justiție. Si în

prezent, col. în rezervă DUMITRESCU NICOLAE declară că PERIANU deși a fost vinovat, divulgând unele secrete de stat, având în vedere sinceritatea dovedită în anchetă, cât și faptul că nu s-a constatat ca aceste secrete să fie cunoscute de altcineva decât BOTNAR, nu era cazul ca PERIANU să fie trimis în justiție.

Menționăm că în anii 1965 și 1967, când PERIANU a făcut memorii prin care cerea reabilitarea, lt.col. ANASTASESCU AUREL, pe atunci consilier juridic principal în Direcția de anchete, care a primit sarcina de a cerceta cazul, a întocmit referate în care susținea punctul de vedere că PERIANU nu trebuia trimis în justiție. Acest punct de vedere nu a fost însușit de actuala conducere a Direcției de anchete, care a apreciat că "sentința de condamnare este temeinică și legală".

X

În concluzie, din materialele studiate și discuțiile purtate cu ofițerii ce au avut contingență cu acest caz, rezultă că PERIANU EUGEN a comis abateri grave de la regulile muncii de securitate, divulgând unele secrete de stat, care puteau avea consecințe deosebit de dăunătoare, faptele sale fiind justițiabile.

Analizând comportarea lui PERIANU din perioada cât a fost ofițer de securitate, poziția lui în timpul anchetei și după ispășirea pedepsei, precum și împrejurările în care el a divulgat secretele de stat respective, reiese că în afara acestei abateri grave el a avut în general o atitudine pozitivă, menționând următoarele:

- În anii cât a fost ofițer de informații, PERIANU s-a străduit să-și îndeplinească conștiincios sarcinile, obținând rezultate pozitive, fapt pentru care a și fost decorat cu Ordinul "Steaua Republicii" clasă V-a ;

- Nu se cunoaște să fi comis desconspirări în fața altor persoane, decât lui BOTNAR ;

- PERIANU a desconspirat secrete de stat lui BOTNAR, pornind de la ideea că acesta ar fi lucrat în "S.S.I.", de unde cunoștea chiar pe unii tovarăși, că este membru de partid din ilegalitate și are o funcție importantă în aparatul de stat, apreciindu-l deci ca pe un om de încredere și care cunoaște multe aspecte ale muncii de informații externe ;

...//...

- Din anchetă a rezultat că desconspirările față de BOTNAR le-a făcut la inițiativa acestuia, care de fiecare dată îi puneă întrebări în legătură cu activitatea sa. Nu rezultă că BOTNAR să fi făcut cunoscut altor persoane secretele pe care i le-a divulgat PERIANU.

- În anchetă PERIANU a dovedit încă de la început sinceritate, recunoscându-și în întregime vina și regretând faptele comise. În timpul detenției el a fost folosit ca agent de cameră, ajutând efectiv organele de anchetă în clarificarea diferitelor aspecte ce interesau pe acestea ;

După grațierea sa, a fost atras la colaborare de către Direcția III-a, îndeplinind cu conștiințozitate sarcinile ce i se dau. Lt.col. FIEANCU AUREL, care ține legătura cu el, apreciază că este un informator foarte bun, dovedește inițiativă, fiind de un real folos organelor noastre ;

- După ieșirea din detenție, PERIANU s-a încadrat în producție, calificându-se ca strungar la Uzinele de radia-toare și băi din București, în prezent fiind controlor tehnic de calitate, desfășurând o activitate pozitivă. Este permanent frământat de situația sa, fapt pentru care în mai multe rînduri a solicitat sprijin pentru a fi reabilitat.

Avînd în vedere cele raportate mai sus, cît și faptul că de la ispășirea pedepsei au trecut aproape 6 ani, timp în care PERIANU a dovedit o atitudine corectă, propunem a fi sprijinit pentru a obține reabilitarea.

Pe baza consultării Oficiului juridic rezultă că în acest sens există o singură posibilitate și anume ca după trecerea a 6 ani de la data grațierii (termenul se împlinește la 27 sept. 1968), PERIANU să ceară organelor de justiție reabilitarea judecătorească, care dacă i s-ar acorda, ar avea drept efect ștergerea condamnării sale.

Propunem ca PERIANU să fie chemat la Consiliul Securității Statului, unde să i se aducă la cunoștință rezultatul reverificării cazului său, precum și calea prin care ar putea obține reabilitarea și apoi să fie sprijinit pentru a o obține.

Lt.col. Diaconu Nicolae

Major Mateuț Gheorghe

Cătu

Comitetul Central al Partidului Comunist Român

Subsemnatul Perian Eugen, domiciliat în București, Piața Gh. Coșbuc nr. 3, Sectorul I, controlor tehnic la Uzina de Radiatoare și Echipament Metalic Saurtar, Buc., căsătorit, tată a doi copii, fost membru de partid din 1946 până în 1960, apelat la Comitetul Central al Partidului și la organele superioare de Stat, pentru a mi se face dreptate.

În anul 1949, am fost trimis de Partid cu numea în Serviciul de Informații care mai târziu a fost preluat de S.A.T.

În 1951 am fost trimis în misiune informa-tivă în Anglia unde am stat până în anul 1957. Re-venind în țară, am continuat aceeași muncă până în 1960.

Am avut întotdeauna în munca mea o con-știință ineprobabilă, am lucrat cu credință și pentru aceasta am fost decorat și citat pe ordine de Zi, recompensat.

În 1960, cumnatul meu Botnar Octav, la acea dată director coordonator la întreprinderea de Comerț Exterior Cartimex, fost membru de partid din ilegalitate, a fost arestat din ordinul lui Brăghici Alexandru și acuzat de fapte complet inventate care nu au putut fi dovedite nicio dată și nu a putut fi condamnat pentru ele. Pentru a-l intimida, am fost arestat și eu, fiind terorizat timp de peste un an de zile pentru a face declarații impo-trivă lui. Am refuzat.

Botnar Octav a fost condamnat la 7 ani închisoare pentru a fi "denigrat Uniunea Sovietică și pe Sturcior". Viciu din alt punct din actul de acuzare nu a putut fi sustinut.

376
Eu am fost condamnat la 3 ani închisoare
pentru fapte complet inventate care nu se sprijină
pe nici o dovadă și amine că ar fi divulgat secrete
de stat cunoscutului meu.

Am fost eliberat din închisoare după doi ani și
jumătate.

Am rămas dat afară din partid și degradat mi-
litar. (Aveam gradul de capitan). Cu toate interven-
țiile mele la Comitetul Central al Partidului și per-
sonal la Gen. Negrea Vasile care a recunoscut în fața
mea că sunt nevinovat, promițându-mi că mi se
va uzalova situația, cu toate acestea până azi, după
8 ani, mi mi s-a făcut dreptate.

Apeliez din nou, acum, la Comitetul Central
al Partidului și la organele superioare de stat, să
mi se facă dreptate și să se anuleze condamnarea
și excluderea mea din partid.

Trăiască Partidul Comunist Român.

București, 29 august 1968.

Ey. B.

Mă numesc Perian Eugen, domiciliat în București, Piața Gh. Ceșbuc nr. 3, Sectorul V, telefon 23.33.85, controlor tehnic la Uzina de Radiatoare din București. Sunt căsătorit, am doi copii. Am fost membru PCR din august 1946 până în 1960.

Dela data de 1. III. 1949, am fost trimis de către Partid cu munca în Serviciul secret de informații care mai târziu a fost preluat de M.A.I. În 1951 am fost trimis în misiune informativă în Anglia, unde am stat până în 1957 când am revenit în țară, continuând a lucra în aceeași muncă până în aprilie 1960 când am fost arestat.

Încă din 1946, la vârsta de 21 de ani, Partidul mi-a încredințat munci pe linie informativă. Am îndeplinit cu cinste toate sarcinile primite și în 1949 am fost bucurat că din nou sunt trimis de către Partid pentru o astfel de muncă. Pentru activitatea desfășurată în munca informativă, atât în țară cât și în străinătate, am fost decorat, citat pe ordine de și pe unitate, recompensat, nefiind niciodată sancționat în nici un fel, nici pe linie de serviciu, nici pe linie de partid până în momentul arestării.

Cununatul meu Botnar Octav, fost membru de partid din ilegalitate, pentru care motiv a fost închis de fostul regim burghez-moderat, a lucrat și el în același serviciu și în aceeași muncă ca și mine, până în anul 1949 când a primit alte însărcinări. În anul 1960 îndeplinea funcția de director coordonator la întreprinderea

Cartimex s-a fost arestat din ordinul lui Drăghici Alexandru, acuzat de înaltă trădare, subminarea economiei naționale, spionaj și altele.

Ca urmare a arestării lui, am fost arestat și eu. Mi s-a cerut să relatez tot ce știu despre cum născutul meu și să recunosc că acesta ar fi încercat să obțină dela mine, secrete de stat. Am menționat că nu mi-a cerut niciodată nici un fel de informații în legătură cu activitatea pe care o desfășuram.

Mi s-a cerut să relatez întreaga mea activitate în toate amănunturile. Pe baza acestora mi s-a întocmit apoi dosarul, cerându-mi să semnez declarațiile prin care se arăta că cele provenite de la mine anchetei, le-am fi spus și cumnătatului meu. Prin aceasta mi se opunea că voi ajuta organele de anchetă, voi înrăutăți situația mea și a familiei mele, că Bolnai Octav nu va mai scăpa din închisoare și că aceeași situație o voi avea și eu, dacă nu voi semna declarațiile așa cum au fost întocmite de ei. Prin această și prin presiunile morale folosite, (izolare celulară, foamete, nesomn, etc.) am fost forțat să semnez fără să cunosc exact conținutul declarațiilor. Pentru susținerea argumentelor mele de nevinovăție, în puținele momente de luciditate pe care le-am avut, am reușit să obțin să se menționeze la sfârșitul unor declarații că nu am divulgat nimic concret în legătură cu numea mea cumnătatului meu, sperând că astfel voi reuși să anulez toate cele cuprinse în declarație.

Toate declarațiile sunt scrise numai de Col. Dumitrescu care a fost singura persoană care m-a anchetat. Eu nu am scris cu minea mea nici o declarație care se află la dosar.

Totusi, am fost condamnat la 3 ani închisoare pentru a fi divulgat cunoscutului meu secret de stat, fără ca acesta la rândul lui să fi fost condamnat în legătură cu asemenea fapte. A fost condamnat la 7 ani închisoare pentru "vorbe disonante la adresa Unirii Sovietice și a conducătorilor ei".

Astfel, arestarea și condamnarea mea a fost o înscenare premeditată și n-a avut nici o bază legală și reală.

Imediat după ieșirea din închisoare (Cotoulăc 1962), m-am prezentat la Rădăușii de Partid al M.A.I. unde mi s-a comunicat excluderea din partid. În plus mi s-a spus că mai există la dosarul meu de partid încă o sancțiune și că aceste se află la Comitetul Orăzesc unde mă pot adresa.

M-am prezentat la tov. Prim-secretar Dănilache, care mi-a spus că fiind un caz special, trebuie să mă adresez la Drăghici Alexandru care trebuie să conducă Ministerul de Interne. Am lăsat atunci conducerea Ministerului de Interne.

Am primit aici un răspuns și în ianuarie 1965, la cererea mea, am fost primit în audiență de tov. V. Negrea, adjunct al M.A.I. Am lăsat și un memoriu explicativ și tov. Negrea mi-a promis că mi se va face dreptate, recunoscând nevinovăția mea. Am fost chemat apoi de șeful dir. anchetei penale căruia i-am explicat din nou cele menționate mai sus. A fost chemat de față și Col. Dumitrescu care m-a anchetat și în concluzie mi s-a promis că se va interveni la Procuratura Generală pentru acționare spre anularea sentinței. Pentru legătura cu M.A.I. mi-a fost prezentat maiorul Anastasescu.

La întrebările mele repetate, mi s-a răspuns la început, că adresa către Procuratura Generală nu a fost semnată de tov. Ministru și din această cauză Procuratura nu a putut să-i dea curs. Că se va trimite o nouă adresă semnată cum trebuie. În același timp mi s-a dictat textul unui nou memoriu pe care să-l fac personal la Procuratura Generală și la Dir. Anchete din MAI.

Răspunsul Procuraturii Generale a fost negativ. În iunie 1965 m-am adresat și Congresului al IV-lea al PCR.

După Congres, am fost chemat la C.C. al PCR de tov. Udrea. I-am explicat întreaga situație și am fost "certat" că am lăsat să treacă atîta timp și mi am venit imediat la Comitetul Central. I-am spus tot ce-am înțeles pînă atunci, că am căutat să merg pe cale ierarhică și am spus și despre sancțiunea introdusă ilegal în dosarul de partid.

După cîva timp am fost chemat din nou de către tov. Udrea. Referitor la sancțiune, mi-a spus anul cînd mi-a fost dată și căl coincide cu perioada cînd eu am fost decorat, etc. și mă aflu în străinătate. I-am spus acest lucru tov. Udrea. Atitudinea dînsului a fost însă destul de pasivă.

După o altă perioadă de timp am fost chemat din nou la Comitetul Orădenesc de Partid, unde mi s-a comunicat că sancțiunea de excludere rămîne valabilă din cauza condamnării.

La 3 august 1967, odată cu reorganizarea MAI, am înaintat un nou memoriu, de astă dată Președintelui Consiliului Securității Statului. Am fost chemat după cîva timp de col. Ardeleanu

caz a fost înscărunat cu cazul meu. Probabil pentru
efect moral, discuția a avut loc în clădirea in-
chisori și în biroul în care am fost anchetat.

După aceasta, nu am mai fost chemat și după
mai multe încercări, am reușit să fiu primit în
același local de Col. Ardeleanu (ianuarie 1968). De
astă dată era o altă persoană, care la obiectia mea
mi-a spus că el este Col. Ardeleanu și că anterior
am stat de vorbă cu locuitorul său. S-a purtat
cu mine foarte aspru, nerodind să accepte nici un
argument din partea mea, căutând să mă înți-
mideze și spunând că "fac foarte multe demersuri,
acum știind că mi voi mai putea păți nimic!"

După plerarea din aprilie 1968, am fost che-
mat (la cererea mea din ianuarie 1968) de tor.
vicepreședinte al Consiliului Securității N. Doicaru
caz a repartizat cazul meu din personalului din
Consiliul Securității. Ca urmare am fost sfătuit să
cer Min. Justiției obținerea reabilitării. Prin aceasta
implicit am recunoaște vinovăția mea pe care nu o
am. Am refuzat și la data de 8 iulie 1968 am
înaintat un nou memoriu la Comitetul Central
al PCR, adresat tor. N. Guină. Până în prezent
nu am fost chemat de nimeni.

Fără de ale de mai sus, la baza cerrii
mele de reabilitare a cazului și a anularii sen-
tenței date, stau următoarele:

- Dosarul de anchetă pe baza căruia am
fost condamnat, nu reflectă realitatea. El a
fost făcut de Col. Dumitrescu, supura perso-
nă care nu a anchetat.

- Supunul marilor căruia i-am fi diru-
gat scris de stat, cunoscutul meu Botnar
Octav, nu a recunoscut niciodată aceasta

și după ieșirea din închisoare i s-a permis să părăsească țara. Din această, încă nu martor al abuzurilor săvârșite de Drăghici Al., a fost îndepărtat. Cumnatul meu mi a fost condamnat pentru un fapt care să aibe legătură cu o așa zisă divulgare de secrete de stat din partea mea.

- Cumnatul meu a cunoscut locul meu de muncă, el însuși făcând în trecut aceeași muncă și care a continuat, a fi în legătură cu conducerea unității mele. Eu am fost legătura între el și colaboratorii mei. În 1957 și 1958, unitatea mea i-a lăsat sarcini în străinătate (RFG și Grecia) unde s-a deplasat pe linie de comenzi exterior și fiind considerat o persoană de mare încredere.

- Nu s-a dovedit nici din partea lui că ar fi trădat secrete de stat și nici din partea mea că i le-ar fi divulgat. Nu există nici o urmas care să dovedească o astfel de posibilitate.

- Pentru că acuzațiile aduse să aibă o mai mare greutate, mi-a fost introdus în dosarul de partid o sancțiune imaginară, într-o perioadă când activam în străinătate și eram decorat și felicitat pentru activitatea depusă.

- În timpul anchetării și a detenției mele, nimeni din fosta mea unitate, nu a luat legătura cu mine pentru a afla amănunte despre cele ce se presupunea că ar fi divulgat și pentru a putea lua măsurile necesare în străinătate ce s-ar fi născut într-o asemenea situație.

Reiese de aici că dosarul meu a fost făcut în forma în care este prezentat, din ordin superior, iar chemările ulterioare de către org. de securitate, au avut ca scop obținerea de justificări pt. acoperirea abuzurilor săvârșite de ei.

Toate acestea nu mi-au zdruncinat nici un moment încrederea în partid și am continuat să lupt pentru restabilirea cinstei și devotamentului meu față de partid. Am dovedit acest lucru dela vîrstă de 21 de ani și mi-am închinat bandăului toți anii tinereții mele, executînd cu devotament și cinste, toate sarcinile primite.

Nu există nici o persoană sau faptă care să umbrească toată activitatea mea, atât pe linie de partid, cît și pe linie de stat.

Sînt sigur că Partidul va lua măsurile necesare pentru a mi se face dreptate și a reîntoarce în rândurile membrilor de partid, ștergîndu-mi-se și condamnarea pe care am executat-o nevinovat și a căror mîină le sînt în continuare și astăzi.

București, 29 august 1968.

Ion. Iancu

Nr. 9207 din 18 Oct. 1968

C A T R E

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.
Colegiul Central de Partid

La adresa dv.nr. 1904/A din 5 iulie 1968, privind pe IONESCU ION, vă facem cunoscut că din verificarea materialelor existente în arhiva organelor securității statului, rezultă că sus-numitul a fost arestat și internat în "unitate de muncă" în perioada 29 mai 1952 - 8 octombrie 1954.

Din cercetările întreprinse de organele de anchetă penală în cazul lui IONESCU ION, din declarațiile date de acesta la securitate cu prilejul arestării, precum și ale unor persoane audiate în timpul anchetei, a reieșit că în timp ce lucra la I.T.B., colabora și cu organele de securitate. În această calitate, s-a desconspirat față de fostul director general al I.T.B. - inginer MINCU ION, legionar și cunoscut cu manifestări dușmănoase, căruia i-a divulgat faptul că este colaborator al securității, unui dintre informatorii ce-i avea în legătură și materialele informative date de aceștia, dintre care unele se refereau la activitatea lui MINCU ION.

Cu prilejul anchetării lui IONESCU ION pentru faptele descrise mai sus, a rezultat că acesta a făcut parte din organizația legionară. Dat fiind faptul că în privința apartenenței la organizația legionară a lui IONESCU ION, în documentele studiate sînt afirmații contradictorii și că însuși el nu a recunoscut că s-a înscris sau că a activat la legionari, este necesar ca în acest sens să se adîncească verificările pentru a stabili realitatea.

Faptul că aspectele de mai sus nu au fost definitiv

././.

clarificate, în perioada când în activitatea lui IONESCU ION au apărut probleme care prezentau interes pentru securitatea statului, constituie un minus al activității organelor M.A.I., deoarece nu au verificat suficient temeinicia afirmațiilor în legătură cu apartenența lui la organizația legionară, ceea ce se imputa cu atât mai mult cu cât el însuși a negat acest aspect din viața și activitatea sa.

De menționat că în evidențele organelor securității statului, IONESCU ION nu era cunoscut ca legionar anterior arestării lui. Luarea în evidență ca legionar a lui IONESCU ION s-a făcut cu prilejul arestării lui și numai pe baza declarațiilor date în legătură cu trecutul său politic, de către persoanele audiate în acest sens.

Existența unor declarații din care reținea că IONESCU ION a făcut politică legionară, precum și faptul că a divulgat legătura cu organele securității, lui MINCU ION, căruia i-a predat notele informative privind persoana acestuia, au constituit argumentele în baza cărora s-a ajuns la concluzia că, fiind legionar, a desfășurat în mod conștient, intensă activitate contra securității statului nostru, ceea ce făcea necesar ca, descoperindu-i faptele, să se ia împotriva lui măsuri similare cu cele luate și în cazul altor persoane care au săvârșit astfel de fapte.

Ținând cont de faptul că a divulgat legătura cu organele securității statului și mai mult că, a predat inginerului MINCU ION - element cu activitate dușmănoasă - notele informative date despre el de către salariați cinstiți din cadrul I.T.B. determinându-l să declanșeze măsuri împotriva lor - considerăm aceasta ca activitate dușmănoasă din partea lui IONESCU ION și ca urmare, arestarea și internarea sa în "unitate de muncă" se înscrie în contextul prevederilor legislației în vigoare atunci, cât și a măsurilor ce se luau împotriva celor care se făceau vinovați de săvârșirea unor asemenea fapte.

Alăturat anexăm o notă documentară care se referă la arestarea și cercetarea în trecut a lui IONESCU ION de către organele M.A.I.

PRIM - VICEPREȘEDINTE AL C.S.S.
General-locotenent,

Grigore Răduică

3 octombrie 1968

N O T A
=====

privind pe IONESCU ION.

Din verificările efectuate în arhiva organelor securității statului, au rezultat următoarele :

IONESCU ION este născut la 5 februarie 1904 în București, fiul lui NICOLAE și GHIZELA, de profesie conducător auto, în prezent domiciliat în București, str. Turnul Biffel nr. 16, sectorul II.

În anul 1935, IONESCU ION s-a angajat ca șofer la S.T.B., de unde în anul 1940 a fost concentrat pentru câteva luni, după care s-a reîntors la aceeași întreprindere.

După 23 August 1944, în cadrul S.T.B. și apoi al I.T.B., IONESCU ION a îndeplinit mai multe funcții, din care menționăm următoarele : șef al biroului de informații; șef de stație la depoul Bucureștii-Noi; subinspector la serviciul de cadre, iar în luna mai 1951 a fost numit director cadre în Direcția generală a I.T.B.

Concomitent cu îndeplinirea sarcinilor sale profesionale, IONESCU ION a lucrat o anumită perioadă cu organele securității statului - ca informator în anul 1945 -, iar în 1950 a fost reactivizat de către fosta regiune de securitate București și făcut rezident. În această calitate i s-a încredințat un număr de informatori cu care ținea legătura, având ca sarcină să furnizeze informații utile din cadrul întreprinderii unde lucra și pe care să le transmită organelor de securitate.

Din materialele studiate, rezultă însă că în decursul colaborării cu organele securității, IONESCU ION a comis o serie de abateri de la normele stabilite în relațiile cu acestea.

Astfel, datorită lipsei de vigilență și superficialității de care a dat dovadă în îndeplinirea sarcinilor date de organele securității, IONESCU ION a fost identificat că este colaborator al acestora de către directorul general al I.T.B. - ing. MINCU ION -, fost legionar și cunoscut cu manifestări dușmănoase. Apoi, ing. MINCU ION reușește și îl atrage pe IONESCU ION de partea lui, determinându-l să-i desconspire chiar și pe unii informatori ce îi avea în legătura sa.

Cu prilejul anchetării sale de către organele securității - în legătură cu aspectele de mai sus -, IONESCU ION a declarat următoarele : „Menționez că într-o discuție pe care am avut-o cu el (adică cu ing. MINCU I.), mă desconspirasem că lucrez cu organele securității, spunându-i totodată și numele unui informator care îmi dădea note”.

După ce IONESCU ION a desconspirat pe unii informatori față de MINCU ION, i-a predat acestuia o parte din notele informative care se refereau la activitatea lui și a grupului de elemente dușmănoase din jurul său, care dețineau funcții de răspundere în cadrul I.T.B. Ca urmare, MINCU ION a luat o serie de măsuri împotriva celor care au dat note informative despre el, pe unii retrogradându-i sau mutându-i în alte sectoare de muncă, iar pe alții a încercat să și-i apropie spre a-i folosi în interesul său.

În legătură cu cele relatate mai sus, redăm câteva aspecte extrase din declarațiile unor informatori, din care rezultă că IONESCU ION a desconspirat față de MINCU ION pe unii dintre aceștia, notele pe care le-au dat, precum și repercusiunile avute asupra lor.

NICULESCU GHEORGHE : „Într-una din zile, împreună cu el (n.n. cu IONESCU I.) am întocmit o notă informativă către securitate pe care am predat-o lui în plic pentru a o predă tov. BLENTER sau MACOVEI și care notă trata despre directorul general MINCU ... După câteva zile, după ce am prezentat tov. director MINCU un referat cu scoaterea de la control, pentru trecut dubios, a lui CONDURATEANU, MINCU s-a revoltat strigând la mine că știe el că eu îl subminez, că dau note informative la securitate, care aceste note sînt lucrate chiar în birou la mine”.

La circa două săptămîni după această discuție, NICULESCU GH. a fost îndepărtat din funcția de șef al serviciului cadre.

CONSTANTINESCU CONSTANTIN : „In luna iulie 1951 am fost chemat la tov. director general și mi-a spus în câteva cuvinte că dumnealui știe că noi dăm aceste informații și nu este normal, întrucât trebuie să știe personal acest lucru. Ieșind din cabinetul directorului general, am dedus imediat că numai tov. IONESCU putea să-l pună în cunoștință de cauză, fapt pentru care nu am mai dat nici un fel de informații tov. IONESCU. In urma chemării mele de către directorul general MINCU, am fost chemat într-o zi și, fără nici un aviz, mi s-a spus că în urma hotărârii direcției generale, sint retrogradat din funcția de șef serviciu la funcția de maestru la întreținere”.

ALEXANDRU TARTIN : „Printre informatorii pe care directorul general MINCU i-a atras de partea lui, sint următorii : MIHAI, PANAIT STAN, CAPRARESCU, SCINTEIE, POPESCU ION, IRIMIA VASILE, CONDURATEANU, DUMITRESCU, NEGOTESCU ALEXANDRU, RADU DUMITRU, CEPAN ILIE. Toți acești informatori fiind capturați de directorul general MINCU, nu au mai dat nici un fel de informații securității, ci direct lui IONESCU pentru MINCU sau lui MINCU direct. Cu unii din cealaltă parte din informatori, directorul general MINCU a luat măsuri de îndepărtarea lor din funcțiile ce le dețineau, pentru a nu mai cunoaște nimic din activitatea lui și a oamenilor lui”.

In afara celor menționate mai sus, în materialele de anchetă se arată că IONESCU ION încă de la numirea sa ca șef de serviciu și apoi de director al cadrelor la I.T.B., a atras în jurul său unele elemente cu trecut dubios, pe unele promovindu-le chiar în posturi de răspundere. De asemenea, deși a cunoscut că ing. MINCU ION a fost legionar, totuși IONESCU nu a informat organele competente despre acest fapt. Aceste aspecte sint confirmate de însuși IONESCU ION, care, în declarațiile date organelor de securitate, menționează următoarele :

„Am auzit că a fost legionar și chiar am văzut scris într-o referință la dosarul lui, acest lucru, în care era arătat că a purtat și cămașă verde. De altfel, și el mi-a spus într-o discuție pe care am avut-o amândoi, cum că pe timpul legionarilor a îmbrăcat o singură dată cămașă verde..... Cu toate că colaboram cu organele securității statului, nu

le-am adus la cunoștință acest lucru, din cauză că mă unisem cu el să facem anumite modificări și schimbări ale personalului la I.T.B., schimbări care loveau în elementele muncitorești puse în posturi de conducere.....".

Față de această situație creată, organele securității regiunii București, verificând abaterile comise de IONESCU ION, au constatat în același timp că acesta a fost și membru al organizației legionare, fapt care explică în bună măsură atât atitudinea lui față de directorul general MINCU ION - căruia îi desconspirase secrete de stat -, cât și cauzele ce l-au determinat să propună și să susțină a fi promovate în diferite funcții de răspundere din cadrul întreprinderii, elemente cu trecut politic necorespunzător.

Despre activitatea politică a lui IONESCU ION, desfășurată înainte de 23 August 1944, unii muncitori din întreprindere au declarat organelor de securitate următoarele :

DIACONU VASILE : „Prin anul 1941 când eram șofer la Splai, în timpul legionarilor, l-am văzut pe tov. IONESCU ION - care în prezent este directorul cadrelor la I.T.B. - îmbrăcat cu cămașă verde.

DRAGULITA VASILE : „În anul 1940, primăvara, intrând cu autobuzul în depoul S.T.B. „Vasile Iascăr", la poartă am văzut autobuze care trebuiau să plece în cursă specială, printre care era și tov. IONESCU cu mai mulți în cămăși verzi.

ALEXANDRU TARTIN : „IONESCU mi-a spus că chiar dacă a luat parte la ședințe legionare, a luat cu scopul de a descoperi pe acei ce țin ședințe legionare și pentru a informa partidul de atitudinea lor și ce uneltesc ei contra comuniștilor...".

Din conținutul procesului-verbal de interogare rezultă că atunci când IONESCU ION a fost întrebat în legătură cu activitatea sa politică pînă la 23 August 1944, a declarat următoarele : „La începutul lunii decembrie anul 1940, subșeful stației „Splaiul Unirii" și comandantul legionar al depoului și stației, anume TOPANCEA, m-a chemat la el și mi-a spus ca să mă înscriu în mișcarea legionară, că eu aș putea fi un bun legionar și totodată un bun agitator și pot ajunge om mare ca șef de cuib sau șef de secție. Peste 2-3 săptămîni

după ce am vorbit cu TOPANCEA, m-a chemat șoferul SAVULESCU, care era și șef de cuib legionar și mi-a spus că m-a înscris în mișcarea legionară în cuibul său și să mă duc la ședințe. Nu am desfășurat nici un fel de activitate legionară, nu am luat parte la ședințe, la marșuri și nici la rugăciuni și nici nu am îmbrăcat cămașă verde".

În legătură cu activitatea politică desfășurată de IONESCU ION înainte de 23 August 1944, în arhiva organelor securității statului acesta este menționat că a fost membru al organizației legionare, luat în evidență numai pe baza declarațiilor unor muncitori de la I.T.B. (menționați mai sus) date cu prilejul arestării sus-numitului, declarații ce se găsesc în dosarul său de anchetă.

IONESCU ION a fost reținut la 29 mai 1952 de către organele M.A.I., iar la 1 iulie 1952, prin Decizia M.A.I. nr. 521, a fost încadrat în U.M. (unitate de muncă) pe timp de 12 luni, sub acuzația de a fi făcut parte din organizația legionară.

Ulterior însă, i s-a majorat perioada de internare în U.M. cu încă 12 luni, prin Decizia M.A.I. nr. 523/953, sub acuzația de a fi divulgat secrete de stat.

De menționat că această acuzație se referă la faptul că în timp ce colabora cu organele de securitate, IONESCU ION a divulgat lui MINCU ION pe unii colaboratori ai organelor de securitate, precum și unele note informative date de către aceștia.

IONESCU ION a fost eliberat din locul de internare - Penitenciarul Poarta Albă - la data de 8 octombrie 1954.

+
+ +

În concluzie, din studierea materialelor de anchetă reiese că organele M.A.I. i-au reținut lui IONESCU ION - cu prilejul arestării - următoarele învinuiri mai principale :

1/. A făcut parte din organizația legionară. Dat fiind faptul că în privința apartenenței la organizația legionară a lui IONESCU ION, în documentele studiate sînt afirmații contradictorii și că însuși el nu a recunoscut că s-a înscris sau că a activat la legionari, este necesar ca în acest sens

organele competente să adîncească verificările pentru stabilirea adevărului.

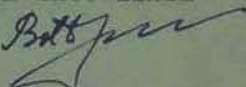
2/ A divulgat legătura cu organele securității - în timp ce era colaborator al acestora - unor persoane, printre care se găseau și urmărite (cazul MINCU ION).

3/ În timp ce a îndeplinit funcția de director al cadrelor I.T.B., a dus o politică de cadre necorespunzătoare, prin aceea că a optat pentru menținerea sau promovarea în funcții de răspundere a unor elemente cu trecut politic necorespunzător, de care - în viața și activitatea sa - era înconjurat.

Față de cele raportate mai sus, considerăm că măsura luată de organele M.A.I. de a-l interna pe IONESCU ION în U.M. (unitate de muncă) pentru perioada menționată mai sus, sub învinuirea de a fi "divulgat legătura cu organele securității statului " și că a făcut politică legionară, se înscrie în contextul prevederilor legislației în vigoare atunci, cît și a măsurilor ce se luau împotriva celor care se făceau vinovați de săvîrșirea unor asemenea fapte.

LOCOT.COLONEL DE SECURITATE

Both Ioan



PARTIDUL COMUNIST ROMÂN

COMITETUL CENTRAL

COLEGIUL CENTRAL DE PARTID

BUCUREȘTI,

1965

Către,

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

- Tov. prim-vicepreședinte General maior Grigore Răduică -

Tov. Bothu
sn

Vă rugăm să se verifice dacă arestarea lui IONESCU N. ION are vreun temei legal. Numitul este născut la 5 februarie 1904 în orașul București, de profesie conducător auto, domiciliat în București str. Eiffel no. 16, Sectorul II.

În memoriul adresat conducerii partidului, el arată că în anul 1952, în timp ce era director de cadre la I.T.B. a fost arestat de organele M.A.I. fiind pe nedrept învinuit de activitate legionară și a fost pus în libertate după 3 ani de deținere.

Vă rugăm să ne informați asupra celor constatate, fiindu-ne necesare pentru clarificarea situației lui de partid.

VICEPREȘEDINTE

2 ex.nf.

- copie -

TOVARASE SECRETAR GENERAL AL
C.C. al P.C.R.

Subsemnatul IONESCU N. ION din București str. Turnu Eiffel No.16 Sectorul II, de meserie mecanic șofer, cu respect vă rog a cerceta cele arătate și a hotărî :

Am fost membru de partid din anul 1944 pînă în anul 1952 cînd, pe ziua de 28 mai (eram directorul cadrelor pe întreg I.T.B.), am fost chemat la o ședință la M.A.I. și reținut fără să mi se spună motivul la început și să mă excludă din partid (lipsă de la ședință și alte inventive), iar cei de la securitate să mi aducă învinuirea de legionar, dar, motivul era cu totul altul și pe care l-am aflat după eliberarea mea, care a durat aproape 3 ani de reținere fără altă formalitate.

Care a fost motivul reținerii mele, o nota informativă de înșelătorie din bunul poporului cu porcii de la ferma I.T.B.

Cum și unde s-a hotărît îndepărtarea mea din viața politică și socială ? la o petrecere (nuntă) tocmai în casa celui vizat, unde s-a hotărît soarta mea și s-a dat ordin telefonic la securitate pentru arestarea mea și care o poate spune tov. Donca Gheorghe, domiciliat în str. Cazărmei no.37, director administrativ la D.G.C.M. din cadrul Municipiului București, care a luat parte împreună cu soția la acea nuntă și care a asistat la cele discutate.

Am fost angajat la S.T.B. în anul 1935 și am lucrat pînă în anul 1952 - 28 mai, cînd am fost reținut de securitate.

În anii 1936-1937 am reînființat sindicatul șoferilor profesioniști din ținutul Bucegi unde am fost ales președinte pînă la noi alegeri 1938, cînd siguranța a ordonat noi alegeri și am fost îndepărtat.

În acea perioadă 1936-1942 se ținea ședințe de celulă în majoritatea lor la mine acasă.

Ca martori și care a luat parte la acele ședințe sînt : Serbănescu Constantin, număr de telefon 18.01.24 și Rapcea Ion, cunoscut de tov. Serbănescu, tov. Maria Farcaș Calea Dorobanților no. 179 Sectorul I, al cărei soț venea foarte des la mine și cu care am avut cea mai bună legătură, pe care-i mai ține minte tov. Farcaș, Serbănescu și Doncă și poate să spună precum și din dosarul meu de membru de partid.

24 mai 1968.

La luptă activă și intensă
pentru pace din lumea în-
treagă !

ss. Ionescu Ion

Str. Turnu Eiffel No.16, Sect. II.
- București -

Nota.

7 la răspuns lui GORUN ZAHARIA
 - Copia acestei adrese a C.S.S. cu adresa nr. 359/46/8.5.68
 - în evidența originală a Notei raport în locuitor
 - la 17.8.1968 (în copie) cu forță înscrisă la Oficiul
 de audiențe al C.S.S. pentru ai de răspundere acolo
 la Colimul Prin. Via metropolită a forței înregistrate
 la nr. 9992 -

privind cazul GORUN
 ZAHARIA.

- GORUN ZAHARIA, este născut la 26 iulie 1927 în
 Bîrlad, jud. Vaslui, fiul lui Iosif și Dina, de naționalitate
 evreu, cetățenie română, inginer mecanic, domiciliat în Bucu-
 rești, Bdul. Republicii nr. 57.

La 17 mai 1968, susnumitul s-a adresat cu un memoriu
 tovarășului Președinte al Consiliului Securității Statului,
 în care arată următoarele :

- la 27 decembrie 1958, pe cînd deținea funcția de
 director al S.E.S.D.D. - Maliuc (Stația experimentală stufilecolă
 Delta Dunării) a fost reținut de către organele de securitate
 ale orașului Tulcea și anchetat asupra unor probleme ce nu
 aveau nici o tangență cu activitatea sa, întrucît faptele ce
 i se imputau se petrecuseră anterior numirii sale în funcția
 de director.

După circa 5 luni de reținere, a fost pus în libertate
 ca urmare a faptului că învinuirile ce i-au fost aduse, s-au
 dovedit fără temei.

Deși asupra situației sale politice arestarea nu a
 avut nici o influență (dovadă în acest sens fiind faptul că
 i s-a restituit carnetul de membru P.C.R. - calitate pe care
 o deținea din anul 1944-) asupra situației sale profesionale
 însă, privațiunea de libertate suferită continuă să influen-
 țeze negativ.

În acest sens, arată că este împliecat să ocupe func-
 ții de răspundere pe măsura pregătirii și capacității sale și
 că această situație presupune că s-ar datora unui act existent
 la dosarul său de cadru, legat de perioada cînd a fost arestat
 și anchetat.

În final, GORUN ZAHARIA care să se comunice M.I.C.M. (Ministerul Industriilor Construcțiilor de Mașini) al cărui salariat este, că arestarea și anchetarea sa în anul 1958 a constituit o eroare și că aceasta nu trebuie să aibă influență asupra activității sale profesionale.

Din materialele existente în arhiva Consiliului Securității Statului privitoare la GORUN ZAHARIA, rezultă următoarele:

- susnumitul a fost arestat la 28 decembrie 1958 în baza mandatului nr. 454 emis de cpt. COJA ION anchetator în fosta Direcție regională M.A.I. Constanța și confirmat de Procuratura Militară, pentru următoarele fapte rezultate din raportul de expertiză tehnico-contabilă instituită în acest sens :

- în perioada 1957-1958 pe când deținea funcția de inginer șef al I.E.M.S. Tulcea (Întreprinderea de exploatare mecanizată a stufului) iar apoi de director al S.E.S.D.D. - Maliuc, a desfășurat activitate de sabotaj în sectorul stuficol, prin aceea că :

- a înființat sectoare de producție fictive, ca de exemplu sectorul plaur, irosind fondurile statului ;

- a întârziat în mod nejustificat rezolvarea cererilor de materiale necesare salvării stufului de la inundații ;

- nu a controlat activitatea unor sectoare, ceea ce a facilitat perpetuarea unor lipsuri cu consecințe păgubitoare pentru economia națională ;

- a aprobat cu ușurință propunerile sectorului Fortuna Sontea de a scădea din gestiune cantități de stuf mai mari de cât cele distruse de inundații, ceea ce a influențat negativ activitatea întreprinderii ;

- a aprobat dezmembrarea unor utilaje de recoltat stuf pentru care nu existau propuneri sau acte de casare și,

- a repartizat în sectoare de muncă în care necesitățile nu impuneau, 4 funiculare mobile și 2 funiculare stabile, deși alte sectoare aveau nevoie de ele.

Din ancheta și verificările efectuate în cauza privitoare la GORUN ZAHARIA, a rezultat că învinuirile ce i-au fost aduse prin raportul de expertiză tehnico-contabilă erau neîntemeiate.

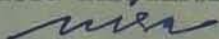
S-a stabilit că GORUN ZAHARIA a desfășurat activitate pozitivă atât ca inginer șef al I.E.M.S. - Tulcea cât și ca director al S.E.S.D.D. - Maliuc, iar pagubele care s-au produs totuși la aceste întreprinderi se datorează unor cauze obiective și în special calamităților naturale din primăvara anului 1958. Ca urmare, prin ordonanța din 2 iunie 1959 s-a dispus încetarea procesului penal și punerea în libertate a lui GORUN ZAHARIA.

Față de cele de mai sus și avînd în vedere că cele solicitate de GORUN ZAHARIA în cererea înaintată tovarășului Președinte al Consiliului Securității Statului sînt întemeiate :

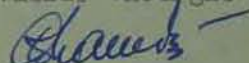
P r o p u n e m :

- să se aprobe ca prin Consiliul Securității Statului - Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor, să se comunice Direcției Personal din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini că arestarea și anchetarea lui GORUN ZAHARIA din perioada 1958-1959, a constituit o eroare și că aceasta nu trebuie să aibă influență asupra activității sale profesionale.

Locot.col.,
Hiera Haralambie



Locot.col.,
Vasile Gheorghe



5
397

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMANIA



MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

- DIRECTIA PERSONAL -

Nr. 102576 din 18.06. 1968

DOSAR Nr.

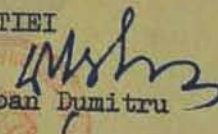
CĂTRE

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
- C a n c e l a r i a -

Vă trimitem alăturat scrisoarea ing.
GORUN ZAHARIA din București Bd. Republicii
nr. 57, urmînd ca după soluționare, răspunsul
să fie trimis de dv. direct petiționarului.

SEFUL DIRECTIEI

colonel


Serban Dumitru



Conceptat: P.N.

Dactilo: P.I.

Nr. exemplare: 2/17.06.1968

„Grafica nouă” c. 1141

TOVARASULUI PRESEDINTE AL CONSILIULUI
SECURITATII STATULUI

Subsemnatul ing.Gorun Zaharia domiciliat în București Bd.Republicii nr.57, salariat la Institutul de Cercetări Tehnologice pentru Construcțiile de mașini (I.C.T.C.M.) pendinte de MICM, vă relatez cele ce urmează cu rugămintea de a dispune reabilitarea situației mele întrucît am fost lezat în activitatea mea ulterioară profesional-politică de o eroare comisă de organele de securitate din reg.Constanța în anul 1958-1959.

Tov.Președinte, subsemnatul sînt membru al Partidului Comunist Român din anul 1944, avînd contingentă cu mișcarea ilegală prin faptul că frații mei mai mari Gorun Mircea și Gorun Jan au activat în ilegalitate. Subsemnatul, imediat după eliberarea țării am lucrat ca activist de partid la județeană P.C.R.Bîrlad iar din aprilie 1945 la Sectorul III Al-bastru București. În anul 1947 am lucrat ca lăcătuș mecanic la Uzinele "Republica"-București răspunzînd pe linie politică de problemele de presă și propagandă.

În anul 1949 am fost propus pentru examen de admitere la Institutul Politehnic București, pe care l-am absolvit în 1955. După absolvire am lucrat la montarea și punerea în funcțiune a unor obiective industriale importante la Iași, Oc.Mureș și Buzău, pentru care în anul 1956 mi s-a conferit "Ordinul Muncii".

Dînd apreciere situației mele politice și profesionale conducerea MICM m-a numit în anul 1958 în funcția de inginer șef la Trustul de amenajare și valorificare a stufului din Delta Dunării.

Scurt timp după aceasta am fost numit director al Stației Stuficole Experimentale Delta-Dunării-Maliuc unde am funcționat timp de 2 luni (lucrînd în total ca inginer șef și director la unitățile sus-arătate o perioadă de 10 luni).

La 27 decembrie 1958 în mod cu totul nejustificat am fost reținut de către organele de securitate ale reg. Constanța oraș Tulcea pentru cercetări în probleme care nu aveau nici o tangență cu activitatea mea, ancheta referindu-se la perioade anterioare numirii mele în aceste unități.

În această situație am fost reținut coa 5 luni (27 dec. 1958-3 iunie 1959) fiind apoi pus în libertate, ca urmare a faptului că învinuirile aduse mie s-au dovedit fără temei. Ca o dovadă în plus a totalei mele nevinovății menționez că organele locale de partid mi-au restituit carnetul de membru de partid, fără nici o urmare a situației mele politice.

Drept consecință a acestei privațiuni de libertate neîntemeiată, am avut și continui să am de suferit atât material cât și moral și anume :

Deși cu aviz profesional favorabil, am fost împiedicat de către direcția de cadre a MICM în promovarea mea în funcții de răspundere ca inginer șef la F-ca de băi și radiatoare București, Direcția Generală de utilaj chimic și petrolier, Oficiul de control al calității producției din MICM.

Presupun că în dosarul meu personal ar exista un material legat de această perioadă de anchetare, în care probabil nu se consemnează că această reținere de către organele de securitate a fost rezultatul unei erori a acestor organe.

Ca urmare am fost împiedicat din 1959 până azi a activa astfel încât să pot pune la dispoziția dezvoltării economiei socialiste, cunoștințele profesionale și politice cât și experiența dobândită în activitatea mea.

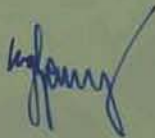
Aceasta mi-a cauzat și un prejudiciu pecuniar, în ceea ce privește salarizarea activității mele profesionale.

De asemenea, odată cu reținerea mea în 1958, am fost evacuat forțat din locuință, suferind o serie de pagube materiale asupra bunurilor mele personale.

În contextul ideii de reabilitare a acelor care pe nedrept au avut de suferit prin măsuri abuzive atât pe linia respectării legalității socialiste, rog să fie analizată situația expusă și să se comunice la M.I.C.M. al cărui salariat sînt, că reținerea făcută de organele securității în 1958, a fost o eroare și că aceasta nu poate împiedica cu nimic asupra activității mele profesionale.

În acest mod se va putea clarifica și eventualul material aflat la dosarul meu personal, în legătură cu această perioadă de timp.

Ca urmare a acestei clarificări, cred că voi putea fi mai eficient folosit într-o activitate profesională corespunzătoare cu pregătirea și experiența mea.



C. S. S.

Cabinet 9533/6.18.68
Nr. 9533/6.18.68

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN

COMITETUL CENTRAL

COLEGIUL CENTRAL DE PARTID

BUCUREȘTI,

1968

Către,

560129

19 SEP 1968

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

- Tov. prim-vicepreședinte General maior Grigore Răduică -

Vă rugăm să se revadă dacă arestarea lui POPESCU VASILE de către organele M.A.I. în anul 1961 are vreun temei legal. Acesta este născut la 14 ianuarie 1921 în orașul Ploiești, în prezent este șeful atelierului turnătorie de oțel al Uzinelor "23 August".

Popescu Vasile în memoriul adresat conducerii partidului în legătură cu clarificarea situației lui de partid, ridică problema că pe baza unor învinuiri nedrepte a fost arestat și cercetat de organele de securitate timp de 8 luni, începând din septembrie 1961.

Vă rugăm a ne informa asupra celor concluzionate, fiindu-ne necesare pentru clarificarea situației sale de partid.

COLEGIUL CENTRAL DE PARTID

2 ex.nj.

J. Măchies

402

CONSILIUL SECURITATII STATULUI

-Cabinet prim-vicepreşedinte-

Nr. 9533 / 26.09.1968

STRICT SECRET

Exempl.nr. 2

C ă t r e,

COMITETUL CENTRAL AL P. C. R.

- Colegiul central de partid-

La adresa dv.nr.2631/A din 6.IX.1968 privind pe POPESCU VASILE, vă facem cunoscut că din verificarea materialelor existente în arhiva organelor securităţii statului, rezultă că sus-numitul a fost arestat în perioada 12.09.1961 - 11.05.1962.

Măsura arestării lui POPESCU VASILE sub acuzaţia de a fi " participat împreună cu un grup de salariaţi de la Ministerul Metalurgiei şi Construcţiei de Maşini, la calomnierea unor cadre din conducerea de partid şi de stat", nu a avut temei legal, deoarece învinuirile în baza cărora a fost arestat nu afectau securitatea de stat.

Din cercetările întreprinse de organele de anchetă penală în cazul lui POPESCU VASILE, cât şi din declaraţia dată de acesta la securitate cu prilejul arestării, a reeşit că în timp ce era instructor al Comitetului Orăşenesc de Partid, Bucureşti - pentru Ministerul Metalurgiei şi Construcţiei de Maşini - a participat împreună cu un grup de salariaţi, la unele discuţii cu caracter de birfă şi mahalagism la adresa unor cadre cu munci de răspundere din minister precum şi din conducerea de partid şi de stat.

Unele discuţii despre care şi POPESCU VASILE a avut cunoştinţă sau la care a participat direct, se referau la măsura luată atunci de schimbare din funcţia de ministru

a lui CAROL LONCEAR și înlocuirea acestuia cu RADOI GHEORGHE, despre faptul că acesta se despărțise de soție și copii și se recăsătorise cu LICA GHEORGHIU, cât și despre justetea sau injustetea alegerii ori numirii în diferite funcții de partid și profesionale din minister a unor salariați, printre care : STANCULEASA GHEORGHE, STANCIU RADU, PIRVU CONSTANTIN și alții.

Considerăm însă că pentru fapte ca cele descrise mai sus, atât POPESCU VASILE cât și ceilalți, în măsura în care se stabilise că sînt vinovați puteau și trebuiau - după caz - trași la răspundere pe linie de partid și administrativă și nicidecum de către organele M.A.I.

Alăturat anexăm o notă documentară care se referă la arestarea și cercetarea în trecut a lui POPESCU VASILE de către organele M.A.I.

PRIM VICEPRESEDINTE AL CONSILIULUI
SECURITATII STATULUI

General locotenent,

GRIGORE RADUICA

2 ex.

red. B.I.
dact. C.F.

STRICT SECRET

26 septembrie 1968

N O T A
..==..==..==..==..

- privind pe POPESCU VASILE

Din verificările efectuate în evidențele organelor de securitate rezultă următoarele :

POPESCU VASILE, este născut la 14 ianuarie 1921 în Ploiești, fiul lui PAVEL și MARIA, înainte de arestare (12.09.1961) lucra în calitate de șef secție turnătorie la Uzinele "Timpuri Noi" și locuia în București, str. Polonă nr. 12.

În lunile august-septembrie 1961 organele securității statului, din ordinul și sub directa îndrumare a lui ALEXANDRU DRAGHICI, a tovarășilor VASILE NEGREA și FLORIAN DANALACHE, (pe atunci prim-secretar al Comitetului de partid oraș București) au arestat 28 persoane, majoritatea fiind membrii de partid. Unele din acestea au lucrat sau încă mai lucrau în Ministerul Industriei Grele.

Motivul arestării acestor persoane a fost de a identifica pe autorul unei scrisori anonime considerată ca fiind calomnioasă, adresată lui GHEORGHE GHEORGHIU DEJ.

Printre cei arestați inițial, (la 29.08.1961 și respectiv la 09.09.1961) au fost : STANCULEASA GHEORGHE, STANCIU RADU, IOVIN PETRE, CAPRARU TEODOR, EFTIMESCU STEFAN și alții.

Ulterior, la 12.09.1961 a fost arestat și POPESCU VASILE în baza mandatului de arestare preventivă nr. 267/1961, emis de Direcția anchete penale din M.A.I. și confirmat de către Procuratura Militară București.

Din materialele studiate, rezultă că între anii 1957-1958, POPESCU VASILE a fost instructor al Comitetului Orașenesc de Partid București și s-a ocupat îndeosebi de Minis-

terul Metalurgiei și Construcției de Mașini. În această calitate, în sarcina lui POPESCU VASILE i s-au reținut atunci, următoarele învinuiri mai principale;

- A cunoscut despre activitatea contrară principiilor de partid întreprinsă de persoanele din sus-menționatul grup, iar după un timp s-a alăturat acestora și a început să participe la discuții în afara cadrului organizat al partidului;

- Concomitent cu discuțiile calomnioase pe care le purtau, POPESCU VASILE, a informat pe membrii grupului respectiv despre măsurile preconizate de Comitetul Orașenesc de partid. București, în special cu privire la înlocuirea din funcția de secretar al Comitetului de partid de la Ministerul Metalurgiei și Construcției de Mașini, a numitului STANCULEASA GHEORGHE ;

- A întreținut o serie de discuții cu caracter de bîrfă și mahalaisme, despre viața și activitatea unor activiști cu munci de răspundere în partid, care i-au folosit lui IOVIN PETRE la ticluirea scrisorii anonime trimisă în anul 1961 la C.C. al P.C.R.

Cu prilejul cercetării lui IOVIN PETRE - autorul scrisorii anonime - în declarațiile date, în legătură cu POPESCU VASILE, respectivul a menționat următoarele :

- Cu ocazia alegerii în funcția de secretar al Comitetului de Partid, la Ministerul Metalurgiei și Construcției de Mașini, a lui PIRVU CONSTANTIN, s-au creat o serie de nemulțumiri printre unii membrii de partid ca : STANCULEASA GHEORGHE, STANCIU RADU, CAPRARU TEODOR și alții care au purtat diferite discuții neprincipiale la adresa unor persoane cu munci de răspundere și că acestea ar fost alimentate de către POPESCU , fost instructor al Comitetului Orașenesc de Partid-București.

Pentru susținerea afirmațiilor de mai sus, IOVIN PETRE, a dat ca exemplu faptul că în discuțiile ce se purtau între POPESCU VASILE și STANCULEASA GHEORGHE, aceștia afirmau că PIRVU CONSTANTIN este imoral și bețiv.

- POPESCU VASILE a purtat discuții cu caracter calomnios la adresa tovarăsei LASCU ELENA, afirmând că este o persoană neserioasă ;

- După numirea în funcția de ministru adjunct a lui RADOI GHEORGHE, POPESCU VASILE a afirmat că " Asta-i cioban rău, nu calcă pe urma lui IONCEAR CAROL, probabil că-l va pune ministru plin, că s-a căsătorit cu fata lui GHEORGHIU DEJ", iar la adresa acesteia a firmat că este " o femeie ușoară".

În timpul anchetei, cu privire la învinuirile ce i s-au adus, precum și referitor la cele declarate de către LOVIN PETRE, POPESCU VASILE a relatat că :

- În anul 1958, cu o zi înaintea alegerii Comitetului de Partid din cadrul Ministerului Metalurgiei și Construcției de Mașini, a fost chemat la Comitetul Orășenesc de partid, de către secretarul NITA CONSTANTIN, cu care a discutat propunerile pentru noul comitet. Cu această ocazie, a aflat că numitul PIRVU CONSTANTIN va fi noul secretar, în locul lui STANCULEASA GHEORGHE ;

- LOVIN PETRE, CAPRARU TEODOR și alții, cunoșteau înainte de alegeri că STANCULEASA GHEORGHE nu va mai fi secretar, fapt ce a făcut să declanșeze o reacție din partea acestora, deoarece nu erau de acord cu alegerea lui PIRVU CONSTANTIN.

- LOVIN PETRE a dus o campanie de defăimare a lui PIRVU CONSTANTIN, iar despre GHEORGHE RADOI, a afirmat " dacă nu se căsătorește cu fiica lui GHEORGHIU DEJ, nu ajungea ministru. Si-a lăsat nevasta cu 2 copii, iar acesteia ca să tacă din gură i-a făcut o pensie de stat".

- Fiind întrebat despre unele discuții neprincipiale purtate la adresa tovarăsei LASCU ELENA, care fusese aleasă în Consiliul Central al Sindicatelor, POPESCU VASILE a declarat că " el a auzit de la numitul GEORGESCU ION că tovarășa LASCU ELENA în timp ce se afla la o recepție s-a c-am îmbătat cu care ocazie a dat dovadă de o oarecare neseriozitate".

Din materialele studiate rezultă că organele de anchetă penală nu au reușit, în decursul celor aproape opt luni de cercetări, să găsească și să administreze probe de vinovăție a lui POPESCU VASILE cît și a celorlalți arestați, cu privire la săvîrșirea vreunor acte infracționale.

Pe baza celor de mai sus, Direcția anchete penale din Ministerul Afacerilor Interne, a propus punerea în libertate a arestaților, printre care și a lui POPESCU VASILE, propunere care a fost aprobată de adjunctul ministrului afacerilor interne - general locot. NEGREA VASILE.

POPESCU VASILE a fost pus în libertate, împreună cu ceilalți arestați, la data de 11 mai 1962.

După punerea în libertate a lui POPESCU VASILE și a celorlalte persoane - din indicația lui GHEORGHIU DEJ și a lui ALEXANDRU DRAGHICI - aceștia au fost demascați public în cadrul unei ședințe ce s-a ținut la 25.05.1962 în cadrul Ministerului Metalurgiei și Construcției de Mașini, ședință ce a fost condusă direct de către tov. FLORIAN DANALACHE.

X
X X

În concluzie, din verificările efectuate în cazul lui POPESCU VASILE, rezultă următoarele :

1. Măsura arestării și cercetării lui de către organele de securitate constituie un act abuziv și ilegal.

2. Problemele spre care s-a canalizat ancheta, în-deosebi după arestarea lui IOVIN PETRE - autorul scrisorii anonime - nu erau de competența organelor de securitate ci a organelor de partid și administrative.

3. Măsura demascării publice și apoi excluderea din partid a lui POPESCU VASILE și a celorlalți s-a făcut pe baza materialelor furnizate de organele de anchetă penală pe care acestea le-au obținut de la cei arestați prin metode de constrîngere fizică și morală.

.../...

Față de abuzul săvârșit împotriva lui POPESCU VASILE, pentru restabilirea adevărului și reconsiderarea activității sale, propunem să se reanalizeze situația lui de partid și în funcție de adevăr să se adopte măsuri corespunzătoare.

Locotenent colonel de securitate

Both Ioan



2 ex.
red.B.I.
dact.C.F.

19 septembrie 1968

N=560129

409

STRICT SECRET

NOTA - RAPORT

- privind pe numitul
POPESCU VASILE

La date de 6.09.1968 - Colegiul Central de Partid al C.C. al P.C.R., a solicitat verificarea numelui POPESCU VASILE, nac. la 14.01.1921, în Ploiești, fiul lui Pavel și Maria, de profesie turnător, în prezent șeful atelierului turnătorie de oțel al Uzinelor "23 August", domiciliat în București str. Polonă nr. 12, pentru a se revedea dacă arestarea lui de către organele M.A.I., în anul 1961 avea vreun temei legal, acest lucru fiind necesar pentru clarificarea situației sale de partid.

Din verificările efectuate în evidențele noastre au rezultat următoarele:

În luna iunie 1961 la C.C. al P.C.R. s-a primit o scrisoare anonimă al cărei autor s-a prezentat drept "ofițer de securitate" și "om devotat regimului", în care se semnalează că în lunile mai-iunie 1961 la restaurantul M.A.I. un grup format din 4 - 5 persoane, au adus calomnii la adresa unor tovarăși din conducerea de partid și de stat a R.S.R.

Pentru identificarea autorului scrisorii anonime, cât și a tuturor persoanelor care au fost semnalate că au purtat discuții calomnioase, la 29.08.1961 au fost arestați numiții STANCOULEASA GHEORGHE și STANCIU RADU iar la 9.09.1961 au mai fost arestați: LOVIN FETRE, CAFRARU TEODOR, EFTIMESCU ȘTEFAN și alții.

La 12.09.1961 a fost arestat și POPESCU VASILE în baza mandatului de arestare preventivă nr. 267/961, emis de M.A.I.

Direcția Anchete penale și confirmat de către Procuratura Militară București.

Din material nu se cunoaște cine a dat ordinul de arestare, însă dintr-un referat al Direcției anchete penale din M.A.I., întocmit la data de 10.05.1962 și aprobat de către Adjunctul M.A.I. - general locotenent NEGREA VASILE, se menționează că arestarea numiților a fost făcută "din ordin superior".

Din cercetările efectuate, s-a stabilit că numitul STĂNCULEASA GHEORGHE, care în perioada anilor 1956-1957 deținea funcția de director de cadre și secretar al Comitetului de partid din cadrul Ministerului Metalurgiei și Construcției de Mașini, a grupat în jurul său mai multe elemente ca: IOVIN PETRE, CAPRARU TEODOR și POPESCU VASILE, cu care a purtat discuții ca-locuioase la adresa unor cadre din minister, precum și a unor activiști de partid și de stat.

POPESCU VASILE, în declarațiile date în cursul lunii septembrie 1961, a arătat că între anii 1957-1958, a fost instructor al Comitetului Orășenesc de Partid București și s-a ocupat în special de Ministerul Metalurgiei și Construcției de Mașini, unde existau unele neînțelegeri între membrii de partid.

În continuare, POPESCU VASILE, afirmă că în anul 1958, cu o zi înainte alegerii Comitetului de Partid din cadrul Ministerului Metalurgiei și Construcției de Mașini, a fost chemat la Comitetul Orășenesc P.O.R., de secretarul NITA CONSTANTIN, cu care a discutat propunerile pentru noul comitet. Cu această ocazie, a aflat că numitul PIRVU CONSTANTIN, va fi noul secretar, în locul numitului STĂNCULEASA GHEORGHE.

IOVIN PETRE, CAPRARU TEODOR și alții, cunoșteau înainte de alegeri că STĂNCULEASA GHEORGHE nu va mai fi secretar, fapt ce a făcut să se declanșeze o reacție din partea acestora, deoarece nu erau de acord cu alegerea lui PIRVU CONSTANTIN.

POPESCU VASILE, a mai declarat că numitul IOVIN PETRE a dus o campanie de defăimare a lui PIRVU CONSTANTIN, iar despre GHEORGHE RADOI, a afirmat "dacă nu se căsătorește cu fiica lui Gheorghe Gheorghiu-Dej, nu ajunge ministru. Si-a lăsat nevasta cu 2 copii, iar acestuia ce să tacă din gură i-a făcut o penne de stat".

Fiind întrebat asupra unor discuții neprincipiale pe care le-ar fi făcut la adresa tovarăsei LASCU ELENA, care fusese aleasă în C.C. al Sindicatelor, POPESCU VASILE a declarat "că el a auzit de la numitul GEORGESCU ION, că tov. LASCU ELENA în timp ce se afla la o recepție s-a c-am îmbătat cu care ocazie a dat dovadă de o caracă neseriozitate".

În urma cercetărilor, cit și din expertiza grafică, s-a mai stabilit că scrisoarea anonimă a fost întocmită și trimisă la C.C. al P.C.R. de către numitul LOVIN PETRE.

Din declarațiile date de numitul LOVIN PETRE, despre POPESCU VASILE, rezultă următoarele:

Cu ocazia alegerii în funcția de secretar a lui FIRVU CONSTANTIN, s-au creiat o serie de nemulțumiri, printre unii membrii de partid, ca STANCULEASA GHEORGHE, STANCIU RADU, CAFRARU TEODOR și alții, care au purtat diferite discuții neprincipiale la adresa unor persoane cu munci de răspundere și că acestea au fost alimentate de către POPESCU VASILE, fost instructor al Comitetului Orașenesc de Partid - București.

Pentru susținerea afirmațiilor de mai sus, LOVIN PETRE, a dat ca exemplu faptul că în discuțiile ce se purtau între POPESCU VASILE și STANCULEASA GHEORGHE, aceștia afirmău că FIRVU CONSTANTIN, este imoral și bețiv.

De asemenea, discuții cu caracter calomnios, au fost purtate de POPESCU VASILE și la adresa tov. LASCU ELENA, afirmând că este o persoană neserioasă.

LOVIN PETRE, a mai declarat că după numirea în funcția de ministru adjunct a lui RADOI GHEORGHE, POPESCU VASILE, a afirmat că "asta-i cioban rău, nu calcă pe urma lui LONCEAR CAROL, probabil că-l va pune ministru plin, că s-a căsătorit cu fata lui Gheorghiu-Dej", iar la adresa acestuia a afirmat că este "o femeie ușoară".

Cercetările efectuate, au stabilit că acțiunile de calomnieri ale unor persoane din conducerea de partid și de stat din acel timp, au fost întreprinse de cei arestați cu scopul de a-și realiza anumite interese personale.

Ancheta nu a stabilit că ar fi fost vorba de activitate împotriva regimului nostru.

În urma celor stabilite, Direcția Anchete penale din M.A.I., a propus punerea în libertate a arestaților, printre care și a lui POPESCU VASILE, propunere care a fost aprobată de Adjunctul Ministrului Afacerilor Interne - general-locot. NEGREA VASILE, urmînd ca persoanele respective să fie demascate în cadrul unei ședințe la Ministerul Metalurgiei și Construcției de Mașini.

La data de 24.05.1962, în cadrul unei ședințe extraordinare, care a avut loc la Ministerul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini, s-a procedat la demascarea lor.

Din materialele pe care le deținem, în legătură cu demascarea, rezultă că POPESCU VASILE, a cunoscut despre activitatea contrară principiilor de partid întreprinse de persoanele implicate în această cauză, iar după un timp s-a alăturat acestora și a început să participe la discuții în afara cadrului organizat al partidului.

Concomitent cu discuțiile calomnioase pe care le purtau, POPESCU VASILE, a informat pe membrii acestui grup despre măsurile preconizate de fostul Comitet de Partid al orașului București, în special cu privire la înlocuirea din funcție de secretar al Comitetului de Partid a numitului STANCULEASA GHEORGHE.

De asemenea, rezultă, că a înțreținut o serie de discuții cu caracter de birfă și mahalașisme, despre viața și activitatea unor activiști cu munci de răspundere în partid, care i-au folosit lui LOVIN PETRE la ticluirea scrisorii anonime trimisă în anul 1961 la C.C. al P.C.R.

Prezenta notă - raport este întocmită pe baza materialelor de anchetă existente în cadrul unității noastre. Raportăm că din materialele pe care le deținem rezultă că la 8 ianuarie 1963, cu adresa nr. 82/00515595 - Direcția anchete penale din M.A.I., a trimis Comitetului Organesc de Partid - București, mai multe documente de anchetă în legătură cu cerce-

tarea acestui caz, al căror conținut nu-l cunoaștem, neputând
fi inclus în prezenta notă - raport.

Față de cele raportate vă rugăm a hotărî.

Anexat vă restituim și adresa Colegiului Central de
Partid al C.C. al P.C.R. cu nr. 2631/A/6.09.1968.

SEFUL SERVICIULUI,
lt. col.

Matescu I.



NOTA - RAPORT

Nr. 645.435 din 20 IIII 1968

Către,

TOV. PRIM VICEPRESEDINTE AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
GENERAL MAIOR RADUICA GRIGORE

Raportează: Seful Oficiului, maior Apostol Constantin.

POPESCU VASILE din București, str. Polonă nr. 12,
Sectorul 2, solicită să fie primit în audiență, pentru a relata
unele probleme personale.

Sus-numitul la 12 septembrie 1961 a fost arestat
pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale, prin
ponegrire, calomniere și defăimare și a fost pus în libertate la
11 mai 1962, când s-a încetat procesul penal pentru lipsă de
pericol social a faptei.

Conform ordinului dv. de a se extrage date în legă-
tură cu situația sa existentă la Serviciul "C", raportează urmă-
toarele:

Organele Securității Statului au arestat în perioada
august - septembrie 1961 un grup de elemente formate din IOVIN
PETRE, STANCIULEASA GH., POPESCU VASILE și alții, care pînă la
data arestării au deținut diferite funcții în cadrul Ministeru-
lui Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini și în unele întreprin-
deri subordonate acestui minister, pentru faptul că au avut
mai multe discuții prin care au căutat să discrediteze și să
compromită unele cadre din minister, precum și pe unii activiști
de partid și de stat.

Ancheta penală efectuată în această problemă, a sta-
bilit că numitul STANCIULEASA GH., încă din perioada 1956-1957
a grupat în jurul său o serie de elemente ca: IOVIN PETRE,

415

CAPRANU TEODOR, POPESCU VASILE și alții, cu care s-a întâlnit prin diferite birouri din cadrul Ministerului Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini, purtând discuții calomnioase și denigratoare.

Astfel, în discuțiile lor aceste elemente au comentat în mod tendențios și au făcut diferite născociri calomnioase în legătură cu situația personală și familială a unor activiști de partid și de stat, născociri pe care le-au răspândit în rândul elementelor din anturajul lor.

Analizându-se materialele de anchetă penală existente împotriva numiților LOVIN PETRE, STANCIULEASA GH., POPESCU VASILE și alții, rezultă că aceste elemente au purtat în repetate rânduri discuții calomnioase, însă nu s-a stabilit ca prin aceste acțiuni elementele anchetate să fi urmărit să desfășoare o activitate dușmănoasă regimului democrat-popular din R.S. România, ci au întreprins asemenea acțiuni în scopul de a-și realiza interesele lor personale în cadrul Ministerului Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini.

De asemenea ținându-se cont de trecutul acestor elemente precum și de faptul că nu au mai săvârșit asemenea fapte s-a apreciat că nu prezintă pericol social pentru orînduirea democrat populară și în conformitate cu dispozițiunile art.261⁷, litera "j" C.P.P. și art.1, alineat ultim din C.P. al R.S. România, s-a dispus încetarea procesului penal pornit la data de 27.VIII.1961 și revocarea măsurii de arestare, luată împotriva sus-numiților și punerea lor în libertate.-

SEFUL OFICIULUI
Maior,

Apostol C. tin



bătre Consiliu Securitate
Statului

Subsemnatul Gyescu Vasile domiciliat
în București str. Bolonia 12 sectorul II
aduc la cunoștință următoarele: Lucram
ca șef al. Turnatorie Ujinelor "Tâmpari Noi"
București, în noaptea de 12 Sept. 1961 am
fost ridicat de organele securității și
cercetat asupra unor probleme ale
activității de partid. În timpul cercetării
care a durat 8 luni nu a reușit
renovarea mea, primindu-mă în libertate
cu Buletul de liberare 481 din 11. Mai 1962.
în care scrie că nu am avut nici o
vină

Întorcându-mă la uzura unde am lucrat
nu s-a comunicat că m-a sa desființat
contractul de muncă conf. Art 20 lit. a
5. Pentru cele de mai sus rog Consiliu
Securitate Statului să mai elibereze o
dovada în care să recore nevoinovata
mea și timpul cit am fost arestat
peste document imi cote necesare la
completarea cartei de muncă pentru
statistica rechizii în timpul muncii

cu mulțumiri
Gyescu Vasile
07.05.1968.

Către conducerea
consiliului de securitate statului

10

417

Subsemnatul Popescu Vasile domiciliat
în București str. Bolonei 12 sect. II vă aduc
la cunoștință următoarele: În 1933 am
înțeles că, apoi am lucrat ca turnator
la uzinele Concordia din Ploiești pînă
ce am fost scos din producție ca activist
de partid în 1945. În timpul războiului
am participat la guerra din regiuni unde
am avut sarcina din partea P.C.R. să
conduc echipa care a distrus toate formele
închise pentru Turnout. Din anul 1942
am început să colizez pentru "Apoteozul
Rosa". În 1944 la începutul anului am
fost trimis la cu medicamente și
muniții la închisorile de la Valeni
de Munte unde erau comunistii buni
Alexandru și Todor Ilie.

După 23 Aug. 1944, în sept. am fost primit în
P.C.R. iar în 1945 am fost scos ca activist
de partid pînă în 1949. Când am fost
trimis să lucrez în apoteozul de stat
ca ref. al. Turnator. Uz. "Timpuri Noi"
București.

La 12 sept. 1961 fiind încă o dată am fost
ridicat de la domiciliu de organele securității
și am avut asupra unor probleme de partid
și de țară am fost cercetat și interog
asupra unor probleme care nu erau nimic

carum. cu ochinutates mea, fost core.
sa dovedet mai Targu ca sunt merita
si pus in libertate la 11 Mai 1962. cu
suletul de liberare 481.

In noaptea orastului timp de 6 ore. familie
mea (sotia core si ea este in d.p. si copii)
au fost supusi unor arestatori si perchezit
porca cu as fi organizat iostimorco
regamului. Pamiore fara nici o posibilitate
de existenta a trebuit sa vinola ultimele
lucru din casa, ceva mai mult dupa
socul primit in timpul perchezitiei sa
inbolnavit de inima fiind. scasa la pensie
cu gradul II foia drept de munca cu
472 lei pe luna.

Dupa eliberare in Mai 1962. in loc sa fie
regres in drepturi la regina unde lucram
m-a m drept cu contractul de munca
despre care am dat 20 de lei si lasat
pe drumuri.

Continuati de mai sus si in lumina hotarari
Plenari Comitetului Central al C.R.
din Aprilie 1968. reg. conducerea Comitetului
Securitate Statului sa analizeze cazul.
meu si daca considera cererea mea
indreptatita sa - mi faca dreptate
atribuindu-mi toate drepturile legale
pe timpul cit am fost arestat si
regres in drepturi.

Sim si precizez ca in cei 35 ani de
munca nu am avut nici o zi intermit
din timpul muncii, iar regimul meu

in drepturi: ³si beneficia celorlalte
contaminului pentru pensie si al. mentinere
in cîmpul muncii

419

Nă adresez cu toată încrederea actuală
conducerei a bursărilor securitate statul
cunoscut. că, au fost ocleristi de partid
si ca obiectele se va face in spiritul
de partid. Reg. conducerea securitate
daca exista unele necleristi in ceea ce
cu am scris sa fie primit in audienta
unde vor sta explicati mai pe larg.

cu multumiri.

Popescu Vasile
10-05-1968.

Telef. 12.47.25 acasă

NOTĂ

POPESCU VASILE -
născ. la 14.1.1921 în
Ploiesti, fiul lui Pavel
si Maria.

10 august 1968

R A P O R T

=====

privind unele abuzuri și ilegalități comise în anul 1961, de organele Securității Statului, asupra unor membrii de partid de la fostul Minister al Industriei Grele.

Cu ocazia prelucrării Documentelor Plenaryi Comitetului Central al P.C.R. din aprilie 1968, la Direcția de Anchete Penale a Consiliului Securității Statului unii ofițeri, în discuțiile purtate - printre alte abuzuri și ilegalități comise - s-au referit și la arestarea unui grup de membrii de partid, din care unii activiști de partid.

Ulterior, la 27 mai 1968, DUMITRU GHEORGHE (muncitor) s-a adresat conducerii Consiliului Securității Statului cu un memoriu prin care aduce la cunoștință că în urma celor ce s-au întâmplat la Ministerul Industriei Grele a fost arestat în 1961 de organele Securității Statului fără ca să fi săvârșit vreo faptă infracțională, iar ca urmare a fost exclus din partid. În continuare mai arată că familia i s-a destrămat; că în anul 1966 a fost scos forțat din casă și lăsat pe stradă (în urma desfacerii căsătoriei) și în final care să fie ajutat pentru a-și recăpăta calitatea de membru de partid, deoarece este nevinovat.

Pentru elucidarea celor semnalate au fost studiate opt dosare din arhivele Securității Statului și s-au purtat discuții cu opt ofițeri de securitate și o persoană din cele care au fost arestate, stabilindu-se următoarele aspecte mai principale:

În lunile august - septembrie 1961 organele Securității Statului, din ordinul și sub directa îndrumare a lui ALEXANDRU DRĂGHICI, VASILE NEGREA și FLOREAN DAMALACHE (pe atunci prim secretar al Comitetului de partid oraș București) au arestat 29 persoane, majoritatea fiind membrii de partid. Unele din acestea au lucrat sau încă mai lucrau la Ministerul Industriei Grele.

Motivul arestării acestor persoane a fost de a identifica pe autorul unei scrisori anonime considerate ca fiind calomnioasă adresată lui GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ.

Din cele relatate de ofițerii anchetatori a rezultat ca, ei nu au avut cunoștință de conținutul scrisorii anonime în cauză și că de aceasta cunoștea numai GHEORGHIU DEJ, ALEXANDRU DRAGHICI și tovarășul FIORTIAN DANALACHE.

Din cele spuse de ALEXANDRU DRAGHICI ofițerilor anchetatori cu privire la conținutul anonimei, acesta în esență s-ar fi referit la unele fapte anormale ce se petreceau în familia lui GHEORGHIU DEJ; că GHEORGHIU DEJ s-ar fi îndojit de unele elemente ce nu proveneau din rîndul clasei muncitoare; că la Ministerul Industrii Grele se comit abuzuri de către RADOI GHEORGHE, etc.

Printre persoanele arestate în mod abuziv și ilegal se enumără și următorii:

1. NITA CONSTANȚIN - fost secretar al Comitetului de partid oraș București și numit ca ambasador al R.S.R. în R.S.Cehoslovacă.
2. PIRVU ION - inginer, membru în Comitetul de partid pe Ministerul Industrii Grele.
3. SPANCIULEASA GH. - șeful Corpului de Inspecții pe Ministerul Ind. Grele, fost secretar al Comitetului de partid.
4. CAPRARU TRODOR - șeful Direcției Juridice din Ministerul Ind. Grele.
5. SPANCIU RADU - fost președinte al sindicatului din Ministerul Industrii Grele.
6. POPESCU VASILE - activist (instructor) al Comitetului de partid oraș București pentru Ministerul Industrii Grele.
7. LIANOS OCTAVIAN - fost director al Direcției Personal din Ministerul Industrii Grele și ulterior trimis șef al Serviciului Personal la Combinatul Metalurgic Galați.

422

8. DUMITRU GHEORGHE - asesor popular, fost tehnician în Ministerul Ind. Grele.

Faptele s-au petrecut după cum urmează:

La Ministerul Industriei Grele după destituirea lui IONCEA CAROL din funcția de ministru și numirea lui RADOI GH. în această funcție, s-au întreprins o serie de măsuri organizatorice, respectiv schimbarea din funcțiile de răspundere a unor directori, cât și a organelor de partid și sindicale.

Schimbările survenite, inclusiv cele preconizate au creat frământări și nemulțumiri în rândul salariaților care au început să facă comentarii negative la adresa factorilor de răspundere.

Numitul IOVIN care fusese director adjunct la Direcția Personal din Ministerul Industriei Grele și ulterior numit director la întreprinderea "Ascensorul" din București, purtând discuții cu unii salariați de la Ministerul Industriei Grele, inclusiv cu instructorul Comitetului Orășenesc de Partid București POPESCU VASILE, a aflat despre înamintările și comentariile ce se fac în Ministerul Industriei Grele, după care a redactat acea anonimă pe care i-a trimis-o lui GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ.

Pentru a descoperi pe autorul anonimei, inițial au fost luați în anchetă tovarășii: NITA CONSTANTIN și PIRVU ION de către ALEXANDRU DRĂGHICI și tovarășul FLORIAN DABĂLAȘ, la Comitetul de Partid oraș București. După circa o zi tovarășii amintiți au fost transportați de la Comitetul de Partid oraș București în arestul organelor Ministerului Afacerilor Interne unde au fost anchetați în continuare de către ofițeri ai Direcției de Anchete Penale. Din materialele existente în dosarele de anchetă, cât și din cele relatate de ofițerii anchetatori, rezultă că tovarășii NITA CONSTANTIN și PIRVU ION au fost ținuți în poziție de arestați 25 de zile, fără ca să se emită forme procedurale legale.

Cu privire la declanșarea anchetei, maior ANGELESCU ION a raportat (5 august 1968):

"... În ziua de 26 august 1961, am plecat din ordin la Comitetul Orășenesc de Partid București, la tovarășul FLORIAN DABĂLAȘ și intrând în biroul acestuia am găsit pe ALEXANDRU DRĂGHICI, care mi-a spus că împreună cu tovarășul FLORIAN DABĂLAȘ face o anchetă, privind
./.

pe unii activiști de partid și că ne-a
chemat să studiem niște dosare ale
unor activiști de partid..."

Ofițerii: maior ANGHIELSCU I., maior KONIG A. și maior
BRESCOIU H., care au fost reținuți în această problemă nu erau
membrii de partid la acea dată.

Decursiv din ancheta dusă asupra tovarășilor NITA C. și
PIRVU I. n-a rezultat că susnumiții ar fi autori anonimei, s-a
crecut la arestarea mai multor persoane din Ministerul Ind. Grele.
Aceasta, pentru că din conținutul anonimei rezultau indicii că
autorul ar lucra în acest minister. Asupra celor arestați nu au
existat nici un fel de date că ei ar fi autori anonimei, ci
numai bănușii pe considerentul că fiind salariați la Ministerul
Ind. Grele aveau cunoștință de unele aspecte tratate în cuprinsul
anonimei.

Un rol important în măsurile luate de organele de secu-
ritate cu privire la arestarea persoanelor din Ministerul Ind.
Grelle l-a avut și col. în rezervă MARTIN CONSTANTIN, care pe
atunci era șeful serviciului ce se ocupa de munca informativă
în Ministerul Ind. Grele.

Despre felul cum s-a desfășurat ancheta și regimul adminis-
trativ de organele de anchetă penală celor arestați, s-a stabi-
lit că asupra unora, ca de exemplu: STANCIU RADU; STANCOULEASA GE.
și DUMITRESCU ION s-au făcut presiuni fizice și morale pentru
a-i determina să recunoască ca ei sînt autori anonimei. Așa de
exemplu STANCIU RADU, în urma mai multor presiuni fizice (a fost
legat de mîini și de picioare și introdus pe o bară de fier și
bătut la spate și tălpile picioarelor) a recunoscut formal că el
este autorul anonimei.

După ce a fost identificat adevăratul autor în persoana
numitului IOVIN PETRE, anchetatorii au dus muncă de lămurire cu
STANCIU RADU ca să-l determine să-și retracteze declarațiile an-
terioare, însă acesta de teamă ca să nu fie bătut din nou, cu
greu și numai după mai multe zile a revenit asupra celor decla-
rate cu privire la faptul că el nu este autorul anonimei.

Majorul URUCU NICOLAE, cărui i-a fost repartizat pentru
anchetă STANCIU RADU (după ce fusese bătut de alți anchetatori)
fiind întrebat despre desfășurarea anchetei (6 august 1963) a
reportat:

"... În această anchetă, pe cât am constatat în momentul când mi-a fost repartizat STANCIU RADU, s-a folosit și bătaia... Când mi s-a dat ordin să-l anchetez, STANCIU RADU nu putea să stea bine pe scaun și aducea mereu în discuție faptul că el a scris anonimă.. Am putut constata că numitul STANCIU RADU, ca urmare a anchetei insistente și violente ce s-a efectuat asupra sa, era obsedat de situația cu scrisoarea anonimă, fiind în situație de a declara că el este autorul scrisorii respective.

Despre faptul că asupra lui STANCIU RADU au fost aplicate măsuri de constrângere fizică, a semnalat și agentura de cameră în nota din 3 septembrie 1961 (dosar nr.40.042 vol.IV, fila 165-167).

În discuțiile purtate cu STANCIU RADU (6 august 1968) acesta a relatat că a fost bătut de mai multe ori de către organele de anchetă până când își pierde cunoștința și că datorită tratamentului ce i-a fost aplicat - pe timpul cât a fost arestat - (6 luni) el și-a pierdut complet vederea la ochiul stâng și o are slăbită și pe cea de la ochiul drept. Din cauza șocurilor primite, pe corp i-au ieșit niște pete ("ciuperdă") pe care cu tot tratamentul medical ce l-a urmat nu le poate vindeca.

Referitor la ofițerii care l-au bătut, sau care erau prezenți la bătăie, STANCIU RADU își reamintește de: maior în rezervă BRINZARU EMIL și maior MOLDOVANU IOSIF.

Similar s-a procedat și cu STANCIULEASA GHEORGHE (fost director de cadre și ulterior șeful Corpului de Inspecții din Ministerul Industriilor Grele). STANCIULEASA GHEORGHE datorită tratamentului ce i-a fost aplicat în arest, a căpătat un șoc nervos încât țipa tot timpul, iar pentru a nu fi auzite țipetele de către ceilalți arestați, el a fost legat peste gură cu un fular.

În legătură cu cele de mai sus, maior DUMITRESCU VASILE (la 5 august 1968) a raportat:

"...I-am scos în anchetă pe STANCIULEASA GH. și am rămas impresionat de starea lui. Vorbea cuvinte ineluctabile, se plîngea că soția și fetița lui nu ar avea ce mîncă acasă... Menționez că în momentul în care mi-a fost adus în cameră STANCIULEASA GH. era legat cu un fular la gură, iar pe față prezenta unele urme, vinătăi provocate de cei care l-au legat la gură..."

Din materialele existente la arhivele Securității Statului și din discuțiile purtate cu ofițerii anchetatori, a rezultat că tovarășul general locotenent NEGREA VASILE, a fost ținut la curent tot timpul cu mersul anchetei și că a dat indicații concrete asupra modului în care trebuia să se desfășoare ancheta. Astfel de indicații au fost date atât verbal, cât și prin rezoluțiile puse pe materialele obținute în anchetă, materiale care se află în original la Comitetul de partid Oraș București.

După ce a fost arestat LOVIN PETER (9.IX.1961) acesta a recunoscut imediat că el este autorul scrisorii anonime. După această dată, ancheta a fost canalizată spre a se strînge probe compromițătoare asupra celor 10 persoane care se aflau arestate în vederea intentării unui proces de grup. Ancheta a fost dusă pentru a stabili discuțiile purtate de către cei în cauză în afara cadrului organizat de partid - ei toți fiind membrii de partid - precum și găsirea unor aspecte din viața lor particulară sau în serviciu care îi puteau compromite.

Cu toate "insistențele" și zelul manifestat de către organele de anchetă penală, ele nu au putut găsi și administra probe de vinovăția celor arestați, cu privire la săvîrșirea vreunor acte infracționale. Acest lucru - după cum au raportat ofițerii anchetatori - l-a nemulțumit pe GHEORGHIU DEJ și ALEXANDRU DRAGHICI - iar în ultimă instanță au fost nevoiți să-i pună în libertate (11.V.1962) dar cu indicația să fie demascați public.

Maior ELIDARU GHEORGHE, care îndeplinea la acea dată funcția de locuitor șef serviciu la Direcția Anchete Penale, a raportat (30 iulie 1968) următoarele:

"... din analiza materialelor de la dosar, din discuțiile purtate cu anchetatorii precum și cu o parte din cei arestați, am constatat că persoanele în cauză - care se aflau în stare de arest - nu puteau fi trimise în justiție, întrucît în sarcina lor nu se stabilise să fi săvîrșit infracțiuni care să intre în competența organelor securității statului. Am raportat această situație și după mai multe luni de așteptare, conducerea M.A.I. a aprobat propunerea ca cei în cauză să fie puși în libertate și să se înceteze procesul penal, cu condiția de a fi demascați într-o ședință publică..."

Aşa după cum au raportat ofițerii anchetatori, cit și din conținutul materialelor studiate, a rezultat că în decursul celor opt luni, asupra persoanelor arestate, organele de anchetă penală au reușit să identifice unele greșeli din viața particulară a acestora, precum și unele abateri considerate ca stuzuri de serviciu, cit și recunoașterea celor în cauză că au purtat unele discuții la adresa unor activiști de partid și de stat. Pe baza unor astfel de date, s-a hotărât luarea măsurii de demascare publică.

Această măsură, a fost organizată la Ministerul Industriilor Grele și condusă direct de tovarășul FLORIAN DAMALACHE, după care s-a procedat la excluderea din partid și trimiterea celor în cauză la munca de jos.

Pentru ca demascarea să-și atingă scopul dorit, materialul întocmit de organele de securitate-sub directă îndrumare a lui ALEXANDRU DRAGHICI și FLORIAN DAMALACHE, - a dat o asemenea nuanță faptelor săvârșite de cei în cauză, încât au fost calificați ca elemente oportuniste, carieriste și intrigante, care de timp îndelungat duc o activitate fracționist-diversionistă, că s-au grupat încă din 1955 în jurul lui STANCOULEASA GHEORGHE - fost director de cadre și secretar al Comitetului de Partid - că au introdus în cadrul ministerului spirit de gașcă și au întreprins în mod solidăr acțiuni contrare principiilor de partid; că au debitat reciproc calomniile și au răspândit mășcoaciri despre activitatea și viața particulară a unor cadre de partid și de stat (n.n. familia lui GHEORGHIU DEJ) etc.

Lt.col. ANASTASESCU AURELIAN (fost consilier juridic la Direcția de Anchete Penale) și maior BLIDARU GHEORGHE (șef serviciu la Direcția Anchete Penale) cu privire la referatul de demascare au informat că ei, împreună cu fostul șef al direcției colonel în rezervă BUTICA F. și colonel LINFU I. (șeful cancelariei C.S.S.) au întocmit materialele prezentate în ședința unde a avut loc demascarea. Ei au arătat că referatul a fost refăcut de foarte multe ori deoarece lui ALEXANDRU DRAGHICI și tovarășului FLORIAN DAMALACHE nu le-a plăcut modul în care erau prezentate și calificate - de comiste - faptele celor care urmau să fie demascați.

Lt.col. ANASTASESCU AURELIAN (la 8 august 1963) a raportat:

927

"... Aprecierea și calificarea faptelor, așa cum sînt ele redactate în referatul de demascare, sînt conforme cu indicațiile lui ALEXANDRU DRAGHICI și ale tovarășului FLORIAN DANALACHE. Contribuția cea mai mare în acest caz a avut-o tov. FLORIAN DANALACHE.

Referatul de demascare a fost refăcut de foarte multe ori, încît nici nu-mi mai reamintesc. Această refacere repetată a nemulțumit și chiar revoltat pe ofițerii în cauză... Colonelul LINTU a fost introdus în comisia de refacerea referatului de demascare de către ALEXANDRU DRAGHICI - fiind considerat ca specialist în redactarea unor astfel de materiale - căruia nu i-a plăcut forma inițială pe care i-au prezentat-o organele de anchetă..."

În finalul referatului de demascare se arată:

"... Ceea ce caracterizează activitatea acestora, este carierismul, "spiritul de gașcă", lingușirea, ipocrizie, dorința de căpătuire, descompunere morală, intrigă și calomniere, că nu trebuie să trecem nepăsători pe lângă încălcările normelor de partid, deoarece astfel de abateri prejudiciabilă interesele partidului și statului nostru. Împotriva concepțiilor și faptelor acestor profitori, carieristi și mincinoși, care în goana după căpătuire, sînt gata să meargă de la intrigă și înșelătorie pînă la activitate împotriva liniei partidului, trebuie să fim neclintitori și să-i demascăm..."

Intr-adevăr, măsurile luate ulterior împotriva majorității celor în cauză au confirmat că cei în drept au fost necruțători, respectiv i-a exclus din partid și i-au trimis la muncă de jos.

Din conținutul stenogramelor cu privire la modul cum s-a desfășurat "demascarea" rezultă că tovarășul FLORIAN DANALACHE care a condus ședința, a folosit cuvinte nepotrivite și jignitoare la adresa celor puși în discuție, ca de exemplu:

"... Carieristi, elemente dușmănoase care nu au avut nimic binișor cu partidul, oportunist bătrîn (SPANCOLEAȘA) laș, ticălos (LOVIN), etc..."

Concluziile care se desprind din verificările efectuate, sînt în evidență următoarele:

1. Măsura arestării și cercetării celor în cauză de către organele de securitate constituie un act abuziv și ilegal.

2. Problema la care s-a canalizat ancheta după arestarea numitului IOVIN PETRU - ca autor al anonimei - nu erau de competența organelor de securitate, ci a organelor de partid și administrative.

3. Au fost folosite metode inumane (presiuni fizice și morale) asupra unora din cei arestați și pe această bază s-au smuls recunoașteri formale privind fapte imracționale pe care în realitate cei în cauză nu le-au săvârșit. Unii din aceștia au rămas cu înfirmități fizice sau cu depresii psihice de pe urma cărora suferă și în prezent.

4. Măsura demascării publice și apoi excluderea din partid, s-a făcut pe baza materialelor furnizate de organele de anchetă penală pe care acestea le-au obținut în condițiunile de recunoaștere menționate mai sus.

5. Organele de procuratură nu și-au făcut datoria în sensul că nu au supravegheat modul cum se desfășoară ancheta penală; au confirmat ordonanțe de reținere și apoi de arestare a celor în cauză, fără să aibă convingerea că aceștia au comis infracțiuni.

Unele acte procedurale (ordonanțe de reținere și arestare) - așa după cum au relatat criticii anchetatori - au fost redactate cu întârziere (10 - 20 de zile) de către organele de anchetă, documente pe care le-au antidatat și pe care organele de procuratură le-au confirmat.

+

Față de gravitatea faptelor comise, pentru restabilirea adevărului și pentru reconsiderarea celor care sub o formă sau alta au avut de suferit pe nedrept, propunem să se aplice următoarele măsuri:

1. Să fie informată conducerea superioară de partid care să notifice ce măsuri trebuiesc luate în continuare. Aceasta, deoarece printre persoanele care se fac răspunzătoare de abuzurile și ilegalitățile comise apar și tovarășii: FLORTIAN DAMALACHE și general locotenent NICOLAE VASILE. - subii dețin funcții de

răspundere pe linie de partid și de stat - care ar trebui să dea explicații asupra celor petrecute în această cauză.

2. Organele de partid competente, să reanalizeze situația de partid a acelor persoane care au suferit și au fost excluse din partid pe nedrept și în funcție de adevăr să hotărască măsuri corespunzătoare.

3. Persoanelor reținute și arestate pe nedrept în această cauză - la cerere - să li se acorde adeverințe pentru perioade în care au fost reținuți, în vederea folosirii la stabilirea vechimii în câmpul muncii.

4. Să se continue verificările pentru a stabili pe toți lucrătorii de securitate care au comis abuzuri și ilegalități, după care în funcție de gradul de vinovăție a fiecăruia, să se ia măsuri corespunzătoare.

5. Să se atragă atenția organelor de procuratură asupra neajunsurilor manifestate cu privire la obligațiile ce le revineau de a supraveghea ancheta penală și asigurarea de care au dat dovadă în confirmarea mandatelor de arestare și de pornire a procesului penal asupra celor zece membrii de partid ce au fost arestați în cazul numitului IOVIN PETRU.

6. Învățășului DUMITRU GHEORGHE, care s-a adresat conducerii Consiliului Securității Statului - prin Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor - să i se comunice că cele sesizate de el, privind arestarea și nevinovăția sa sînt juste; că Consiliul Securității Statului își exprimă dezacordul față de cele petrecute, iar pentru rezolvarea problemei sale de partid, se fiost sesizate forurile în drept.

PRIM VICEPREȘEDINTE AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI

General *Grigore*
Grigore

Maior,

Petru Vasile

Petru

A N E K A

privind faptele imputate cu ocazia ședinței de demascare publică din mai 1962 la fostul Minister al Industriei Grele, unui număr de zece membri de partid, care au fost arestați și cercetați de organele securității statului împreună cu IOVIN PETRE.

1. IOVIN PETRE. În 1956 intră în legătură cu STANCOLEASA GABRIELĂ și cu ceilalți elemente din grup. Având aceeași concepție carterist-oportunistă, în scurt timp se eluează acestora și începe să acționeze împotriva principiilor de partid. Se întâlnește în grupuri izolate, se dădă la birfe și manșagisme și poartă discuții în afara cadrului organizat al partidului, pomenind și calomniind unele cadre cu muncă de răspundere în partid și în stat.

Pe baza nescocirilor și defăimărilor debitate în discuțiile purtate cu ceilalți, IOVIN PETRE ticluiește cu abilitate în luna iunie 1961, o scrisoare anonimă în cuprinsul căreia a adus calomnii grave la adresa unor tovarăși din conducerea partidului și statului nostru. Dându-se drept ofițer de securitate și om "devotat" partidului, el arăta că defăimările și calomniile menționate în scrisoarea anonimă, ar fi fost discutate într-un restaurant din București, de 4 activiști de partid, indicându-le și numele. Scrisoarea anonimă a sosit-o personal la mașină în mai multe exemplare, pe care le-a expediat Comitetului Central P.M.R., unor organe și activiști de partid.

Prin această acțiune el a urmărit să creeze o atmosferă de suspiciuni asupra secretarului Comitetului de partid, secretarului Comitetului Organesc București, asupra tov. SCARLAT, activist din aparatul C.C. al P.M.R. și totodată să pună la îndoială obiectivitatea constatărilor și propunerilor făcute de tov. BACURA și TOȘKIDEN ca urmare a controlului de partid efectuat la Ministerul Muncii și Construcțiilor de Mașini.

Verificările au mai stabilit că trănșarea de scrisori anonime organelor de partid și de stat, era o practică veche a lui IOVIN PETRE. În toamna anului 1963 el a mai expediat pe adresa Comitetului Organesc de Partid București o scrisoare

anonime în cuprinsul cărora chipurile sesize anumite fenomene negative din activitatea de partid care se ducea în cadrul Ministerului Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini.

Pe baza celor sesizate în această scrisoare anonimă, Comitetul Organesco București a întreprins măsuri de cercetare. Printre elementele scootite a fi în măsură să dea relații în legătură cu faptele negative semnalate a fost și LOVIN PEIRE. Cu acest prilej s-a dovedit a fi un element total nesincer și fățarnic. Nu a erstat că el este autorul scrisorii anonime, iar despre ceea ce sesizase în această scrisoare, nu a mai vorbit nimic, tănuind abuzurile și activitatea contrară principiilor de partid, deslășurată de elementele carieriste și intrigante din grupul din care și el făcea parte.

În toamna anului 1958 în preajma alegerilor noului organ de partid pe minister, aflând despre măsurile preconizate pentru înlocuirea lui STANCOULEASA GHEORGHE din funcția de secretar al Comitetului de partid, LOVIN PEIRE a început să se îngrijoreze de faptul că în urma acestei înlocuiri ar putea fi descoperite abuzurile și activitatea dusă împreună cu ceilalți împotriva principiilor de partid. Cuprins de neliniște, că în urma acestui fapt își va pierde funcția, el face front comun cu celelalte elemente din grup și acționează solidar cu acestea.

Se întâlnește în grupuri de câte 2 - 3 persoane, cu CAPRARU TEODOR, STANCOULEASA GH., DUMITRESCU ANETA, STANCIU RADU pe culoarele și unele birouri din minister și uneori chiar în sediul comitetului de partid și poartă discuții în vederea creării unui climat de împotrivire față de propunerile privind persoane ce nu făceau parte din grupul lor, urmărind în același timp ca în noul comitet să fie realeși cât mai mulți membrii care au făcut parte din vechiul comitet, iar în funcția de secretar să fie reales tot STANCOULEASA GHEORGHE.

2. STANCOULEASA GHEORGHE. Carierist și oportunist, a ascuns ani de-a rândul în fața partidului faptul că a făcut parte și a activat încă din 1937 în Partidul Național Liberal. Demascat, astăzi el a recunoscut trecutul său politic.

El s-a înconjurat de elemente de clasă carieriste și intrigante ce LOVIN PEIRE, CAPRARU TEODOR și alții. Considerând prezența sa în rândurile partidului ca o posibilitate de a-și aranja mai bine interesele personale și prevalându-se de funcțiile pe care le deținea, STANCOULEASA GHEORGHE s-a dat

la o serie de abuzuri.

În mod solidar cu celelalte elemente grupate în jurul său, el a întreprins o serie de acțiuni de birfă și mahalașisme, pomeniri și defaimări la adresa unor cadre care urmau să fie promovate în cadrul ministerului. Pe de altă parte, a menținut în posturi elemente necorespunzătoare din punct de vedere politic și profesional, unele chiar cu trecut fascist, dar care erau lingușitoare și slugarnice față de el.

Vreme îndelungată a menținut în funcție pe VASILEU VIRGIL, element necorespunzător, numai pentru faptul că acesta avea o mașină turism, cu care făcea deplasări în diferite localități la pescuit, ori pentru alte interese personale.

Răspundind teoriei oportunistă că "oamenii trebuie lăsați în pace să poată minca și ei o bucată de piine", în materialul pe care l-a întocmit pentru clarificarea situației lui MATAȘIU ION - element cu trecut legionar - strecurat în partid STANCULEASA GHEORGHE n-a demascât activitatea și trecutul politic al acestuia, deși existau fapte confirmate, cu suficiente dovezi verificate.

Această poziție oportunistă nu este întâmplătoare în modul de gândire și de acțiune a lui STANCULEASA GHEORGHE, în rezolvarea unui asemenea caz. Ea își găsește explicație în faptul că însăși el a fost născut, ascunzând față de partid trecutul său politic.

Prevalându-se de funcția de secretar al Comitetului de partid, STANCULEASA GHEORGHE a intervenit personal la CIRCUMMARESCU CONSTANTIN, care în acei timp era director adjunct la "Întreprinderea pentru Colectarea Materialelor", pentru a încadra în funcția de șef de serviciu pe ORLEANU CONSTANTIN, unul din oamenii săi de încredere, deși cunoștea bine că acesta a făcut parte în trecut din cadrele administrației fasciste-antonesciene de pe teritoriul Uniunii Sovietice vremelnice ocupat de fasciști.

În 1957, după ce în funcția de director al cadrelor a fost numit MIHAI IOSIF, s-au întreprins măsuri de verificare și scoatere din minister a unor elemente cu situație social-politică necorespunzătoare sau abuzive ca: ORLEANU CONSTANTIN, SEVCIUC VASILE, ȘAFIR ARTUR și SOCOLTEANU BANBU. Împotriva acestor măsuri a reacționat STANCULEASA GHEORGHE cu întregul său grup. Ceea ce i-a unit pe toți și i-a situat pe aceeași linie

oportunistă, a fost faptul că accepție erau oamenii lor de încredere, care îi susțineau și-i lăgăsesu, făcându-le o popularitate ieftină.

Atitudinea oportunista-carieristă a lui STANCOULEASA GH. a rezultat și în urma faptului că rămânând numai în funcție de secretar al comitetului de partid - funcție de mare răspundere - el a fost totuși nemulțumit deoarece din postul de director de cadre putea să dispună de oameni după bunul său plac, să mențină pe lingășitori și incapabili și să înlăture pe cei care nu erau de acord cu el.

Pe de altă parte, înconjurat în acțiunile sale de fostul ministru CAROL LONGCAR și sprijinit activ de CAPRARIU TEODOR, LOVIN PETRE, DUMITRESCU ANETA și ceilalți, STANCOULEASA GH. s-a dedat la bîrfe și manlagisme și a întreprins acțiuni de discreditare și compromitere a directorului de cadre MIRAT IOSIF și a secretarului Comitetului de partid.

Încălțind în mod grosolan principiile de partid, STANCOULEASA GHEORGHE după ce a fost informat pe căi neoficiale că nu va mai fi ales secretar al comitetului de partid, s-a întâlnit cu celelalte elemente oportuniste, carieriste și intrigante în grupuri de câte 2-3 persoane și au discutat ca în noul comitet să fie realeși majoritatea membrilor care au făcut parte din vechiul comitet de partid.

Văzînd că această acțiune nu le-a reușit și frămîntat de frică ca își va pierde privilegiile și avantajele materiale, STANCOULEASA GHEORGHE acționează mai departe contrar principiilor de partid, se întâlnește în grupuri izolate cu elemente fracționiste, se informează reciproc asupra unor probleme din minister și pun la cale cum să compromită și să îndepărteze din minister pe noul secretar al comitetului de partid, care începuse să întreprindă măsuri de îmbunătățire a muncii de partid și profesionale din cadrul ministerului.

Deși de demnitate și cinste, STANCOULEASA GHEORGHE a mers pînă acolo încît profitînd de funcția ce o deținea și-a însușit diferite cantități de carne de la cantina ministerului, mai mulți metri de pînă destinată pentru nevoasare și împreună cu STANCIU RADU, CAPRARIU TEODOR și EFTIMESCU SPETEA au sustras unele obiecte de la pomul de iarnă organizat pentru copiii salariaților din cadrul ministerului.

3. CAPRARIU TEODOR. Intrînd în relații cu STANCOULEASA GH.

poartă cu aceste în repetate rânduri discuții de pe aceeași poziție oportunismă și elăturându-se lui, devine în scurt timp "omul cel mai de încredere".

Cît de solidari erau în relațiile dinore ei, îl ilustrează faptul că dăneori STANCULEASA GH. condiționează îndeplinirea unor sarcini trasate de organele de partid, de participarea și a lui CAPRARU TEODOR la realizarea acestora.

Fecînd front comun cu LOVIN PETRE, DUMITRU GEORGHE, STANCIU RADU, DUMITRESCU ANETA, el a acționat cu mult zel în cadrul acestui grup, mai ales din 1956, după ce STANCULEASA GH. a fost ales ca secretar al comitetului de partid. Prin aceasta el a urmărit să mențină pentru el și ceilalți, funcțiile acoperite în comitetul de partid, la adăpostul cărora să-și aranjeze mai bine interesele personale.

Fiindu-i teamă că își va pierde postul pe care-l ocupa, CAPRARU TEODOR l-a sprijinit activ pe STANCULEASA GH. în realizarea unui climat de împotrivire oricăror măsuri de scoatere din minister a elementelor necorespunzătoare politic și profesional care-i sprijinea.

După înlocuirea lui STANCULEASA GH. din funcția de director de cadre, CAPRARU TEODOR se întâlnește cu acesta și cu principalele elemente din grup și plănuiesc cum să îndepărteze din minister pe MIHAI IOSIF, noul director de cadre. Pentru realizarea acestui scop, CAPRARU TEODOR s-a dedicat la acțiuni de intrigi, defaimări și calomnii. Găsind sprijin în fostul ministru CAROL LONCEAR, CAPRARU TEODOR a ajutat pe STANCULEASA GH. pentru ca prin intrigi și denaturări să determine luarea măsurii de îndepărtare din minister a lui MIHAI IOSIF.

Cu prilejul alegerii noului organ conducător de partid pe minister, din toamna anului 1958, CAPRARU TEODOR și-a intensificat activitatea fracționistă. În zilele premergătoare alegerilor, în circuitul său s-a întîlnit în grupuri izolate cu STANCULEASA GH., LOVIN PETRE, STANCIU RADU, EFIMESCU STEFAN, DUMITRESCU ANETA și alții, discutînd despre necesitatea reagerii în noul organ majoritatea membrilor care au făcut parte din vechiul comitet de partid și totodată să mențină în funcție de secretar pe STANCULEASA GEORGHE.

După această acțiune nereușită și văzînd că noul secretar a luat unele măsuri pentru îmbunătățirea muncii de partid și profesionale, CAPRARU TEODOR, solidar cu STANCULEASA GH. și cu ceilalți, a amplificat cu dibăcie unele lipsuri din activi-

tatea acestuia, urmărind discreditarea și compromiterea lui.

Cu prilejul controlului de partid efectuat de tovarășii NACUTA și IOSEFIDE, CAPRARU TEODOR și-a manifestat din plin atitudinea sa oportunistă și dușmănoasă chiar față de normele de partid.

Astfel, STANCULEASA GH. fiind în birou la CAPRARU T. ia reproșat lui LOVIN PETRE că acesta ar fi relatat tov. NACUTA și IOSEFIDE despre unele lipsuri din activitatea comitetului de partid. Cu acest prilej STANCULEASA GH. i-a spus lui LOVIN: "Te ascultă tinere, am auzit că îți cam umblă gura. Ai vorbit mai mult cu toți care au fost chemați de IOSEFIDE. Bagă-ți mințile în cap, că de aici maninci pâine și de aici ești plătit.... Dacă aș ști eu cine a făcut turnătura asta, vezi tu cuțitul ăsta, l-aș băge în el".

Solidarizându-se cu el, CAPRARU TEODOR a completat: "Da, da și în familie lui, pentru că dacă se descoperă ceva îți dai jumbeata seama că ne zboară pe toți de aici!"

Această activitate oportunist-fractionistă CAPRARU T. a îmbinat-o și cu fapte de necinste. El și-a însușit un aparat de fotografiat din dotarea Comitetului U.R.M., diferite cantități de carne de la cantina ministerului, o parte din pinze dată pentru pavosare, precum și unele obiecte de la pomul de iarnă.

4. STANCIU RADU. Intră în relații cu STANCULEASA GH. în 1953 și în cadrul discuțiilor se identifică ca element cu aceleași vederi și concepții oportunist-carieriste. Se alătură acestui grup carierist și intrigant și-l sprijină activ. Se întâlnește în mai multe rânduri în afare cadrului organizat al partidului, cu elemente din grup, poartă discuții neprincipiale și calomnioase la adresa celor care nu erau de acord cu spiritul de "găgoș". Cunoaște și încurajează acțiunile acestor elemente carieriste întreprinse în toamna anului 1958 în preajma alegerii noului organ conducător de partid pe minister.

A fost de față în biroul lui CAPRARU TEODOR și s-a declarat de acord cu indicațiile date de acesta, de a fi realeși în noul organ majoritatea membrilor din vechiul comitet de partid și de a menține în funcția de secretar pe STANCULEASA GH.

De la birou, mahalagisme, intrigi și derâinări, el a trecut la trimiterea a 3 scrisori anonime cu conținut calomnios la adresa noului secretar al comitetului de partid și la adresa

țiv. NAUȚA și JOSEFIDA, deoarece aceștia dezvoltând încălcările de la disciplina de partid și abuzurile comise, propunescu scoaterii elementelor vinovate, printre aceștia figurind și STANCIU RADU.

Prevalându-se de funcția de președinte al comitetului sindical, el s-a dat și la fața de susținerea din avutal obțeso. S-a înscris un aparat de fotografiat, aflat în posesia comitetului sindical, diferite cantități de cerne de la cantină, o parte din pinza dată pentru pavosare și unele obiecte de la pomul de iarnă. În mod repetat a făcut consumații la bufaul ministerului, fără să plătească, folosind formula "trece în cont", cheltuieli care de fapt nu au fost plătute niciodată.

Cu prilejul unei deplasări făcute chipurile în vederea unui control la Șantierul naval "Oltawița", STANCIU RADU și-a confecționat din materialele și manopara șantierului, în mod gratuit, un gard pentru locuința sa, pe care tot fără plată l-a transportat cu mașina întreprinderii la domiciliul său.

În viața particulară a comis în mod repetat fapte nedre, care-l caracterizează din plin ca un element descompus moralicește. Într-o garsoniera folosită în același scopuri și de alte elemente imorale din enturajul său, STANCIU RADU a întreținut relații extraconjugale cu mai multe femei, cărora le-a dat bani sau diferite avantaje materiale, ori le-a creat posibilități de încredere în servicii.

Mergând la întâlniri cu diferite femei, sau la petreceri el a folosit abuziv, după bunul său plac mașinile turism ale ministerului.

De altfel profilul moral și caracterul perfid al acestuia rezultă și din faptul că în timp ce era membru în Comitetul de partid și deputat în statul popular al raionul Stalin, a celebrat, în calitate de naș, în ianuarie 1959, la biserică de la Otopeni, o cununie religioasă, cu care prilej, așa după cum a precizat în declarația din 31 octombrie 1961, "a îndeplinit acolo, după ritualul mistic, cele ce se spune de popă".

5. DIMITRESCU ANESA. Urmărind cu orice chip să se mențină în funcția pe care o deținea, cea a sprijinirii acțiunilor duse de STANCIULEASA GHEORGHE și ceilalți împotriva măsurilor de înlăturare a elementelor necorespunzătoare politice și profesionale. A intrat în relații cu STANCIULEASA GH. și CAPRARI TEODOR

și ceilalți în 1956. Găsindu-se pe aceeași platformă carierist-oportunistă s-a identificat în vederi și în concepții cu celelalte elemente din grup și s-a alăturat lor.

După schimbarea lui ȘTAN CULDEASA GHEORGHE din funcția de director de cadre, DUMITRESCU ANETA pune în practică îndrumările date de acesta și se opune măsurii de scoatere din minister a lui CRISTIANU CONSTANȚIN.

DUMITRESCU ANETA, fiind participantă activă la acțiunile întreprinse de elementele ce făceau parte din grupul oportunist-carierist, în toamna anului 1958, în preajma alegerilor de partid pe ministere, ea a luat cunoștință pe cai neoficiale despre măsurile preconizate pentru înlocuirea lui ȘTAN CULDEASA GH. din funcția de secretar de partid.

După aceasta poartă discuții în grupuri de câte 2-3 persoane cu CAPRARU TEODOR, LOVIN PETRE, EFIMESCU GH., DUMIERU GH. SPANCIU RADU, unde se înțelege să reia în noul organ de partid pe majoritatea membrilor din vechiul comitet.

În urma acestei acțiuni nereușite, ea a început să răspândească date ireale și defăimătoare cu scopul de a compromite pe noul secretar de partid. Cu prilejul întâlnirilor avute mai ales cu LOVIN PETRE, ea a purtat discuții calomnioase la adresa unor tovarăși cu muncă de răspundere în partid sau în stat. În vederea anonimei trimise în iunie 1961 Comitetului Central PCR, LOVIN PETRE s-a folosit și de aceste calomnii.

6. POPESCU VASILE, fost activist al Comitetului Orășenesc București, într-o perioadă a răspuns de muncă de partid din cadrul Ministerului Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini.

El a cunoscut despre activitatea contrară principiilor de partid, întreprinsă de elementele din acest grup carierist și intrigant. După un timp s-a alăturat acestora și-a început să participe la discuții în afara cadrului organizat al partidului. Concomitent cu răspândirea de calomnii, care pentru POPESCU V. era o veche practică, el a informat pe membrii acestui grup despre măsurile preconizate de comitetul orășenesc de partid București, în special cu privire la înlocuirea din funcția de secretar al Comitetului de partid al lui ȘTAN CULDEASA GH.

Solidar cu elementele din grup, POPESCU VASILE i-a sprijinit în realizarea planurilor lor carieriste. La cererea și după indicațiile lui ȘTAN CULDEASA GH. și CAPRARU TEODOR, el a încercat să înlesnească scoaterea din minister a lui ANETA

IOSIE, cu pretextul promovării în munca de activist.

Element palavragiu, POPESCU VASILE a colportat o serie de discuții cu caracter de lărmă și mahalașism despre viața și activitatea unor activiști cu muncă de răspundere în partid, care i-au folosit lui IOVIN PETRE la ticluirea scrisorii anonime trimise în iunie 1961 C.C. al P.C.R.

7. EFTIMESCU STEFAN, a ascuns ani de-a rândul faptul că tatăl său a fost chibatur, având peste 40 pogoane de pământ arabil.

Având aceeași concepție oportunistă, s-a alăturat elementelor carieriste și intrigante din acest grup, participând la discuții cu caracter de ponegrire a unor cadre din minister.

Ca și celelalte elemente din grup, el a întreprins acțiuni personale pentru compromiterea unor cadre de partid. Astfel, în perioada 1959-1961 a sprijinit pe STANCIU RADU să dactilografieze o scrisoare anonimă cu conținut calomnios, concepută și expediată de acesta pe adresa conducerii de partid și de stat.

Element necinstit, el a tănuț faptele de sustrageri ale lui STANCULEASA GH., CAPRARU TEODOR, STANCIU RADU și personal și-a însușit bunuri din gestiunea ministerului. Sub pretextul efectuării de controale la întreprinderile subordonate ministerului a făcut numeroase deplasări în provincie, scopul fiind nu munca profesională, ci realizarea intereselor personale. Cu prilejul unei deplasări făcute la Satu Mare, abuzând de funcția sa, EFTIMESCU STEFAN împreună cu STANCIU RADU și-a făcut două aragaze la întreprinderea subordonată, pe care chipurile au controlat-o.

8. STANESCU STEFAN, s-a alăturat grupului fracționist având relații mai apropiate cu STANCULEASA GH.

Situându-se pe aceeași linie carierist-oportunistă, la cererea lui STANCIU RADU îi aprigine pe acesta în conceperea și redactarea unei din scrisorile anonime calomnioase trimise în 1960 conducerii partidului și statului nostru.

Ca și STANCULEASA GH., CAPRARU TEODOR și ceilalți care și-au însușit diferite bunuri din avutul obștesc, STANESCU STEFAN s-a dovedit un element necinstit, sustrăgând în 1959 o parte din piaza destinată pavozării.

Concomitent cu activitatea contrară principiilor de

partid ce a dus-o împreună cu CAPRABU și ceilalți, SPANESCU ȘTEFAN s-a dovedit a fi și un element imoral. El a făcut numeroase chefuri și a întreținut relații extraconjugale cu femei care i-au fost aduse de SPANCIU RADU într-o garsonieră folosită în același scop și de ceilalți elemente din anturajul lui.

9. LĂINOS OCTAVIAN, intrând în relații cu SPANCIULEASA GH. și având aceleași concepții oportunist-carieriste s-a alăturat elementelor din acest grup, iar în discuțiile purtate LĂINOS OCTAVIAN a pomenit și calomniat pe unii tovarăși cu munca de răspundere în partid și în stat.

După alegerea organelor conducătoare de partid din toamna anului 1958, a debitat și răspândit calomnii și bâșcoaciri despre activitatea cadrelor de partid alese.

10. DUMITRU GHEORGHE, fiind depășit de cerințele funcției pe care o deținea și urmărind să-și mențină postul cu orice preț, s-a alăturat elementelor din acest grup, sprijinindu-le în activitatea lor.

El a participat la discuții calomnioase și de pomenire a unor cadre iar în toamna anului 1958, cu prilejul alegerii noului organ conducător de partid, a sprijinit acțiunile întreprinse în scopul menținerii în comitetul de partid a lui SPANCIULEASA GH. și a celorlalte elemente carieriste și intrinsece.

În primăvara anului 1961, DUMITRU GH. a conceput o scrisoare anonimă cu conținut calomnios la adresa unor activiști din comitetul de partid și cadre cu muncă de răspundere din minister, a dictat-o comitetului său, iar după ce a fost scrisă de acesta, a expediat-o pe adresa unui tovarăș din conducerea partidului.

Fiind în anturajul permanent a lui SPANCIULEASA GH. a folosit adesea împreună cu acesta și cu alte elemente din grup mașina instituției, făcând numeroase deplasări la Cernavodă, Oltenița și alte localități, unde petreceau și făceau chefuri.

Problemele din prezenta anexă au fost extrase din referatul care a fost prezentat cu ocazia demascării celor în cauză.

Mr. Ingheloseu Jan
din Direcția II
a Consiliului Securității Statului

2670

5.08.1968

List de nr.

440

Raport

cu privire la ancheta ce s-a
făcut în cazul LOVIN PETRE.

În legătură cu acest caz enumer
următoarele:

Ancheta în acest caz s-a
declansat din ordin superior,
respectiv din ordinul fostului
Ministru al Afacerilor Interne
Alexandru Drăghici.

Acest caz a avut ca punct
de plecare o amaniată ce a
fost depusă la adresa lui
Gheorghe Gheorghiu-Dej. prin care
se adresau sadamului la adresa
sa și a altor conducători de
partid și de stat, și în special
la adresa familiei lui Gh. Gheorghiu-Dej.
Toate aceste lucruri le cunoștea
din primele zile. Tot Mr. Moldoveanu
Ion. Mai anchetatorii n-au
reuzit prinerea amaniată
respectiv piesa în litigiu.

Că toate acestea ancheta
a fost ardeamată, patu năta în
chiar efectuată în parte de
Alexandru Drăghici rogată în

din următoarea situație pe care am 44/2
avut acuzia p-a emisoze personal:

În ziua de 26 august 1961, în jurul
orei 13⁰⁰ am fost chemat în biroul
tov. M. Melderov Zoriv. Acolo am
fost pe tov. M. Prostani Hania în pre
zența M. König Adrian. Mi s-a ordonat să
merg la Comitetul Anășescu
de Partid București, la tov. Danaloch
am plecat imediat, și întind în
biroul acestuia am constatat
că acolo se găsea în Alexander
Draighici care ne-a spus că:
în primăria cu tov. Danaloch
face o anchetă privind pe
unii artiști de partid și că
ne-a chemat să studiem viste
despre ale unor artiști de
partid și să raportăm până la
ora 18⁰⁰ dacă avem ne o
constatare pe baza actelor din
dosare. Cu toate că nici unul
dintre noi la ora data nu
eram membri de partid, ni s-a
dat să studiem dosarele de
partid ale unor artiști pentru
care mi amintesc de tov.

JOSEFIDE. Menționez că dosarele
ce ne-au fost date și studiu n-au
fost din cele ce priveau pe cei
care mai târziu au fost arestați.

La ora 18⁰⁰ am raportat
lui Alexander Draighici că din
dosarele studiate nu rezultă
nimic deosebit. Eu și eu tov.
Prostani Hania am plecat acasă.
La Comitetul Anășescu a rămas.

numai ter. Koning Adiau. În timpul
noi am studiat desenele & sala 442
asteptă pînă în te la anchetă
condusă de Alexandru Drăghici
și Mită ~~Alexandru~~ Chiș, la ocazia
ambasador. al ESK în Cehoslovacia

În ziua și din neștiută respectiv
pe data de 24 aug. 1961, la ora 5⁰⁰
am primit acasă un telefon
de la ter. M. Koning Adiau m.
mi-a spus că mîine la serviciu interviu
și a ordonat ter. Moldovan
să mîine. I-am dus și l-am grăit pe
Koning stînd în conversație cu
Mită Chiș la creșterea Uranus (în
cămăra de anchetă). Mi-a
spus că l-a ordonat să devină a
stat acolo toată noaptea și
este foarte obosit.

L-am întrebat cum este
audiul și mi-a spus că
din audiul lui Drăghici Alexandru
Mită Chiș a fost adus la creșterea
Uranus și se trebuie să stea
cu el pînă vine soția, lucru pe
care l-am și făcut.

În timpul ce stăteau cu
el în cameră, ter. Mită Chiș
mi-a spus că are fîc mîntări
între cîț l-a mîntit pe Alexandru
Drăghici și vrea să-i spună
advocatul, mîine numai
în sală personală.

Îndată a venit ter. M. Moldovan
și am repetat acest lucru după
care am ieșit din camera unde
se gasea ter. Mită Chiș. Chiș cu în

acetași și a venit acela Herndue
înghii. 443

După scurta anchetă s-a
intensificat. Au fost arestate
mai multe persoane pentru a se
stabilii cine este autorul scotei
anuale.

După arestarea lui Lavin Petre
s-a stabilit că el fusese autorul
ei.

Inclista celorlalte persoane
ra arest și dăruia probleme
principale:

1. Ce furturi și însușiri de
luminii au făcut.
2. Cum au avut ră cauze
cauze alegerii lui
Piron și ce se creșter
le lui în domeniul industriei
gole.

Inclista probleme nu erau
de competență noastră. Până la
de competență militiei și a dăru
de competență Partidului.

Personel am anchetat în
legătură cu scurte probleme,
conform ordinului primit pe
Dumitrescu Iusta, Sfilinescu,
și Comandant Cherghe. Au mai
anchetat și Comandant Victoria
dar acesta avea ceva materiale
cu sprijinul de care s-au fi
fost impune în unii tehnici
fugosori. În final nu s-a putut

reținu în rancuță toate fețele. 444

- Un număr de 200 persoane au
fost reținute între 20-45 zile fără
mandat de arestare.

După terminarea anchetei
în Plidani Ah. a făcut un referat
cu propunerea de a merge în
libertate a persoanelor respective.
Acest referat a fost făcut la
cererea a lui după arătarea
lui.

După un timp destul de
lung de la pedoarea acestui
referat el a venit înapoi, cu
o rezoluție pusă de Gh. Gherghiu-
Dej "Cărlă Lungă". Tot pe acel
referat se indica de ocazii pentru
unul tehnice calificați cei care
să obiectul anchetei, oportunisti,
dizolvanți, caienisti și
intiganti."

Pe întreg finală stui că
problema a fost dizolvată de
tov. Danilochi Terian, care
chiar la disusul cu referatele
locute de Inetia Inetie
peuple pe tov. M. Haldovan
foști în cădea în duminică.
De altfel, demascarea ocazie
persoane a fost rezolvată tot
de tov. Danilochi Terian, fapt
ce rezultă din stenogramma
sedinței. Persoanele n-au putut
la demascare -

În audiența din 24 Ianuarie 1968,
a fost citit în ședință a scrisorilor
în care a spus că nu are nimic
și a fost însoțit de autorul ei
Lorin Petre. (445)

Pentru elucidarea completă
a cazului consider necesar a
fi întreprinși niște proceduri care
au confirmat mandatele,
din dispoziția cui au fost
scos liou deosebi, din
dona un rezultat materiale
suficiente pentru acest
lucru.

M. J. J.

5.08.1968 -

Ofiter superior din
Direcția învățământ
Mr. Ursu Nicolae

6.08.1968
List de nr. 1046

446

Raportez:

cu privire la ancheta cu
s-a efectuat în cazul
activiștilor de partid și
într-o asemenea membru P.C.R.
din fostul Minister al
Industriai grele, următoarele:

Permiteți-mi să fac inițial precizarea că subsemnatul am lucrat în Direcția de anchete după absolvirea Școlii militare M.F.I. Nr. 1, de 2 ani (1952-1954) fiind repartizat cu data de 1 septembrie 1954 în calitate de anchetator penal.

Am lucrat în Direcția respectivă pînă la 1 martie 1968 cînd am fost luat în cadrul Direcției învățământ, iar din 1956 pe o perioadă de două luni (septembrie și octombrie) am lucrat la fostul "K". -

În lumina ultimelor documente de partid, a analizat și p-a făcut un mic organon de securitate și abuzurilor care au existat, raportează că anchetatori mai vechi din Direcția de anchete, am prezentat embreții profesionale unele cazuri se au constituit abuzuri între care și acesta privitor la mini activiști și membrii P.C.R. din fostul Minister al Industriei grele, care au fost arestați.

chete penale -
din câte îmi mai amintesc,
raportează că ancheta începea activis-
tilor respectivi, s-a declarat către ofi-
situl lumii august 1961, fiind conside-
rata inițial problema specială în care
au lucrat ofiteri cu funcții de conducere
și nu numai de anchetatori. -

Subsemnatul am primit or-
din să lucrez în acest caz la circa 20
de zile de la momentul declarării
anchetei, atunci când numărul per-
soanelor arestate se înmulțise, fiind
du-mi repartizați la diferite intervale
în anchetă noui: Stanciu habu-
a fost președinte al Comitetului Sindical
în Ministerul Industriei Grele care se afla
arestat cu data de 29 august 1961 dar mi-a
fost repartizat către ofișul lumii septem-
brie sau începutul lumii octombrie 1961. DI-
MITRU GEORGHE fost tehnician în arestări
la Minister și autor papnlar, arestat la 30
august 1961, dar care mi-a fost reparti-
zat tot la circa 20 zile de la momentul
arestarilor; POPESCU VASILE fost activist
la Comitetul Orășenesc București P.C.R.,
iar la data arestării lucra la "tut na-
toria de la Uzinele Cimpului Săi", arestat
la 12 septembrie 1961, fiind du-mi repar-
tizat la câteva zile și LIANOS OCTAVIAN
care lucrase în Direcția de Cadru din Minister
arestat la 31 august 1961 și care mi-a fost
repartizat după circa 15 zile de la momen-
tul arestării. -

Raportez că mi pot preciza
cum a efectuat inițial ancheta începu-
rile persoanelor de mai sus, întrucât nu
cunosc întregul grup de anchetatori care
au fost utilizați de la început în ancheta
ancheta. Îmi amintesc că din conducere
era profesională care era la acel mo-

448

munt a direcției de anchete, au lu-
erort efectiv Colonel Enăin George
care avea calitatea de subdirector și
Mr. Maldavan Iosif în calitate de șef
al serviciului II, unde fusese repa-
rtizată spre soluționare problema
respectivă. —

Stabilirea anchetatorilor care
au anchetat inițial persoanele mai
sus enumerate, se va putea face prin
consultarea dosarelor în care au fost
cunute declarațiile originale ale celor
în cauză. Aceste dosare (dona valoare
val I cuprinzând 404 file și val II 254 file)
au fost preluate la Comitetul Orășenesc
P.C.R. București, la data de 28 mai 1968,
asa cum rezultă din nota întocmită
de Mr. Blidaru George la 31 iunie 1968,
(dosar nr 40042 val II filele 252 - 255). —

Îmi amintesc din discuțiile
care s-au purtat între anchetatori
în perioada desfășurării acelei anchete
faptul că totul s-a început, respectiv
declansarea anchetei la Comitetul
Orășenesc București, unde din ordine
comitetului profesionale au fost trimisi
anchetatorii: Mr. Iughelescu Ion, Mr.
Brestian Horia și Mr. König Adrian. —

Din spusele acestora, dar nu
mai puțin de la sine amune dintre
dînsii, îmi amintesc că mi amămint
faptul că la Comitetul Orășenesc
București, au primit ordine de la
Drăghici Alexandru care se afla acolo,
don ce ordine li s-au dat cu cunosc.

Înceea ce privește evaluarea
anchetei în primele 15-20 zile de la

momentul declansării ei nu mai
enumere alte amănunte, dar după
ce mi-au fost repartizate spre an-
chetare persoanele ce le-am enu-
merat, am constatat unele încăl-
cări ale legalității și abuzuri ce
s-au săvârșit în procesul acestei an-
chete, ce erau ca urmare a orbinelor
conducerii profesionale și pe care le
prezint după cum urmează: —

① Instațiile de persoane se făceau fără
să fie emise initial acte procedurale
și totodată să existe materiale pro-
batorii administrate cu privire la să-
lupirea muncii infractori de competență
organelor de securitate, la fiecare din
persoanele împotriva cărora se luau
măsuri de arestare.

De altfel trebuie să menționez de la
început că se spunea de condicerea pro-
fesională ca există "ordin superior" de
arestare a oricărei persoane ce avea
legătură cu acea cauză în vederea
stabilirii "faptelor" ce li se imputau.

Raportez că în momentul emi-
unii au fost repartizate în anchetă
persoanele ce le-am enumerat mai
sus, nu existau emise pentru vreme
această acte procedurale de arestare, unele
din ele ca: Stanciu Radu, Dumitru
Ilievici și Iordan Octavian aflun-
du-se de circa 20 de zile în libertatea
de arestați, fără forme legale. —

Faptul ca actele procedurale s-au emis catre sfirsitul lunii septembrie sau inceputul lunii octombrie 1961 poate fi constatata cu usurinta din urmatoarele.

- Formirea procesului penal s-a facut prin ordonanta din 27 august 1961 emisa de Mr. Dumitrescu Vasile, in care este trecuta ca prima persoana invinuita Lavin Petre, apoi Stanculescu Theodor si Stancu Radu. - Analizind din cele pusele din dosarul val i (nr 40042) se poate constata ca arestarea invinutului Lavin Petre s-a facut la data de 9 septembrie 1961 considerindu-se ca el era autorul scrisorii anonime pentru care s-a declarat acea ancheta, insa care s-a declarat ca ar fi fost primita la 27 august 1961 fiind s-ar fi fost procesul penal conform datei de pe ordonanta, nici nu se cunoaste persoana invinutului Lavin Petre si deci nu poate sa figureze numele sau in ordonanta.

Lavin Petre a recunoscut ca este autorul scrisorii anonime pe 12-13 septembrie 1961 - asa cum rezulta din declaratiile de la dosar - inaintea mai dupa acest moment s-au emis actele procedurale in cauza sa si a celoralti, insa au fost antedatate, aceasta fiind o ilegalitate.

- In ordonanta respectiva sunt trecute numai numele celor trei mai tarziu arestati, desi la momentul intocmirii ei toti cei zece care au ramas ulterior arestati se gaseau in aceasta situatie, ceea ce dovedeste ca inca nu se hotarase ce se va face cu ceilalti, ci numai cu acestia trei considerati mai vinovati.

- din nota de la agentura de camera
cu data de 5 septembrie 1961 dos nr. 40042
val ¹⁴ ~~15~~ rezultă că momentul de emitere Gh.
i s-a spus ca i se va emite mandat, deci
la 5 zile de la momentul returnării sale
- nemistând ordonanța de preluare
a returnării pe 5 zile - i se comunica că
va fi emis mandat, el fiind menți-
unt în stare de arest fără forme legale.
De altfel momentul em. p. au emis
actele procedurale poate fi stabilit un-
mai verificând în registrul de correspon-
dență din acel timp și de vădit la ce
data a plecat adresa la procuratură
sau dacă mandatele s-au dus fără
adresa în meșă a se vedea la pro-
curatura Militara București la
ce data s-au înregistrat. —

În legătură cu același aspect de ne-
galități arătate mai sus, raportează că
arestările de persoane se făceau în
la propunerea anchetatorilor, citare
ordonate de conducerea profesională
(Cal. Butyxa Francisc, Cal. Enașu Ștefan
și Mr. Măldăraș Ion) care lucrau
efectiv în această problemă, precum
și momentul înregistrării în acel timp
de către Vasile - unde erau înaintate
materialele de anchetă. —

Din analiza materialelor ce
provin de la agenții de camera și care
sunt atasate la dos nr. 40042 val ¹⁴ re-
zultă că au fost arestate mai multe
persoane pe diferite intervale de timp
unele neputând fi precizate, nemistând
acte procedurale legale de arestare
a lor, ci numai una sau mai multe
note de la agentura de camera din
care rezultă că au fost încașurate.

491C
Din datele existente în acest volum
Nr 4. de la agentura de cameră rezultă
ca au mai fost arestate în afară de cele
10 (zece) persoane enumerate și altele după
cum încează:

① NITA CONSTANTIN. fost secretar la Com
telul Brănești Bănești, pentru care
nu există acte procedurale emise, dar s-a
aflat în carceră mai multe zile. De ră
fapt datele agenturii de cameră din Nr.
40042 vol IV filele: 27-29; 35-36; 47-48
și 61-62. — De rezultă că l-a arestat.

② PÎRVU CONSTANTIN. fost secretar al Com
telului de partid din cadrul Ministerului
Industriai grele în acel timp, pentru care
de asemenea nu rezultă câte zile a fost
în carceră și pe ce acte procedurale (din
Nr 40042 filele: 38-40; 43-46 și 50-60) de
rezultă că l-a arestat.

③ VASILIU VIRGIL de profesie inginer
care lucra la întrep. Scensomul în acel
timp. Se lasă din Nr 40042 vol IV fila 180-181.

④ VASILIU MARGARITA născută la 1 feb 1910
în Com Brănești - Tecuci, fiica lui Du-
mitru și Maranda, de profesie contabilă
cu domiciliu în St. Buzui Nr 2 Sectorul VII care
a fost reținută de la 10 septembrie și până
la 5 octombrie 1961. — Se lasă din Nr 40042 vol IV
după cum rezultă și din vol II filele 40-44.
În cauza s-a emis primit ordin să emit
și acte procedurale, inclusiv mandat
de arestare care nu este confirmat de
procuror. Probabil inițial se ordonase
să rămână arestată și cum nu erau
fapte s-a hotărât să nu se mai con-
firmare mandatul, fiind eliberată
la 5 oct. 1961, după ce a fost reținută
illegal 25 zile. — Menționez că alții Nr
ero și saterul său au fost arestați.

443

(8)

inital de Mr. Voicu Constantin - actual
mente afiter la S.G.I.E., dupa cum se
poate constata de la agitura de ca-
mera din natele de la Dosar Nr 40042 fi-
lele (178-181), ulterior preluniu cu pe-
Vasilu Margareta, dar nu rezultă din
acte de la ce moment arunde. —

(5) DUMITRASCU ION născut la 18 sept 1834
în Bucuresti, fiul lui Tudor si Sierghina
de profesie sturugar, cu domiciliu în
Bucuresti Bdul Muncii Nr 2 Sectorul III.

(6) DUMITRASCU NICOLAE, fratele biunntului
născut la 3 decembrie 1829 în Bucuresti fiul
lui Teodor si Sierghina, profesor de limba
franceză, cu dom. în Bucuresti st. Petru
Tina Nr 2 Sectorul IV. —

(7) TANASESCU MARIA născută la 14 aug.
1817 în Vg. veanb, fica lui Isidor si Lu-
relia, functionară cu dom. în Buc.
st. A. Pasteur Nr 4 Sectorul Nr 6. —
Starea de fapt în legatura acestia trei
rezultă din referatul cu data de 16 oct.
1861 întocmit de Mr. Brînzaru Emil. Dos.
Nr 40042 val I filele 1-3.; val IV filele 188-205.
182-187;) nu rezultă să fi fost emise
acte procedurale pentru arestarea lor.

(8) BADEA ION născut la 16 aug 1831 în Com.
Vătărăni - Vîrgariste, fiul lui Sierghie
si Maria, de profesie inginer, cu dom.
în Bucuresti st. Interana Nr 11 Sectorul
IV. Situatia sa rezultă din referatul cu
data de 28 octombrie 1861 întocmit de Mr. Mi-
hailescu Sierghie (dos val I; fila 9-11 si
val IV filele 1-18.)

(9) URECHE GABRIELA, functionară arestată
ca legatura a lui Dumitrascu Ion si
nu există acte procedurale. S-ar putea
sa fi fost audiată tot de Mr. Brînzaru
Emil. (dos Nr 40042 val IV fila 206). Dos
int daca nu a fost retinută cu gupul Tudor si

(10) MAZILU DAVEL, născut la 24 ian 1928, fiul lui Vasile și Elena, funcționar la întrep. "Ascensorul", cu dom. în București str. Măia nr 9. Sectorul VIII. — A fost de asemenea reținut, fără a rezulta pe cât timp. A se vedea dos vol 3 filele 126-127; 120-124 și vol IV filele 30-32). —

(11) ROTMAN ETTI, dactilografă, la întrep. "Ascensorul", reținută de asemenea, dar în rezulta pe câte zile. Dos vol 3 filele 120-124 și vol IV filele 33-34). —

(12) COMBI GHEORGHE, născut la 11 iunie 1926 în București, fiul lui Ștefan și Tudora funcționar la "Automatică", fost ofiter U. 4.1. cu dom. în "București Călea Mioriței" nr 3-5. — Sectorul VIII. — De asemenea a fost reținut, dar nu rezulta pe câte zile și nu are acte procedurale dos vol III filele 25-26, și vol IV filele (37-41) — Cu privire la Combi Gheorghe mai precizăm că eu i-am luat declarație de mătur, dar îl am eluat din cauza problemei Col. Enaio Gheorghe, din obținut căruia a putut să fie încașerat, dar nu amare ce amare considerente au stat la bază.

(13) CALARASU MIHAI dărniciat în București Călea Vasilor nr 207 sectorul III, funcționar la "Ascensorul", de asemenea a fost încașerat, dar nu rezulta pe câte zile. Dos vol III filele 102-108 și vol IV fila 105). —

(14) SCUTELNICU NICOLAE care pe atunci era șef de cabinet la Ministerul industriei și energiei, de asemenea reținut fără acte procedurale dos vol IV fila 145). —

(15) STANCIU IOANA, soția nuntului STANCIU LAZAR, de asemenea a fost reținută, dar nu rezulta câte zile (dos. vol IV filele 155-156)

(16) GEORGESCU GHEORGHE. Născut la 11 noi-
1913 în București, fiul lui Dumitru și Soana
peș birou documente secrete la Intrep. de Pro-
tejuri de mașini agricole Stojeni, cu
dom. în București str. Banait Mădăria Nr 15
sectorul VIII. - De asumeni a fost reținut
dov. un rezultat pe un timp de val. III fi-
lele 154-158 n. val. IV filele 163-164). -
S-ar putea să mai fi fost și alte per-
soane reținute fără acte procedurale
în afară celor abătute mai sus, situații
care s-ar putea verifica după registrele
de la arest de la acel moment și proce-
dure verbale de percheziție corporală întru-
mite de arest în care normal în afară
de datele de identificare trebuie să fie în-
cercat și locul de muncă al acestora. -

Tot cu privire la primul aspect
mai este de menționat situația că la
momentul când s-a hotărât emiterea
actelor procedurale nici un anchetator
nu avusesse în față scrisoarea anonimă
cu conținut însumarea regului na-
tural și la adresa unor conducători de
partid și de stat, în legătură cu care
se făcea ancheta. -

De câte ori aduc aminte un s-a
promisut venul ca să fi răzbit
conținutul a ceea ce scrisori anonime
existând în prezent amproa bazei pe care
se emitteau actele procedurale din
moment ce nu se arată în mână
corpul delict. - S-a ordonat să fie
emise pe calificarea de murtire
contra ordinii sociale p.p. de art.
208 pct 2 lit c. cad Penal.

Personal nu cunoșc la cine s-a
aplat acea scrisoare anonimă și la
poartă cu toată răspunderea că
nu am avut și nu am cunoscință
de conținutul ei. - Am aflat că

460

numitul Lavon Petre a fost autoreal
scrisori anonime, care a fost anchet
tat de Col. Enacu George și Mr. Leon
ghiu Florea. Picărova fiind a trebuit
sa se reproducă continutul scrisorilor
anonime. —

Am mai fost multe dispoziții între
anchetatori la acel timp cu privire la
expertiza grafică care s-a efectuat
și cum a fost posibil, dacă nici acolo
nu s-a dat corpul delict (persoana
anonimă). — Raportez că personal
am văzut raportul de expertiza
în această cauză. —

② În această anchetă, pe cât am cons-
tat la momentul când mi. a fost
repartizat numitul Stanciu Radu,
s-a falșit și bătaia. Am cunoscut
ne am fost batute, dar raportez că
Stanciu Radu când mi. p-a dat ordin
sa-l anchetez, mi. pentru să stea
bine pe pe an. În decurs de 2-3 zile
(primele zile) când l-am anchetat,
raportez că Stanciu Radu, aducând
mereu în discuție faptul că el a
scris anonimă, dar cum se stabilesc
că autorul era Lavon Petre, a trebuit
sa-i spun că ne ocupăm de alte pro-
bleme, cele care mi. se ordonase să
le stabilesc și nu de scrierea ano-
nimă. —

Am putut constata astfel că
numitul Stanciu Radu ca un mare
a anchetei insistente și violente ce
s-a efectuat asupra sa, sa absentat
de situația cu persoana anonimă,
fiind în situația de a declara că
el este autorul scrisorilor respective
asa cum de alfel rezulta din rapo-

și din natele proveniente de la agentula
de cameră las Nr 40042 val IV filele:
165 - 167; 170 - 177; 227 - 228; 157 - 163; 146 - 154;
64 - 68; -

În nota cu data de 31 aug 1961
las. val IV filele 148 - 150, rezulta că lui
Stanciu Radu i s. a spus că „va fi bătut
la rangă”. - fără a rezulta cine anume
îl avea în custodia în acel timp. -
Data respectivă reba faptele din ziua
de 30 aug 1961 rezultând că a discutat
cu el și vor. ministru. Este posibil să fie
 vorba de vor. adjunct ministru Negreș
 Vasile care a participat la anchetele
 acestui grup de persoane, iar materialele
 erau înaintate la A.T.U. -

În nota cu data de 3 sept 1961 (las
Nr 40042 val IV filele 165 - 167) rezulta că
ministru Stanciu Radu a fost bă-
tut în noaptea de 1/2 septembrie 1961 ară-
tând agentului de cameră și ministrului
Sleonghe cu care se afla în
această celulă, mabul „cum a fost bă-
tut.”: Ministrul care la vederea fe-
telor albastre ale lui Stanciu, a devenit
livid și s. a lăsat imediat în pat fără
mișcare. -

Au fost însă deret despre
„camera de tortură”, multe de tortură
fără a arăta cine l-a bătut, iar
personal nu l-au întrebat ceva în
acel sens în cadrul anchetei. Probabil
sa fi primit ordin în acest sens Mr.
Brînzaru Emil care a lucrat și el în
acel caz, dar personal nu amare
cine l-a bătut pe acesta și nici din al
cui ordin. -

Faptul că Stanciu Radu a
fost bătut rezulta și din nota cu data
de 2 septembrie 1961 las val IV filele 170 - 172,
precum sunt referiri la faptul că a fost

bătuți și în celelalte nate de la agen-
tura de camera de la filele pe care
le-am enumerat mai sus (pag 12 în-
dul 3.4). —

De alte persoane arestate în
această cauză, raportează cu toată
răspunderea că nu am cunoștință
ca să mai fi fost bătuți, în afară
de numitul Ioanin Babu. —

③ Multe indicații în sensul de a fi ca-
lificate activitatea grupului ca
"activitate dizolvantă" sau "grup fac-
tionist dizolvant", care s-a spus că
sunt date de către organe superioare.

Cu privire la acest aspect re-
portez că la momentul când am fost
s-a apreciat că fiind înclucată —
această prin luna noiembrie 1969, s-a
intocmit un referat în care s-au ara-
tat pentru fiecare persoană în parte
faptele ce i se țin (în general multe
abuzuri cu mașini, însușirea unor metri
de pânză sau carne de la cantina mi-
nisterei în mod abuziv). —

Oriu acel referat se apropie
(asa cum mi-au arătat într-o formă
în care l-am văzut) ca materialele
sa fie înaintate organelor de partid
și referitor la persoanele respective și
ținute să fie puse în libe-
tate. — Referatul respectiv a fost

înaintat conducerii M. A. I. la momen-
tul respectiv, cei arestați fiind apoi
repartizați. Dr. Blidaru Șteoghe. —
Am arătat apoi că referatul respectiv
a fost restituit după mult timp cu
indicații în sensul pe care le-am ară-
tat. Dar nu cunoșc cine l-a refă-
cut.

cut sau ce amune mabificări⁴⁹ i
s-au abuz, după acel moment. Raport
că din dispozițiile purtate între auclie-
tator, dar nu mai retine de cine au-
me, am retinut că referatul fusese
la lsk. lueinghine - deș d. ca i. ar fi
apartinut cluar ~~indicațiile~~ indicațiile
respective. -

Acastă situație ar putea-
fi cunoscută de Mr. Bliđanu lueinghe
care p. a ocupat din ordonul condu-
cerii profesionale de situația per-
sonelor care se mai aflau în situație
de arestați și care de fapt au fost
eliberati la data de 11 mai 1962. au
cum rezultă din ordonanța de încetare
a procesului penal. -

Ulterior am mai auzit că
o parte din aceste persoane au fost
denunțate într. o sedință la Minis-
terul industriei grele, dar n-au par-
ticipat la sedința respectivă și nu
nu mai cunosc alte amănunte
cu privire la această cauză. -

6 august 1968.

Mr. N. Mucel

La 07.09.68

11.557

Exempl. nr. 2

~~6 sept. 1968.~~

April 1868

N O T A

I. Date biografice mai importante:

Sus-numitul în anii 1925-1926 a fost salariat al fabricii "LENGHYEL" din Arad, iar după această dată a lucrat pînă în anul 1928 la atelierul "FRATII SPIVER" din Timișoara.

În anul 1929 după satisfacerea stagiului militar la atelierele de reparații ale Corpului VI Armată din Cluj, acesta împreună cu soția sa emigrează în Franța, stabilindu-se la Paris, unde lucrează la mai multe întreprinderi pînă în anul 1932, cînd imigrează în România.

După revenirea în țară, cel în cauză în anii 1932-1934 lucrează ca muncitor manual la fabrica "TRANSILVANIA" din Cluj

apoi ca muncitor la atelierele de întreținere Cluj și Tg.Mureș pînă în anul 1940, dată la care a fost transferat ca șef de echipă la Serviciul de întreținere C.F.R. Timișoara unde lucrează pînă în anul 1947.

Numitul OLTEANU V.GHEORGHE, în anul 1947, după ce a urmat cursurile unei școli economice la București a fost numit inspector la Serviciul Controlului Economic din Cluj, iar la scurt timp i s-a încredințat funcția de director al regionalei S.M.T. Cluj, funcție pe care a deținut-o pînă în anul 1948 cînd este încadrat la poliția orașului Cluj în funcția de chestor.

Din materialele existente la dosarul de cercetare penală rezultă că în funcțiile pe care le-a deținut în perioada anilor 1944-1948 a manifestat interes în muncă, realizînd în mod corespunzător sarcinile pe care le-a avut de îndeplinit.

În ceea ce privește unele rude ale numitului OLTEANU V.GHEORGHE menționăm pe un frate al acestuia (OLTANU VASILE) proprietar al unui atelier de tâmplărie și sculptură din Cluj și care a folosit muncă salariată și pe un frate al soției sale (UNGVARY EUGEN) care în anul 1929 a emigrat în S.U.A.

Din unele materiale neverificate mai rezultă că OLTEANU V.GHEORGHE denunțînd siguranței statului pe un evreu care desfășura activitate comunistă, și-ar fi înșușit de la acesta un depozit de lemne pe care l-ar fi administrat în interese personale în perioada 1942-1944 cînd se afla în Timișoara.

Cu excepția faptului că OLTEANU V.GHEORGHE menționează în biografiile sale apartenența sa la Partidul Comunist Francez în perioada cît a stat în Franța, acesta nu este cunoscut pînă în anul 1944 cu nici un fel de activitate politică.

În anul 1945, numitul OLTEANU V.GHEORGHE se înscrie în Partidul Comunist Român, deținînd funcții în biroul organizației de bază partid, fiind cooptat chiar și în Comitetul Regional de partid Timișoara, unde nu a făcut pe deplin față sarcinilor trasate, întrucît avea o pregă-

tire politico-ideologică scuzată.

În anul 1949, numitul OLTEANU V.GHEORGHE, în timp ce se afla comandant al miliției județului Cluj, este transferat ca locțiitor politic al miliției regionalei Bihor, iar în 1950 este numit comandant al Direcției Miliției Regiunii Oradea, funcție pe care o deține până la 14 septembrie 1953, dată când este arestat de către organele de securitate.

II. Date cu privire la Motivul arestării și condamnării.

Arestarea numitului OLTEANU V.GHEORGHE s-a efectuat pe baza ordinului 1939 din 7 septembrie 1953 semnat de fostul ministru al Securității Statului Alexandru Drăghici prin care se ordona: "... ștergerea din evidențele Ministerului Securității Statului a maiorului OLTEANU V.GHEORGHE și punerea sa sub anchetă".

De menționat este faptul că deși numitul OLTEANU V.GHEORGHE a fost arestat la 14 septembrie 1953, mandatul de arestare al acestuia a fost emis de Procuratura Militară pentru unitățile M.A.I. numai la 8 martie 1954.

Cercetarea penală a numitului OLTEANU V.GHEORGHE a fost efectuată de Direcția regională de securitate Oradea, atribuindu-i-se săvârșirea următoarelor infracțiuni :

1. Abuz de autoritate p.p.de art.513 al.1.c.j.m.
întrucât în funcția deținută a întrebuintat autoturismul regiunii de miliție în scopuri personale, făcând deplasări în afara orașului cu persoane străine de instituție, diferite plimbări, precum și organizarea unor acțiuni de vânatoare. Pentru a nu fi descoperită utilizarea în scopuri personale a autoturismului, numitul OLTEANU V.GHEORGHE a ordonat serg.maj. BALOTA-PAVEL, șofer, să treacă în foaia de parcurs deplasarea la Cluj cu persoane străine ca fiind efectuată la raioanele de miliție Mărgărita și Beiuș . A mai fost acuzat că a folosit auto-

camionul instituției pentru a-i transporta lemne de foc din comuna Sidrigiu la Oradea ;

2. Calcarea de consemn p.p.de art.506 al.3 c.i.m. deoarece în cursul anilor 1950-1952 a organizat diferite acțiuni de vânătoare printre care una în comuna Cefa raionul Salonta, localitate care se găsește în zona de frontieră, vânătoare la care a participat și familia ing. HARY LUDOVIC fără ca aceștia să posede autorizație de pătrundere în zona de frontieră și a avizat pătrunderea în zona de frontieră a unui grup de 70 de vânători, deși conform instrucțiunilor era necesară aprobarea prealabilă a Securității Statului .

3. Abuz de putere p.p.de art.245 c.p., pentru că nu a executat întocmai ordinul circular nr.3011/951 prin care se ordona regiunilor de miliție să raporteze situația salariaților care au rude apropiate condamnate sau reținute pentru săvârșirea de infracțiuni contra ordinii sociale și de stat și nici ordinul circular 3012/1951 prin care se ordona raportarea la D.G.M. a milițienilor de origină socială ăbiabur și a celor proveniți din jandarmerie și poliție.

Din ordinul numitului OLTEANU V.GHEORGHE, de pe prima situație a fost ștearsă numita VERES SUZANA concubina sa, iar de pe a doua 4 subofițeri și ofițeri proveniți din jandarmerie și poliție.

De asemenea mai era acuzat de faptul că a dat ordin gestionarului cu corpuri delictate să-i pună la dispoziție munițiuni și armă de vânătoare, cerind numitei GRAD VICTORIA schimbarea capselor de vânătoare de o calitate inferioară cu altele de o calitate superioară ce proveneau din confiscări. A primit o lunetă pentru armă care a fost descoperită la percheziție.

Armele de vânătoare cu seriile 516424, 15.8-6466 și 5528 confiscate de raionul de miliție Aleșd în anul 1952 au fost schimbate de numitul OLTEANU V.GHEORGHE cu arme de vânătoare de o calitate inferioară, ele având seriile nr.22554 și 8344.

4. Deținerea de arme fără permis de port armă p.p. de art.13 lit.a din Decretul nr.163/950. Această acuzație a avut la bază faptul că în biroul numitului OLTEANU V.GHEORGHE, cu prilejul predării serviciului decătre acesta, au fost găsite 5 arme de vânătoare și un număr de cartușe de vânătoare. Din materialele existente în dosare nu rezultă cifra cartușelor găsite în birou.

De menționat este faptul că deși la dosare nu sînt probe concludente care să incrimineze pe deplin infracțiunile de abuz de autoritate și calcare de consemn, totuși Tribunalul Militar pentru unitățile M.A.I. prin sentința nr.133 din 28 ianuarie 1955, în loc să stingă orice incriminare întrucît faptele în speță nu cad sub incidența legii penale, face uz de prevederile art.4 din Legea nr.4/954, și le amnistiează.

Prin aceeași sentință, Tribunalul militar menționat, îl achită pe OLTEANU V.GHEORGHE de orice penalitate pentru infracțiunea p.p. de art.13 din Decretul 163/950, întrucît fapta săvîrșită nu intrunea elementele constitutive ale infracțiunii

Tribunalul militar pentru unitățile M.A.I. reținînd în sarcina numitului OLTEANU V.GHEORGHE săvîrșirea infracțiunii de abuz în serviciu care a constatat în ordinul dat de a i se pune la dispoziție una lunetă pentru arma de vânătoare, schimbarea unor capse pentru cartușe de vânătoare cu altele de o calitate superioară ce proveneau din confiscări și schimbarea a două arme de vânătoare confiscate cu altele două de o calitate inferioară, în urma acordării de circumstanțe atenuante l-a condamnat la un an închisoare corecțională și 100 lei cheltueli de judecată. Tribunalul a dispus însă neexecutarea pedepsei întrucît a fost grațiată total prin aplicarea prevederilor art.1 din legea nr.4/1954.

Menționăm că numitul OLTEANU V.GHEORGHE pe baza încheierii Tribunalului Militar pentru unitățile M.A.I. din 13 august 1954 a dispus punerea în libertate provizorie a sus-numitului.

III. Alte date care pot prezenta interes.

Din studierea materialelor existente la dosarele personal și de cercetare penală, rezultă că numitul OLTEANU V.

465

GHEORGHE în funcția de comandant al Direcției miliției regiunii Oradea a depus eforturi pentru executarea ordinelor primite de la esaloanele ierarhic superioare, însă datorită pregătirii sale politice, ideologice și profesionale reduse, și lipsă de experiență în conducerea muncii de miliție, cel în cauză nu a obținut rezultate în munca de miliție la nivelul cerințelor anilor 1950-1953.

Numitul OLTEANU V. GHEORGHE, dovedind în unele situații lipsă de tact în relațiile de serviciu cu subordonații, săvârșind unele abateri de la prevederile normelor interne de muncă, abateri care au mai mult un conținut administrativ decît penal, a constituit obiectivul unor ofițeri și subofițeri de miliție, care exploatînd neajunsurile din activitatea acestuia, i-au creat un climat nefavorabil, l-au compromis față de conducerea fostului Minister al Securității Statului cît și față de aparatul din subordine.

Din studierea materialelor existente mai rezultă că numitul OLTEANU V. GHEORGHE nu a fost sprijinit în activitatea profesională de către conducerea D.G.M. și a fostului Minister al Securității Statului, care fără o analiză temeinică, obiectivă și partinică, au dispus destituirea din funcție și arestarea sa.

Aprecierile și calificativele din referatul întocmit de actualul Inspector șef al Inspectoratului de miliție al Municipiului București, general maior STATE NICOLAE și contra semnat de generalul maior în rezervă DEMETER ALEXANDRU în perioada respectivă, șef al Direcției de cadre din fostul Minister al Securității Statului, sînt în mare parte lipsite de obiectivitate avînd ca bază numai informațiile, reclamațiile și declarațiile unor ofițeri și subofițeri de miliție carieriști și intriganți, au condus în mod nemijlocit ca la 7 septembrie 1953 fostul ministru Alexandru Drăghici să aprobe scoaterea din miliție și arestarea lui OLTEANU V. GHEORGHE.

De remarcat este și faptul că din 34 de martori audiați, 22 au nume de origine maghiară, iar declarațiile acestora, date cu prilejul cercetării penale la organele securității statului nu au mai fost susținute în întregime

și în fața Tribunalului militar.

Cercetarea penală a numitului OLTEANU V.GHEORGHE efectuată de fosta regiune de securitate Oradea, respectiv de către fostul șef al serviciului WEISS GHEORGHE nu a fost axată în întregime pentru stabilirea adevărului obiectiv cu privire la faptele care se imputau celui în cauză, fapt ce este oglindit în mare măsură de hotărîrea Tribunalului Militar pentru unitățile M.A.I. de a reține ca infracțiune în sarcina învinuitului numai una din cele 4 pentru care era acuzat.

Locot. Colonel,

Dumitru C. Marin

2 ex.

Ad.D.M.
Act.C.F.

468

MINISTERUL SECURITATII STATULUI
DIRECTIA GENERALA A MILITIEI
- Serviciul Cadre -

R E F E R A T
..=..=..=..=..=..=..=..=..=.

Nr. 151.145 din 23 ianuarie 1953.

Din ordin superior noi, cpt. de miliție MIU ALEXANDRU din D.G.M. serviciul Cadre și slt. de miliție BALUTOIU IOACHIM din D.G.M. Direcția Economică, ne-am deplasat la D.M.R. Oradea și trecînd la cercetarea cazului ing. PINTER STEFAN și a tov. maior de miliție OLTEANU Directorul Regiunii, semnalat în alăturata notă informativă ce se află la dosar fila nr.2, și înregistrată la Serviciul Cadre cu nr.de mai sus, am constatat următoarele :

Ing. PINTER STEFAN pînă în anul 1944 a lucrat pe cont propriu executînd mari lucrări de artă fiind un mare specialist în construcții. În acest timp și-a acumulat cîteva blocuri care în prezent sînt naționalizate, și mai departe a strîns mari cantități de aur. Imediat după eliberare s-a înscris în partid, lichidează cu antreprizele ce le avea în construcție și se angajează ca Inginer constructor la Primăria orașului Oradea, iar după cîteva ani este transferat la Întreprinderea de Construcții " Bihorul" ca inginer șef constructor.

În anul 1951 luna mai, organele Miliției Economice ale D.M.R. Oradea avînd informații că acesta deține mari cantități de aur, trece și în ziua de 7 mai 1951, lt.maj.de miliție BALOIU BARBU Șef serviciu economic efectuează o percheziție la acesta cît și la sora sa și găsește o cantitate de circa 500 gr. bijuterii aur încheindu-se formele legale.

.. / ..

Extrinsic

După cîteva zile de la percheziție lt.maj.de miliție BALOIU BARBU nefiind mulțumit de rezultatul percheziției , și avînd informații că acesta deține aur în cantități mult mai mari decît găsise el la percheziție, îl cheamă la miliție și îi pune în vedere să predea aur în cantitate de 2 kgr. sau să denunțe pe alți deținători de aur și valută, iar el pentru aurul găsit la percheziție nu-l va trimite în justiție și îi va da înapoi și carnetul de membru de partid ce îi fusese ridicat cu ocazia percheziției. Totodată lt.maj. BALOIU BARBU îi mai spune că aurul pe care îl posedă să-l pună într-o cutie și să-l ducă în cimitirul evreesc la mormîntul defunctului KECSKEMETI LEOPOLD, iar pe urmă să anunțe telefonic miliția pentru a-l ridica, deoarece așa a mai procedat și cu alți deținători de aur și nu au fost dați în judecată, și nici el nu va fi dat dacă va face acest lucru.

Ing. PINTER STEFAN fiind lăsat liber și auzind cele spuse de sus-numitul lt.maj. se duce acasă ia cutia de bijuterii în greutate de cca.1,500 kgr. se duce la logodnica sa anume PINTER MARGARETA și îi ea înapoi un inel și două brățări, mai ia și de la sora sa cîteva bijuterii și completînd 1,890 kgr. nu se duce la cimitir așa cum a fost învățat - și se prezintă cu ea la lt.maj. BALOIU BARBU predîndu-i-o iar el este pus în libertate imediat.

Lt.maj. de miliție BALOIU BARBU primind cutia de bijuterii îl trimite acasă pe inginer promîțîndu-i că va primi înapoi carnetul de membru de partid, fără să încheie un proces verbal de consemnarea obiectelor de aur pe care să-l iscălească și sus-numitul inginer, motivînd că nu a făcut acest lucru, deoarece avea intenția să mai scoată mai departe aur de la el însă cu ocazia predării dosarului la anchete a făcut un inventar care a fost iscălit de lt.maj.de miliție BANDICI ALEXANDRU șef serv. Anchete care a primit bijuteriile fără să iscălească și inginer PINTER STEFAN (dosar fila nr.17,18,19.)

Inginer PINTER STEFAN după ce predă aurul arătat mai sus, în ziua de 2 iunie 1951 din ordinul tov. maior OLTEANU care cunoștea această problemă, este arestat și trimis la parchet împreună cu aurul găsit, iar parchetul după 3 săptămîni îl pune în libertate. .. / ..

În ianuarie 1952 este trimis din nou în judecată sub stare de arest pentru delapidare de materiale dela Intrepr. " BIHORUL" unde lucra, fapt neîntemeiat de către organele de miliție, deoarece instanța l-a achitat și de această acuzare.

În timpul cercetărilor cu delapidarea ing. PINTER STEFAN este audiat și de colectivul de anchetă de la Abrud cu care ocazie el mai predă Miliției 48 monezi de aur. Cu toate că colectivul de anchetă de la Abrud a avut peste 100 de cazuri din Oradea, asemănătoare cu cel al lui PINTER STEFAN, nu a trimis în judecată niciunul din aceștia, decât pe el, și aceasta la intervenția tov. maior OLTEANU.

Ing. PINTER STEFAN este ținut arestat din ianuarie 1952 până în decembrie 1952 când este judecat și condamnat la 9 luni închisoare pentru abuz de serviciu - (aceasta a fost dată în urma intervenției apărării, deoarece ar fi pierdut timpul de prevenție fiind achitat pentru delapidare). La 2 ani închisoare pentru bijuterii și la 2 ani închisoare pentru deținere de monezi de aur, rămânând să execute pedeapsa cea mai grea adică 2 ani închisoare.

(Copie la dosar de pe sentința de judecată nr.2063 din 30 Dec. 1952 la Trib. Popular Oradea filele nr.21,22,23, 24,25).

În anul 1951 luna mai când ing. PINTER STEFAN era cercetat în stare de libertate pe linie de aur, era logodit cu numita MARGARETA (VARGA) PINTER, (care este o femeie foarte frumoasă și care acesta se despărțise prin divorț de primul ei soț rămânând cu un copil, însă nu locuia la un loc cu inginerul în acest timp pe motiv că nu era încă legitim.

După ce ing. PINTER STEFAN predase bijuteriile și era liber, tov. mr. de miliție OLTEANU o cheamă la dînsul pe numita PINTER MARGARETA (VARGA) și în cabinetul său fiind numai amîndoi, îi spune acesteia că are o informație că ar deține camere mai mult decît i-ar trebui, iar mai departe în discuție i-a spus că cine este acest PINTER și să spună drept cine este acesta, deoarece miliția știe tot. La toate acestea sus-numita îi răspunde că dacă miliția știe tot, atunci știe și cine este acest PINTER STEFAN.

Tov. Mr. OLTEANU auzind cele spuse de aceasta îi spune că " ce îmi dai mie dacă eu îți spun că logodnicul d-tale

PINTER STEFAN mai are și alte femei afară de d-ța". Aceasta îi răspunde că chiar dacă îl vede cu ochii ei tot nu va crede. După aceste discuții tov. mr. OLTEANU îi mai spune că are să vină la ea acasă pentru a se convinge, dacă are camere multe sau nu.

După câteva zile tov. mr. OLTEANU se duce la aceasta acasă și intrînd înăuntru îi spune că nu are camere multe ci decît strictul necesar. În casă nu se aflau decît ei amîndoi iar mama soacră a fostului ei soț care încă, locuiește la ea, se afla în bucătărie, iar afară în curte lucrau 3 muncitori de la Intreprinderea Bihorul la o magazie.

Înăuntru tov. Maior OLTEANU a început să pună mina pe umerii ei și s-o strîngă de mîini, iar aceasta ferindu-se tov. Maior OLTEANU îi spune " că nu-ți place uniforma de fugi", dacă nu-ți place am să viu civil, însă cînd viu eu să nu vină și inginerul, după care a plecat.

La câteva zile după această vizită tov. Mr. OLTEANU o vizitează iarăși însă nu vine civil așa cum îi spusese mai înainte și a venit tot în uniformă. Si de data aceasta a început s-o mîngîie , s-o tragă de mîini spre dînsul, iar ea ferindu-se i-a spus să o lase înpace că suferă de stomac. Tov. mr. OLTEANU auzind cele spuse de aceasta, îi spune să se desbrace să o consulte, deoarece în civilie dînsul este medic și o poate face bine. Numita (VARGA) MARGARETA PINTER îi răspunde că nu se dezbracă, deoarece dacă va avea nevoie de doctor știe ea unde să se ducă. Tov. Mr. OLTEANU îi mai spune că acolo unde ea muncește la Combustibilul are un salariu mic și este un serviciu greu, iar dînsul are s-o angajeze în Militie unde va avea un salariu mult mai mare și are să se plimbe și cu mașina dînsului. Tov. mr. OLTEANU văzînd că intră înăuntru la ei mama soacră a acesteia care era plecată la piață și sosise și căreia sus-numita MARGARETA PINTER îi spusese că atunci cînd îl vede pe tov. maior venind la ea să intre înăuntru, deoarece îi este frică de el, după care tov. maior a plecat.

După aceasta tov. maior OLTEANU se duce din nou la domiciliul acesteia însă de data aceasta nu singur, ci a fost însoțit de cadre de miliție, pe care le-a lăsat să-i facă percheziție, iar dînsul după ce i-a spus " uite iară sînt aici,

după care a plecat. La percheziția efectuată nu s-a găsit nimic la aceasta, rezultatul fiind negativ. (toate acestea a reeșit din declarația de la dosar a sus-numitei MARGARETA fila nr.7.8. și din declarația muncitorului RADU ION dosar fila nr.11 care declară că l-a văzut întrînd de 3 ori la aceasta, de asemenea a mai reeșit și din declarația mamei soacră a acesteia dosar fila nr.9,10.).

Văzînd cele declarate de PINTER MARGARETA și pentru a lămuri mai bine lucrurile ne-am prezentat la tov. Mr. OLTEANU și întrebîndu-l ce știe de toate acestea, iar dînsul foarte nervos a început să înjure față de noi atît pe MARGARETA PINTER cît și pe inginer, spunînd mai departe că de data aceasta nu va mai scăpa și o va aresta imediat, cerînd să o aducem în fața dînsului.

MARGARETA PINTER fiind adusă în cabinet tov. Maior OLTEANU, fără să ne dea nouă voie să vorbim cît și acesteia imediat în stare de nervi a început să o ancheteze dînsul și spunîndu-i " ia ascultă de cîte ori am venit eu la tine" iar aceasta răspunzîndu-i că de trei ori neapucînd să termine bine aceste cuvinte tov. Mr. OLTEANU începe să țipe la ea, înjurînd-o cu cuvintele dumnezeul tău și al mătii de curvă ordinară și excroacă ordinară, și tot felul de vorba murdare înjurînd-o atît în limba română cît și în cea maghiară.

Noi văzînd atitudinea tov. maior OLTEANU am invitat afară pe numita MARGARETA PINTER pentru ca dînsul să se liniștească arătîndu-i că nu este frumoasă poziția dînsului față de soția unui deținut.

După cîteva minute tov. maior a cerut să se aducă din nou în cabinet PINTER MARGARETA care venind tov. maior de data aceasta nu ne-a dat voie pentru a lămuri mai bine învinuirile ce i se aduce de către aceasta începînd din nou s-o înjure și s-o insulte. (proces verbal de confruntare dosar fila nr.12,13.)

Tov. Mr. OLTEANU nu recunoaște nimic din învinuirile ce i se aduc decît că a fost în vizită la ea acasă cu ocazia percheziției fiind însoțit de cadre de miliție, iar a doua zi după percheziție a fost singur și îmbrăcat civil. De asemenea mai recunoaște că în timp ce ing. PINTER era cercetat

de miliție a adus-o la cabinetul său fără însă a recunoaște ce a vorbit cu ea.

Din cercetări a mai reeșit că seful serviciului Secretariat Plut. de miliție SAUCA ALEXANDRU vine în repetate rânduri bătut la serviciu făcând glume de prost gust, iar tov. maior nu ia nici o măsură împotriva acestuia deși lucrează alături de cabinetul dînsului.

A mai reeșit că tov. maior OLTEANU a fost invitat în repetate rânduri de către tov. Procuror șef al regiunii să ia parte la ședințe de colaborare, nu a venit niciodată de cînd a luat ființă Procuratura, ba mai mult a dat ordin ca nici un cadru de miliție nu are ce căuta la procuratură pentru a cere lămuriri în legătură cu serviciul.

CONCLUZII: Tov. Maior OLTEANU are o vină destul de serioasă prin aceea că deși știa că inginer PINTER STEFAN este cercetar în stare de libertate pentru aur, a chemat la cabinetul dînsului pe logodnica acestuia, iar după aceea o vizitează la domiciliul ei de două ori singur, iar a treia oară însoțit de cadre cînd au venit să facă percheziție. O altă vină este și aceea că în timpul confruntărilor tov. Maior OLTEANU în loc să aibă răbdare că să putem lămuri lucrurile, a început să înjure și să insulte pe aceasta față de noi.

De asemenea, lt. maj. BALOIU BARBU se face vinovat de nerespectarea formelor de procedură penală atunci cînd ing. PINTER i-a prezentat cutia cu bijuterii neîncheind proces verbal de consemnarea acestora, pentru care fapt a fost sancționat cu "mustrare scrisă" iar ing. a recunoscut la proces toate obiectele.

Față de cele de mai sus arătate, propunem:

- Sancționarea tov. Mr. de miliție OLTEANU cu 20 zile arest și mutat de la comanda acestei regiuni, deoarece prin atitudinea sa a compromis instituția noastră.

Căpitan de miliție
Min Alexandru

Slt. de miliție
Balutoiu Ioachim

473

MINISTERUL SECURITATII STATULUI
DIRECTIA GENERALA A MILITIEI
- Serviciul Cadre -

R E F E R A T
.,.,.,.,.,.,.,.,.,.,.

Nr. 151.145 din 23 ianuarie 1953.

Din ordin superior noi, cpt. de miliție MIU ALEXANDRU din D.G.M. serviciul Cadre și slt. de miliție BALUTOIU IOACHIM din D.G.M. Direcția Economică, ne-am deplasat la D.M.R. Oradea și trecînd la cercetarea cazului ing. PINTER STEFAN și a tov. maior de miliție OLTEANU Directorul Regiunii, semnalat în alăturata notă informativă ce se află la dosar fila nr.2, și înregistrată la Serviciul Cadre cu nr.de mai sus, am constatat următoarele :

Ing. PINTER STEFAN pînă în anul 1944 a lucrat pe cont propriu executînd mari lucrări de artă fiind un mare specialist în construcții. În acest timp și-a acumulat oțeva blocuri care în prezent sînt naționalizate, și mai departe a strîns mari cantități de aur. Imediat după eliberare s-a înscris în partid, lichidează cu antreprizele ce le avea în construcție și se angajează ca Inginer constructor la Primăria orașului Oradea, iar după cîtiva ani este transferat la Întreprinderea de Construcții " Bihorul" ca inginer șef constructor.

În anul 1951 luna mai, organele Miliției Economice ale D.M.R. Oradea avînd informații că acesta deține mari cantități de aur, trece și în ziua de 7 mai 1951, lt.maj.de miliție BALOIU BARBU Șef serviciu economic efectuează o percheziție la acesta cît și la sora sa și găsește o cantitate de circa 500 gr. bijuterii aur încheindu-se formele legale.

După câteva zile de la percheziție lt.maj.de miliție BALOIU BARBU nefiind mulțumit de rezultatul percheziției, și avînd informații că acesta deține aur în cantități mult mai mari decît găsise el la percheziție, îl cheamă la miliție și îi pune în vedere să predea aur în cantitate de 2 kgr. sau să denunțe pe alți deținători de aur și valută, iar el pentru aurul găsit la percheziție nu-l va trimite în justiție și îi va da înapoi și carnetul de membru de partid ce îi fusese ridicat cu ocazia percheziției. Totodată lt.maj. BALOIU BARBU îi mai spune că aurul pe care îl posedă să-l pună într-o cutie și să-l ducă în cimitirul evreesc la mormîntul defunctului KECSKEMETIYI LEOPOLD, iar pe urmă să anunțe telefonic miliția pentru a-l ridica, deoarece așa a mai procedat și cu alți deținători de aur și nu au fost dați în judecată, și nici el nu va fi dat dacă va face acest lucru.

Ing. PINTER STEFAN fiind lăsat liber și auzind cele spuse de sus-numitul lt.maj. se duce acasă la cutia de bijuterii în greutate de cca.1,500 kgr. se duce la logodnica sa anume PINTER MARGARETA și îi ea înapoi un inel și două brățări, mai ia și de la sora sa câteva bijuterii și compătind 1,890 kgr. nu se duce la cimitir așa cum a fost învățat - și se prezintă cu ea la lt.maj. BALOIU BARBU predîndu-i-o iar el este pus în libertate imediat.

Lt.maj. de miliție BALOIU BARBU primind cutia de bijuterii îl trimite acasă pe inginer promițîndu-i că va primi înapoi carnetul de membru de partid, fără să încheie un proces verbal de constatarea obiectelor de aur pe care să-l iscalească și sus-numitul inginer, motivînd că nu a făcut acest lucru, deoarece avea intenția să mai scoată mai departe aur de la el însă cu ocazia predării dosarului la anchete a făcut un inventar care a fost iscalit de lt.maj.de miliție BANDICI ALEXANDRU șef serv. Anchete care a primit bijuteriile fără să iscalească și inginer PINTER STEFAN (dosar fila nr.17,18,19.)

Inginer PINTER STEFAN după ce predă aurul arătat mai sus, în ziua de 2 iunie 1951 din ordinul tov. maior OLTEANU care cunoștea această problemă, este arestat și trimis la parchet împreună cu aurul găsit, iar parchetul după 3 săptămîni îl pune în libertate. .. / ..

În ianuarie 1952 este trimis din nou în judecată sub stare de arest pentru delapidare de materiale dela Intrepr. " BIHORUL" unde lucra, fapt neîntemeiat de către organele de miliție, deoarece instanța l-a achitat și de această acuzare.

În timpul cercetărilor cu delapidarea ing. PINTER STEFAN este audiat și de colectivul de anchetă de la Abrud cu care ocazie el mai predă Miliției 48 monezi de aur. Cu toate că colectivul de anchetă de la Abrud a avut peste 100 de cazuri din Oradea, asemănătoare cu cel al lui PINTER STEFAN, nu a trimis în judecată niciunul din aceștia, decât pe el, și această la intervenția tov. maior OLTEANU.

Ing. PINTER STEFAN este ținut arestat din ianuarie 1952 până în decembrie 1952 când este judecat și condamnat la 9 luni închisoare pentru abuz de serviciu - (aceasta a fost data în urma intervenției apărării, deoarece ar fi pierdut timpul de prevenție fiind achitat pentru delapidare). La 2 ani închisoare pentru bijuterii și la 2 ani închisoare pentru deținere de monezi de aur, rămânând să execute pedeapsa cea mai grea adică 2 ani închisoare.

(Copie la dosar de pe sentința de judecată nr.2063 din 30 Dec. 1952 la Trib. Popular Oradea filele nr.21,22,23, 24,25).

În anul 1951 luna mai când ing. PINTER STEFAN era cercetat în stare de libertate pe linie de aur, era logodit cu numita MARGARETA (VARGA) PINTER, (care este o femeie foarte frumoasă și care acesta se despărțise prin divorț de primul ei soț rămânând cu un copil, însă nu locuia la un loc cu inginerul în acest timp pe motiv că nu era încă legitim.

După ce ing. PINTER STEFAN predase bijuteriile și era liber, tov. mr. de miliție OLTEANU o cheamă la dînsul pe numita PINTER MARGARETA (VARGA) și în cabinetul său fiind numai amîndoi, îi spune acesteia că are o informație că ar deține camere mai mult decît i-ar trebui, iar mai departe în discuție i-a spus că cine este acest PINTER și să spună drept cine este acesta, deoarece miliția știe tot. La toate acestea sus-numita îi răspunde că dacă miliția știe tot, atunci știe și cine este acest PINTER STEFAN.

Tov. Mr. OLTEANU auzind cele spuse de aceasta îi spune că " ce îmi dai mie dacă eu îți spun că logodnicul d-tale

PINTER STEFAN mai are și alte femei afară de d-ța". Aceasta îi răspunde că chiar dacă îl vede cu ochii ei tot nu va crede. După aceste discuții tov. mr. OLTEANU îi mai spune că are să vină la ea acasă pentru a se convinge, dacă are camere multe sau nu.

După câteva zile tov. mr. OLTEANU se duce la aceasta acasă și intrând înăuntru îi spune că nu are camere multe ci decît strictul necesar. În casă nu se aflau decît ei amîndoi iar mama soacră a fostului ei soț care încă, locuiește la ea, se afla în bucătărie, iar afară în curte lucrau 3 muncitori de la Întreprinderea Bihorul la o magazie.

Înăuntru tov. Maior OLTEANU a început să pună mina pe umerii ei și s-o strîngă de mîini, iar aceasta ferindu-se tov. Maior OLTEANU îi spune " că nu-ți place uniforma de fugi", dacă nu-ți place am să viu civil, însă cînd viu eu să nu vină și inginerul, după care a plecat.

La câteva zile după această vizită tov. Mr. OLTEANU o vizitează iarăși însă nu vine civil așa cum îi spusese mai înainte și a venit tot în uniformă. Și de data aceasta a început s-o mîngîie, s-o tragă de mîini spre dînsul, iar ea ferindu-se i-a spus să o lase înpace că suferă de stomac. Tov. mr. OLTEANU auzind cele spuse de aceasta, îi spune să se dezbrace să o consulte, deoarece în civilie dînsul este medic și o poate face bine. Numita (VARGA) MARGARETA PINTER îi răspunde că nu se dezbracă, deoarece dacă va avea nevoie de doctor știe ea unde să se ducă. Tov. Mr. OLTEANU îi mai spune că acolo unde ea muncește la Combustibilul are un salariu mic și este un serviciu greu, iar dînsul are s-o angajeze în Miliție unde va avea un salariu mult mai mare și are să se plimbe și cu mașina dînsului. Tov. mr. OLTEANU văzînd că intră înăuntru la ei mama soacră a acesteia care era plecată la piață și sosise și căreia sus-numita MARGARETA PINTER îi spusese că atunci cînd îl vede pe tov. maior venind la ea să intre înăuntru, deoarece îi este frică de el, după care tov. maior a plecat.

După aceasta tov. maior OLTEANU se duce din nou la domiciliul acesteia însă de data aceasta nu singur, ci a fost însoțit de cadre de miliție, pe care le-a lăsat să-i facă percheziție, iar dînsul după ce i-a spus " uite iară sînt aici,

după care a plecat. La percheziția efectuată nu s-a găsit nimic la aceasta, rezultatul fiind negativ. (toate acestea a reeșit din declarația de la dosar a sus-numitei MARGARETA fila nr.7.8. și din declarația muncitorului RADU ION dosar fila nr.11 care declară că l-a văzut întrînd de 3 ori la aceasta, de asemenea a mai reeșit și din declarația mamei soacră a acesteia dosar fila nr.9,10.).

Văzînd cele declarate de PINTER MARGARETA și pentru a lămurii mai bine lucrurile ne-am prezentat la tov. Mr. OLTEANU și întrebîndu-l ce știe de toate acestea, iar dînsul foarte nervos a început să înjure față de noi atît pe MARGARETA PINTER cît și pe inginer, spunînd mai departe că de data aceasta nu va mai scăpa și o va aresta imediat, cerînd să o aducem în fața dînsului.

MARGARETA PINTER fiind adusă în cabinet tov. Maior OLTEANU, fără să ne dea nouă voie să vorbim cît și acesteia imediat în stare de nervi a început să o ancheteze dînsul și spunîndu-i "ia ascultă de cîte ori am venit eu la tine" iar aceasta răspunzîndu-i că de trei ori neapucînd să termine bine aceste cuvinte tov. Mr. OLTEANU începe să țipe la ea, înjurînd-o cu cuvintele dumnezeul tău și al mătii de curvă ordinară și excroacă ordinară, și tot felul de vorba murdare înjurînd-o atît în limba română cît și în cea maghiară.

Noi văzînd atitudinea tov. maior OLTEANU am invitat afară pe numita MARGARETA PINTER pentru ca dînsul să se liniștească arătîndu-i că nu este frumoasă poziția dînsului față de soția unui deținut.

După cîteva minute tov. maior a cerut să se aducă din nou în cabinet PINTER MARGARETA care venind tov. maior de data aceasta nu ne-a dat voie pentru a lămurii mai bine învinuirile ce i se aduce de către aceasta începînd din nou s-o înjure și s-o insulte. (proces verbal de confruntare dosar fila nr.12,13.)

Tov. Mr. OLTEANU nu recunoaște nimic din învinuirile ce i se aduc decît că a fost în vizită la ea acasă cu ocazia percheziției fiind însoțit de cadre de miliție, iar a doua zi după percheziție a fost singur și îmbrăcat civil. De asemenea mai recunoaște că în timp ce ing. PINTER era cercetat

de miliție a adus-o la cabinetul său fără însă a recunoaște ce a vorbit cu ea.

Din cercetări a mai reeșit că șeful serviciului Secretariat Plut. de miliție SAUCA ALEXANDRU vine în repetate rânduri bătut la serviciu făcând glume de prost gust, iar tov. maior nu ia nici o măsură împotriva acestuia deși lucrează alături de cabinetul dînsului.

A mai reeșit că tov. maior OLTEANU a fost invitat în repetate rânduri de către tov. Procuror șef al regiunii să ia parte la ședințe de colaborare, nu a venit niciodată de cînd a luat ființă Procuratura, ba mai mult a dat ordin ca nici un cadru de miliție nu are ce căuta la procuratură pentru a cere lămuriri în legătură cu serviciul.

CONCLUZII: Tov. Maior OLTEANU are o vină destul de serioasă prin aceea că deși știa că inginer PINTER STEFAN este cercetar în stare de libertate pentru aur, a chemat la cabinetul dînsului pe logodnica acestuia, iar după aceea o vizitează la domiciliul ei de două ori singur, iar a treia oară însoțit de cadre cînd au venit să facă percheziție. O altă vină este și aceea că în timpul confruntărilor tov. Maior OLTEANU în loc să aibă răbdare că să putem lămurii lucrurile, a început să injure și să insulte pe aceasta față de noi.

De asemenea, lt. maj. BALOIU BARBU se face vinovat de nerespectarea formelor de procedură penală atunci cînd ing. PINTER i-a prezentat cutia cu bijuterii nefîncheind proces verbal de consemnarea acestora, pentru care fapt a fost sancționat cu "muștrare scrisă" iar ing. a recunoscut la proces toate obiectele.

Față de cele de mai sus arătate, propunem:

- Sancționarea tov. Mr. de miliție OLTEANU cu 20 zile arest și mutat de la comanda acestei regiuni, deoarece prin atitudinea sa a compromis instituția noastră.

Căpitan de miliție
Miu Alexandru

Slt. de miliție
Baloiu Ioachim

579

Exemplarul nr.1.

MINISTERUL SECURITĂȚII STATULUI

- Direcția Cadre -

3901/S

F.URGENT

Strict Secret

15.09.1953

Tov. lt. Weiss

Conf. convorbirii
personal va face an-
heta.

21.09.1953

ss. Kis Vasile

R E F E R A T

..==..==..==..==..

din 14 sept. 1953

asupra gravelor abateri din munca Maiorului de Miliție
OLTEANU GHEORGHE, Comandantul Regiunii Oradea.

În cadrul Regiunii de Miliție Oradea, munca se desfășoară în mod anarhic, dezastruos, fapt ce a făcut ca, conducerea Ministerului și a Direcției Generale a Miliției să avertizeze în mai multe rânduri pe maiorul Olteanu Gheorghe.

Cu toate acestea nu a luat nici o măsură continuând să desfășoare aceiași munci defectuoase.

Munca informativă în Regiunea Oradea este aproape inexistentă. Numărul informatorilor sunt extrem de redus față de necesități iar recrutările de noi informatori se fac la întâmplare. Nu se face un studiu asupra lor și a posibilităților de acțiune și nici verificarea lor înainte de recrutare.

Legătura cu informatorii, dirijarea și educarea lor este defectuoasă. Cu mulți informatori nu s-a luat legătura de luni de zile, ceea ce face să dea material foarte puțin de proastă calitate, iar de multe ori să nu corespundă realității. Aceasta a dus până acolo ca în decurs de o lună serviciul judiciar să primească numai 120 note informative,

.. / ..

parte din ele de mică importanță iar restul ireale.

Biroul Comerț și Cooperatie din cei 20 de informatori pe care îi are numai 4 se mai prezintă la întâlniri.

Datorită acestei munci informative defectuoase numărul infracțiunilor cu autori necunoscuți crește de la o lună la alta și prin aceasta încurajând și creșterea numărului infracțiunilor de drept comun.

Organele de Miliție se ocupă de probleme mărunte cum este cazul cercetărilor începute încă din luna aprilie pentru lipsa a 7 cm. pinză (la raionul Aieșa) trimite în justiție o muncitoare care din neglijenta a produs o pagubă de 6 lei (de la Fabrica de Spirt) și altele, iar împotriva hoților, delapidatorilor nu se iau măsuri întrucât " nu pot fi desoperiți".

Maior Olteanu Gheorghe deși cunoaște această situație nu a luat nici un fel de măsuri. Mai mult, ordinele Ministerului Securității Statului și ale conducerii Direcției Generale a Miliției în loc să le prelucreze temeinic cu subalternii și să-i controleze de felul cum le aplică în practică, se mulțumea cu citirea lor în mod formal în cadrul ședințelor.

Controale asupra Raioanelor (la Regiune nu a făcut deloc) le făcea fulger, câte 2-3- raioane în jumătate de zi.

Căutând să-și creieze popularitate eștină nu lua măsuri împotriva chiulangiiilor, bețivilor și în special asupra elementelor provenite din vechea jandarmerie. Astfel este cazul când încă de la numirea sa în funcția de Comandant al Regiunii de miliție Oradea înconjurându-se de elemente dușmănoase printre care și fostul opt. Bucșă, lt.maj. Sepeanu Bella și alții de care se lăsa influențat și îi proteja în orice ocazie.

Împreună cu aceștia a luat o serie de măsuri împotriva elementelor tinere, muncitorești trimise de partid și care aveau " curajul" să critice atitudinea lor dușmănoasă. Prin măsurile luate a determinat ca o parte din aceștia să ceară mutarea în alte regiuni sau să-și dea demisia.

Pentru a cunoaște starea de spirit din rindul acestor

tovarăși a folosit metoda provocărilor cu ajutorul unor elemente descompuse, cum este cazul fostului sergent major Weiss Emeric, fost cârciumar și proprietar de turism și slt. Feledi Tiberiu nepotul unui fost fabricant.

Protejarea elementelor dușmănoase se mai caracterizează și prin susținerea plut. Vereș Suzana element cu trecut dubios, iar un unchi fost cpt. de miliție în prezent condamnat la 25 ani închisoare. Când s-a cerut o listă cu acei care au rude condamnate, maior Olteanu Gheorghe a dat ordin ca să nu fie trecută.

De asemenea cazul serg. Baranov cu activitatea dușmănoasă, în prezent condamnat la 15 ani închisoare. Când s-a cerut referințe despre acesta iar oamenii au dat așa cum îl cunosc, maior Olteanu Gheorghe le-a restituit și a cerut să se culeagă referințe " bune " .

Maior Olteanu Gheorghe în activitatea sa nu a cerut sprijinul organelor de partid (organizația de bază sau Comitetul regional P.M.R.) ci din contră s-a situat pe poziția izolării Regiunii de Miliție de Comitetul regional P.M.R. a suprapunerii Partidului, luând în același timp o serie de măsuri nejuste și chiar banditești împotriva organelor locale de partid și de stat.

Astfel, pentru a-și dovedi " superioritatea " față de organele de partid a dispus verificarea secretarilor Comitetului regional P.M.R. fără nici un drept. De asemenea a dispus să se facă o percheziție la Cabinetul dentar al regiunii P.M.R. fără a înștiința în prealabil pe primul secretar al Comitetului Regional P.M.R.

Încercând să-și acopere lipsurile și dăbaterile , maior Olteanu Gheorghe a luat măsuri de a supraveghea sediul Comitetului regional P.M.R. pentru a vedea ce milițieni merg la regiunea de partid.

Maior OLTEANU GHEORGHE mergând pe drumul descompunerii morale a întreținut relații intime cu o serie de elemente dușmănoase, atât din afară cât și din cadrul miliției. Datorită

acestui fapt a fost posibil ca un element dușmănos care făcea parte dintr-o organizație subversivă să se strecoare pînă la funcția de secretară la Cabinetul său și să furnizeze dușmanului secretele muncii de miliție. Tot datorită legăturilor sale imorale, fiica inginerului Hari avea la dispoziție sa mașina Miliției oferită de maiorul OLTEANU GHEORGHE. În multe cazuri mergeau împreună la vînătoare sau în alte orașe,

Atitudinea dușmănoasă a Maiorului Olteanu Gheorghe este legată și de anturajul pe care și l-a format încă de cînd funcționa la Cluj, unde a protejat o serie de elemente dușmănoase, printre care fostul moșier Teleky Adam, baronul Banfy, Poruțiu, Conțiu și alții pe carenu i-a silit să părăsească Clujul nici după expropriere și nici cînd i s-a adus la cunoștință de către Regiunea de securitate. Mai mult, au fost cazuri cînd Regiunea de securitate aviza negativ pentru eliberarea de port armă sau stabilirea domiciliului în orașul Cluj, maior Olteanu făcea contrariu, eliberînd permise de port armă unor elemente dușmănoase regimului.

Exemplele de imoralitate și legături cu elemente dușmănoase au fost urmate și de unele cadre din subordine împotriva cărora nu a luat nici o măsură.

Principalul vinovat de lipsurile și abaterile grave din munca de miliție din regiunea Oradea, este maior Olteanu Gheorghe care s-a situat pe poziția dușmănoasă de ignorarea ordinelor Ministerului Securității Statului și ale conducerii Direcțiunii Generale a Miliției, cultivînd în rîndul subalternilor lipsa de răspundere în muncă și imoralitatea, contribuind astfel la adormirea vigilenței revoluționare a organelor de miliție.

Față de cele arătate mai sus, prin Ordinul nr.1939 din 77 septembrie 1953 tovarășul Ministru Alexandru Drăghici a ordonat ștergerea din evidențele Ministerului Securității Statului a Maiorului Olteanu Gheorghe și punerea sa sub anchetă.

SEFUL SERVICIULUI

lt.maj.

N.State

483

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMANIA



CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 646.831 din 7 VIII 1968

C ă t r e,

TOV. MAIOR BOT

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, general maior Răduică Grigore, trimitem alăturat copia memoriului numitului OLTEAN GHEORGHE din Cluj, fost ofițer de miliție pînă la data de 13.VIII.1953.

Din cuprinsul memoriului rezultă că în august 1953 a fost arestat și anchetat în mod abuziv de către organele de securitate din Oradea.-

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiului.-

SEFUL OFICIULUI

Maior,

Apostol



Nr. 60806

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
Oficiu pentru primirea, evidențierea
și urmărirea rezolvării reclamațiilor,
sesizărilor și propunerilor cetățenilor.
Nr.
Anul. luna ziua

COPIE

484

TOVARASE NICOLAE CEAUSESCU

- prim-sec etar al Comitetului Central al PCR -

Subsemnatul Oltean Gheorghe cu domiciliul în Cluj, str. Păstorului nr. 33, fiul lui Vasile și Ana, prin prezenta solicit conducerea de partid să analizeze felul în care am fost nedreptățit și îndepărtat din activitatea politică și profesională, de către Alexandru Drăghici și oamenii lui.

Tata a fost muncitor, om sărac cu le cepii, cunoscând așadar din cepilărie mizeria și împilarea claselor exploatare.

Subsemnatul am învățat tâmplăria și sculptură lemn.

Sînt în cîmpul muncii din anul 1924. Am lucrat la: Fabrica de mobilă Lengyel din Ared între anii 1924-1925; 1926-1927 la Sapira și la Krauzer; în anul 1928-1929 mi-am satisfăcut stagiul militar la atelierele de reparații corpul VI armată. În perioada 1930-1933 am fost în Franța la Paris unde am lucrat la fabrica de mobile Perano. În anul 1933 am lucrat la fabrica de mobile Transilvania din Cluj, iar din anul 1934 la CFR la întreținere. În anul 1947 la controlul economic, în 1948 am organizat SMT în Ardealul de Nord, iar de la 15.XII.1948 și pînă la 13.VIII.1953 la miliție.

În anul 1932 cu Kovacs Carol tot din Cluj ne-am înscris în UTC Francez, iar eu în același an am fost primit în PCR Francez. În ianuarie 1933 m-am reîntors în țară. În anul 1944 sînt primit în PCR la Timișoara. La Timișoara am organizat sindicatul la Intreținere, unde sînt ales secretar. În anul 1945 am fost mutat la Cluj unde upă puțin timp am fost ales ca secretar de sindicat la CFR și secretar în Celula Intreținerii. În anul 1946 sînt ales în comitetul județean PCR și în biroul județean secretar cu organizarea. În același an în ședința de birou, am arătat că la gara Cluj
./.

485

partidului șeful garajului Iakab Ernest face afaceri cu mașinile partidului și am cerut ca șeful garajului să fie schimbat. Iakab Alexandru era prieten cu tov.Vaida Vasile, prim-secretar al reg. Cluj și în loc să fie schimbat Iakab Ernest, am fost schimbat eu din birou, rămas membru al comitetului regional. De la această dată Iakab Alexandru nu m-a putut suferi.

În anul 1947, am fost din nou scos din producție și trimis la controlul economic. La desființarea controlului economic, am fost trimis în județul Bihor cu tov.Hodîrnău pentru inventarierea fostului Reazim (fost gospodăriile de stat). După inventariere din nou sînt trimis la SMT pentru organizarea SMT-urilor din Ardealul de Nord.

Iar la 15.XII.1948 sînt trimis la poliția orașului Cluj ca prim-chestor și organizez miliția din județul Cluj. În anul 1949, august mă mută la Oradea. Eu nu am vrut să plec din Cluj și am demisionat, însă am fost chemat de tov.Dejeu Dumitru, prim-secretar al județului Cluj și mi-a comunicat că trebuie să plec la Oradea. La Oradea am fost numit lăcțiter politic, iar pe urmă comandantul regiunii de miliție. La Oradea am avut multe de înfruntat, în primul rînd erau mulți speculați și cu șovinismul.

În primăvara anului 1953, am primit un telefon de la frontiera cu Ungaria de la sora fostului colonel de miliție și subdirector general Erdelyi Iosif să trimit mașina miliției la frontieră după ea, la care cerere i-am răspuns că mașina miliției nu o pot pune la dispoziția persoanelor particulare și dacă dorește trimit un taxi. Pe acest motiv doamna s-a supărat foc pe mine și m-a pîrît fratelui, d-lui colonel Erdelyi Iosif, care de la data de mai sus a început lucrăturile la DGM și la tov.ministru Drăghici Alexandru. Tov.din DGM de mai multe ori m-au făcut atenți că tov.colonel Erdelyi cînd eu nu sînt prezent mă bîrfește în ședințe.

780

Însă eu nu i-am dat mare importanță, știind că lucrez cinstit și aveam încredere deplină în partid, că partidul nu se poate duce în eroare de oameni mincinoși, nemernici. Tov.ministru Drăghici în august 1953 a fost la Oradea și am cerut să fiu primit la raport la dînsul. Însă dînsul nu m-a primit și a ordonat scoaterea mea din miliție și arestarea subsemnatului, de șeful securității Kiss. Iar Kiss la ordinul tov.ministru Drăghici și al colonelului Erdelyi, mă ține arestat fără nici o vină și îmi înscenează un dosar de dare în judecată. Menționez că dl.Kiss a încercat totul ca să-mi găsească ceva la activ, însă nici cu cea mai bună voină nu a găsit absolut nimic. Însă pe baza ordinelor superioare îmi înscenează un dosar. Vă redau ce era în dosar:

a). Port-armă ilegală; b). abuz în serviciu.

Menționez că am avut armă de vînătoare cumpărată cu 1200 lei pentru care am avut permis de port-armă ca oricare cetățean. Iar pentru arme de serviciu nu are nevoie nici un lucrător de miliție. De altfel permisele de port-armă erau aprobate de subsemnatul. În ceea ce privește abuzul în serviciu au îndrăgățat o serie de minciuni, acuzații fără temei. Eu grijeam ca legalitatea socialistă să fie respectată nu cum au respectat-o acești domni care pentru interesele mîrșave ale lor, căutau să calce drepturile cele mai elementare, neținînd cont de directivele partidului și legalitatea socialistă.

Soția și copilul fiind și ei membri de partid au fost scoși din locuință. O mare parte din mobilier a fost reținut de acești domni, iar salariul meu nici pe luna august 1953 nu s-a plătit soției, fiind puși în drum fără nici un ban. Iată cum tovarășul Drăghici a respectat legalitatea socialistă. Eu aș putea arăta mai multe nelegiuri și dacă va fi cazul am să vi le înșir pe toate. Am făcut o cerere la Comitetul Central în anul 1955, însă

487

nu am arătat cauzele adevărate pentru care am fost reținut 11 luni și că carnetul de partid mi-a fost reținut în mod abuziv de organele securității. Cauza adevărată pentru care am fost nedreptățit este că nu am pus la dispoziția d-nei Erdelyi mașina miliției și că eram cinstiț și căutam să pun în viață hotărîrea partidului. Pentru aceste fapte am fost dat în judecată la tribunalul militar și care tot la presiunea MAI-ului m-a condamnat la un an închisoare ca să nu pot cere drepturile de pe cele 11 luni. După eliberarea mea, tov.colonel Mincă a venit la mine și mi-a spus să merg la raport la tov.ministru, însă eu am refuzat categoric această propunere, pentru care fapt cred că am fost și condamnat și au respins toate cererile mele.

Decă nu am făcut aceste mărturisiri pînă în prezent, este că tov.Drăghici care este un om răzbunător, era membru în Comitetul Central și în Biroul Politic. Citind hotărîrea Comitetului Central din 22-25 aprilie, vă mărturisesc că m-am bucurat foarte mult de dreptate și înțeleptele măsuri luate de partidul nostru. Sînt gata din nou de a sluji cauza mareașă a construcției socialiste sub conducerea înțeleaptă a partidului în frunte cu conducătorii ei.

OLTEAN GHEORGHE,

Cluj, 30 aprilie 1968

13.5.1968

CD/